TEISIPÄEV, 19. OKTOOBER 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK
president

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.05)

2. Delegeeritud õigusaktid (kodukorra artikkel 87a) (vt protokoll)

3. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

4. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

5. Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatava finantsmääruse muutmine seoses Euroopa välisteenistusega – Paranduseelarve nr 6/2010 projekt: II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu; III jagu – Komisjon; X jagu – Euroopa välisteenistus – Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade ja ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste muutmine (arutelu)

President. – Järgmine päevakorrapunkt on ühine arutelu järgmistel teemadel:

– Ingeborg Gräßle ja Crescenzio Rivellini eelarvekontrollikomisjoni nimel esitatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) seoses Euroopa välisteenistusega (KOM(2010)0085 – C7-0086/2010 – 2010/0054(COD)) (A7-0263/2010);

– Bernhard Rapkay õiguskomisjoni nimel esitatud raport Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade ja Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste muudatuste kohta (KOM(2010)0309 – C7-0146/2010 - 2010/0171(COD)) (A7-0288/2010);

– Roberto Gualtieri ja László Surjáni eelarvekomisjoni nimel esitatud raport nõukogu seisukoha kohta Euroopa Liidu 2010. aasta paranduseelarve nr 6/2010 projekti kohta, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu, III jagu – Komisjon, X jagu – Euroopa välisteenistus. (13475/2010 – C7-0262/2010 – 2010/2094(BUD)) (A7-0283/2010).

Head kolleegid, peaksin juhtima tähelepanu sellele, et mitmed meie väärikad külalised komisjonist ja nõukogust on hetkel liiklusummikus, kuid nad on teel ja peaksid mõne minuti pärast kohale jõudma.

Me oleme jõudnud lõpusirgele vaimustava õigusliku ja institutsioonidevahelise seikluse viimase osaga: neljapoolsed kõnelused põhjaliku, tõhusa, aruandekohustusliku ja ettepoole vaatava Euroopa välisteenistuse (*European External Action Service,* EEAS) loomise üle.

Täna arutame personalieeskirjade, finantsmääruse ja paranduseelarvega seotud õiguslikke tekste. Me hääletame nende tekstide üle homme. Tegemist on Euroopa institutsioonide kuupikkuste intensiivsete läbirääkimiste eduka tulemusega, kusjuures koostööd tehti ühise eesmärgi nimel: tagamaks, et Euroopa Liidu häält oleks kuulda ja et seda austatakse laiemal

maailmaareenil. Meie siin Euroopa Parlamendis suhtusime oma kohustustesse väga tõsiselt. Võtsime seisukoha, et välissuhetes – nagu muudeski valdkondades – peavad esiplaanil olema ühenduse huvid ja meetodid.

Me ootame seda viimast täna toimuvat arutelu. Veelgi enam ootame EEASi käivitumist 1. detsembril 2010. aastal, mis on kõigest üks aasta pärast Lissaboni lepingu jõustumist.

Ingeborg Gräßle, *raportöör.* – *(DE)* Austatud president! Lugupeetud Olivier Chastel! Paruness Ashton! Maroš Šefčovič! Volinik Lewandowski! Head kolleegid! Ütlen omalt poolt, et suudan teenistuse töölehakkamist vaevu ära oodata, ja ma loodan, et seda saadab rahvusvaheline edu, mille eesmärgil see ka loodi.

Institutsioonid on näidanud, et nad saavad katsumustega hakkama. Parlament oli osa lahendusest. Võtsime otsused kiirelt vastu − võimalik, et mõned otsused said tehtud liiga kiiresti. Teenistus on kaardistamata territoorium − *terra incognita* − ning selle puhul on murtud varasemaid eelarve- ja personaliõiguse põhimõtteid. Pikas perspektiivis seab see meie teele suuri proovikivisid. Minule kui eelarvekomisjoni ja eelarvekontrollikomisjoni liikmele jääb teenistuse hübriidne olemus alati muret tegema ning seda mitte ainult teenistuse tõhususe mõttes, vaid lihtsalt ka seetõttu, et me ei tea, kas suudame selle üle järelevalvet teostada. Rivellini-Gräßle ühisraportis proovitakse neile probleemidele lahendus leida. Me oleme üritanud saavutada parimat lahendust teenistuse, parlamendi ja meie maksumaksjate jaoks. Oleme selgitanud protsesse ja määranud kohustused. Oleme suurendanud parlamendi mõju välispoliitikas, oleme selgete teatamiskohustuste kaudu parandanud läbipaistvust ja oleme suurendanud aruandekohustuslikkust. Oleme ELi saadikutele selgeks teinud, et nad mängivad Euroopa Liidu finantshuvide kaitsmisel põhirolli, ning on väga oluline, et ka nende endi teenistused neile selle selgeks teevad. Me oleme raamatupidamissüsteemi ühise kasutuse abil loonud sünergia ja anname komisjoni siseaudiitorile volitused kontrollida rahaliste vahendite, mida teenistus oma töö tõhusaks tegemiseks vajab, juhtimist. Euroopa Arengufond ja selle lisamine eelarvesse on endiselt meie tegevuskavas, nagu ka nõukogule heakskiidu andmine.

Tahaksin tänada kõiki, kes tegid selle tulemuse võimalikuks: kaas- ja variraportööre, kes on kompromissi kaasallkirjastanud! Samuti tahan väljendada oma siirast tänu läbirääkimispartneritele eesistujariigist Belgiast! Nad on teinud head tööd.

Nüüd jääb veel tähtis kodutöö, mille peab ära tegema teenistus. Silmapiiril ei ole liitumise tulemusel tõhususest saavutatavat kokkuhoidu. Teenistus nägi ette 10% kokkuhoiu, mis ei ole palju, kuid juhtkonna ametite puhul oleme selle saavutamisest kaugel. Kõik räägivad sosinal Mehhiko armeest. Kui professionaalne saab teenistus olla, kui see isegi ei tea täpselt oma ülesandeid? Siiani ei ole kasutatud võimalusi määratleda ülesanded täpsemalt ning on väga tähtis selle juurde ruttu tagasi tulla. Personali liitumist tuleks pidada väga tähtsaks. Eelistatud kohtlemine, mis on siiani saanud osaks liikmesriikide diplomaatidele, annab põhjust muretsemiseks. Kui mõnele kohale avaldatakse kuulutus mitu korda ning taas kord otsitakse välja vana koloniaalmaailma kaart, siis peame teenistuse küsimust väga tõsiselt arutama. Peaksime teenistusele kinnitama, et toetame neid kriitiliseks jäädes ning et neid jälgib eelarvekontrollikomisjoni valvas silm. Soovin teenistusele edu, mida me maailmas Euroopa jaoks vajame!

Crescenzio Rivellini, *raportöör.* – *(IT)* Austatud president! Paruness Ashton! Head kolleegid! Minu arvates on Euroopa välisteenistusele (EEAS) kohaldatava finantsmäärusega ehk – konkreetsemalt öeldes – selle uue diplomaatilise teenistuse liidu eelarve põhiprintsiipide ja -standarditega tehtud ära suurepärane töö. Lissaboni lepinguga loodud

EEASis hakkavad tööle nõukogu, komisjoni ja liikmesriikide diplomaatiliste teenistuste personali liikmed, kes esindavad Euroopa Liitu kõigis välispoliitilistes asjades.

Esialgse ülesehituse kohaselt kannatas EEAS siiski mitmete puuduste all, mis tulenesid selle keerulisest detsentraliseeritud struktuurist, ja sellel olid tagajärjed kogu maailmas. Konkreetselt oli ebaselge sadadesse miljonitesse eurodesse ulatuvate eelarvete finantsjuhtimises osalejate aruandekohustus ning see oleks tõenäoliselt kaasa aidanud liidu eelarvega seotud pettuste ja korruptsiooni juhtude suurenemisele.

Kuigi Lissaboni lepingus laiendatakse parlamendi volitusi oluliselt ning nimetatakse seda ainsaks institutsiooniks, mis esindab Euroopa kodanikke, haarasid uue EEASi loomise aruteludes esmalt ohjad enda kätte komisjon ja nõukogu, kes tegid kõikvõimaliku, et järgida teenistuse ülesehituses valitsusevahelist liini, mis on vastuolus ühenduse meetodiga. Pärast pikki konsultatsioone eesistujariigi Belgia ning Euroopa Komisjoniga jõuti kokkuleppele, millega pöörati algne korraldus pea peale ning suurendati parlamendi rolli, et kaasata see Euroopa arutelu keskmesse.

Põhjapaneva tähtsusega on järgmised asjaolud. Komisjon esitab eelarveprojektile lisatava töödokumendi, milles muu seas tuuakse tervikuna välja kõik liidu välistegevuse, sealhulgas ühise välis- ja julgeolekupoliitika ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga seotud haldus- ja tegevuskulud. Artiklis 1 loetletakse Euroopa Liidu institutsioonid. Kohustuste loetelud tuleb lisada komisjoni peadirektoraatide iga-aastastele tegevusaruannetele. Delegatsioonide juhid peavad koos peadirektoritega osalema vastavate parlamendikomisjonide koosolekutel. EEAS jagab Euroopa Komisjoniga audiitorit ja peaarvepidajat; see kord vaadatakse läbi 2013. aastal. Liikmesriigid võtavad kohustuse toetada täielikult liitu vastutuse jõustamisel Euroopa välisteenistuses töötava ajutise personali puhul.

Seejärel peame arutama paari tähtsat küsimust, mis tõstatatakse finantsmääruse läbivaatamisel iga kolme aasta tagant. Nende seas on institutsioonidele heakskiidu andmine ja Euroopa Sotsiaalfondi lisamine üldeelarvesse. Läbirääkimiste tulemus on hea, eriti parlamendi jaoks, sest selle keskset tähtsust on oluliselt suurendatud. Asjaolu, et määruses on loetletud kõik institutsioonid – mis tähendab, et heakskiidu andmine teistele institutsioonile on vaid aja küsimus –, on suurepärane tulemus, nagu ka asjaolu, et määruses nähakse kahele institutsioonile ette üks audiitor ja peaarvepidaja. Ma olen tehtud töö eest kõigile tänulik.

Bernhard Rapkay, *raportöör. – (DE)* Austatud president! Head kolleegid! Kui ma ütlen „head kolleegid", siis mõtlen selle all teid, paruness Ashton, Maroš Šefčovič, teie meeskonda ja nõukogu eesistujariiki, sest lõppude lõpuks oleme teinud kollegiaalset koostööd, ilma milleta ei oleks me kahtlemata jõudnud saavutatud tulemuseni.

Olen tulemusega rahul, vähemalt selles osas, mille eest mina vastutasin ja kus ma sain aru asjade üldisest seisust. Tahaksin siiski öelda, et see ei olegi nii üllatav, sest ega me alles nüüd ei alustanud. Austatud president! Teil oli väga hea idee kutsuda kohe algetapis – Broki, Verhofstadti ja Gualtieri raportite ajal – raportöörid mõttevahetuseks korrapäraselt kokku. Selle tulemusel oli asjaosalistele selge, mida hiljem on vaja teha, ja neile, kes pidid selle hilisema töö ära tegema, oli selge, mis ettevalmistavas etapis juba ära oli tehtud. Seetõttu oli küsimus peamiselt parlamendi ja nõukogu vahel Euroopa välisteenistuse asutamisega seotud kokkulepitud korralduslike tahkude kohaldamises personalieeskirjade suhtes eeskirjades hõlmatud konkreetsetes pädevusvaldkondades. Kui ma ütlen korralduslik, siis mõtlen seda, et korraldus on poliitika ja poliitika on korraldus. See on loomulikult midagi,

millega me üksikasjalike läbirääkimiste käigus korduvalt kokku puutusime, sest sel hetkel oli juba selge, et keegi võib midagi tõlgendada ühtemoodi ja teised veidi teistmoodi. Usun aga, et koostöö vaimu tulemuseks oli see, et leidsime neile probleemidele väga mõistlikud lahendused.

Mida me siis tegelikult pidime tegema poliitika kohandamise seisukohalt ja mida pidime personalieeskirjades sätestama? Esiteks pidime lisama kolme personali koostisosa võrdse kohtlemise. Tahtsin seda asjaolu mainida, sest nagu teate, on Lissaboni lepingus sätestatud, et EEASi personal koosneb komisjoni, nõukogu ja liikmesriikide diplomaatiliste teenistuste ametnikest. Just viimatinimetatu oli mõnevõrra problemaatiline, sest see oli midagi uut. Pidime lahendama peaaegu lepitamatu vastuolu ühenduse lähenemisviisi ja valitsustevahelise lähenemisviisi vahel. Ütlematagi on selge, et nõukogu ja liikmesriigid kasutavad pigem valitsustevahelist lähenemisviisi, kuid meie eelistame ühenduse oma. Usun, et ma võin öelda, et me töötasime seejärel koos välja lahenduse. Võime selles suhtes väga rahul olla!

Mida me pidime arvestama ja mida me tõepoolest peame ka edaspidi arvestama, on sooline tasakaal ja tasakaal geograafilise päritolu mõttes. Me tahame moodsat teenistust, sealhulgas ka soolise võrdõiguslikkuse küsimuses. Paruness Ashton, mul on hea meel, et lisaks sellele, mis me personalieeskirjadesse kohustuslikuna lisasime, olete meile kinnitanud, et esinete veel ühe isikliku avaldusega, mis moodustab osa kogu paketist. Juba see kujutab endast märkimisväärset edasiminekut nii soolise võrdõiguslikkuse küsimuses kui ka teises, geograafilise tasakaalu küsimuses.

Meil on vaja võrdseid õiguseid ja võrdseid kohustusi ning siia kuulub lojaalsus – ja tõesti kõigi kolme koostisosa lojaalsus – kõrge esindaja institutsioonile, mida praegu kehastab paruness Ashton. Sellega pidime tegema veidi lisatööd, mis puudutas diplomaatiliste teenistuste vetoõigust seoses diplomaatilistest teenistustest pärineva personali lepingute võimaliku pikendamisega. Lahendasime siiski ka selle probleemi.

On üks küsimus, mida ei tohiks alahinnata. Leppisime ühiselt kokku, et seda ei saa personalieeskirjadesse lisada. See on tõsiasi, et uuel Euroopa diplomaatilisel teenistusel peab olema ka eristuv identiteet. Kõik, kes seal töötavad, peavad töötama sama eesmärgi nimel, mistõttu on väljaõppe ja edasise hariduse ühtne vorm väga tähtis. See oli mõnedele kaasläbirääkijatele väga oluline ja ma saan sellest aru. Ütlesin just, et me ei saanud sellega hakkama. Oli selge, et midagi sellist ei ole võimalik personalieeskirjadesse süstemaatiliselt lisada. Pean siinkohal aga taas tänama kõrget esindajat, sest mind on teavitatud, et ta tahab ka sellel teemal midagi öelda ja et ta peab seda suureks kohustuseks ning ülimalt vajalikuks ning võtab endale selle avaldusega esinedes veel ühe kohustuse, mis küll ei ole personalieeskirjade komponent, kuid annab ühise välisteenistuse tulevase töö puhul kindlust meile ja neile, kes seda eriti oluliseks peavad.

Kõike seda arvestades oleme teinud väga head tööd ning teenistus on valmis 1. detsembril kindlal alusel tööle hakkama.

Roberto Gualtieri, *raportöör. – (IT)* Austatud president! Paruness Ashton! Lugupeetud volinikud! Head kolleegid! Parlament kiidab heaks Euroopa välisteenistusele (EEAS) uue eelarveosa loomise ja personali jaoks rahaliste vahendite eraldamise. Selle põhjus on see, et parlament soovib EEASi asutamist, sest Euroopal on seda hädasti vaja, kuid loomulikult ei tähenda see seda, et parlament loobub eelarveasutuse rollist arutelus selle asutuse olemuse üle, mis hakkab tegelema kriisiohjega, või arutelus personalipoliitika prioriteetide üle, mida võib näha reservist, mille jätsime 2011. aasta eelarvesse.

Määrused, mille me vastu võtame, tõhustavad Madridi lepingu tulemusi ning lähevad mõnel juhul isegi sellest kaugemale, mille eest ma tahan tänada Bernhard Rapkayd, Ingeborg Gräßlet ja Crescenzio Rivellinit. Pean tänama ka paruness Ashtonit ja Henning Christopherseni nende valmisoleku ja avatuse eest meie aruteludes.

Personalieeskirjadega tagatakse, et kogu EEASi personalil on päritolust sõltumata ühesugused õigused ja kohustused, ning nõutakse kõrgelt esindajalt geograafilise ja soolise tasakaalu tagamist. See kord on siduv ja parlament tagab selle järgimise. Samal ajal välditakse eeskirjades kvootide kasutamist, mille rakendamine ei oleks mitte üksnes raske, vaid ka vale. Finantsmäärusega tagatakse usaldatav kontrollisüsteem ning EEAS seotakse tihedalt komisjoniga.

Mul on hea meel edu üle, mis meid saatis konkreetsete eelarveridade kehtestamisel peamistele ühistele julgeoleku- ja kaitsepoliitilistele missioonidele, mis kujutab endast suurt hüpet edasi parlamendi õiguses teostada kontrolli ühise välis- ja julgeolekupoliitika üle.

Homse hääletuse tulemusel on meil EEAS, mis on tugevam, rohkem *communautaire* ja allub suuremale parlamendi kontrollile. Me oleme kontrolli teostamisel karmid ja nõudlikud, kuid teostame seda vastutustundlikult ja asjalikus õhkkonnas, sest me oleme kindlalt otsustanud aidata kõrget esindajat tema kolossaalses ülesandes luua Euroopa jaoks tõeline välispoliitika, mis teenib Euroopa väärtusi ja huvisid.

László Surján, *raportöör. – (HU)* Austatud president! Mul on hea meel, et arutelu juures on nõukogu esindajad ja volinikud. 2010. aasta eelarve kavandamisel tõstatasime küsimuse diplomaatilise välisteenistuse ressurssidest. Vastus oli, et ressursside järgi puudub vajadus, kuna selle küsimuse saab lahendada eelarvevahendite ümberjagamisega. Noh, eelarvekomisjoni liikmetena me tegelikult seda ei uskunud. Tõde on kuskil vahepeal. Tõepoolest oli võimalik suurele osale kuludele leida lahendus eelarvevahendite ümberjagamise teel, kuid kahe muudatuse lisamisega tekib umbes 44 miljoni eurone lisakulu. Need lisakulud katavad enam-vähem ühe kvartali kulud, kusjuures teenistuse asutamise kulud on ikkagi 10% tasemel. Ilmselt kaetakse rahaliste vahenditega, millega homme loodetavasti nõustutakse, periood, mis on mõnevõrra pikem kui see, milleks neid tegelikult kasutatakse. See lisab või oleks võinud lisada teatavaid kohustusi, nagu summa suuruse muutmine. Meie arvates ei ole seda aga enam mõtet teha. Palju tähtsam on teenistus võimalikult ruttu tööle saada ja see, et see oleks edukas, sest Lissaboni lepingu üks olulisi sõnumeid on see, et me peame maailmas nähtavad olema.

Kuigi heitsime kõrvale aega raiskavad meetmed, sõnastame siiski oma ootused, sest eelmised raportöörid tegid sama. Ma arvan, et geograafiline tasakaal on väga tähtis teenistuse rajamiseks – kuigi me ei lisanud siduvat klauslit reservide kohta – ning ka selleks, et kogu süsteemile hoogu juurde anda. Tahaksime ka tagatist, et olemasolevaid rahalisi vahendeid kasutatakse ajaliselt proportsionaalselt ja kokkuhoidlikult, sest praegu seisame igal pool silmitsi piirangutega.

Lõpetuseks ütlen, et tahaksin teha väga selget koostööd liikmesriikide välisteenistustega ja saada neilt vastastikust abi, sest kui koostisosad on paigas, on võimalik osa ülesandeid täita riikides, milles liikmesriik ei ole esindatud, kuid Euroopa teenistus on. Sellega hoiavad sellised liikmesriigid kokku kulusid ning kindlasti paraneb koostöö õhkkond. Austatud president! Ma loodan, et parlament toetab oma häältega eelarvevahendite ümberjaotamist.

Knut Fleckenstein (S&D). – *(DE)* Austatud president! Tahaksin arutelu hetkeks segada, et teatada teile ja kaasparlamendiliikmetele, et eelmisel ööl ründasid kolm terroristi Tšetšeeni parlamenti, tapsid mitu turvatöötajat ning võtsid pantvange. Ka terroristid tapeti. Parlament peaks selle terrorismiakti selgesõnaliselt hukka mõistma, sest terrorismi ei saa mitte kunagi õigustada. Me avaldame perekondadele kaastunnet.

Tahtsin sellest lühikokkuvõtte teha, eriti kuna arutame sellel nädalal taas Põhja-Kaukaasia küsimust. Vabandust vahelesegamise pärast!

President. – Tänan meie kaasparlamendiliiget Knut Fleckensteini selle teabe eest! Mõistame iseendastmõistetavalt hukka kõik terroriaktid, nagu te just ütlesite. Praegusel juhul on meie jaoks tegu eriti silmatorkava terrorismiaktiga, sest see oli suunatud parlamendi vastu. Me nõustume täielikult teie öelduga ja tunneme kaasa ohvrite peredele ja neile, kes said kannatada. Teen sellel teemal ametliku avalduse. Mind teavitati sellest alles praegu, kuid teen peagi ametliku avalduse. Tänan teid, Knut Fleckenstein, et juhtisite meie tähelepanu sellele asjaolule!

Maroš Šefčovič, *komisjoni asepresident*. – Austatud president! Tahaksin Knut Fleckenstein tänada selle eest, et ta meie tähelepanu sellele tähtsale asjale juhtis! Loomulikult mõistab ka komisjon hukka igasugused terrorismiaktid ja ma olen kindel, et ta reageerib vastavalt.

Kui te lubate mul tulla tagasi meie arutelu juurde, siis lubage mul alustuseks tänada meie raportööri Bernhard Rapkayd suurepärase töö eest, mida ta tegi, et tuua see ettepanek teie austusväärse täiskogu ette! Kiidan suurepärast koostööd, mis meil on selles keerulises küsimuses viimastel kuudel ja nädalatel olnud. Lubage mul lisada komplimendid ka variraportööridele ning õiguskomisjonile ja välisasjade komisjonile, kes on kogu selles protsessis teinud tõsist põhjalikku tööd. Viimase, kuid mitte vähemtähtsamana lubage mul tänada Cathyt, tema meeskonda ja komisjoni talitusi nende ülitõsise töö eest, mille tulemusena rajatakse EEAS loodetavasti väga lühikese ajaga!

Sel nädalal tehtava tööga saab valmis EEASi õigusliku ja eelarvelise aluse kehtestamise keeruline töö. See lähtub selle protsessi nurgakivist – EEASi otsusest – ja on sellega täielikult kooskõlas. Mul oli õnn osaleda EEASi rajamise arutelus ning mul oli au esindada komisjoni kuulsatel neljapoolsetel kõnelustel Madridis. Ma olen vahetu tunnistaja sellele, kui oluline roll oli Euroopa Parlamendi esindajatel Elmar Brokil, Guy Verhofstadtil ja Roberto Gualtieril meie intensiivse arutelu kordaminekul. Arvan, et nende osalus meie arutelusse aitas tõepoolest kaasa sellele, et meil saab EEASina olema tõeliselt mõjus ja tõhus Euroopa diplomaatiline teenistus.

Sama võib öelda teie raportööri Bernhard Rapkay töö kohta. Personalieeskirjad võivad tunduda puhtalt haldusasjana, kuid seda need ei ole. Need on hädavajalikud teenistuse töölehakkamiseks ja Euroopa huvide tõeliseks teenimiseks. Komisjon arvab, et teie raportööri Bernhard Rapkay esitatud kompromisspakett on väga hea tulemus, mida võib täielikult toetada. Minu arvates on kogu tekst tänu muudatusettepanekutele oluliselt parem.

Lubage mul esile tõsta vaid mõned ettepaneku kesksed koostisosad. Nagu teate, komplekteeritakse EEAS algetapis kolmest Lissaboni lepingus mainitud allikast, nimelt komisjon, nõukogu peasekretariaat ja liikmesriikide diplomaadid. Nõukogu ja komisjoni vastavad osakonnad viiakse üle EEASi, kusjuures neis töötava personali olemasolevad õigused on täielikult tagatud. Liikmesriikide diplomaadid saavad kandideerida väljakuulutatud vabadele ametikohtadele. Mul on hea meel teatada, et alates 1. juulist

2013. aastal saavad EEASi võrdsel alusel kandideerida teiste institutsioonide, sealhulgas Euroopa Parlamendi ametnikud.

Alalistel ametnikel ja liikmesriikide diplomaatidel on EEASis samad õigused ja kohustused ning nende suhtes kohaldatakse personalieeskirjade vajalikke sätteid, et tagada nende sõltumatus ja lojaalsus Euroopa Liidule. Liikmesriikide diplomaatidega sõlmitakse lepingud maksimaalselt kümneks aastaks. Lisaks tagavad liikmesriigid oma diplomaatidele teenistuse lõppemisel Euroopa välisteenistuses endiste õiguste viivitamatu taastamise.

Kompromiss sisaldab ka sätteid, milles väljendatakse pühendumust Euroopa välisteenistuses geograafilise ja soolise tasakaalu saavutamiseks. Olukorra vaatab 2013. aastal üle kõrge esindaja parlamendile, nõukogule ja komisjonile esitatava raportiga.

Ma tean, et mõned teist siin täiskogul soovisid, et ettepanekutes sisalduksid tõhusamad klauslid, samal ajal kui mõned olid otsustavalt vastu. Ma olen veendunud, et teie nüüd esitatud ettepanekud kujutavad endast tasakaalustatud lahendust. Selleteemalised läbirääkimised ei ole alati olnud lihtsad. Ettevalmistav protsess oli üsna keeruline, sest oli vaja konsulteerida meie personali esindajaga, kuid tõsine töö ja intensiivsed läbirääkimised on ära tasunud ning teil on täiskogu ees väga hea läbirääkimiste tulemus.

Loodan seetõttu, et Euroopa Parlament võtab homme muudatusettepanekud vastu. Lubage mul lõpetuseks kinnitada komisjoni otsustavat pühendumust EEASi takistusteta loomisele ja valmisolekut seda uut Euroopa teenistust igati toetada ja aidata. Loodan, et homme toimub siin täiskogul ajalooline hääletus, mis viib Euroopa välisteenistuse rajamiseni.

Janusz Lewandowski, *komisjoni liige.* – Austatud president! See, mida me praegu arutame, on julgustsüstiv algus pikale päevale, mille jooksul arutame aktiivselt eelarvet. Välisteenistuse käivitamiseks oli vaja muuta finantsmäärust, kuid esimest korda toimus see kooskõlas õigusliku tavamenetlusega. Sel põhjusel muudab parlament homme nõukogu määrust.

Mul on tõsiselt hea meel, et suutsime eelmise nädala kolmepoolsetel kõnelustel kokkuleppele jõuda. See näitab, et suudame Lissaboni lepingut täita. Ühtlasi võimaldas see luua Euroopa välisteenistusele usaldusväärse ja õigeaegse aluse. Ma ei taha liigselt üksikasjadesse süüvida, kuid see võimaldab luua eraldi eelarveosa, sellega tagatakse delegatsioonide juhtide optimaalne aruandekohustuslikkus ning see võimaldab komisjoni arvepidajal ja siseaudiitoril kontrollida välisteenistuse eelarveosa. See kuulub ka läbivaatamisele.

Tahaksin tänada raportööre Ingeborg Gräßlet ja Crescenzio Rivellinit nende asjaliku ja koostööalti käsitusviisi eest!

Mis puutub kuuenda eelarve muutmisesse, siis loodetavasti on eelarveasutuse mõlemal poolel nüüd võimalik eelarve ilma muudatusteta heaks kiita. See on ühtlasi eeltingimus välisteenistuse peatsele tegutsemise algusele.

Uute asesaadikute esimene koosseis on loodud, et tulla toime kohe tähelepanu vajavate lisaülesannetega, kuid 2013. aastaks on meie eesmärk täita kohustus, et 1/3 asesaadikute personalist oleks pärit liikmesriikide diplomaatilistest teenistustest.

Kutsun seetõttu parlamenti üles toetama eelarvemuudatusi, mille nõukogu juba heaks on kiitnud. Tahaksin veel kord väljendada oma tänu raportööridele László Surjánile ja Roberto Gualtierile!

Catherine Ashton, *liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja / komisjoni asepresident.* – Austatud president! Võtan kiiresti sõna peamiselt selleks, et avaldada tõesti väga suurt

tänu raportööridele Ingeborg Gräßlele, Bernhard Rapkayle ja Roberto Gualtierile selle tohutu töö eest, mida nemad ja paljud selle täiskogu liikmed on teinud, et meil oleks võimalik jõuda punkti, milles täna hommikul oleme!

Ma tean, et läbirääkimised olid mõnikord rasked ja et te olete olnud visad läbirääkijad. Ma usun, et saavutatud tulemus on hea ja selle rakendamisel peegeldub selles tõesti Lissaboni leping, kuna parlament mängib tuleviku mõttes olulist ja tähtsat rolli.

See on olnud ühine koostööüritus ja ma olen teile kõigile erakordselt tänulik tehtud töö eest! Mis kõige tähtsam, ma usun, et oleme pannud paika teenistuse aluspõhimõtted viisil, mis tagab parlamendi nõuetekohase kaasamise tulevikus, ja ma juba võtsin endale kohustused läbipaistvuse ja lähenemisviisi kohta, mida ma soovin koos parlamendiga töötades kasutada.

Ühtlasi olen selgeks teinud, et tegemist on teenistusega, mis peab peegeldama Euroopa Liidu ulatust ja sügavust. See on teenistus, mille puhul sooviksin, et selle täiskogu iga liige, iga liikmesriik ja iga komisjoni liige oleks selle üle uhke. Soovin, et Euroopa peegelduks meie personalis, ametisse nimetatavates saadikutes, kesksel kohal olevates inimestes. Teil on palju võimalusi tagada, et need kohustused saaksid täidetud, eriti 2013. aastal toimuva läbivaatamise ajal.

Ma tean ka seda, et paljud parlamendiliikmed on olnud mures selle pärast, kas suudame tagada, et meil on nõuetekohased koolitusvahendid ja -võimalused. Meil on olemas selleks õiguslik alus ja ma tahan täiskogule kinnitada, et kanname hoolt selle eest, et need, kes on pärit erinevate traditsioonidega erinevatest allikatest, tuuakse kokku, et luua tõeline Euroopa teenistus, milles jällegi peegeldub kõik see, mida on välja öeldud protsessi käigus, mis on jõudnud praegusesse punkti.

Tahan eriti tänada Eva Lichtenbergerit ja Jacek Saryusz-Wolskit töö eest, mida nad on teinud koolituse nimel. Ma tean, et meil on vaja veel väga palju arutada, ning ootan saabuvatel nädalatel ja kuudel teie ning teistega peetavaid arutelusid, kuid pühendun täielikult sellele, et koolitus oleks osa teenistuse loomisest. Räägin seda majanduslanguse taustal ja selle kliima taustal, milles teenistus luuakse, ning teil on minu täielik pühendumus, et teenistus oleks majanduslikult efektiivne.

Lõpetuseks: see võimaldab täita meie püüdlusi ja saavutada meie eesmärke maailmas. See, mida me välispoliitikas, kaubanduses ja arengus ning terrorismivastases võitluses teeme, mõjutab iga Euroopa Liidu kodanikku. See teenistus on eelkõige nende jaoks ja ma seisan Euroopa kodanike esindajate ees, et täita endale võetud kohustus tagada, et see teenistus viiks teie soovid ellu.

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja.* – *(FR)* Austatud president! Paruness Ashton! Lugupeetud volinikud! Austatud parlamendiliikmed! Lubage mul tänada nõukogu nimel parlamendi raportööre, kes tegid väga palju jõupingutusi, töötades Euroopa välisteenistuse ellutoomise nimel erinevate teemadega: Ingeborg Gräßlet ja Crescenzio Rivellinit finantsmääruse eest, Bernhard Rapkayd personalieeskirjade eest ning Roberto Gualtierit ja László Surjánit 2010. aasta paranduseelarve projekti eest!

Madridi poliitilise kokkuleppe ja Euroopa Parlamendi 8. juulil esitatud arvamuse järel võttis üldasjade nõukogu, nagu te teate, 26. juulil vastu otsuse Euroopa välisteenistuse korralduse ja toimimise kohta. Selle teenistuse nõuetekohaseks rajamiseks peame siiski vastu võtma kolm dokumenti, mida ma just praegu mainisin.

Erinevatel teemadel tehtud töö oli pingeline nii parlamendile kui ka komisjonile, kõrgele esindajale ja nõukogule ning igaüks on teinud jõupingutusi, et jõuda võimalikult lühikese ajaga kokkuleppele, pidades kinni kehtestatud tähtaegadest.

Saame pärast parlamendi hääletust tänasel istungil rõõmustada ja end hästi tehtud töö eest kiita, kuna jõudsime mitmetel teemadel kokkuleppele. On võimalik, et esmaspäeval, 25. oktoobril võtab üldasjade nõukogu need dokumendid poliitilisel tasandil vastu. Seega saab Euroopa välisteenistus kava kohaselt 1. detsembril tööd alustada.

Paruness Ashton, volinikud ja raportöörid kordasid täna hommikul põhimõtteliselt kõik üle. Omalt poolt piirdun sellega, et mainin selle sündmuse ajaloolist olemust, mis – toimudes üks aasta pärast Lissaboni lepingu jõustumist – kehastab ühte selle lepingu kõige olulisemat uuendust. Euroopa välisteenistuse loomisega paraneb oluliselt liidu välistegevuse järjepidevus ja nähtavus.

Loomulikult ei ole töö tehtud. See on alles algus ja see proovikivi ühtib meie ootustega, kuid ma olen veendunud, et võime olla kindlad, et kõrge esindaja paruness Ashton tegutseb energiliselt ja kindlameelselt. Igal juhul soovin talle selle ülesandega edu!

Lõpetuseks, austatud president, tahaksin veel kord tänada Euroopa Parlamenti tema pühendumuse ja tõhusa lähenemisviisi eest, mis oli selles küsimuses otsustava tähtsusega.

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

asepresident

Jacek Saryusz-Wolski, *välisasjade komisjoni arvamuse koostaja.* – Austatud juhataja! Minu komisjon, välisasjade komisjon, teatas ülekaaluka enamusega, et on tugeva EEASi poolt.

Tugev tähendab, et see allub parlamendi demokraatlikule järelevalvele ja kontrollile. Tugeva vaste on *communautaire*, mis tähendab ühenduse kõigi 27 liikmesriigi esindamist, praeguse ja mitte varasema liidu geograafilise mõõte ja mitmekesisuse austamist. Pool aastat tagasi ei olnud geograafiline tasakaal teemaks. Täna aga on ja nii see jääbki ning sellele osutatakse meie resolutsiooni lõikes 7 ja artikli 6 lõikes 6. Sellel hoiab silma peal ka selle täiskogu uutest liikmesriikidest pärit 200 Euroopa Parlamendi liiget. Võrreldes algse ettepanekuga pandi palju rohkem rõhku geograafilisele tasakaalule, kuid sellest ei piisanud. Aritmeetika ei ole alati õige ning seaduseid ja geograafiat ei saa välja hääletada. Me usume, et kõik mehed ja naised on võrdsed, mitte seda, et mõned on võrdsemad kui teised. See käib ka liidu välisteenistuse kohta.

Leedi Ashton, me ootame teie meetmeid, et lõpetada praeguste uute liikmesriikide tõrjumine sellest, mis on tulevane EEAS.

Göran Färm, *välisasjade komisjoni arvamuse koostaja.* – *(SV)* Välisasjade komisjoni raportöörina finantsmääruse küsimuses lähtusin Madridi lepingust, kuid ka asjaolust, et mõnda valdkonda oli vaja täpsustada. Küsimus on eelarve muutmises avatumaks ja läbipaistvamaks, tehes eraldised konkreetsemaks, eriti poliitiliselt tähtsate ülesannete puhul, mis seavad eelarvele suured nõudmised.

Me peame kaitsma õigust saada teavet kogukulude kohta, sealhulgas liikmesriikide osakaalu kohta. Peame kaitsma rahuldava kontrolli teostamist delegeeritud volituste käsitlemise üle, et me ei kaotaks kontrolli selle keerulise organisatsiooni üle.

See ei käi mitte ainult parlamendi mõju kohta; peaasjalikult on jutt kodanike õigusest kontrollida seda tähtsat uut teenistust, mida liit on loomas.

Me oleme sellega väga hästi hakkama saanud. See on võtnud aega ja me võitlesime selle saavutamiseks tublisti, kuid ma usun, et võime öelda ka seda, et oleme rajanud hea vundamendi, mis võimaldab Euroopa välisteenistusel tugevdada parlamendi ja kodanike täieliku ning usaldatava kontrolli all ELi rolli maailmas, ning see on tähtis.

Filip Kaczmarek, *arengukomisjoni arvamuse koostaja.* – *(PL)* Arengukomisjoni arvamus personalieeskirjade kohta võeti vastu ühehäälselt. Arengukomisjon toetab õiguskomisjoni raporti projektis esitatud muudatusettepanekuid, eriti neid muudatusettepanekuid, millega tahetakse tagada, et Euroopa välisteenistusse personali värbamise aluseks oleks personalieeskirjades kehtestatud objektiivne ja läbipaistev menetlus ning ühenduste teiste teenistujate töötingimused. Lisaks muudavad komisjoni ettepaneku paremaks põhiraportööri Bernhard Rapkay esitatud muudatusettepanekud, millega lisatakse Euroopa välisteenistuse personali puudutavad klauslid, mis sisalduvad poliitilises kokkuleppes. Need puudutavad konkreetselt personali puhul soolist võrdõiguslikkust ja geograafilist tasakaalu ning samuti tasakaalu Euroopa Liidu institutsioonidest pärit personali ja nende vahel, kes on liikmesriikide diplomaatiliste korpuste taustaga. Loodan, et uus välisteenistus hindab arengukoostöö autonoomsust ning ei suhtu sellesse kui nn prääniku sse – välispoliitika teostamise vahendisse. See oli arengukomisjoni töö tähtsaim eesmärk.

Véronique De Keyser, *arengukomisjoni arvamuse koostaja.* – *(FR)* Austatud juhataja! Paruness Ashton, nagu paljud teisedki, tahab minu fraktsioon, et välisteenistuse personali seas valitseks geograafilise päritolu ja soolise esindatuse puhul mingi tasakaal ning et tasakaal oleks ka suurte ja väikeste riikide vahel.

Jälle on aga platsis valitsustevahelised ristiretked ja kvoodid, kuid lõppude lõpuks tuleks kandidaate hinnata nende omaduste põhjal. Me teame, et kehtivad töölevõtmise kriteeriumid ja personalivalikud ei soodusta tasakaalu, ja nagu te ütlesite, ei ole seda nii lihtne saavutada. Kuigi igasugune tasakaalustamatus teeb mõnedele muret ja ma tunnistan, et seda isegi meie ridades, teame ka seda, et see tekitab ohu, et seda võivad ära kasutada need, kes tahavad nõrgendada teie, paruness Ashton, positsiooni ja kes ei toeta teid eelseisvates katsumustes, mida saab olema mitmeid, nagu me teame.

Seepärast ütleb minu fraktsioon otse välja, et toetab ja usaldab teid täielikult, paruness Ashton. Peame teile andma vahendid edu saavutamiseks. Välisteenistuse käivitamiseks oli viimane aeg, kuid tõsi on ka see, et kui te kahe aasta pärast tulete meie juurde suure murega oma personali jagunemise pärast, siis tekib heakskiidu andmisega väike probleem, ja kui ma ütlen, et seda peaks iga hinna eest vältima, siis mõtlen nii teile kui ka meile. Soovin teile edu!

Kader Arif, *rahvusvahelise kaubanduse komisjoni arvamuse koostaja.* – *(FR)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Siin me lõpuks oleme pärast mitu kuud kestnud tööd eesmärgiga seada paika Euroopa Liidu tulevase välisteenistuse aluspõhimõtted, kuid nagu mõned kaasparlamendiliikmed enne mind, tahaksin tänada raportööre nende töö kvaliteedi eest!

Kuna meil on ühine arusaam tulevikust, kus meil on tõeline Euroopa diplomaatiline teenistus, mis ei oleks mitte vaid 27 liikmesriigi diplomaatiliste teenistuste pikendus, siis on ülim tähtsus finantsmäärusel ja personalieeskirjadel, mis olid täna arutluse all ja tulevad homme hääletusele. Nendes peavad sisalduma vahendid, mis võimaldavad meil hakkama

saada kahekordse katsumusega: rahvusvahelisel areenil ühel häälel rääkimine, kuid ka liidu välispoliitika järjekindluse tagamine.

Sel puhul meenub mulle, et kaubanduspoliitika ei kuulu kõrge esindaja volituste sekka, kuid endise kaubandusvolinikuna ei kahtle ma, et ta suudab alustada dialoogi, mis on vajalik, et tagada, et välispoliitikas järgitakse vastavalt Lissaboni lepingus sätestatule liidu välisteenistuse eesmärke, milleks on eeskätt jätkusuutlik areng, vaesuse kaotamine ja inimõiguste kaitse.

Viimaseks tahan rõhutada, et meie ühist poliitilist tahet mõõdetakse eraldatud eelarvevahenditega, millest sõltub meie poliitiline mõju rahvusvahelisel areenil.

Nadezhda Neynsky, *eelarvekomisjoni arvamuse koostaja.* – *(BG)* Ka mina soovin omalt poolt tänada Ingeborg Gräßlet, Crescenzio Rivellinit ja Bernhard Rapkayd selle tohutu ülesande eest, mille nad on täitnud!

Meile peab olema täiesti selge, et Euroopa diplomaatilise teenistuse loomine on keeruline poliitiline protsess, mis peab peegeldama huvide ja liikmesriikide esindatuse tasakaalu, kuid andma ka teenistusele võimaluse tegutseda tõhusalt ning muuta Euroopa rahvusvahelisel areenil juhtivaks tegutsejaks.

Ühtlasi soovin väljendada kahetsust, et Rapkay raportis ei mainita piisavalt ettepanekut geograafilise tasakaalu kohta, mida toetas välisasjade komisjoni ja eelarvekomisjoni enamus ja mis on – juhiksin sellele tähelepanu – kooskõlas Euroopa Parlamendi 8. juuli 2010. aasta resolutsiooniga.

Seepärast pöördun teie poole, leedi Ashton, sest teie olete arvatavasti see isik, kellel on kõige rohkem võita kogu Euroopa Liidu motiveeritusest ja energiast. Ma julgen isegi uskuda, et leiate viisi, kuidas tagada, et see geograafiline tasakaal saaks teie teenistuses piisavalt kajastatud. Soovin teile edu!

Edit Herczog, *eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja.* – *(HU)* Kiidan eelarvekontrollikomisjoni nimel uue organi asutamise heaks, mis kujutab endast ühte kõige tähtsamat näidet Lissaboni lepingu praktilisest ülevõtmisest. Loomulikult on uuele organile vaja eelarvet. Eelarve- ja finantsvastutuse seisukohalt on vähemalt sama tähtis määratleda eelarvepõhimõtted ja finantseeskirjad ning neid järgida. Oleme minevikus seda välissuhete peadirektoraadiga arutanud, mistõttu tahaksin seda küsimust eriliselt rõhutada. Väga tähtis on kehtestada asjakohased korralduslikud ja tegevuseeskirjad. Tähtis on meeles pidada, et vältida tuleb ülesannete, funktsioonide ja ressursside dubleerimist ning et kulutuste tõhususe tagamiseks tuleb kaaluda kõiki valikuvõimalusi. Läbipaistev ja lihtne organisatsiooni ülesehitus ja ressursside juhtimine tagab, et uus organisatsioon töötab tõhusalt.

Liikmed on ELi institutsioonide, liikmesriikide ja vastuvõtjariigi asjatundjad. Eriti tähtis on, et ELi institutsioonide ja liikmesriikide töötajatest koosnevas organis valitseks selles suhtes täielik võrdsus. Seetõttu peame tähtsaks väljaõpet ja väga tähtis on, et valiku põhimõtted ja tavad põhineksid ühtsel korral ja ühtsetel nõudmistel. Eelarvekomisjon hakkab seda igal aastal kontrollima.

Zigmantas Balčytis, *eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja.* – *(LT)* Tahaksin tänada kõiki kaasraportööre, kelle professionaalsus tähendas seda, et me suutsime suhteliselt kiiresti jõuda Euroopa Liidu institutsioonide vahel kokkuleppele ja kehtestada Euroopa välisteenistuse rajamiseks kindlad aluspõhimõtted. Ma ei kahtle, et EEASi tegevus muutub

aina tõhusamaks ning aitab kaasa kõrgetasemelise Euroopa välis- ja julgeolekupoliitika kujundamisele ning Euroopa Liidu rolli tugevdamisele maailmaareenil. EEASi toimimine peab vastama tõhusa ja mõjusa finantsjuhtimise põhimõtetele. Tänavu eraldasime EEASile lisaks 9,5 miljonit eurot, kuid tegelikke kulusid saab hinnata pärast esimest tegutsemisaastat, kui Euroopa Parlamendile esitatakse aruanne kõigi EEASi tööga seotud kulude kohta. Euroopa Parlament mängib EEASi toimimises vastutustundlikku rolli, et tagada EEASi raha tõhus kasutamine ning kanda hoolt, et Euroopa Liidu maksumaksjate raha abil tekib ühenduse poliitika ja selle inimeste jaoks reaalne lisaväärtus.

Tadeusz Zwiefka, *fraktsiooni PPE nimel. – (PL)* Ma olen kindel, et mitte keegi siin täiskogul ei kahtle, et Euroopa välisteenistus hakkab liidu töös tähtsat rolli mängima. Oleme oma viimaste kuude töös keskendunud sellele, et tagada, et teenistusel oleks õige juriidiline alus ja asjakohased vahendid, mis teeksid võimalikuks selle tulevase töö tõhususe. Me oleme töötanud ajasurve all ja läbirääkimised on sageli olnud rasked. Saavutasime nõukogu ja komisjoniga paljudes küsimustes kokkulepped ning ma loodan, et leitud kompromisside lõpptulemus on hea. Õiguskomisjoni ülesanne oli teha personalieeskirjade kohta uue teenistuse vajadustele vastavad muudatusettepanekud, millega ühtlasi tagatakse selle sõltumatus ja heatasemeline töö. Ma usun, et eile õhtul õiguskomisjoni koosolekul vastu võetud muudatusettepanekud tagavad selle, ehkki ma isiklikult ei ole nendega täielikult rahul ja seda konkreetselt ühes küsimuses. Ma arvan, et sageli rõhutatava geograafilise tasakaalu küsimuse oleks saanud palju paremini lahendada. Loomulikult kiidan heaks kõrge esindaja avaldused selle kohta, et ta pöörab erilist tähelepanu sellele, et kindlustada, et teenistuses osaleksid kõigi liikmesriikide kodanikud, ja ma kiidan ühtlasi heaks ka klausli, et 2013. aastal tuleb esitada aruanne, milles kõrge esindaja annab teenistuse töö kohta teavet.

Liidu diplomaatia peab olema Euroopa Liidu diplomaatia ja tõde on selles, et teenistuse personali kodakondsus ei tohiks erilist rolli mängida. See, kust me pärit oleme ja kus meie juured on, vormib aga meie maailmavaadet ja mõjutab oluliselt seda, kuidas me tajume meid ümbritsevat maailma. On tõsiasi, et liidus on ikka veel liikmesriike, mis on kõigis institutsioonides alaesindatud. Kui tahetakse, et Euroopa oleks ühinenud mitmekesisuses, on vaja anda Euroopale võimalus selle mitmekesisuse nagu kord ja kohus säilitamiseks ja väljendamiseks. See oli see, mida me tegelikult oma geograafilise tasakaalu aruteludes käsitlesime, mitte liikmesriikidele fikseeritud kvootide tagamine, nagu mõned ekslikult arvavad ja aru said. Tänan raportööre hea koostöö eest ja minu soov leedi Ashtonile on, et ta suudaks meie jõupingutusi oma töös hästi ära kasutada!

Hannes Swoboda, *fraktsiooni S&D nimel. – (DE)* Austatud juhataja! Tahaksin kõigepealt väljendada siirast tänu raportööridele suurepärase töö eest, mida nad on teinud, ja kompromisside eest, millele on jõutud! Loomulikult ei ole kõik veel rahul ja ma ka mõistan nende muresid, eriti mis puudutab geograafilist tasakaalu. Ma võin aga Jacek Saryusz-Wolskile kinnitada, et me kõik – mitte ainult selle täiskogu uued liikmed – peame tagama, et saavutame parema geograafilise tasakaalu, ja et me kõik – mitte ainult naised – peame tagama, et me saavutame hea soolise tasakaalu. See on vajalik ja ma suhtun lubadustesse tõsiselt. Avaldame kindlasti survet, et need küsimused ellu viidaks.

Peaasjalikult on küsimus Euroopa Liidule parima kvaliteediga ühise teenuse osutamisest. Ma ei näe siin vastuolu. Vastupidi, kõik tuleb taandada ühisele nimetajale, sest praegu on aeg tegutseda; praegu on ka aeg näidata oma pühendumust Euroopa Liidu rahvusvahelisel tasandil tegutsemisele. Iraanis on kõrge esindaja juba liidrirolli üle võtnud ning on väga tähtis, et saavutaksime seal hea tulemuse. Lähis-Idas ei ole meie jaoks tähtis ainult rahaliste

vahenditega toetamine, vaid ka asjadesse sekkumine, ning me peaksime seda tegema lahendamist vajavat probleemi silmas pidades ja mitte lihtsalt prestiiži pärast. Venemaa puhul peame tagama, et meie suhted oleksid pragmaatilised, kuid põhineksid siiski meie väärtustel, ja eriti selle, et me tegutseksime meie ühiste naabrite huvides. Me peame Ameerika Ühendriikidega pidama läbirääkimisi võrdsel alusel. Probleemide korral peame otsima lahendust avatult, et saaksime ühiselt Ameerika Ühendriikidega võidelda terrorismi vastu ja kujundada ümber globaliseerimine. Hiina on uus esilekerkiv suurriik ja me ei taha seda takistada, kuid oleme natsionalismi vastu, mis on eriti just selles piirkonnas Aasias võtmas agressiivsuse kuju. Me tahame Hiinat kaasata paremini rahvusvahelisesse kogukonda, sealhulgas rahvusvahelistesse institutsioonidesse.

Ka kõrge esindaja jaoks on see kindlasti üks tähtsamaid lahendamist vajavaid küsimusi, nimelt tagada, et saavutaksime ka uutes rahvusvahelistes mitmepoolsetes institutsioonides asjakohase regulatsiooni ning mõju ja võimu uue jagunemise, kus Euroopa Liit ei oleks piiratud, vaid kus aktsepteeritakse asjaolu, et maailmaareenil on tekkinud uued osalised. Diplomaatilise teenistuse jaoks on need kõik väga suured ülesanded ja kõrge esindaja vajab meie täielikku toetust. Eesistujariik Belgia – teiste sõnadega teie, Olivier Chastel – lubas äsja, et toetab kõrget esindajat. See lubadus on hea, nagu ka tänusõnad, kuid ma loodan, et välisministrid tunnistavad ka asjaolu, et ei ole mõistlik meid üksteise vastu ässitada, vaid et on olemas ainult üks valik, milleks on see, et välisministritel, kõrgel esindajal ja meil siin parlamendis on võimalik esindada ühiselt Euroopat välismaailma ees.

Cecilia Wikström, *fraktsiooni ALDE nimel.* – *(SV)* Lubage mul kõigepealt avaldada tänu suurepärase koostöövaimu eest, mida me kõik tunnetasime selles väga tähtsas küsimuses töötamise ajal!

Nüüd, kus rajatakse meie ühine Euroopa välisteenistus, ei seisa paruness Ashtoni ees kindlasti lihtne ülesanne. Parlament on aga koos nõukogu ja komisjoniga kehtestanud tõhusa esindusorganisatsiooni aluspõhimõtted, nii et sellel on tõepoolest võimalik esindada kogu maailmas Euroopat ja selle väärtusi.

ELi jõud on selle mitmekesisuses. Euroopa Liit koosneb erineva tausta, oskuste ja kogemustega inimestest. Kõigist meie liikmesriikidest värvatud mehi ja naisi kasutava välisteenistuse loomisega kasutame ühtlasi ära Euroopa suurimat jõudu ja ressurssi. Samal ajal ei tohi olla mingit kahtlust, et uue välisteenistuse ametikohtade täitmisel on otsustava kaaluga oskused ja kvalifikatsioon.

Euroopa Liidul on tore juhtlause: ühinenud mitmekesisuses. Nendes sõnades sisalduvad kohustused ja neil on sügav mõte. Ma loodan, et paruness Ashtoni juhtimisel kujuneb välisteenistusest tõeliselt euroopalik teenistus, mis esindab meie kõigi liikmesriikide kodanikke, nii naisi kui ka mehi. Selge on, et need, kes hakkavad meie ühises välisteenistuses tööle, tuleb välja õpetada, et nad esindaksid kogu liitu. Soovin paruness Ashtonile kogu südamest edu selles tähtsas töös!

Franziska Katharina Brantner, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Tahaksin tänada kõiki asjaosalisi selle eest, kuidas oleme seda teinud ja kuhu me täna jõudnud oleme! Me oleme päästnud ühenduse meetodi ja arengupõhimõtted. Me oleme tõhustanud demokraatlikku kontrolli, eriti ühise välis- ja julgeolekupoliitika üle. Me oleme kehtestanud kaasava teenistuse aluspõhimõtted, mis lähtuvad võrdsusest ja *esprit de corps*'ist. Tänan teid, leedi Ashton, et mainisite oma ennetavates meetmetes soolise võrdõiguslikkuse ja geograafilise tasakaalu teemal koolitusmeetmeid! Tahaksin tänada kõiki siin täiskogul, leedi Ashtonit ja eesistujariiki.

Kas oleme loonud moodsa teenistuse, mis on midagi enamat kui lihtsalt 28. rahvuslik diplomaatiline teenistus? Mis on Euroopa välisteenistuse lisaväärtus?

Ma arvan, et mäng alles käib. Peaasjalikult on vaja tõhusat koordineeerimist poliitiliste valdkondade vahel. Ma tahan, et selle saavutamiseks pandaks paika struktuurid.

Teiseks peame tõhustama kriisiohjet ja konfliktide ennetamist. See võib olla Euroopa Liidu antav lisaväärtus. See sõltub nn asjakohase struktuuri elluviimisest ja sellest, kuidas kasutame uusi ametikohti ning ametikohti, mis luuakse nõukogu ja komisjoni sünergia tulemusel. Samal teemal: kas me vajame rohkem asesaadikuid? Või ei ole see teie roll, leedi Ashton, saata SMSe? Me elame 21. sajandil. Endiste diplomaatide roll kuulub 19. sajandisse. Kas me ei peaks arutama selle üle, kas meil tõesti on neid inimesi vaja ja milleks me neid vajame?

Loodan, et teie asutamiskava ja teie personaliprioriteedid peegeldavad prioriteete, nagu lubatud, ja et te panete teenistuse tõepoolest lisaväärtust andma – see on midagi, mida ei ole igas rahvuslikus diplomaatilises teenistuses ja mida nad ei saa teha. Meie jaoks on kaks prioriteeti: konfliktide ennetamine ja tsiviilkriiside ohje. Näiteks võiksite luua vahendusüksuse.

Inimõiguste puhul tahame, et teenistus oleks tugev ja et ta suudaks neid kaitsta kõrgeimal tasemel. Sooline võrdõiguslikkus ei piirdu personalivalikutega. See on ka soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine ning missioonidele ja mandaatidele suure tähtsuse omistamine. Ma arvan, et selles suhtes oleks hea mõte saada ülevaade lõpetatud ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika missioonidest ning need läbi vaadata, et te saaksite oma teenistuse tuleviku huvides minevikust õppida, leedi Ashton. Ma usun, et see viiks meid kõiki edasi.

Soovin kõigile edu ja olen valmis tulevikus jälle tõhusat koostööd tegema!

Zbigniew Ziobro, *fraktsiooni ECR nimel.* – *(PL)* Liit on 27 riigi ühendus ja see asjaolu peaks kajastuma ka selle institutsiooni struktuuris, mis Euroopa Liitu väliselt esindama hakkab. Me ei tohi jätta muljet, et mõnda riiki uue teenistuse loomisel ei tunnustata. Teenistus peaks peegeldama Euroopa kultuurilist rikkust ja eri rahvuslikke traditsioone, sealhulgas ka diplomaatia valdkonnas. Seetõttu on rühm Euroopa Parlamendi liikmeid, mina nende seas, ette valmistanud muudatusettepaneku, milles sätestatakse geograafilise tasakaalu teguri juurutamine. See tähendab, et kui leitakse, et konkursil väljasõelutud kandidaatidel on sarnased pädevused, siis peaks ametissenimetamisel olema otsustavaks teguriks geograafiline kriteerium. Seega ei ole tegemist jäiga lahendusega, mis kehtestab tulevasele teenistusele personali värbamisel seda tüüpi geograafilised kriteeriumid, vaid paindliku lisavõimalusega. Sellise klausli vastuvõtmisel väheneks praegune ebaproportsionaalsus ja see võimaldaks meil aja jooksul tagada parema esindatuse. Tahaksin rõhutada, et pakutud lahenduses on säilitatud keskne pädevuse kriteerium, mis on väga oluline nende jaoks, kes need meetmed välja töötasid.

Willy Meyer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – *(ES)* Austatud juhataja! Kuna see on täna meie fraktsiooni liikme esimene sõnavõtt, siis lubage mul Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni nimel alustuseks öelda, et me toetame Prantsuse töölisi, kes on kuulutanud välja üldstreigi president Sarkozy ühiskonnavastaste meetmete vastu.

Parlamendi president mainis oma avakõnes nõukogu esindajate hilinemise põhjust, milleks on takistused. Takistusi on mitmeid, aga see on üldstreik ja ma loodan, et seda saadab täielik edu, mille tulemusel kogu Euroopas ühiskonnavastane poliitika heaks tehakse.

Tahaksin tänada oma kaasparlamendiliikmeid tehtud töö eest, kuid teatada neile, et kahjuks jääb meie fraktsioon homme erapooletuks! Me ei hääleta vastu, kuid me ei saa hääletada poolt, sest meie arvates ei ole tulemus see, mida me saavutada tahtsime. Mida me tahtsime, oli selle täiskogu üldine kontroll välisteenistuse üle. Loomulikult ei osutunud võimalikuks struktuuri muuta, sest see ei olnud arutlusel, aga meid ei veena see struktuur, mis hakkab vastutama julgeoleku- ja välispoliitika eest.

Oleme liikmesriikide parlamentides maha pidanud väga olulise demokraatliku lahingu – vähemalt tegime seda meie parlamendis – julgeoleku küsimuses, et saavutada selle üle täielik kontroll, nii et isegi sõjaväe ümberpaigutamine välismaal alluks täielikult parlamendi kontrollile.

Seega oleme sellisest kontrollist veel väga kaugel ja loetletud põhjustel ei kavatse me homme poolt hääletada. Igal juhul tahaksin lõpetuseks teid tehtud töö eest tänada!

Fiorello Provera, *fraktsiooni EFD nimel.* – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Uue diplomaatilise teenistuse struktuuri määratlemisel ei tohi me korrata minevikus tehtud vigu, vaid peame seadma eesmärgiks kujundada lihtne väikeste kuludega ja eelkõige tõhus asutus. Euroopa poliitika tööriist – ja ma rõhutan sõna „Euroopa" – ei tohi valida personali geograafilise päritolu ega soo alusel, vaid peab seda tegema kvaliteedi alusel.

Ma olen nõus, et liikmesriigid peaksid olema uue teenistuse struktuuris esindatud ning et naiste suur osakaal oleks kohane. Need põhimõtted ei tohiks aga seista kõrgemal pädevuse ja kutsealase võimekuse kriteeriumidest. Selle asemel peame rangelt ja ilma diskrimineerimiseta tagama kõigi jaoks nendele ametikohtadele juurdepääsu.

Mis puutub koolitusse, siis on olemas sellised kohad nagu Firenzes asuv Euroopa Ülikooli Instituut, mis suudavad pakkuda suurepärast väljaõpet. Arvan seetõttu, et idee luua täiesti uus Euroopa diplomaatide akadeemia on sobimatu ja kulukas.

Angelika Werthmann (NI). – *(DE)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Euroopa riikide huvide tõhusamaks esindamiseks rahvusvahelisel areenil tuleb välispoliitilisi meetmeid eelnevalt arutada ja siis neist ühel häälel välismaailmale teatada. Üritame Euroopa välisteenistusega liidu välispoliitilised vahendid järjepidevasse raamistikku koondada. Juba olemasolevad ressursid liidetakse ühte ning neile lisatakse uusi ressursse, et pilt oleks täielik.

Nagu meie kaasparlamendiliikmete raportis on sedastatud, on selle struktuuri uuenduslikku olemust arvestades vaja kohaldada läbipaistvuse ning eelarve- ja finantsvastutuse teemal kaugeleulatuvaid sätteid. Vajame üksikasjalikku ülevaadet EEASi ülesannetest ja selle personalist.

Euroopa Parlamendi eelarvesõltumatuse EEASile laiendamiseks on vaja teenistus lisada komisjoni struktuuri ning Euroopa Parlamendile kui eelarveasutusele tuleb anda kogu teave, mis võimaldaks tal tõhusalt raamatupidamist kontrollida. Nõukogule heakskiidu andmine jääb meie tegevuskavva.

EEAS saab oma nime kanda ainult juhul, kui kõik liikmesriigid on seal õiglaselt esindatud. Teisest küljest tuleb loomulikult esikohale seada kandidaatide kvalifikatsioon. See viib mind naiste esindatuse proportsiooni juurde. See on minu arust liiga väike ja ma kutsun üles otsima nendele ametikohtadele kvalifitseeritud naisi! Nad on olemas.

Elmar Brok (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Paruness Ashton! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Frank Sinatrat kutsuti Hääleks. Mis oleks ta olnud aga ilma orkestrita? Teie, paruness Ashton, olete nüüd Euroopa hääl ja saate endale välisteenistuse kujul suurepärase

orkestri. Ma loodan, et kasutate seda orkestrit, et tõsta Euroopa hääl esiplaanile ja kaitsta meie huve. Kuna Euroopa esimene prioriteet on kaitsta rahu Euroopas, on rahvusvaheliste katsumuste seas – alates energiakindlusest kuni terrorismivastase võitluse, globaliseerumise ja palju muuni välja – teine suur ülesanne kaitsta maailmas Euroopa huvisid. Teie ja teenistus mängite sel puhul erilist rolli, mistõttu sõltub meie kodanike huvides toimuv edasiminek suuresti teie ja teie orkestri tööst.

Meil õnnestus selle protsessi käigus suurendada parlamendi koostööd, kontrolli ja õigust teabele, sealhulgas eelarve valdkonnas. Meil õnnestus kaitsta ühenduse poliitika ühenduse olemust ning tagada, et ühenduse ametnikud peavad moodustama üle 60% personalist. Ma olen kindel, et erinevalt nõukogust suutsime kehtestada parema geograafilise tasakaalu ja soolise võrdsuse. Seda ei teinud valitsused, vaid meie tegime nende töö ära. Pealegi, kui see on nüüd õiguslikult siduvaks saanud – ja 2013. aastal peab toimuma läbivaatamine –, on see täiskogu jaoks suurepärane saavutus: hea kompromiss, millele me institutsioonidega jõudsime.

Ka meie peame seda vahendit järgima. Me teeme seda vajaliku paindlikkusega, kuid avaldame ka survet, et tagada, et teil, paruness Ashton, oleks oma ülesande täitmisel võimalik edu saavutada. Teil on selleks meie toetus, kuid võite olla kindel ka meie kriitikas, kui me ei ole teiega nõus, sest ma usun, et saame selles küsimuses koos töötada ainult siis, kui meie kodanikel on tulevikku.

Adrian Severin (S&D). – Austatud juhataja! Ilma kaugeleulatuva nägemuseta selle kohta, kuidas tuleb meie ühiseid huvisid globaalsel tasandil väljaspool liidu piire edendada, ei saa olla edukalt ühinenud Euroopat.

See nägemus ei püsi, kui ei ole sihiteadlikku, aruandekohustuslikku, tõhusat ja ühenduse õigustikule vastavat välisteenistust. See teenistus ei hakka tõhusalt toimima, kui sellel puudub tugevate külgede alusel värvatud personal.

Ma usun, et enamik meist nõustub nende põhimõtetega. Probleem on siiski detailides. Ja just need detailid on muutnud raporti, mis pidi olema tehniline, kirgliku poliitilise debati allikaks, mis on tekitanud meie seas suure lõhenemise ohu.

Valima ei pea ühenduse õigustikust kinnipidamise ja valitsustevahelise joone pooldamise vahel, tugevate külgede ja kvootide, vanade ja uute liikmesriikide vahel. Õigustikust kinnipidamise triumf nõuab, et viimse kui ühe liikmesriigi viimne kui üks kodanik tunneks, et teda koheldakse tema tugevate külgede alusel õiglaselt.

Tugevate külgede kriteeriumi triumfi tuleb proovile panna personalivaliku tulemuste tasakaaluga, kuna ma usun, et jumal jagas tugevaid ja nõrku külgi võrdselt meestele ja naistele, vanadele ja noortele, väikestele ja suurtele, nõrkadele ja tugevatele, lääneeurooplastele ja idaeurooplastele.

Tõsi on, et mõned meie liidus – enamasti, kuid mitte ainult uued liikmed – tunnevad, et neid diskrimineeritakse. Isegi kui see tunne on vale, peame sellesse austuse ja hoolitsusega suhtuma, sest meie ühtsus on kõige tähtsam.

Kahtluse alla ei seata mitte kriteeriumid, vaid piisavate tagatiste puudumine selle kohta, et neid nõuetekohaselt tõhustatakse, ja ilmse tasakaalu puudumise korrigeerimiseks mõeldud meetmete puudumine.

Võin ainult loota, et kõrge esindaja parandab tasakaalu puudumise selles protsessis, mis ilmselt selliseid tundeid toitis, ning loodan ka seda, et tulevane Euroopa diplomaatide

akadeemia – või midagi sarnast – aitab meil luua Euroopas diplomaatide korpuse, kes on pädevad ning lojaalsed meie ühistele huvidele ja Euroopa institutsioonidele.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – *(NL)* Austatud juhataja! Me ei tohi selles arutelus, milles keskendume põhiliselt Euroopa välisteenistuse (EEAS) järelevalvele ja korraldusele, unustada selle teenistuse üldist huvi – mis lõppude lõpuks on suurepärane. See võib osutuda üheks kõige suuremaks sammuks tõeliselt euroopaliku välispoliitika suunas.

Isegi minu kodumaal, mis ma kardan, et on hakanud aina enam sissepoole vaatama, on uues koalitsioonilepingus mainitud ülesannete üleandmist uuele EEASile. Väidetavasti on see siiani puudutanud ainult konsulaarülesandeid, kuid ma olen veendunud, et peagi saadakse aru, et ka muid diplomaatilisi ülesandeid on kõige parem täita Euroopa tasandil.

Austatud juhataja! Täna keskendume konkreetselt EEASi finants- ja korralduslikule küljele, mis on oluline tahk. Teenistus ei suuda täielikult tegutsema hakata seni, kuni ei ole tagatud piisav läbipaistvus ja finantsvastutus. Mul on seetõttu väga hea meel, et institutsioonid on saavutanud kokkuleppe asjad tõesti käima lükata. See sattus ohtu, kui parlament oma väga üksikasjalikud nõudmised esitas. Meie, Euroopa Demokraatide ja Liberaalide liidu fraktsioon, olime tõesti mõneti nende vastu.

Tahaksin sellegipoolest raportööre tänada! Kokku on pandud hea pakett, mida minu fraktsioon täielikult toetab. Ma loodan üle kõige, et pärast homset hääletust võimaldab see pakett teenistusel väga kiiresti tööle hakata.

Charles Tannock (ECR). – Austatud juhataja! Hübriidse *sui generis* EEASi loomist on iseloomustanud pikk arutelu, kuid kõrge esindaja Ashton väärib kiitust konsensuse saavutamise eest edasiminekuks ja seda ajal, mil eurotsooni kriis on Euroopa juhtide tähelepanu kõrvale juhtinud. Briti konservatiivid olid teenistuse loomise vastu, sest kartsid, et sellega õõnestatakse Briti õigust teha iseseisvat välispoliitikat. Nüüd, kui teenistusest on saanud poliitiline reaalsus, tegutseme asjalikult, et tagada, et Briti huvisid tõepoolest edendatakse ja kaitstakse.

Üks viis on teha lobitööd, et täita teenistuse ametikohad Briti euroametnike ja välisministeeriumi diplomaatidega, sest üllataval kombel on Ühendkuningriik ELi institutsioonides alaesindatud. Ehkki uus teenistus peab esindama ELi 27 liikmesriiki, tuleb aluseks siiski võtta esmajoones inimeste tugevad küljed.

Lõpetuseks: liikmesriigid kärbivad väga oluliselt avaliku sektori kulusid. EL peab suhtuma tundlikult kokkuhoidmise vajadusse, eriti EEASi eelarve puhul. Selleks et Euroopa välisteenistus võidaks ja säilitaks kõigi Euroopa kodanike usalduse ja heakskiidu, on eelarve neutraalsus ülitähtis.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – *(CS)* Loodav Euroopa välisteenistus (EEAS) kujutab endast täiesti uut vahendit Euroopa Liidu välispoliitika institutsionaliseerimisel. Praegu näen selle protsessi puhul kahte põhilist probleemi.

Esiteks on selge, et välis- ja julgeolekupoliitika on osa liikmesriikide suveräänsusest. Põhimõttelise tähtsusega küsimuste otsustamisel kehtib endiselt vetoõigus ja seega ei ole selliste oluliste otsuste puhul, nagu sekkumine Iraagi sõtta või Kosovo lahkulöömine, Euroopa Liidu välispoliitikat eksisteerinud. Loodud välisteenistuse tegevuskava on seega oluliselt väiksem ja oluliste poliitiliste otsuste puhul saab ta ainult toetada üksikute riikide otsuseid või olla üldse vait.

Tüliallikas on diplomaatilise teenistuse koosseis ning olemasoleva teabe kohaselt on uute liikmesriikide roll selle meeskonna valikus tähelepanuta jäetud, kui pehmelt öelda.

Marta Andreasen (EFD). – Austatud juhataja! Kuigi Euroopa välisteenistuse ideed ei ole Euroopas kunagi eriti toetatud, suutsid ELi bürokraadid selle siiski maha müüa, väites, et see ei mõjuta eelarvet.

Nüüd oleme aru saanud, et see mõjutab eelarvet ja et see läheb algselt kavandatud 441 miljonist eurost 34 miljoni euro võrra kallimaks. Ja see lahknevus ilmneb isegi enne teenistuse täielikku töölehakkamist.

Finantsmääruse raportis nõutakse, et komisjoni peaarvepidaja ja komisjoni siseaudiitor täidaksid EEASis oma vastavaid rolle, kuid Madridis lepiti kokku, et EEAS on eraldiseisev institutsioon, millel on oma finants- ja auditijuhid. Tundub, et juunis Madridis tehtud kokkulepped ei ole kivisse raiutud. EEASi struktuur tekitab meis nüüd segadust.

Lissaboni lepingu uuenduse elluviimine paistab toimuvat üsna häbiväärselt, kuid pean ütlema, et see ei üllata mind. Nagu alati, on see maksumaksja, kes selle nõndanimetatud tõhustamise kinni peab maksma.

Lucas Hartong (NI). – *(NL)* Austatud juhataja! Kui kurb, isegi traagiline päev! Me arutame paruness Ashtoni uue Euroopa välisteenistuse (EEAS) rahastamist. Hollandlastele ei antud kunagi võimalust väljendada oma arvamust Lissaboni lepingu kohta ja nüüd pressitakse meile peale see EEAS, mis neelab miljoneid. See on demokraatia solvang.

EEAS läheb meile üksnes sellel aasta täiendavalt maksma miljoneid eurosid ja sama kordub järgmisel aastal. Eurokraatide poliitiline hobi võib raha maksta, kuid jätab meile tühjad pihud. Las olla täiesti selge, et Hollandi Vabaduspartei (PVV) ei toeta iialgi, mitte mingitel tingimustel seda Euroopa Liidu võlvkeldrites sündinud koletist! Ütleme ei EEASile, ei Euroopa üliriigile ning jah tõelisele vabadusele ja demokraatiale, mida kujundavad suveräänsed liikmesriigid ise.

Jan Kozłowski (PPE). – *(PL)* Head kolleegid! Euroopa välisteenistuse struktuuri arutades ei tohi me vältida ega tühiseks pidada küsimust personali õigest geograafilisest tasakaalust. Hetkel on töötajate arv nn vana viieteistkümne sekka kuuluvatest riikidest oluliselt ja ebaproportsionaalselt suurem kui uutest liikidest pärit töötajate arv. Ma esitan mõned arvud: enne viimast saadikute nimetamist oli 115 saadikust vaid kaks riikidest, mis ühinesid liiduga 2004. aastal või hiljem. Hiljuti ametisse nimetatud 29 saadikust oli ainult neli uutest liikmesriikidest.

Me ei tohi lubada sellisel jagunemisel saada tulevase välisteenistuse töös reegliks! Õige geograafilise esindatuseta ei saa me rajada tugevat välisteenistust, mis tegutseb tõhusalt meie kõigi huvides. Samuti ei saa me sellise teenistuse üle olla uhked, nagu ütles kõrge esindaja leedi Ashton. Ma olen veendunud, et üleminekuperiood, mille jooksul suurendatakse järk-järgult uute liikmesriikide ebaproportsionaalselt madalat esindatust, võimaldaks meil mõjusalt ja tõhusalt liikuda olukorra suunas, kus saame saavutada oma eesmärgi, milleks on edendada Euroopa Liitu kui peamist jõudu rahvusvahelisel areenil.

Kristian Vigenin (S&D). – *(BG)* Tänane istungjärk on meie parlamendis viimane, kus saame arutada Euroopa välisteenistuse struktuuri, rahastamist ja üldist tegutsemisraamistikku. Alates homsest, kui peame langetama lõpliku otsuse, ootame reaalseid tulemusi. Isegi tänase arutelu edasi arenedes jään veendumusele, et Euroopa Parlament on Euroopa institutsioon, mis aitab ja julgustab uut teenistust ning edastab

sellele oma ideed, nii et see oleks tõesti tõhus ja kujundaks edukalt Euroopa Liidu aktiivsemat ja nähtavamat rolli rahvusvahelisel areenil.

Tegelikult on Euroopa välisteenistus arvatavasti Lissaboni lepingu kõige nähtavam tulemus. Kõik me, kes me seda lepingut toetasime, tahame, et ka teenistustest saaks eduprojekt.

Lubage mul teile öelda, leedi Ashton, et te olete pärinud tasakaalust äärmiselt väljas administratsiooni ning kahjuks on läinud nii, et peamine kriitika oli suunatud mingit moodi teie vastu. Tõepoolest, selle aasta algusest ehk alates ajast, mil olete olnud kõrge esindaja ja asepresident, on ainult üks Euroopa Liidu delegatsiooni juht olnud uuest liikmesriigist.

Tahan lausa vastu vaielda arusaamale, et kvalifikatsiooni ja geograafilise tasakaalu vahel on vastuolu. Vastupidi, usun, et geograafiline tasakaal käib käsikäes kõrgema kvalifikatsiooniga. Seepärast loodame, et edaspidi täidate endale võetud kohustused.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – *(DE)* Austatud juhataja! Euroopa välisteenistus on üks kõige tähtsamaid otsuseid Lissaboni lepingus. Jääb vaid kuus nädalat hetkeni, mil paruness Ashton ei ole enam peamiselt minister, kes vastutab ELi välisministeeriumi rajamise eest; selle asemel saab temast Euroopa välisminister – ja see on hea. See juhtub 1. detsembril ja me soovime teile selles igas mõttes edu!

Meil on olnud palju arutelusid ja oleme saavutanud palju. See oli viljakas poliitiline lahing. Vana välis- ja julgeolekupoliitikaga seostatav demokraatia puudumine on kaotatud, aruandekohustuslikkust on suurendatud ja avaliku arutelu kvaliteet on paranenud. Eelarvekontroll muutub rangemaks, on loodud eeltingimused tõelise meeskonnavaimu tekkeks ja liikmesriikide diplomaadid saavad soovi korral jääda Euroopa välisteenistusse. Puuduvad geograafilised kvoodid – mõnikord on jäänud mulje, et see on siin kõige tähtsam küsimus, kuid kindlasti ei ole see nii. Just Saksamaa võidaks kvootidest oluliselt, kuid ma olen sellegipoolest nende vastu. Tagatakse ühtne väljaõppe vorm. Ma usun, et eduka EEASi eeltingimused on paigas.

Teiste sõnadega: Euroopa Parlament on peaaegu õnnelik. Me oleksime tõeliselt õnnelikud, kui kasutaksite nüüd juhust ja kehtestaksite tegelikult sobiva struktuuri konfliktide ennetamiseks ning kriiside ohjeks, mida on lubatud. Siis oleks meil kohe algusest peale olemas Euroopa lisaväärtus.

Mirosław Piotrowski (ECR). – *(PL)* Tõdeme kurvastusega, et välisasjade komisjoni liikmete enamuse ettepanekuid liidu välisteenistuse kujundamisel tasakaalustatud geograafilise esindatuse kohta on saatnud tõsised probleemid ja lausa vastupanu. Raskusi on ilmnenud ka liidu diplomaatiliste ametite personali värbamise põhimõtete väljatöötamisel. Solidaarsuse ja esindatuse põhimõtet, millest liit on kaua aega juhindunud, ei tohi varjutada mõnede suuremate liikmesriikide isekus. Kohtade jaotus diplomaatilistes ametites on leedi Ashtoni kätes, kes on täna siin ja kes lähtub ametisse nimetamisel üksnes diskretsionaarsuse põhimõttest. Euroopa Liidu suuruselt kuuendale liikmesriigile Poolale on rohkem kui sajast üle kogu maailma asuvast diplomaatilisest ametist antud vaid kaks. Seega tuleks küsida, missugustest kriteeriumidest lähtus volinik ametikohtade sellisel viisil jagamisel. Tahaksin kõigile meelde tuletada, et liidu diplomaatia kujundamise eelarve struktuuri üle otsustab tegelikult meie täiskogu.

Raffaele Baldassarre (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Pärast nõukogu otsuse – millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine – vastuvõtmist kutsutakse meid täna üles finantsmääruse ja liidu ametiisikute personalieeskirjade muutmise läbi seda otsust jõustama.

Sel puhul tahaksin keskenduda raporti ühele küljele, mis on tõmmanud meid keerulistesse läbirääkimistesse: küsimus Euroopa diplomaatilise korpuse koosseisu geograafilisest tasakaalust. Osa liikmesriike oleks tegelikult eelistanud teistsuguseid personalivaliku kriteeriumeid, mis tuginevad päritoluriigile ja kodakondsusele. Selliseid ettepanekuid välditi tasakaalustatud kompromissmuudatusettepanekute abil, milles võeti geograafilist ja soolist tasakaalu arvesse ilma riigil põhinevaid valikukriteeriumeid seadmata. Riigipõhiste kvootide eelistamine ei oleks tegelikult olnud ei sobiv ega soovitav lahendus.

Pärast 50 aastat kestnud Euroopa lõimumist on loomisel liidu esimene tõeline diplomaatiline korpus. Sellel peab olema võimalik arendada ühist välispoliitikat ja teenida liidu huvisid rahvusvahelisel areenil. Ülesande täitmiseks on ülitähtis, et selle personal esindaks liitu ja mitte liikmesriike, mille kodanikud nad on või milles nad on diplomaadina teeninud. Sellest lähtus õiguskomisjon eile Rapkay raporti vastuvõtmisel ja ma loodan, et sama liini jätkatakse täiskogu istungjärgul hääletamisel.

ISTUNGI JUHATAJA: Silvana KOCH-MEHRIN

asepresident

Zoran Thaler (S&D). – *(SL)* Me vajame tugevat Euroopa Liitu – Euroopa Liitu, mis on kõigi 27 liikmesriigi ja mitte ainult vähemuse liit. Soovime Euroopa välisteenistusele (EEAS) igas suhtes edu! Meie, Euroopa kodanikud, vajame seda; Euroopa Liit vajab seda ja kogu maailm vajab seda.

Kuidas tagame, et EEASist saab teenistus Euroopa Liidu kõigi kodanike jaoks? Kuidas tagame selle tõhususe ja edu ning selle, et sellest saaks Euroopas tõeline *crème de la crème*? Ainult nii, et see värbab diplomaate kõigist – ja ma kordan – kõigist Euroopa Liidu riikidest.

Euroopa Liidu tugevust ja ühtsust ei ähvarda miski rohkem kui olukord, kus ELi esindavad põhiliselt vaid kuue riigi kodanikud. Kaks kolmandikku praegusest teenistusest, mille leedi Ashton päris, on värvatud vaid kuuest riigist. Kuidas on ülejäänud 21ga? Kuidas on uute liikmesriikidega?

Mul on seetõttu kahju, et me ei kiida heaks välisasjade komisjonis ja eelarvekomisjonis vastuvõetud klausleid, sest nende abil oleks võimalik parandada viimase kümne aasta – ma kordan viimase kümne aasta – halvim näide tasakaalu puudumise kohta.

Me vajame tugevat Euroopa Liitu kõigi 27 liikmesriigiga.

Marek Siwiec (S&D). – *(PL)* Täna on lõppemas täiesti erakordne menetlus – uue Euroopa institutsiooni rajamise menetlus. Ma esindan uusi liikmesriike ja olen lummatult jälginud, kuidas näeb lõimumine sisuliselt praktikas välja, kuidas toimub edasi-tagasi tõuklemine eri institutsioonide vahel, ning lõpuks on sündinud midagi, mille eesmärk on koondada ühise välispoliitikaga midagi, millest on Euroopa Liidus nii suur puudus. See on osutunud võimalikuks ja parlament on olnud osa sellest. Me oleme väga uhked selle üle, et oleme aktiivselt osalenud. Uus teenistus on kogu Euroopa Liidu teenistus, mitte lihtsalt üks institutsioon.

See lõimumine on aga lisaks tähendanud uute riikide lõimumist vanade riikidega. Lubage mul otse välja öelda – eksam õnnestus sooritada poolikult! Kui täna on küsimusi ja kahtlusi, siis on selle põhjuseks see, et volinik, komisjoni asepresident, peab tagama, et kõik värbamisotsused oleksid läbipaistvad ja et neist oleks näha, et ametisse määratakse kõige paremad inimesed. Siis ma ei võitleks geograafilise võrdsuse eest, sest minu jaoks on

teadmiste ja kvalifikatsiooni võrdsus geograafilisest võrdsusest palju tähtsam, kuid teie, leedi Ashton, peate seda tõestama.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – *(SK)* Me räägime täna siin ainulaadsest projektist; me räägime meie ühisest Euroopa välisteenistusest.

Ma pean osutama sellele, et iga osaleja jättis liivale oma jälje, kuid sellegipoolest õnnestus raportööridel koostada kõigile vastuvõetav kompromiss ja ma usun, et Euroopa Parlament toetab seda homme. Mul on kahju, et enamik sõnavõtjaid on keskendunud vaid ühele teemale, milleks on geograafiline ja rahvuslik esindatus, ning vähesed on rääkinud selle projekti taga olevast filosoofiast ja ideest. Euroopa Liit – head kolleegid – on kaotamas oma geopoliitilist positsiooni ja ühine välisteenistus on samm, mis võib ELi viia tagasi suurriikide sekka.

Usun, et paruness Ashton teeb valiku, mis esindab tõeliselt mitte ainult kõiki 27 ELi liikmesriiki, vaid mis esindab eelkõige ELi kui meie ühist projekti.

Elisabeth Köstinger (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Tulevikus jääb Euroopa välisteenistuse kanda juhtroll Euroopa Liidu ühises välis- ja julgeolekupoliitikas. Selleks et selle rolliga seotud lootusi täita, on vaja selgeid eeskirju, mis võimaldaksid EEASil teha oma tööd tõhusalt ja takistusteta. Tahaksin eriti esile tõsta EEASi finantstehingute järelevalvetagatist, mida on Ingeborg Gräßle ja Crescenzio Rivellini raportis selgelt käsitletud. Parlamendile igal aastal esitatavad kinnitavad avaldused ja tegevusaruanded ning Euroopa Parlamendi heakskiidu andmise volitused on selle põhikomponendid. Ma toetan ka käsitusviisi, mille kohaselt vastutab liikmesriik sellest pärit personali toimepandud finantsrikkumiste eest. Raportil on minu täielik toetus ja see kujutab endast tähtsat sammu õiges suunas.

Richard Howitt (S&D). – Austatud juhataja! Alustan sellest, et avaldan kiitust kõrgele esindajale, kes hoidis täna üleval pikaajalist traditsiooni minna saali ühelt poolelt teisele poole üle. Enamik poliitikuid, kes seda teevad, kaotavad sõpru, kuid ma olen kindel, et kõrge esindaja võitis neid täna juurde.

Siin täiskogul on ikkagi mõned, kes pidasid arvet, mitu minutit veetsite ühel ja mitu teisel poolel, et teid erapoolikuses süüdistada. Ja loomulikult on mul endal küsimusi uue teenistuse kohta.

Ma tahan täielikku kriisiohjet, ma tahan, et inimõigused oleksid tavapoliitika osa ja seotud kaubandusega ning ma elan kaasa sellele, millest räägivad paljud meie Ida-Euroopa kolleegid, kuid kas ma saan olla täiesti kindel, et rajate teenistuse täielikult Lissaboni lepingu vaimus? Kas ma saan olla kindel, et toote edaspidi kokku Euroopa Liidu eri huvid ja räägite nende eest? Kas ma saan olla täiesti kindel teie eluaegses pühendumuses võrdsuse ja esindatuse põhimõtetele?

Jah, ma saan! Ja seda saab olla ka parlament meie homsel hääletusel.

Ivo Vajgl (ALDE). – *(SL)* Euroopa välisteenistuse finantspõhimõtetes kompromissi leidmine on olnud sama keeruline nagu Euroopa ise.

Huvide koordineerimine igas olukorras saab olema raske töö, sest me kõik oleme erinevad ja meil kõigil on erinev ajalugu. Siiski jääb tõeks see, et arukus, kogemused, elutarkus ja

hea tahe on kindlasti Euroopas proportsionaalselt jagunenud, ning see on see alus, mis meid tegelikult ühendab ja mis avab meile tuleviku.

Ma arvan, et oleks väga hea, kui pööraksime tulevikus välispoliitikale sama palju tähelepanu – täpsemalt Euroopa rollile välispoliitikas globaalsel tasandil –, nagu siiani oleme pööranud finantsidele.

See teenistus ei kujunda välispoliitikat; välispoliitikat kujundab leedi Ashton koos teiste osalejatega, kelle seas on peamine sidusrühm − ma võin kinnitada − parlament. Soovin teile loomulikult teie töös igas mõttes edu!

Franziska Keller (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Tahaksin tulla tagasi lisaväärtuse juurde, mida välisteenistus saab pakkuda. Ma arvan, et üks lisaväärtustest, mida ta saab pakkuda ja ka tegelikult peab pakkuma, on arengupoliitika järjepidevus, millele leedi Ashton on pühendunud.

See prioriteet peab peegelduma personalipoliitikas ja eriti väljaõppes ning arengus üldiselt, inimõigustes ja konfliktide ennetamises. Tundlikkust neis küsimustes ei saa saavutada pidulike avaldustega, vaid selleks on vaja tõsist pühendumust ja põhjalikku väljaõpet. See on see, mida tahame pärast 1. detsembrit näha.

Jaroslav Paška (EFD). − *(SK)* Euroopa välisteenistus on oma rolli järk-järgult edasi arendanud. Täna arutame selle tegevuse rahastamist.

Selle taustal on vajalik, paruness Ashton, olla teadlik sellest, et kõigi Euroopa Liidu institutsioonide tööd rahastavad Euroopa Liidu üksikud liikmesriigid. Isegi Euroopa välisteenistus jääb lõppude lõpuks ellu ELi 27 liikmesriigilt saadud raha toel ja, paruness Ashton, peate sellest asjaolust väga teadlik olema.

Kuigi me nõuame teenistuse diplomaatide valimisel eelkõige professionaalsust, kvaliteeti ja kogemusi, ei saa me täielikult kõrvale heita üksikute liikmesriikide tasakaalustatud geograafilise esindatuse põhimõtet. ELi tähtsas välistegevuses esindatuse puudumine võib riikides, mida see puudutab, tekitada tundeid, et neid on koheldud ebaõiglaselt või ülekohtuselt. Tahaksin seega paluda teil, austatud kõrge esindaja, suhtuda diplomaatide valikusse tundlikult.

Francisco Sosa Wagner (NI). – *(ES)* Austatud juhataja! Me kõik nõustume, et välisteenistus on Euroopa lõimumises ajalooline võimalus. Meil on vaja selle kohta aga terviklikku käsitusviisi, sest praegu ei ole aeg sisevõitlusteks lühikeses perspektiivis üleantavate või endale hoitavate ressursside üle ega eri institutsioonide vaheliseks sõjaks.

Praegu vajame üldist seisukohta selle kohta, milline on Euroopa Liidu roll maailmas; teiste sõnadega peame toimima risti vastupidi sellele, mis juhtus mõned päevad tagasi Nobeli rahupreemia üleandmisel, kui Euroopast kostus liiga palju hääli, ja mitte kõik neist ei olnud julged. Tahaksin osutada, et üks eranditest oli täiskogu president Buzek, kes esines võrratu ja kiiduväärt avaldusega.

Catherine Ashton, *liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja / komisjoni asepresident.* – Austatud juhataja! Võtan väga lühidalt sõna siit istungisaali teiselt poolelt ja ma loodan, et ma istusin siin õige arvu minuteid. Tahaksin veel kord tänada väga austatud parlamendiliikmeid arutelu eest, mida olen suure huviga kuulanud!

Ma võtan endaga kaasa tugevad tunded geograafilise ja soolise tasakaalu kohta teenistuse kontekstis, mis on tõeliselt euroopalik ja mille inimesed võetakse tööle pädevuse alusel.

Ma võtan endaga kaasa selle, et inimesed tahavad meie kriisiohje tõhustamist ja seda, et see kajastuks nagu kord ja kohus Euroopa teenistuses.

Ma võtan endaga kaasa midagi, mida olen kirjeldanud kui inimõiguste hõbeniiti, mis peab jooksma läbi kõige, mida me teenistuses teeme; ja ma võtan endaga taas kaasa meeldetuletuse majanduslanguse kohta, mida trotsides olen selle teenistuse kokku pannud, ja austatud parlamendiliikmete soovi, et teenistus oleks mõjus ja kasutaks ressursse nõuetekohaselt ja tõhusalt.

Pärast seda mitmeid kuid kestnud teekonda võtan kõige enam endaga kaasa täiskogu soovi, et teenistus reaalsuseks saaks, et selles peegelduksid teie esindatavate valijate vajadused ja et see teeniks teid kõiki hästi. Ma luban, et proovin seda peegeldada kõiges, mida teenistus teeb.

Janusz Lewandowski, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Ma vastan lühidalt Marta Andreasenile – kes on juba lahkunud – eelarve neutraalsuse põhimõtte kohta.

Loodame, et põhimõte kehtib pikas perspektiivis tänu kokkuhoiule liikmesriikide diplomaatilistes teenistustes, komisjonis ja nõukogus ning tänu komisjoni ja välisteenistuse ühisele siseaudiitorile ja peaarvepidajale. See on praegu hea lahendus, mis vaadatakse 2013. aastal läbi – finantsmäärus ei piira seda läbivaatamist. Lootes homsele positiivsele hääletusele, hoidun edasistest märkustest.

Maroš Šefčovič, *komisjoni asepresident.* – Austatud juhataja! Ka mina sooviksin austatud parlamendiliikmeid tänada nende toetuse eest ja väga positiivse õhkkonna eest arutelu ajal ning ühtlasi on väga tähtis tänada nõukogu tema olulise osaluse eest kogu sellesse üritusse. Ma arvan, et see hea õhkkond on toonud meid väga lähedale homme sündivale ajaloolisele otsusele.

Nii et lubage mul veel kord tänada parlamendi raportööre ja esindajaid, kes tegid täna hommikul siin hea õhkkonna võimalikuks! Tahaksin kasutada juhust, et soovida Cathyle ja tema uuele teenistusele õnne ja edu ning soovida meile kõigile, et meil oleks tugev, järjekindel ja koordineeritud ELi välispoliitika, sest ma olen kindel, et koos Cathy ja EEASiga suurendame veelgi ELi mõju maailma asjades.

Lubage mul lõpetuseks korrata, et komisjon on algusest peale valmis tihedat koostööd tegema ning on valmis selleks sünergiaks, mida meie institutsioonid ja liikmesriigid saavad koos saavutada!

Bernhard Rapkay, *raportöör.* – *(DE)* Austatud juhataja! Mul on pärast minu sõnavõttu arutelu alguses ainult kaks märkust. Esimene märkus, mille jätsin nimelt arutelu lõppu, on see, et ma tänan kõiki variraportööre nende sõbraliku ja tõhusa koostöö eest. Läbi rääkida on lihtsam, kui sa tead, et su kolleegid sind toetavad. Seetõttu ei olnud need kõige keerulisemad läbirääkimised.

Minu teine märkus on aga see, mida tahan korrata teemal, mis on korduvalt olnud selle arutelu keskmes, nimelt geograafilise tasakaalu küsimus. Nadezhda Neynsky sattus prožektori alla, kui teatas, et kompromissis ei ole selle kohta midagi öeldud. Tahaksin lihtsalt soovitada, et kui oleme teksti vastu võtnud, istuks ta maha ja loeks selle rahulikult läbi. Lugege tekst läbi! Teksti läbilugemine valgustab mõistust. Siis näete, et kompromiss sisaldab kindlasti sellekohaseid avaldusi – ja tõepoolest väga karme, juriidiliselt siduvaid avaldusi. Siis peaksid kõik teie muremõtted tegelikult hajuma.

Roberto Gualtieri, *raportöör.* – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Arvan, et arutelu käigus tekkinud tõeline rahuolu näitab, et parlamendiliikmed teadsid kui raske, kuid samas nii tähtis ülesanne meie ees oli. See, kuidas ühendada erinevate poliitikavaldkondadega seonduvaid ja erinevatele otsustamismenetlustele alluvaid funktsioone, et muuta Euroopa Liidu välispoliitika järjepidevamaks, ilma et seataks ohtu teatavate meetmete ühenduse õigustiku olemust, vaid võetaks omaks ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas tegutsevate asutuste tugi, ei olnud pelgalt Euroopa õiguse või haldusteaduslik probleem ega institutsioonidevaheliste võimusuhete proovilepanek. See oli hoopis eeltingimus, et anda kõrgele esindajale vahend, mille abil suurendada Euroopa potentsiaali maailmaareenil, tõhustada selle kui tsiviliseeritud jõu rolli ning võimaldada meil tegutseda tõhusamalt Lähis-Idas, Somaali poolsaarel või Balkani saartel.

Usun, et me oleme katsumuse edukalt läbinud, ja seega on meie rahulolu täiesti põhjendatud. Ma usun, et kõrge esindaja osaks langeb tema ülesannete täitmise ajal parlamendi nõudlik toetus.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub kolmapäeval, 20. oktoobril kell 12.30.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – *(RO)* Selle hääletusega rõhutatakse, et liikmesriikide vahel ei ole võrdsust ja et fraktsioonides puudub solidaarsus. Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis esitatud muudatusettepaneku – mille kohaselt võetakse kasutusele pädevus kui ELi delegatsioonide juhtide (diplomaadid, kes esindavad Euroopa Liitu kolmandates riikides) valiku kriteerium – heakskiitmine näitab meile kohe, kui sotsialistist Catherine Ashtoni Euroopa välisteenistus seda rakendama hakkab, et Rumeenia ja teised liikmesriigid on jäetud tühjade pihkudega. Ma olen pettunud, et ka seekord ei suutnud me saavutada konsensust Rumeenia huvisid edendavate rumeenlastest Euroopa Parlamendi liikmete seas. Oleksin eeldanud, et endise välisministrina (ehkki ta oli seda küll vaid mõni kuu) toetab Adrian Severin delegatsioonide juhtide ametikohtade jagunemise puhul mõnede selgete kriteeriumide (elanike arv, kohtade arv Euroopa Parlamendis ja häälte arv nõukogus) juurutamist ja mitte väga subjektiivset ning ähmast pädevusel põhinevat kriteeriumit. Seda eriti seetõttu, et minu teada jaguneb arukus ELis ühtlaselt ja kõik targad inimesed ei ole koondunud läände ja ainult idioodid itta. Rumeenias on diplomaatia alal esindajaid, kes väärivad delegatsiooni juhi ametikohta.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – *(RO)* Euroopa välisteenistus peab aitama kaasa Lissaboni lepingus sellele seatud eesmärgi – ELi välispoliitika tõhus ja järjepidev elluviimine – täitmisele.

Praegune personalivaliku menetlus on aegavõttev ja keeruline, kusjuures ametikohad täidetakse järk-järgult, kuni saavutatakse töötajate arv, mis on vajalik teenistuse täielikuks töölehakkamiseks. Mitmed ELi uued liikmesriigid, eriti viimase laienemise laine ajal ühinenud kaks liikmesriiki, on peadirektoraadi RELEX välissuhetes alaesindatud. Leedi Ashton on juba väljendanud soovi, et EEAS koosneks parimatest ametnikest, kes on välja valitud kutsesobivuskriteeriumide alusel, mitte päritoluriigi alusel. Lubage mul leedi Ashtonile meenutada, et kõigil ELi liikmesriikidel on samad õigused, mistõttu peavad nad olema piisavalt esindatud uue Euroopa diplomaatilise teenistuse struktuurides, nii Brüsseli peakontoris kui ka ELi delegatsioonides. Palume seega tungivalt leedi Ashtonil silmas pidada, et Euroopa Liidul on 27 liikmesriiki. Neil peab olema võimalik oma esindajate

kaudu EEASis anda oma osa ELi välispoliitiliste eesmärkide saavutamiseks ning selle institutsiooni Euroopa kodanike silmis usaldusväärsuseks muutumise tagamiseks.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *kirjalikult.* – *(PL)* Rapkay raport, milles käsitletakse personalieeskirjade muutmist Euroopa välisteenistuse EEASi loomise kontekstis, on väga tähtis dokument liidu välispoliitika loomise teel. Viimastel päevadel enne raporti vastuvõtmist kujunes tüliõunaks geograafilise tasakaalu küsimus. Kaasparlamendiliikmed riikidest, mida tuntakse vanade riikidena, väitsid, et just loodav ELi diplomaatiline korpus peaks värbama parimatest parimaid ja et värbamise aluseks peaks olema üksnes kandidaatide teadmised ja kogemused (pädevused), samal ajal kui uutest riikidest pärit parlamendiliikmed juhtisid tähelepanu asjaolule, et ka meie riikides ei ole puudus suurepärastest professionaalidest, kuid kuus aastat pärast ühinemist on kümme uut riiki liidu struktuurides ikka veel oluliselt alaesindatud, näiteks poolakate osakaal Euroopa Komisjoni välissuhete peadirektoraadis, mis liidetakse EEASiga, on ainult 2%. Minu arvates ei ole raportööri esitatud versiooni geograafilise tasakaalu kontseptsioon piisavalt selge ning seda ei saa pidada selgeks õiguslikuks aluseks, mille põhjal võtta meetmeid tasakaalu puudumise korrigeerimiseks. Sel põhjusel ei saa ma kahjuks raportit toetada, kuigi kui nimetatud küsimus välja jätta, sisaldab see väärtuslikke ettepanekuid.

Tunne Kelam (PPE), *kirjalikult.* – Euroopa Parlament on kasutanud oma uusi volitusi loominguliselt ja vastutustundlikult ning viinud välisteenistuse struktuuri uue tasakaalu. See ei tohiks olla eilse Euroopa tasakaal, vaid laienenud ELi tasakaal, mis kajastub muudatusettepanekus nr 7. Mul on hea meel, et kõrge esindaja on arvestanud enamiku parlamendi ettepanekutega, sealhulgas parlamentaarse järelevalve põhimõttega. On tähtis, et geograafilise tasakaalu küsimus lahendataks arusaadaval ja juriidiliselt siduval moel, mis tähendab, et tõsiste probleemide korral saab selle seaduslikult täitmisele pöörata. Me ei ole komisjonis mitte konkurendid, vaid liitlased ja saame edu saavutada üksnes vastastikuses partnerluses. Sisulise külje pealt rõhutaksin ELi delegatsioonide kohustust jälgida edaspidi inimõiguste olukorda selles riigis, sealhulgas suhelda korrapäraselt sealsete Sahharovi auhinna võitjate ja kandidaatidega. Meie ühistes huvides on, et EEAS 2011. aastal tööle hakkaks. Me ootame kahe aasta pärast kõrge esindaja raportit rakendamise kohta ja oleme valmis tegema vajalikud muudatused.

Krzysztof Lisek (PPE), *kirjalikult.* – *(PL)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Ma loodan, et Euroopa välisteenistust käsitlevad asjakohaselt koostatud eeskirjad tagavad, et see toimib tõhusalt ja tulemusrikkalt. Nii keerulise üksuse, mis tegeleb Euroopa Liidu olulise ja kasvava tähtsusega pädevusvaldkonnaga, loomine ei ole tänases globaalses reaalsuses kindlasti lihtne ülesanne. Eriti tähtis on tagada, et teenistuse töö aitaks tugevdada Euroopa positsiooni. Selleks peame tagama, et sellega ühineksid väga hea kvalifikatsiooni ning vastavate oskuste ja kogemustega inimesed, et kõigist liikmesriikides pärit esindajad saaksid osaleda Euroopa Liidu välispoliitika elluviimises. Mul on hea meel, et Rapkay raportis on arvestatud selliseid küsimusi nagu teatud ametnikerühmades alaesindatud soo võrdsete võimaluste edendamine ja geograafiline tasakaal Euroopa välisteenistuse töötajate värbamisel. Hästi korraldatud teenistus, mis võtab tööle kõigist liikmesriikidest pärit parimaid asjatundjaid, võimaldab Euroopa Liidul suurendada oma tähtsust ja kasutada täielikult ära oma potentsiaali rahvusvahelisel areenil.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult.* – *(RO)* Me oleme jõudnud Euroopa välisteenistuse käivitamiseks vajalike otsuste tegemise lõppfaasi. Toetan personalieeskirjade ja finantsmääruse kompromissi, mis võimaldab kõrgel esindajal teenistuse detsembris tööle panna.

Minu toetus ei tähenda aga *carte blanche*'i andmist. Kõrge esindaja peab täitma endale võetud kohustuse, mida on korduvalt korratud: tagama, et sellised liikmesriigid nagu Rumeenia, mis on praegu EEASile üleantavates komisjoni ja nõukogu välisasjade struktuurides alaesindatud, on Euroopa välisteenistuses õiglaselt esindatud. Küsimus ei ole EEASi üle rahvusliku kontrolli teostamises, vaid soovis lisada geograafiline tasakaal kui teenistuse personali värbamise kriteerium. Nimetatud kriteerium ja pädevus ei välista üksteist.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – *(DE)* Prantsusmaa on vastusena karmidele kokkuhoiumeetmetele sattunud massiprotestide ja -streikide haardesse. Kui samal ajal suurendada liigselt administreerimist, nagu juhtus Kreeka puhul, kus laiendati valitsust vaatamata päästepakettide vajadusele, siis on Euroopa inimestel õigus ärrituda. Siiani on EL alati kiidelnud väikeste halduskuludega, mis ei vasta loomulikult tõele, kui võtame arvesse eraldiseisvaid asutusi. 50 peadirektorit kuningliku kuupalgaga 17 000 eurot (alguses 30 ametnikule), 73 ametikõrgendust direktori ametikohale – võib jääda mulje, et tegemist on iseteenindava poega. Loomulikult on tähtis, et EEASi töötajatel oleks õige kvalifikatsioon. Sel puhul ei ole näiteks soolistel kvootidel mingit praktilist eesmärki. Ent nagu öeldakse: „maksab see, kes tellib muusika", nii et ei ole mingit mõtet solvata netomaksjaid. Keeldumine suurendada EEASis saksa keele kui töökeele kasutamist on juba põhjustanud mõned diplomaatilised lõhed. Ei ole mõtet neid lõhesid veel laiemaks teha. EEAS peab tagama, et EL ei ole enam pelgalt Ameerika Ühendriikide käepikendus, sest siiani oleme lasknud ameeriklastel sekkuda tundlikesse ELi küsimustesse, nagu pealesunnitud laienemine Türgi kaasamiseks, ning oleme selle tõttu jätnud hooletusse meile tähtsad partnerid, nagu Venemaa. Need kaks juhtivat jõudu ei ole maailmas enam ainukesed: esile on kerkimas uued jõud nagu Hiina. Me ei tohi sellest tõsiasjast mööda vaadata!

Kristiina Ojuland (ALDE), *kirjalikult.* – Mul on hea meel toetada pärast põhjalikke ja keerulisi arutelusid Euroopa välisteenistuse rajamist. Tegemist on kauaoodatud meetmega, et tugevdada Euroopa Liidu kui asjatundliku globaalse osaleja positsiooni. Olen siiski natuke pettunud, sest kuigi EEASi ametissenimetamiseks kasutatakse pädevustel põhinevat põhjalikku valikuprotsessi ja arvestatakse soolist ja geograafilist tasakaalu, ei ole ikkagi tagatud kõigi liikmesriikide kodanike proportsionaalne esindatus. Komisjoni, nõukogu ja liikmesriikide inimressursside – 1/3 igast institutsioonist – ühendamisel peab arvestama seda, et mõned liikmesriigid on komisjonis ja nõukogus ikka veel alaesindatud, mille tulemusel võib teenistuses tekkida tasakaalupuudus. Ma olen täiesti nõus sellega, et teenistus peaks koosnema pädevatest professionaalidest, kuid olen ka rohkem kui kindel, et on olemas sobivad kandidaadid võrdselt mõlema soo seast ja kõigist liikmesriikidest. Meie väärtuste praktikas rakendamiseks peab Euroopa välisteenistuse koosseisus selgelt kajastuma tõsiasi, et Euroopa Liit on 27 liikmesriigist koosnev egalitaarne organisatsioon.

Ioan Mircea Paşcu (S&D), *kirjalikult.* – Täna arutasime EEASi rajamise viimaseid üksikasju ja homme toimub hääletus. Liidu kolme samba – nõukogu, komisjon ja parlament – vahel peeti keerulisi läbirääkimisi, nii et nende kõigi huvid olid kaitstud, ehkki nad ei pruugi tulemusega täiesti rahul olla. Kogu selle protsessi käigus rõhutati vältimatult liikmesriikide esindatust personali valimisel. Abiks ei tulnud see, et hoolimata käimasolevatest läbirääkimistest personalieeskirjade kehtestamise üle jätkus värbamisprotsess häirimatult, mille tagajärjel on vaid käputäie riikide esindajad saanud endale soovitud ametikohad.

Ma arvan siiski, et uue teenistuse peamine proovikivi ei ole mitte selle koosseis, vaid sisu: kui tahame, et EEASi liikmed oleksid tõeliselt euroopalikud, siis peame neile tagama elluviimiseks tõeliselt euroopaliku välispoliitika. Sel puhul on olulisteks takistusteks, millele tuleb jõuliselt lahendus leida, nii rahvusvahelise süsteemi multipolaarne ülesehitus kui ka

praegune kriis. Vastasel juhul täidab EEAS üksnes oma üksikute liikmete rahvuslikke eesmärke.

Georgios Stavrakakis (S&D), *kirjalikult.* – *(EL)* Euroopa Parlament on siiani näidanud, et toetab selgelt nii Euroopa välisteenistuse rajamist kui ka selle kiiret tööleasumist. Ma arvan, et nõukoguga saavutatud kompromiss parlamendi õiguste kohta on kõiki asjaosalisi rahuldav. See on mõistlik ja nõukoguga toimuva vahetusmenetluse käigus peavad delegatsioonide juhid pädevates parlamendi komisjonides toimuvatel kuulamistel esitama oma tegevusaruande. EEASil peab olema finantskontrolli teostamiseks Euroopa Komisjoniga sama siseaudiitor ja eelarvevahendite käsutaja. Lõpetuseks on tähtis, et liikmesriigid võtaksid endale kohustuse toetada ELi täielikult ajutiste teenistujate suhtes eelarvevastutuse jõustamisel ning nõustuksid lisama eelarvesse eraldi rea ühise välis- ja julgeolupoliitikaga seotud kulude jaoks, vähemalt oluliste missioonide puhul. Me usume, et saavutatud kompromiss aitab otsustavalt kaasa EEASile ühenduse eelarvest eraldatud vahendite läbipaistvamale, usaldusväärsemale ja tõhusamale kasutamisele.

6. Vaesuse kaotamise rahvusvahelise päeva arenguaspektid – Miinimumsissetuleku roll vaesuse vastu võitlemisel ja kaasava ühiskonna edendamisel Euroopas (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühine arutelu vaesuse teemal:

– nõukogu ja komisjoni avaldused vaesuse kaotamise rahvusvahelise päeva arenguaspektide kohta;

– Ilda Figueiredo tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni nimel koostatud raport miinimumsissetuleku rolli kohta vaesuse vastu võitlemisel ja kaasava ühiskonna edendamisel Euroopas (2010/2039(INI)) (A7-0233/2010).

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja.* – *(FR)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Austatud parlamendiliikmed! Kuna 2010. aasta on Euroopa vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise aasta, teame ilmselt hästi, et vaesuse esitatav katsumus ei lõpe liidu piiridel ning et sellele ei saa lahendust leida üksnes liidu piiride sees.

Hiljuti üksteisele järgnenud ülemaailmsed kriisid on mõjutanud kõiki riike, kusjuures kõige raskemini on need tabanud kõige vaesemaid riike, mis näitab, et maailm on vastastikku seotud. Arengu edendamine on seega lahutamatu osa Euroopa vastusest praegustele globaalsetele katsumustele ning järgmised viis aastat on Euroopa ja maailma arengupoliitika jaoks kriitilise tähtsusega.

See on talletatud Lissaboni lepingu artiklis 208 ja Euroopa arengut käsitlevas konsensuses sedastasime selgelt, et ELi arengu koordineerimise üldine eesmärk on vaesuse kaotamine jätkusuutliku arengu kontekstis, sealhulgas aastatuhande arengueesmärkide saavutamine.

Aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks jätkusuutliku arengu kontekstis on vaja kollektiivset vastutust, kusjuures kõik partnerid peavad täitma endale võetud kohustused. Euroopa Liit on veendunud, et arenguriigid vastutavad oma arengu eest ja on oma saatuse peremehed ning just nemad peavad võtma vastutuse aastatuhande arengueesmärkide saavutamise eest.

Seetõttu on tähtis tõsta esile asjaolu, et nende eesmärkide saavutamiseks on vaja globaalseid strateegiaid, sealhulgas demokraatlikku juhtimist, inimõiguste ja õigusriigi põhimõtte kaitsmist, vaeseid kaitsvat majanduslikku kasvu, erasektori ja kaubanduse arengut, inim- ja sotsiaalset arengut ning keskkondlikku jätkusuutlikkust.

Euroopa Liit julgustab partnerriike kiiresti oma jõupingutusi tõhustama, eriti selleks, et vähendada vaesust ja ebavõrdsust ning seada sisse partnerlused kodanikuühiskonna, erasektori ja kohalike ametivõimudega. Euroopa Liit suurendab nende jõupingutuste eest toetust, et kasutada arenguks ära kohalikke ressursse eriti avaliku sektori finantsjuhtimise ning nende fiskaal- ja tollisüsteemide tõhususe kontekstis.

Selle aasta 22. septembril kinnitasid ÜRO liikmesriigid aastatuhande arengueesmärkide tippkohtumise lõppdokumendi vastuvõtmisel uuesti oma pühendumust teha koostööd, et parandada kõigi inimeste majanduslikku ja sotsiaalset olukorda ja teha kõik, mis nende võimuses, et tagada aastatuhande arengueesmärkide saavutamine perioodil sellest aastast kuni 2015. aastani.

Andris Piebalgs, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Lubage mul kõigepealt tänada teid võimaluse eest rääkida vaesusega seotud katsumusest ja sellest, mida Euroopa Liit saab globaalsel tasandil oma arengukoostöö poliitika kaudu ette võtta! Avalduse teises osas käsitlen ka Ilda Figueiredo raportit.

Vaesuse kaotamine on meie ajastu kõige pakilisem ülesanne. See on ülesanne, millele tuleb leida lahendus mitte ainult ilmsetel solidaarsuse ning kohusetäitmise põhjustel, vaid ka ülemaailmse õitsengu ja stabiilsuse huvides. Ja see on kõigi huvides. 2000. aastal said maailma liidrid kokku New Yorgis Ühinenud Rahvaste Organisatsioonis ja leppisid kokku järgneva 15 aasta rahvusvahelises arengu tegevuskavas: aastatuhande arengueesmärkides. Selles raamistikus seatud erinevate eesmärkide ja sihtide seas võttis maailm endale kohustuse vähendada äärmist vaesust poole peale. Kuhu oleme jõudnud praegu, viis aastat enne 2015. aasta tähtaega?

Toimunud on julgust süstiv edasiminek. Perioodil 2000–2005 rabeles vaesusest välja kokku 120 miljonit inimest, mis tähendab 2,4% langust aasta kohta, kuid me ei saa rahul olla. Praegu elab 1,4 miljardit inimest ikka veel äärmises vaesuses ning piirkondade, riikide ja elanikkonna gruppide vahel on tohutud erinevused. Lisaks seab hiljutine ja praegune globaalne kriis – alates toiduainete ja kütuse hinnatõusu šokist kuni majandusliku ebastabiilsuse ning kliimamuutuseni – ohtu nii mineviku saavutused kui ka tuleviku väljavaated.

Kaks nädalat tagasi kinnitati aastatuhande arengueesmärkide tippkohtumisel maailma püüdlusi võidelda vaesuse vastu. Gay Mitchelli juhitud Euroopa Parlamendi liikmed tõhustasid oluliselt tippkohtumist ning ma tänan neid väga osalemise ja toetuse eest! Tahaksin tänada ka parlamenti toetuse eest kogu ettevalmistavas protsessis, mis tipnes Cashmani raporti vastuvõtmisega. Täiskogu jätkuv tähelepanu aastatuhande arengueesmärkidele muutis ELi positsiooni New Yorgis tugevaks ja sihiteadlikuks. Ma arvan, et tulemus andis tippkohtumisest osa võtnud Euroopa Parlamendi liikmetele kindlust juurde. Seal ei süüdistatud üksteist; pigem andis kohtumine uut energiat, stiimuleid ja lootust, et eesmärgid saavutatakse. Tippkohtumine, millel osales ligi 110 riigipead ja valitsusjuhti, näitas, et aastatuhande arengueesmärgid on poliitilises tegevuskavas endiselt kõrgel kohal. Euroopa Liit aitas selle sündmuse edule kaasa, kujundades ja väljendades meie 27 liikmesriigi ühist arusaama.

Võitlus vaesuse vastu on tähtsal kohal ka Euroopa Liidu tegevuskavas. See on osa meie Euroopa projektist. See on Lissaboni lepingus sedastatud Euroopa Liidu arengupoliitika keskne eesmärk ja see on ka midagi, mida Euroopa kodanikud kindlalt toetavad, mis on sama tähtis.

Maailma juhtiva toetajana on Euroopa Liidu mõju olnud aastatuhande arengueesmärkide saavutamises väga suur. Ma toon vaid kaks näidet: üksnes Euroopa Komisjon on alates 2004. aastast aidanud üheksal miljonil tüdrukul ja poisil koolis käia ning oleme andnud 31 miljonile majapidamisele puhta joogivee. Ma usun, et see on midagi, mille üle uhke olla, kuid peame tegema rohkem ja me saame teha rohkem.

Euroopa liidrid aitasid juunis aastatuhande arengueesmärke tõhustada, leppides kokku kaugeleulatuvas kavas ja meetmete kogumis. Kavas seatakse esikohale meetmed eesmärkide saavutamiseks, kus on olnud kõige vähem edasiminekut, ning seda nendes piirkondades ja riikides, mis on kõige rohkem maha jäänud, sealhulgas riikides, milles on konfliktid või habras olukord. Kavas kinnitatakse ka meie pühendumust saavutada 2050. aastaks RKT 0,7% tasemele tõstmise eesmärk ning seda hoolimata keerulisest majandus- ja finantstaustast. Selle saavutamiseks peame igal aastal hindama saavutatud progressi.

Aastatuhande arengueesmärkide – eriti vaesuse kaotamise eesmärgi – muutmine aastatuhande arengu realiteetideks 2015. aastaks on endiselt minu tegevuse üldine eesmärk.

Me kõik teame, et ainult abist ei piisa aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks. Eesmärkide saavutamiseks on samuti ülimalt tähtis, et me oleme oma abi mõju tõhustamisel loomingulisemad, edendame jätkusuutlikumat ja kaasavamat kasvu ning võtame lisaks kasutusele muid arengu rahastamise allikaid. Sama tähtsad on abi kvaliteet ja tõhusus, sealhulgas suurem läbipaistvus ja aruandekohustuslikkus ning tagamine, et teistes poliitikavaldkondades toetatakse aastatuhande arengueesmärke rohkem.

Arenguabisse tuleb suhtuda kui katalüsaatorisse, mitte kui ravimisse. Mitte ühtegi riiki ei ole ümber kujundatud üksnes abiga. Jätkusuutlik progress sõltub peamiselt sellest, et arendatakse riigi suutlikkust tagada kaasav ja jätkusuutlik kasv. Areng saab lähtuda ainult arenguriikidest endist, mitte tulla väljastpoolt, mistõttu peame oma arengupingutustes keskenduma sellele sisemisele tegurile. Lõppkokkuvõttes on see just see, mida niinimetatud omandi põhimõte tähendab.

Plaanin novembris välja anda rohelise raamatu ja konsulteerida üldsusega, et koguda arvamusi selle kohta, kuidas parandada meie poliitikat ja vahendeid, et tagada partnerriikides paremini jätkusuutlik ja kaasav kasv, mille kaudu leiaksime lahenduse vaesuse algpõhjustele, mis muudaks meie arengukoostöö oluliselt paremaks. Usun nagu ikka, et teie osalus selles arutelus on oluline.

Tahaksin tänada Ilda Figueiredot tema miinimumsissetulekute kavasid käsitleva raporti eest! Tema raporti keskmes on inimeste põhiõigus omada piisavalt raha, mis võimaldaks neil väärikalt elada. See on talletatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas. See on innustanud mitmeid hiljutisi komisjoni ettepanekuid aktiivse kaasamise valdkonnas, eriti 2008. aasta komisjoni soovitus aktiivse kaasamise kohta, mida toetasid nii parlament kui ka nõukogu. Soovituses sätestatakse terviklikud kaasamisstrateegiad, mis tuginevad kolmele sambale – nimelt kaasavad tööturud, juurdepääs kvaliteetsetele teenustele ja piisav toetus sissetulekutele, mistõttu toetab komisjon raportit.

Samal ajal austame täielikult liikmesriikide pädevust sotsiaalkaitsekavade kujundamisel ja toimimisel, eriti üldiste ja miinimumsissetulekute kavade puhul. Piisav sissetulek on põhjapaneva tähtsusega koostisosa võitluses selliste inimeste vaesusega, kes ei saa töötada. See on vajalik kaasavate tööturgude saavutamiseks ja selleks, et võidelda selliste inimeste vaesusega, kes saavad töötada.

Raportis taaskinnitatakse põhjendatult põhimõtet toetada sissetulekuid, mis peavad olema nii piisavad kui ka stimuleerivad. Liikmesriigid võtavad praegu eelarve konsolideerimise meetmeid, et tagada riigi rahanduse jätkusuutlikkus pikas perspektiivis. Komisjon jagab vaadet, et meetmetes peab arvestama vajadust kaitsta ühiskonna kõige haavatavamas olukorras liikmeid.

Euroopa Komisjon esitab aasta lõpus Euroopa vaesusevastase platvormi, kehtestades konkreetsed meetmed, millega toetada liikmesriike, et nad saavutaksid eesmärgi tuua 2020. aastaks vaesusest välja vähemalt 20 miljonit Euroopa kodanikku.

Ilda Figueiredo, *raportöör.* – *(PT)* Austatud juhataja! Vaesus ja sotsiaalne tõrjutus kahjustavad inimväärikust ning rikuvad põhiõigusi, kuid vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse Euroopa aastal on kahjuks tekkinud oht, et vaesuses elavate inimeste arv kasvab rekordiliselt suureks.

See on šokeeriv tagasilöök rikka Euroopa jaoks, kus kasvavad jätkuvalt finantssektori ja majandusrühmituste kasumid, mis peidetakse ära maksuparadiisidesse. Selle tulemusel kasvab nördimus miljonite töötajate, naiste, noorte, palgakärbete all kannatavate ja ebakindlates töösuhetes olevate ning viletsalt tasustatud tööd tegevate inimeste, töötute ja haletsusväärset pensioni saavate pensionäride seas.

2008. aasta lõpus teatas Eurostat, et isegi sotsiaaltoetuste saamisel ähvardab umbes 85 miljonit inimest vaesus, kuid ELi neoliberaalsed ja mitmete liikmesriikide võetavad kokkuhoiumeetmed halvendavad olukorda veelgi. Nende meetmete seas on palgakärped ja kärped riiklikes tervishoiuteenustes, hariduses ning muudes valdkondades, sotsiaaltoetuste vähendamine ja esmatarbekauba, sealhulgas toiduainete kõrgem maksustamine, mis toimub Kreekas, Iirimaal ja teiste riikide järel nüüd ka Portugalis.

On vastuvõetamatu, et stabiilsuse ja kasvu pakti ebamõistlike kriteeriumide alusel avaldavad komisjon ja nõukogu jätkuvalt liikmesriikidele survet. Üldsust täiesti kõrvale jättes suunasid nad kõik riikliku toetuse vahendid pankadele ja finantssüsteemile ning neid huvitavad ainult finants- ja mitte sotsiaalküsimused. Mis kõige halvem: nüüd sunnivad nad töölisi ja vaeseid maksma kinni pakiliselt vajalikud riiklikud toetused, mida valitsused andsid pankadele, ning seda ELi juhtide toel ja finantsrühmituste kiiduavalduste saatel.

Seetõttu tuleb vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse probleemile lahenduse leidmiseks muuta poliitikat, nagu nõuavad miljonid meeleavaldajad kogu Euroopas, sealhulgas siin, Strasbourgis.

Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta eesmärgid ja juhtpõhimõtted ei saa olla vaid tuulde pillatud sõnad. Ei tohi unustada kohustust, mille EL endale võttis, et viia ellu ÜRO aastatuhande arengueesmärgid!

Poliitikas tuleks tunnistada õigusi ja vastutuse jagamist, edendada ühtekuuluvust ja vaesuse ohus olevate või vaesuses elavate inimeste osalust, võtta konkreetseid meetmeid ning neid rakendada, et ennetada tõhusalt vaesust ja kaotada see ning lõimida kodutud ja sisserännanud, rääkimata puuetega inimestest, ning poliitika ei tohi ohtu seada noorte ja laste tulevikku.

Õnnetuseks piirdutakse Euroopa 2020. aasta strateegias 20 miljoni inimese 2020. aastaks vaesusest väljatoomisel viisiga, mis on võrreldes niinimetatud Lissaboni strateegias seatud algsete eemärkidega samm tagasi.

Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse mitmekihilisuse tõttu tuleb kriisi ületamise lahutamatu osana lisada makromajanduslikele meetmetele sotsiaalne mõõde. See tähendab prioriteetide ja poliitika, eriti stabiilsuse ning kasvu pakti rahapoliitika, eelarve- ja fiskaalpoliitika ning konkurentsi- ja siseturupoliitika muutmist. Majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus ning inimõiguste kaitse tuleb esikohale seada. See tähendab miinimumina seda, et majanduspoliitika, tööhõive, sotsiaal- ja keskkonnapoliitika vahel valitseks tasakaal ning et rikkus ja sissetulekud jaguneksid võrdselt.

Selle taustal on miinimumsissetulekute kavad tõhus vahend, millega tagada inimeste turvalisus ja vähendada tõrjutuse ning töötuse mõju. Nendega toetatakse võimalust teha inimväärset tööd, võidelda ebakindluse ja vaesuspiiril oleva palga vastu, mis viivad vaeste töötajate osakaalu kasvamiseni. Miinimumsissetuleku kavad mängivad sissetulekute ümberjaotamisel olulist rolli ning tagavad solidaarsuse ja sotsiaalse õigluse, eriti kriisi ajal, sest need mõjuvad tsüklivastaselt ja sotsiaalsete stabilisaatoritena, annavad lisavahendeid, et tõhustada siseturul nõudlust ja tarbimist, aidates seega võidelda majanduslanguse vastu.

Järelikult peaksid vähemalt 60% mediaansissetulekul põhinevad miinimumsissetulekute kavad moodustama igas riigis sotsiaalse lõimumise strateegia lahutamatu osa, hõlmates nii üldisi kui ka konkreetseid majutuse, tervishoiu, hariduse, koolituse ja sotsiaalteenustega seotud meetmeid, mis on suunatud ühiskonna kõige haavatavamatele gruppidele. See aitaks tuua inimesed vaesusest välja ja parandaks sotsiaalset kaasatust ning juurdepääsu tööturule inimeste jaoks, kelle olukord seda teha võimaldab, tagaks inimväärsed töötingimused ja mitte nüüdisaegse orjuse, mis on tavaline ebastabiilse ning viletsalt tasustatud töö puhul ja mis mõjutab miljoneid töötajaid, eriti naisi ja noori.

Komisjoni ülesanne on esitada miinimumsissetulekute kavasid käsitlev ettepanek ja tegevuskava eesmärgiga tuua lapsed, noored, täiskasvanud ning eakad vaesusest välja ja suunata nad sotsiaalse progressi teele.

Licia Ronzulli, *fraktsiooni PPE nimel. – (IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Andmed vaesuse kohta maailmas on ärevust tekitavad, häirivad ja andestamatud. Allpool vaesuse piiri elavate inimeste arv suureneb kogu aeg, nagu ka kasvab pidevalt lõhe nende vahel, kes elavad puuduses ja kes naudivad kõrget elatustaset.

ÜRO maailma linnade olukorda käsitleva värskeima aruande kohaselt elab praegu slummides 827 miljonit inimest ning see näitaja kasvab igal aastal keskmiselt kuue miljoni võrra. Nagu siin juba rõhutati, ei ole see Euroopas võõras probleem: praegu elab peaaegu 80 miljonit meie kodanikest vaesuses − 16% liidu elanikkonnast −, kellest 19 miljonit on lapsed.

See, 2010. aasta on kuulutatud vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise aastaks ning see on täna arutlusel oleva raporti taust. Ma olin kindel, et lõpptekstis tuleks analüüsida teatavaid külgi, mida ma pean väga tähtsaks, ning ma olen Ilda Figueiredole selle eest tänulik. Hiljutise majanduskriisi tagajärjel on tööpuudus suurenenud. Kahjuks on see kõige rängemini tabanud jällegi naisi. Vaesuse vastu võitlemiseks on kõigepealt vaja tööhõivet edendavaid meetmeid, eriti naiste ja noorte jaoks.

Kõigil peaks olema piisavalt raha, et oleks tagatud inimväärne elustandard. See on fakt: miinimumpalk võib vaesuse vastu võitlemisel mängida olulist rolli, sest see võimaldab võtta kõigil aktiivselt osa ühiskondlikust, kultuurilisest ja poliitilisest elust. Liikmesriikidel peab siiski olema vabadus otsustada, kas kehtestada miinimumpalk; see ei tohi olla liidu tasandil võetud otsus.

Tõelise sotsiaalse lõimumise saavutamiseks ning alandavate olukordade ja vaesuse vastu võitlemiseks ei tohi me toetuda üksnes sotsiaalkindlustusmeetmetele: peame oma sihid kõrgemale seadma! Võidelgem seega paremate struktuurireformide eest ja tehkem tööd mõjusama tööhõivepoliitika nimel, et julgustada ühiskonna nõrgemat osa tööturuga ühinema!

Thijs Berman, *fraktsiooni S&D nimel. – (NL)* Austatud juhataja! Ilda Figueiredo väljendas end suurepäraselt ja ma tahaksin lisada vaid ühe märkuse. EL on rajatud ideele, et võimalikult paljude inimeste jõukus tagab majandusarengu kõigi eurooplaste jaoks. Elustandard on tänu avatud turule ja struktuurilisele rahastamisele − jõukuse ümberjagamisele − Kesk- ja Ida-Euroopas tõusuteel ning sellest tõuseb kasu vanadele liikmesriikidele. Kõigil eurooplastel – nagu ka kõigil maailma kodanikel – on õigus inimväärsele elule.

Sel põhjusel räägitakse Lissaboni lepingus vaesuse vähendamisest. Aastatuhande arengueesmärgid tuleb saavutada ja me võime rahvusvahelisel tasandil toimida täpselt samamoodi nagu uute liikmesriikide puhul. Õigusriigi põhimõtte järgimine aitab suurendada jõukust vaestes riikides, kuna julgustab ettevõtjaid tegema neis investeeringuid, sest nad teavad, et nende lepingud on tagatud. Jõukuse ümberjagamisega kogu maailmas vähenevad sotsiaalsed pinged, vägivalla võimalus ja pagulaste voolud ning kasvavad meie potentsiaalsed turud.

Seepärast on arusaamatu, et mõnede liikmesriikide valitsused − näiteks minu enda kodumaa Hollandi valitsus − surgivad arengueelarve kallal ning tahavad nurjata ka nimetatud eesmärgid. Nad teevad seda omaenda ekslikes, lühinägelikes huvides. Vaesuse vähendamine peab jääma ELi prioriteediks.

Elizabeth Lynne, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Usun, et miinimumsissetulekute raport, mille poolt me tööhõive- ja sotsiaalkomisjonis hääletasime, on parim viis edasiminemiseks ja saab laialdase toetuse. Sel põhjusel palun teil tungivalt lükata tagasi muudatusettepanekud nr 1 ja 2.

Ma olen alati olnud kõigi liikmesriikide miinimumsissetuleku kirglik toetaja ja olen selle lisanud kõigisse raportitesse, mida olen sotsiaalse kaasatuse kohta teinud, kuid ma usun, et parim viis selle saavutamiseks on parimate tavade vahetamine. Arvan, et kui läheme õigusloome teed mööda, siis ei suuda me kõiki endaga kaasa tulema panna ega saavuta seda, mida me kõik tahame − inimväärne elustandard kõigi jaoks, inimeste vaesusest väljatoomine ja kodutuse vältimine.

Me väidame tööhõivekomisjoni raportis ka seda, et kõige tõhusam tee vaesusest väljatulemiseks on tagada kõigile juurdepääs tööturule. Üks võimalus seda saavutada on kanda hoolt selle eest, et kõik liikmesriigid rakendaksid tööhõivedirektiivi tõhusalt. Vaesust ja sotsiaalset kaasatust käsitleva poliitika kujundamisel peame kuulama inimesi, keda see puudutab − teiste sõnadega neid, kes on ise vaesed ja kodutud. Peame tagama, et liikmesriigid saavutaksid ELi 2020. aasta strateegias sedastatud vaesuse vähendamise eesmärgid.

Tahaksin siin arutelus viidata ka sellele, et me räägime miinimumsissetulekust − teiste sõnadega töötu abirahast ja mitte palgast.

Karima Delli, *fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (FR)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Euroopas elab 80 miljonit inimest vaesuses, siin on üle viie miljonit kodutu, miljonid elavad viletsastes eluasemetes, viiest lapsest üks on vaesuse ohver − ja mis on meil skaala teises otsas? Miljardäride arv on kasvuteel.

Tähistasime äsja 17. oktoobril vaesuse kaotamise päeva ning peagi lõpeb vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta, kuid mida on meil ette näidata? Milliseid konkreetseid lahendusi on Euroopa pakkunud neile, kes on kriisi, mille eest nad ei vastuta, põhilised ohvrid? Mis lootust saame pakkuda minu põlvkonnale, eurooplaste põlvkonnale, keda tööpuudus, ebakindlus ja tõrjutus tabab kõige raskemalt; neile noortele inimestele, kes ei usalda Euroopat, kes ootavad Euroopalt ja seega ka teilt palju?

Me oleme kohustatud reageerima nende igapäevamuredele ja nende ärevusele tuleviku pärast. Lissaboni strateegia missioon kaotada vaesus kukkus läbi. Me ei saa enam istuda tegevusetult ja lasta asjadel omavoolu minna. Enam ei ole tähenduseta retoorika aeg. On tulnud aeg näidata üles poliitilist julgust. Kõik vaesuse ohvritega tegelevad organisatsioonid – ATD Neljas Maailm, Euroopa vaesusevastane võrgustik EAPN, kodututega töötavate riiklike organisatsioonide Euroopa föderatsioon FEANTSA, Emmaüs Europe – on seda 20 aastat nõudnud.

Sel põhjusel palume Euroopa Komisjonilt raamdirektiivi, mille eesmärk on piisava miinimumsissetuleku kehtestamine. Raamdirektiivis tagatakse piisava miinimumsissetuleku saamise kõlblikkus ja võimalus, nii et vaesuses elavad lapsed, täiskasvanud või eakad saaksid vaesusest välja tulla, mis tagab neile nende võõrandamatu õiguse elada väärikalt.

Head kolleegid! Aeg on otsa saamas: vajadus tegutseda ei ole kunagi olnud nii pakiline. Saame koos lõpetada selle häbistava skandaali, selle pikaajalise vaesuse. Vaesus ja lõpp vaesusele – see ei tohiks jääda loosungiks. Selline on tegelikkus ja ma loodan, et asume koos teiega võitlusesse!

Nirj Deva, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Mulle tundub see arutelu üsna naljakas, peaaegu naeruväärne. Olen kuulanud ära nüüd mitu sõnavõttu ja me oleme rääkinud vaesuse kaotamisest, mainimata kordagi seda, kuidas saaksime luua rohkem rikkust. Rikkust loomata ei saa kaotada vaesust, sest sellisel juhul te lihtsalt jagate ühelt inimeselt ümber teisele ega loo uut rikkust.

Rahvusvahelises plaanis kaob arenguriikides 880 miljardit eurot korruptsiooni ja muu tegevuse tõttu, mida ei panda kuskile kirja, mida ei maksustata ega hoiustata korralikes pankades. See on rahvusvahelises arengus finantsringkonna skandaal. Nende 880 miljardi euro abil tuleks luua arenguriikides rikkust.

Euroopas on vaesus tõusuteel, sest reguleerime end liialt rikkuse loomise vastu, ajal kui Indiast ja Hiinast tulevad meile uued probleemid. Me peame selle küsimuse üle järele mõtlema.

Gabriele Zimmer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – *(DE)* Austatud juhataja! Tänasel vaesust käsitleval istungjärgul oleme keskendunud nimelt globaalse vaesuse ja Euroopa Liidu liikmesriikides valitseva vaesuse seostele. Seda on enne meid teinud aga juba tuhanded inimesed. Viimastel nädalatel ja kuudel on nad tulnud aina sagedamini Euroopa tänavatele, et seda nõuda, ning ÜRO aastatuhande arengueesmärkide tippkohtumise lähistel peeti sihilikult globaalsete meetmete päeva.

Erinevalt neist inimestest jääme meie, Euroopa institutsioonid oma strateegiates ähmasteks ja vastuolulisteks ning kehtestame raamtingimusi, mis omakorda takistavad võitlust vaesuse vastu. Lissaboni leping ja ka Euroopa 2020. aasta strateegia on *de facto* kõrvaldanud vaesusega seatud sihid. Mitmed Euroopa Liidu liikmesriigid kasutavad üleskutset säilitada riigi rahanduse jätkusuutlikkus selleks, et õigustada sotsiaalteenuste vähendamist ja ümberjagamisi tervishoiuteenuste ja pensionite kärpimise teel, tööturupoliitiliste vahendite

vähendamist ning töötutele, lastele ja peredele osutatavate teenuste kokkutõmbamist. Me teeme seda ise meie ELi liikmesriikides ja siin täiskogul peame end ülal, otsekui piisaks vaesuses elavate inimeste tõrjutuse lõppemiseks kampaaniates. Me teeme seda ise oma poliitiliste meetodite kaudu.

Tahaksin juhtida tähelepanu, et Euroopa 2020. aasta strateegia ja Euroopa Liidu jätkusuutlikkuse strateegia on vastuolus, mis teeb globaalse vaesuse vastu võitlemise võimatuks.

Derek Roland Clark, *fraktsiooni EFD nimel.* – Austatud juhataja! Vaesus, eriti vaesuse ohus inimeste arv on kasvanud koos ELiga, kusjuures iga uus liikmesriik on probleemi teravdanud ja seega on üsna ilmne, kuidas peatada kasvu jätkumine.

Üks teie vastustes on võtta kasutusele miinimumsissetulek. Ma olen miinimumpalga poolt, kuid ainult juhul, kui selle kehtestab iga riik ise. Üleeuroopaline miinimumpalk mõjuks moonutavalt, näiteks on Skandinaavias kodude kütmine kindlasti kõigi sissetulekugruppide jaoks võrreldes Lõuna-Euroopaga kallim.

Ma olen miinimumsissetuleku vastu, sest see tähendab, et riigi rahaga suurendatakse madalat palka: jälle miski, mis lisatakse majanduskriisi ajal maksumaksja kohustuste hulka. Kuidas takistada tööandjaid, kes maksavad vähem, kui on võimalik maksta, sest nad teavad, et toetuste süsteem heastab selle? Vastus: rohkem eeskirju ja bürokraatiat ettevõtjate jaoks, mis tabab kõige rängemini VKEsid, kes annavad tööd 50%-le tööjõust.

Ja loomulikult järgneks ELi ühtlustatud miinimumsissetulekule ühtlustatud maksusüsteem, mis taandaks kõik halliks amorfseks massiks, milles puudub Euroopa suurim varandus: mitmekesisus.

Franz Obermayr (NI). – *(DE)* Austatud juhataja! On häiriv, et ELis elavad tuhanded inimesed vaesuse piiril, kuigi neil on olemas püsiv töökoht. Seetõttu on katsed kehtestada sobiv miinimumpalk väga teretulnud. Miinimumpalk on mõttekas siiski üksnes koos lisameetmetega. Isoleeritud arutelud võivad viia ettevõtete arvu vähenemise ja töötute arvu kasvuni. Viimaseks: väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad ei suuda praeguse maksukoormuse säilimisel maksta kohustuslikku miinimumpalka ning loomulikult kaasneb kõrgema palgaga oht, et kaupade ja teenuste hinnad tõusevad. See käivitaks taas inflatsioonispiraali.

Seega tuleks keskenduda tööga seotud koorma vähendamisele. ELi kodanikud peavad hakkama tööd väärtustama. Miinimumpalk on kindlasti hea mõte, kuid see peab olema töötajatele ning Euroopa väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele pakutava üldise maksusoodustuste paketi vormis.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – *(FR)* Austatud juhataja! Vaesuse kaotamine on tegelikult aastatuhande arengueesmärk, kuid see on Euroopas ka Euroopa Liidu eesmärk.

Euroopas on meil tõesti maailma kõrgeim keskmine elustandard, kuid mitte kusagil maailmas ei ole meie Euroopa ühiskonnas sellist lõhet nagu Euroopa ja Aafrika vahel. See on suurim elustandardivaheline lõhe kogu maailmas. Meie ülesanne on seega neid erinevusi vähendada.

Euroopas ei ole liiga paljudel eurooplastel võimalik süüa päevas kaks korda toitvat sööki. Liiga palju on vaeseid lapsi, kes seisavad silmitsi vaesuses elamisega seotud tervise- ja haridusprobleemidega. Liiga paljud naised peavad leppima palgaerinevustega, neid tõrjutakse töösuhetes, neil ei ole kindlust, et nende töökoht säilib, ning koolitus on ainus

viis, kuidas nad tagasi ühiskonda ja vaesusest välja saab tuua. Liiga palju eakaid, kellest enamik on naised, ei ole kogu oma tööelu jooksul leidnud inimväärset tööd ega saanud inimväärset palka.

Maakohtades elab liiga palju inimesi allpool vaesuse piiri. Paljud meie vaesuse vastu võitlemiseks mõeldud abimeetmed on suunatud linnadele. Peame aitama ka maainimestel võidelda vaesuse vastu,

mistõttu palun tungivalt, et te võitluses vaesuse vastu...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Frédéric Daerden (S&D). – *(FR)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Täna domineerib Euroopa Parlamendis maailmas vaesuse vastu võitlemise teema. See on tähtis, kuid – nagu Ilda Figueiredo osutas – vaesus on ka Euroopas liiga levinud. Võitlus selle nähtuse vastu on üks 2020. aasta strateegias kehtestatud prioriteetidest. Ehkki on hea seada endale sihte, mis muide oleksid pidanud olema kaugeleulatuvamad, on parem, kui paigas on vajalikud meetmed. Piisav miinimumsissetulek kõigile Euroopas on selgelt üks sellistest meetmetest.

Meie kaasparlamendiliikmete suurepärane raport tõestab oma kasulikkust selles võitluses ja paneb tõepoolest asjad liikuma. Kardame aga, et ilma komisjoni − mis tunnustab miinimumsissetuleku rolli − õigusloomega seotud algatuseta ei suuda liikmesriigid täita lubadust kaotada vaesus. Seetõttu peab raportile järgnema raamdirektiiv, milles arvestatakse liikmesriikide tavasid.

Charles Goerens (ALDE). – *(FR)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Mis minusse puutub, siis tuleb siin arutelus teha kolm olulist tähelepanekut.

Esiteks on globaliseerumisega kasvanud ebavõrdsus riikides, kuid vähenenud on riikidevaheline ebavõrdsus, mida tõestab tärkava turumajandusega riikide edukus. Sellele juhtis tähelepanu Rahvusvahelise Valuutafondi ekspert Oslo konverentsil, kus IMF ühendas jõud Rahvusvahelise Tööorganisatsiooniga.

Tõsi on, et riikide vahel on endiselt väga suured erinevused, kuid vale oleks jätkuvas vaesuses süüdistada üksnes globaliseerumist, kui jutt on meie endi riikides valitsevast ebavõrdsusest.

Olukord Euroopas − ja see on minu teine tähelepanek − on väga eriline. Professor Fitoussi juhtis tähelepanu sellele, et Euroopa on ainus suur majandusala, mis on viimase 30 aasta jooksul harjunud massilise tööpuudusega.

2020. aasta strateegias pakutakse tõepoolest välja mõned huvitavad väljavaated struktuurilisele tööpuudusele lahenduse leidmiseks, kuid Euroopa Liit peab leidma viisi tööhõive tõstmiseks praeguse kriisi ohjamise taustal.

Paljud meist arvavad, et kui riigi rahanduse tõhustamisega minnakse liiga kaugele, siis jääb vaesuse ohu vähendamise eesmärk vaid unistuseks.

Kolmandaks peab meie arusaam vaesuse vastu võitlemisest olema nii rahvusvaheline kui ka väljapoole vaatav. Kui tahame jätkusuutlikku arengut, ei saa me enam endale lubada ühe eelistamist teisele. Malthuslik arusaam, mille kohaselt nenditakse, et solidaarsuse nimel kulutatu on lihtsalt...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Jean Lambert (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Usun, et me kõik oleme teadlikud miinimumsissetulekute kavade tähtsusest kogu Euroopas, ehkki kõik liikmesriigid ei ole neid veel kasutusele võtnud. Me teame ka seda, et tõhususes on väga suured erinevused, et sageli puudub väljamaksetel selge alus ning et makstavad summad ei pruugi sammu pidada kulude kasvuga. Mõnes riigis on väga halb fondide kasutuselevõtt, nii et inimesed ei saa kätte raha, millele neil on õigus, ning osa riike piiravad sissetulekute kavasid ajaliselt, mis on veider, kui arvestada, et tegemist peaks olema turvavõrguga.

Olen veendunud, et meil on Euroopa Liidus vaja ühist raamistikku, mis sisaldab selgeid põhimõtteid kavade väljatöötamise kohta ning selget metoodikat nende rakendamiseks. Me ei räägi, et maksete määr peaks kõigis liikmesriikides ühesugune olema – ja kui seda pidevalt väidetakse, siis põlistatakse sellega midagi, mis ei vasta üldse tõele. Me peame kavad töötama välja selliselt, et kõigil oleks võimalik ELis inimväärselt elada.

Tadeusz Cymański (ECR). – *(PL)* Meie arutelu vaesuse üle toimub vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastal. On tähtis, et meie ning ka valitsuste ja valitsusväliste organisatsioonide pingutused oleksid püsivad ega jääks vaid kampaaniate ja propaganda tasemele. Arutlusaluses raportis esitatud meetmete seas on eriti tähtis ettepanek siduda miinimumsissetulek mediaansissetulekuga. Vaesuse põhjused on erinevad ning sageli on need seotud sotsiaalsete pahede ja sotsiaalse tõrjutusega. Tõsiasi, et vaesust esineb töötavate isikute ja isegi nende seas, kellel ei ole lapsi või kelle laste arv ei ole suur, on aga eriti hämmastav ja väga häbiväärne. Selline olukord on vastuvõetamatu, mistõttu peavad Euroopa Komisjoni ja parlamendi selles küsimuses võetavad meetmed olema erakorraliselt tõhusad, järjekindlad ja otsustavad. Me aitame inimesi eri mandritel ja saadame loodusõnnetuste järel humanitaarabi, kuid peaksime kõigepealt andma eeskuju sellega, et näitame Euroopa Liidu territooriumil üles solidaarsust inimestega, keda kimbutab vaesus.

Niki Tzavela (EFD). – *(EL)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Tahaksin esile tõsta sektori, milles me peame rakendama ennetavaid meetmeid, kui me ei taha Euroopas uut uusvaeste põlvkonda. Hiljutistest uuringutest nähtub, et on väga suur vahe töötajate palga ja saadava pensioni vahel, nn pensionierinevus, mille tõttu inimesed leiavad end uusvaeste seast. Kogu Euroopas peavad töötajad aastas säästma kaks miljardit eurot, et katta lõhe nende kindlustuskattes ning tagada, et pensionile jäämisel on nende elustandard inimväärne.

Tahan sellega juhtida teie tähelepanu sellele väga tõsisele probleemile, millega miljonid Euroopa pensionärid – Euroopa uusvaesed – juba silmitsi seisavad.

Sari Essayah (PPE). – *(FI)* Austatud juhataja! Miinimumsissetulekuid käsitlev raport peegeldab hästi mitmekülgseid arutelusid, mida me tööhõive- ja sotsiaalkomisjonis vaesuse ning tõrjutuse vastu võitlemise teemal pidasime. Tänavu võib ju olla vaesuse vastu võitlemise Euroopa aasta, kuid majanduskriisi tõttu on tööpuudus ja sotsiaalsed raskused ikkagi mitmetes liikmesriikides kasvuteel.

Euroopa vaesuses tõusevad eriti esile laste vaesus, noorte kasvav tööpuudus, naiste halvem olukord tööturul, sisserändajate tõrjumine, etniliste vähemuste, näiteks romade olukord, ja pensionieale lähenevate töötute raskused. Vaesuse vähendamine on Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide seas kesksel kohal ning seda on soovitud saavutada mitmete liikmesriikidele kohustuslikuks tehtud eesmärkide abil. Selleks on ka väga hea põhjus, kuna viimasel aastakümnel ei ole vaesuse vähendamisel saavutatud praktiliselt mingeid tulemusi.

Tööhõivekomisjoni enamus otsustas lõpuks teha ettepaneku, et liikmesriigid peaksid miinimumsissetulekuks kehtestama 60% riigi mediaansissetulekust, ning mõned parlamendiliikmed nõudsid isegi miinimumsissetulekut käsitlevat raamseadust. Ma ei poolda õigusaktide muutmist, sest miinimumsissetuleku kehtestamisel ei arvestata liikmesriikide sotsiaalkindlustussüsteemide erinevat ülesehitust. Mõnedes liikmesriikides on astmelised ja sissetulekuga seotud sotsiaalteenused ning ka maksudest rahastatud universaalteenused samuti sotsiaalkindlustussüsteemi osa. Miinimumsissetuleku küsimusele tuleks liikmesriikides seetõttu läheneda subsidiaarsuse põhimõttest lähtudes ning otsida lahendusi parimate tavade vahetamise teel.

Pervenche Berès (S&D). – *(FR)* Austatud juhataja! Olivier Chastel! Lugupeetud volinikud! Pärast 17. oktoobrit, mis on vaesuse vastu võitlemise päev, ja sel vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise aastal teame nüüd, et enne kriisi, 2007. aastal, elas 17% Euroopa Liidu elanikest allpool vaesuspiiri. Me ei tea selle aasta näitajat, kuid me kõik teame, et see on kõrge ja et seda olukorda ei saa taluda.

Jah, me oleme oma pühendumuses järjekindlad. Jah, me usume harta artiklisse nr 1, mille võtsime üle oma põhiseadusesse ja milles sätestatakse, et igaühel on õigus inimväärikusele; me usume Lissaboni lepingusse, mis seab sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa Liidu eesmärgiks, ja 2020. aasta strateegiasse, mille üks peaeesmärk on vaesusevastane võitlus. Mitte kunagi ei ole aga me määratlenud sellise strateegia elluviimise vahendeid, mis tähendab seda, et me ei suuda seda teha ja meie kaaskodanikud kaotavad lootuse.

Meil on vaja õigusloomega seotud algatust miinimumsissetuleku kohta ja rahastamise korraldamise...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

David Casa (PPE). – *(MT)* Nagu siin juba öeldud, on vaesuse teema meie tegevuskava eesotsas. Me kõik oleme teadlikud selleteemalisest statistikast, protsentidest ja retoorikast; tõsiasi, et nii suur hulk kodanikke elab allpool vaesuspiiri, on tõsine probleem, millele tuleb viivitamata lahendust otsida. Suurepärane oleks võidelda vaesuse vastu uute töökohtade loomise ja meid eesmärgile aitavate struktuuride rajamisega. See hõlmab kava aidata Euroopa kodanikel saada vajalikku koolitust, mis hiljem muundub tööks, mille eest makstakse palka. Meil on ühtlasi vaja rahalisi vahendeid, et toetada riike, mis on sel puhul maha jäänud, et ka nemad saaksid need eesmärgid täita. Peame seega ilmselgelt julgustama võimalikult paljusid inimesi – eriti naisi – tööturule tulema. Raportis antakse olukorrale põhjalik hinnang ja ma tahaksin siinkohal tänada ning tunnustada raportööri tema väga kasuliku töö eest! Peame siiski kandma hoolt, et me ei tormaks uisapäisa edasi, sest ka edaspidi peab austama Lissaboni lepingus sätestatud subsidiaarsuse printsiipi. Üks-suurus-sobib-kõigile-kontseptsiooni rakendamine kogu Euroopas ei ole praktiline. Pealegi ei ole meil veel olemas selleks vajalikku õiguslikku baasi, mida meie lepingus nõutakse. Järelikult peaksid liikmesriigid olema vabad reguleerima neid nõudeid vastavalt oma vajadustele ja ilma takistusteta.

Regina Bastos (PPE). – *(PT)* Austatud juhataja! Euroopa on majandus-, finants- ja sotsiaalkriisi tagajärjel läbimas ümberkujunduste perioodi. Mõnedes liikmesriikides on kriisid muutunud hullemaks ja sotsiaalne ebavõrdsus on suurenenud ning see olukord on suurendanud ka allpool vaesuspiiri elavate inimeste arvu.

Euroopa Liidus on praegu rohkem vaeseid. Rohkem on mehi ja naisi, kelle sissetulek on alla 60% selle riigi, kus nad elavad, keskmisest palgast. Meil on tõsine probleem, mis nõuab

konkreetseid ja tõhusaid meetmeid. 80 miljonit eurooplast elavad vaesuspiiril või alla selle. Kuigi vaesuspiir ELis erineb riigiti, on kindel, et tegemist on leviva nähtusega meie liidus, mille arengu paradigmaks on kõige eesrindlikum sotsiaalne mudel maailmas.

Portugalis elab umbes 20% inimestest vaesuses või selle ohus, pidades toime tulema kuus vähem kui 360 euroga. Andmed laste vaesuse kohta on meie riigis meeleheidet tekitavad. Portugal on üks kaheksast riigist, kus on kõrgeim laste vaesuse tase.

Me toetame eesmärki tuua 2020. aastaks vaesusest välja 20 miljonit inimest, nagu toetame ka jõupingutusi tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse edendamiseks. Tahaksin tänada raportööri tema osaluse eest ning rõhutada, et kuna miinimumsissetuleku kehtestamine on vajalik, siis summa kindlaksmääramine peaks jääma iga liikmesriigi teha.

Csaba Sógor (PPE). – *(HU)* 1992. aastal kuulutas ÜRO 17. oktoobri vaesuse rahvusvaheliseks päevaks. 2000. aastal võttis see rahvusvaheline organisatsioon endale kohustuse vähendada 15 aasta jooksul tõsises vaesuses elavate inimeste osakaalu poole peale. Selles perioodist on kaks kolmandikku juba möödas. Arvud on ärevusttekitavad ning me jääme oma näitajatega maha ajal, mil nõudmised ja ootused on väga kõrged. 73% ELi elanikkonnast peab oma riigis vaesuse levimist peamiseks probleemiks. 89% kodanikest nõuab probleemi lahendamiseks viivitamata meetmete võtmist ja 74% ootab, et EL mängiks vaesuse kaotamisel olulist rolli. Teisest küljest on viimasel kahel aastal kuus miljonit ELi kodanikku kaotanud töö ning laste vaesus on kasvuteel.

Kuigi me teame, et tööhõive on kõige tõhusam vaesuse vastu võitlemise viis, ning juhime sellele tõsiasjale sageli tähelepanu, on majandushuvid varjutanud Jean Monnet' sotsiaalse Euroopa mudeli. Majandusarengu eesmärk on tagada kodanike heaolu, kuid ilma tõhusate sotsiaalsete meetmeteta ja praeguse vaesuse taseme otsustava vähendamisega ei ole see eesmärk midagi väärt. On ilmne, et sotsiaalpoliitika on esmajoones liikmesriikide ülesanne ja vastutus. Ma arvan siiski, et peame kõige põletavamatele küsimustele leidma lahendused koos, kasutades selleks avatud kooskõlastamise meetodit ja soodustades parimate tavade vahetamist.

Ivo Belet (PPE). – *(NL)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Euroopa Liidus on kuuest elanikust üks vaesuse ohus: eriti kuni 17aastased noored, kuid ka paljud eakad inimesed on haavatavas olukorras. Vaesus on tõusuteel, sealhulgas ka eurooplaste seas, kellel on töökoht olemas. Ma arvan, head kolleegid, et peaksime tegema ettepaneku ka Euroopa tasandil.

Majanduskasv, parem haridus ja koolitus, rohkem töökohti: me oleme loomulikult selle kõigega täielikult päri, kuid on selge, et sellest ei piisa ja et vajame vaesuse vastu võitlemiseks konkreetset poliitikat. Nagu siin juba öeldi, on tegelikult tegemist suurprojektiga, meie uue ELi 2020. aasta strateegia ühe prioriteediga. Mida see konkreetselt tähendab? See tähendab inimväärset elu – õigust elada inimväärselt – ning toitu, eluaset, riideid: elementaarseid asju, mida meie jõukas Euroopa Liit ei suuda 2010. aastal ilmselt tagada.

Austatud juhataja! Head kolleegid! Seepärast usun, et ka Euroopa tasandil on vaja võtta meetmeid, et miinimumsissetulek oleks tagatud. Nagu minu kolleeg Bastos juba ütles: see ei ole vahend, mille peab kogu Euroopa Liidus ühtemoodi välja töötama. Liikmesriikidele peab jääma piisavalt ruumi, et otsustada oma konkreetse lahenduse kasuks, kuid peame jätkama surve avaldamist, et ennetada seda, et haavatavas olukorras inimesed jäetakse nende mures üksi.

Seepärast kutsume selgesõnaliselt üles kehtestama kõigis Euroopa Liidu riikides miinimumsissetulekute kava. See süstiks lootust Euroopas kõige haavatavamas olukorras olevatele isikutele, keda praegu kimbutavad vaesus ja sotsiaalne tõrjutus.

Milan Zver (PPE). – *(SL)* Mul on hea meel, et üritame tõstatada Euroopa institutsioonide tasandil ka vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse teema. See on väga tähtis!

Vastuvõetava resolutsiooniga läheme just selles suunas. Selles kirjeldatakse olukorda väga hästi, kuid lahenduse leidmisel see kahjuks nii edukas ei ole.

Miinimumsissetulek võib olla osa lahendusest ja see juba sisaldub ühel või teisel kujul liikmesriikide sotsiaalpoliitikas. Kõnealusest materjalist leidsin ka ettepaneku universaalse baassissetuleku või kõigile tingimusteta ettenähtud sissetuleku kohta.

See oleks isegi sotsiaalõiguste vaatevinklist vaieldav. Mõte, et kõik saaksid normaalseks eluks vajaminevat baassissetulekut, ei ole hea, sest sellisel juhul oleks meil vähem raha nende jaoks, kes tõesti sotsiaalabi vajavad.

Ma loodan, et sellel täiskogu istungjärgul...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – *(RO)* Lissaboni strateegias seatud eesmärke – uute töökohtade loomine ja vaesuse kaotamine 2010. aastaks – ei ole saavutatud. Seetõttu peab Euroopa jätkama pingutusi nende saavutamiseks.

Usun, et Euroopa Liit ja liikmesriigid peavad esmajoones keskenduma elukestva õppe kavadele. Nende abil on võimalik võidelda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu.

Teisest küljest arvan, et Euroopa täitevvõim peaks analüüsima valdkondi, kus on üha rohkem puudus kvalifitseeritud töötajatest, et tulevikus oleks võimalik edendada meetmeid selle puudujäägi kõrvaldamiseks.

Üks võimalik meede oleks laiendada praegu peamiselt õpilastele mõeldud Erasmuse programmi ka teistele ühiskondlikele ja majanduslike gruppidele, nagu ülikooliharidusetа noored või ametialastes ümberõppeprogrammides osalevad töötud.

Antonyia Parvanova (ALDE). – *(BG)* Euroopa Liidu solidaarsuse aluspõhimõtet arvestades ning vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta kontekstis kutsun üles võtma kõigis ELi liikmesriikides kasutusele miinimumsissetuleku määra, millega toetatakse ebapiisava sissetulekuga inimesi, et parandada nende majanduslikku ja sotsiaalset lõimumist ning tagada inimväärne elu.

Meil õnnestub vaesusevastases võitluses olulist ja tõhusat edu saavutada ainult siis, kui võtame konkreetseid meetmeid miinimumsissetulekute kavade kasutuselevõtmiseks. See aitab meil tagada sobiva elustandardi kõigile Euroopa kodanikele ja see hõlmaks sotsiaalkindlustust ning võrdset juurdepääsu sellistele avaliku sektori osutatavatele sotsiaalteenustele nagu sotsiaalhoolekanne, tervishoid ja haridus.

Tahan lõpetuseks rõhutada, et suudame kaitsta oma kodanikke, eriti naisi ja riskigruppe ning ka etnilisi vähemusi sotsiaalse tõrjutuse vastu võetavate mitmete konkreetsete poliitiliste lahenduste abil, millega tagatakse sotsiaalseks sekkumiseks ja kaitseks vajalike vahendite olemasolu.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – *(DE)* Austatud juhataja! Tahaksin veel kord pöörduda komisjoni poole, et olla kindel, et vaesuse platvormi kehtestamisel ei jää see ainult sõnakõlksuks, vaid et selles alustataks tööd parlamendi tehtud ettepanekutega. Esiteks on idee, mille kohaselt tuleb analüüsida, kas selleks, et kõigil oleks Euroopa Liidus inimväärne elu, on vaja kehtestada miinimumsissetuleku raamdirektiiv. Teiseks on idee, milles minnakse struktuurifondide ettevalmistamisel vaid SKT kasutamisest kaugemale, kuid mis hõlmab ka sissetulekute ebavõrdsuse mõõtmisel Gini koefitsiendi kasutamist – diskrimineerimise hindamiseks. Te peate need asjad nüüd ära otsustama, kui me tahame, et meil oleks mingigi võimalus need meetmed kasutusele võtta. Palun volinikul lisada need kaks istungjärgu küsimust komisjoni tegevuskavva ja tagada, et komisjon annaks neile vastuse.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – *(FR)* Austatud juhataja! Me oleme nüüd juba liiga palju aastaid tähistanud vaesuse kaotamise rahvusvahelist päeva – seda ilma eriliste konkreetsete tulemusteta – ning on tekkinud oht, et seda päeva tähistatakse veel aastakümneid, kui samu meetmeid ikka edasi kohaldatakse. Euroopa ja läänemaailm üldiselt ei saa selles küsimuses silmi sulgeda.

Võitlus vaesuse vastu tähendab võitlust rikkuse õiglase jagunemise eest nii liikmesriikide sees kui ka rahvusvahelises plaanis. Samuti on küsimus keskkonna austamisest ning kõigi inimeste vahelise võrdsuse põhimõtte toetamisest. Kui meie tänasele arutelule ei järgne konkreetseid tegusid, mille aluseks on täna siin kuuldu, siis ma kardan, et oleme oma avaldused teinud kurtidele kõrvadele, et need jäävad vaid headeks kavatsusteks, mis tegelikult ei mõjuta viletsust ja vaesust maailmas ning Euroopas.

Angelika Werthmann (NI). – *(DE)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega kahjustatakse inimväärikust ehk teisisõnu rikutakse inimõigusi. Üksikvanemad, lapsed ja eakad on kõige suuremas ohus. Naised moodustavad märkimisväärse osa elanikkonnast, keda vaesus ohustab, mille põhjus on osaliselt tavapärane diskrimineerimine, mis on siiani laialt levinud palkade ja pensionite suhtes, ja osaliselt naiste puhul väga tavalised ebakindlad töösuhted.

Peame võtma meetmeid, mis soodustavad tööturgu investeerimist, näiteks selleks, et luua töökohti, edendada selliseid ühenduse programme nagu elukestva õppe programm. Jah, peaksime tagama materiaalse kindlustatuse minimaalse taseme, kuid peame kehtestama selleks laialdase järelevalve ja tingimused, et me saaksime algusest peale võimalikke kuritarvitusi ennetada. Jah, peaksime tagama miinimumsissetuleku, kuid seda tingimusel, et mingil juhul ei tohi see viia kaudse või vastupidise diskrimineerimise uute vormide tekkimiseni.

Miroslav Mikolášik (PPE). – *(SK)* Euroopa Liidus ähvardab vaesus peaaegu 85 miljonit inimest ja 2008. aastal elas ELis 500 miljonist elanikust 17% alla vaesuspiiri.

Kuna vaesus ja sotsiaalne tõrjutus on oma olemuselt mitmemõõtmelised, siis peame süstemaatiliselt lisama nende ennetamise teistesse meetmetesse, et kõik ELi kodanikud saaksid elada inimväärselt. Vaesuse vastu võitlemiseks ei ole vaja mitte ainult palga- ja sotsiaalkaitsesüsteemide aktiivset toetamist, vaid ka inimväärsete ja alaliste töökohtade loomist tööturul ebasoodsas olukorras olevatele inimgruppidele. Tahaksin rõhutada, et tööhõivet tuleks üldjuhul pidada kõige tõhusamaks kaitseks vaesuse vastu, mistõttu peaksid EL ja liikmesriigid seadma töökohtade loomise esikohale. Noorte ja eakate inimeste tööellu integreerimisele tuleb pöörata erilist tähelepanu.

Proinsias De Rossa (S&D). – Austatud juhataja! Eelmisel pühapäeval sain Iirimaal kokku rühma noortega, kes üritavad vaesusest välja rabeleda. Nad küsisid minult kui selle parlamendi liikmelt, kelle poolel ma olen. Kas ma olen nende või pankurite poolel? Nad esitasid mulle sellise otsekohese küsimuse. Nad tegid mulle mitmeid avaldusi, et ma need parlamendile edastaksin. Nad ütlesid, et nad ei ole enam huvitatud valimistel osalemisest, sest nad ei näe, et hääletamas käimine midagi muudaks. Nad ütlesid, et neil on kõrini sellest, et neisse suhtutakse kui tühja kohta ja nad tunnevad, et nad on ühiskonna jaoks väärtusetud.

Ma arvan, et me peame arvestama sellega, mida need noored arvavad. Nad on meie tulevik. Ma ei näe tõendeid sellest, et komisjon tegelikult tagaks, et liikmesriigid, millelt nõutakse eelarve konsolideerimist, arvestaksid asjaoluga, et me ei tohi põhjustada neile inimestele – kes niigi kannatavad – veelgi suuremat valu ning me ei tohi suruda piiripeal olevaid inimesi vaesusesse. On väga tähtis, et me...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Ilda Figueiredo, *raportöör.* – *(PT)* Austatud juhataja! Tahaksin tänada kõiki kolleege ja ka komisjoni, nõukogu ja eesistujariik Belgiat siinräägitu eest, kuid tahaksin esile tõsta kolm punkti, mida rõhutasid ka mitmed parlamendiliikmed.

Kõigepealt: headest sõnadest ja headest kavatsustest ei piisa. Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastal peab olema praktiline mõõde. Poliitikat tuleb muuta. Inimesed tuleb seada esikohale. On vaja teadlikkust, et töötajad loovad rikkuse ja neile peab maksma inimväärset palka, kuid suurema rikkuse loomiseks vajame juurde töökohti. Rohkem töökohti, millega kaasnevad õigused ja õiglane palk. Lisaks peab aga toimuma teistsugune rikkuse ja sissetulekute ümberjagamine ning selle taustal on miinimumsissetuleku süsteem elutähtis vahend, mis meid selles võitluses aitab; on vaja miinimumsissetulekuid, mis riigiti erinevad, kuid millel on ühine eesmärk...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Andris Piebalgs, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Vaesus on üksikisiku, kuid ka ühiskonna tragöödia. Vaesus viib vägivalla, kuritööde ja konfliktideni. Ma tahaksin Euroopa Parlamenti tänada selle eest, et ta on vaesusevastase võitluse oma tegevuskavas nii kõrgele kohale seadnud, ja tänane arutelu on näidanud Euroopa Liidu otsustavust leida sellele probleemile lahendus. Euroopa 2020. aasta strateegia, Ilda Figueiredo raport, liikmesriikide tegevus – need kõik on sammud õiges suunas.

Tahaksin rõhutada, et seni, kuni maailmas on olemas vaesus – 1,4 miljardit inimest peab ära elama vähem kui dollariga päevas –, ei saa oodata, et me selle probleemi Euroopa Liidu siseselt lahendame. See tähendab, et aastatuhande arengueesmärkide poliitika on ka meie jaoks oluline.

Ma usun, et proovime leida õiget lahendust, milleks on kaasav majanduskasv nii meie partnerriikides kui ka Euroopa Liidus. Ma tean, et kaasav majanduskasv tundub liiga lihtne, kuid just seda tahame saavutada oma arengupoliitika muutmisega. Ka ELi 2020. aasta strateegia on sinna suunatud.

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja.* – *(FR)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Oma esimeses sõnavõtus keskendusin ettekavatsetult vaesusevastase võitluse arenguaspektile. Tahan loomulikult rääkida veidi Euroopa Liidust. Eesistujariik Belgia on pühendunud vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks vahendite väljatöötamisele, eriti Euroopa 2020. aasta strateegia juhtalgatuste abil. 7. juunil 2010. aastal nõukogu heakskiidetud strateegia üks

eesmärkidest on edendada sotsiaalset kaasatust ja teha seda konkreetselt vaesuse vähendamise teel.

Eesmärgis on sedastatud, et 2020. aastaks tuleks vaesuse või tõrjutuse ohust välja tuua vähemalt 20 miljonit inimest, mille aluseks on sotsiaalkaitsekomitee esitatud kolm näitajat: vaesuse oht, aineliste võimaluste puudumine ja töötus leibkonnas elamine.

Lisaks tahetakse vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse Euroopa aastaga tõsta üldsuse teadlikkust sellest probleemist ning edastada sõnum, et vaesus ja tõrjutus kahjustavad sotsiomajanduslikku arengut. Eesmärk on seada ka kahtluse alla seisukoht, et vaesuse vastu võitlemine on ühiskonnale kulukas, ning kinnitada taas kollektiivse vastutuse tähtsust mitte ainult poliitiliste otsuste langetajate, vaid ka nende puhul, kes tegutsevad era- ja avalikus sektoris.

Eesistujariik Belgia on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastas aktiivselt osalenud. Tahaksin mainida mõnd ettepanekut ja korraldatud üritust. Septembris korraldati konverents laste vaesuse teemal. Konverentsi eesmärk oli avardada Euroopa arutelu laste vaesust käsitleva soovituse vastuvõtmise üle, et purustada põlvest põlve korduv vaesuse nõiaring.

Vastuseks konkreetselt Frédéric Daerdenile: täna korraldatakse Brüsselis ümarlaud. Räägitakse sellest, kuidas rakendada soovitust aktiivse kaasamise ja selle kolme samba kohta: miinimumsissetulek, kaasav tööturg ja juurdepääs kvaliteetsetele teenustele.

27.–28. oktoobril toimub veel üks konverents sotsiomajanduse teemal ja 9.–10. detsembril korraldatakse konverents kodutuse teemal. Viimaseks – 17. detsembril toimub Euroopa Ülemkogu eel vaesusevastase võitluse aasta ametlik lõpetamine, kus esitletakse aasta häid tavasid ja juhtalgatusi.

Austatud juhataja! Head kolleegid! Nii on täidetud eesistujariik Belgia eesmärk viia sotsiaalküsimused Euroopa tegevuskava etteotsa.

Anna Záborská (PPE). – *(FR)* Austatud juhataja! Lubage mul diplomaatide galeriis tervitada Rahvusvahelise Liikumise ATD Neljas Maailm noorte delegatsiooni! Tänan neid tegevuse eest äärmise vaesuse vastu võitlemisel ning täna siia täiskogu istungile tulemuse eest!

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub kolmapäeval, 20. oktoobril kell 12.30.

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – *(PT)* Vaesus on väga tõsine probleem, mis mõjutab 85 miljonit eurooplast, ning sellepärast ei tohiks keegi sellesse ükskõikselt suhtuda. Vaesus peab olema üks esimesi meie prioriteetidest ning see nõuab ühist vastust, millega oleks tagatud, et meie sotsiaalselt haavatavas olukorras olevatele kaaskodanikele jääks vähemalt natukenegi eneseväärikust.

See laialt levinud probleem mõjutab nii meie noori kui ka meie eakaid ning üha enam ka meie töötajaid, keda on tõsiselt mõjutanud 6 miljoni töökoha kaotamine ainuüksi viimase kahe aasta jooksul, ning samuti madal ja ebastabiilne palgatase, vaatamata sellele, et neil on töö olemas.

Kahtlemata vajame süsteemset tegutsemisviisi, mis tuvastab ja lahendab probleemide põhjused ning tekkivad probleemid juba varakult lahendab. Samal ajal ei saa me aga praegu

anda nende probleemide tagajärgedele otseseid ja kiireid vastuseid. Sellest lähtudes ei ole meie ühiskonna haavatavatele liikmetele äraelamiseks vajaliku miinimumpalga tagamine ja neile kriisist üle saamiseks vajalike kiirete meetmete andmine ainult hädavajalik, see on ka nõue, mida peame toetama ning mida käesolev raport väga kindlalt pooldab.

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult. – (RO)* 2009. aastal tabas Euroopat ülemaailmse majanduskriisi tippaeg. Selle ajavahemiku mõju tõi tohutut kahju vaesuse tasemele kogu ELis, eriti 17%le eurooplastest, kes 2008. aastal elasid allpool vaesuspiiri. Kahjuks on see protsent arvatavasti veel suurenenud.

Alles nüüd, 2010. aastal hakkab vaikselt tärkama lootus, et üldine majanduse olukord võib olla teel paremuse poole. Meie suurimad pingutused peavad olema suunatud nende eurooplaste toetamisele, kes kriisi tõttu kõige enam kannatanud on, eriti kui arvestada sellega, et 2010. aasta on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta.

Mõeldes eesmärgile kaotada absoluutne vaesus ja laste vaesus aastaks 2015 ning vähendada oluliselt suhtelist vaesust, soovin ka mina rõhutada, kui tähtis on kehtestada kiireimas korras miinimumsissetuleku künnised Euroopa Liidu tasandil. Need kaitsevad vaesuse ohu eest ning tagavad kõikidele Euroopa kodanikele sotsiaalse kaasatuse.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult. – (LT)* Kuigi me tähistame ülemaailmset vaesuse vastu võitlemise päeva ning vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastat, tuleb kahjuks tunnistada, et Euroopa Liidus elab juba üle 85 miljoni inimese allapool vaesuse piiri. Olgugi et peamine vaesuse põhjus on töötus, peavad paljud eurooplased, isegi need, kellel on töökoht olemas, tulema iga päev toime vaesusega, ilma võimaluseta elada täisväärtuslikku elu. See on absurdne, et töötavad inimesed ei saa piisavalt palka, et võimaldada oma peredele inimväärset elu. Tuletan teile meelde, et majanduskasv ise vaesust ja sotsiaalset tõrjutust ei vähendanud ning praegusel raskel ajal vaesus üha süveneb. Miinimumsissetulek seevastu võimaldab meil kaitsta kõige haavatavamaid inimesi. Miinimumsissetuleku tagamine on tähtis ja tõhus vahend vaesuse kaotamiseks, mis toetab ka sotsiaalset lõimumist ning juurdepääsu tööturule, ja annab inimestele võimaluse elada inimväärsetes tingimustes. Soovin juhtida tähelepanu asjaolule, et isegi kriisi ajal ei tohiks käsitleda miinimumsissetulekut elemendina, mis kulusid suurendab, vaid põhilise vahendina kriisi vastu võitlemiseks, sest varajased investeeringud võitluses vaesuse vastu annavad kõige rohkem kasu just tänu sotsiaalkulutuste vähendamisele pikemas perspektiivis. Et saavutada 2020. aasta strateegia eesmärk vähendada Euroopa Liidus vaesuse ja tõrjutuse ohus elavate inimeste arvu vähemalt 20 miljoni inimese võrra, peab Euroopa Komisjon võtma konkreetseid meetmeid ning tegema ettepanekuid Euroopa õigusaktide koostamise kohta, mis tagaksid kogu Euroopas miinimumsissetuleku vaesuse vastu võitlemiseks.

Kinga Gál (PPE), *kirjalikult. – (HU)* Ülemaailmse majanduskriisi ajal, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastal ning kolm päeva pärast ülemaailmset toidupäeva on eriti tähtis pöörata Euroopa tasandil piisavalt tähelepanu ka laste vaesusele. Iga kuue sekundi järel sureb üle maailma üks laps nälja kätte. Euroopas on mitu miljonit alatoidetud last. Tihti mitmel põhjusel ebasoodas olukorras ja vaesuses elavate laste osakaal on ELi tasemel 19%, mis ületab rahvastiku kogumäära 3% võrra. Neile erilise tähelepanu pööramise vajadust toetavad ka arvnäitajad, samuti peab seda rõhutama piisaval määral lapse õiguste strateegia ELi tasandil. Ülemaailmne majanduskriis, mille mõju me praegu tunneme, ei ole ainult raske koorem, see pakub ka võimalust. See pakub võimalust loovaks mõtlemiseks, lähenemisviisi muutmiseks äritegevuses ning võimalust paradigma muutmiseks selles,

kuidas me majandusele, ühiskonnale ja keskkonnale mõtleme, sest see mõjutab üha rohkem meie ühiskonda.

Sotsiaalne solidaarsus ja kohalikud algatused saavad aidata kaasa laste vaesuse ja alatoitumise vähendamisele. Tänu hiljuti Ungaris käivitatud algatusele „Piisavalt toitu kõigile lastele!" saavad tuhanded lapsed iga päev sooja sööki. Samal ajal saavad Transilvaanias tänu frantsiskaani munga Csaba Böjte eestvõtmisele peaaegu 2000 last süüa ja nende eest kantakse hoolt 18 lastekodus ja 40 päevakodus. Lähtudes rahvusvahelise organisatsiooni Eurochild seisukohast, soovin rõhutada, et võitlust laste vaesusega ei tohi vaadelda ainult majandusliku katsumusena vaid ka lapse õigusi puudutava probleemina.

Pascale Gruny (PPE), *kirjalikult. – (FR)* Esiteks, minu jaoks tähistab märkimisväärset edusammu asjaolu, et 2020. aasta strateegias on võetud arvesse võitlust vaesuse vastu. Majanduskriis on vaesuse probleemi viimastel aastatel palju tõsisemaks muutnud. Euroopa Liit peab innustama liikmesriike sellele probleemile tähelepanu pöörama.

Teiseks, Euroopa Sotsiaalfond (ESF) on tähtis Euroopa vahend võitluses vaesuse vastu. Euroopa Sotsiaalfondi käsitleva raporti koostajana toetan selle kasutamist, et aidata leida tööd nendel inimestel, kes on tööturust kõige kaugemal. See on olnud ESFi ülesanne sellest ajast peale, kui fond Rooma lepinguga loodi, ning tööhõive peab jääma ka edaspidi selle peaeesmärgiks.

Kolmandaks, ma ei poolda miinimumsissetulekut, mis ei sõltu tööpanusest, välja arvatud inimeste jaoks, kes ei saa töötada. Tööhõive on vaesuse vähendamise näitaja. See on ainus võimalus, kuidas kõikidele inimväärikus tagasi anda.

Neljandaks, liikmesriikide valitsused peavad võitlema aktiivselt vaesuse vastu. Euroopa toetab neid ja täiendab nende tegevust, aga ei tee seda nende eest. Euroopa ei suuda kõiki probleeme lahendada. Ennekõike peavad liikmesriigid ise oma vastutust kandma.

Zita Gurmai (S&D), *kirjalikult* **.** – Vaesusest rääkides unustame tihti need, kes oma töö eest väga vähe palka saavad. Selles suhtes kannatab Euroopas vaesuse all ikka veel palju naisi. Naiste ebasoodne olukord on struktuuriline. Nad teevad vähem tööd, sest majapidamistööd ei loeta seaduspäraseks tööks. Tööturul töötades teenivad nad vähem diskrimineerimise ja soolise segregatsiooni tõttu. Tuletan meelde, et üldiselt on meeste ja naiste palgavahe Euroopas üle 17% (see tähendab, et naised teevad 17% rohkem tööd, et teenida meestega võrdset palka). Ja lõpuks saavad naised äsja nimetatud olude sunnil ka väiksemat pensioni. Kas see ei ole täiesti ebaaus?

Sellest nõiaringist pääsemiseks peame tunnistama, et ka tasustamata töö on töö, julgustama naisi töötama ja tagama endale majandusliku iseseisvuse. Selleks peame võtma sihikule tööturu soolise segregatsiooni struktuurilised põhjused ning pöörama oma pensionisüsteemide reformimisel tähelepanu ka naiste probleemidele. See võib olla praegu küll kulukam, aga pikemas perspektiivis aitab ebavõrdsuse ja vaesuse vähendamine kaasa ka eelarvete tasakaalustamisele. Naiste vaesuse probleemi lahendamine tooks kasu meile kõigile, mitte ainult naistele, vaid ka meestele.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *kirjalikult. – (CS)* Mul on hea meel arutelu üle, mille teema on miinimumsissetulek kui vahend võitluses vaesuse vastu. Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastal ei saa hetkegi kahelda selles, et taolised meetmed on igati asjakohased. Kõigepealt on mul küsimus ametlike töötust puudutavate andmete asjakohasuse kohta, keskmise sissetuleku kohta, vaesuses elavate inimeste protsendi kohta ning vaesuspiiri määramise kohta. Keskmise sissetulek kui näitaja põhineb

ebausaldusväärsetel, kui mitte lausa valedel arvnäitajatel. Kui liita kokku erinevatele juhtidele makstavad miljonid ja miinimumpalka saavate töötajate palgad, siis ei ole see tulemus eriti usaldusväärne. Palkade võrdlemisel tuleb direktorite ja juhtide palkasid eraldi arvestada. Lisaks sellele on väga ebamäärane ka näiteks suhe kodanike sissetuleku, mida arvutatakse SKT põhjal inimese kohta, ja miinimumsissetuleku vahel. Portugalis ja Tšehhi Vabariigis on kodanike sissetulek SKT järgi arvutatuna ligikaudu sama. Miinimumsissetulek aga erineb peaaegu 50%. Ka vaesuspiiri ja vaesuse ohu määra mõisted on minu kehvapoolse mõistuse jaoks lihtsalt arusaamatud. Kui ma loen, et Rootsis on elanikkonna vaesuse ohu määr 12%, Tšehhi Vabariigis 9%, kuid Luksemburgis 13%, siis paneb see tõesti imestama. Nendele puudustele vaatamata on see raport kindlasti väga sisukas.

Ádám Kósa (PPE), *kirjalik.* – *(HU)* Palju vaidlust tekitanud miinimumsissetulekut käsitlevate teemade puhul on minu arvates oluline rõhutada, et me ei pea mõtlema vaid tänasele ja homsele, vaid ka ülehomsele. Töötus on palju laastavam, kui paljud meist üldse ette kujutavad. Puuetega inimeste jaoks kuulub see aga argielu juurde. Nad ei vaja seda, et sissetulekutasemed paranevad ühekohaliste protsendipunktide võrra, sel ajal, kui nad on töötud. Just tööhõive on see, mida tuleb iga hinna eest suurendada ja edendada. Lisaks sellele on vaja toetada teadusuuringuid gerontoloogia ja elustiili valdkonnas. Toetada on vaja ajakohaseid uuenduslikke investeeringuid, mis igapäevaelu paremaks muudavad ning kohanemist ja juurdepääsu hõlbustavad. Me ei tohi sõltuvust legaliseerida ja tugevdada, see vaid suurendaks sõltuvuses olevate inimeste arvu ja hädas olevate kodanike hulka. Ka see on ennast alal hoidev stigma, mis on lihtsalt lubamatu.

Sotsiaalhoolekande jaoks vahendite leidmine kahanevatest riiklikest vahenditest (maksudest) muutub üha keerulisemaks. Kõige halvemaks muutub nende inimeste olukord, kellel on reaalsed vajadused: teovõimetud ja raske puudega inimesed. On üha enam näiteid süsteemi laialt levinud kuritarvitamisest, näiteks töövõimetuspensioni valdkonnas, mis toetuste standardid alla toob. Tagasi vananemise teema juurde tulles tuleb öelda, et sõltuvusmäär on pidevalt kasvamas, mis tähendab, et väheneb ka olemasoleva sotsiaaltoetuse väärtus, kuna ei ole küllalt aktiivseid kodanikke, et tagada piisavad sotsiaaltoetuse ja miinimumsissetuleku tasemed. Aktiivsete Euroopa kodanike arv väheneb juba järgmise aastakümne jooksul miljonite võrra. See ennustab tõeliste abivajajate elukvaliteedi halvenemist, mis on lubamatu.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *kirjalikult.* – *(PL)* Head kolleegid! Statistika näitab, et 16% Euroopa Liidu kodanikest elab vaesuses. Vaeste inimeste kasvava osakaalu peamised põhjused ELi liikmesriikides on hea hariduse puudumine ja suutmatus kohandada oskusi vastavalt tööturu nõudmistele. Vaesus on seotud ka suure psühholoogilise koormaga ning hirmu, stressi ja suutmatusega teha õigeid valikuid. Nende tegurite tõttu peavad vaesuses elavad inimesed tihti ka sotsiaalse tõrjutuse probleemiga toime tulema.

Vaeste perede lastel ei ole samasid võimalusi, kui on lastel paremal järjel peredest. Sellises keskkonnas üles kasvavatel noortel inimestel ei ole võimalusi ega õigeid eeskujusid, et tulevikus sellest suletud vaesuse nõiaringist pääseda. Aasta 2010 kuulutati vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks. Seega on meil ainulaadne võimalus juhtida kogu rahvusvahelise kogukonna tähelepanu vaeste ja sotsiaalselt tõrjutute probleemidele ning pakkuda välja konkreetseid lahendusi.

Katarína Neveďalová (S&D), *kirjalikult.* – *(SK)* Euroopa Liit pühendas selle aasta vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastasele võitlusele. Kuid peaksime küsima, mida EL tegelikult vaesuse vastu ette võtab? Hetkel elab ELis allpool vaesuspiiri 80 miljonit inimest, see tähendab 17%

ELi elanikest. Juba pikemat aega on sellesse ohustatud rühma kuulunud lisaks eakatele ka eeskätt noored inimesed. Kui üldiselt on töötuse tase ELis keskmiselt 10%, siis noorte inimeste jaoks on see arv kaks korda suurem – 21%, mõnes riigis, näiteks Hispaanias, on see aga isegi 40%. Seega ohustab vaesus peamiselt noori. See tähendab, et ELi edasise arengu jaoks on tähtis tagada nii miinimumsissetulek kui ka kindlad töö leidmise võimalused eeskätt noortele inimestele. Äsja haridustee lõpetanutel on väga raske tööd leida. Võime küll rääkida elukestvast õppest, aga ka sellel on otsene eesmärk – õpetada kellelegi mõni kindel amet selgeks. Mul on ELi esindajatele järgmine üleskutse. Võtke meetmeid noortele inimestele paremate tingimuste loomiseks ning seeläbi parema tulevase ühiskonna edendamiseks. Noored on Euroopa Liidu ja kogu maailma tulevik.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult. – (PL)* – Vaesus ja sotsiaalne tõrjutus on vastuolus inimväärikuse ning põhiõigustega. Sissetulekutoetuse kavade keskne eesmärk peab olema inimeste vaesusest välja aitamine, võimaldades neil elada inimväärselt. Uusim statistika on hirmuäratav. Praegu on maailmas 1,4 miljardit inimest ja Euroopa Liidus ligikaudu 85 miljonit inimest, kes vaesuses elavad. Euroopa Parlament ja liikmesriigid peavad võtma täiendavaid meetmeid uute töökohtade loomiseks ning töö kvaliteedi ja palgataseme parandamiseks. Samuti tuleb tagada aus pension, soodustused ja peretoetused. Äärmiselt tähtis on kvaliteetsetele avalikele teenustele juurdepääsu tagamine. Üks Euroopa Parlamendi tehtud ettepanekutest on kehtestada miinimumsissetulekuks summa, mis moodustab vähemalt 60% asjaomase riigi keskmisest sissetulekust. Poolas on miinimumsissetulek hetkel ligikaudu 42% keskmisest sissetulekust. Miinimumpalga tõstmine aitaks pääseda vaesusest täiskasvanutel ja eakatel ning tagaks neile inimväärse elu, samuti annaks see kõigile lastele võimaluse oma arengu edendamiseks ja hariduse omandamiseks. Mis hariduse küsimusse puutub, siis on väga tähtis võtta tõhusad meetmed, et võidelda ennekõike selliste tegurite vastu, mille tõttu lapsed enneaegselt haridussüsteemist lahkuvad, ning samuti meetmed kutsealase koolituse taseme parandamiseks. Minu arvates peame panema aluse konkreetsete meetmete ja poliitiliste strateegiate rakendamisele, mille eesmärk on pakkuda noortele paremat juurdepääsu haridusele, näiteks stipendiumide, õppetoetuste või -laenude abil.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult. – (RO)* ELi 2020. aasta strateegia eesmärk vähendada allpool vaesuspiiri elavate eurooplaste arvu 25%, mis on üle 20 miljoni inimese, peab aitama kaasa riikide poliitika väljatöötamisele, mis pakuks kodanikele kaitset vaesuse ohu eest.

Naised moodustavad olulise osa vaesuse ohus olevatest elanikest tööpuuduse (töötuse tase tõusis 7,4%lt 2008. aastal 9%ni 2009. aastal), ainult nende õlul lasuvate hooldamiskohustuste, ebakindla ja madalapalgalise töökoha, palga osas diskrimineerimise, madalamate pensionide ja vanaduspensionide tõttu. Rumeenias elab vaesuses 25% naistest (võrreldes Euroopa keskmise tasemega, mis on 17%) ning samuti 33% lastest. Rumeenia on vaesuses elavate inimeste osakaaluga rahvastikust (23%) teisel kohal Euroopa Liidus. Miinimumpalk on vaevalt 140 eurot ning keskmine brutopalk ei ületa 460 eurot.

Kutsun liikmesriike üles võtma konkreetseid meetmeid, mille eesmärk on luua inimväärseid ja püsivaid töökohti ning edendada asjakohaseid palga- ja sotsiaalkaitse süsteeme vaesuse, ennekõike äärmise vaesuse ennetamiseks ja vähendamiseks, ning töötama välja strateegiaid keskpikas ja pikemas perspektiivis, milles on arvestatud sooliste aspektiga ning mis integreeritakse kõikidesse asjaomastesse poliitikavaldkondadesse.

Joanna Senyszyn (S&D), *kirjalikult. – (PL)* Aasta 2010 on kuulutatud Euroopa Liidus vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks. Iga kuues eurooplane, ehk siis 17% rahvast, elab allpool vaesuse piiri. Poolas elab vaesuses ligikaudu 6,5 miljonit inimest. Vaesus võib kõiki mõjutada. Piisab vaid töö kaotamisest või tõsisest haigusest. Vaeste sekka satub aga üha rohkem ka inimesi, kellel on töö olemas. Kõige enam mõjutab vaesus lapsi ja eakaid, noori kontoritöötajaid, koolilõpetajaid, paljulapselisi peresid ja inimesi, kellel on suur laenukoormus.

Parlamendi ülesanne on leida tõhusaid meetmeid vaesuse põhjuste ennetamiseks ja nende vastu võitlemiseks. Meie eesmärk on vähendada vaesuses elavate inimeste arvu 2020. aastaks 20 miljoni inimese võrra. Riigisisestes vaesusega võitlemiseks ette nähtud strateegiates peab olema esikohal vaestele piisava materiaalse toetuse andmine, tööturule parema juurdepääsu tagamine ning haridusvõimaluste loomine, samuti kvaliteetsete avalike teenuste tagamine kõigi jaoks.

Sama tähtsad on ka sotsiaalsed ja eetilised probleemid. Vaesus tähendab ka meeleseisundit, mis kaasneb inimväärikuse kaotusega ja alandusega. Tegelikult ongi selle suhtumise muutmine üks raskemaid tahke vaesuse vastu võitlemisel. Vajame siin tõhusat psühholoogilist hooldust ning kiiret abi osutamist. Riigisisesed strateegiad peavad sobima Euroopa Sotsiaalfondi toetatud algatustega ning ELi programmi PROGRESS projektidega. Pakkugu aasta 2010 võimalusi sotsiaalse dialoogi pidamiseks, et Euroopa sotsiaalharta saaks ratifitseeritud kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides.

Kathleen Van Brempt (S&D), *kirjalikult. – (NL)* Paar päeva pärast ülemaailmset vaesuse vastu võitlemise päeva ning kaks kuud enne vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta lõppu saab Euroopa Parlament oma hääle valjusti ja selgelt kuuldavaks teha. Meil on siin teha üks valik: kas 2010. aastast saab aasta, mil öeldi ilusaid sõnu ja anti tühje lubadusi vaesuse vähendamise kohta, või võtame konkreetse meetme, mis aitaks miljoneid eurooplasi? Parlament saab otsustada viimase kasuks, kui nõuab komisjonilt, et viimane teeks ettepaneku raamdirektiivi kohta, millega sätestatakse piisava miinimumsissetuleku põhimõte Euroopa jaoks. Praegu on ELis liiga suured erinevused, sest mõnes liikmesriigis ei ole miinimumsissetulekutki. Isegi paremal järjel olevates riikides, nagu Belgias, jäävad lõimumisega seotud sissetulekud veel tihti allapoole vaesuspiiri. Minu arvates väärivad kõik võrdseid võimalusi. Alati, kui inimesed allpool vaesuspiiri elama sunnitakse, võetakse neilt need võimalused ning see väljendub erinevatel tasemetel (näiteks tervishoius ning elamispinna ja tööhõivega seotud võimalustes). Veel enam, kui tahame tõepoolest ELi 2020. aasta eesmärke saavutada, ei saa me inimesi lihtsalt hätta jätta.

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

7. Pidulik istung – ÜRO peasekretäri Ban Ki-Mooni kõne

President. – Austatud peasekretär, lugupeetud külalised, head kolleegid, sõbrad! Meil on suur au tervitada Euroopa Parlamendis esimesel ametlikul visiidil viibivat Tema Ekstsellents ÜRO peasekretär Ban Ki-Mooni!

See visiit toimub väga õigel ajal. Eelmisel kuul toimunud ÜRO tippkohtumisel aastatuhande arengueesmärkide teemal oli meil võimalik oma saavutused läbi vaadata ja välja selgitada, mis veel tegemist vajab. Eelmisel pühapäeval oli vaesuse kaotamise rahvusvaheline päev. Cancúni kliimakonverentsini on veel kaks kuud. Loodame siduvat lepingut ning teatud

üliolulisi otsuseid ja praktilisi samme. Lisaks oleme tunnistajaks ülemaailmset julgeolekut mõjutavatele tähtsatele suundumustele – viitan sellega Lähis-Idas, Aasias ja Aafrikas aset leidnud sündmustele.

Sellest hoolimata toimuks ÜRO peasekretäri visiit alati õigel ajal, sest meie, Ühinenud Rahvaste Organisatsioon ja Euroopa Liit, vastutame ülemaailmsete probleemide eest võrdselt. Nagu te mõned minutid tagasi Euroopa Parlamendi kuldsesse raamatusse kirjutasite, oleme loomulikud liitlased. See on tõsi – meie tunneme täpselt sama. Mõne minuti pärast pöördute kõnega meie parlamendi ja kodanike poole.

Euroopa Parlament on alati olnud liikumapanev jõud Euroopa edasipüüdlike ettevõtmiste taga, mistõttu mõistame oma kodanike soove. Nad soovivad solidaarset Euroopat, solidaarsust Euroopa sees, kuid ühtlasi ka solidaarsust maailma kõigi inimeste vahel, solidaarsust riikide vahel, mis töötavad pidevalt selle nimel, et nende kodanikele oleks tagatud inimväärne elu. Inimväärne elu ei tähenda aga vaid nälja, haiguste ja vägivalla puudumist. See tähendab ka vabadust hariduseesmärkide poole püüelda ning võimalust ühiskondlikul ja poliitilisel areenil aktiivselt kaasa lüüa. Inimväärne elu tähendab ka usuvabadust ja erinevuste austamist.

Austatud peasekretär – usume, et jagate meie püüdlusi, mida selle saavutamiseks teeme. Teie väsimatu ja kirglik võitlus ÜRO ja Euroopa Liidu ühiste väärtuste eest on meile ülimalt oluline. Ootame teie kõnet suure põnevusega.

(Aplaus)

Ban Ki-moon, *ÜRO peasekretär. – (FR)* Austatud president, lugupeetud Klaus Welle, austatud ministrid, head parlamendiliikmed! Kaunist pärastlõunat teile!

Mul on suur au täna siin Euroopa Parlamendile kõnet pidada.

Head parlamendiliikmed! Teie riigi kodanikud saatsid teid Strasbourgi, et panna alus 21. sajandi tugevamale Euroopale.

Seisan siin täna teie ees seepärast, et teie olete Euroopa kodanike demokraatlik hääl, peaaegu 500 miljoni inimese hääl.

Võtate vastu eelarveid ja õigusakte ning arutlete aktiivselt meie kõigi tulevikku puudutavaid küsimusi.

Olete oluline ülemaailmse, piirkondliku ja kohaliku tasandi lüli.

Olete oma piirkonna rahu, stabiilsuse ja heaolu võimsateks vedajateks.

Mängite ka otsustavat rolli selliste vahendite loomisel, mille mõju ulatub teie piiridest palju kaugemale.

Lissaboni lepinguga avanenud võimalused laiendavad teie kohustusi veelgi.

Oleme asjade sellise arenguga väga rahul.

ÜRO ja Euroopa Liit on loomulikud partnerid. Meie tegevus muudab inimeste elu üle kogu maailma.

Miljonid vaesed poisid ja tüdrukud käivad koolis, miljardeid väikseid lapsi vaktsineeritakse surmavate haiguste vastu ning tuhanded sõdurid valvavad rahu Liibanonist Kesk-Aafrika

ja Küproseni välja ning veel kaugemalgi – kõige selle taga on meie partnerlus ning Euroopa erakordne heldus ja eestvedamine. See töö peab süvenema ja laienema.

Katsume hetkel jõudu paljude ülesannete ja mitmete kriisidega, kuid samal ajal toimub ka midagi muud – kogu maailmas jõuab järk-järgult kätte äratundmise hetk. Riik riigi, juht juhi järel hakatakse aru saama, et parim lahendus katsumustega tegelemiseks on ühendada jõud – nii ÜRO kui ka Euroopa Liidu teiste liikmesriikidega. Mitte ükski riik, fraktsioon ega piirkond ei saa sellega üksi hakkama. Kui jagame koormat, jagame hiljem ka tulusid.

Seetõttu soovingi täna rääkida solidaarsusest – sellest, kuidas Euroopa Liit ja ÜRO saavad üheskoos reaalsete inimeste vägagi reaalseid muresid leevendada. Muremere lained loksuvad kõikjal me ümber. Töökohti napib, pinged üha kuhjuvad, inimestel on valus, nad on vihased, nende unistused on purunenud. See on viinud asutuste, juhtide ja naabrite usaldatavuse murenemiseni. Ajad on rasked ja seda ka nõnda jõukas piirkonnas nagu Euroopa.

Usun, et saame sellest katsumusest võitu. Üheskoos lõime oma tööle raamistiku – oleme praeguse aja üldised proovikivid täpselt määratlenud. Oleme ühistegevuseks ülemaailmse toetuse hankinud. Lubage mul öelda, et meil on kohustused inimeste ees, kes meilt õigusega tulemusi nõuavad. Praegu ei ole aeg lihtsalt kõnesid pidada, vaid nende kõnede sisu ellu rakendada ning tegudele asuda.

Keskenduksin kolmele ülemaailmsele katsumusele: esiteks võitlus äärmise vaesusega kogu maailmas, teiseks võitlus kliimamuutustega ning kolmandaks pingutamine tuumarelvadeta maailma nimel.

Räägin kohe lähemalt. Esiteks vaesust puudutav katsumus. Eelmisel kuul kogunesid maailma juhid New Yorgis toimunud ÜRO tippkohtumisele, kus arutati aastatuhande arengueesmärke. Meil on häid uudiseid – oleme äärmise vaesuse ja näljaga võitlemisel, kooliskäimise ja laste tervise edendamisel, puhta vee tagamisel ning malaaria, tuberkuloosi ja HIVi/AIDSiga võitlemisel suuri edusamme teinud.

Ometigi on meie edu ebaühtlane. Meie teel on mitmeid takistusi. Ülemaailmsed kaubandusläbirääkimised on soikunud, rajades sel moel teed kahjulike toetuste ning ebaausa olukorra tekkele, mis võtab arenguriikidelt uued potentsiaalsed võimalused. Hinnatõusu tõttu jäävad vajalikud ravimid paljude abivajajate käeulatusest välja. Peaaegu miljard inimest läheb igal õhtul magama tühja kõhuga. Ainuüksi sel aastal langeb äärmisesse vaesusesse veel 64 miljonit inimest.

Kõik see nõuab värsket pingutust, et 2015. aastaks seatud eesmärgid saavutada. Hiljutisel aastatuhande arengueesmärkide tippkohtumisel just selles kokku leppisimegi. Lisame vahendeid ja laiendame vastutust. Avaldan kiitust nendele Euroopa Liidu liikmesriikidele, kes on surve alla sattunud eelarvest hoolimata endale tõsiseid kohustusi võtnud. Võime püksirihma pingutada ka nii, et seejuures ühistele katsumustele käega ei löö.

Palun teil kõigil toetada ÜROd just nendes küsimustes, milles vajame eriti kiiret abi. Peame keskenduma tööhõivepõhisele kasvule – korralikele töökohtadele. Puhastesse ja taastuvatesse energiaallikatesse investeerimine on töökohtade loomisele ning uuendustegevusele hoo sisse andmisel väga oluline. Kui inimesed on näljas, peame aitama neil end ise aidata.

Täname teid, et investeerisite miljard eurot rahastamisvahendisse, mis on mõeldud kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades! Peame vahendeid rakendama seal,

kus nende mõju on suurim – siinkohal mõtlen just tervishoidu ja naiste mõjuvõimu suurendamist. Eelmisel kuul suutsime lubadustena kokku saada 40 miljardit USA dollarit, mis järgmise viie aasta jooksul naiste ja laste tervise ülemaailmsele strateegiale eraldatakse. See on aastatuhande arengueesmärkidest kõige visamalt edenev eesmärk. Mõni võiks küll öelda, et minge välja lihtsate võitude peale, kuid ma ei usu sellisel moel võidu kuulutamisse. Peame pingutama kõige raskemini saavutatavate eesmärkide, kõige raskemini aidatavate inimeste ja kõige raskemini ligipääsetavate piirkondade nimel. Meie võimuses on päästa enam kui 16 miljoni naise ja lapse elu.

Meie teine suur katsumus on kliimamuutused. Ka siin on Euroopa nägemus ja hääl olnud määrava tähtsusega.

Teadlased hoiatavad, et viimasel ajal paljudes riikides esinenud äärmuslikud ilmastikunähtused võivad olla meie uue tuleviku avastseeniks. Nägime Venemaal möllanud metsatulekahjusid ning Pakistani kohutavaid üleujutusi. Ometigi peame alati ettevaatlikud olema, kui mõnd ilmastikuolu kliimamuutusega seostame. Seejuures ei tohiks me pilku pöörata ilmselgetelt faktidelt. Sõnum on selge: mida kauem viivitame, seda enam peame selle eest maksma – nii konkurentsivõimes, vahendites kui ka inimeludes. Peame kohe tegutsema, sest vaid nii saame vähendada kliimaohte, suurendada vastupidavust ja aidata arenguriikidel puhta energia tootmist edendada.

Kopenhaagenis saavutatu ei olnud ideaalne, kuid seal pandi tugev alus edasisele tegevusele. Sellest ajast saati oleme teinud edusamme olulistes rakenduslikes küsimustes, nagu kohanemine, tehnoloogiline koostöö ja metsade hävitamise peatamine. Edusammud on olnud tunduvalt lühemad kliimamuutuste mõjude leevendamisel ning pikaajalise rahastamise, järelevalve ja kontrolli valdkonnas ning Kyoto protokolli tulevikuga. Varsti Cancúnis toimuval ÜRO kliimamuutuste konverentsil peame pürgima saavutuste poole nendes küsimustes, milles juba üksmeelele oleme jõudnud. Endiselt lahenduseta küsimustes peavad valitsused nende lahendamises kokkuleppele jõudma.

Palun kõigil fraktsioonidel olla paindlikud, solidaarsed ja vajaduse korral kompromissile minekuks julgust leida. Sellest sõltub miljonite inimeste tervis, julgeolek ja heaolu. Viivitada ei ole võimalik.

Rahastamine on usalduse tekitamisel ja tegudele kannustamisel esmatähtis. Usalduse lõhe arenenud riikide ja arenguriikide vahel on endiselt väga suur. Kiireim viis selle lõhe ületamiseks on suurimate abivajajate kiire rahaline toetamine.

Kutsun kõiki arenenud riike – ka neid, kes on siin auväärses parlamendis esindatud – üles eraldama oma õiglase osa 30 miljardist USA dollarist, mille Kopenhaagenis kiire rahastamise raames perioodiks 2010–2012 kokku saada lubasime. Paljud näevad seda kui tuleproovi, milles selgub, kas tööstusriigid tunnevad huvi ka laiemate läbirääkimiste edu vastu. Lisaks peame 2020. aastani igal aastal leidma 100 miljardit USA dollarit. See oli lubadus, mille arenenud riigid Kopenhaagenis andsid. Minu moodustatud kliimameetmete rahastamise kõrgetasemeline nõustamisrühm on sel aastal kõvasti pingutanud ning pakub varsti välja mitmeid võimalusi, kuidas arenguriikidele 2020. aastani igal aastal 100 miljardit USA dollarit leida.

Kliimamuutused on säästva arengu laiema tegevuskava üks kõige olulisemaid osi. Seetõttu moodustasin hiljuti ülemaailmse jätkusuutlikkuse kõrgetasemelise komisjoni, mida juhivad Soome president Tarja Halonen ja Lõuna-Aafrika president Jacob Zuma. Nende ülesanne on ühendada paljud erinevad ning omavahel seotud punktid ja leida õige tee läbi omavahel

ühendatud majanduslike, sotsiaalsete ja keskkonnaalaste katsumuste, mis meid lähimatel kümnenditel ees ootavad.

Kõige selle juures on Euroopa eestvedamine – teie eestvedamine – määrava tähtsusega. Euroopa on läbi ajaloo olnud kasvu ja muutuste liikumapanev jõud. Praegu, ajal mil valitsused ei liigu – nüüd, kui kliimamuutuste ja muude küsimuste läbirääkimiste rong on rööbastelt välja sõitnud –, võib Euroopa olla see vedur, mis vagunitele jälle hoo sisse annab. Võite lükata ja võite tõmmata ning rongi jälle rööbastele tagasi aidata. Saate aidata meil õiges suunas edasi liikuda.

Ühtlasi on meie ühise edasiliikumise eesmärk mitte ainult puhtam, vaid ka ohutum maailm. See on kolmas ülemaailmne katsumus, millele täna teie tähelepanu juhin.

Tuumarelvadeta maailma saavutamise eesmärk on Euroopa Parlamendi liikmetele väga huvipakkuv teema. Avaldan teile desarmeerimise küsimustes sõna võtmise, õigeaegsete küsimuste esitamise ja edusammude nõudmise eest tunnustust. Tänan teid 2009. aasta aprilli resolutsiooni eest, milles toetati täielikku tuumadesarmeerimist ning kus esitati tuumarelvade konventsiooni sõlmimise ettepanek!

Desarmeerimise lubadused on hiljuti taas päevakorda tõusnud. Edu saadab meid siis ja ainult siis, kui rahva häält riiklikes ja piirkondlikes küsimustes täielikult kuulda võetakse ning kui Euroopa Liidu pool miljardit häält selles küsimuses ühiselt kajavad ja nendega ühinevad ka teiste piirkondade hääled.

Hindan ja tunnustan teie toetust, mille andsite minu ja paljude riigijuhtide, sh Parlamentidevahelise Liidu koostööna valminud ning viiest punktist koosnevale tuumadesarmeerimise ja tuumarelva leviku tõkestamise ettepanekule. Töötame selle nimel, et kaotada massihävitusrelvad, kärpida väike- ja kergrelvadega kauplemist ning vähendada ohtu, et tuumarelvade valmistamiseks vajalikud materjalid langeksid terroristide kätte. Jätame seljataha selle ülerelvastatud ja vähese arengu ajastu ning keskendume meile kõigile turvalisema maailma loomisele.

Need on tõsised katsumused ja suured eesmärgid – mitmesugused probleemid, mille ühiseks nimetajaks on ülemaailmne solidaarsus. Me tõuseme või langeme koos, mispärast peame vältima jaotuvust – seda nii maailma mastaabis kui ka kogukondades.

Peaaegu seitse aastat tagasi seisis teie ees minu eelkäija Kofi Annan. Oma pöördumises kutsus ta Euroopat kirglikult üles sisserändega kaasnevaid võimalusi haarama ja vastu panna neile, kes kujutasid uustulijaid nn deemonlike teistena. Soovin, et võiksin täna öelda, et möödunud aastatega on olukord Euroopas paranenud, kuid Euroopa sõbrana saan selle üle hetkel kahjuks vaid muret tunda.

See et Euroopa Liidu sünd lõpetas sajandeid kestnud sõjad ning tõi sellesse maailmajaosse kestva rahu, on peaaegu kulunud käibefraasiks muutunud, kuid ometigi on see jätkuvalt tõsi ning jääb meie lootusekiireks. Euroopa on täitnud imelise integratsioonimootori rolli, põimides rahvaid ja kultuure üheks tervikuks, mille mõju on palju-palju suurem kui selle osade summa arvata laseks. Euroopa jaoks on rahu välja võitlemine olnud aga kogu möödunud sajandi läbiv teema.

21. sajandi Euroopa proovikivi on sisemine sallivus. Kaasamine ja mitmekesiste kogukondade rajamine on sama keerukas ülesanne kui see, mis Euroopal pärast Teist maailmasõda ees seisis. Tegu ei ole lihtsate ülesannetega. Migrandid, pärinevad nad siis Euroopast või mujalt, kannatavad ebavõrdeliselt suure töötuse ja diskrimineerimise käes

ning peavad taluma ebavõrdseid õppimis- ja töövõimalusi. Maad on võtmas ohtlik suundumus – polariseerumise poliitika.

(Aplaus)

Mõned mängivad inimeste hirmudel. Nad üritavad liberaalsetele väärtustele tuginedes mitteliberaalseid eesmärke saavutada. Nad süüdistavad sisserändajaid Euroopa väärtuste rikkumises.

(Aplaus)

Kuid liigagi tihti kummutavad neid väärtusi just süüdistajad ise, õõnestades kõike seda, mida Euroopa Liidu kodanikuks olemine endast kujutab.

Euroopa süngeimad peatükid on kirjutatud just sellises keeles. Tänapäeval on peamisteks sisserändajateks moslemid. Euroopa ei saa endale lubada meeli sulgevate ja vihkamist õhutavate stereotüüpide kujunemist. Maailm ei saa endale niisugust Euroopat lubada.

(FR) Tänapäeva Euroopa on rajatud inimõigustele ja humaansuse põhiväärtustele. Püüdleme ühtse maailmajao poole, mis ei ole etnilistest ega usulistest erimeelsustest lõhestatud. Sellise liidu poole, kus kõigil lastel on nende vanemate päritolust olenemata samaväärsed võimalused edule.

Ma usun Euroopa mudelisse, sellisesse Euroopasse, mis ei esinda mitte ainult geograafilist üksust, vaid ka ideaali. Ajad on hetkel rasked. Ja just raskete aegade tõttu peamegi jätkuvalt solidaarsust üles näitama.

Ülemaailmsete katsumustega võitlemiseks peame kõik võrdsed olema. Mainisin neist täna kolme: võitlus vaesuse vastu, kliimamuutused ning ilma tuumarelvadeta maailma saavutamine.

Head Euroopa Parlamendi liikmed! Kutsun teid üles näitama juhivõimeid ja solidaarsust nii Euroopas endas kui ka väljaspool seda. Nagu üks kuulus elsaslane Albert Schweitzer kunagi ütles – esimene samm eetiliste reeglite loomise suunas on solidaarsus teiste inimolendite vastu.

Ma ei kahtle hetkekski, et Euroopa, solidaarsuse sümbol, käitub just nii.

(Parlament austas sõnavõtjat aplausiga püsti seistes).

President. – Austatud peasekretär! Täname teid julgustavate sõnade eest, selle eest et kiitsite Euroopa Liidu juhirolli, meie solidaarsust ning võrdlesite meid ülemaailmset rongi juhtiva veduriga. Olen üsna kindel, et suudame selle rongi kenasti rööbastel hoida. Meile mõlemale, nii ÜRO-le kui ka Euroopa Liidule on siin kõige tähtsamaks sõnaks „ühtsus". Räägime, et oleme mitmekesisuses ühel meelel, nii et tehkem siis koostööd! Teeme koostööd parema maailma, kõigi riikide, ühinenud riikide nimel. Suur tänu teile veel kord!

(Aplaus)

ISTUNGI JUHATAJA: Roberta ANGELILLI

asepresident

Michał Tomasz Kamiński (ECR). – *(PL)* Head kolleegid! Paar tundi tagasi ründasid terroristid Poolas minu fraktsioonile kuuluvaid ruume. Rünnakus hukkus kaks inimest, nende hulgas üks meie parlamendi töötajatest, kes töötas ühe meie parlamendiliikme heaks.

Loodan, et see jõhker poliitiline rünnak, mille sarnast ei ole minu riigis veel kunagi toimunud ning kus kaks inimest oma elu kaotasid, saab parlamendi hukkamõistu osaliseks ja et vägivaldsed meetodid ning poliitiliste vastaste tapmine mõistetakse väga selgelt hukka.

(Aplaus)

Juhataja. – Tänan teid, Michał Tomasz Kamiński! Nagu nägite, avaldati siin istungisaalis selle täiesti vastuvõetamatu teo ohvritele üksmeelselt kaastunnet.

8. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

8.1. Kaupade ja reisijate merevedu käsitlevad statistilised aruanded (A7-0217/2010, Brian Simpson) (hääletus)

8.2. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Nordjylland/Taani (A7-0270/2010, Barbara Matera) (hääletus)

8.3. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: NPX Semiconductors / Madalmaad (A7-0269/2010, Barbara Matera) (hääletus)

8.4. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Qimonda/Portugal (A7-0271/2010, Barbara Matera) (hääletus)

8.5. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Cataluña automoción / Hispaania (A7-0272/2010, Barbara Matera) (hääletus)

8.6. Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsiooniga hõlmatud piirkonnas kohaldatav kontrolli- ja rakendussüsteem (A7-0260/2010, Carmen Fraga Estévez) (hääletus)

8.7. Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioon (A7-0262/2010, Jarosław Leszek Wałęsa) (hääletus)

8.8. Ebakindlates töösuhetes naised (A7-0264/2010, Britta Thomsen) (hääletus)

Juhataja. – Hääletamine on lõppenud.

9. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Raport: Carmen Fraga Estévez (A7-0260/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – *(ES)* Austatud juhataja! Soovin samuti raportööri ja nõukogu lepingu nimel tehtud töö eest tänada. Usun, et see on suur samm Lissaboni lepinguga parlamendi ja eriti kalanduskomisjoni edusammude tunnustamise suunas, ja arvan, et see saab määravaks jõuks, mis tagab tulevaste kalandusalaste lepingute sõlmimise õigusloomega seotud menetluse abil.

Soovin selle lepingu puhul just seda rõhutada.

Jarosław Kalinowski (PPE). – *(PL)* Ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevate laevade kontrollimine on väga tähtis ning seda tuleks korraldada tõhusalt, mõjusalt ja nii tihti kui võimalik, pöörates seejuures tähelepanu piirkondadele, kus ebaseadusliku kalapüügi oht on suurim. Seetõttu on vastu võetud määruses sätestatud uued kontrollimeetmed meile ülimalt vajalikud. Piirkondlikes kalandusorganisatsioonides kasutatavad kontrollsüsteemid tuleks liidu õigusesse üle võtta sellisel viisil, mis väldiks keerukate menetlustega kaasnevaid viivitusi ja õigusaktide lünki. Jagan raportööri arvamust, et neid viivitusi ei ole enam võimalik inimressursside puudumisega õigustada.

Clemente Mastella (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Hääletasin selle raporti poolt, kuna jagan raportööri arvamust, mille kohaselt Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsiooniga hõlmatud piirkonnas kohaldatav kontrolli- ja rakendussüsteem tuleb kiiresti ELi õigusesse üle võtta. Viitan just nendele sätetele, kus kehtestatakse uus sadamariigi kontrollsüsteem, millega keelatakse Euroopa sadamates sellise külmutatud kala lossimine ja ümberlaadimine, mille seaduslikkust vastav riik ei ole tõendanud.

Ometigi olen üsna veendunud, et pärast nende muudatuste ülevõtmist tuleb kaaluda mõnda kompromisslahendust ning kõiki sellest tulenevaid muudatusi tuleb rakendada niikaua, kui need on konventsiooni tingimusi arvestades teostatavad.

Soovitus: Jarosław Leszek Wałęsa (A7-0262/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – *(ES)* Austatud juhataja! See leping tähendab ka võitlust kalurite kaitsmise eest, sõda ebaseadusliku kalapüügiga, kontrollimeetmeid – mis peavad olema kalanduspoliitika aluseks – ja sammukest lähemale säästva kalapüügi poole.

Lisaks tähendab see kõrgemaid kontrollitasemeid ja Euroopa kalurite ja kalandussektori kaitsmist. Seepärast on mul lepingu sõlmimise üle väga hea meel.

Jarosław Kalinowski (PPE). – *(PL)* Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni põhieesmärk on tagada lepingus sätestatud piirkondade kalavarude optimaalne kasutamine. Tasub meeles pidada, et konventsiooni eesmärk on tagada laialdane rahvusvaheline koostöö ning teadusuuringute kasutamine, mis kindlustaks avamere elusressursside võimalikult säästva majandamise.

Konventsiooni põhimuudatusteks on Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni struktuuri ühtlustamine, eelarvesse maksete tegemise valemi ajakohastamine, eri poolte kohustuste uued määratlused ja vaidluste lahendamise protsessi läbivaatamine. Olen raportööriga nõus ja arvan, et need muudatused mõjuvad hästi Euroopa Liidule, millel on tänu sellele konventsioonile luba selles piirkonnas kalapüügiga tegeleda.

Raport: Britta Thomsen (A7-0264/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – *(ES)* Austatud juhataja! Hääletasin selle ettepaneku poolt, sest ebakindlatest töösuhetest rääkides käsitleme taas kord ebavõrdsust ja diskrimineerimist, mille all naised Euroopas kannatavad.

Majanduskriis on seda ebavõrdsust veelgi suurendanud, kuna see mõjutas madalamalt tasustatud töid, mida teevad peamiselt naised, sh ka koduseid töid ja hooldustöid, mis moodustavad uurimuste andmetel ettevõtete (sh osalise tööajaga) töökohtadest 31,5%. Palgavahe mõju on tunda ka Euroopas ning turvatunde puudumine mõjutab ka töid, mida teevad kõrgema haridustasemega naised.

Meeste ja naiste koduse ühise vastutuse puudumine on turvatunde puudumise ja diskrimineerimise üks põhjuseid. Peame töötama selle nimel, et saaksime pakkuda kvaliteetset lastehoiu ja vanurite hoolekande teenust ning et naistel oleksid tööturule pääsemiseks paremad tingimused. Tuleks veel lisada, et võõrtöölised teevad Euroopa naiste töid, et meil oleks võimalik tööturule pääseda.

Kokkuvõttes peame jätkama tööd tegeliku võrdsuse saavutamise nimel.

Miroslav Mikolášik (PPE). – *(SK)* Tööturg on nihkunud standardsetelt töövormidelt mittestandardsete suunas, mille tõttu peame vältima olukorda, kus tööandjad eelistavad odavaimaid ja kõige kasulikumaid töövorme, mis lõppebki ebakindlate töökohtade tekkega.

Töötajaid, kes on haavatavas olukorras, kuna nende töökohal ei järgita isegi kõige elementaarsemaid töötervishoiu- ja tööohutuseeskirju ning kuna neil puudub igasugune diskrimineerimisvastane kaitse, sotsiaalkaitse ja kollektiivse esinduse võimalus, tuleb kaitsta alandavate töötingimuste ja ärakasutamise eest. Seetõttu pooldan töötajate kaitsmiseks vastu võetud töötajate sotsiaalseid miinimumstandardeid, võrdse juurdepääsu võimaldamist tervishoiule ja vanaduspensionidele ning mõistliku palga ja tööaja tagamist. Minu arvates peaksid liikmesriigid tavaliste töökohtade ebakindlaks muutumise vältimiseks vastu võtma tööhõive tingimusi reguleerivad ranged õigusnormid.

Clemente Mastella (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Kestev majandus- ja finantskriis on ebakindlates töösuhetes naiste probleemi veelgi teravdanud. Kuna sellised naised peavad tihti nii töö- kui ka perekondlikke kohustusi täitma, leiavad nad end nõrgemalt läbirääkimispositsioonilt, mille tagajärjeks on tihti halvemad töötingimused.

Hääletasin selle raporti poolt, sest ka minu arust tuleb liikmesriikidel ja tööturu osalistel paluda ulatuslikult ühtlustada oma õigusnorme ja lepingutingimusi, mis reguleerivad standardseid ning ebatüüpilisi töövorme, samas unustamata ohtu, et deklareerimata töö osakaal kasvab. Seetõttu palume komisjonil ja liikmesriikidel töötada välja ebakindlaid töösuhteid käsitlev strateegia, et võtta arvesse sugude tasakaalustatud esindatust.

Ühtlasi nõutakse selles raportis tungivalt, et komisjon esitaks meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtte rakendamist käsitleva ettepaneku. Peame liikmesriikidele meelde tuletama, et nad võtaksid viivitamata üle direktiivi 2006/54/EÜ. Seetõttu kutsume liikmesriike üles tugevdama lapsehoiu- ja hooldusvõrgustikke ning pakkuma alternatiivseid lahendusi juhtudel, kui lapsehoiu- ja hooldusvõrgustike puudumine takistab täistööajaga tööle pääsemist, võimaldama seda soovivatel naistel täistööajaga töötamist, ja parandama naiste osalemist tööturul ja nende majanduslikku sõltumatust.

Andrea Češková (ECR). – *(CS)* Hääletasin ebakindlates töösuhetes naiste olukorda käsitleva raporti vastuvõtmise poolt, sest minu meelest on osalise tööajaga töö, ajutine töö ja muud analoogsed töövormid naistele tööturul kasulikud – eriti kasulikud on need naistele, kes hoolitsevad laste eest ja soovivad ka samal ajal tööl käia. Need paindlikud töövormid on minu meelest väga kasulikud ning peaksime neid veelgi enam toetama, et tööandjatel tekiks hoopis huvi neid töövorme kasutada, andes sel moel naistele rohkem otsustamisruumi.

Samal ajal ei saa ma nõustuda lastehoiukvootide määramisega: öeldes näiteks, et 2013. aastaks pannakse 33% kuni kolmeaastastest lastest lastehoiuasutustesse. Peame edendama perekondade otsustusvabaduse põhimõtet ja jätma nende laste eest hoolitsemise otsuse nende teha.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – *(SK)* Tahaksin praegu võimalust kasutada, sest istungi juhataja ei soovinud eilsel arutelul kõigile soovijatele sõna anda, ja teha seda just sel teemal, mis on ülimalt tähtis, kuna Britta Thomseni raportis juhitakse tähelepanu naiste üha ebakindlamaks muutuvatele tingimustele tööturul ning aina halvenevale sotsiaalsele olukorrale.

Tööturu ebakindlus avaldab naistele üldist mõju. Esimese hoobi saavad nn mittestandardsed töökohad, on need siis teenindus- või põllumajandussektoris, ja seda eriti ülemaailmset kriisi arvestades. Kuna nendes sektorites töötavad põhiliselt naised, puudutavad vallandamised eelkõige neid. Taas kord on tegu valdkonnaga, kus peame ilmselget turuloogikat eirama ning õigluse, rahvastiku ostujõu ja nõudluse toetamiseks vajaduse korral tõhusalt sekkuma, et teha lõpp näiteks selliste lepingute sõlmimisele, kus ei ole määratud töötundide arvu.

Mario Pirillo (S&D). – *(IT)* Austatud juhataja! Selle raporti poolt hääletanute suur hulk on hoiatav märk sellest, et parlament peab ebakindlates töösuhetes naiste probleemi väga tõsiseks. Euroopas on endiselt just naised need, kes ebakindlate töösuhete rasket koormat kannavad – samal ajal muudab meie riike mõjutav rahvusvaheline kriis olukorra üha tõsisemaks. Euroopa Liit on alati üles näidanud pühendumust soopoliitikale, andes välja vastavaid õigusakte, mille liikmesriigid on seejärel üle võtnud, ning peab tõeliselt võrdse tööle juurdepääsu nimel jätkuvalt pingutama.

See algatusraport annab komisjonile ja liikmesriikidele selgelt märku, et ebakindlad töökohad tuleks keelustada ning ebakindlates töösuhetes naiste sotsiaalset kaitset tuleks suurendada. Avaldan raportöör Britta Thomsenile tunnustust!

Anna Záborská (PPE). – *(SK)* Kui mõned punktid välja arvata, olin selle raporti poolt. Raportis juhiti tähelepanu minu raportile eelmisest istungjärgust, milles käsitleti naiste vaesust Euroopa Liidus. See on näide sellest, et võtame tööga seonduvaid ohte tõsiselt.

Paljud naised ja perekonnad küsivad, kas Euroopa poliitikutel on sotsiaalprobleemidele praktilisi lahendusi ja konkreetne poliitika nende leevendamiseks. Poliitikud ei tohiks majandusse sekkuda. Majanduslik vabadus on ühisturu üks iseloomujooni. Kui kasumi tagaajamine viib aga selleni, et mõned ettevõtted nõuavad töötamist ohtlikes ja ebakindlates oludes, peavad seadusandjad selle vältimiseks vastavad tõkked püstitama. Peame lõpuks mõistma ka seda, et kodus töötavate naiste töö ei ole samuti piisavalt kindel. Kindlustusettevõtted on selle juba numbritesse teisendanud ja sama peaksid tegema ka poliitikud. Kutsun komisjoni üles esitama ettepanekuid, mis aitaksid tunnustada naiste koduseid töid kui mitterahalist investeeringut riiklikku heaolusse.

Mario Borghezio (EFD). – *(IT)* Austatud juhataja! See naiste kaitsmist käsitlev raport on nii tähtis kui ka märkimisväärne. Euroopa institutsioonidel on aga kahjuks üks suur ühine viga – nende jutt ja teod ei käi kokku. Eelmisel reedel ja laupäeval toimus kõige tähtsamate Euroopa vabamüürlaste loožidega kohtumine, kus osalesid ka komisjoni president José Manuel Barroso, parlamendi president ja president Herman Van Rompuy, ent seal ei puudutatud poole sõnanagi seda, et enamik loožidest ei luba naistel ühineda. Ja mis veelgi tähtsam, kohtumine toimus Euroopa Parlamendi ruumides, suletud uste taga, ning sisse ei lastud isegi parlamendi töötajaid. Kõik see on selges vastuolus läbipaistvuse põhimõtetega, millest kõik Euroopa institutsioonid peaksid oma tegemistes lähtuma.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Brian Simpson (A7-0217/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – *(PT)* Olen selle ettepaneku poolt, kuna sellega soovitakse teha kohustuslikuks kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks, mis looks eelkõige üldise raamistiku, mis aitaks toetada ja jälgida kombineeritud transporti edendavat poliitikat. Saarte puhul peaks see tähendama lisatuge, mis aitaks kaasa mere- ja õhutranspordi kombineerimisele, kuna need on sel juhul ainsad transpordiviisid. See statistiline uuring annaks meile ka parema ülevaate äärepoolseimate piirkondadega seonduvatest kuludest, seda nii kaupade kui ka reisijate puhul, mis võib mõjutada teiste vahenditega seonduvate otsuste langetamist (nt üleeuroopalised võrgustikud, eriti meremagistraalid), mille raames tuleks käsitleda meretransporti saarte ning saarte ja Euroopa maismaa vahel. Soovin kinnitada, et toetan jätkuvalt raportööri arvamust, et võimaluse korral kohandada neid sätteid Lissaboni lepinguga kasutusele võetud delegeeritud õigusakte käsitlevatele uutele reeglitele, et tugevdada Euroopa Parlamendi volitusi selles valdkonnas.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *kirjalikult.* – *(IT)* Hääletan Brian Simpsoni raporti poolt, sest pean kaupade ja reisijate merevedu käsitlevaid statistilisi aruandeid väga tähtsaks. Õigupoolest on Euroopa maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi statistika jaoks kaubaliikide kaupa andmete kogumine kohustuslik juba praegu.

Raportis on selgesõnaliselt välja toodud, et „kõikehõlmava ja ühetaolise statistika olemasolu kaubaliikide kaupa kõigi transpordiliikide kohta looks eelkõige üldise raamistiku, mis aitaks toetada ja jälgida kombineeritud transporti edendavat poliitikat, st võimaluse optimaalselt kombineerida eri transpordiliigid ühes transpordiahelas ning ajakohastada kaubatranspordi logistika".

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – *(LT)* Nõustun ettepanekuga võtta vastu määrus kaupade ja reisijate merevedu käsitlevate statistiliste aruannete kohta, kuna sellega soovitakse teha kohustuslikuks kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks. Praegu koguvad 18 liikmesriiki selliseid andmeid vabatahtlikult. Lisaks on Euroopa maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi statistika jaoks kaubaliikide kaupa andmete kogumine kohustuslik juba praegu. Aruannete kogumine annab ülevaate kaubaliikide kaupa kõigi transpordiliikide kohta ja annab võimaluse kombineerida eri transpordiliigid ühes transpordiahelas ning ajakohastada kaubatranspordi logistikat. Arvatakse, et enamasti ei tekita asjakohaste andmete kogumine vastajatele lisakoormust, kuna asjaomastel liikmesriikidel peaks olema võimalik andmete koostamisel kasutada juba olemasolevaid andmeallikaid (nt tollidokumendid).

Alain Cadec (PPE), *kirjalikult.* – *(FR)* Hetkel kehtiva direktiivi 2009/42/EÜ kohaselt toimub mereveostatistika jaoks kaubaliikide kaupa andmete kogumine vabatahtlikkuse alusel. Selle direktiivi muudatusettepanekuga muutuks kaubaliikide kaupa andmete kogumise kohustuslikuks. Olen selle muudatusettepanekuga rahul, kuna see ei tekita lisakoormust, võttes arvesse seda, et liikmesriikidel peaks olema võimalik andmete koostamisel kasutada juba olemasolevaid andmeallikaid.

Nende eeskirjade kohustuslikuks muutmine ka meretranspordile tundub hea mõte, sest Euroopa maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi statistika jaoks kaubaliikide kaupa andmete kogumine kohustuslik juba praegu. Lisaks tunnen heameelt raportööri esitatud muudatusettepanekute üle, mis puudutavad määruse jõustamist, mille puhul lähtutakse delegeeritud õigusaktide menetluskorrast. Parlament peaks seda Lissaboni lepinguga antud privileegi kindlasti kasutama.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Hääletasin selle raporti poolt, kuna nõustun, et kaubaliikide kaupa kogutud terviklike ja standardsete andmete olemasolu on ülitähtis kõigi transpordiliikude puhul. See teave looks eelkõige üldise raamistiku, mis aitaks toetada ja jälgida kombineeritud transporti edendavat poliitikat, st võimaluse optimaalselt kombineerida eri transpordiliigid ühes transpordiahelas ning ajakohastada kaubatranspordi logistika. Teen ettepaneku, et Euroopa statistilisi andmeid kõikide transpordiliikide kohta tuleks koguda vastavalt ühistele põhimõtetele ja normidele, et transpordiliigid oleksid võimalikult hästi võrreldavad.

David Casa (PPE), *kirjalikult.* – Raportis käsitletakse rannikut omavate liikmesriikide meretransporti puudutavate andmete kogumist ja registreerimist. Ettepanekuga muudetakse andmete kogumise viisi – see hakkab nüüdsest käima kaubaliikide kaupa, nagu toimitakse juba teiste transpordiviiside puhul. Arvan, et see on hea plaan ning toetan raportööri seetõttu ilma vähimagi kõhkluseta.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – *(IT)* Kuigi ühtne turg sai valmis juba mõnda aega tagasi, näitavad selle mitmetes punktides esinevad erinevused kaupade ja inimeste juurdepääsule seda, et ühtse turu piirid on ikkagi riiklikku laadi. Liikmesriigid võivad küll olla otsustanud selles küsimuses Euroopa asutustele järele anda, ent seesugused erinevused, mis mõnda piirkonda karistavad ja mõnda soosivad, ei tohi edasi eksisteerida. See täiendav säte, mille eesmärgiks on inimeste ja kaupade kohtlemist ühtlustada, on suurepärane samm Euroopa ühtse turu täieliku integreerimise suunas.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – *(RO)* Euroopa Liidu liikmesriigid peavad aitama luua Euroopa andmebaasi, kuhu kogutakse nii kaupade ja reisijate merevedu kui ka nende veoga tegelevaid laevu käsitlevad igakuised andmed. See võimaldab ELi eritalitlusel Eurostat koguda Euroopa statistikat iga transpordiliigi kohta, mis järgib ELi standardeid. Nende andmete kasutamine aitab luua Euroopa statistiliste andmete integreeritud süsteemi, et Euroopa riikide transpordiliigid oleksid võimalikult hästi võrreldavad.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Ettepaneku eesmärk on teha kohustuslikuks kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks ning ühtlustada 27 liikmesriigi kogutavaid ja töödeldavaid andmeid. Nagu raportöör ütleb, siis kõikehõlmava ja ühetaolise statistika olemasolu kaubaliikide kaupa kõigi transpordiliikide kohta looks eelkõige üldise raamistiku, mis aitaks toetada ja jälgida kombineeritud transporti edendavat poliitikat, st võimaluse optimaalselt kombineerida eri transpordiliigid ühes transpordiahelas ning ajakohastada kaubatranspordi logistika.

Võttes arvesse, kui tähtis on rahvusvahelises kaubanduses kaupade ohutu ja tõhus transport, olen komisjoni ettepaneku poolt.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku eesmärk on muuta direktiivi 2009/42/EÜ, et teha kohustuslikuks kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks. Praegu koguvad 18 liikmesriiki selliseid andmeid vabatahtlikult. Viiel liikmesriigil pole rannikuala ja nad ei esita kõnealuse direktiivi kohaselt andmeid. Enamasti ei tekita asjakohaste andmete kogumine vastajatele lisakoormust, kuna asjaomastel liikmesriikidel peaks olema võimalik andmete koostamisel kasutada juba olemasolevaid andmeallikaid (nt tollidokumendid). Hääletasin raporti poolt, kuna nõustun, et Euroopa statistilisi andmeid kõikide transpordiliikide kohta tuleks koguda vastavalt ühistele põhimõtetele ja normidele, et transpordiliigid oleksid võimalikult hästi võrreldavad.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – *(PT)* Määruse ettepaneku eesmärk on teha kohustuslikuks kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks, sest nagu raportöör usub, siis enamasti ei tekita asjakohaste andmete kogumine vastajatele lisakoormust, kuna asjaomastel liikmesriikidel peaks olema võimalik andmete koostamisel kasutada juba olemasolevaid andmeallikaid (nt tollidokumendid). Lisaks on Euroopa maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi statistika jaoks kaubaliikide kaupa andmete kogumine kohustuslik juba praegu.

Nõustume samuti, et statistika olemasolu kaubaliikide kaupa kõigi transpordiliikide kohta looks eelkõige üldise raamistiku, mis aitaks toetada ja jälgida kombineeritud transporti edendavat poliitikat, st võimaluse optimaalselt kombineerida eri transpordiliigid ühes transpordiahelas ning ajakohastada kaubatranspordi logistika. See sõltub aga loomulikult olemasoleva statistika võrreldavusest, mis eeldab standardite ja ideede teatavat ühtlustamist.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Selle ettepaneku lihtne eesmärk on teha kohustuslikuks kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks. Kaubaliikide kaupa tuleb hetkel juba andmeid koguda Euroopa maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi statistika jaoks ning see aitaks kaasa kõnealuse valdkonna ühtlustamisele. Asjakohaste andmete kogumine ei tekita vastajatele lisakoormust.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – *(ES)* Ettepaneku eesmärk on muuta direktiivi 2009/42/EÜ, et teha kohustuslikuks kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks. Praegu koguvad 18 liikmesriiki selliseid andmeid vabatahtlikult. Viiel liikmesriigil pole rannikuala ja nad ei esita kõnealuse direktiivi kohaselt andmeid. Enamasti ei tekita asjakohaste andmete kogumine vastajatele lisakoormust, kuna asjaomastel liikmesriikidel peaks olema võimalik andmete koostamisel kasutada juba olemasolevaid andmeallikaid (nt tollidokumendid). Lisaks on Euroopa maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi statistika jaoks kaubaliikide kaupa andmete kogumine kohustuslik juba praegu. Euroopa statistilisi andmeid kõikide transpordiliikide kohta tuleks koguda vastavalt ühistele põhimõtetele ja normidele, et transpordiliigid oleksid võimalikult hästi võrreldavad, mille tõttu ma selle ettepaneku poolt hääletasingi. Kõikehõlmava ja ühetaolise statistika olemasolu kaubaliikide kaupa kõigi transpordiliikide kohta looks eelkõige üldise raamistiku, mis aitaks toetada ja jälgida kombineeritud transporti edendavat poliitikat.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – *(LV)* Olen kogu südamest Brian Simpsoni raporti poolt. Olen nõus, et andmete kogumine kaubaliikide kaupa on mereveostatistika jaoks andmete kogumisel oluline. Selline statistika annab importijatele ja eksportijatele võimaluse kaubaveoks parim võimalik lahendus leida. Euroopa tarbijale tähendab see kaupade hinna langust ning eksportijatel on võimalik kolmandatest riikidest välja veetud kaupade eest paremat hinda saada. Sellised statistilised andmed aitavad vältida ettenägematuid kulusid ja aitavad nii kodu- kui ka välismaiste kaupade ringlust parandada. Soovitaksin selliseid statistilisi andmeid koguda ka õhuvedude puhul.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – *(DE)* Statistika on meiepoolseks reageerimiseks väga tähtis, kuna annab meie käsutusse faktid, mille alusel otsuseid langetada. Statistiliste andmete kogumisel on aga alati tähtis säilitada vajalike faktide kogumise ja halduskulude tasakaal. Kuni praeguseni kogusid 18 liikmesriiki kaupade ja reisijate merevedu puudutavaid andmeid vabatahtlikult. Selline toimimisviis on loogiline siis, kui vastavate andmete kogumine ei tekita kogujale lisakoormust, kui liikmesriikidel on tõepoolest võimalik neid andmeid juba olemasolevatest andmeallikatest koguda. Võrdlemise eesmärgil kaupade ja reisijate mereveo

täieliku statistika kogumine kõigi kaupade ja transpordiviiside kohta tundub mulle halduskulusid arvestades liiga kulukas. Seetõttu hääletasin vastavalt.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult.* – *(PL)* Raportis esitatakse mitmeid muudatusettepanekuid, mille eesmärk on kohandada kontrolliga regulatiivmenetlust käsitlevaid sätteid Lissaboni lepinguga kasutusele võetud delegeeritud õigusakte käsitlevate uute reeglitega. Raportööri eesmärk oli muuta ELi direktiivi kaupade ja reisijate merevedu käsitlevate statistiliste aruannete kohta. Praegu koguvad 18 liikmesriiki selliseid andmeid vabatahtlikult. Viiel liikmesriigil pole rannikuala ja nad ei esita kõnealuse direktiivi kohaselt andmeid.

Tasub mainida, et enamasti ei tekita asjakohaste andmete kogumine vastajatele lisakoormust, kuna asjaomastel liikmesriikidel peaks olema võimalik andmete koostamisel kasutada juba olemasolevaid andmeallikaid (nt tollidokumendid). Kaubaliikide kaupa tuleb andmeid koguda Euroopa maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi statistika jaoks. Võttes arvesse vajadust tõhusate, kooskõlastatud ja keskkonnasõbralike mere-, maismaa- ning siseveetranspordi side- ja transpordivõrkude loomise järele, on kõigi transpordiviiside kohta andmete kogumine ja analüüsimine tõepoolest väga tähtis.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – *(IT)* Hääletasin Brian Simpsoni raporti poolt, sest direktiivi 2009/42/EÜ muutes annab see viimase lihvi asjakohastele õigusaktidele, mis reguleerivad Euroopa sees ning Euroopast väljapoole veetavate kaupade ja reisijate vedu puudutavate andmete kogumist. Varasemalt oli andmete kogumine kohustuslik vaid maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi puhul, kuid muudatusettepanekus muudetakse andmete kogumine kohustuslikuks ka meretranspordi puhul – tulevikus tuleb esitada mitmeid andmeid liikmesriikidesse imporditavate ja sealt eksporditavate kaupade kohta. Sellised andmed ei ole vajalikud mitte ainult statistilistel eesmärkidel. Ühtlasi annab direktiivi muudatusettepaneku rakendamine järgmisest aastast alates meie käsutusse andmeid meretranspordi kohta, muudab transporditavate kaupade tüübid läbipaistvamaks ja tõhustab teatud kaupade transporti, sest tänu võrreldavusele on võimalik igale kaubatüübile kõige tõhusam transpordiviis leida.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Ettepanekuga üritatakse teha kohustuslikuks kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks. Praegu koguvad 18 liikmesriiki selliseid andmeid vabatahtlikult ning kaubaliikide kaupa tuleb andmeid koguda Euroopa maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi statistika jaoks.

Kõikehõlmava ja ühetaolise statistika olemasolu kaubaliikide kaupa kõigi transpordiliikide kohta looks eelkõige üldise raamistiku, mis aitab toetada ja jälgida kombineeritud transporti edendavat poliitikat, st võimaluse optimaalselt kombineerida eri transpordiliigid ühes transpordiahelas ning ajakohastada kaubatranspordi logistika.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku eesmärk on muuta direktiivi 2009/42/EÜ, et teha kohustuslikuks kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks. Praegu koguvad 18 liikmesriiki selliseid andmeid vabatahtlikult. Viiel liikmesriigil pole rannikuala ja nad ei esita kõnealuse direktiivi kohaselt andmeid. Enamasti ei tekita asjakohaste andmete kogumine vastajatele lisakoormust, kuna asjaomastel liikmesriikidel peaks olema võimalik andmete koostamisel kasutada juba olemasolevaid andmeallikaid (nt tollidokumendid). Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon hääletas selle ettepaneku poolt.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Usun, et kohustuslik kaubaliikide kaupa andmete kogumine mereveostatistika jaoks on ülimalt tähtis, kui soovime edendada kombineeritud transporti ning eri transpordiliikide kombineerimise võimalust. Kuna kaubaliikide kaupa tuleb juba andmeid koguda Euroopa maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi statistika jaoks, pean meretranspordi kohta statistika kogumist sisaldavat ühist raamistikku vajalikuks, sest see aitab ühtlasi tagada eri transpordiliikide võimalikult hea võrreldavuse.

Komisjoni ettepaneku kohaselt peaks direktiivi 2009/42/EÜ läbivaatamine tagama just selle ning eeldatavasti hakatakse seda andmetele kohaldama alates 2011. aastast, järgides seega ELi 18 liikmesriigi eeskuju, kes juba praegu vabatahtlikult andmeid koguvad.

Viktor Uspaskich (ALDE), *kirjalikult. – (LT)* Head kolleegid! Statistiliste andmete süstemaatilise kogumise küsimus on meile kõigile väga oluline. Leedus moodustab kaupade merevedu kõigi kaupade veost vaid väikse protsendi ning seetõttu on meil võimalik selles valdkonnas veel palju ära teha. Lisaks on meie rannikuturismi sektoril suur kasvupotentsiaal. Kaubatranspordi logistikat ajakohastades ning kombineeritud transporti edendades – kombineerides optimaalselt eri transpordiliigid ühes transpordiahelas – on meil võimalik Läänemere piirkonna heaolu suurendada. See on eriti tähtis, kui soovime tulevikus säilitada Euroopa sadamate (nt Leedu sadam Klaipėda) konkurentsivõime. Balti riikide tihedam koostöö aitab neid ühendada ning muudab meie piirkonna turu ühtlasemaks ning Euroopa Liidule paremini juurdepääsetavaks. Hetkel on Balti riigid Euroopa transpordivõrgust suures osas ära lõigatud. Loodetakse, et 2020. aastaks kasvab transport Balti riikide vahel kahekordseks, mistõttu tuleb sobiva infrastruktuuri ja hea juurdepääsu küsimusele tõsise tähelepanu pöörata. Kõige tähtsam on aga see, et andmete kogumine ei tekita liikmesriikidele lisakoormust. Meil ei ole midagi kaotada.

Raport: Barbara Matera (A7-0270/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Võttes arvesse, et Taani esitas abitaotluse, mis puudutab 951 töötaja koondamist NACE Revision 2 osa 28 (masinate ja seadmete tootmine) alla kuuluvas 45 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Nordjyllandis, hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest nõustun komisjoni ettepanekuga ning parlamendi esitatud muudatusettepanekutega. Ühtlasi tunnen heameelt komisjoni ettepaneku üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele.

David Casa (PPE), *kirjalikult.* – Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on tähtis ELi struktuurifond, mis võimaldab meil aidata töötajaid, kes on maailmakaubanduse struktuurimuutuste tagajärjel töötuks jäänud. Nii on juhtunud paljudes ELi liikmesriikides, ka Hispaanias, kus on fondi olemasolust eriti palju abi olnud. Seda silmas pidades nõustun raportööri otsustega ning otsustasin raporti poolt hääletada.

Mário David (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Maailmakaubanduse olulisi struktuurimuutusi arvestades on üliioluline, et Euroopa majandussektoris suudetakse tõhusalt rakendada vahendeid, millega pakkuda tuge raskustesse sattunud töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, ning aidata neid uuesti tööturuga siduda. Arvestades, et Taani on esitanud abitaotluse, kuna Nordjyllandi piirkonna 45 ettevõttes on koondatud 951 inimest, soovin meelde tuletada mitmeid põhjuseid, mille esitasin selgitustes hääletamise kohta, kui arutati teemat Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Cataluña automoción / Hispaania.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult. – (PT)* See on resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28.

Laevandussektorile masinaid ja seadmeid tootnud Taani piirkonna Nordjyllandi tööstust tabasid turumuutused ja ülemaailmne krediidikriis ootamatult, kuna sellega kaasnes tellimuste arvu järsk langus, mis lõppes koondamistega enam kui 40 ettevõttes.

Sellistes piirkondades nagu Nordjylland, mis on ühest sektorist eriti sõltuvad, on turu taastumine ja töötajate ümberpaigutamine teistele tegevusaladele enamasti aeglasem ning vaevalisem. Usun, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine on praegusel juhul õigustatud.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Võttes arvesse ülemaailmset majanduskriisi, mis on eriti raskelt mõjunud tööhõivele, on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine paljude Euroopa kodanike ja perekondade raske olukorra leevendamisel lausa määrava tähtsusega, aidates kaasa nende sotsiaalsele taasintegreerumisele ning tööarengule ja pakkudes samal ajal ettevõtete vajadustele vastavaid uusi vahendeid ning edendades majandust. Taani tegevuskava, millega soovitakse aidata 951 koondatud inimest, kes töötasid väikse Nordjyllandi piirkonna 45 ettevõttes, mis tegelesid masinate ja seadmete tootmisega, mahub just sellesse raamistikku. Sellel juhul tegi 40% koondatud töötajatest käsitsitööd või metalli- ja masinatööd ning 33% tegi kvalifitseerimata tööd. Olukord viitab selgelt sellele, et meil peab olema võimalik tagada ülemaailmse kriisi tõttu kannatavate inimeste tõhus tehniline ja ametialane hindamine. Seetõttu loodan, et Euroopa institutsioonid kahekordistavad tehtavaid pingutusi, mille eesmärk on võtta meetmeid niivõrd tähtsa vahendi – mida Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond endast kahtlemata kujutab – kasutuselevõtmise kiirendamiseks ja tõhustamiseks, kuna hetkel rakendatakse selle raames pakutavaid võimalusi endiselt väga vähesel määral. Sel aastal taotleti olemasolevast 500 miljonist eurost vaid 11%.

Estelle Grelier (S&D), *kirjalikult. – (FR)* Taas kord palutakse parlamendil kinnitada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi abi maksmine töötajatele, kes on kriisi või ümberpaigutamiste tagajärjel koondatud. Taas kord jaotatakse see abi ära eelarveridade vahel, mis olid algselt teistele Euroopa programmidele määratud, kuna praeguses finantsraamistikus puuduvad Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondil oma vahendid.

Olukorra parandamiseks töötasin 2011. aasta eelarve koostamise ajal Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi mitmete maksete assigneeringute loomise nimel. 20. oktoobril 2010 toimunud parlamendi eelarveprojekti lugemise hääletusel kiideti heaks 50 miljoni euro eraldamine.

Kuigi see summa on aastase vajadusega võrreldes üsna sümboolne, ei ole seda veel kinnitatud, sest Euroopa Ülemkogu lükkas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondile oma vahendite andmise ettepaneku tagasi. Seetõttu hoian sellel küsimusel jätkuvalt silma peal, lootes selle mehhanismi eelarve ja õigusloomega seonduvat konsolideerimist.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult. – (DE)* Avaldan Barbara Materale kokku nelja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitleva raporti eest siiralt tunnustust. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rakendusala laiendamine

töötajateni oli tähtis samm, mis andis meile võimaluse Euroopa kodanikke otseselt toetada. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kui vahendi eesmärk on aidata neid, keda globaliseerumise mõjud on ootamatult tabanud. Selleks et eraldatud raha ka tõhusalt kasutada saaks, peab see kiiresti ja suunatult oma ettenähtud kohta jõudma. See on ainus võimalus tagada Euroopa kodanike abistamine ning ELi usaldatavuse suurendamine.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Hääletasin Taani juhtumi puhul Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt, kuna pean fondi väärtuslikuks vahendiks, millega majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid aidata.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda ettevõtete ümberpaigutamise tõttu koondatud töötajatele reaalset abi ning aidata neid uuesti tööturuga siduda – pärast 2009. aasta muudatusettepaneku jõustumist laienes abi ka majanduskriisi tõttu kannatada saanutele. Tänane hääletus puudutas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondilt 7 521 359 euro suuruse abi taotlemist Nordjyllandi piirkonnas masinaid tootnud 45 ettevõtte 1122 töötaja olukorra parandamiseks.

Lõpetuseks pean mainima, et mul on selle raporti vastuvõtmise üle hea meel, kuna see näitab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik ja tõhus vahend, millega globaliseerumisest ja majanduskriisist põhjustatud töötusega võidelda.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult. – (ES)* Hääletasin raporti poolt, milles nõuti Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendite kasutamist seoses 951 inimese koondamisega NACE Revision 2 osa 28 (masinate ja seadmete tootmine) alla kuuluvas 45 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Nordjyllandis. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond annab täiendavat abi töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, ning aitab neid uuesti tööturuga siduda. Taani taotles Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendeid autotööstuses toimunud koondamiste leevendamiseks, mis vastab fondi abikõlbulikkuse kriteeriumidele. Nüüd tuleb veel tagada see, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond toetab koondatud töötajate taassidumist tööturuga, pidades seejuures siiski silmas, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi abi ei tohiks asendada riigisisesest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult. – (LV)* On väga tähtis, et me ei peaks töötuse leevendamise lahenduseks sekkumatuse poliitikat. Selles valdkonnas on ülimalt oluline, et inimesed tunneksid nii enda riigi valitsuse kui ka ELi kui terviku tuge. Kuigi hääletasin raporti poolt, ei saa ma endiselt aru, kuidas toetusteks jagatava summa jaotamine toimub. Miks eraldatakse Hollandile iga koondatu pealt 3000 eurot, kuid Hispaania saab 1000 ning Taani 7000 eurot? Kas ümberõpe maksab Taanis seitse korda rohkem kui Hispaanias? Sellest vägagi kimbatusseajavast tõsiasjast hoolimata olen sunnitud raportöör Barbara Materaga nõustuma – Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine on Taani puhul hetkel tõesti vajalik. Kahju, et Läti valitsus taotlust ei esitanud ega Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist palunud. Lätis on hetkel 180 000 töötut.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Võttes arvesse, et Taani esitas abitaotluse, mis puudutab 951 töötaja koondamist NACE Revision 2 osa 28 (masinate ja seadmete tootmine) alla kuuluvas 45 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Nordjyllandis, hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest nõustun komisjoni ettepanekuga ning parlamendi esitatud muudatusettepanekutega.

Soovin järgmised punktid eraldi välja tuua, kuna minu arvates on need eriti tähtsad: 1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond aitab koondatud töötajaid uuesti tööturuga siduda, vabastamata seejuures ettevõtteid nende kohustustest; 2) tänu parlamendi sagedastele taotlustele on komisjon esmakordselt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise raames kindlaks määranud maksete assigneeringute alternatiivsed allikad, milleks ei ole Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendid; 3) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus; 4) komisjoni ettepanekus antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Võttes arvesse, et Taani esitas abitaotluse, mis puudutab 951 töötaja koondamist NACE Revision 2 osa 28 (masinate ja seadmete tootmine) alla kuuluvas 45 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Nordjyllandis, hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest nõustun komisjoni ettepanekuga ning parlamendi esitatud muudatusettepanekutega. Ühtlasi tunnen heameelt komisjoni ettepaneku üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Selle hääletusega võtab Euroopa Parlament teadmiseks, et Taani esitas abitaotluse, mis puudutab 951 töötaja koondamist NACE Revision 2 osa 28 (masinate ja seadmete tootmine) alla kuuluvas 45 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Nordjyllandis. Taotlus vastab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitlevas määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Oma resolutsioonis palub Euroopa Parlament asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks; tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire menetluskord Globaliseerumisega Kohenemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks ning näha üksikisikule ette ühekordne ja ajaliselt piiratud toetus eesmärgiga aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; ja rõhutab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond võib aidata koondatud töötajaid uuesti tööturuga siduda.

Silvia-Adriana Ţicău (S&D), *kirjalikult.* – *(RO)* Euroopa Laevaehitajate Liitude Ühenduse (CESA) hinnangul langeb ülemaailmse finantskriisi tõttu 2014. aastaks ülemaailmne nõudlus laevaehitussektori teenuste järele ning tulevikus viiakse laevaehitus peamiselt Aasias asuvatesse odavtööpiirkondadesse. Arvestades seda, et Euroopal puudub laevaehitussektorit toetav poliitika, on väga ebatõenäoline, et tootmine pärast praeguse kriisi lõppemist kriisieelsete tasemeteni jõuab. Ka minu kodulinnas Galaţis asuv Dameni laevatehas võitleb praegu majandus- ja finantskriisi mõjudega – ainuüksi 2009. aastal koondati seal umbes 600 töötajat. 2010. aastal koondatakse tõenäoliselt veel 500 töötajat. Toetasin oma häälega Euroopa Parlamendi resolutsiooni Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta, kus Taani palus 7 521 359 euroga kaasrahastada Nordjyllandi piirkonnas ajavahemikus 15. veebruar 2009 kuni 14. november 2009 koondatud 951 töötaja abistamise programmi. Koondamised toimusid laevaehitussektorile masinaid ja seadmeid tootvas 45 ettevõttes.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult.* – *(DE)* Kõne all on kesktaseme piirkonnas Nordjyllandis masinaid ja seadmeid tootvate ettevõtete abistamine. Põhja-Jüütimaa kirdepoolses tipus asuva piirkonna 45 ettevõttest koondati ajavahemikus 15. veebruar kuni 14. november 2009 kokku 951 inimest. Selleks et aidata neid uuesti tööturuga siduda, eraldatakse Taanile fondist 7 521 359 eurot.

Raport: Barbara Matera (A7-0269/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *kirjalikult.* – *(IT)* Nagu ma selle aasta märtsis Reimer Böge raporti hääletusel juba selgitasin, on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond kasulik vahend, millega majandus- ja finantskriisi tagajärgi likvideerida – see on väga väärtuslik algatus, mille raames antav finantsabi pakub olukorrale reaalset leevendust. Sellest ajast saati on rahuldatud veel mitu teistki taotlust, sh kõnealune taotlus. Ma arvan, et just see näitab kõige paremini, kui kasulik see mõte on.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Arvestades, et Madalmaad on palunud abi seoses Gelderlandis ja Eindhovenis, NUTS II piirkonnas elektroonikasektoris tegutsevas ettevõttes NXL Semiconductors Netherlands toimunud 512 töötaja koondamisega, hääletasin selle resolutsiooni poolt, kuna nõustun komisjoni ettepaneku ja parlamendi vastavate muudatusettepanekutega. Nõustun ka komisjoni ettepanekuga, et seoses Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmisega on komisjon kavandanud maksete assigneeringute alternatiivse allika Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel, seda pärast Euroopa Parlamendi sagedasi meeldetuletusi, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks asjakohased eelarveread kindlaks määrata.

David Casa (PPE), *kirjalikult.* – Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on tähtis ELi struktuurifond, mis võimaldab meil aidata töötajaid, kes on maailmakaubanduse struktuurimuutuste tagajärjel töötuks jäänud. Peame Madalmaade elektroonikasektori töötajaid selles sektoris toimunud koondamiste tõttu fondi vahenditega toetama. Seda silmas pidades nõustun raportööri otsustega ning otsustasin raporti poolt hääletada.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Ümberkorraldamise ja ümberpaigutamise tõttu koondatud töötajate abistamine peab olema dünaamiline ja paindlik, et seda oleks võimalik kiiresti ja tõhusalt rakendada. Arvestades, et Madalmaad on palunud abi seoses Gelderlandis ja Eindhovenis, NUTS II piirkonnas elektroonikasektoris tegutsevas ettevõttes NXL Semiconductors Netherlands toimunud 512 töötaja koondamisega, ning viidates põhjendustele, mille esitasin selgitustes hääletamise kohta, kui arutati Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist Hispaania piirkonnas Kataloonias, hääletan ma selle raporti poolt.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Taas kord seisame silmitsi probleemiga, mis tekib siis, kui ühe linna, praegusel juhul Nijmegeni, põhitööstusharu raskustesse satub – veelgi teravamaks muudab olukorra see, et mõne teise samaväärse tööhõivepotentsiaaliga tööstusharu arendamise peale ei ole mõeldudki.

Parlamendi vastu võetud resolutsioone uurides mõistame selgemini, kui tõsine ja laialdane on see probleem mitmetes Euroopa riikides. Need riigid ei ole endiselt näidanud, et suudavad kooskõlastatust ning investeeringuid ja uuendustegevust puudutavat olematut atraktiivsust suurendada.

Kuna edusamme ei paista, kardan, et fondi kasutuselevõtmise taotlusi hakatakse esitama massiliselt ja et ainult fondist endast ei pruugi piisata, kui soovime aidata töötajaid, kes on langenud vastavas ettevõttes toimunud äkiliste ja ootamatute muudatuste ohvriks.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades ülemaailmse majandus- ja finantskriisi mõju tööstustegevusele ning elektroonikasektori spetsiifilistele töödele, vajame kiiresti rakendatavat ja tõhusat programmi, millega aidata 512 töötajat, kes koondati Madalmaade piirkondades Gelderland ja Eindhoven tegutsevast elektroonikasektori ettevõttest NXL Semiconductors Netherlands. Tähelepanu tasub juhtida sellele, et piirkondlikul ja sotsiaalsel tasandil mõjutab Gelderlandi provintsi kõige rohkem Nijmegenis asuva NXP tootmisettevõtte tegevuse soikumine, kuna see äriühing oli piirkonna suurim tööandja, pidades ühtlasi silmas, et kõnealune äriühing on pakkunud oma ettevõttes tööd paljudele madala kvalifikatsiooniga töötajatele, kellest paljud on seal töötanud aastakümneid. Praeguse olukorra tõttu vajame veelgi enam kava, millega neid endisi töötajaid toetada, nende ümberõpet korraldada ning aidata neid uuesti tööturuga siduda. Soovin teid fondi vahendite kasutuselevõtmise ja kasutamise hõlbustamise ning kiirendamise mehhanismide tagamisega kaasnevate ohtude eest veel kord hoiatada.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Hääletasin Madalmaade juhtumi puhul Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt, kuna pean fondi väärtuslikuks vahendiks, millega majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid aidata.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda ettevõtete ümberpaigutamise tõttu koondatud töötajatele reaalset abi ning aidata neid uuesti tööturuga siduda – pärast 2009. aasta muudatusettepaneku jõustumist laienes abi ka majanduskriisi tõttu kannatada saanutele. Tänane hääletus puudutas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondilt 1 809 434 euro suuruse abi taotlemist Gelderlandi ja Eindhoveni piirkonnas tegutseva elektroonikaettevõtte NXL Semiconductors Netherlands 1590 töötaja olukorra parandamiseks.

Lõpetuseks pean mainima, et mul on selle raporti vastuvõtmise üle hea meel, kuna see näitab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik ja tõhus vahend, millega globaliseerumisest ja majanduskriisist põhjustatud töötusega võidelda.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult. – (ES)* Hääletasin raporti poolt, milles sooviti Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist seoses Gelderlandis ja Eindhovenis, NUTS II piirkonnas elektroonikasektoris tegutsevas ettevõttes NXL Semiconductors Netherlands toimunud 512 töötaja koondamisega. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond annab täiendavat abi töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, ning aitab neid uuesti tööturuga siduda. Madalmaad taotlesid Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendeid autotööstuses toimunud koondamiste leevendamiseks, mis vastab fondi abikõlbulikkuse kriteeriumidele. Nüüd tuleb veel tagada see, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond toetab koondatud töötajate taassidumist tööturuga, pidades seejuures siiski silmas, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi abi ei tohiks asendada riigisisesest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades, et Madalmaad on palunud abi seoses Gelderlandis ja Eindhovenis, NUTS II piirkonnas elektroonikasektoris tegutsevas ettevõttes NXL Semiconductors Netherlands toimunud 512 töötaja koondamisega,

hääletasin selle resolutsiooni poolt, kuna nõustun komisjoni ettepaneku ja parlamendi vastavate muudatusettepanekutega.

Soovin järgmised punktid eraldi välja tuua, kuna minu arvates on need eriti tähtsad: 1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond aitab koondatud töötajaid uuesti tööturuga siduda, vabastamata seejuures ettevõtteid nende kohustustest; 2) tänu parlamendi sagedastele taotlustele on komisjon esmakordselt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise raames kindlaks määranud maksete assigneeringute alternatiivsed allikad, milleks ei ole Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendid; 3) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus; 4) komisjoni ettepanekus antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades, et Madalmaad on palunud abi seoses Gelderlandis ja Eindhovenis, NUTS II piirkonnas elektroonikasektoris tegutsevas ettevõttes NXL Semiconductors Netherlands toimunud 512 töötaja koondamisega, hääletasin selle resolutsiooni poolt, kuna nõustun komisjoni ettepaneku ja parlamendi vastavate muudatusettepanekutega. Ühtlasi tunnen heameelt komisjoni ettepaneku üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet; arvestades, et Madalmaad on palunud abi seoses Gelderlandis ja Eindhovenis, NUTS II piirkonnas elektroonikasektoris tegutsevas ettevõttes NXL Semiconductors Netherlands toimunud 512 töötaja koondamisega; arvestades, et taotlus vastab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitlevas määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele, palub Euroopa Parlament asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks; tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire menetluskord Globaliseerumisega Kohenemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks ning näha üksikisikule ette ühekordne ja ajaliselt piiratud toetus eesmärgiga aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud ja rõhutab seda, milline võib olla Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi roll koondatud töötajate uuesti tööturule integreerimisel.

Silvia-Adriana Ţicău (S&D), *kirjalikult. – (RO)* Toetasin oma häälega Euroopa Parlamendi resolutsiooni Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta seoses Madalmaades tegutseva ettevõtte NL/NXP Semiconductors esitatud taotlusega.

26. märtsil 2010 esitasid Madalmaad seoses ettevõtte NXP Semiconductors 590 töötajast 512 töötaja koondamisega Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondile finantsabi taotluse – tegu on Gelderlandis ja Eindhovenis, NUTS II piirkonnas elektroonikasektoris

tegutseva ettevõttega. Koondati 425 meest ja 87 naist, sealhulgas seitse töötajat, kellel on tõsine terviseprobleem või puue (1,3%). Madalmaad rõhutavad nende koondamiste tõsist mõju, kuna NXP Semiconductors oli seal tööstuse valdkonnas suurim tööandja ning pakkus tööd paljudele madala kvalifikatsiooniga töötajatele, kellest paljud on seal töötanud aastakümneid. Töökohtade puudumine piirkonna teistes sarnastes pooljuhtide tootmisega tegelevates ettevõtetes tekitab vastavale tegevusele spetsialiseerunud töötajatele probleeme.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi roll on eriti oluline koondatud töötajate uuesti tööturule integreerimisel. Ometigi soovin komisjoni ja liikmesriikide tähelepanu juhtida sellele, et peame välja arendama ELi tööstuspoliitika, mis oleks säästev ja aitaks luua uusi töökohti.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult. – (DE)* Alates 1. maist 2009 on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rakendusala laiendatud. Nüüd võib toetust anda ka töötajaile, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel. Gelderlandis ja Eindhovenis, NUTS II piirkonnas elektroonikasektoris tegutsevas ettevõttes NXL Semiconductors Netherlands koondati 512 töötajat. Nende töötajate abistamiseks eraldatakse Madalmaadele 1 809 434 eurot.

Raport: Barbara Matera (A7-0271/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Hääletasin raporti poolt, millega kiideti heaks Portugalile Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist 2,4 miljoni euro eraldamine eesmärgiga toetada Qimondast koondatud töötajaid. Raha eraldamise aluseks oli 2009. aasta detsembris esitatud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise taotlus. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi eesmärgiga pakkuda täiendavat abi töötajatele, keda on mõjutanud rahvusvahelise kaubanduse struktuuris toimunud suured muudatused. Fondi abipaketiga leevendatakse 839 töötaja olukorda, kes koondati Portugalis tegutsevast ettevõttest Qimonda AG ajavahemikus 8. juuni 2009 kuni 8. oktoober 2009. See summa katab järgmiste meetmetega seonduvad kulutused: oskuste tunnustamine, kutsekoolitus, töökohtade loomise eesmärgil antav koolitus ja abi, iseseisvate tööotsingute abi, tööhõivestiimulite abi ning töökohal antav praktika. Seetõttu usun, et peame andma endast kõik, et kiirendada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist, pidades meeles institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire menetluskord.

Regina Bastos (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise resolutsiooni poolt, millega eraldatakse Portugalile kokku 2 405 671 eurot, et leevendada 839 töötaja koondamist ettevõttes Qimonda AG 8. juunist 2009 kuni 8. oktoobrini 2009. Nende vahenditega soovitakse aidata Qimondast koondatud töötajaid, kasutades selleks oskuste tunnustamist, kutsekoolitusi, töökohtade loomise eesmärgil antavat koolitust ja abi, iseseisvate tööotsingute abi, tööhõivestiimulite abi ning töökohal antavat praktikat. Portugal esitab Norte piirkonna olukorra parandamiseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise taotluse juba teist korda. 2009. aastal võeti tekstiilisektorit tabanud koondamiste leevendamiseks fondist kasutusele 832 800 eurot. Lõpetuseks on mul kahju, et Portugali valitsus ei ole õppinud fondi potentsiaali täielikult kasutama. Sel ajal kui Madalmaade ettevõtte NXP Semiconductors endised töötajad saavad 3535 eurot inimese kohta ja Taani Nordjyllandi piirkonna endised töötajad 7908 eurot inimese kohta, saab iga Qimonda endine töötaja fondi abist vaid 2867 eurot.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades, et Portugal on taotlenud abi seoses 839 inimese koondamisega Qimonda AGs, rahvusvahelises äriühingus, mis tegutseb elektroonikasektoris NUTS II tasandi Norte piirkonnas, hääletasin selle resolutsiooni poolt, kuna nõustun komisjoni ettepaneku ja parlamendi vastavate muudatusettepanekutega. Lisaks nõustun sellega, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus.

David Casa (PPE), *kirjalikult.* – Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on tähtis ELi struktuurifond, mis võimaldab meil aidata töötajaid, kes on maailmakaubanduse struktuurimuutuste tagajärjel töötuks jäänud. Fondi tõhususe tagamiseks on üliioluline, et selle vahendid vajaduse tekkimisel kiiresti ja tõhusalt kasutusele võetakse. Seetõttu olen raportööri järeldustega nõus ning otsustasin raporti poolt hääletada.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Vila do Condes tegutsenud Qimonda sulgemine tekitas riigi Norte piirkonnas hoobilt juurde 1000 töötut. Tol hetkel oli piirkonnas juba nagunii riigi kõige kõrgem tööpuuduse tase: 2009. aasta perioodil jaanuar–oktoober külastas riigi põhjapoolse piirkonna tööhõivekeskuseid keskmiselt 22 000 töötut kuus. Portugal esitas 17. detsembril 2009 taotluse fondi kasutuselevõtmiseks seoses Qimonda AGs toimunud 839 töötaja koondamistega.

Komisjoni antud hinnangu põhjal jõuti järeldusele, et taotlus vastas kõigile vajalikele tingimustele. Komisjon esitas ettepaneku võtta vastu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta, mille eesmärk on aidata uuesti tööturuga siduda neid töötajaid, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.

Seetõttu toetan otsust, millega võetakse ELi 2010. aasta üldeelarve raames Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Portugali kasuks kasutusele 2 405 671 eurot. Lisaks soovin rõhutada, et ettepaneku menetlemine peab kindlasti olema nii kiire kui võimalik.

Mário David (PPE), *kirjalikult. – (PT)* 2005. aastal komisjoni presidendi José Manuel Barroso algatusel loodud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond, mis põhines komisjoni raportil „Euroopalikud väärtused globaliseeruvas maailmas", on saanud uue kuju, mis muudab selle läbipaistvamaks, ja laiemad eesmärgid, mille raames käsitletakse praeguse kriisi tagajärgi ning osutatakse viisidele, kuidas fondide vahendeid kiiremini kätte saada. Loodan, et fondi vahendid võetakse kiiresti kasutusele ka Portugali juhtumi puhul.

Kuigi hääletasin selle raporti poolt, on minu meelest kahetsusväärne, et eri taotlusi analüüsides selgub tõsiasi, et Portugali valitsus ei ole taas kord suutnud fondi maksimaalselt rakendada, nagu seda on teinud teised riigid – kõige kõnekamalt iseloomustavad seda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondilt ühe inimese kohta taotletud summad.

Täna hääletati näiteks ka teiste Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi abitaotluste üle ning selgus, et Madalmaade ettevõte NXP Semiconductors saab iga koondatud töötaja aitamiseks 3534 eurot ning Taani piirkonna Nordjyllandi iga endise töötaja aitamiseks eraldatakse 7908 eurot. Portugali ettevõtte Qimonda endised töötajad, kes vastavad fondi toetuse tingimustele, saavad fondilt inimese kohta vaid 2867 eurot. Eraldatud vahenditega rahastatakse näiteks oskuste tunnustamist, kutsekoolitusi, töökohtade loomise eesmärgil

antavat koolitust ja abi, iseseisvate tööotsingute või tööhõivestiimulite abi ning töökohal antavat praktikat.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Hääletasin raporti poolt, sest pean Portugali puhul Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist väga vajalikuks, et Qimondas koondatud tööliste olukorda leevendada. Kasutusele võetavast 2,4 miljonist eurost koondamiste negatiivsete mõjude kaotamiseks kahjuks küll ei piisa, ent ometigi on see märkimisväärne abi. Vahendite kasutuselevõtmine peab olema lihtne ja kiire ning hõlmama ka koolitusprogramme, mis aitavad koondatud töötajaid uuesti tööturuga siduda.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Portugali ettevõte Qimonda, Saksamaa ühe ülemaailmse mõjuga ettevõtte osa, oli Portugalis veel üsna hiljuti lausa edukuse võrdkuju ning oma sektori üks juhtivaid ettevõtteid. Qimonda oli Portugali suurim eksportija ning enne pankrotini viinud probleemide avalikuks tulemist valmistuti seal uutesse tehnoloogiatesse investeerimiseks ning lisaks oli ettevõte suutnud kindlustada päikseelementide tootmise rahastamise riiklikest vahenditest. Qimonda töötajad olid kõrge kvalifikatsiooniga ning nende tootlikkuse määr oli samuti väga kõrge – mitte miski ei andnud alust arvata, et ettevõte võib nõnda kiiresti pankrotti minna. 2008. aastal kaalus ettevõte isegi Portugali linna Vila do Conde ümber kolme uue tehase rajamist. Qimonda asus tööstusliku minevikuga Norte piirkonnas, mis on ettevõtete sulgemise ja töötuse suurenemise tõttu tugeva hoobi saanud. Kui varem oli Qimonda oskustöölistele atraktiivne piirkond, siis praeguseks on olukord tunduvalt muutunud.

Loodan, et Qimonda töötajad saavad fondi kasutuselevõtmisest piisavat abi ja et neil õnnestub end uuesti tööturuga siduda. Tahaksin avaldada nende ja nende peredega solidaarsust.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Vila do Condes asunud Qimonda tehase sulgemine on Põhja-Portugali kõrget töötuse taset veelgi tõstnud. Koondati 900 töötajat, kellest suurem osa oli madala haridustasemega: 36,6% oli saanud põhikoolihariduse ning vaid 10,7% läksid edasi kõrgharidust omandama. Seetõttu tasub tähelepanu pöörata 839 koondatud töötaja abistamise kava tähtsusele, kuna see aitab leevendada piirkonnas valitseva tõsise majandus-, finants- ja sotsiaalkriisi mõju. Lisaks soovin rõhutada, kui tähtis on oskuste tõendamine, kutsekoolitused, töökohtade loomise eesmärgil pakutavad tööhõivestiimulid ning töökohal antav praktika. Teisest küljest on ülimalt kahetsusväärne, et kahe aasta jooksul on see alles teine taotlus, mille Portugal on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondile esitanud, et Norte piirkonna töötajatele otsest abi hankida. Arvestades töötute suurt hulka Portugalis ning riigi rahanduse üliviletsat olukorda ja lisades siia kokkuhoiumeetmetest tuleneva 2011. aasta majanduslanguse, on valitsus kohustatud pädevamalt tegutsema, et töötutele reaalset abi anda.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult. – (PT)* 17. detsembril 2009 Portugali valitsuse esitatud taotluse põhjal kiitis parlament heaks Portugalile Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist 2,4 miljoni euro eraldamise eesmärgiga toetada Qimondas koondatud töötajaid. Selle raames eraldatakse Portugalile Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist kokku 2 405 671 eurot, et leevendada 839 töötaja koondamist Qimonda AGs vahemikus 8. juunist 2009 kuni 8. oktoobrini 2009. Hinnanguliselt on selle paketi kogumaksumuseks 3,7 miljonit eurot, millest 2,4 miljonit (ehk 65% kogumaksumusest) taotleti Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondilt.

Kahjuks ei olnud komisjon ja nõukogu abi andmas tol hetkel, kui oleks olnud veel võimalik seda Saksamaa juurtega rahvusvahelist ettevõtet vee peal hoida ja töötajate koondamist vältida. See vähene töötutele antav abi saabub alles praegu, hilinenult.

See on 16. taotlus, mida tuleb 2010. aasta eelarve raames käsitleda, ning hõlmab järgmiseid meetmeid: oskuste tunnustamine, kutsekoolitus, töökohtade loomise eesmärgil antav koolitus ja abi, iseseisvate tööotsingute abi, tööhõivestiimulite abi ning töökohal antav praktika.

Norte piirkond, kus koondamised aset leidsid, on 2009. aastal tekstiilisektoris toimunud koondamiste tõttu fondile esitatud varasema taotluse põhjal juba abikõlbulikkuse kriteeriumidele vastavaks tunnistatud. Tol korral eraldati Portugalile 832 000 eurot.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Hääletasin Portugali juhtumi puhul Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt, kuna pean fondi väärtuslikuks vahendiks, millega majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid aidata.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda ettevõtete ümberpaigutamise tõttu koondatud töötajatele reaalset abi ning aidata neid uuesti tööturuga siduda – pärast 2009. aasta muudatusettepaneku jõustumist laienes abi ka majanduskriisi tõttu kannatada saanutele. Tänane hääletus puudutas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondilt 2 405 671 euro suuruse abi taotlemist elektroonikaettevõttes Qimonda AG koondatud 839 töötaja olukorra parandamiseks.

Lõpetuseks pean mainima, et mul on selle raporti vastuvõtmise üle hea meel, kuna see näitab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on kasulik ja tõhus vahend, millega globaliseerumisest ja majanduskriisist põhjustatud töötusega võidelda.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult. – (ES)* Hääletasin raporti poolt, milles sooviti Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist seoses 839 inimese koondamisega Qimonda AGs, rahvusvahelises äriühingus, mis tegutseb elektroonikasektoris NUTS II tasandi Norte piirkonnas. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond annab täiendavat abi töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, ning aitab neid uuesti tööturuga siduda. Portugal taotles Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendeid autotööstuses toimunud koondamiste leevendamiseks, mis vastab fondi abikõlbulikkuse kriteeriumidele. Nüüd tuleb veel tagada see, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond toetab koondatud töötajate taassidumist tööturuga, pidades seejuures siiski silmas, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi abi ei tohiks asendada riigisisesest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades, et Portugal on taotlenud abi seoses 839 inimese koondamisega Qimonda AGs, rahvusvahelises äriühingus, mis tegutseb elektroonikasektoris NUTS II tasandi Norte piirkonnas, hääletasin selle resolutsiooni poolt, kuna nõustun komisjoni ettepaneku ja parlamendi vastavate muudatusettepanekutega.

Soovin järgmised punktid eraldi välja tuua, kuna minu arvates on need eriti tähtsad: 1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond aitab koondatud töötajaid uuesti tööturuga siduda, vabastamata seejuures ettevõtteid nende kohustustest; 2) tänu parlamendi sagedastele taotlustele on komisjon esmakordselt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise raames kindlaks määranud maksete assigneeringute alternatiivsed

allikad, milleks ei ole Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendid; 3) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus; 4) komisjoni ettepanekus antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele.

Miguel Portas (GUE/NGL), *kirjalikult. – (PT)* Loomulikult hääletan rahastamisotsuse poolt, mille eesmärk on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine Portugali ettevõttes Qimonda koondatud töötajate olukorra leevendamine.

Hetkel tuleb ära märkida, et abiandmise otsus tehti liiga hilja ning abi raames eraldatav raha jõuab Portugali veelgi hiljem – mitte varem kui novembri lõpus või detsembri alguses. Praegune olukord ei olnud vältimatu ning sündmused ei oleks pidanud niimoodi arenema. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond võiks olla ja peaks olema tõhusam, nii et kollektiivse vallandamise ohvrid ei peaks kiiret abi ootama 17 kuud, nagu praegusel juhul.

Kui Euroopa suhtub finantskapitali jätkuvalt nii lahkelt, ei tohi see kriisiohvreid jätkuvalt halvasti kohelda.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades, et Portugal on taotlenud abi seoses 839 inimese koondamisega Qimonda AGs, rahvusvahelises äriühingus, mis tegutseb elektroonikasektoris NUTS II tasandi Norte piirkonnas, hääletasin selle resolutsiooni poolt, kuna nõustun komisjoni ettepaneku ja parlamendi vastavate muudatusettepanekutega. Ühtlasi tunnen heameelt komisjoni ettepaneku üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Portugal on taotlenud abi seoses 839 inimese koondamisega Qimonda AGs, rahvusvahelises äriühingus, mis tegutseb elektroonikasektoris NUTS II tasandi Norte piirkonnas. Taotlus vastab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitlevas määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Euroopa Parlament hääletas selle poolt, et paluda asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks. Parlament tuletas meelde institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire menetluskord Globaliseerumisega Kohenemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks ning näha üksikisikule ette ühekordne ja ajaliselt piiratud toetus eesmärgiga aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud. Parlament rõhutab seda, milline võib olla Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi roll koondatud töötajate uuesti tööturule integreerimisel.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on ELi õigusloome ja eelarvega seotud vahend, mis loodi, et pakkuda täiendavat abi töötajatele, keda on rahvusvahelise kaubanduse struktuuris toimuvate suurte muudatuste tagajärjed mõjutanud. Arvestades, et Portugal on taotlenud abi seoses 839 inimese koondamisega Qimonda AGs, rahvusvahelises äriühingus, mis tegutseb elektroonikasektoris NUTS II tasandi Norte piirkonnas, tunnen heameelt selle üle, et parlament raporti vastu võttis. Loodan, et abi antakse nii paindlikul ja tõhusal viisil kui võimalik, kasutades selleks lihtsat ja kiiret protsessi, mis võimaldaks globaliseerumise ning majandus- ja finantskriisi tõttu koondatud töötajatel end uuesti tööturuga siduda.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult. – (DE)* Qimonda AGs, rahvusvahelises äriühingus, mis tegutseb elektroonikasektoris NUTS II tasandi Norte piirkonnas, koondati ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tõttu 839 inimest. Globaliseerumisega Kohenemise Euroopa Fondist eraldatud 2 405 671 euroga rahastatakse individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti, mida täiendavad riiklikud ja ettevõtte rakendatud meetmed.

Raport: Barbara Matera (A7-0272/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *kirjalikult. – (ES)* Toetan ettepanekut eraldada Globaliseerumisega Kohenemise Euroopa Fondist Katalooniale 2 752 935 eurot, et pakkuda täiendavat abi mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmisega tegelenud 23 ettevõttest koondatud 1429 töötajale, kes koondati maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärjel. Koondamised leidsid aset üheksakuulise perioodi ajal (23. veebruar 2009 – 22. november 2009).

Abi tuleb kasutada selleks, et koondatud inimesi uuesti tööturuga siduda – 25% juhtudest ei olnud sellistel inimestel põhiharidust või oli neid kool lõpetamata jäänud ning 40% juhtudest oli koondatutel vaid põhiharidus. 75% koondatutest on meessoost ning 25% on üle 55 aasta vanad. Fondist saadav abi ei tohi mitte mingil juhul asendada riigisisesest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid. Toetan samuti eelarvekomisjoni raportis esitatud küsimust, miks 23% töötajatest ei kaasata kutsesobivuse määramisse ning milliseid meetmeid pakutakse konkreetselt kõnealustele töötajatele.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades, et Hispaania taotles abi seoses 1429 inimese koondamisega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas 23 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Hispaanias Kataloonias, hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest nõustun komisjoni ettepanekuga ning parlamendi esitatud muudatusettepanekutega. Lisaks nõustun sellega, et Globaliseerumisega Kohenemise Euroopa Fondi vahenditega tuleb aidata koondatud töötajaid uuesti tööturuga siduda, ning soovin korrata, et fondist saadav abi ei tohi mingil juhul asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid.

Mário David (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Globaliseerumise tagajärjel koondatud töötajatele rahalise abi andmisel tuleb igat juhtumit eraldi vaadelda ning abistamise eesmärk peab olema aidata koondatud töötajaid uuesti tööturuga siduda. Seetõttu tuleb kindlasti rõhutada, et fondist saadav abi ei tohi mingil juhul asendada äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ning ühtlasi ei ole see mõeldud äriühingute rahastamiseks ega ümberkorraldamiseks. Seda silmas pidades rõhutatakse institutsioonide kolmepoolsel arutelul põhinevas ühisavalduses vajadust tagada niivõrd lihtsad ja kiired Globaliseerumisega Kohenemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise menetlused kui võimalik. Arvestades, et Hispaania taotles abi seoses 1429 inimese koondamisega 23 ettevõttes, mis tegutsevad Kataloonias, hääletasin selle resolutsiooni poolt.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Andsin oma hääle ettepaneku poolt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Cataluña automoción / Hispaania, kuna selle eesmärk on pakkuda täiendavat abi Kataloonia töötajatele, keda on rahvusvahelise kaubanduse struktuuris toimuvate suurte muudatuste tagajärjed mõjutanud, ning aidata koondatud töötajaid uuesti tööturuga siduda.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Kui mõtlen sektorit tabanud kriisi peale, meenuvad mulle Hispaania endise peaministri José María Aznari sõnad, kes kord rääkis, kui üllatunud oli Ameerika Ühendriikide endine president George Bush, kui sai teada, et Hispaania suurim ekspordiartikkel ei olnud mitte põllumajandustooted, vaid autod. See on julgustav märk sellest, et Edela-Euroopa tööstusriikide vanad stereotüübid hakkavad lõpuks kaduma.

Kahjuks sai Hispaania tööstuse ajakohastamise kava, mida arendatakse eriti Rahvapartei eestvedamisel, ülemaailmse kriisi tõttu tugeva tagasilöögi. Nõudluse vähenemine ELi autotööstuse toodangu järele on väga tõsiste tagajärgedega ning 2009. aasta teises kvartalis vähenes tootmine peaaegu 40% – selline olukord ähvardab ohtu seada töökohad mitte ainult Hispaanias, vaid kogu Euroopa Liidus.

See tagasilöök teeb mu murelikuks ning seetõttu loodan, et Hispaania majandus suudab kriisile pädevalt reageerida ja et fondilt saadav abi on vaid osa lahendusest.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Hispaaniale abi andmine seoses 1429 inimese koondamisega mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmisega tegelevas 23 ettevõttes, mis tegutsevad Hispaanias Kataloonias, peab toimuma nii kiiresti kui võimalik, kui soovime tagada tehnilise ja tööalase arengu paljudele eurooplastele, keda praegu valitsev ülemaailmne majandus- ja finantskriis on otseselt mõjutanud. Umbes 25% kava raames abistatavatest töötajatest ei ole saanud kooliharidust või ei ole haridusteed lõpuni käinud ning üle 40% töötajatest on ainult põhiharidus. Euroopa põhitootmissektorite tööjõu madal haridus- ja koolitustase on Euroopa 2020. aasta strateegia arengueesmärke arvestades suur probleem. Säästva, nutika ja kaasava kasvu toetamiseks peab meil olema strateegia, millega tagame liikmesriikidele ja Euroopa üldsusele saadavalolevate vahendite (nt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi) suurema tõhususe ja kasumlikkuse. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi 500 miljoni euro suurusest eelarvest kasutati sel aastal vaid 10%, mis on Euroopa tööpuuduse levikut ning uue töökoha leidmise raskusi arvestades täiesti vastuvõetamatu.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.*

– *(IT)* Hääletasin Hispaania juhtumi puhul Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise poolt, kuna pean fondi väärtuslikuks vahendiks, millega majanduskriisi tõttu raskustesse sattunud töötajaid aidata.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi 2006. aastal selleks, et pakkuda ettevõtete ümberpaigutamise tõttu koondatud töötajatele reaalset abi ning aidata neid uuesti tööturuga siduda – pärast 2009. aasta muudatusettepaneku jõustumist laienes abi ka majanduskriisi tõttu kannatada saanutele. Täna vastu võetud raportis käsitleti 2 752 935 euro suurust Hispaania abitaotlust, mis on seotud 1429 inimese koondamisega mootorsõidukite tootmisega tegelevas 23 ettevõttes.

Lõpetuseks soovin ära märkida, et neli tänast hääletamist, mis puudutasid Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist umbes 14 miljoni euro ulatuses, näitavad selgesti, et fond on kasulik ning tõhus vahend, millega globaliseerumise ja majanduskriisi põhjustatud töötuse vastu võidelda.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – *(ES)* Hääletasin raporti poolt, milles nõuti Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendite kasutamist Hispaania autonoomses piirkonnas Kataloonia seoses 1429 inimese koondamisega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas 23 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Kataloonias. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa

Fond annab täiendavat abi töötajatele, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, ning aitab neid uuesti tööturuga siduda. Hispaania taotles Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendeid autotööstuses toimunud koondamiste leevendamiseks, mis vastab fondi abikõlbulikkuse kriteeriumidele. Nüüd tuleb veel tagada see, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond toetab koondatud töötajate taassidumist tööturuga, pidades seejuures siiski silmas, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi abi ei tohiks asendada riigisisesest õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades, et Hispaania taotles abi seoses 1429 inimese koondamisega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas 23 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Hispaanias Kataloonias, hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest nõustun komisjoni ettepaneku ning parlamendi esitatud muudatusettepanekutega.

Soovin järgmised punktid eraldi välja tuua, kuna minu arvates on need eriti tähtsad: 1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond aitab koondatud töötajaid uuesti tööturuga siduda, vabastamata seejuures ettevõtteid nende kohustustest; 2) tänu parlamendi sagedastele taotlustele on komisjon esmakordselt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise raames kindlaks määranud maksete assigneeringute alternatiivsed allikad, milleks ei ole Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendid; 3) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus; 4) komisjoni ettepanekus antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Hispaania taotles abi seoses 1429 inimese koondamisega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas 23 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Kataloonias. Taotlus vastab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitlevas määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele. Katalaanina on mul hea meel, et parlament palus asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks ning tuletas meelde institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire menetluskord Globaliseerumisega Kohenemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks, nähes üksikisikule ette ühekordse ja ajaliselt piiratud toetuse eesmärgiga aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud. Parlament rõhutab seda, milline võib olla Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi roll koondatud töötajate uuesti tööturule integreerimisel.

Silvia-Adriana Ţicău (S&D), *kirjalikult. – (RO)* 2010. aasta jaanuaris esitas Hispaania taotluse, et saada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist rahalist toetust, pidades silmas koondamisi mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmisega tegelevas 23 ettevõttes, mis tegutsevad Kataloonia piirkonnas. Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt, milles käsitleti Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõttu koondatud töötajate olukorra parandamiseks. Koondamised on põhjustanud finants- ja majanduskriis, mis tingis järsu, enneolematult suure ja kiire nõudluse languse sõidukite järele Hispaanias ja kogu maailmas.

2009. aasta veebruarist novembrini koondati ainuüksi Kataloonia piirkonnas umbes 2330 töötajat, kellest 75% on mehed ja ligikaudu 25% töötajatest on üle 55aastased. Toetan koondatud töötajate rahalist abistamist ja koolitamist, et neil oleks võimalik leida uus töökoht nii pikaks ajaks kui võimalik.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult. – (DE)* Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi praeguse kasutuselevõtmise eesmärk on toetada Hispaania piirkonnas Kataloonias mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmisega tegelenud ettevõtetest koondatud 1429 töötajat. Komisjon tegi selle juhtumi puhul ettepaneku fondist 2 752 935 euro eraldamiseks, toetades sellega 23 ettevõttest koondatud töötajate uuestisidumist tööturuga, kuna taotlus, mille kohta esitati aprillis lisaandmeid, vastab fondi rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele.

Raportid: Barbara Matera (A7-0270/2010, A7-0269/2010, A7-0271/2010, A7-0272/2010)

Peter Jahr (PPE), *kirjalikult. – (DE)* Mul on väga hea meel, et Euroopa Parlament otsustas täna aidata paljusid inimesi, kes on globaliseerumise tõttu kannatada saanud. Euroopa fondide abi tuleb nüüd aga anda kiiresti ja ilma bürokraatiata, et kannatanutel oleks võimalik töö leida nii kiiresti kui võimalik. Tegu on Euroopa Liidu ülimalt tähtsa ja silmapaistva toetusega, mis näitab inimestele selgesti, et EL tahab ja suudab üksikisikuid hädaolukordades aidata. Sellest hoolimata peame andma endast kõik, et globaliseerumist nii tõhusalt kujundada kui võimalik. Seepärast on tähtis, et Euroopa Liit toetaks rahvusvahelistes majandussuhetes ausa konkurentsi põhimõtteid. Nõnda on kindel, et teatud sektorid kohe alguses ebasoodsasse olukorda ei satu.

Crescenzio Rivellini (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Tunnustaksin hea meelega Barbara Materat suurepärase töö eest! Hääletasin täna nelja taotluse poolt, millega sooviti eraldada abivahendeid Hispaanias, Taanis, Madalmaades ja Portugalis töö kaotanud töötajatele. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond, mis ei tohi ületada 500 miljonit euro suurust summat, loodi 2006. aastal eesmärgiga aidata tööotsijatel uusi töökohti leida, rahastada spetsiaalseid väljaõppe kursusi, aidata töötajatel oma ettevõtteid luua ning pakkuda ajutisi sissetulekutoetuseid, nagu liikumistoetus, tööotsingutoetus, koolitustoetus või tööturuga uuesti sidumise toetus.

Fond on väga paindlik ning sellest on abi olnud Euroopa paljude piirkondade probleemide leevendamisel. Peame kindlasti tegema kõik meist oleneva, et selle vahendi kasutuselevõtmist kiirendada, eriti arvestades selle positiivset mõju võitluses majanduskriisiga.

Raport: Carmen Fraga Estévez (A7-0260/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Tunnen heameelt raporti üle, milles sätestatakse Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni tingimused ning Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) heaks kiidetud soovitused, mis võimaldavad vastu võtta kontrolli- ja rakendusmeetmed kõigi kalalaevade puhul, mida kasutatakse või kavatsetakse kasutada kalapüügiks. Teatavad NEAFCi vastuvõetud sätted on ühenduse õiguses rakendatud iga-aastase lubatud kogupüüke ja kvoote käsitleva määrusega ning raportööri seisukohta tuleks toetada, austades seejuures selle iganenud viisi kõrvalejätmist, kuna õigusaktid muutuvad ebaselgeks ja mõjuvad ELi usaldusväärsusele halvasti. Kõige enam tähelepanu tuleb pöörata piirkondlike kalandusorganisatsioonide meetmete rakendamisele võitluses ebaseadusliku kalapüügi vastu, et konventsiooniga vastu võetud kontrolli- ja rakendussüsteem kiiresti ELi õigusesse üle võetaks, hoides parlamenti samal

ajal igakülgselt ja kohaselt kursis kõigi piirkondlike kalandusorganisatsioonidega toimuvate läbirääkimistega ning tagades selle, et läbirääkimistel viibivad ka parlamendi vaatlejad.

Vito Bonsignore (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Esiteks soovin raportööri tehtud töö eest kiita! Hääletasin selle raporti poolt, kuna arvan samuti, et Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooniga hõlmatud piirkonnas kohaldatav kontrolli- ja rakendussüsteem tuleb ELi õigusesse üle võtta. Üldiselt pooldan uusi õigusnorme, mis reguleerivad ebaseadusliku või teatamata kalapüügiga tegelevate kalalaevade tegevust, kuna neidsamu õigusnorme äsja vastu võetud raportis käsitletigi.

Kiidan heaks ka selle, et lisati uus sadamariigi kontrollisüsteem, mis võimaldab tulemuslikult keelata Euroopa sadamates sellise külmutatud kala lossimise, mille seaduslikkust välismaise laeva lipuriik ei ole tõendanud. Ometigi olen üsna veendunud, et pärast nende muudatuste ülevõtmist tuleb kaaluda mõnda kompromisslahendust ning kõiki sellest tulenevaid muudatusi tuleb rakendada niikaua, kui need on konventsiooni tingimusi arvestades teostatavad. Lõpetuseks olen üsna kindel, et ülevõtmine toimuks palju kiiremini ja tõhusamalt, kui parlamenti läbirääkimiste kõigis etappides toimuvast pidevalt teavitatakse, tagades selle, et läbirääkimistest võtavad vaatlejatena osa ka täiskogu liikmed.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Euroopa Liit peab kindlasti looma ühenduse süsteemi ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks. Õigusnormide ettepanekutes tuleks üle võtta meetmed, millega sätestatakse püügivõimalused ning lisatingimused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes püügipiirangutega vetes. On ülitähtis, et õigusnormides järgitakse ühise kalanduspoliitika eesmärke ning aidatakse kaasa säästva arengu tagamisele.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Metodoloogilisest vaatepunktist on konventsioonide sisu läbivaatamine ja ajakohastamine täiesti õige ning nõnda on toimitud ka praegusel juhul. Ometigi tuleb siinkohal küsimuse alla seada parlamendi roll selles läbivaatamises. Kui formaalsusküsimused kõrvale jätta, tuleb Euroopa institutsioonidega seotud asutuste toimimist pidevalt jälgida, et tagada nende tõhusus, ajakohasus ning võime ületada katsumused, mis võivad pärast vastava lepingu allkirjastamist muutuda.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Hääletasin raporti poolt, millega kehtestatakse Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooniga (NEAFC) hõlmatud piirkonnas kohaldatav kontrolli- ja rakendussüsteem, kuna sellega kehtestatakse uus kontrolli- ja rakendusmeetmete süsteem, millega tagatakse piirkonna kalavarude kaitse ning tasakaalustatud kasutamine. Süsteemi hüvedeks on näiteks ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevate kalalaevade järelevalve ning kontrollisüsteem, mille eest vastutab see riik, mille sadamas kalatooted maha laaditakse.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades seda, kui tähtis on kalandus Euroopale (nii töökohti loova ja sissetulekut andva majandustegevuse kui ka inimeste toitmise tõttu), peaksime alati väga teraselt kaaluma iga määrust, millega üritatakse Euroopa kaluritele uusi ja rangemaid kohustusi määrata.

Selle ettepanekuga soovitakse ajakohastada ELi õigusakte, milles võetakse üle Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooniga vastu võetud kontrolli- ja rakendussüsteem. Selliste meetmete põhieesmärk on edendada kolmandate riikide laevade puhul konventsiooni nõuete järgimist, sh uue kontrollisüsteemi rakendamist, mille eest

vastutab see riik, mille pinnal sadam asub. See võimaldab keelata Euroopa sadamates sellise külmutatud kala lossimise, mille seaduslikkust ei ole tõendanud.

Lisaks sätestatakse ettepanekus uued meetmed ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevate laevade kontrollimiseks. Usun, et sellised meetmed kaitsevad Euroopa kalureid ELi eeskirjadele mittevastava kala pääsemise eest Euroopa turule, millest võidavad lõppkokkuvõttes ju kõik.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Hääletasin selle dokumendi poolt, sest jagan arvamust, mille kohaselt tuleb Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooniga (NEAFC) hõlmatud piirkonnas kohaldatav kontrolli- ja rakendussüsteem ELi õigusesse üle võtta. Uute eeskirjade hulgast soovin eraldi välja tuua ebaseaduslike ja mitteametlike kalalaevade kontrolli ning uue sadamariigi kontrollisüsteemi, mis võimaldab tulemuslikult keelata Euroopa sadamates sellise külmutatud kala lossimine ja ümberlaadimine, mille seaduslikkust muu konventsiooniosalise riigi laeva lipuriik ei ole tõendanud. 2007. ja 2008. aastal ei olnud parlament Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni (NAFO) aastakoosolekul esindatud. Seetõttu ei saa ma mainimata jätta tõsiasja, et Lissaboni lepingut arvesse võttes peaks parlament seda küsimust puudutavate rahvusvaheliste konventsioonide teemal peetavatel läbirääkimistel edaspidi kindlasti esindatud olema.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult. – (PT)* Kõnealune kontrollisüsteem hõlmab ka sätteid, mis võimaldavad edendada kaitse- ja rakendusmeetmete järgimist kolmandate riikide laevade puhul, et tagada täielik vastavus Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni (NEAFC) kaitse- ja majandamismeetmetele. See aitab kaasa kontrollisüsteemi aukude paikamisele, eriti küsimustes, mis puudutavad ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki, ning pälvis seetõttu meie heakskiidu.

Raportis tehakse ettepanek, mille kohaselt peaksid need liikmesriigid, kelle laevadel on lubatud kalastada NEAFC reguleeritavas piirkonnas, võtma süsteemi raames kasutusele vastavad kontrollimeetmed. Peame tähelepanu juhtima tõsiasjale, et tänapäevase kalastustegevuse kontrollimine esitab liikmesriikidele lisanõudmisi kas siis ühise kalanduspoliitika raames või piirkondlike kalandusorganisatsioonide reguleerimisalas.

Seetõttu tuleks järelevalvele eraldatud rahalised vahendid meie arvates uuesti läbi vaadata, eriti kui arvestada kaasrahastamise ülemmäärasid, mis on sätestatud ühise kalanduspoliitika raames liikmesriikidele eraldatavatele rahalistele vahenditele, millega liikmesriigid kontrolliseadmeid hangivad, täiustavad ja/või ajakohastavad. Seetõttu tegime ettepaneku tõsta hetkel 50% määr 75%ni, võttes arvesse, et hetkel toimub selle määruse läbivaatamine.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *kirjalikult. – (GA)* Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioon, mille konventsiooniosalisteks said hiljuti ka ühendus ja EL, jõustus 1982. aastal.

Konventsiooni eesmärk on tagada Kirde-Atlandi kalavarude pikaajaline kaitse ning optimaalne kasutamine, lähtudes seejuures ühiskonna huvidest, säästvuse põhimõttest ning keskkonnast. Kontrolli- ja rakendusmeetmete võtmine aitab tagada konventsiooni ja Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) soovituste jõustumise. Neid kohaldatakse kõigi laevade suhtes, mida kasutatakse kalavarude püügiks konventsioonis määratletud piirkondades.

Ettepaneku eesmärk on liidu õigusakte ajakohastada. 2006. aastal võttis NEAFC vastu uue süsteemi, et parandada oma soovituste järgimisega seotud kontrolli- ja rakendustegevust.

Teise muudatusena lisati uus sadamariigi kontrollisüsteem, mis võimaldab tulemuslikult keelata Euroopa sadamates sellise külmutatud kala lossimise, mille seaduslikkust välismaise laeva lipuriik ei ole tõendanud. Selles sätestatakse uued meetmed ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevate laevade kontrollimiseks.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Hääletasin raporti poolt, milles käsitleti ettepanekut võtta vastu määrus Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooniga hõlmatud piirkonnas kohaldatava kontrolli- ja rakendussüsteemi kohta, mille on allkirjastanud ka EL, sest minu arvates tuleb see süsteem ELi õigusesse üle võtta. 2006. aastal võttis Kirde-Atlandi Kalanduskomisjon vastu uue süsteemi, et parandada oma soovituste järgimisega seotud kontrolli- ja rakendustegevust, mille peale ütlesid nii Euroopa Liit kui ka Euroopa Parlament, et on täielikult nende soovituste vastuvõtmise poolt. Eriti tugevalt toetati neid sätteid, kus kehtestatakse uus sadamariigi kontrollsüsteem, millega keelatakse Euroopa sadamates sellise külmutatud kala lossimine ja ümberlaadimine, mille seaduslikkust ei ole vastav riik tõendanud. Kokkuvõtvalt võib öelda, et see soovituste kogu kohandab eelnevalt kehtinud süsteemi praegustele vajadustele ümber ning seetõttu arvan, et selle ülevõtmine võiks võimalikult kiiresti toimuda.

Marisa Matias (GUE/NGL), *kirjalikult. – (PT)* Võitlus ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga on väga tähtis, et tagada kalavarude säästev kasutamine ja jõukuse õiglasem ning võrdsem jaotumine. Kalapüügiga seotud kogukondade püsimajäämine sõltub just nende tingimuste täitmisest.

Kõigi kalalaevade kontrollimine, mida kasutatakse või kavatsetakse kasutada kalavarude püügiks konventsioonis määratletud piirkondades, ning rakendusmeetmed on antud juhul määrava tähtsusega. See raport on kindel samm paremuse suunas. Peaksime kõik sellele omalt poolt kaasa aitama ning raportis esitatut edasi arendama. Ühise kalanduspoliitika põhieesmärk peaks olema ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimine, ärahoidmine ja lõpetamine.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult. – (ES)* Euroopa Parlament on mitmel puhul korranud, et kõige tähtsamaks tuleb pidada ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastaste meetmete rakendamist piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolt. Seetõttu tuleb Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) vastu võetud kontrolli- ja rakendussüsteem raportööri hinnangul kiiresti ELi õigusesse üle võtta. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1005/2008 (millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks) jõustus 1. jaanuarist 2010. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1006/2008 (mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele) on ette nähtud, et ELi kalalaevadel peab olema kalapüügiluba püügitegevuseks väljaspool ELi vesi. Hääletasin Carmen Fraga Estévezi raporti poolt, kuna tunnen, et peame ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi kontrolli alla saama.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult. – (LV)* Kirde-Atlandi kalanduskoostöö tähendab eelkõige õiglaseid kvoote kõigile osalistele. Kõigile osalistele kohaldumiseks peab kehtestatav õiguslik alus põhinema loogikal. Mitte kellelgi ei tohi olla Atlandi kalavarude kasutamise ainuõigust. Hääletasin selle ettepaneku poolt lootuses, et vastavate õigusaktidega tagatakse võrdsed võimalused ning võrdne vastutus kalapüügiga seonduvate rikkumiste puhul ning et puuduksid lemmikud ja väljatõrjutud, nagu sageli juhtub, kui õigusaktide koostamisel ELi suurriikide huve silmas peetakse.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – *(DE)* Suurenev sissetulek ja paranenud infrastruktuur toovad arenguriikides kaasa suurenenud kalatarbimise. Kalapüügikogused muutuvad juba praegu aasta-aastalt suuremaks ning see suundumus jätkub ka tulevikus. Uuringutest on selgunud, et ookeanide ja maismaavete kalavarude suurenemise taga on peamiselt vesiviljelus. Üha enam juhtub nii, et suurenevad laevastikud üritavad kala püüda aina vähenevatest varudest. Armutu ülepüügi ohjeldamiseks tulebki meil kindlasti kontrolli- ja rakendussüsteem kehtestada. Kalurite kirjeldused sellest, kuidas neid avamerel nagu orje vangis hoitakse ning kuidas nad peavad erakordselt väikse palga eest halastamatult tööd rabama tingimustes, mis sarnanevad suuresti orjapidamisega, annavad meile samuti alust muretsemiseks. Kui soovime, et ka meie järeltulijad teaksid, kuidas kala maitseb, on kontrolli kehtestamine möödapääsmatu. Kõige selle tõttu tundub vähemalt osaline kalanduspoliitika taasriigistamine loogilisena – nõnda oleks võimalik piirkondlike probleemidega terviklikult tegeleda. Hääletamisel lähtusin just sellest.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult.* – *(PL)* Raportis mainitakse Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni, mis jõustus 17. märtsil 1982. aastal. Kirde-Atlandi Kalanduskomisjon (NEAFC) loodi eesmärgiga tagada konventsioonis sätestatud soovituste kohaldamine.

Raportis rõhutati nende kontrolli- ja rakendusmeetmete rakendamise tähtsust, mida kohaldatakse kõigi laevade suhtes, mida kasutatakse või kavatsetakse kasutada kalavarude püügiks konventsioonis määratletud piirkondades. Kõige tähtsamaks tuleb pidada ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastaste meetmete rakendamist piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolt. Seetõttu on NEAFC vastu võetud kontrolli- ja rakendussüsteem muutmine prioriteetide küsimus ning süsteem tuleks ELi õigusaktidesse üle võtta nii kiiresti kui võimalik.

Ühtlasi rõhutab raportöör, et ELi kalalaevadel peab olema kalapüügiluba püügitegevuseks väljaspool ELi vesi. See raport võimaldab meil kõrvaldada Euroopa Liidu laevastikke käsitlevates õigusnormides siiani olevaid õiguslünki, parandades selles valdkonnas Euroopa Liidu usaldusväärsust ning aidates kaasa võitlusele ebaseadusliku kalapüügiga.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Parlamendi ja nõukogu ettepanek võtta vastu määrus, millega kehtestatakse Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooniga hõlmatud piirkonnas kohaldatav kontrolli- ja rakendussüsteem (NEAFC), on väga tähtis, kui võtta arvesse seda, et ettepaneku eesmärk on ajakohastada ELi õigusakte, millega võetakse üle NEAFC kontrolli- ja rakendussüsteem.

Nagu teistelgi kordadel, kui piirkondlike kalandusorganisatsioonide soovitused on kalanduse valdkonnas ELi õigusesse üle võetud, üritatakse ka praegusel juhul kehtestada rangemaid kontrollimeetmeid, et võidelda ebaseadusliku kalapüügiga, täita õigusaktide võimalikke lünki ning kaitsta ühise kalanduspoliitika põhimõtet tagada säästev kalapüük nii ELi vetes kui ka väljaspool neid.

Minu meelest kindlustatakse tekstis, milles täna kokku leppisime ja mille üle hääletasime, parlamendi eesõigused õigusliku tavamenetluse kontekstis, ning märgitakse, et see sisaldab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 punktist e ja artiklist 291 tulenevaid vajalikke muudatusi.

Eelnimetatud põhjustel hääletangi selle ettepaneku poolt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioon, mille üks osaline on EL, kiideti heaks nõukogu otsusega

nr 81/608/EMÜ ja see jõustus 17. märtsil 1982. Kõnealuse konventsiooni ja Kirde-Atlandi kalanduskomisjoni soovituste (edaspidi „NEAFC konventsioon") kohaldamise tagamiseks võib vastu võtta kontrolli- ja rakendusmeetmeid, mida kohaldatakse kõigi laevade suhtes, mida kasutatakse või kavatsetakse kasutada kalavarude püügiks konventsioonis määratletud piirkondades.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on ajakohastada ELi õigusakte, millega võetakse üle NEAFCi kontrolli- ja rakendussüsteem. NEAFCi uue süsteemi kohaldamiseks tuleb käesoleva ettepaneku kohaselt tunnistada kehtetuks nõukogu 16. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2791/1999, millega rakendati 1998. aastal vastu võetud esimene NEAFCi süsteem.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult. – (IT)* Olen selle raporti poolt, sest kuigi Euroopa on teatud kalaliikide püüki piiranud (õigupoolest lausa ära keelanud), leidub endiselt arvukalt ebaseaduslikke kalalaevu, millel ei tegeleta mitte ainult kaitsealuste kalaliikide püügiga, vaid kus eiratakse isegi töötajate kaitset käsitlevate ELi direktiivide nõudeid.

Selle raporti vastuvõtmine tähendab seda, et ajavahemikul 2007–2010 jõustunud uued soovitused saavad seaduse jõu ja et need on äärmiselt oluline vahend nii ebaseadusliku kalapüügi vastu võitlemisel kui ka ELi laevastiku jaoks õiguslike tühimike vältimisel. Teiseks võiduks on uue kontrollisüsteemi kehtestamine, mis võimaldab tulemuslikult keelata Euroopa sadamates sellise külmutatud kala lossimine ja ümberlaadimine, mille päritolu on kahtlane või ebaseaduslik.

Soovitus: Jarosław Leszek Wałęsa (A7-0262/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Kuna NAFO põhieesmärk on teha koostööd ja konsulteerida NAFO konventsiooni piirkonna kalavarude optimaalsel kasutamisel, ratsionaalsel majandamisel ja kaitsel ning edendada ideid, mis oleksid suunatud rahvusvahelisele koostööle, et parandada avamere elusressursside säästvat majandamist teadusuuringute põhitõdede alusel, on siin esitatud muudatus väga oluline, kuna kõnealuse muudatusega vaadatakse konventsioon põhjalikult läbi eesmärgiga ühtlustada seda teiste piirkondlike konventsioonide ja muude rahvusvaheliste dokumentidega ning lisada sellesse kalavarude majandamise nüüdisaegsed põhimõtted. Tõhusate meetmetena soovin esile tuua järgmised punktid: konventsiooni struktuur muutus lihtsamaks; eelarvesse maksete tegemise valemit on ajakohastatud, et see kajastaks konventsiooniosalistele osutatavate teenuste puhul põhimõtet, mille kohaselt kasutaja maksab; kohustuste uued määratlused; otsuste langetamise protsess on läbi vaadatud ja loodi uus vaidluste lahendamise menetlus, mis on Euroopa Liidu huvides. Need täiendused on tulevikus ühise kalanduspoliitika edendamisel hindamatu väärtusega.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Hääletasin ettepaneku poolt võtta vastu nõukogu otsus, millega kiidetakse Euroopa Liidu nimel heaks Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni muudatused, sest esitatud muudatusettepanekud aitavad kaasa Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni sisemise struktuuri uuendamisele ning volituste ümberjagamisele.

Siiski usun, et Lissaboni lepingut arvesse võttes peaks parlament rahvusvaheliste konventsioonide teemal peetavatel läbirääkimistel edaspidi kindlasti esindatud olema.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Arvestades seda, kui tähtis on kalandus Euroopale (nii töökohti loova ja sissetulekut andva majandustegevuse kui ka inimeste toitmise tõttu), peaksime alati väga teraselt kaaluma iga määrust, millega üritatakse Euroopa kaluritele

uusi ja rangemaid kohustusi määrata. Praegusel juhul on aga tegu sellise esitatud muudatusettepanekuga, mis parandab Euroopa Liidu püügivõimalusi: need on Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni muudatused, millest on väga palju abi. Seetõttu hääletasin poolt.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Hääletasin selle dokumendi poolt, sest jagan arvamust, mille kohaselt tuleb Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooniga hõlmatud piirkonnas kohaldatav kontrolli- ja rakendussüsteem ELi õigusesse üle võtta. Uute eeskirjade hulgast soovin eraldi välja tuua ebaseaduslike ja mitteametlike kalalaevade kontrolli ning uue sadamariigi kontrollisüsteemi, mis võimaldab tulemuslikult keelata Euroopa sadamates sellise külmutatud kala lossimine ja ümberlaadimine, mille seaduslikkust muu konventsiooniosalise riigi laeva lipuriik ei ole tõendanud. 2007. ja 2008. aastal ei olnud parlament Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni (NAFO) aastakoosolekul esindatud. Seetõttu ei saa ma mainimata jätta tõsiasja, et Lissaboni lepingut arvesse võttes peaks parlament seda küsimust puudutavate rahvusvaheliste konventsioonide teemal peetavatel läbirääkimistel edaspidi kindlasti esindatud olema.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult. – (PT)* NAFO põhieesmärk on teha riikidevahelist koostööd NAFO konventsiooni piirkonna kalavarude säästval majandamisel ja kaitsel.

Toetame ja hindame selles piirkonnas teaduslikel alustel põhineva rahvusvahelise koostöö põhimõtet. Seetõttu usume, et 2007. ja 2008. aastal vastu võetud ning eelnimetatud eesmärkidega kooskõlas olevat konventsiooni muudatusettepanekut, millega ühtlustatakse konventsiooni teiste piirkondlike konventsioonide ja muude rahvusvaheliste dokumentidega ning lisada sellesse kalavarude majandamise nüüdisaegsed põhimõtted, tuleks toetada.

Kahjuks ei saa me märkimata jätta kahetsusväärset viivitust, mis parlamendi seisukoha palumisele eelnes. Komisjoni ettepanek ühenduse õigusesse ülevõtmise kohta, on kuupäevast 8. märts 2010. Järelikult on dokumendi koostamiseks ja selle esitamiseks parlamendile kulunud rohkem kui kaks aastat.

Tulevikus võime vajada kiiremat kaasamist ja osalemist ning parlament peaks sellistel teemadel peetavatel läbirääkimistel ideaalis samuti esindatud olema.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *kirjalikult. – (GA)* Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile kirjutati alla 24. oktoobril 1978. aastal Ottawas ning see jõustus 1. jaanuaril 1979. aastal.

Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni (NAFO) põhieesmärk on teha koostööd ja konsulteerida NAFO konventsiooni piirkonna kalavarude optimaalsel kasutamisel, ratsionaalsel majandamisel ja kaitsel ning edendada ideid, mis oleksid suunatud rahvusvahelisele koostööle, et parandada avamere elusressursside säästvat majandamist teadusuuringute põhitõdede alusel.

Konventsiooniosalised võtsid Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni muudatuse vastu NAFO aastakoosolekul 2007. ja 2008. aastal. Kõnealuse muudatusega vaadatakse konventsioon põhjalikult läbi eesmärgiga ühtlustada seda teiste piirkondlike konventsioonide ja muude rahvusvaheliste dokumentidega ning lisada sellesse kalavarude majandamise nüüdisaegsed põhimõtted. Seetõttu teeb see muudatus organisatsiooni struktuuri tunduvalt tõhusamaks.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult. – (ES)* Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile kirjutati alla 24. oktoobril 1978. aastal Ottawas ning see jõustus 1. jaanuaril 1979. aastal pärast seitsme allakirjutanu ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamiskirjade hoiuleandmist Kanada Valitsusele. NAFO põhieesmärk on teha koostööd ja konsulteerida NAFO konventsiooni piirkonna kalavarude optimaalsel kasutamisel, ratsionaalsel majandamisel ja kaitsel ning edendada ideid, mis oleksid suunatud rahvusvahelisele koostööle, et parandada avamere elusressursside säästvat majandamist teadusuuringute põhitõdede alusel. Konventsiooniosalised võtsid Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni muudatuse vastu NAFO aastakoosolekul 2007. aastal (ingliskeelne tekst) ja 2008. aastal (prantsuskeelne tekst). Selle muudatusega vaadatakse konventsioon põhjalikult läbi eesmärgiga ühtlustada seda teiste piirkondlike konventsioonide ja muude rahvusvaheliste dokumentidega ning lisada sellesse kalavarude majandamise nüüdisaegsed põhimõtted, mistõttu hääletasingi selle muudatuse poolt.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult. – (DE)* Kalavarude kaitsmise eesmärgil kaalusime nende optimaalset kasutamist ja ratsionaalset majandamist juba oma 30 aastat tagasi. Nüüd vaadatakse Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni (NAFO) õigusnormid läbi eesmärgiga ühtlustada neid mitte ainult teiste piirkondlike konventsioonide ja muude rahvusvaheliste dokumentidega, vaid ka selleks, et ühtlustada neid tänapäeva teadmistega, näiteks kalavarude majandamise nüüdisaegsete põhimõtetega. Kalapüügikvoodid ja kalavarude majandamine on maismaavete ning ookeanide täieliku ülepüügi vältimiseks hädavajalikud. Seetõttu peame tagama selle, et sellised organisatsioonid nagu NAFO püsivad tänu ühtlustatud struktuurile ja heale organiseeritusele endiselt teovõimelistena. Kindlasti tuleb tähelepanu pöörata liigsete kulude vältimisele. Kõige selle tõttu tundub vähemalt osaline kalanduspoliitika taasriigistamine loogilisena – nõnda oleks võimalik piirkondlike probleemidega terviklikult tegeleda. Hääletamisel lähtusin just sellest.

Claudio Morganti (EFD), *kirjalikult. – (IT)* Ettepaneku eesmärk on ajakohastada ELi õigusakte, millega võetakse üle Loode-Atlandi Kalanduskomisjoni kontrolli- ja rakendussüsteem. Uus menetlus võeti vastu eesmärgiga parandada oma kalandussoovituste järgimisega seotud kontrolli- ja rakendustegevust, seda eriti kolmandate riikide laevade puhul. Muudatustega kehtestati ka uus sadamariigi kontrollisüsteem, mis võimaldab tulemuslikult keelata Euroopa sadamates sellise külmutatud kala lossimise, mille seaduslikkust välismaise laeva lipuriik ei ole tõendanud.

Ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevate laevade kontrolliks kehtestatakse uued meetmed. Peamine põhjus, miks ma poolt hääletasin, on teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimine, ärahoidmine ja lõpetamine.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult. – (PL)* Jarosław Leszek Wałęsa raportis viidatakse muudatusettepanekutele Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonis, mis allkirjastati 24. oktoobril 1978. aastal Ottawas ning mis jõustus 1. jaanuaril 1979. aastal. Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni (NAFO) eesmärk on koostöö ja konsulteerimise abil tagada kalavarude optimaalne kasutamine, ratsionaalne majandamine ja kaitse. Selle organisatsiooni põhieesmärk on edendada rahvusvahelist koostööd, et parandada avamere elusressursside säästvat majandamist teadusuuringute põhitõdede alusel. Raportööri esitatud konventsiooni muudatusettepanekud ühtlustavad konventsiooni rahvusvaheliste ja piirkondliku tasandi dokumentidega.

Muudatusettepanekud on järgmised: ajakohastati NAFO struktuuri (üldnõukogu ja kalapüügikomisjon liideti üheks organiks); uuendati eelarvesse maksete tegemise valemit;

lisati konventsiooniosaliste õiguste ja kohustuste uued määratlused; muudeti otsuste langetamise protsessi ja kehtestati uus vaidluste lahendamise menetlus, võimaldades vaidluste kiiret lahendamist, mis on Euroopa Liidu huvides.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Jarosław Leszek Wałęsa raportiga muudetakse 1978. aasta Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni konventsiooni ning see on ühtlasi suur samm edasi Loode-Atlandi kalavarudealase koostöö ja majandamise edendamise suunas. Hääletasin konventsiooni muudatusettepaneku poolt, sest teadusuuringutest saadav teave muudab selle piirkonna mere elusressursside kasutamist puudutava koostöö tõhusamaks. Lisaks on selle muudatusettepaneku heakskiitmine märk parlamendi uuest rollist pärast Lissaboni lepingu jõustumist, kuna selles rõhutatakse konventsioonide heakskiidu ja ajakohastamise menetluse kiirendamise vajadust.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni (NAFO) põhieesmärk on tagada NAFO konventsiooni piirkonna kalavarude ratsionaalne majandamine ja kaitse. EL on selle piirkondliku kalandusorganisatsiooni üks konventsiooniosalisi ning võttis NAFO aastakoosolekul 2007. aastal sarnaselt teiste konventsiooniosalistega vastu Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni muudatuse. Muudatusettepanekus lihtsustatakse ja ajakohastatakse organisatsiooni struktuuri, et kohanduda kalavarude majandamise nüüdisaegsete põhimõtetega; kehtestatakse kohustuste uued määratlused konventsioonisalistele, nimelt lipuriikide ja sadamariikidele; ning selgitatakse NAFO konventsiooniosaliste õiguseid ja kohustusid.

Pidades silmas ELi huve, eriti ELile konventsiooniga antud püügivõimalusi, olen seisukohal, et muudatusettepaneku heakskiitmine on ülitähtis ja et seda võib kritiseerida vaid selle esitamise viibimise tõttu.

Jagan raportööri kahetsust komisjoni viivituse üle, sest sellest ajast, kui muudatusettepanek 2007. aastal toimunud NAFO aastakoosolekul vastu võeti, on komisjonil oma ettepaneku esitamiseks kulunud üle kahe aasta.

See raport saab mu poolthääle.

Crescenzio Rivellini (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Soovin Jarosław Leszek Wałęsale tema suurepärase raporti eest tunnustust avaldada ning ühtlasi tuletada meelde ja rõhutada asjaolu, et Lissaboni leping jõustus 2009. aasta detsembris. Seoses kalanduskomisjoni uute volitustega peaks Euroopa Parlament olema edaspidistel tulevaste rahvusvaheliste konventsioonide üle peetavatel läbirääkimistel hästi esindatud.

2007. ja 2008. aastal ei olnud Euroopa Parlament Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni (NAFO) aastakoosolekul esindatud. Euroopa Parlament andis oma pädevuste raames nõusoleku, kuid soovib samal ajal tuletada nõukogule ja komisjonile meelde uusi menetlusnõudeid ning vajadust austada Euroopa Parlamendi uusi volitusi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile kirjutati alla 24. oktoobril 1978. aastal Ottawas ning see jõustus 1. jaanuaril 1979. aastal pärast seitsme allakirjutanu ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamiskirjade hoiuleandmist Kanada Valitsusele. NAFO põhieesmärk on teha koostööd ja konsulteerida NAFO konventsiooni piirkonna kalavarude optimaalsel kasutamisel, ratsionaalsel majandamisel ja kaitsel ning edendada ideid, mis oleksid suunatud rahvusvahelisele koostööle, et parandada avamere elusressursside säästvat majandamist teadusuuringute põhitõdede alusel.

Konventsiooniosalised võtsid Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni muudatuse vastu NAFO aastakoosolekul 2007. aastal (ingliskeelne tekst) ja 2008. aastal (prantsuskeelne tekst). Kõnealuse muudatusega vaadatakse konventsioon põhjalikult läbi eesmärgiga ühtlustada seda teiste piirkondlike konventsioonide ja muude rahvusvaheliste dokumentidega ning lisada sellesse kalavarude majandamise nüüdisaegsed põhimõtted.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult. – (IT)* Toetan soovitust Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioon põhjalikult läbi vaadata, kuna sellega lisatakse konventsioonile kalavarude majandamise nüüdisaegsed põhimõtted. Ühest küljest tähendab see meetmete ühtlustamist ning teisest küljest lipuriikide ja sadamariikide kohustuste uusi selgeid määratlusi.

Raport: Britta Thomsen (A7-0264/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Äriühingutel tuleks keelata alaliste töökohtade muutmine ebatüüpilisteks töökohtadeks, kuna see viib töökohakindluse kadumiseni. Olukord on veelgi tõsisem, kui võtame arvesse mitteametlikult töötavate naiste arvu suurenemist ja seda, et paljudel naistel ei ole muud võimalust kui ebakindel töökoht vastu võtta. Sellest hoolimata näidatakse naiste osakaalu ebakindlates töödes liiga väiksena, kuna näiteks tasulisi majapidamistöid ja hooldustöid ei võeta arvesse. Olemasolev õiguslik raamistik tuleks kohandada praegustele olukordadele, mis võivad viia ebakindlate töötingimusteni, eriti aga sunnitud osaajatöö ning selleni, et äriühingud ei teavita elementaarsete töötingimuste puudumisest: puuduv töökohakindlus, madal tasu, sotsiaalkaitse puudumine, puuduvad väljavaated tööturul edasijõudmiseks ja isegi töötajate kollektiivse esinduse puudumine. Selliste olukordade vältimiseks peame edendama põhikoolitusi ja erialast enesetäiendust, enda õiguste paremat tundmist ning naiste töö- ja pereelu tõelise olukorra vaatlemist, sest kuigi naiste sissetulekut nähakse teise sissetulekuna, võib see olla eksitav, kuna tihti on tegu perekonna ainsa sissetulekuga.

Roberta Angelilli (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Euroopa 2020. aasta strateegias tehakse ettepanek tõsta 20–64aastaste vanuserühma tööhõive määr 75%-le ning vähendada vaesuseohus elavate inimeste arvu. Nende eesmärkide saavutamiseks oleks sobilik rakendada meetmeid ebakindla tööhõive kõigi vormide – sh suuliste töölepingute, selliste töölepingute vastu, milles on sätestatud alla kümne töötunni nädalas – ja lühikese tähtajalise töö lepingute vastu. Peale selle on veel töökohti, kus eiratakse tervishoiu ja ohutuse miinimumnõudeid ning kus valitseb seetõttu kõrgem vigastuste määr ja suurem haiguste oht ning kokkupuude mitmesuguste ohtudega.

Seda tüüpi lepingud ning nendega kaasnevad riskid ohustavad tihti just naisi, keda nende soo, vanuse, perekonna olemasolu või sisserändaja seisundi tõttu karistatakse. Euroopa Liit peaks sekkuma ja rakendama õigusloomega seotud meetmeid, et kindlustada sooline võrdõiguslikkus ja vähendada soolist vahetegemist tööturul. Liikmesriigid peaksid omalt poolt suurendama järelevalvet, et vähendada naiste ärakasutamise juhtumeid, võitlema mitteametliku töötamise vastu ning tööandjate vastu hoiatavaid meetmeteid võtma.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult. – (LT)* Mul on väga hea meel, et Euroopa Parlament algatas arutelu ebakindlates töösuhetes olevate naiste olukorra leevendamiseks. Ebakindlates töösuhetes on peamiselt naised – tihti ei tagata neile isegi kõigile töötajatele kehtestatud kohustuslikke sotsiaalseid miinimumstandardeid. Naised kalduvad vastu võtma madalalt tasustatud töökohti, kus neil on võimalik töö- ja pereelu sobitada, ning on seetõttu sunnitud sotsiaaltagatistest loobuma ja kehvade töötingimustega nõustuma. Sotsiaalkaitse on

turvalise paindlikkuse oluline osa. Seetõttu tuleb liikmesriikidel ja tööturu osalistel probleemide vastu võitlemiseks ulatuslikult ühtlustada töövorme reguleerivaid õigusnorme ja lepingutingimusi. Liikmesriigid peavad vähendama naiste kahekordset töökoormust, mis on ebakindlates töösuhetes olevate naiste ülemäärase osakaalu üks põhjusi. On väga tähtis tagada kõikide töötajate võrdse juurdepääsu võimaldamine sotsiaalteenustele ja -hüvitistele, sealhulgas rasedus- ja sünnituspuhkus, tervishoid ja vanaduspensionid ning haridus ja koolitus, sõltumata nende teenistustingimustest.

Vito Bonsignore (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Mul on hea meel, et raportöör juhtis meie tähelepanu tööhõivemaailma ühele tahule, kus esinevad endiselt ulatuslikud soolised erinevused. Majandus- ja finantskriis on ebakindlates töösuhetes töötajate olukorda vaieldamatult halvendanud, seda eriti naiste puhul, keda ebakindla töö koorem kõige enam rõhub. Hiljutised uuringud on näidanud, et 55% äriühingutes teevad osaajatööd ainult naised. Lisaks on välja arvutatud, et 31,5% töötavatest naistest töötavad osalise tööajaga, samal ajal kui töötavate meeste hulgas on selleks näitajaks seevastu 8,3% – lisaks kaasneb ebakindla tööga kõrgem vigastuste määr ning suurem haiguste oht ja kokkupuude ohtudega. Kokkuvõtvalt on tegu ebavõrdse olukorraga, mida Euroopa Parlament ei tohi eirata.

Hääletasin selle raporti poolt, sest ka minu arust tuleb selle probleemiga võidelda ning paluda liikmesriikidel ja tööturu osalistel ulatuslikult ühtlustada oma õigusnorme ja lepingutingimusi. Lisaks loodan, et komisjon ja liikmesriigid tõhustavad oma töötervishoiu ja tööohutuse miinimumnõuete järelevalvet. Peame veel palju ära tegema, enne kui naistele tööturul võrdsed võimalused suudame tagada.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Euroopa Liidus sisaldab pelgalt kirjeldav termin „ebakindlates töösuhetes naised" kahesugust diskrimineerimist, millest mõlemad on väga tõsised. Esimene neist puudutab naiste tööd, mida käsitletakse sellel osaistungjärgul ühes teises toimikus nüüdisaegsuse ja säästvuse vaatepunktist. Teine punkt puudutab mitmetes liikmesriikides leiduvat kaheastmelist tööturgu, mille puhul ühtedel töötajatel on õigused ja kaitse, kuid teised jäetakse enamasti nende kontrolli alt väljas olevate olude meelevalda. Andmeid objektiivselt vaadates tundub üha tõenäolisem, et tulevikus kaasneb korrapärase tööga vajadus nõustuda suuremate riskidega kui praeguseni. Sellist muutust tuleks aga ohjata, et vältida lepingutingimuste suhtes nõrgimaid isikuid kahjustavat spekuleerimist – seda eriti nende puhul, kes leiavad end ebasoodsast olukorrast. Euroopa institutsioonidel lasub kohustus vältida diskrimineerimist ning võimaldada igaühel vabalt oma oskustele, võimekusele ja kalduvustele vastavalt tööeesmärkide poole püüelda. Kasutan võimalust ja juhin teie tähelepanu sellele, et takistuste kõrvaldamiseks kavandatavate meetmete võtmiseks peame ebakindlat tööd tegevate naiste olukorda täiendavalt uurima, vältides samal ajal liigset pealetükkivust.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult. – (RO)* Hääletasin ebakindla tööga võitlemise poolt, kuna ebakindel töö on majanduskriisi tõttu laialdasemalt levima hakanud. See aitab tõhusamalt suurendada töökohakindlust, tõsta madalat tasu, mida enamasti maksustamiseks üldse ei esitatagi, parandada juhutöid tegevate inimeste sotsiaalkaitset, parandada töökeskkondasid, mis ei vasta tervishoiu ja ohutuse miinimumnõuetele, ning tõhustada töötajate kaitset õnnetuste eest.

Samal ajal aitavad need meetmed meil tõhusamalt võidelda soopõhise diskrimineerimisega, mis ebakindla töö valdkonnas valitseb ning mille põhjustatud ebainimlike töötingimuste ohvriks langevad just naised.

Peamiselt naissoost koduabiliste ärakasutamine, naiste diskrimineerimine palga osas ning naissoost migrantide ekspluateerimine, kes ei ole oma õigustest teadlikud ega oska neid kaitsta, on vaid mõned paljudest põhjustest, miks hääletan nende meetmete poolt, millega üritatakse seda ülekohtust sotsiomajanduslikku olukorda leevendada.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – *(RO)* Arvan, et liikmesriigid peavad töötama selle nimel, et nad suudaksid näha naistele, kes on ebakindlates töösuhetes, ette ametiühingukaitse võimalus niisuguste õiguste osas nagu väärikas tasu, rasedus- ja sünnituspuhkus, õiglane ja korrapärane tööaeg ning mittediskrimineeriv töökeskkond. Arvan, et liikmesriikidel tuleks muuta ametiühingutes osalemise takistamine karistatavaks ning pakkuda kergesti kättesaadavaid nõustamisteenuseid naistele, kes ei saa loota töönõukogu toetusele, nagu kodumajapidamistes ja põllumajandussektoris töötavad naised.

Proinsias De Rossa (S&D), *kirjalikult.* – Toetan seda raportit, milles tõstetakse esile tõsiasi, et ebakindlal tööl on naistöötajatele ebaproportsionaalselt suur mõju. See näitab veelgi selgemalt, kui vajalik on täiendada sätteid, milles käsitletakse rasedus- ja sünnituspuhkust ning õigust saada lapse sünni korral isale antavat puhkust, mis võimaldaks meestel ja naistel töö- ja perekondlikud kohustused tasakaalus hoida. Ebakindel töö viitab mittestandardse töösuhte tüübile, mida iseloomustavad peamiselt järgmised omadused, nagu väike või puuduv töökohakindlus, madalatasemeline tasustamine, sotsiaalkaitse õiguste puudumine, diskrimineerimisvastase kaitse puudumine ning töökeskkond, kus puuduvad tervishoiu ja ohutuse miinimumnõuded. Värskeimate andmete kohaselt töötab 31,5% töötavatest naistest osalise tööajaga ning töötavate meeste hulgas on selleks näitajaks seevastu 8,3%. Ebakindel töö ei ole mitte üksnes naiste ja meeste vahelise palgaerinevuse oluline põhjus, vaid ka takistus karjäärivõimalustele, millega kaasnevad paremad töökohad ja tööalane enesetäiendamine, mille tõttu jäävad paljud madalalt tasustatud ebakindlale tööle lõksu. Vähem arenenud riikidest pärit naised tulevad tihti Euroopa Liitu, et töötada muus riigis madalat kvalifikatsiooni nõudvatel töökohtadel ebakorrapärastes tingimustes või isegi ebaseaduslikult. Ebakindlate töösuhtevormide ohvriks satuvad meie ühiskonna kaitsetuimad esindajad ja seejuures võetakse inimestelt tööväärikus ning võimalus endale ja oma perele inimväärne elu kindlustada.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Kuigi ebakindlates töösuhetes naiste osakaal võib olla suur, ei ole ebakindel töö siiski sooline probleem, ning selline käsitlusviis on tugevasti lihtsustatud.

Nagu olen juba mitmel korral vastu vaielnud, näitab ajalugu meile, et paindumatud tööõiguse mudelid on hukule määratud. Ameerika Ühendriikide näide tõestab selgelt, et paindlikkus ei tähenda ilmtingimata ebakindlust, vaid pigem dünaamilist tööturgu. Suurema paindlikkusega ei kaasne suurem ebakindlus – tegelikult on olukord hoopis vastupidine.

Kriisi lõppedes saame aru, et meile harjumuspärased mudelid on kokku kukkunud ja et kui soovime tõepoolest töökohti juurde luua, tuleb tööturul hakata nägema ebatüüpilisi lepinguid – seonduvad need siis osaajatöö, juhusliku või ajutise olemusega vahetustega töö, kodus töötamise või kaugtööga – kui tavalisi töövorme, kaotamata seejuures turvalisuses, mille dünaamilisus ja paindlikkus meile annab. Sel puhul võidavad paindlikumatest süsteemidest peamiselt naised, kusjuures nende töö- ja perekonnaelu või emaduse sobitamine ei ole nii kurnav kui traditsioonilisemate töövormide puhul.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.*

– *(PT)* Praegune majandus- ja finantskriis on raskendanud vaeste naistöötajate probleemi, kes leiavad end tööturul tihti väga haavatavalt positsioonilt, kuna peavad oma töö- ja perekondlikke kohustusi sobitama.

Hääletasin selle raporti poolt ja nõustun, et peame probleemiga võitlema, kannustades liikmesriike ja tööturu osalisi välja arendama uusi ning tõhusaid strateegiaid töökohakindlusetuse kaotamiseks ning võttes seejuures arvesse soolise võrdõiguslikkuse põhimõtet. Sooviksin eraldi välja tuua selle resolutsiooni ühe nõudmise, kus komisjonil palutakse esitada ettepanek meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtte rakendamise kohta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – *(PT)* Hääletasime algatusraporti poolt, kus tõstetakse esile ebakindla töö soolist külge, mõistetakse hukka mitmeid olukordi ning nõutakse meetmete paketti, millega naiste vastu suunatud diskrimineerimisega võidelda. Üldiselt on tegu hea raportiga, kuid ometigi sisalduvad siin mõned vasturääkivused, millega me ei nõustu.

Kõige tähtsamad selles raportis esitatud head ettepanekud on järgmised:

selles kutsutakse komisjoni toetama liikmesriike kampaania väljatöötamisel, mille eesmärgiks on ebakindlates töösuhetes olevate töötajate töökohtade järkjärguline muutmine alalisteks töökohtadeks;

selles palutakse komisjonil ja liikmesriikidel töötada välja ebakindlaid töösuhteid käsitlevad strateegiad, et rõhutada inimväärseid ja rohelisi töökohti ning võtta arvesse sugude tasakaalustatud esindatust;

selles nõutakse tungivalt, et nõukogu ja komisjon määraksid liikmesriikide tööhõivepoliitika suunistes ja uues soolise võrdõiguslikkuse strateegias kindlaks ebakindla töösuhte omadused.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *kirjalikult.* – *(FR)* Päev pärast vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse kaotamise rahvusvahelist päeva hääletasin otsustavalt raporti poolt, milles käsitletakse ebakindlates töösuhetes töötajate olukorda. See on fakt: meeste ja naiste võrdõiguslikkuse soodsast arengust hoolimata on naised tööhõivet puudutavates küsimustes endiselt palju haavatavamal positsioonil. Naised on ebakindlates töösuhetes palju tihemini kui mehed. Meeste ja naiste potentsiaalsete töökohtade, töökvaliteedi, sissetuleku ning tasu vahel on endiselt arvukaid erinevusi.

Seetõttu on esmatähtis, et komisjon edendaks aktiivselt naiste ja meeste võrdseid võimalusi tööhõivepoliitikas uue soolise võrdõiguslikkuse strateegia, ebakindlates töösuhetes olevate töötajate töökohtade järkjärgulise alalisteks töökohtadeks muutmise ja selleteemaliste riiklike ettepanekute toetamise abil.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjalikult.* – *(PL)* Naiste tööelu ja karjääri takistab tihti stereotüüp naisest kui nõrgema ja kehvema stressitaluvusega olevusest, kes võib igal hetkel rasedaks jääda ning seetõttu haiguspuhkusele jääda ning ka teisi puhkuseid meestest tihemini välja võtta. See muudab töökoha otsimise naistele raskemaks ning need, kes töökoha leiavad, saavad seal vähem palka kui samu tööülesandeid täitvad mehed. Majanduskriis on neid probleeme teravdanud ja selgeks teinud, kui laialdaselt naisi tööturul ära kasutatakse. Lühiajalised töölepingud ja osaajatöö lepingud, mille puhul ületunde ei tasustada, on vaid mõned näited paljudest lepingutüüpidest, mida ma vastuvõetamatuks pean.

Seetõttu on ülitähtis juhtida tähelepanu sellele, et tööõigust tuleb järgida võrdselt kõigi töötajate puhul. Peame võitlema raskes olukorras viibivate inimeste ärakasutamisega, mille korral sunnitakse neid töötama karmides ja ebatervislikes tingimustes – eriti siis, kui räägime naistest, kes peavad lisaks võitlema ka stereotüüpidega.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Hääletasin Britta Thomseni raporti poolt, kuna arvan, et ebakindlates töösuhetes naiste töötingimusi käsitlevad õigusaktid tuleks läbi vaadata. Enamikus riikides on muutunud veel mõne aasta eest valitsenud tingimused, mille tõttu paljud naised tegid ebakindlaid töid. Tihti on nii, et sellised naised ei ole oma õigustest teadlikud ning lõppkokkuvõttes on neil suurem oht õiguskaitse kaotada ja ebaausalt ning ilma edasikaebamisõiguseta vallandatud saada. Selline olukord tuleb kaotada, koheldes kõiki töötajaid võrdse väärikusega. Seetõttu tuleb meestele ja naistele tagada võrdne ligipääs tööalase ümberõppe ja koolituse võimalustele. Eriti kehtib see naiste puhul, kes vajavad suuremat kaitset raseduse ja rinnaga toitmise ajal ning tööle tagasi pöördumise korral, mis on tihti kriitiline periood.

Jean-Marie Le Pen (NI), *kirjalikult. – (FR)* Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoniga seonduva töö raames üritatakse sotsiaaldemokraat Britta Thomseni raportis sotsiaalse arengu vaatepunktist suuremeelsed olla. Ent nagu ikka on seda tüüpi raport täis üsna ähmaseid kompleksettepanekuid, mis on tegelikult vastuvõetamatud ja tugevalt seotud vasakpoolsete, ökoloogiliste ja sisserännet pooldavate vaadetega.

Näiteks ei ole võimalik kaaluda naissoost migrantide asustamise toetamist – seda eriti olukorras, kus ei ole tegelikult täpsustatud, kas tegu on seaduslike või ebaseaduslike sisserändajatega. Kui see on tõsi, et need naised või mehed on globaliseerumise ja üliliberaalse uusorjuse esimesed ohvrid, siis peame selleks, et nad paljudesse kohutavatesse lõksudesse (väärkohtlemine, vägivald või seksuaalne ärakasutamine) ei langeks, võimaldama neil kohe alguses oma päritoluriiki jääda.

Peame sisserändepoliitika suunda muutma, nii et inimestel, kellel tekib kiusatus majanduslikel põhjustel välja rännata, oleks võimalik koju jääda – selleks peame rahvusvahelise abi uuesti määratlema viisil, mis võimaldaks vastavatel riikidel poliitiliselt ja majanduslikult stabiilseks muutuda.

Marisa Matias (GUE/NGL), *kirjalikult. – (PT)* Ebakindlus ei mõjuta mitte ainult töötingimusi ja -suhteid, vaid ka töötajate elu stabiilsust ja kvaliteeti. Ebakindlus mõjutab Euroopas rohkem naisi kui mehi, teravdades tööl soolist ebavõrdsust, seda eriti sotsiaalõiguste ja palkade vallas. Olukord on veelgi tõsisem majapidamistööde ja naissoost migrantide tehtava töö puhul.

Kestva kriisi ajal mõjutas töökoha kaotus eelkõige ebakindlates töösuhetes töötajaid. Majanduslanguse ning lepinguliste töökohtade kadumise tõttu muutub tööhõive struktuur veelgi ebakindlamaks. Sellele tsüklile tuleb tagurpidikäik anda. Töökohal tuleb tagada sooline võrdõiguslikkus ja sotsiaalõigused. Võitlus ebakindluse ja naiste kahekordse töökoormaga peaks olema ELi kõige kiireloomulisem eesmärk, mistõttu hääletan selle raporti poolt, kuna see on tubli samm õiges suunas.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult. – (ES)* Hääletasin Britta Thomseni raporti poolt, kus käsitletakse ebakindlates töösuhetes naiste probleemi, sest mulle valmistab suurt muret eriti see, et majanduskriisi tagajärgede käes kannatavad eelkõige naised. Kriis on suuremat mõju avaldanud ebakindlatele töösuhetele, milles on enamasti just naised. Toetan seda resolutsiooni ettepanekut, kuna peame otsese ja kaudse soolise diskrimineerimise vastu

tõhusamalt võitlema. Hetkel on ebakindlates töösuhetes liiga suur hulk naisi ja lisaks peavad nad neid töösuhteid veel koduste kohustustega sobitama. Toetan raportit seepärast, et soovin muuta hetkel valitsevat ebaõiglast olukorda, kus naistel on tööhõivevõimalustele halvem juurdepääs, kus enamik naisi on ebakindlamates töösuhetes ja kus nad teenivad endiselt vähem kui sama tööd tegevad mehed. Kõige selle tõttu hääletan resolutsiooni ettepaneku poolt, milles tõstetakse muu hulgas esile vajadus kindlustada sooline võrdõiguslikkus ja vähendada soolist vahetegemist tööturul ning kutsutakse liikmesriike üles võitlema mitteametliku töötamise vastu selle muutmise kaudu korrapäraseks tööks.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult. – (FR)* Toetan ebakindlates töösuhetes olevate naiste olukorda käsitlevat raportit, sest ma ei suuda lihtsalt ette kujutada, et 21. sajandil esinevad naiste puhul ELis endiselt suured erinevused tööhõivevõimalustes, töö kvaliteedis, äraelamiseks vajalikus sissetulekus ja võrdse või võrdväärse töö eest võrdse tasu saamisel. Kahjuks on ebakindlates töösuhetes olevate naiste ülemäärane osakaal põhiline tegur, mis soodustab endiselt suuri soolisi palgaerinevusi, ning ühtlasi jagan arvamust, et naiste töökohtade kvaliteedi parandamine aitab vähendada soolisi palgaerinevusi.

Lisaks leian, et kõikidel töötajatel, sealhulgas ebakindlates töösuhetes olevatel naistel, on õigus kutsealasele koolitusele ja täiendõppele ning tütarlaste ja noorte naiste võimalusi hea hariduse, koolituse ja väljaõppe saamiseks tuleb parandada. On väga tähtis, et komisjon toetaks liikmesriike kampaania väljatöötamisel, mille eesmärgiks on ebakindlates töösuhetes olevate töötajate töökohtade järkjärguline muutmine alalisteks töökohtadeks.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult. – (LV)* Kahjuks lööb meeste ja naiste palgaerinevus eriti teravalt välja just kriisi ajal. Peame selle arutelu käsitlusala tunduvalt laiendama ning seejärel koostama konkreetsed ettepanekud, millega tööl käivate naiste töösuhteid reguleerida. Lisaks peame pakkuma sotsiaalkaitset just üksikemadele, puudega naistele ning rasketööstuses töötavatele naistele. Ühiskonna kohuseks on sel moel tööandjatele selge sõnum saata, et soo alusel palga või töötundide vähendamise võimaluste ärakasutamine ei ole meile vastuvõetav. Peame looma eraldi ELi fondi, millega toetada neid üksikemasid, kes töökohast ja elatusvahenditest ilma jäävad. Selles suhtes on Britta Thomseni ettepanek väga õigeaegne. Olen täielikult selle raporti poolt ja näen seda kui uut lahendust naiste tööprobleemidele.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult. – (DE)* Nende tööhõivevormidega seonduvaid probleeme kogevad peamiselt naised, kuna karjääri ja perekonna ühitamatud vajadused sunnivad paljud naised ebakindlale tööle ning muudab vaesuse hilisemas elus vältimatuks. Selles küsimuses ei tohi me kahe silma vahele jätta seda, et need tööhõivevormid mõjutavad ka mehi ja et vaesuse oht võib olemas olla ka täistööajaga töötamise puhul. Kohalikud sotsiaalsüsteemid ja sotsiaalmeetmed on aga loodud selleks, et rasket tööd tegevaid kohalikke inimesi vajaduse korral aidata. Raportis keskendutakse liiga palju naissoost migrantidele, kes otsivad endale tihti osaajatöö, ja selles sätestatakse kaudselt, et uues riigis elamist tuleks toetada. On tõsi, et inimkaubitsejate valelubadused, globaliseerumisega kaasnevad probleemid ning – ebaseadusliku riiki sisenemise korral – uued orjatöö vormid äriühingutes mõjutavad naisi eriti valusalt. Imporditud vaesuse toetamine ei ole lahendus. See vaid suurendab sotsiaalprobleeme ning võib sotsiaalse rahu igaveseks ohtu seada. Asjade sellise suundumuse toetamine on vale samm. Lõppkokkuvõttes on midagi võimalik muuta vaid piirkondlikul ehk päritoluriikide tasandil. Selline tagaukse kaudu aitamine tuleb kõige karmimaid võimalikke meetmeid võttes kohe lõpetada.

Claudio Morganti (EFD), *kirjalikult. – (IT)* Äriühingud reageerisid kriisile ajutiste töökohtade vähendamisega (näiteks tähtajaliste lepingutega töötajate puhul) ning palkasid tööjõudu või töötajaid muud tüüpi ajutiste töösuhete alusel.

Oleksin resolutsiooni toetanud, kui selles ei oleks julgustatud tööandjaid tegema konkreetseid samme, millega naissoost migrante integreerida. Leian, et selline tegevus diskrimineerib meie naistöötajaid. Seetõttu hääletasin selle resolutsiooni vastu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult. – (PL)* Raportöör määratleb mõistet „ebakindel töö" kui tööhõivevormi, millega kaasneb väike töökohakindlus, madal tasu, sotsiaalkaitse õiguste või tööhõivega seotud hüvede puudumine, diskrimineerimisvastase kaitse puudumine, piiratud väljavaated tööturul edasijõudmiseks ja töötajate kollektiivse esinduse puudumine või töökeskkond, mis ei vasta tervishoiu ja ohutuse miinimumnõuetele.

Finants- ja majanduskriis on ebakindla töö veelgi nähtavamaks ning pakiliseks probleemiks muutnud. Äriühingud on ajutisi töökohti otsustavalt vähendanud ning kardetakse, et kaotatud töökohti ei taastata enam kunagi. Kahjuks mõjutab praegune olukord kõige enam naisi ning probleem on kõige nähtavam teenindussfääris (sellistes valdkondades nagu majutus ja toitlustus, haridus, tervishoid ja sotsiaaltöö) ja põllumajanduses. Nendes sektorites töötavad naised ei ole täistööajaga töötajad, mis tähendab seda, et nende palgad ja pensionid on väiksemad, nad saavad vähem sotsiaalabi ning neil puuduvad karjäärivõimalused. Hiljutistest uuringutest selgub, et naistel on raskem töökohta leida kui meestel.

Lisaks valitseb meil suur meeste ja naiste palgaerinevus (umbes 18%, mille puhul teenivad naised tunnis viiendiku vähem kui mehed). Neid probleeme arvestades hääletasin raporti poolt, mis pakub tööhõivepoliitikaga seonduvale raskele olukorrale lahenduse.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Hääletasin Britta Thomseni raporti poolt. Praegu tunda andva majanduslanguse ajal peavad teatud töötajate rühmad selle eest kõrget hinda maksma. Ebakindlas töösuhtes töötajad seisavad kriisiga silmitsi, ilma et neil oleks tagatisi, mis teiste töötajate olukorda leevendavad. Lisaks on naised selles kategoorias veelgi kriitilisemas seisus. Ebakindla töö probleem on naiste hulgas tõsine, seda eriti teenindussfääris ja põllumajanduses, ning olukorra parandamiseks peame viivitamatult tõhusaid meetmeid võtma. Olukorra põhjused on erinevad. Naiste ja meeste tööhõive- ja palgaerinevus on endiselt liiga suur, et saaksime võrdsuse saavutamist väita, mistõttu oleks ebakindla töö leviku peatamiseks tõhus võtta meetmeid, nagu rasedus- ja sünnituspuhkus, tervishoid ja vanaduspensionid. Ebavõrdse tööhõive olukorra parandamist peame aga kindlasti alustama noorte naiste harimisest ja koolitamisest. Lõpetuseks vajame madala kvalifikatsiooni põhjuste, aluste ja kulude põhjalikumaid teadusuuringuid.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Ebakindlad töökohad on hetkel üha süveneva sotsiaalse ebastabiilsuse üks tähtsaid põhjuseid – niigi kõrge tööpuuduse tase tõuseb endiselt mitmes riigis, sealhulgas minu kodumaal Portugalis.

Tavaliselt mõjutavad ebakindluse või muutlikkuse erinevad vormid esimesena ja kõige tugevamalt just naistöötajaid – madalamad palgad (isegi sama töö puhul), kõrgem tööpuuduse tase ning pikaajalistest sotsiaalsetest teguritest (konkreetselt emadusest) tingitud suurem töökohakindlusetus.

Olukorra negatiivne mõju ei piirdu tõsise diskrimineerimisega, mille all naised on alati pidanud kannatama – pigem mõjutab see, et naistel puudub võrdne juurdepääs tööturule, nende majanduslikku iseseisvust ning isiklikku sõltumatust.

Seetõttu kujutab töökohakindlusetusega võitlemine eriti naiste jaoks väga edumeelset sammu sotsiaalse stabiilsuse ja soolise võrdõiguslikkuse poole, mis on Euroopa Liidu ühed põhiväärtused.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – *(RO)* Praegune majandus- ja finantskriis on endaga kaasa toonud ka ebakindlate töökohtade arvu kasvu, seda eriti naiste töökohtade puhul. Paljusid majanduslanguse ajal kaotatud alalisi töökohti ei taastata, vaid need asendatakse ebatüüpiliste ja väga ebatüüpiliste töölepingutega. Selle tagajärjeks on töötingimuste taseme järsk langus. 31,5% ELi töötavatest naistest töötab osalise tööajaga (30 tundi nädalas või vähem) ning töötavate meeste hulgas on selleks näitajaks seevastu 8,3%.

Usun, et pensioniskeemide jätkusuutlikkus, eneseabiprojektide laenuvõimalused ning töökohtade loomine ja alternatiivse sissetuleku loomise skeemid võivad parandada ebakindlates töösuhetes olevate naiste olukorda.

Palun Euroopa Komisjonil ja liikmesriikidel välja töötada ebakindlaid töösuhteid käsitlevad strateegiad, et rõhutada inimväärseid ja rohelisi töökohti ning võtta arvesse sugude tasakaalustatud esindatust. Nõuan tungivalt, et liikmesriigid võtaksid konkreetseid meetmeid, et vähendada igas liikmesriigis soolisi palgaerinevusi, nagu pensionide erinevus, 10% võrra aastaks 2020, kuna see on väga oluline elatustaseme parandamiseks, vaesuse vastu võitlemiseks ja majanduskasvu tõstmiseks.

Crescenzio Rivellini (PPE), *kirjalikult.* – *(IT)* Soovin Britta Thomseni suurepärase töö eest tunnustada! Naised peavad liigagi tihti nõustuma töötingimustega, mis on kõike muud kui inimväärsed. Seetõttu peame naistöötajate olukorral valvsalt silma peal hoidma, eriti naiste puhul, kes on rasedad või toidavad oma last rinnaga. Naistele, kes pärast rasedus- ja sünnituspuhkust tööle tagasi lähevad, tuleb tagada võimalus tööturuga uuesti aktiivselt liituda.

Liikmesriikidelt nõutakse tungivalt valvsust kõiges, mis puudutab naistöötajaid kahjustavalt kohtlevaid tööandjaid. Sellised kuritarvitajad tuleb nii kiiresti kohtu alla anda kui võimalik. Lisaks tuleb koostada uus Euroopa tööhõivestrateegia, et kaasata ebakindlates töösuhetes olevad naised sotsiaalkindlustus- ja tööõigusaktidega tagatud kaitse süsteemidesse.

Robert Rochefort (ALDE), *kirjalikult.* – *(FR)* Madala – deklareerimata või mitteametliku – palgaga töötajad, puuduva sotsiaalkaitse või olematute tööhõivega seotud hüvedega töötajad, ilma tööturul edasijõudmise võimaluseta töötajad … Hetkel kestva majanduskriisi tõttu nn ebakindlates töösuhetes töötajate arv aina suureneb. Selliste töötajate hulgas valitseb suur sooline lõhe: ebakindlates töösuhetes naised on tunduvas ülekaalus. Kuna arvan samuti, et nende kaitset tuleb tõhustada, toetasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni, milles käsitleti ebakindlates töösuhetes töötajate olukorda. Kutsun liikmesriike üles tagama, et tööandjad, kes kohtlevad naistöötajaid kuritarvituslikult või kahjustavalt, antakse võimalikult kiiresti kohtu alla. Lisaks tuleb võtta meetmeid, millega ebakindlas töösuhtes töötajatele tagatakse ametiühinguõiguste kaitse selliste õiguste puhul nagu väärikas palk, rasedus- ja sünnituspuhkus ning õiglane ja korrapärane tööaeg. Lisaks loodan, et Barcelona lastehoiu eesmärke asutakse saavutama nii kiiresti kui võimalik ning et kõrvaldatakse kõik takistused, mis ei võimalda naistel nii osaajatööl kui ka täistööajaga töötades töötada nii suure koormusega, kui nad soovivad.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Tegu on üliolulise raportiga ja mul on väga hea meel, et EP selle vastu võttis, peamiselt seepärast, et raportis juhitakse tähelepanu ebakindlate töösuhete soopõhisele olemusele ja tuletab meelde standardsetelt töösuhete

vormidelt mittestandardsetele ülemineku suundumust tööturul, mistõttu on vaja takistada mittestandardsete töösuhtevormide muutumist ebakindlaks tööks, ollakse seisukohal, et nende probleemide vastu võitlemiseks tuleb liikmesriikidel ja tööturu osalistel paluda ulatuslikult ühtlustada oma õigusnorme ja lepingutingimusi, mis reguleerivad standardseid ja ebatüüpilisi töövorme, et vältida olukorda, kus eelistatakse kõige mugavamat ja odavamat tööd, samas unustamata ohtu, et deklareerimata töö osakaal kasvab, ja nõutakse tungivalt, et nõukogu ja komisjon määraksid liikmesriikide tööhõivepoliitika suunistes ja uues soolise võrdõiguslikkuse strateegias kindlaks ebakindla töösuhte omadused.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult. – (IT)* Praegune majanduskriis mõjub naistele raskemalt, sest nad asuvad palju tundlikumas tööhõivevaldkonnas: nende töö ei piirdu tavaliselt töökohaga, vaid laieneb ka kodule ja perekonnale. Enamiku ebakindlast tööst teevad ära naised, kes leiavad end seetõttu ilma töökohakindluseta, madala palgaga ning väiksema sotsiaalkaitse ja madalama kvalifikatsiooniga.

Sellistes oludes leiavad haiguse või lapse sünni tõttu töölt eemal viibinud naised – kes on seejärel valmis tööle naasma – väga sageli, et on töökohast ilma jäänud. Need probleemid on meie delegatsioonile väga olulised: soovin veel lisada, et sarnaste probleemidega seisavad silmitsi mitte ainult töötud naised, vaid ka need naised, kes on füüsilisest isikust ettevõtjad. Oleksime selle raporti tervikuna heaks kiitnud, kui seal ei oleks edendatud poliitikat, millega soovitakse väljastpoolt Euroopa Liitu naistöötajaid integreerida, seda kahjuks Euroopa kodanike arvelt. Seepärast hääletasime raporti vastu.

Joanna Senyszyn (S&D), *kirjalikult. – (PL)* Hääletasin ebakindlates töösuhetes naiste olukorda käsitleva raporti poolt. Majanduskriis on tööturu ebakindlust veelgi süvendanud. Tööandjad on töökohti vähendanud või võtnud tööle ajutisi töötajaid, tehes neile kehvema finantspakkumise. Aset leidnud koondamiste lained tähendavad samuti, et paljud inimesed leidsid end ühtäkki väljaspool tööturgu. Olukord on eriti raske kooli lõpetanutele, vanematele inimestele ja naistele. Kriis on tööhõives esinevat soolist ebavõrdsust veelgi teravdanud. Seda on tunda saanud eriti naised, kes moodustavad nn ebakindlas töösuhtes töötajatest kõige suurema osa. Palgaerinevus on suurenenud ning sotsiaalkaitset puudutav ebavõrdsus on süvenenud. Olukord on ühtlasi pärssinud naiste karjäärivõimalusi ning soodustanud tööga seonduvate sooliste stereotüüpide kinnistumise. Seetõttu vajavad ebakindlates töösuhetes naised erilist kaitset.

Muu hulgas peaks neile kohalduma sotsiaalkindlustusskeemid ning töökohtade kaitset käsitlevad õigusaktid. Naistele rahalise kaitse pakkumine töökoha kaotuse või raseduse ja sünnituse korral on samuti tähtis. Ebakindlates töösuhetes naistel peaks olema ka ametiühingukaitse võimalus. Lisaks tuleks kodumajapidamistes töötavatele naistele tagada sotsiaalõigusi puudutavad tasuta kättesaadavad nõustamisteenused. Soovin tähelepanu juhtida ka vajadusele reguleerida hooajatöötajate õiguslikku positsiooni, sest hooajatöötajaid ähvardab eeskirjade eiramine nende töö iseloomu tõttu palju enam.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult. – (DE)* Värskeimate andmete kohaselt töötab 31% töötavatest naistest osalise tööajaga ning töötavate meeste hulgas on selleks näitajaks seevastu 8,3%. Osalise tööajaga töötajatel on väiksem sissetulek ning seetõttu saavad nad väiksemat sissetulekut kui täistööajaga töötavad töötajad. Kollektiivides on nad meeskonnatöö seisukohast halvemal positsioonil – see väljendub näiteks ametikõrgenduste andmisel või kõrgemate ametikohtade täitmisel. Näeme, et 36% kõrgelt haritud meestest (kõrgharidus või kõrgem haridusaste) töötab juhina, samas kui kõrgelt haritud naiste seas on vastav näitaja üksnes 15%. Mis madalamasse sissetulekusse puutub, siis tuleb mainida,

et Euroopas – jättes siinkohal kõrvale töötundide arvu ja erinevad töölepingud – on meeste ja naiste palgaerinevus keskmiselt 18%.

Marina Yannakoudakis (ECR), *kirjalikult.* – Fraktsioon Euroopa Konservatiivid ja Reformistid usub kindlalt, et sotsiaalpoliitikat ja tööõigust puudutavad otsuseid ei tule vastu võtta mitte ELi, vaid liikmesriikide tasandil, kus sellega tegeleb vastava riigi valitsus ja kohalikud omavalitsused. Tunnistame, et miinimumstandard töötajate kohtlemise kohta töökohal on oluline, ja tunneme heameelt, et Euroopa Parlament suurendab selle probleemiga seoses inimeste teadlikkust, kuid ometigi arvame, et selline standard peaks kehtima nii meestele kui ka naistele ning et näiteks töölepinguid ja lastehooldust käsitlevad konkreetsed soovitused ei kuulu ELi vastutusalasse.

10. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.00 ja jätkus kell 15:00)

ISTUNGI JUHATAJA: Alejo VIDAL-QUADRAS
asepresident

11. Eelmise istungi protokolli kinnitamine (vt protokoll)

12. Parlamendi seisukoht nõukogu poolt muudetud 2011. aasta eelarve projekti kohta – kõik jaod – Paranduseelarve nr 3/2010 projekt: III jagu – Komisjon – banaanisektori kaasnevad meetmed (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühine arutelu järgmistel teemadel:

– Sidonia Elżbieta Jędrzejewska ja Helga Trüpeli eelarvekomisjoni nimel koostatud raport Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve projekti kohta – kõik jaod (12699/2010 – C7 0202/2010 – 2010/2001(BUD)) ja Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve projekti kirjalikud muutmisettepanekud

nr 1/2011 (SEK(2010)1064), 2/2011 (SEK(2010)0000) ja 3/2011 (SEK(2010)0000);

– László Surjáni eelarvekomisjoni nimel koostatud raport nõukogu seisukoha kohta Euroopa Liidu 2010. aasta paranduseelarve nr 3/2010 projekti kohta, III jagu – Komisjon – banaanisektori kaasnevad meetmed

(13472/2010 – C7-0263/2010 – 2010/2048(BUD)) (A7-0281/2010).

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, *raportöör.* – *(PL)* Kohtume täna siin selleks, et arutada Euroopa Liidu 2011. aasta eelarvet. 2011. aasta on erakordne eelarveaasta lausa mitmel põhjusel. Eelkõige on kätte jõudnud mitmeaastases finantsraamistiku (2007–2013) viies aasta (2011), mistõttu teame juba üsna hästi, kuidas seda mitmeaastast finantsraamistikku on rakendatud, millised osad on olnud edukad ja millised mitte, ning paljud programmid on oma elutsükli vaatepunktist juba väga kaugele arenenud.

Samal ajal on Euroopa Liidus palju toimunud – võtsime vastu Lissaboni lepingu, mis kehtestab või määrab Euroopa Liidule uued pädevusvaldkonnad. Luban endale siinkohal mitut neist ka mainida, eriti kulukamaid pädevusvaldkondi, nagu kliimamuutusevastane võitlus ja energiapoliitika. Lisaks avab see Euroopa Liidule uusi pädevusvaldkondi globaalsel tasandil – viitan siinkohal liidu diplomaatia loomisele – ning liidu pädevusvaldkondadeks

on nüüd ka kosmoseuuringud, sport ja turism. Kahjuks ei kaasne nende uute vastutusaladega vajalikud finantsvahendid. Olukord tundub olevat selline, et Euroopa Liidul on uued eesmärgid ja plaanid, kuid sellel ei pruugi olla vajalikke finantsvahendeid, millega neid plaane ja eesmärke ellu viia. 2011. aasta tundub olevat siis selline.

Euroopa Parlamendi arvamuses kavandas Euroopa Komisjon tegevused oma eelnõus arukalt ja eraldas 2011. aastaks vajalikud vahendid. Nõukogu – oleme seda küsimust siin juba arutanud – aga vähendas neid vahendeid. Soovin lühidalt selgitada, mis eelarvekomisjonis lugemise ajal toimus. Tuletan kõigile meelde, et uue Lissaboni lepinguga kehtestati uus eelarvemenetlus. Meil ei ole enam kahte võimalust. Ei nõukogul ega ka Euroopa Parlamendil ole enam kahte lugemist. Meil toimub ainult üks lugemine, mistõttu peavad eelarvepädevate institutsioonide mõlemad harud nüüdsest eriti tugevalt pingutama ja distsipliini üles näitama, kuna igal institutsioonil on nüüd ainult üks võimalus. Kordan, et meil ei ole enam kahte lugemist.

Homme toimub hääletamine, mille käigus uurime eelarvekomisjoni koostatud seisukohta. Pean vajalikuks rõhutada, et eelarvekomisjoni koostatud seisukoht võtab arvesse ka mitmeaastast finantsraamistikku. Vastupidiselt eelmistele aastatele jäävad Euroopa Parlamendi lugemise läbinud tekstis kavandatud summad mitmeaastase finantsperspektiivi raamesse. Selline seisukoht on uuenduslik, kuid samuti ka selline, mis hõlmab ja võtab arvesse nõukogu hetkeolukorda ning praeguseid probleeme. Olukord, kus nõukogus esindatud liikmesriikidest seitse lükkasid nõukogu seisukoha tagasi, ei jäänud parlamendil kahe silma vahele. Kuulasime teatud liikmesriikide ja seeläbi ka nõukogu kartused ära ning võtsime neid arvesse. Võtsime nõukogu seisukohta hoolikalt arvesse ning seetõttu on parlamendi lugemine distsiplineeritud ega välju mitmeaastase finantsraamistiku piirest. Teisest küljest ei saa me aga loomulikult leppida mitmete tõsiasjadega, millest enne rääkisin – viitan siinkohal sellele, et meil on nüüd küll uued valdkonnad, mille ees Euroopa Liit peab vastutama, ent nendele ei ole eraldatud vajalikke rahalisi vahendeid. Lisaks sellele on nõukogu end sidunud märkimisväärselt paljude meetmetega, mis seonduvad näiteks banaanidega, pakkudes ITERi ja teiste programmidega seotud banaanikasvatajatele hüvitisi, mille jaoks läheb vaja uusi rahalisi vahendeid, mida ei ole aga eraldatud. Ilmselt tuleb neid rahastada olemasolevatest vahenditest. Ja just see tekitab Euroopa Parlamendis kahtlusi.

Eelkõige soovime oma lugemisega taas kord rõhutada eesmärkide kolmnurka, mille moodustavad noored, haridus ja liikuvus. Euroopa Parlament on juba märtsist saati rääkinud, et just need kolm valdkonda on meie 2011. aasta eesmärgid ja et sooviksime noori, haridust ja liikuvust soosivaid eelarveridu sobivalt rahastatutena näha, nii et vahendeid leitaks ka liikuvuse, noorte ja hariduse valdkonna uuenduslike ettevõtmiste tarbeks. Sama puudutab teadus- ning uuendustegevusega seonduvaid programme. Teame, et praeguses finantsraamistikus ei ole piisavalt vahendeid, mistõttu tegimegi ITERi programmis valusaid kärpeid, mis olid meie arvates kahjuks möödapääsmatud. Mul oleks väga hea meel, kui seda parlamendi lugemist nähtaks distsiplineeritud lugemisena, ent ühtlasi ka sellise lugemisena, mis võimaldab rahastada Euroopa Liidu 2011. aasta kulukohustusi.

Helga Trüpel, *raportöör.* – *(DE)* Austatud juhataja, lugupeetud Melchior Wathelet, volinik Lewandowski, head kolleegid! Kuulsime just, kuidas komisjoni eelarve raportöör võttis sõna meie tulevaste suurte probleemide teemal. Võtan sõna parlamendi ja teiste, peamiselt väiksemate institutsioonide eelarve raportöörina.

Poliitiline konflikt, millega silmitsi seisame – ning see ei kohaldu mitte ainult parlamendi, vaid ka komisjoni eelarvele – on järgmine: Lissaboni lepinguga sai parlament endale

pädevusvaldkonnad, nagu energiapoliitika ja välispoliitika, ning kaasotsustamisvolituse põllumajanduses. Saime suurema sõnaõiguse sellistes valdkondades nagu sport ja kosmos. Põhimõtteliselt on meie pädevusvaldkondi juurde tekkinud ja see on hea. Euroopa Parlamendi pühendunud liikmetena oleme selle nimel alati võidelnud. Samal ajal aga valitseb liikmesriikides olukord, mis on sundinud neid kokkuhoiumeetmeid võtma ja võla vähendamise poliitikat järgima, mistõttu peamegi nende kahe tähtsa eesmärgi vahel poliitilise kesktee leidma – ühest küljest on meil nüüd uued ülesanded, kuid teisest küljest peame näitama ka seda, et mõistame survet, mis riigieelarvetel hetkel lasub. Just seda keskteed olen parlamendi eelarve raportöörina üritanud leida – pingutasin selle nimel, et leida uute pädevusvaldkondade vahel tõepoolest õiglane tasakaal. See hõlmab näiteks meie uusi töönõudeid ja vajadust lisapersonali järele ning tarvidust saata Euroopa Liidu kodanikele ja valitsustele selge sõnum sellest, et soovime seejuures üles näidata vaoshoitust ja enesedistsipliini.

Juhatus on oma tööülesannetest lähtuvalt ettepanekuid teinud, võttes seejuures arvesse, milliseid kulusid tuleks parlamendi eelarves suurendada, et selle töö ei saaks häiritud. Oleme eelarvekomisjonis otsustanud assigneeringute üle kogusummas umbes 25 miljonit eurot, mis on väiksem kui juhatuse algselt pakutud summa. See tähendab, et kavatseme piirata oma reisikulusid, õpinguteks eraldatud summasid ning täiskogu julgeolekuks ja infotehnoloogiale määratud rahalisi vahendeid – lisaks loome raamatukogus juurde vähem ametikohti. Meil on probleem sellega, kui palju tuleks lähitulevikus Euroopa Parlamendi liikmete assistentide palgaks raha eraldada. Esitatud ettepanekus soovitakse, et 2011. aastaks suurendataks seda summat taas 1500 eurot. Soovin selgelt välja öelda, et Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni liikmena ei ole ma selle ettepaneku poolt. Arvan, et praegusel hetkel läheb see liiga kulukaks. Eelarvekomisjoni enamus oli nõus, et vajame rohkem teavet ja et see raha jäetakse esialgu reservi – ehk teisisõnu, seda ei anta välja –, kuid tuleb vastu võtta rohkem poliitilisi otsuseid küsimuses, kas tahame selle raha praegu välja anda või kas peame arukamaks selle raha kasutatavaks muutmist alles 2011. aastast.

Lisaks on mulle isiklikult väga tähtis – kuna meil on otsene huvi Euroopa institutsioonid keskkonnasõbralikumaks muuta ning meid võimaluste piires paremini käituma panna –, et nõudsime liikuvuse puhul palju keskkonnasõbralikumat lahendust. Näiteks kavatsetakse Brüsselis välja anda kohaliku ühistranspordi pilet, mis eeldab hetkel küll veel täiendavaid läbirääkimisi. Oleks lausa suurepärane, kui suudaksime oma autojuhiteenuste kasutamist märgatavalt piirata, kuid see tähendab ühtlasi ka seda, et peaksime siin Strasbourgi täiskogul Euroopa Parlamendi liikmetele ja personalile kasutamiseks rohkem jalgrattaid pakkuma, sest nõnda oleks meil võimalik ka Strasbourgis keskkonnasõbralikult ühest kohast teise jõuda.

Teine minu jaoks ülimalt tähtis punkt on see, et üritasime eelarvekomisjoni enamusega tasakaalukat lahendust leida. Parlamendi esindajatena ei pidanud me silmas vaid endi huve oma eelarve vastutustundlikul suurendamisel, vaid võtsime arvesse ka paljude väiksemate institutsioonide, nagu Regioonide Komitee, Majandus- ja Sotsiaalkomitee, Euroopa Kontrollikoda, Euroopa andmekaitseinspektor ja Euroopa Ombudsman, vajadusi. Selle tagamiseks võtsime endale vastutuse, mille raames ei teinud me lisapersonali ja vahendeid kättesaadavaks ainult endale, vaid suurendasime väga sihipäraselt teataval määral ka Regioonide Komiteele ning Majandus- ja Sotsiaalkomiteele eraldatavaid vahendeid – kahjuks ei olnud meil võimalik neile palutud kogusummat eraldada –, sest loomulikult suurenes Lissaboni lepinguga lisandunud pädevusvaldkondade tõttu ka nende vajadus tööjõu järele. Eriti sellise väikse institutsiooni puhul nagu Euroopa andmekaitseinspektor, mille olulisus on selgelt esile kerkinud mitmete käimasolevate arutelude käigus, kus arutatakse

digitaalmaailma andmekaitse küsimust – pidades silmas, et see tähtis institutsioon on endiselt alles asutamisel –, peame õigeks selle eelarvet nii palju suurendada, et võimaldada kahe uue ametikoha loomine. Seetõttu, head kolleegid, soovime selgelt välja öelda, et eelarvekomisjon üritas ühest küljest olla ülimalt kohusetundlik ja leida kesktee eelarve põhjendatud suurendamise juhtumite – mida me toetame ja mida peame ka nõukogule põhjendama, kuna soovime siin head tööd teha – ja selle tõsiasja mõistmise vahel, et hetkel tuleb kõigilt teatavat vaoshoitust nõuda.

László Surján, *raportöör.* – *(HU)* Austatud juhataja, lugupeetud Melchior Wathelet, volinik Lewandowski, head kolleegid! Minu ülesanne on saavutada võimaluste piires kokkulepe 2010. aasta ühes eelarvereas ja hinnata muudatusettepanekut, paranduseelarvet. See probleem hõlmab komisjoni mõne aasta tagust lubadust tagada banaanitootmisega tegelevatele riikidele mõistlikud hüvitised – see on lubadus, mida peame pidama. Ainus probleem seisneb aga selles, et kui komisjon vastava otsuse tegi ning selle välja kuulutas, ei arutanud ta seda eelnevalt eelarvepädevate institutsioonide harude vastavatel tasanditel ega ole endiselt suutnud koostada ettepanekut, millega kõik asjaosalised nõus oleksid. See summa on 300 miljonit eurot, millest 75 miljonit eurot tuleks maksta 2010. aasta eelarvest. Küsimus on selles, kust see raha tulema peaks. Ning just selles punktis on nõukogu ja parlament endiselt eriarvamusel, olles seljataha jätnud kaks ebaõnnestunud kolmepoolset läbirääkimist.

Kahjuks ei ole suudetud midagi kokkuleppelaadset saavutada, kuigi kompromiss on hädavajalik, sest maksed tehtaks riikidele, kelle olukorda vaadates tuleb tõega nentida, et hüvitis on neile üliioluline. Me ei suuda nõukoguga kokkulepet saavutada, sest meie arvates on tegu hoopis uue ülesandega, mis esialgses eelarveprojektis ei sisaldu, ning just selliste olukordade puhuks leiutasimegi vahendi nimega paindlikkusinstrument. Paindlikkusinstrument ongi mõeldud praeguste olukordade lahendamiseks – sellel on asjakohane õigusraamistik ning vahendid, mida kasutusele võtta. Nõukogu oli aga arvamusel, et asjade praegust seisu arvestades ei oleks liikmesriigid selle instrumendi kasutuselevõtmisega nõus, kuna see vajaks lisamakseid ning riigieelarved ei peaks sellele vastu. Parlamendis jäime aga arvamusele, et meie olemasolevatelt ja juba pikka aega edendatud programmidelt ei saa vahendeid ära võtta – seetõttu ei suutnud me kahjuks kompromissile jõuda. Seda arvesse võttes ning eelarvekomisjoni enamuse toetusel pean suure kahetsustundega tegema parlamendile ettepaneku, et parlament lükkaks tagasi paranduseelarve nr 6, komisjoni esitatud kompromissiettepaneku, mida nõukogu ei ole vastu võtnud.

Austatud juhataja! Selle arutelu käigus on mul õigus sõna võtta ka regionaalarengukomisjoni nimel. Kui lubate, liidan need kaks sõnavõttu üheks kokku, ja lisan veel, et soovin tunnustust avaldada komisjonile, mis on teinud kõik endast oleneva, järgides seejuures täies mahus kõiki 2011. aasta eelarves täpsustatud eeskirju ja ülemmäärasid. Me kõik teame, et Euroopa Liit on alarahastatud. Ülesannete täitmiseks vajalikke vahendeid tuleks suurendada. Peame vahendite nappuse teadmiseks võtma ja olemasolevaid vahendeid selle võrra tõhusamalt kasutama. Regionaalarengu vaatepunktist oli meil väga valus näha, et lisaks oli nõukogu teatud regionaalarengu kulud välja jätnud või neid kärpinud. Oleme tunnistajaks viimase kümne aasta kõige suuremale maksete assigneeringute kärpele. Meie arvates ei ole meil niimoodi võimalik tõhusalt edasi toimida. Seetõttu järgneb nüüd lepituskohtumine, kus seisukohad loodetavasti ühtlustuvad, võimaldades meil banaanitootmisega tegelevatele riikidele hüvitiste maksmiseks sobiva eelarve koostada. Tänan tähelepanu eest!

Janusz Lewandowski, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Nagu äsja sõna võtnud raportöör mainis, on tegu esimese eelarvega pärast Lissaboni lepingu jõustumist, ja see tekitab inimestes arusaadavalt huvi, mis ei ole tingitud niivõrd eelarves kajastuvatest numbritest kuivõrd iga-aastasele eelarvemenetlusele lisandunud institutsioonilisest mõõtmest.

Loomulikult on meil hea meel, et parlament taastab eelarveprojekti kulukohustuste ja maksete üldise tasakaalu – parlamendi hääletamise ja nõukogu hääletamise erinevus ulatus kulukohustuste puhul peaaegu 8,62 miljoni euroni ja maksete korral 3,6 miljoni euroni.

Muudetud prognoosi kohaselt oleme peaaegu kindlad, et meie programmitöö oli õige, et finantsperspektiivi praeguses punktis on eriotstarbeliste ühtekuuluvusfondide kasutamine hoo sisse saanud ja et kuluarved tuleb maksta järgmisel aastal, mistõttu taaskinnitame oma 2011. aasta prognoosi. Olles seda öelnud, pean teie tähelepanu juhtima vajadusele taastada eelarveprojekt põllumajandussektori raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise kohta. Kärpe säilitamine jätaks osa põllumajandusliku kulu prognoosist katteta.

Rõõmustame muudatusettepanekute üle, mille parlamendikomisjonid on sellel teemal esitanud. Parlamendi käidav kesktee, millele raportöör Sidonia Elżbieta Jędrzejewska viitas, on väga selge. See puudutab horisontaalseid muudatusettepanekuid ja poliitilisi eesmärke, mis paigutati prognoosis rubriiki 3b, kus käsitletakse noori ja noorte liikuvust.

Esitatud on ka teisi eelarveprojekti muudatusettepanekuid ning mõnda neist võiks ka rakendada, kui neil oleks õiguslik alus. Saadan mõlema muudatusettepaneku ning pilootprojektide ja parlamendi ettevalmistavate tegevuste teemal, mille üle parlamendikomisjonis hääletasime, välja teostatavust käsitleva kirja.

Avaldame kahetsust märkimisväärsete reservide üle, mille parlament on lisanud. Nii palgareservi suurus (75 miljonit eurot, millest 41 miljonit eurot ei seondu palkade 1,85% korrigeerimisega) kui ka nendega kaasnevate tingimuste arvukus – mis ei ole mõnikord personaliküsimustega üldse seotudki – on muretsemapanev.

Anname endast parima, et tingimustele vastata, ning reservid võib eemaldada hiljemalt lepitamise ajal.

Lisaks hindab komisjon parlamendi plaani mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärasid mitte ületada. Selle saavutamiseks kärbiti eelarvet näiteks ITERil, mille puhul vajame raha pigem rohkem kui vähem, ning välistegevuste vallas, kus vajame raha samuti pigem rohkem kui vähem.

Näen seda kui kutset arutelule ning see küsimus leiab lahenduse globaalses paketis kokkuleppele jõudmise hetkel.

Viitan siinkohal ka paranduseelarve nr 3 muutmisele, mida raportöör László Surján juba mainis. Kõne all on banaanisektori kaasnevad meetmed ja seni on parlamendi raportöör kinnitanud parlamendi seisukohta, mis on nõukogu seisukohast väga erinev. Nõukogu pooldab ümberpaigutamist, parlament paindlikkusinstrumentide tihedamat kasutamist – see aga ohustab meie institutsioonide usaldusväärsust AKV riikide silmis. Seetõttu peaksime üritama eesoleva lepitusmenetluse käigus kokkuleppele jõuda.

Nagu ikka, kaasneb eelarveprojektiga lisaks selle aasta paranduseelarvele ja banaanisektori järgmise aasta paranduseelarvele ka kirjalik muutmisettepanek Euroopa välisteenistusele ning kirjalik muutmisettepanek poliitilise üksmeele saavutanud uutele järelevalveasutustele.

Homme võtab komisjon vastu ja edastab parlamendile kirjaliku muutmisettepaneku, mis kujutab endast põllumajandus- ja kalandussektori lepingute eelarvestuse tavapärast ajakohastamist.

Tean, et institutsiooniline mõõde peaks eesseisva lepitamise käigus tähtsat rolli mängima. Meie kodanikud on kompromissi ära teeninud – peame tõestama, et Lissaboni lepingust on neile kasu, kuna see aitab Euroopa Liidu keeruka masinavärgi abil erimeelsusi lahendada. Seetõttu võtan endale lõpliku kokkuleppe ootuses ausa vahetalitaja rolli.

Melchior Wathelet, *nõukogu eesistuja.* – *(FR)* Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Esiteks palun vabandust, et tänapäeval üha sagedamini esinevate liiklusummikute tõttu veidi hiljaks jäin!

Kuulsin voliniku kõne lõpuosa. Mind viidi kurssi ka raportööri sõnavõtuga. Hetkel piirdun tõepoolest sellega, et teavitan teid nõukogu seisukoha põhipunktidest, ning loomulikult on meil just lepitusmenetluse käigus, mis peaks toimuma siis, kui assamblee kõigi muudatusettepanekute poolt hääletab – ja see ei ole kunagi kindel –, võimalik kõik poliitilised seisukohad lõplikult määratleda. Seetõttu räägin nüüd parlamendi muudatusettepanekutest ning muudatusettepanekutest, mille üle parlament hääletama valmistub.

Kasutan siiski võimalust ja räägin teile mõnest esmareaktsioonist ning tuletan teile ühtlasi meelde nõukogu murekohti, mis seonduvad 2011. aasta eelarvemenetlusega. Esiteks pean rõhutama, et eelarvemenetlus toimub ajal, mil oleme majanduskriisist üle saamas, ja et isegi siis, kui Euroopa eelarve saaks aidata kriisist üle saada ja ka reaalselt aitaks, ei tohi me unustada riigieelarvetele kehtestatud märkimisväärseid eelarvepiiranguid. Ilmselgelt peame selle saavutamiseks kulud range kontrolli alla saama. Selle raames ei pööra nõukogu teravat tähelepanu mitte ainult mitmeaastase finantsraamistiku mitmete rubriikide ülemmääradest kinnipidamisele, vaid eelkõige piisavate varude säilitamisele, et ettenägematute asjaoludega toime tulla.

Selles punktis tunneb nõukogu heameelt kulukohustuste assigneeringute piirangute üle, mille komisjon oma eelarveprojektis kehtestas. Teisest küljest tekitavad meile palju rohkem muret Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud, millega soovitakse teatud varusid märgatavalt vähendada.

Samuti avaldab nõukogu kahetsust maksete assigneeringute taseme tõusu pärast, mille üle parlament hääletada kavatseb – seda eriti seetõttu, et assigneeringute tase ületab komisjoni eelarveprojekti võimalused. Maksete assigneeringute tase peab olema piisav, kuid seda ei tohi üle hinnata ning seejuures tuleb arvesse võtta 2011. aastaga seonduvaid tegelikke vajadusi ning varasemaid rakendamisi. Peame iga hinna eest vältima vale sõnumi saatmist ajal, mil liikmesriikide eelarved on kriisist taastumas. Lisaks soovin teile meelde tuletada, et nende probleemide tõttu suutsime nõukogus tasakaalu saavutada vaid napi häälteenamusega, suurendades maksete assigneeringuid 2010. aastaga võrreldes 2,91%.

Nüüd soovin teie tähelepanu juhtida konkreetsetele punktidele. Nõukogu võtab teadmiseks Euroopa Parlamendi kavatsuse püsida mitmeaastase finantsraamistiku eri rubriikide ülemmäärade piires, kuid ei saa nõustuda sellega, et kulukohustuste assigneeringute käsitlemine toimuks tähtsate programmide arvelt – pean siinkohal silmas näiteks alamrubriiki 1a, kus käsitletakse konkurentsivõimet majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks, ning alamrubriiki 4, mille teemaks on EL kui ülemaailmne partner.

Seetõttu olen üllatunud, nähes, et parlament tegi ettepaneku vähendada assigneeringuid ühise välis- ja julgeolekupoliitika jaoks ajal, mil tehakse suuri jõupingutusi Euroopa välisteenistuse kiireks loomiseks.

Lisaks üllatab nõukogu see, et rahvusvahelise katsetermotuumareaktori (ITER) projektile 2011. aastaks eraldatud assigneeringuid soovitakse vähendada ajal, mil üritame endiselt leida võimalust, kuidas vabastada piisavalt vahendeid, et lahendada projektiga seonduvad rahalised raskused 2010., 2012. ja 2013. aastal. Nõukogu võtab teadmiseks parlamendi eesmärgid, milleks on noored, haridus ja liikuvus, ning võib neid eesmärke ülemaailmse kokkuleppe raames kaaluda. Ettepanekud esitatakse eelseisvate arutelude käigus.

Mis maksete assigneeringutesse puutub, siis soovin teiega jagada nõukogu muret, mis puudutab tegelikku suutlikkust toetust vastu võtta alamrubriigis 1b, mille teemaks on ühtekuuluvus majanduskasvu ja tööhõive nimel. Kui Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud eelarveprojekti taastavad ja seega assigneeringuid suurendavad, võib see vastavate assigneeringute puhul toetuse vastuvõtmise probleeme tekitada. Juhin tähelepanu sellele, et nõukogu võttis pärast komisjoni ettepanekute hoolikat kaalumist ning 2010. aasta assigneeringute täitmismäära arvessevõtmist vastu maksete assigneeringute 14% suurendamise otsuse.

Tõstatan veel ühe küsimuse, mis puudutab Euroopa Parlamendi kavatsust luua kaheksa uut eelarverida, mille assigneeringud ei seondu ei Lissaboni lepingu rakendamise kulude ega ka omavahendite tuluga. Leian, et 2011. aasta eelarve ei ole see koht, kus muuta eelarvega seotud vahendiks nende tähtsate arutelude tulemused ja need rasked otsused, mis järgmise mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimistel Euroopa Liidu tulevase rahastamisega kaasnevad. See on pikk ja keerukas arutelu, millele ei ole võimalik paari järgmise nädala jooksul 2011. aasta eelarvemenetluse küllaltki piiratud raamides lahendust leida.

Siiski märgin, et paljude muude teemade kaasamine 2011. aasta eelarve poliitilisse arutellu on parlamendi uusi volitusi arvestades üsna mõistetav ja ootuspärane. Mõned teemad on selle või järgmiste aastate eelarvetega seotud kuni aastateks 2007–2013 kehtestatud mitmeaastase finantsraamistiku lõpuni. Hetkel on kaalul ITERi saatus ning lõpetada tuleb ka Lissaboni lepingu sätetest lähtuva mitmeaastase finantsraamistiku kohaldamise eeskirjade vastuvõtmine – nendes kahes punktis peame ilmtingimata kokkuleppele jõudma. Komisjon esitas ettepanekuid, mille nõukogu enamus vastu võttis. Nõukogus tuleb üsna varsti arutlusele eesistujariigi ettepanek sellises tundlikus küsimuses nagu paindlikkus, mida pean väga oluliseks teemaks.

Võttes arvesse teisi küsimusi, nagu selle kohandamise kasutamine eesmärgiga märkimisväärselt suurendada mitmeaastase raamistiku eelarvevahendeid, mille raames võetaks arvesse Lissaboni lepingust tulenevaid uusi eraldisi, pean teile reaalset olukorda vaadates teatama, et see ei ole liikmesriikide rahanduse praegust taset arvestades võimalik. Vajadus kriisist välja tulla ning riikide eelarvepoliitika, mis on suurel määral Euroopa Liidu mõju ja kontrolli all, seda kahjuks aga ei võimalda.

Nagu teame, tuleb nende läbirääkimiste ajal käsitleda ka teisi küsimusi. Komisjon rõhutab neid oma teatises, kus käsitletakse eelarve läbivaatamist. Nõukogu on oma olemuselt organ, mis kuulab, kaalub ja üritab vastuseid pakkuda. Loomulikult ei hakka nõukogu selle arutelu raames teistmoodi käituma. Nõukogu kuulab ettepanekud ära ning koostab arvamuse. Loomulikult jõuab siiski kätte ka aeg neile küsimustele vastused leida ning otsuseid langetada. Kuna tegu on keerukate probleemidega, mis nõuavad märkimisväärseid

mehhanisme ja vahendeid, siis teame, et lahendusteni ei jõuta 2011. aasta eelarve arutelu, vaid järgmise mitmeaastase raamistiku arutelu raames. Loomulikult võib mõnede selliste probleemide puhul nõukogult mõnd ettepanekut või kommentaari oodata.

Lõpetuseks soovin veel rõhutada, et 2011. aasta eelarve teemal kokkuleppele jõudmine paari järgmise nädala jooksul on ülitähtis. Seetõttu aitab eesistujariik endiselt kaasa siiani valitsenud suurepärase koostöö keskkonna soodustamisele – lisaks arvan, et kui Euroopa Liit ei suuda Lissaboni lepingu ajastu esimese eelarve hääletamisel üksmeelele jõuda, annab see Euroopa kodanike silmis liidu mainele tugeva hoobi.

Austatud juhataja! Lugupeetud parlamendiliikmed! Tänan teid tähelepanu eest!

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *väliskomisjoni arvamuse koostaja.* – *(ES)* Austatud juhataja, lugupeetud Melchior Wathelet, volinik Lewandowski, head kolleegid! Esiteks soovin eelarve üldraportööri tehtud töö eest tänada.

Kuigi oleme väliskomisjonis mõõdukust üles näidanud ning teame ka seda, et alamrubriigis 4 olevad assigneeringud suurenevad tunduvalt üle keskmise, peame neid endiselt ebapiisavaks, kuna nendega ei ole võimalik tagada pidevat nähtavat ja tõhusat välispoliitikat, mis oleks kooskõlas Lissaboni lepingus kehtestatud eesmärkidega.

Meid üllatab, et nõukogu imestab, kui parlament esitab ettepaneku teha mõned taktikalised kärped, võttes arvesse kärbete tähtsust nii kompromissassigneeringute kui ka maksete assigneeringute seisukohast, mille nõukogu ise kehtestas.

Soovin tänada eelarvekomisjoni, mida esindab siin täna nende esimees, et Euroopa välisteenistuse assigneeringud reservi panite!

Austatud juhataja! Loomulikult ei taha ma sõna võtta tegusa ja tõhusa suhtumise vastu, kuid lepitusmenetluse käigus peab parlament endale kindlaks, väga kindlaks jääma, kuna kaalul on ikkagi 2011. aasta eelarve koostamine, nagu nõukogu eesistujagi mainis.

Thijs Berman, *arengukomisjoni arvamuse koostaja.* – *(NL)* Austatud juhataja! Vahendid on kättesaadavaks tehtud selleks, et arengukoostöö toimuks tõepoolest arengueesmärkide saavutamise nimel, kuna nii on meil võimalik pehmendada hoope, mida finants- ja majanduskriis vaestele riikidele teenimatult jagab.

Kui tagame nende integreerimise maailmamajandusse, saab neist uus turg ja seetõttu osa lahendusest. Arengufondid – arengukoostöö rahastamisvahendi fondid – on loodud just vaesusega võitlemiseks, mitte ELi ja tööstusriikide koostöö edendamiseks.

Samuti ei tohiks banaanitootmise reform – banaanisektori kaasnevad meetmed – toimuda praegustele arenguprogrammidele eraldatud vahendite arvelt. Lisaks tuleb demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi all demokraatia ja inimõiguste tugevdamiseks eraldatud summad kindlasti samaks jätta.

Pakistanis toimunud hiljutised üleujutused näitasid taas kord, et peame olema valmis kiiresti ja tõhusalt reageerima – see ei peaks tähendama kiireloomulise meetmena eelarve kallale minekut, vaid võimalust kasutada humanitaarabile eraldatud kindlat summat. EL peab olema võimeline kiiresti reageerima ning jätkuvalt abiks olema.

Bogusław Liberadzki, *eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja.* – *(PL)* Eelarvekontrollikomisjoni nimel sõna võttes soovin teie tähelepanu juhtida järgmistele küsimustele. Esimene neist puudutab eelarve koostamise ja rakendamise käigus ilmnevate

vigade taset. Kaks eriti tähtsat valdkonda on välistegevus ja struktuurifondid. Meile on ka üliolulised tavapärasel viisil eraldatud summad, mille eraldamise kriteeriumid põhinevad kasutatud fondide mõjude hindamisel. Eelarvega seonduvate otsuste langetamisel on see külg tihti väga puudulik. Kolmas valdkond on ühtlustatud eelarve, näiteks Ühtekuuluvusfond ja üleeuroopalised transpordivõrgud. Tundub, et eelarve kujundamisel kasutame liiga vähe Euroopa metodoloogiat ja liiga palju eelarve riigipõhist killustatust. Viimane eelarvega seonduv tegur on palve võtta arvesse ka riigisisestes aruannetes sisalduvat teavet eelmise aasta eelarve eesmärkide täitmise kohta. Hetkel esitavad neid aruandeid vähem kui pooled liikmesriigid ning esitatud aruannete koostamisel on kasutatud väga erinevaid metodoloogiaid.

Pervenche Berès, *tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamuse koostaja. – (FR)* Austatud juhataja, lugupeetud Melchior Wathelet, volinik Lewandowski! Mis puudutab 2011. aasta eelarvet, on tööhõive- ja sotsiaalkomisjonil väga hea meel, et eelarvekomisjon taastas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi assigneeringud. Meie arvates on see kriisi ajal täiesti hädavajalik ning palume nõukogul praegust olukorda arvesse võttes parlamendi mõistlikku kava toetada.

Lisaks palume pöörata erilist tähelepanu Euroopa Sotsiaalfondi assigneeringute rakendamise määrale, sest vastasel juhul ei ole fondil võimalik oma eesmärke täita.

Lisaks nõuame lisavahendite eraldamist sotsiaalsele dialoogile, kuna tänapäevane ümberkorraldusprotsess on meile õpetanud, et sotsiaalse dialoogi korral laabuvad asjad paremini ja meil on võimalik paremaid lahendusi leida. See on oluline küsimus.

Lõpetuseks tunneme heameelt, et eelarvekomisjon kinnitas EURESi esimese töökoha ettepaneku, kuna Euroopa Parlament aitab sellega tunduvalt kaasa juhtalgatuse „Noorte liikuvus" edendamisele – lisaks on EURESi algatus vahend, millega edendada hädasti tuge vajavat sotsiaalset uuendustegevust.

Jutta Haug, *keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamuse koostaja. – (DE)* Austatud juhataja, lugupeetud Melchior Wathelet, volinik Lewandowski, head kolleegid! Eelarve teemal keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamuse koostajana ei räägi ma täna siinviibijatele midagi uut. Siiski soovin juhtida teie tähelepanu taas kord sellele, et keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon vastutab kogueelarvest vähem kui 1% eest, millest peame rahastama kõik keskkonnakaitse meetmed, bioloogilise mitmekesisuse meetmed ning kliimamuutusega võitlemise meetmed. Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon vastutab kogu rahvatervise valdkonna, toidu- ja söödaohutuse, veterinaarmeetmete ning lisaks viie Euroopa asutuse ülivajaliku töö eest. 1%! Sellises olukorras ei ole meil igatahes võimalik suurtest rahaülejääkidest rääkida. See väike summa, millega hetkel peame läbi ajama, on meie töö jätkamiseks täiesti hädavajalik. Seetõttu ei ole mingi üllatus, et me ei saa nõukogu kärbetega nõustuda. Meil on neid vahendeid vaja.

Heide Rühle, *siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamuse koostaja. – (DE)* Austatud juhataja, lugupeetud Melchior Wathelet, volinik Lewandowski! Soovin eelmise sõnavõtja seisukohale toetust avaldada. Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonina vastutame tolli, siseturu ja tarbijakaitse kitsa valdkonna eest. Üritasime numbreid teraselt silmas pidada ning panime kirja vaid selle, mida pidasime hädavajalikuks. Kriisi ajal läheb raha tarbijakaitse, tolli, tolliametnike koolitamise jms jaoks loomulikult vaja. Seetõttu arvame, et endised arvud tuleb taastada.

Soovime eelarvekomisjoni senise suurepärase koostöö eest tänada ja loodame, et see jätkub ka edaspidi!

Mairead McGuinness, *põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamuse koostaja.* – Austatud juhataja! Soovin raportööri 2011. aasta eelarvega tehtud hoolsa töö eest tänada!

Alustaksin kohe ühest põllumajanduseelarve valupunktist, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise eelarvereast. Parlamendikomisjonina esitasime muudatusettepaneku uuesti ja kutsume parlamenti üles seda muudatusettepanekut täielikult toetama. Nõukogu on loomingulisi raamatupidamisvõtteid kasutades suutnud leida 420 miljonit eurot. Kui meie muudatusettepanek läbi ei lähe, on meil järgmisel aastal eelarvega suur probleem ning kärpeid tuleb teha põllumajanduse kõigis eelarveridades.

Parlamendina ei saa me sel juhtuda lasta ning seetõttu palume kõigil fraktsioonidel oma muudatusettepanekut toetada. Soovin eelarvekomisjoni tänada mõistvuse ja abi eest, mida põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile piimandusfondi, koolidele puuvilja ja piima jagamise programmi, mesilaspopulatsioone ning enim puudust kannatavate inimeste abistamise programmi käsitlevate muudatusettepanekutega üles näitasite ja andsite.

Loodan, et piimatoodete turuga seonduvad komisjoni optimistlikud eeldused leiavad kinnitust. Mulle teeb siiski muret volatiilsus.

Morten Løkkegaard, *kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamuse koostaja.* – *(DA)* Austatud juhataja! Kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamuse koostajana võin uhkusega öelda, et oleme parlamendis hakkama saanud sellega, mida komisjon ei ole suutnud ja mida nõukogu ei ole tahtnud teha – võtsime teadmiseks Euroopa 2020. aasta strateegiaga kaasnenud kohustused ja suutsime tagada strateegias määratletud eesmärkide rahalise toetuse.

Kindlasti peame investeerima haridusse ja elukestvasse õppesse, et tagada „uute töökohtade jaoks uued oskused", mis on strateegia üks põhieesmärke. Seetõttu soovime, et nõukogu toetaks 2011. aasta eelarve seisukohta, mille loodame homme parlamendis vastu võtta. Loomulikult tuleks selle seisukoha raames elukestva õppe programmile täiendavalt 18 miljonit eurot eraldada. See võimaldaks enam kui 3500 Euroopa üliõpilasel Erasmuse õpirände programmis osaleda. Soovime suurendada nende kutseõpet omandavate üliõpilaste arvu, kellel on võimalik ametipraktikat saada. Soovime ELi rahastatavasse täiendusõppesse rohkem täiskasvanuid kaasata. Õhus on lisaks veel programmile Inimesed – mille eesmärk on suurendada doktorikandidaatide ning doktorikraadi omandajate liikuvust, anda võimalus tihedamaks koostööks tööstusega ja ajakohastada ELi ülikoolid – ja kommunikatsioonile eraldatava 10 miljoni euro küsimus. Meil oleks nõukogu toetuse üle väga hea meel.

Juan Fernando López Aguilar, *kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni arvamuse koostaja.* – *(ES)* Austatud juhataja! Soovin esitada lühiaruande sellest, mida kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon eelarve arutelu edendamise heaks on teinud. Neid teemasid on neli.

Esimene teema puudutab Europoli, sest meie komisjon on nõukogu esitatud kärpeid arvesse võttes selle eelarve taastanud – lisaks tegime ettepaneku suurendada eelarvet 500 000 euro võrra, et Europol saaks täita kohustusi, mille terroristide rahastamise jälgimise programmi teise versiooni jõustumine neile kehtestas.

Teiseks palusime reservis hoitavad assigneeringud kasutusele võtta ja nende arvelt Europoli eelarve suurendamise ettepanek rahuldada.

Lisaks otsustasime teise põlvkonna Schengeni infosüsteemile eraldatud assigneeringud reservi panna tingimusel, et need vabastatakse kohe, kui saame vajalikud andmed sammude kohta, mille tulevikus astuma peame.

Kuna peame neid vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala seisukohast ülimalt tähtsaks, tegime ettepaneku taastada sisserände ja integratsiooniga seonduva fondi assigneeringud – nendeks on Välispiirifond, Euroopa Tagasipöördumisfond ja Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fond.

Lõpetuseks taastasime eelarve, mis oli kavandatud asutusele Eurojust, mille funktsioone hiljuti laiendati, sest tegu on Euroopa õiguskoostöö arendamise seisukohalt hädavajaliku vahendiga.

Algirdas Saudargas, *põhiseaduskomisjoni arvamuse koostaja. – (LT)* Tunnustan raportööri tasakaalustatud seisukoha leidmise eest! Arvan, et 2011. aasta eelarve ettepanekus, mille üle homme hääletame, säilib eelarve kokkuhoiu ja majanduse edendamise ideaalne tasakaal ning et see rahuldab Euroopa Parlamendi korduvalt tõstatatud põhieesmärgid. Mõistan liikmesriikide kulude kärpimise eesmärki, mille saavutamiseks üritatakse eelarve puudujääki maksimaalselt vähendada, ent paljud nõukogu esitatud kärpimisettepanekud on alusetud. Me ei tohi unustada, et Euroopa Liidu eelarve-eesmärgid on erinevad. ELi eelarve raha suunatakse meie tulevastesse investeeringutesse. See, kuidas kriisist jagu saame, sõltub selle raha õigest jagamisest ja kasutamisest. Energia, uuendustegevus, teadusuuringud, haridus ja liikuvus on meie majanduskasvu ning uute töökohtade loomise aluseks. Seepärast ei pea me tagama mitte ainult juba olemasolevate tõhusate programmide järjepidevust, vaid ka Lissaboni lepinguga kaasnenud uute vastutusalade piisavat rahastamist. Kutsun oma kolleege üles seda eelarveprojekti kinnitama!

Peter Šťastný, *rahvusvahelise kaubanduse komisjoni arvamuse koostaja.* – Austatud juhataja! Lissaboni lepinguga anti Euroopa Parlamendile uued volitused rahvusvaheliste lepingute alal ning rahvusvahelise kaubanduse komisjon kavatseb neid uusi volitusi ka tõhusalt kasutada.

Banaanitööstuse kaasnevate meetmete paindlikkusinstrument aitab banaanitootmisega tegelevatel riikidel uutele katsumustele vastu astuda, millest võidavad ka ELi tarbijad ja vähimarenenud riigid. Kaubandusega seotud abi, nt majanduspartnerluslepingud ja kaubandusabi, edendavad kaubandustegevusest lähtuvat majanduskasvu mitte ainult ELis, vaid ka vastavates partnerluspiirkondades.

Lõpetuseks soovin veel mainida meie keskendumist WTO parlamentaarsele mõõtmele ja India, ASEANi ning Hiinaga seonduvatele välistele ärihuvidele. Selliste keskuste vahendusel kiiret majanduskasvu näitavate riikidega suhtlemine toob meie riikidele, eriti meie VKEdele, üldist kasu.

Dominique Riquet, *transpordi- ja turismikomisjoni arvamuse koostaja. – (FR)* Austatud juhataja! Transpordi- ja turismikomisjon, mis on kriisi ajal oma ettepanekutes väga mõistlik olnud, soovib juhtida tähelepanu sellele, et transport ja turism toovad liidu SKPst sisse üle 10% ja on seetõttu Euroopa suure lisandväärtusega majanduskasvu seisukohast üliolulised sektorid.

Kolm punkti väärivad eraldi väljatoomist ning ühtlasi soovime, et neid toetataks. Esiteks asutuste rahastamine. Milleks õigusloomega tegeleda, kui puuduvad eelnevad kriteeriumid või järgnevad operatiivse rakendamise vahendid? Nende muudatusettepanekutega üritatakse anda asutustele vahendid enda ja seeläbi ka Euroopa volituste täitmiseks.

Teiseks muutus turism, mille poolest liit on esimene sihtkoht kogu maailmas, pärast Lissaboni lepingu jõustumist omaette pädevusvaldkonnaks, kuid sellel puudub eraldi eelarverubriik. Kahe ettevalmistava tegevusega jätkamisest lihtsalt ei piisa. Soovime oma meetmeid tõhustada ning toetada vähemalt sümboolselt uusi pilootprojekte, mis seonduvad tööstus- ja kultuuriturismiga.

Lõpetuseks lisan veel, et Islandil toimunud vulkaanipurse näitas meile selgelt, kui tähtis on kasutusele võtta ühine teabe- ja broneerimisliides kõikide transpordiliikide jaoks, nagu oma viimases taotluses mainisime.

László Surján, *regionaalarengukomisjoni arvamuse koostaja.* – *(HU)* Austatud juhataja! Tänan teid sõnavõtu võimaluse eest! Nõukogu võtab ära neli miljardit eurot ja süüdistab majanduskriisi. Mida nad nende vahenditega saavutada suudavad? Kriisi nendega ju ei lahenda! Küll aga suudavad nad saavutada salle, et rikuvad liikmesriikide vahel valitseva solidaarsuse ja muudavad alustatud programmide lõpetamise võimatuks. Austatud juhataja! Lugupeetud minister! Asi ei ole seda väärt. Seetõttu peame parlamendikomisjoni arvamuse kohaselt, mis on esitatud 2011. aasta eelarve alamrubriigis 1b, Euroopa Komisjoni ettepanekute juurde tagasi pöörduma, sest need põhinevad liikmesriikide prognoosidel. Liikmesriigid ei peaks kahe vastuolulise lahendusega mängima. Tänan tähelepanu eest!

Paul Rübig (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Soovin teada, miks tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon ei ole oma arvamust esitanud. Kõige suuremad kärped tabasid just neid. Miks ei ole neil siin sõnavõtjat?

Juhataja. – Hea küsimus, Paul Rübig! Selles raportis puudus säte, kus oleks tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust nõutud. Mul on siin nimekiri kõigist parlamendikomisjonidest, kes pidid arvamuse koostama ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni siin nimekirjas ei ole.

Igatahes üritame selles selgusele jõuda, Paul Rübig.

Salvador Garriga Polledo, *fraktsiooni PPE nimel.* – *(ES)* Austatud juhataja! Optimaalne eelarvepoliitika ei ole mitte selline, mille käigus rohkem või nutikamalt tegutsetakse, vaid see, mis hea tulemuse annab, nagu volinik oma teatises ütles.

Euroopa Komisjoni koostatud 2011. aasta eelarve ülesehitus meeldib mulle, kuid arenguruumi veel jagub. Mulle ei ole kunagi meeldinud ega meeldi ka praegu see, kuidas nõukogu Euroopa eelarveid käsitleb. Komisjoni või parlamendi iga viimase kui projekti igakülgne kärpimine ei ole eelarve koostamise viis – see on ehe näide rahanduslikust tapatööst.

Sooviksime nõukogu esindajalt ühtlasi küsida, kas ta kuulis volinik Lewandowski juttu maksete assigneeringute vajalikkusest.

Minu fraktsiooni arvates on võimalik eelarvelise kokkuhoiu ja Euroopa arengu tasakaal leida. On selge, et Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis ei usu, et meil on võimalik tasakaalustatud lahenduseni jõuda, ning esitab seetõttu muudatusettepanekuid, mis ületavad eelarve ülemmäärasid ning muudavad meie ja nõukogu lahingu vältimatuks.

Palun seetõttu täiskogul seda strateegiat mitte toetada, vaid pooldada hoopis raportööri strateegiat, mis eelmisel nädalal juba eelarvekomisjoni enamuse toetuse pälvis.

Göran Färm, *fraktsiooni S&D nimel.* – *(SV)* Esiteks soovin raportööri Sidonia Elżbieta Jędrzejewskat südamest tänada. Ta on saavutanud suurepärase laheduse, millega oleme eelarvekomisjonis suures osas nõus hoolimata sellest, et seal on teatud valdkondi – mille juurde ma hiljem tagasi pöördun –, milles Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonil Euroopa Parlamendis on veidi teistsugune arvamus.

Oleme liikmesriikide rahanduse kriisiolukorrast täiesti teadlikud. Sellest hoolimata kaitseme eelkõige ELi eelarvet, kuigi hoiame tasemed hetkel väga madalal, võttes siinkohal eriti arvesse järgmise aasta uusi poliitilisi kohustusi, mille raames hoiab ka parlament oma eelarve kasvumäära alla 1%. See on väga tagasihoidlik.

Maksete kasvumäär on kõrgem ja ka see tundub mõistlik. Kui üritaksime struktuurifondi makseid praegu tagasi hoida, oleks sellel otsene mõju riikidele, millel on töökohtade ja majanduskasvuga kõige suuremaid probleeme. Ei tohi unustada, et sellised riigid nagu Kreeka, Iirimaa, Portugal, Hispaania ning Läti on kõik ELi eelarvevahendite netosaajad. Eelarve kärpimine mõjub neile kahjulikult. Me ei tohi seda unustada.

Esiteks meie eelarvet piiratakse. Viimase 20 aasta andmeid vaadates on näha, et ELi eelarve on suurenenud aeglasemalt kui liikmesriikide eelarved. Ka see on miski, mida me ei tohi unustada.

Teiseks ei ole meie, sotsiaaldemokraadid, nõus sellega, et kriisist väljumise ainus lahendus on kokkuhoiumeetmed. Seetõttu võitleme eelarve suurendamise nimel, seda eriti rubriigis 1a, kus käsitletakse investeeringuid, teadus- ja arendustegevust ning tööturuga seonduvaid algatusi. Nende valdkondade eelarvet tuleb suurendada. Me ei ole nõukogu ja komisjoniga ITERi projekti küsimuses täiesti samal seisukohal. Oleme küll selle projekti poolt, ent see ei tohi olla teadus- ja arendustegevuse ainus eesmärk. See ei tohi kõike muud välja tõrjuda. Kui soovime ITERiga jätkata, tuleb teostada läbivaatamisi ning ühtlasi vajame ka rohkem raha.

Kolmandaks peame kindlasti suutma kriisi ajal jätkuvalt solidaarseks jääda. Kui struktuurifondides tehtud kärped annavad kõige suurema hoobi neile, kes abi tõepoolest vajavad, ei saa me sellise poliitikaga nõustuda.

Neljandaks usume ka seda, et Lissaboni leping õigustab eelarve mõningast suurendamist. ELile lisandub palju uusi ülesandeid, mis on seotud Euroopa välisteenistuse, uute finantseerimisasutuste ning energia- ja kliimavaldkonnaga. Me ei saa ELile uusi ülesandeid anda ja nende jaoks siis raha eraldamata jätta.

Lõpetuseks soovin veel mainida välispoliitika eelarvet, mis on ilmselgelt alarahastatud. Kui suudame endale lubada Palestiina abistamist ja leiame vahendid laienemiseks, vajame kindlasti rohkem raha ka välispoliitika edendamiseks. Seetõttu on meile, sotsiaaldemokraatidele, oluline ka see, et saaksime 2011. aasta eelarve siduda aruteluga, millel on ka pikaajalisem perspektiiv: mõtlen siinkohal omavahendeid, 2012. ja 2013. aasta eelarvete ülemmäära ning uut rahalise toetuse mehhanismi. Seetõttu on mul väga hea meel, et volinik mainis paindlikkust kui ühte võimalikest lahendustest, mis aitaks meil soovitud eesmärki saavutada. Olen täiesti kindel, et me ei saavuta neil eelarveläbirääkimistel edu, kui me ei suuda eelarve ülemmäärasid mingil viisil läbi vaadata või paindlikkusinstrumenti rakendada. Usun, et see on täiesti hädavajalik.

Anne E. Jensen, *fraktsiooni ALDE nimel.* – *(DA)* Austatud juhataja, lugupeetud Melchior Wathelet, volinik Lewandowski! Enamiku liikmesriikide riigieelarved on kärpekirvest tunda saanud. Kas me ei peaks siis ka ELi eelarvet piirama? Jah, peaksime küll, ning teatud määral

me seda juba teemegi. See on järgmise aasta eelarvet käsitleva parlamendi ettepaneku läbiv teema. Hoidsime oma soovid mitmeaastases finantsraamistikus määratud ülemmäärade piires, kuid see on võimalik vaid siis, kui kärbime kindlaid eesmärke ja rahvusvahelisi kulukohustusi. Vastasel juhul ei ole meil võimalik teadustegevuseks, energiapoliitikaks ja Palestiina abistamiseks piisavalt assigneeringuid leida. Kui konkreetsemaks minna, siis pidime näiteks kärpima assigneeringuid, mis olid eraldatud ITERi ja Tuumasünteesienergeetika Arendamise Euroopa Ühisettevõttele, ühisele välis- ja julgeolekupoliitikale, banaanitootmisega tegelevate riikide abistamiseks ning koostööks äsja tööstusriikideks saanud riikidega. Minu arvates peegeldab see tõsiasja, et mitmeaastane finantsraamistik on liiga piirav, mistõttu soovin taas kord kahetsust avaldada, sest komisjon ei ole oma lubadustest hoolimata esitanud meile selle raamistiku tõsiseltvõetavat vahearuannet. Peame kuni 2013. aastani kavandatud finantsperspektiivi läbi vaatama. Vastasel juhul ootavad meid ees probleemid. Komisjon edastas meile äsja teatise eelarve läbivaatamise kohta, milles on esitatud meie tegevussuunad paljudeks aastateks, kuid ometigi ei ole seal selgitatud, kuidas tulla 2011., 2012. ja 2013. aastal ots otsaga kokku.

Soovin Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel Sidonia Elżbieta Jędrzejewskat eelarve üle hääletamise korraldamise eest südamest tänada. Oleme tulemusega väga rahul. Oleksime soovinud põllumajanduseelarve teatud osades teistsuguseid numbreid näha. Me ei tahtnud piimandusfondile 300 miljonit eurot. Lisaks peaksime aitama lahendada raamatupidamisarvestuse kontrollimise probleemi. Hääletasime selles küsimuses valesti. Lisaks on parlamendi eelarves paar kohta, kus oleksime soovinud suuremat kokkuhoidu näha, ent lõppkokkuvõttes oleme praeguse tulemusega rahul ning ootan juba kannatamatult nõukoguga algavaid edukaid läbirääkimisi.

Isabelle Durant, *fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (FR)* Austatud juhataja, lugupeetud minister, volinik Lewandowski! Ka mina soovin raportööre, eriti Sidonia Elżbieta Jędrzejewskat ja Helga Trüpelit, tehtud töö eest tänada. Helga Trüpel on minu meelest ära teinud tohutu töö, täiesti silmapaistva töö, võimaldades isegi staažikatel eelarvekoostajatel, kes on sellega täiskogul juba aastaid tegelenud, Lissaboni lepinguga kaasnenud uutel tingimustel tööga vaid ühe lugemise piires hakkama saada. See on täiesti suurepärane saavutus – aitäh teile!

See on olnud maraton, millest meie fraktsioonide esimehed – istungisaalis on neid hetkel järel vaid üks – kõik mingil hetkel osa võtsid. Tuli ette olukordi, kus kartsime, et asi lõpeb halvasti, kuid tänu meie raportööridele ja presidendile läks kõik õnneks hoopis vastupidi. See võib olla küll ebatavaline, kuid soovin ka teda tehtud töö eest tänada. Meile on kasuks tulnud see, et fraktsioonide esimehed soovivad koos meiega esitada julge eelarve ning luua eelkõige sideme järelevalvega, sellega, mis toimub hiljem, 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonis (SURE), ning eelseisva finantsperspektiivi raames, sest 2011. aasta eelarve on küll tähtis, ent sellele järgnev on kindlasti veelgi olulisem. Mul on ütlemata hea meel, et üheskoos on meil, fraktsioonide esimeestel ja eelarvekomisjonil, õnnestunud kokkuleppele jõuda.

Loodame parimat! Kusagile ei kao aga tõsiasi, et hetkel on meil teada parlamendi seisukoht, ning olles kuulnud Melchior Watheleti sõnavõttu nõukogu vaadete teemal, olen ilmselgelt veidi mures selle pärast, mis meid lepitamisel ees ootab. See ei saa lihtne olema, sest nõukogu ja parlamendi nõuete vahel kompromissi leidmine saab raske olema. Loodan seejuures teie abile, et lõpptulemuseks oleks tõeliselt julge eelarve.

Need nõukogu liikmed, kes näiteks maksete assigneeringute suurendamist kritiseerivad, käituvad eelarve suhtes ebaõiglaselt. Tegu on endiste kulukohustustega, küsimus on

usaldusväärsuses: kui maksame selle summa, mille maksta lubasime, täidame lihtsalt oma kohust hoolimata sellest, kui seejuures maksete assigneeringuid ületame. Arvan, et me ei tohi siin asja tuuma kahe silma vahele jätta.

Kuigi hääletame homme resolutsiooni poolt, arvan siiski, et eelarves on mõned ebakorrapärad, ning soovin neist kaks peamist ka hetkel välja tuua.

Paar kuud tagasi hääletasime Euroopa 2020. aasta strateegia programmi ühe tähtsa resolutsiooni üle ning otsustasime selle raames liita strateegiaga valdkonnad, nagu üleminek rohelisele majandusele, taastuvate energiaallikate toetamine, rohelised tehnoloogiad ning palju muud, mis töö ja töökohtade loomisele kaasa aitab. Seda silmas pidades esitasime oma kavatsuste kinnitamiseks muudatusettepaneku, mille eesmärk oli säästva arengu kriteeriumide eemaldamine keskkonna rahastamisvahendi (LIFE) programmi alt ning selle lisamine kõigi teiste valdkondade alla. Kardan, et see muudatusettepanek lükatakse homme tagasi. Sellest hoolimata kutsun teid üles meie muudatusettepanekut toetama, kuna sel juhul ei jää säästev areng ainult jutu tasandile, vaid me jõuame ka tegudeni.

Ja nüüd teine vastuolu: rahvusvahelise katsetermotuumareaktor (ITER). ITERi eelarvet kärbiti 45 miljoni võrra. Päris märkimisväärne summa. Soovin teie tähelepanu juhtida sellele, et kõnealust summat üritati võtta põllumajanduspoliitikalt. Õnneks nii ei juhtunud – selle asemel võeti raha hoopis teadustegevuselt, mis ei olnud samuti eriti hea valik. Viitan siinkohal Ban Ki-mooni tänahommikustele sõnadele. Ta kutsus eurooplasi üles olema taastuvate energiaallikate valdkonna teerajajad ning edendama uusi, mitte minevikus populaarseid energialiike, mille kasutamise põhieesmärk on aktsionäride taskuid täita – selline mõtteviis ei aita mingil moel Euroopa tarbijaid ega tulevasi põlvkondi, kelle õlgadele jääb üha süvenev jäätmekäitluse probleem. ITERi suhtes võetud kõik-või-mitte-midagi-strateegia, mis läheb meile lõppkokkuvõttes maksma 1,5 miljardit eurot, on minu meelest suur viga, ja mulle tundub, et me ei toimi nii, nagu 2020. aasta resolutsioonis lubasime.

Lõpetuseks soovin mainida veel mõnda ajakavaga seonduvat küsimust, nagu majanduse juhtimine, nõukogu töökonna likvideerimine ning komisjoni ettepanekud, mille tõttu tuleb veel palju tööd teha, et arutlusel olev eelarve tulevaste eelarvete ja finantsperspektiiviga siduda.

Michał Tomasz Kamiński, *fraktsiooni ECR nimel. – (PL)* Praegune eelarve arutelu ning terve hulk arutelusid, mis meil ees seisavad, panevad Euroopa eliidi tugevasti proovile. Andsime Euroopale Lissaboni lepingu, millega saavad kodanikud omakorda võimaluse Euroopast rohkem osa saada. Kindlasti ei tohi me öelda, et tahame rohkem Euroopat, jättes aga selle tagamiseks vajalikud vahendid eraldamata. Just sellest punktist soovingi alustada. Me ei saa enda vastu ausaks jäädes öelda, et tahame küll rohkem Euroopat, ent ei taha selle eest maksta. Euroopa ülalpidamine maksab ja kui võrdleme Euroopa eelarve kulude struktuuri suurimate maksjate kulude struktuuriga, siis näeme, et Euroopale kulutamine ei ole just eriti suur kulu. Poola ning Kesk- ja Ida-Euroopa esindajana soovin rõhutada veel ühte tõsiasja: kõik vahendid, mis eraldatakse eesmärgiga arendada meie piirkonda, mis on Lääne-Euroopas välja arendatud ja toodetud kaupade suur tarbija, ning kogu raha, mis Euroopa uutesse riikidesse investeeritakse, on tegelikult ju raha, mis investeeritakse Euroopa tulevikku. Jõukam Kesk- ja Ida-Euroopa ning jõukamad Euroopa uued riigid avaldavad soodsat mõju ka nendele Lääne-Euroopa riikidele, mida me väga austame ning mis on Euroopa Liidu eelarve netomaksjad. Ka selles arutelus vajame rohkem Euroopa solidaarsust.

Miguel Portas, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – *(PT)* Austatud juhataja! Soovin selle arutelu kommenteerimisel täiesti otsekohene olla. Tegu ei ole raamatupidajate aruteluga, vaid tulevikku puudutavate plaanide ja valikutega.

Valitsuste seisukoht on väga lihtne: need kõik alluvad uuele Brüsseli konsensusele. Riigisisesel tasandil iseloomustab eelarveid aga üksainus sõna – kokkuhoid. Euroopa tasandil on selle lahendus väga lihtne – eelarve ülejääk.

Soovin nõukogule öelda, et kriis ei ole veel läbi ja et sel ajal toimub riigisisesel tasandil tõepoolest kõigi sotsiaalmeetmete kärpimine. Kriis ei ole veel läbi, kuid kõik meie riigieelarved osutavad palkade külmutamisele või vähendamisele, pensionide vähendamisele ning seejuures maailma kõige ebaõiglasema maksu – käibemaksu – suurendamisele.

Kõike seda arvesse võttes ei taha valitsused Euroopa eelarvesse enam ainsatki eurot eraldada. Nende ettepanek on täna arutlusel olevast eelarvest kolm miljardit eurot väiksem. Siiski peaksime arvesse võtma, et täna arutamisel olev ettepanek on tagasihoidlik ja selles puutub igasugune tarmukus.

Oleksime vajanud Euroopa eelarvet, mis suudaks katta riigisisese tasandi valdkonnad ning mille raames investeeritakse selgelt töökohtade loomisesse. Vajasime Euroopa eelarvet, mis oleks tasakaalustanud eelarvepoliitika negatiivset mõju riigisisesel tasandil.

See ei olnud võimalik. Valitsused annavad Euroopale uusi pädevusvaldkondi, ilma et nendega kaasneksid vastavad vahendid – nõnda toimides pesevad nad oma käed puhtaks, kuid säilitavad ometigi võimaluse teha ettepanekuid eelarve suurendamiseks, mida saab selgitada ainult lobistide mõju all olemisega. Selle ilmekas näide on ettepanek eraldada tuumasünteesi instituudile DENIM 350 miljonit eurot – selline investeering on praegustes oludes pehmelt öeldes kaheldav.

Tegelik põhjendus on aga järgmine. Riigisisesel tasandil põhineb eelarvedistsipliin rumalatel karistustel, mis on näiteks sätestatud täna ratifitseerimisele minevas Prantsusmaa-Saksamaa ühisavalduses. Euroopa tasandil on tegu eelarve ülejäägi ning keskpärase eelarvega, mis on pidevalt alarahastatud.

Praegusel otsustaval hetkel on ülimalt oluline arutleda Euroopa Liidu omavahendite ning selle üle, kas finantstehingud tuleks Euroopa tasandil maksustada, kuna see tooks majandusse veidigi õiglust. Euroopa on praegu meeleheitel. Elame Euroopas, kus Kreekas, Hispaanias ja Prantsusmaal korraldatakse üldstreike veel tänasel päevalgi. Järgmisel kuul tabavad streigilained ka Portugali ja Itaaliat. Oleme Euroopale, võitlevale ja meeleheitel Euroopale, võlgu õiglusel, investeeringutel ja töökohtade loomisel tugineva lahenduse.

Marta Andreasen, *fraktsiooni EFD nimel.* – Austatud juhataja! Parlament on ühinenud Euroopa Komisjoni nõudmisega suurendada 2011. aasta eelarvet 6%, ajal mil riikide valitsused teevad ettepanekuid oma eelarvete tõsiseks kärpimiseks.

Eelarve suurendamise pooldajad toovad põhjuseks selle, et rahastamispaketi suurendamist läheb vaja Lissaboni lepinguga kaasnenud uute pädevusvaldkondadega seonduvate kulude katmiseks. Kui ma nüüd järele mõtlen, siis ei meenu mulle küll, et oleksin kuulnud – või et keegi seda ratifitseerimise ajal oleks maininud –, et Lissaboni lepinguga kaasnevad mingid kulud ja kui suured need võiksid olla. Meil ei ole isegi tänasel päeval selget ettekujutust sellest, kui palju Lissaboni lepingu rakendamine maksumaksjale maksma läheb.

Lisaks väidetakse, et kokkuhoid ei ole kriisi ajal parim lahendus ja et peame kulutama rohkem haridusele, taastuvatele energiaallikatele jms. Vaadates aga viimaste aastate alakulu,

on selge, et EL ei suuda tõhusat eelarvet koostada. See ebaõnnestumine seondub eeskirjade eiramisega, mille Euroopa Kontrollikoda igal aastal tuvastab. Taas kord puudutab eelarve julgeim (17%) suurendusettepanek ühtekuuluvusfonde, mis on just see valdkond, kus audiitorid kõige rohkem eeskirjade eiramisi tuvastavad.

Kui minu arvates on üllatav, et EL üritab kriisi ajal oma eelarvet suurendada, siis veelgi ebaselgemaks jääb mulle see, miks parlament oma esinduskulude eelarvet kahekordistada üritab. Kas tahame sellega öelda, et Ühendkuningriik kärbib lastetoetusi ja ülikoolide rahastamispaketti, lükkab edasi koolide rajamise programme ning peab leppima veel teistegi valusate kärbetega, selleks et Euroopa Parlament saaks endale rohkem šampanjat ja austreid lubada? On see mõistlik, et Ühendkuningriik kärbib oma sõjalisi kulutusi, samal ajal kui selle netomakse Euroopa Liidule suureneb paari järgmise aastaga umbes kuuelt miljardilt Suurbritannia naelalt kaheksale miljardile naelale? See on brittidele lihtsalt vastuvõetamatu.

(Aplaus fraktsioonilt EFD)

Lucas Hartong (NI). – *(NL)* Austatud juhataja! Kui ma kuulen seda, kuidas Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon ja Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis 2011. aasta eelarvet kommenteerivad, on mul niivõrd häbi, et kaotan igasuguse soovi Euroopa Parlamendiga seotud olla. Sel ajal kui inimesed tunnevad kodudes muret oma töökoha ja sissetuleku pärast ning ootavad seda, et poliitikud hoiaksid kokku, kust võimalik, ning investeeriksid sinna, kus see on hädavajalik, suutsid komisjon ja parlament peaaegu üksmeelselt igasugustele kasututele ja tarbetutele hobide tehtavaid kulusid suurendada.

Sel ajal kui volinik Barroso kutsub liikmesriike üles kokkuhoiule, tegelevad tema komisjon ja Euroopa Parlament hoopis 2011. aasta eelarve suurendamisega. Seda ei ole enam võimalik tõsiselt võtta, kuid ometigi lähevad asjad just seda rada. Täiskogu ei paista mõistvat, millest meie kodumaalased tegelikult mõtlevad. Kui üks ainukene hea näide välja arvata, on meil tegu ühe sünge halli ja kuluka olemisega.

Jaa, mõned siin täiskogul kindlasti mõtlevad, et see on ainult tolle veidra Hollandi Vabaduse Partei (PVV) jutt. Austatud juhataja! See on tõsi, et me vaatame peeglisse ja küsime endalt: „Kas meie kodanike raha ikka tuleb kulutada kallitele ametiautodele, mida nii tihti ka erasõitudeks kasutatakse? Kas me ikka peame pidustuste peale raha laristama, sel ajal kui Euroopas valitseb raske majanduskriis? Kas meil on vaja luua kulukas Euroopa välisteenistus, kui kõik liikmesriigid saaksid selle ülesannetega suurepäraselt ka ise hakkama? Kas meil on vaja arvukaid mõttetuid parlamendikomisjone töös hoida ning Jeemeni ja Palestiina aladele veel raha saata?"

Nii mõtleb ainult PVV. Meid ei tasu aga alahinnata: PVV ei ole Euroopas enam üksi. Võitleme kodanike eest ning tahame, et meie häält siin kulukas tsirkuses kuulda võetaks. Olen uhke oma riigi ja selle kodanike üle ning võtan selle nimel sõna ka tulevikus, kuna seda on vaja teha ja kuna ma tahan seda teha. Seetõttu hääletame 2011. aasta eelarve vastu.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele vastavalt kodukorra artikli 149 lõikele 8)

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – *(NL)* Austatud juhataja! Lucas Hartongi sõnavõtust ja tema fraktsiooni muudatusettepanekutest on selgelt näha, et Hollandi Vabaduse Partei (PVV) puhul on tegu Euroopa-vastase erakonnaga. PVV on enda sõnul erakond, mis võitleb kuritegevusega ning soovib sisserändajaid tagasi nende kodumaale saata. Minu küsimus Lucas Hartongile on järgmine: kuidas sellega hakkama saate, kui Europoli eelarve nullini

vähendate, kokkuhoiu tõttu Schengeni infosüsteemi hävitate ja Euroopa Tagasipöördumisfondi 113 miljonit eurot tagasi lükkate?

Lucas Hartong (NI). – *(NL)* Austatud juhataja! Soovin kaasparlamendiliiget selle küsimuse eest tänada! Nagu Gerben-Jan Gerbrandy teab, on terrorismivastane võitlus ja sellealane poliitika liikmesriikide mure, ning me usume, et siin ei ole tegu Euroopa Liidu pädevusvaldkonnaga. Lisaks olen kindel, et minu austatud kaasparlamendiliige on teadlik ka sellest, et viimastel aastatel on Europolis avastatud hulgaliselt pettusjuhtumeid, mida siin täiskogul ka mõnda aega tagasi arutasime – minu meelest on see piisav põhjus, miks ka politseipoliitika liikmesriikide pädevusse tagasi anda.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele vastavalt kodukorra artikli 149 lõikele 8)

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Austatud juhataja! Ka mul on Lucas Hartongile üks küsimus. Teie ELi rahanduse kritiseerimist arvesse võttes soovin teada, kas teie fraktsioon, mis on Hollandi parlamendis praegusel hetkel valitsuse tugitalana väga tähtis, soovib netomaksja Hollandi netosummat vähendada?

Lucas Hartong (NI). – *(NL)* See on väga huvitav küsimus ning ühtlasi on tegu teemaga, mille üle siin täiskogul kindlasti veel palju arutletakse. Hollandi uus valitsus on Euroopa Liidule maksmise tõepoolest oma südameasjaks võtnud ning mul on selle üle väga hea meel ja olen neile selle eest väga tänulik. Muu hulgas ütleme kindlasti sõna sekka selle täiskogu mitmeaastase finantsraamistiku arutelul. Seetõttu võite kindel olla, et oleme nii 2011. aasta kui ka järgnevate aastate eelarvete täiendava suurendamise suhtes väga kriitiliselt meelestatud.

José Manuel Fernandes (PPE). – *(PT)* Austatud juhataja, lugupeetud Melchior Wathelet, volinik Lewandowski, head kolleegid! Parlamendi esitatud 2011. aasta eelarve on julge ja arukas ning austab kulukohustusi, mida on käsitletud rangelt ja realistlikult. Olen täiesti teadlik, et see arukas eesmärk on saavutatav, sest ELi eelarve moodustab kogurahvatulust jätkuvalt umbes 1%.

Ühtlasi annab eelarve selgelt märku sellest, et punktide väheseid varusid arvesse võttes vajab mitmeaastane finantsraamistik läbivaatamist – eriti puudutab see punkte 1A, 3B ja 4. Lisaks on samuti selge, et vajame uut arutelu liidu eelarve uute vahendite vajalikkuse teemal.

ELi institutsioonide vahel kokku lepitud põhimõtete ja programmide rakendamine on kindel hoolimata nõukogu ettepanekust võtta vastu karme ja meelevaldseid kärpeid nii maksete kui ka kulukohustuste assigneeringute vallas, mis ei ühti finants- ja eelarvehalduse põhimõtetega. Kõige hullem on see, et nõukogu seab kahtluse alla selliste ettepanekute ja investeeringute rakendamise, mis tähendavad ELile kasu ning lisandväärtust.

On väga hea – soovin siinkohal raportööri tunnustada –, et noori, haridust ja liikuvust käsitlevatest suundumustest on saanud meie põhieesmärk. Suurendasime elukestva õppe programmile, PESSOA programmile, teadlaste liikuvuse programmile, Erasmus Munduse programmile ning konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammile eraldatavat rahastamispaketti. Mis liikuvusse ja noorte tööhõivesse puutub, soovin eriti rõhutada ühte pilootprojekti, millega ma isiklikult ka seotud olin: „Sinu esimene töökoht välismaal".

Lisaks ei saa ma jätta mainimata parlamendi kõrgetasemelise õigusloome eesmärki, millega kaasneb ka täpsus – sellest annab selget tunnistust tõsiasi, et pärast juhatusega toimunud kohtumist oli algset ettepanekut kärbitud 25 miljonit eurot.

Derek Vaughan (S&D). – Austatud juhataja! Esiteks soovin raportööre eelarvega seonduva tubli töö eest kiita. Iga eelarve koostamine on raske, kuid liikmesriikide kärpeid arvesse võttes on selle eelarve koostamine olnud ehk veel keerukam kui tavaliselt.

Suurbritannia koalitsioonivalitsus teeb homme teatavaks julmad kärped umbes 83 miljardi Inglise naela ulatuses ning see mõjutab iga viimast kui Suurbritannia elanikku. Kardame, et see muutus on liiga kiire, liiga varajane ja liiga suur.

Me kõik teame, et peame ELi kulutustega ettevaatlikult ümber käima, mistõttu tuleb meil tagada, et EL kulutab oma raha arukalt. Lisaks peame kindlustama selle, et EL ja Euroopa Parlament suudavad oma ülesandeid täita ja et meil on võimalik oma eesmärke rahastada – viitan siinkohal eesmärkidele, nagu struktuurifondid ning teadus- ja arendustegevus, millest võidavad üksikisikud, ühendused ja VKEd üle kogu ELi. Kõik need asjad aitavad meil puudujäägist ja võlast välja kasvada. Neid punkte ei tohiks näha kui mõttetuid kulusid, vaid kui investeeringut tulevikku.

Sel ajal kui liikmesriigid soovivad kriisist kärbetega jagu saada, arvame meie, et saame kaasa aidata teistsuguse strateegia loomisele: see strateegia tugineb raskustest – nagu võlad, puudujäägid ja suurenev tööpuudus – välja kasvamise põhimõttele. Kuna peame neile põhieesmärkidele rahastamispaketi leidma, tuleb meil tarbetu kulutamine ja halduskulud ilmselgelt vaatluse alla võtta. Kui täiendavad kulutused on õigustatud, peaksime neid toetama. Me ei tohi unustada, et ELi praeguste lisakulude põhjuseks on liikmesriikide toetuse saanud otsused, nagu Euroopa välisteenistus ja kolme uue finantsjuhtimisasutuse loomine.

Kui kulutamine on tarbetu, tuleb sellele vastu seista. See kehtib nii üldeelarve kui ka Euroopa Parlamendi eelarve kohta. Raportöör on juba toonud näiteid valdkondadest, mille arvelt oleme üritanud parlamendi eelarvet kokku hoida. Esitan hetkel vaid ühe: vabastada teise osamakse reserv, mille suuruseks on ühe parlamendiliikme kohta 1500 eurot ühes kuus. Peame teada saama uute lisatöökohtade loomise kogukulud, enne kui reservi vabastamist kaalume – loodan, et sellega nõustuvad ka teised parlamendiliikmed.

Lisaks loodan, et homsel hääletusel vaatavad parlamendiliikmed iga muudatusettepaneku hoolikalt läbi, tagades sellega sobiva tasakaalu investeeringute ja parlamendi kohustuste täitmise ning riiklike kulutuste mõõdukuse tagamise vahel. Olen kindel, et iga parlamendiliige seisab selle eest, et EL lisaks väärtust nii liikmesriigi kui ka üksikisikute ja ühenduste kulutamisele.

Lõpetuseks loodan, et nõukogu saab lepituskohtumistel aru sellest, et ta peab silmas pidama mitte ainult kärpeid, vaid ka investeeringuid ja töökohtade loomist kogu ELis, kuna see on lausa hädavajalik.

Carl Haglund (ALDE). – *(SV)* Esmalt soovin raportööri suurepärase töö eest tänada! Soovin tänada ka eelarvekomisjoni raportööri, kes sai läbirääkimiste juhtimisega väga edukalt hakkama!

Hetkel valitsev majanduslik olukord on väga raske ja seda on oma sõnavõttudes kinnitanud ka mu kaasparlamendiliikmed. Olin oma fraktsiooni nimel vastutav selle eest, mida nimetati eelarve teisteks osadeks. Raskes majanduslikus olukorras on lihtne jõuda parlamendi omakulusid ja kulutuste suurendamist käsitleva sümboolse aruteluni. Seda on lihtne populistlikuks tembeldada, kuid nagu Ühendkuningriiki esindav kaasparlamendiliige juba märkis, siis kuigi assistentide kulud ning presidendi esinduskulud ei ole üldist pilti ja ELi eelarvet vaadates kindlasti eriti suured, on neil siiski sümboolne tähendus. Tõenäoliselt

peaksime vaatluse alla võtma omakulud ning vältima nende suurendamist majanduslikult raskel ajal.

Mis aga üldist eelarveprojekti puudutab, siis olen sunnitud nõukogu kahjuks kritiseerima. Saan aru, et nõukogu soovis selle aasta eelarves teatud kärpeid teha. See on täiesti loogiline, et me ei taha näiteks eelarvet 6% suurendada, kuid samal ajal ei ole me eriti järjekindlad, kui kärbime teadus- ja arendustegevust ning uuendustegevust, kuigi jõudsime eelmisel kevadel ühisele kokkuleppele Euroopa 2020. aasta strateegias, kus need valdkonnad on meie põhiliseks sihiks. Seetõttu tunduvad 2011. aasta eelarvega seonduvad nõukogu eesmärgid veidi ebaloogilised.

Lõpetuseks soovin veel omavahendeid puudutavat arutelu silmas pidades lisada, et Euroopa Liberaalide ja Demokraatide Liidu fraktsioonis on palju neid, kel on selle arutelu üle väga hea meel. See on vajalik. Hetkel toimub meil eelarve rahastamise küsimuses midagi käesurumise laadset, mis ei ole just eriti tõhus lahendus. See on väga hea, et meil on nüüd võimalik ELi tulevase eelarve teisi kaitsemudeleid arutada.

François Alfonsi (Verts/ALE). – *(FR)* Austatud juhataja! 2011. aasta eelarve on esimene eelarve, mille koostamisel lähtutakse uue Lissaboni lepingu sätetest. Meie raportöörid on Euroopa institutsioonide nimel väga head tööd teinud ja ma olen neile selle eest südamest tänulik! Meie parlament on suutnud eelarvelist kokkuhoidu vältida, tuues seejuures ohvriks meie põhieesmärgid – kõige enam on kannatada saanud säästva arengu valdkond. Kiidan heaks mõned vastuvõetud muudatusettepanekud ning

Korsikalt pärit parlamendiliikmena on mul seetõttu väga hea meel, et Euroopa vahendid on nüüdsest saadaval ka Euroopa ohustatud keelte olukorra parandamiseks, hoolimata sellest, milline on vastava keele seisund liikmesriigis. Usume ka seda, et selle ELi eelarvega kaasnevad arutelud on Euroopa tuleviku seisukohast lausa hädavajalikud. 2011. aasta eelarve poolt hääletamine on meie arvates kõigest esimene samm. Parlamendi töö on alles algamas.

Esiteks peame oma uued volitused korralikult toimima saama. Komisjon ja riigipead on selles punktis huvitavaid märke näinud, eriti mis puudutab ITERi projekti.

Teiseks peame algatama arutelu – mille tulemusena peame sisse seadma jõudude tasakaalu – meie vahendite suurendamise üle tulevases mitmeaastases finantsraamistikus aastateks 2014–2020. Liidul peavad olema omavahendid, nagu finantstehingute või Euroopa süsinikdioksiidimaks.

Seega kaasnevad 2011. aasta eelarvega konkreetsed arutelud, isegi kui need on sinna lisatud vaid sümboolsetel kaalutlustel. Selle eelarvega on parlament asunud oma uusi kohustusi täitma ning valmistub ette aruteludeks, millest sõltub liidu tulevik.

Lajos Bokros (ECR). – Austatud juhataja! ELi 2011. aasta eelarve on küll esimene eelarve pärast Lissaboni lepingu jõustumist, kuid see ei ole esimene eelarve, mis on koostatud kokkuhoiutingimustes. Ülemaailmne finantskriis on päevavalgele toonud Euroopa arengumudeli suured struktuurivead, mis põhinevad kõrgetel maksudel, eelarve sagedasel ümberjagamisel, paindumatul tööturul ning sotsiaalabi andmise tarbetul pikendamisel. Just praegu on õige hetk eelarvepoliitika üle järele mõelda ning selles ümberkorraldusi teha – seda mitte ainult riigisisesel, vaid ka Euroopa tasandil.

ELi 2011. aasta eelarves on näha teatavaid kokkuhoiu märke, kuid struktuurilised muudatused jäävad siiski liiga pinnapealseteks. Selle põhjuseks on tõsiasi, et paljud inimesed

peavad kvantiteeti kvaliteediks – arvatakse, et mida rohkem kulutada, seda paremaks Euroopa majanduse ja ühiskonna olukord muutub. Lisaks nõutakse lisavahendite eraldamist ettekäändel, et Lissaboni lepingu ja Euroopa 2020. aasta strateegiaga kaasnesid ühendusele uued pädevusvaldkonnad.

Siinkohal saadakse ühest tähtsast asjast aga väga valesti aru. ELi eelarve on riikide eelarvega võrreldes väike – ja seda õigusega. Seda ei ole vaja eesmärkide saavutamise nimel suurendada. Kõige tähtsam on eelarve struktuur ja kulutamise tõhusus. Piisab sellest, kui keskendume tugevalt uuendus-, teadus- ja arendustegevusele, kõrgharidusele, energiatranspordi teatud valdkondadele ning põllumajanduse ja maaelu arengule. Meie eelarve on väga erinev riikide eelarvest, kus on vabalt valitud kulutusteks väga vähe võimalusi. Meil on väga suur valikuvabadus. ELi eelarvet peaks vaatlema kui kapitalieelarvet, mitte kui praegust eelarvet. Selles tuleks keskenduda Euroopa ühisesse tulevikku investeerimisele.

Just seetõttu on meie fraktsioon täiesti veendunud, et ELi eelarvet ei ole vaja suurendada. See ei hakka mitte kunagi asendama riiklikku suveräänsust esindavaid riigieelarveid. Me ei vaja täiendavat üleeuroopalist maksu. ELi tasandil kehtestatavad maksud kahjuks vaid lisanduvad riigisisestele maksudele, mitte ei asenda neid, ja suurendavad seetõttu veelgi Euroopa ebasoodsat maksuolukorda võrreldes ülejäänud maailmaga.

Fraktsioon ECR ütleb ei ka võlakirjade emissioonile. Võlakirjad viitavad ilmselgelt võlale ning avaksid ukse puudujääkidele, mis aja jooksul võlakoormaks kasvavad. Meil on riigisisesel tasandil piisavalt võlgu ja veelgi enam rahastamata kohustusi. Me ei vaja täiendavaid võlakihte, mis hävitaksid Euroopa noorte tuleviku ning muudaksid Euroopa lõpliku allakäigu pöördumatuks. Fraktsioon ECR nõustub küll raportööri esitatud 2011. aasta eelarve eesmärkidega – noored, haridus ja liikuvus –, ent kui neid prioriteete tõsiselt võtame, on ju loogiline järeldada, et noored ei vaja ebasoodsa demograafia ajastul mitte suuremat eelarvekoormat, vaid rohkem solidaarsust ja investeeringuid meie ühisesse tulevikku.

João Ferreira (GUE/NGL). – *(PT)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! See eelarve, nagu ka paljud enne seda, koostatakse äärmiselt napi kitsa finantsraamistiku raames, mis välistab tegelikult igasuguse majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse. Nagu ka teised sõnavõtjad on maininud, vajame kiiresti selle finantsraamistiku vahearuannet. Taas kord ei küündi kavandatud eelarve mitmeaastases finantsraamistikus kokku lepitud summani. Aina süveneva kriisi ning miljonite inimeste töötuse ja halvenevate elamistingimuste taustal oleme kõik jälle teadlikud sellest, mida taevani kiidetud Euroopa solidaarsus mõnedele tegelikult tähendab.

Eelarve on kas vahend, mis vähendab ebavõrdsusi, edendab solidaarsust, majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, tööhõivet ning sotsiaalset progressi ja teenib seega töötajate ja inimeste huve, või hoopis vahend, mis süvendab ebavõrdsust, edendab neoliberaalseid ettevõtmisi, töökohakindlusetust, töötust, välist sekkumist ja sõda ning mis töötab töötajate ja inimeste huvidele risti vastu.

Kahjuks annab Euroopa üha suurenevates jõupingutustes tooni just viimane variant. Esiteks kahjustab selle eelarve väiksus eelarve enda ümberjaotavat rolli, muudab selle ebaõiglaseks ning teravdab ELi abinõude hävitavat mõju.

Soovime öelda, et sellele eelarvele on ka alternatiiv, mis ei ole mitte ainult võimalik, vaid ka üha vajalikum. Selle saavutamiseks hõlmavad meie esitatud arvukad ettepanekud ka

Euroopa tööhõive ja säästva arengu programmi, mis nõuaks endale ELi sisemajanduse koguproduktist 1% ja mida liikmesriigid täiendavalt toetaksid. Programmi eesmärk on tagada tõeliselt majanduslik lähenemisviis, edendades selleks iga riigi vastavaid eeldusi, varude säästvat kasutamist, tootmisesse investeerimist ning õigustega töökohtade loomist.

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS

asepresident

Bastiaan Belder (EFD). – *(NL)* Austatud juhataja! Majanduskriis on sundinud meid kokkuhoidlikud olema, nagu võib väga selgesti näha liikmesriikide eelarvetest. Euroopa Parlament aga seevastu tahab suurendada Euroopa Liidu 2011. aasta eelarvet. Ei saa õigustada asjaolu, et raportööre süüdistatakse ikka veel kõrgelt poliitiliselt tasandilt selles, et nad teevad ettepanekuid liiga väikeste summade kohta.

Lisaks sellele on parlament väljendanud soovi, et Euroopa Liit peaks saama omavahendite kogumises palju sõltumatumaks. Sellega rünnatakse põhimõtet, et Euroopa Liitu rahastavad liikmesriigid. Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis teeb ettepaneku kehtestada finantstehingute maks, millest saadud tulu laekuks ELi eelarvesse. ELi maks oleks aga soovimatu. Pankadele maksu kehtestamise korral tuleb sellest saadud tulu kasutada liikmesriikide suurte riigivõlgade tagasimaksmiseks. Lõppude lõpuks pidid ju liikmesriigid pankade päästmiseks suuri summasid kulutama.

Angelika Werthmann (NI). – *(DE)* Austatud juhataja! Head kolleegid! ELi 2011. aasta eelarve on probleemne nii parlamendi, nõukogu kui ka komisjoni jaoks. Lissaboni lepingu jõustumisest peale on Euroopa Parlamendil olnud rohkem vastutust ja rohkem tegemist õigusloome valdkonnas. Esiteks juhiksin tähelepanu sellele, et ELi eelarve maht on hetkel veidi üle 1% RKTst.

Tahaksin rõhutada kõige enam järgmist kolme punkti.

Esiteks on ELi 2011. aasta eelarves kindlad prioriteedid, mida tuleb viimaste aastate struktuurilistele kriisidele tõttu Euroopat tabanud majandusprobleemide valguses tugevdada. Ennekõike peab jääma meie pingutustes kesksele kohale töötuse taseme vähendamine Euroopas, näiteks investeeringutega majandus-, tööstus-, turismi-, energeetika- ning kliimapoliitikasse, nagu ka olemasolevate töökohtade kaitsmisega ja uute loomisega. Selles kontekstis pean silmas eriti noorte, hariduse ja liikuvusega seotud prioriteete. Peame pöörama tähelepanu programmidele nagu elukestva õppimise programm või programm „Aktiivsed noored". Need toetavad ELi majanduse taastamise strateegiat ning ELi 2020. aasta strateegiat. Noored saavad parema haridusega – eriti haridusega, mis annab neile hea kvalifikatsiooni – tööturul palju paremad võimalused. Programm Erasmus võimaldab nii keelte omandamist kui ka liikuvust, mis on globaliseerimise ajastul ülitähtis. Mis aga liikuvusse puutub, siis peavad ka noored oma vastutust kandma, ja nimetatud programmi tuleks palju rohkem kasutada.

Teiseks peab olema ühise põllumajandusstrateegia eesmärk jätkuvalt turu stabiilsuse ja toiduga kindlustatuse tagamine.

Kolmandaks ja viimaseks tahan öelda, et praegusel raskel ajal on raha vähe. Nagu ma juba arvukaid kordi öelnud olen, peame bürokraatia igas valdkonnas võimalikult tõhusaks muutma, leidma ka liikmesriikidega sünergiaid ning neid kasutama.

Alain Lamassoure (PPE). – *(FR)* Austatud juhataja! Ministrid! Lugupeetud volinik! 2011. aasta paranduseelarve kohta esitatud muudatusettepanekute vastuvõtmisega tahtis eelarvekomisjon käituda vastutustundlikult. Me mõistame, minister, millised on valitsuste seisukohad.

Kõikides riikides rakendatakse julgeid ja ebapopulaarseid poliitilisi meetmeid nüüdseks juba vastuvõetamatuks saanud puudujääkide vähendamiseks. Euroopa Parlament on neid meetmeid omalt poolt toetanud. Sellises kontekstis ei saa me nõuda, et liikmesriigid tõstavad maksusid või suurendavad oma võlga, et rahastada märkimisväärselt kasvanud Euroopa eelarvet.

Seetõttu ei hääleta Euroopa Parlament esimest korda 20 aasta jooksul mitte ühegi sellise muudatusettepaneku poolt, mis ületab kehtiva finantsperspektiivi ülemmäära. Samuti seal, kus nõukogu otsustas suurendada kulukohustuste assigneeringuid sümboolselt 0,2%, teeb eelarvekomisjon ettepaneku 0,8% kohta eurodes ehk siis mahu vähendamise kohta. Mis maksetesse puutub, minister, siis Euroopa Parlament kuulab tähelepanelikult nõukogu, kelle selget sõnumit on mõistetud.

Selle eest ootab aga Euroopa Parlament samasugust vastutustunnet ka nõukogult. Lissaboni leping annab Euroopa Liidule uusi või suuremaid volitusi: ühine energiapoliitika, ühine välis- ja julgeolekupoliitika, ühine sisserändepoliitika, ühine kosmosepoliitika jne. Kas oleks vastutustundlik lasta kodanikel uskuda, et neid poliitikavaldkondi rakendatakse ilma, et nende jaoks enne selle aastakümne teist poolt ühegi eurot eraldatakse? Euroopa Ülemkogu võttis möödunud juunil ühehäälselt vastu põhjaliku Euroopa 2020. aasta programmi. Kas on vastutustundlik öelda nüüd kuus kuud hiljem, et ei ole õrna ainugi, kuidas seda rahastada? Paneme tähele, et Euroopa eelarve rahastamine riiklike eelarvete kaudu on viinud meid poliitilisse ja rahalisse ummikseisu. Kas oleks vastutustundlik keelduda selle süsteemi edasiarendamisest?

2011. aasta eelarve on esimene Lissaboni lepingu sätetest lähtuv eelarve. Meie arvates peaks seda eelarvet puudutavaid läbirääkimisi saatma ka poliitilised kokkulepped liidu poliitika tulevase rahastamise garanteerimise, omavahendite reformi arutelu algatamise ja finantsperspektiivi läbivaatamise kohta pärast 2012. aastat, et täiendada juba algatatud projektide, nagu ITER või Galileo, rahastamist ning et hakata rahastama uusi Lissaboni lepinguga saadud volitusi ja Euroopa 2020. aasta strateegia prioriteete. Parlament nõudis seda reformi juba kolm aastat tagasi. Meil on hea meel, et komisjon teeb nüüd esimesi arglikke samme ja pakub välja mõned võimalikud valikud.

Meie kolm institutsiooni peavad nõustuma tegema selles valdkonnas koostööd, mille juures aitaksid meid ka liikmesriikide parlamendid. Vajame kokkulepet menetluse ning ajakava asjus selle ülemaailmse kokkuleppe raames, mida meie, nagu nõukogugi, igati pooldame.

Ivailo Kalfin (S&D). – *(BG)* Nagu minu kaasparlamendiliikmed juba mainisid, kiidetakse Euroopa Liidu 2011. aasta eelarve heaks uue menetluse raames, mille suhtes peavad Euroopa Parlament ja nõukogu üksmeelele jõudma. Euroopa Parlament saab sellest täielikult aru.

Eelarvekomisjonis peetud arutelude käigus võtsime väga vastutustundliku hoiaku ning ei teinud seda, mida iga parlamendi viimne kui üks liige loomulikult teeks ehk siis küsiks vahendeid juurde, sest siis sattuksime vastuollu täitevorgani esindajatega.

Hoopis vastupidi, mõistsime, et majanduslanguse õhkkonnas, kus riigid peavad oma eelarveid pidevalt piirama, peab Euroopa Liidu eelarve teistele eeskujuks olema.

Liikmesriikide üleskutse, mis kajastab Euroopa kodanike üleskutset, on kasutada igat võimalust, et tagada riiklike vahendite mõistlik ja tõhusam kasutamine.

Leidsime tõhususe suurendamiseks iga võimaluse. Meie ettepanekud kajastavad neid tulemusi. Esimest korda on Euroopa Parlament nii vastutustundlik juba eelarvet puudutava arutelu algusest peale. Samal ajal ootan ka, et nõukogu oma seisukohti uuesti hindaks.

Me ei tohi unustada, et tõhususe tõstmisel on piirid. Vahendite vähendamine tähendab poliitiliste eesmärkide vähendamist. Millise sõnumi saadab nõukogu ettepanekuga vähendada jõuliselt alamrubriigi 1a vahendeid? Need vahendid on nähtud ette uuendustegevuse ja aruka majanduskasvu jaoks, mis on ka kõikide riiklike programmide majanduslangusest ülesaamise alus, ja samuti Euroopa 2020. aasta strateegia jaoks.

Kuidas saab need eesmärgid vähendatud eelarvega saavutada? Praktiliselt tähendab see, et me lükkame mitmed Euroopa prioriteedid tagasi. Millal oleme Euroopa kodanike vastu ausad? Kas siis, kui nõukogu kuulutab ametlikult välja uusi poliitikameetmeid, annab Euroopa institutsioonidele uusi funktsioone või kui ei jõuta üksmeelele vahendite vähendamise asjus?

Viimastel aastatel on Euroopa eelarve moodustanud üha väiksema osa ELi majandusest. Samal ajal on aga suurenenud Euroopa Liidu funktsioonide arv. Selle tagajärjel tekib probleem, et eelarve on põhiline vahend teatud poliitiliste eesmärkide saavutamiseks. See ei ole eesmärk iseenesest. Euroopa eelarve annab maksumaksjatele lisandväärtust. Sellega on võimalik saavutada palju enam kui samade vahenditega, kui kõik 27 liikmesriiki neid eraldi kasutaksid.

Euroopa ja liikmesriikide eelarveid ei saa vahetult siduda. Praeguse riiklike eelarvete kulude vähendamise põhjus on nende kasvamine eelmisel aastal. Seda ei juhtunud Euroopa eelarvega, mis on palju stabiilsem.

Alexander Alvaro (ALDE). – *(DE)* Austatud juhataja! Soovin eriti tänada mõlemat raportööri. Nagu mu kaasparlamendiliikmed juba ütlesid, jääb mulje, et kasutame võrrandit, et rohkem raha tähendab paremat poliitikat. Minu arvates on aga hoopis vastupidi – see tähendab, et parem poliitika annab õiguse nõuda rohkem raha. Raha, mida eraldame, tuleb kasutada tõhusalt. Kui sellest lähtuda ning tagada ka vajalik kontroll, siis on võimalik ka sellega edu saavutada. Ei ole mõtet rahastada pühasid lehmasid, nagu põllumajanduseelarve ja struktuuri- ning ühtekuuluvusfondid, kui me neid samal ajal ümber ei korralda ega moderniseeri. Paljud minu kaasparlamendiliikmed ütlesid juba, et peame keskenduma teadus- ja arendustegevuse, taastuvenergia, energiajulgeoleku ning haridusalase liikuvuse valdkondadele, ja ma olen nendega nõus.

Distsipliini teema puhul tahaksin tuletada veel kord meelde Deauville'is saavutatud kokkulepet, sest distsipliini peame ka liikmesriikidelt ootama. Uudisteteenistus AFP tsiteeris Prantsuse esindajat, kes ütles Saksamaa valitsuse järeleandmatu seisukoha kohta, et Saksamaal on ajatollasid, kes suhtuvad sellistesse küsimustesse preisiliku nõudlikkusega. Ma isiklikult kahtlen selles, et Prantsuse Euroopa asjade esindajal on selline *savoir vivre* tõekspidamine, et peaksime andma vabalt raha, mida meil ei ole ja et tulevased põlvkonnad peavad maksma kinni meie praegused võlad. Ma ei suuda uskuda, et liikmesriigid seda tahavad. On viimane aeg, et näitame seda asjaomastes eelarveläbirääkimistes sama distsipliiniga, mida me mais nõudsime ja ka ise üles näitasime.

James Elles (ECR). – Austatud juhataja! Tunnustan raportööre saavutatu puhul praegustes raskes ja kurnavates finantstingimustes, nagu me juba kuulsime.

Ajal mil Briti valitsus teeb ettepanekuid terve põlvkonna ajaloos kõige ulatuslikumateks eelarvekärbeteks, oleme meie, konservatiivid, nõudnud Euroopa kulutuste peatamist. Meie arvates tuleb kasutada Euroopa Liidu eelarvet, et anda tõelist väärtust sellistele valdkondadele nagu majanduskasvu tagamine praegu ning selle taastamine tulevikus, ELi ja maailma stabiilsus, ülemaailmse vaesuse vähendamine ning meie kõigi ühine võitlus kliimamuutusega.

Lisaks sellele esitasime eelarve resolutsioonile muudatusettepanekud, millega tahame selgust kolmes kindlas valdkonnas: parlamendi liikmesriikides paiknevate välisbüroode kulud; probleemid valitsusväliste organisatsioonide rahastamisega, mille kohta soovime aruannet Euroopa Komisjonilt; viimaks veel personalieeskirjades olevad suuremeelsed pensionikorraldused, kaasa arvatud pensionikorraldused volinikele, kelle ametiaeg lõppeb. Nendes küsimustes tahame eelseisvate kuude jooksul selgust saada.

Mis laiemasse perspektiivi puutub, siis saime täna pärastlõunal Euroopa Komisjonist pressiteate.

Esiteks oleme veendunud, et praegu, viimase 70 aasta kõige tõsisema finantskriisi keskel, ei ole kõige parem aeg omavahenditele mõtlemiseks.

Teiseks, lugupeetud volinik, kuigi ütleme, et tahame rohkem paindlikkust ning panna suuremat rõhku tulemustele ja sisendile, siis kuidas ühildub see üleskutsega luua kümneaastane finantsperspektiiv, kui me näeme, et praegustes oludes on vahekokkuvõte täiesti tulemusteta? Me ei saa raiuda arve kivisse kümne aasta jaoks ette, kui me isegi ei tea, milline Euroopa majandus kahe aasta pärast välja näeb.

Viimaks, mis vähemalt minu riiki puutub, siis meie netopanus tõuseb järgmise kahe aasta jooksul 60%, aga ühises põllumajanduspoliitikas ei ole meil samaaegset muutust olnud. Miks peaks see sellel aastal teistmoodi olema? Peaksime nõudma oma panustele neto-ülempiiri, kuni saame ELi eelarvele ausa süsteemi.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – *(EL)* Austatud juhataja! Me teame, et ELi eelarve on poliitiliste suundade ja prioriteetide rakendamise põhivahend. Teame samuti, et eelarve olemuse määrab põhimõtteliselt 2007.–2013. aasta finantsraamistik. Seega on poliitilisest vaatenurgast tegemist mittepaindliku vahendiga. Kuid, kui tohib nii öelda, me ei ole märganud järgmist absurdsust: kõige suurimate finantskriiside ajal, mille tõttu on kannatanud perekonnad ja töötajad, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad ning noored inimesed, on kõik komisjoni ja nõukogu ettepanekud piirdunud vaid stiimulitega erasektori ettevõtjate jaoks. Kas kõigi nende aastate jooksul ei ole olnud akuutses töötuses ning kasvavas vaesuses ja töötuses süüdi mitte nn vaba turu dogma ja ulatuslik Lissaboni strateegia? Kuhu oleme jõudnud kõikide nende aastate jooksul, kui oleme olnud keskendunud seadmetele ja strateegilisele lähenemisele rahvusvahelistele määrustele, mida ka meile esitatud eelarves endiselt kasutatakse? Kui olemasolev mudel ei toimi, siis miks mitte pakkuda välja julgeid sotsiaalseid muudatusi?

Viimaks soovin juhtida teie tähelepanu kadunud inimeste probleemile Küprosel pärast Türgi sissetungimist ning 1963.–1967. aasta sündmusi, mis saare osadeks jaotamisega lõppesid. Kiidame asjaolu, et Euroopa Parlament kiitis taas heaks kolme miljoni euro suuruse assigneeringu Küprosel teadmata kadunud isikutega tegeleva komisjoni töö tagamiseks. Sellest saavad kasu nii Türgi kui ka Kreeka küproslased. Sellegipoolest pean rõhutama, et Türgi peab lubama selgeks teha meie kadunud inimeste saatuse süstemaatilisel

ja pühendunud viisil ning esitama kogu vajaliku teabe, mis on klassifitseeritud sõjasaladustena.

Frank Vanhecke (NI). – *(NL)* Austatud juhataja! Esindan täiskogul rahvast, kes annab oma maksudest makstava rahaga proportsionaalselt kõige suurema netopanuse Euroopa Liidu eelarvesse. Iga flaamlane teeb igal aastal ligikaudu 290 euro suuruse netopanuse, et Euroopa institutsioonid saaksid edasi toimida. Flaamlased on Euroopa maksumaksjate eesliinil.

Seepärast on minu arvates eriti vastuvõetamatu, et juba raporti esimestes lõigetes viibutatakse noomivalt sõrme inimestele, kes julgevad esitada väga õigustatud küsimusi Euroopa Liidu panuse ulatuse kohta ning paljude Euroopa Liidu kuludega saadud kasu kohta. Ei ole üldsegi kindel, et maksumaksjate raha kulutatakse Euroopa tasandil palju tõhusamalt, kui seda tehakse maksumaksjatele palju lähemal. Pigem on see vastupidi.

Minu arvates on ka vastuvõetamatu ELi halduskolossi jätkuv suurendamine, eriti nüüd, kui kõikides nendes Euroopa institutsioonides makstakse kuninglikke palku ja toetusi. Ma ei räägigi Euroopa toetustest, mille üks näide on aastas ühe miljardi euro suurune toetus valitsusvälistele organisatsioonidele, kelle jaoks ei kehti peaaegu mingeid tõhususe kriteeriume.

Kõik ELi liikmesriigid peavad tegema suuri rahanduslikke jõupingutusi ja raha kokku hoidma. Võime oodata Euroopa Liidu palju suuremaid pingutusi, aga nähtavasti peame end sellest inimrämpsust mõnevõrra paremaks. See on järjekordne võimalus, mille parlament ja Euroopa Liit kasutamata jätsid.

Reimer Böge (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Mul on kiusatus öelda selle kohta, mida Frank Vanhecke äsja ütles, et Flaami ELi kodanikud maksavad siis ju väga soodsat kindlustusmaksu, sest EL tagab rahu, vabaduse, heaolu ning loodetavasti ka austuse ja sallivuse kõigile Euroopa Liidu kodanikele.

Arutleme 2011. aasta eelarve üle ajal, mil toimub riigieelarvete konsolideerimine. Olgugi et Euroopa eelarve struktuuri ei saa üldse võrrelda riigieelarvete struktuuriga, peame ka meie end vaos hoidma, kuid peame rääkima ka valdkondadest, millele tulevikus rohkem tähelepanu pöörata tuleb. Siin tulebki tasakaal leida. Komisjoni ja nõukogu läbivaatamise ning muutmise teostamisest keeldumise tegelik tagajärg oleks Lissaboni lepingu eelarveliste aspektide hilinenud jõustumine. Globaliseerumise ajastul, kui kaalul on Euroopa Liidu majanduslik ja poliitiline püsimajäämine, ei ole see rahuldav vastus meie tulevikku puudutavatele küsimustele. Lepitusmenetluses saame loodetavasti lõpuks võimaluse rääkida mõistlikult ja võrdsel tasemel lisandväärtusest ja subsidiaarsusest, positiivsetest ja negatiivsetest prioriteetidest ning samal ajal ka kiireloomulistest poliitilistest nõudmistest.

Sellega koos peame arutama ka eelarvet puudutava institutsioonidevahelise kokkuleppe kohandamise üle. Peame leppima kokku menetluses, kuidas me tulevikus ühes koos mitmeaastase finantsraamistiku üle arutame ja otsustame. Vajame rohkem paindlikkust institutsioonidevahelise kokkuleppe punktide 21 ja 23 alusel. Lisaks – vabandan küll komisjoni ees – aga kui teie dokumentides on öeldud, et ELi eelarve kasutamine stabiilsusmehhanismi jaoks kujutab endast uuenduslikku ELi eelarve kasutamist, siis ütleksin mina, et põhimõtteliselt kujutab see endast parlamendist möödaminemist. Ka selle nimel peame veel tööd tegema.

Mul on nõukogule veel viimane ja väga tähtis märkus. Kaebate, et oleme teinud projekti ITER puhul kärpeid. Tahame projekti ITER jaoks usaldusväärset mitmeaastast lahendust,

aga te ei tohiks kaevelda praeguste kärbete üle, kuni projekti ITER haldusstruktuurid on veel puudulikud. Kõigepealt tuleb see probleem lahendada ja alles siis leiame mõistliku lahenduse, kuid mitte sellise lahenduse, mis on jaotatud pisikesteks osadeks kolme aasta peale.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – *(ES)* Austatud juhataja! Rakendame uut poliitikat, võtame endale uusi ülesandeid ja anname lubadusi kolmandatele riikidele, aga kui ükskord saabub tõehetk, siis ei taha te neid uute vahenditega rahastada.

Paistab, et nõukogu ja komisjoni ülesanne on hoolitseda uute prioriteetide eest, kuid kärpida eelnevaid prioriteete. Me ei ole sellise suhtumisega nõus. Lisaks arvan ma, et sellel saab olla ainult kaks selgitust: nõukogul ja komisjonil ei ole kas palju vastutustunnet reaalsete ostuste suhtes, mis vastu võeti, või siis jääb mulje, et tegemist on enam-vähem varjatud Euroopa-vastase suhtumisega.

Esimesse kategooriasse kuulujatele ütleksin, et kui lubadus antakse, siis tuleb see ka täita. Seetõttu ei saa me lubada täita kõige uuemaid vajadusi 100% ulatuses ning samal ajal unustada need vajadused, mis nähtavasti enam nii ajakohased ei ole.

Neil, kelle eesmärk on kärpida Euroopa Liidu eelarvet, palun ma selle üle veel põhjalikult järele mõelda. Tean, et mõned inimesed teevad seda sellepärast, et nad ei usu Euroopa integratsiooni. Nagu me kahjuks siin täiskogul näinud oleme, ei meeldi mõnedele inimestele üldse midagi koos üles ehitada. Nad eelistavad töötada omaette ja naabritest hoolimata. Praegu on nad aga vähemuses.

Igal juhul peab lepituskomitee otsuse tegema ja me oleme põhiküsimustega nõus. Ka meie tahame rahastada rahvusvahelise termotuumaenergia katsereaktori (ITER) projekti. Küsimus on aga, kuidas? Kas rahastame uusi prioriteete eelmiste prioriteetide vahendite kärpimise läbi, nagu nõukogu ja komisjon tahavad, või teeme seda hoopis nõuetekohaselt?

Jõudsime kokkuleppele ja leidsime Euroopa majanduse elavdamise kava jaoks 1,8 miljardit eurot. Miks peame nüüd kärpima teadusuuringute raamprogrammi, et rahastada projekti ITER? Olgem siiski järjepidevad!

Me ei saa kuulutada välja Euroopa 2020. aasta strateegiat suure kihutustöö saatel, nõuda jätkusuutlikku kasvu majanduslikust, sotsiaalsest ja keskkonna vaatepunktist ning üritada saavutada ka Lissaboni strateegia saavutamata eesmärke ning siis kohe kärpida näiteks teadustegevuse kulusid, et rahastada hoopis muid teadustegevuse kulusid. Nad õigustavad seda meie ees sellega, et praegust ajastut iseloomustavadki kärped.

Nad on eelarvet aga igal aastal kärpinud ja praegune finantsraamistik võeti vastu 2005. aastal, kui majandusbuum veel kestis. Seepärast vaidlemegi paarisaja miljoni euro üle, sest 2005. aastal ei olnud nad piisavalt põhjalikud, ja ka selle tõttu, et praegu on kriisiperiood.

Nad ei tohiks meile öelda, et eelarvevahendid, mida me nõuame, ajavad liikmesriikide riigikassad pankrotti. Tahan vaid öelda, et kõne all olevad eelarvevahendid moodustavad vaid 0,003% liidu rahvamajanduse kogutoodangust. Minu arvates on see igati vastuvõetav.

Riikka Manner (ALDE). – *(FI)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Selle eelarve koostamise käigus oleme kuulnud mitmelt poolt, et Euroopa Liit peaks praeguse majanduskriisi ajal oma püksirihma koomale tõmbama. Me ei saa aga olla rahul majanduslanguse perioodi eelarvega, milles peame murdma oma ühiseid lubadusi ja võimalik, et isegi oma rahvusvahelisi lubadusi.

Eriti murettekitav on nõukogu kärbete juures aga asjaolu, et need on suunatud muu seas ka teadus- ja arendustegevusele, nagu ennist mainiti. See et liikmesriigid tahavad majanduskasvu ja vähendada riigivõlga, ei anna meile veel õigust lasta meie prioriteetidel raisku minna. Tormi ajal peame veelgi enesekindlamalt tuleviku suunas vaatama. Minu riigis Soomes on see näiteks väga heaks valemiks osutunud.

Lissaboni eesmärkides on teadus- ja arendustegevuse jaoks eraldatud 3% SKPst. Hetkel on see tase aga ligikaudu 1,9% kogu ELi ulatuses. Hinnanguliselt looks selle kasvamine 1% mitu miljonit töökohta. Seetõttu on meil iga põhjus, et üritada seda väga tähtsat ja ulatuslikku eesmärki saavutada.

Minu arvates näitab homme hääletamiseks esitatav 2011. aasta eelarve, et eelarvekomisjoni arvates on tähtis üritada ka tulevikus regioonide kaudu majanduskasvu tagada. Seepärast on nõukogu kärped regionaalarenguarengu valdkonnas täiesti lubamatud. Loodan, et nõukogu hindab samuti regionaalpoliitika tähtsust ja selle tihedat seotust Euroopa 2020. aasta strateegiaga.

Hynek Fajmon (ECR). – *(CS)* Mul on Euroopa järgmise aasta eelarve koostamise kohta kolm märkust. Minu arvates peame toimima järgmiselt. Esiteks peab Euroopa Parlament arvestama liikmesriikide reaalse majandusolukorraga, asjaoluga, et enamikus Euroopa Liidu riikides oma majandus langemas või mandumas ja et see vaid paaris riigis kasvab. Seda peame meeles pidama ning seepärast ei saa me Euroopa kulutusi kasinate vahenditega olukorras suurendada. Teiseks peab Euroopa Parlament jätkama Euroopa eelarvete tasakaalustatud haldamise traditsiooni. On hea, et meie eelarved on tasakaalustatud ja et me ei pea oma võlgasid välja ostma, nagu peaaegu kõik liikmesriigid. Kolmandaks peab Euroopa Parlament arutlema eelarve üle nii, et saaksime jätkata selle korrakohase heakskiitmisega viimasel täiskogu istungil enne jõule. Kindlustunne, mida annab heakskiidetud eelarve, on tähtis Euroopa majanduslik stabiilsuse jaoks ning nii peaksime seda ka toetama.

Giovanni La Via (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Eesistuja Wathelet, lugupeetud volinik, head kolleegid! Soovin esmalt tänada Sidonia Elżbieta Jędrzejewskat ja teisi parlamendiliikmeid viimaste kuude jooksul tehtud suurepärase töö eest, mille tõttu saime määratleda oma seisukoha 2011. aasta eelarve kohta – esmalt komisjonis ja homme ka parlamendis.

Minu arvates peab Euroopa eelarvet puudutavate meetmete puhul alustama Euroopa lisandväärtuse kontseptsiooniga, mis – nagu teate – tähendab, et Euroopa kulutused peavad looma selget ja nähtavat kasu liidule ja selle kodanikele. Sel puhul tuleb rõhutada, et uue poliitika kasutuselevõtmine ning juba praegu üleliiduliselt tunnustatud volituste täiendamine, nagu Lissaboni lepingu jõustumisega saadud uued volitused, näitavad selgemini kui kunagi varem, et vajame piisavat eelarvet.

Usun seetõttu, et Euroopa eelarve peab jääma piisavalt suureks, et saavutada tulemusi, mis ei oleks võimalikud teistsuguste kulutustega riiklikul või kohalikul tasandil. See on veelgi tähtsam praeguse kriisi ajal, kui liikmesriikide ees seisab kulude kontrolli all hoidmise ja omaenda eelarvete tasakaalustamise raske ülesanne ja kui eelarvekomisjon on esitanud rikkalikult tõendeid oma hoolika ja vastutustundliku poliitika kohta, püsides esimest korda 20 aasta jooksul kinni mitmeaastase finantsraamistiku piirides.

Parlament otsustas järgida paljuski komisjoni esialgset seisukohta ning suurendas ka rahastamist mõnede omaenda prioriteetide jaoks, mida on alates 2010. aasta märtsist

esitatud, nagu noored, liikuvus, teadusuuringud ja uuendustegevus. Seega kaotas parlament nõukogu esitatud kärped, mida rakendati tihti valimatult isegi tähtsate eelarveridade puhul, nagu raamatupidamisarvestuse kontrollimise puhul alamrubriigis 2, mis näitas, et ettepaneku aluseks ei olnud võetud mingit selget ja mõistlikku poliitilist otsust.

Usun samuti, et ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) eelarve peab jääma praegusele tasemele, seda eriti arvestades ÜPP järgmise läbivaatamisega pärast 2013. aastat, mis nõuab piisavat rahastamist, mis oleks kooskõlas rahastamise tasemega praeguses eelarves.

Edit Herczog (S&D). – Austatud juhataja! Ma ei tea, mis tegelikult juhtus, aga tahaksin võtta sõna tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuse koostajana. Annan hea meelega fraktsioonile PSE aega juurde, sest praegusel haruldasel juhul on Euroopa sotsiaaldemokraadid, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon ning eelarvekomisjon täiesti ühel meelel. Võin seega ükskõik kellena rääkida, sest oleme kõik ühel meelel.

Peatükkide 1a ja 5 puhul, mis käsitlevad teadus- ja arendustegevuse haldamist, oleme kõik arvamusel, et nõukogu esitatud kärpe võrdlemine komisjoni ettepaneku projektiga on vastuvõetamatu. Kärped on lihtsalt vastuvõetamatud majanduse taastamise ja stimuleerimise valdkonnas, ettevõtteid puudutava poliitika puhul ning digitaalse tegevuskava VKEsid puudutava poliitika puhul, samuti uuenduspoliitika, teadus- ja arendustegevuse poliitika, kosmosepoliitika ning selliste programmide nagu ITER puhul.

Eelarve peab olema kooskõlas meie lepingu ilusate sõnadega ja meie poliitiliste eesmärkidega, nagu ELi 2020. aasta strateegia, suur „Innovatiivne liit", digitaalne juurdepääs kõigile, järgmise põlvkonna võrgustikud jne.

Meie sõnad peavad olema kooskõlas eelarves olevate summadega. Seepärast peab olema eelarve kooskõlas maailma ees seisvate katsumustega 21. sajandil.

Saame peatada Euroopa arengu, aga me ei saa peatada maailma arengut, mistõttu on meie parlamendikomisjon otsustanud üksmeelselt nõuda esmalt eelarve taastamist vastavalt komisjoni ettepanekule, mis oli juba iseenesest kompromiss, sest oleksime palju enamat vajanud. Seejärel tuleb leida veel lisavahendeid uute poliitiliste eesmärkide jaoks Lissaboni lepingu raames, nimelt kosmosepoliitika ja projekti ITER jaoks.

Mäng peab jätkuma! Oleme valmis selleks, et leida lepitusmenetluse käigus 21. sajandi Euroopa kodanike jaoks kõige parem kompromiss.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – *(NL)* Austatud juhataja! Minu fraktsioon ei näe põhjust, miks 2011. aasta eelarve peaks olema suurem 2010. aasta omast. See ei ole vajalik! Tahame aga, et raha kulutataks palju arukamalt ja nii, et me sellega tõelist Euroopa lisandväärtust luua saame.

Kahjuks ei toiminud nõukogu nii. Hoopis vastupidi – nõukogu jättis alles valdkonnad, mille puhul on tulevik kindel – põllumajandus ja ühtekuuluvus – ning hoiab kokku hariduse, uuendustegevuse, jätkusuutlikkuse ja energeetika arvelt. Aga just need investeeringud määravad meie konkurentsipositsiooni tulevikus. Seetõttu ei üllata mind, et nõukogu ühise seisukoha vastu hääletas kokku seitse liikmesriiki.

Nagu te kõik teate, on eelarve kivisse raiutud ja parlamendil ei ole peaaegu mingit paindlikkust vahendite ümbertõstmiseks peatükkide vahel. Ka nõukogu on selle üle juba kaevelnud. Väga kahetsusväärne on ka, et kehtiva finantsraamistiku läbivaatamine valmis alles tänaseks – liiga hilja, et sellesse vajalikku paindlikkust lisada. Kõige selle tulemus on,

et parlamendil ei ole valikut, nagu mina seda näen. Peame suurendama investeeringuid haridusse, uuendustegevusse, jätkusuutlikkusse ja energeetikasse, mis suurendavad eelarvet, aga nõukogu ei jäta meile teist valikut.

Viimaseks, austatud juhataja, vajame omavahendeid, sest see on ainus võimalus, kuidas saame panna nõukogu oma meelt muutma.

Konrad Szymański (ECR). – *(PL)* Uus Euroopa Liidu eelarve on arutlemisel paljude liikmesriikide rahanduses valitseva kriisi ning riigieelarvetes tehtavate tõsiste kärbete kontekstis, mistõttu ei ole sugugi imelik, et otsime ka liidu eelarve puhul kärbete tegemiseks sarnaseid võimalusi. Soovin juhtida tähelepanu asjaolule, et ühisturg on tõhusaim ja parim vahend, mis meil kriisi vastu võitlemiseks on. Jätkusuutliku ühisturu loomine on palju kiirem, kui me kasutame selleks investeeringuid ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas ning struktuuriinvesteeringuid. Seepärast ärge palun nõudke kärpeid nendes valdkondades, kus ei ole tegemist sotsiaalabi poliitika või raha raiskamisega, vaid mis on seotud investeeringutega, mis aitavad meil saada kasu ühisturust, mida me 2004. ja 2007. aastal suurendasime.

Veel üks asi, täna on kõne all uus eelarve diplomaatiliste institutsioonide ülesehitamise kontekstis. Palun ärge eeldage, et Euroopa Parlamendi liikmed Kesk-Euroopast toetavad tingimusteta välisteenistuse kulutuste suurendamist olukorras, kus nende huvid ja nende riigid nendes uutes institutsioonides võrdselt esindatud ei ole.

Ingeborg Gräßle (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Eesistuja Wathelet, lugupeetud volinik, head kolleegid! 2011. aasta eelarve puhul on kõige tähtsam asi avalik arvamus liikmesriikides. Tuleb tunnistada, et sellega siis tuli nõukogu väga hästi toime. Te esitasite arvu –2,77%, aga see ei ütle mitte midagi riikide parlamentidele, mis sellega tuttavad ei ole. Teisisõnu tegite kärpeid seal, kus oli juba niigi liiga palju raha, ja pärast seda saab nii-öelda paharetina kogu süü endale kaela Euroopa Parlament, kes üritab neid kärpeid oma heast usust tühistada. See on kõik väga geniaalne, aga liiga läbipaistev, et see teil õnnestuks. Eelarvekontrollikomisjoni liikmena ei näe ma mingeid märke sellest, et nõukogu on huvitatud ELi eelarvest, mis oleks pikemas perspektiivis parem. Kus on siis meie ühine järelevalve ja eelarvekontroll? Mis nõukogusse puutub, siis see ei toimi.

Tahaksin – ja sellega pöördun ma eriti oma kaasparlamendiliikmete poole, sest homme räägime ka reservidest –, et me oma kontrollmehhanisme täiustaksime. Kõige rohkem valmistab mulle siin muret halduseelarve, sest ka liikmesriikides pööratakse sellele alati väga palju tähelepanu. Alates 2007. aastast oleme vaadanud läbi personalivajadusi halduse ja kooskõlastamise valdkonnas. See personalivajaduste läbivaatamine peab jätkuma. Lõime selle jaoks uuesti reservi. Komisjonis on suvest alates 100 ametlikku peadirektori ametikohta. Komisjoni enda kriteeriumide kohaselt aga tohib komisjonis olla ainult 87 peadirektori ametikohta. Üht teist reservi kasutatakse selleks, et nõuda komisjonilt, et see omaenda sätestatud 87 ametikoha juurde tagasi läheks. Ütlesime, et vajame paremat ELi õiguse kohaldamise järelevalvet liikmesriikides, sest seadusest kinnipidamine on Euroopa Liidu nurgakivi. Ka selle jaoks on reserv olemas. Peame endalt küsima, mis saab arengu peadirektoraadist ja koostöötalitusest EuropeAid pärast välisteenistuse loomist? Paljud inimesed lihtsalt istuvad seal ja kui me ettevaatlikud ei ole, siis istub komisjoni delegatsioonides ikka veel sama palju inimesi kui välisteenistuses. Seni oleme saavutanud välisteenistuses ainult 1% suuruse tõhususe kasvu, kuid eesmärk on 10%. Ka siin oleks meil väga tasuv ühine ülesanne ja ma kutsun nõukogu üles seda ellu viima.

Jens Geier (S&D). – *(DE)* Austatud juhataja! Eesistuja Wathelet, lugupeetud volinik! Minu arvates oleme kõik nõus, isegi kõik täiskogu euroskeptikud ja Euroopa-vastased fraktsioonid, et EL täidab tähtsaid ülesandeid ja et nende ülesannete elluviimine annab Euroopale lisandväärtust, sest rahvusriigid ei saaks neid ülesandeid ellu viia või lõppkasusaajad lihtsalt ei saaks seda raha rahvusriikidelt. Viimase stsenaariumi põhjus on eriti asjaolu, et liikmesriigid ei investeeriks säästusid, vaid peaksid kasutama neid võla vähendamiseks, Euroopa eelarve on seevastu aga suurelt jaolt investor. Kui tahame saavutada eesmärke, mida siin igal nädalal seame, vajame põhjalikku eelarvet ning see tähendab, et me ei vaja vähem raha, vaid vajame edaspidi rohkem raha. Selles kontekstis on minu arvates tähtis rõhutada, et riiklikud eelarved ja Euroopa eelarve täiendavad üksteist.

Nõukogu ja liikmesriigid käituvad nii, nagu kaoks Euroopa eelarvesse minev raha suurde musta auku. See ei ole nii! Raha investeeritakse siin eelnevalt kokku lepitud eesmärkidesse. Seepärast on vaja ka keskpika finantsplaneeringu kriitilist läbivaatamist, nagu Reimer Böge ütles. Loomulikult saab sellega näidata ainult seda, et nõukogu ei saa öelda jah Lissaboni lepingule, esitades samal ajal rahastamiseks ühe või teise projekti, aga öelda siis, et selle rakendamiseks raha ei saa. Kui see ei ole võimalik, siis peame kustutama need eelarveread, mida parlament prioriteetseteks ei pea.

Head kolleegid! Kuni ELil ei ole piisavaid omavahendeid, jäämegi me seda arutelu pidama. Oluline, isegi hädavajalik on, et need omavahendid ei avaldaks täiendavat koormust tavalistele palgatöötajatele. Sotsiaaldemokraadina pooldan finantstehingute maksu kehtestamist, sest üldjoontes ei mõjuta see tavalisi palgatöötajaid ning aitab pidurdada ka finantsturgu. Oleme veendunud, et need, kes praeguse enneolematu kriisi põhjustasid, mille me aga kõik peame oma liikmesriikide riigieelarvetest kinni maksma, peavad need kaotused kompenseerima.

Oldřich Vlasák (ECR). – *(CS)* Kõikidel valitsuse tasanditel alates kohalikest omavalitsustest tuleb kokku hoida. Eranditult kõik Euroopa valitsused on sunnitud riigi kulusid vähendama. See ei kehti ainult palju arutlemisainet andnud olukorra puhul Kreekas, kus riik suutis vähendada oma eelarvepuudujääki selle aasta esimese kuue kuu jooksul 46%, vaid ka Tšehhi Vabariigi, Saksamaa, Iirimaa ja kõikide teiste riikide puhul. Euroopa Komisjon ütleb tihti liikmesriikidele, et nad peavad riigi rahanduse kiiresti kontrolli alla saama.

Minu arvates ei ole seetõttu üldsegi mõistlik, et endiselt jätkuva majanduskriisi ajal tegi Euroopa Komisjon taas ettepaneku suurendada Euroopa 2011. aasta eelarvet. Ka Euroopa peab kokku hoidma! Loomulikult ei ole väga arusaadavatel põhjustel üksmeelt küsimuses, kus kokku hoida. Minu arvates ei tohi hoida kokku regionaalpoliitika arvelt, vaid pigem Euroopa haldussüsteemi, reklaamikulude ja Brüsseli bürokraatiaga kaasnevate kulude arvelt, mis on peaaegu 7%. Traditsiooniliselt tekitavad kõige rohkem lahkarvamusi halduskulud ning kahjuks erineb minu ettekujutus selles küsimuses enamiku teiste parlamendiliikmete omast.

Véronique Mathieu (PPE). – *(FR)* Austatud juhataja! Lähtudes parlamendi eelmisel nädalal tehtud otsusest mitte anda heakskiitu Euroopa Politseikolledži (CEPOL) 2008. aasta eelarve täitmisele, tugevdab parlament oma positsiooni nüüd veel sellega, et külmutab osa CEPOLi eelarvest.

Teeme kõik tagamaks, et eelarvekomisjonis välja pakutud reservi eesmärk saavutatakse. Teisisõnu kanname hoolt selle eest, et üks osa CEPOLi eelarvest võetakse taas kasutusele olenevalt vastustest, mis see asutus meie päringutele eelarve täitmise kohta annab. Sellega

on kolmapäevane hääletus edasine vahend, mida parlament saab kasutada, et kohustada politseikolledžit esitama tõendeid oma usaldusväärsuse kohta.

Tahan rõhutada, et ajavahemikul 2000–2010 on toetused detsentraliseeritud asutustele suurenenud 610%. Toetused on suurenenud 95 miljonilt eurolt 579 miljoni euroni, kuigi nende asutuste personal suurenes umbes 271%. 2000. aastal töötas nendes asutustes 1219 inimest, nüüdseks töötab seal 4794 inimest.

Sel ajal kui Euroopa riigid peavad oma eelarveid piirama, tuleb võtta arutluse alla ka võimalikud kärped asutustes nende volituste, tõhususe ja nendele eraldatud raha suhtes ning parlament peab tegema sellekohaseid ettepanekuid. Hetkel seisneb küsimus selles, kas CEPOL peaks praegustes tingimustes edasi eksisteerima.

Poliitikutena peame defineerima Euroopa eeskirjad, et tagada ühenduse asutuste jaoks eraldatud eelarve võimalikult tõhus kasutamine.

Roberto Gualtieri (S&D). – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Eelarvemenetluse edukas lõpetamine on üliioluline, seda mitte ainult seepärast, et tegemist on esimese eelarvega, mis võetakse vastu Lissaboni lepingu raames ning uue menetlusega ja Euroopa Liidu jaoks uute funktsioonidega, vaid eeskätt seepärast, et see toimub mitmest kriisist mõjutatud Euroopa tuleviku jaoks ülitähtsal ajal.

Kriisiga silmitsi seistes mõtlevad paljud valitsused sellisele majandusjuhtimise mudelile, mille aluseks on ainult stabiilsusmehhanismid, mis tähendaks aga riikide eelarvete ja võib olla ka Euroopa eelarve kärpimist. Meie seevastu arvame, et tugevam Euroopa eelarve, mida toetavad omavahendid ja finantstehingute maks, on tõhusama Euroopa majandusjuhtimise ja samuti parema riikliku eelarvedistsipliini eeltingimus. Seetõttu peame otsustama, millises suunas minna ning seepärast ongi need muudatusettepanekud, mida nõukogu eesistuja kohatuks pidas, tegelikult väga tähtsad.

Loomulikult tekitavad kõige enam lahkarvamusi arvud. Mis sellesse puutub, siis soovin ma, et nõukogu võtaks lõpliku seisukoha, sest nõukogu ei saa nõuda varude piiridest ranget kinnipidamist ning eeldada samal ajal, et parlament ei ürita oma prioriteete mängu tuua. Lissaboni leping teeb selle üsna selgeks: nõukogu roll on esmatähtis kulude kvantiteedi määramisel, kuid parlamendile jääb jälle viimane sõna kulude kvaliteedi kohta. Rubriigile 4 mõeldes ei ole me ühise välis- ja julgeolekupoliitika või tööstusriikide rahastamisvahendi (ICI+) rahastamise suurendamise vastu, aga me ei taha, et seda tehakse meie prioriteetide arvelt: esmalt Palestiina ja seejärel arengukoostöö.

Seetõttu on nõukogul järgmised kolm valikut. Nõukogu võib leppida parlamendi prioriteetidega või nõustuda varude läbivaatamisega või leppida suurema paindlikkusega eelarves teades, et parlament kaitseb nagu üks mees oma õigusi ja prioriteete.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – *(PT)* Austatud juhataja! Eesistuja, lugupeetud volinik! Euroopa majanduse taastamine on võimalik ainult põhjaliku eelarvega, mis tugevdab olulisemaid valdkondi, nagu haridus, noored, teadusuuringud ja uuendustegevus.

Ma olen väga rahul parlamendi 2011. aasta eelarveprojektiga, mille üle täna arutleme, sest selles käsitletakse just neid prioriteete, ja tänan selle eest raportööri! Esimest korda on parlamendil nendes küsimustes nõukoguga võrdsed õigused. See on esimene eelarve pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Sel põhjusel ning samuti kriisi tõttu, mida Euroopa hetkel läbi elab, on lepitusprotsessi edukus väga tähtis.

On üliioluline, et EL saab piisava eelarve, et rakendada prioriteetseid valdkondi ja aluslepinguga kaasnevaid uusi volitusi, nagu energia-, kosmose- ja välispoliitika. On tähtis, et me võitleme oma veendumuste nimel, et saada kriisi ajal tulevikku vaatav eelarve. Parlamendi ettepanek peegeldab seda soovi. Ainult valdkondade, nagu teadus ja uuendustegevus, tugevdamise ning majanduskasvu ja rohkematesse ning parematesse töökohtadesse panustamisega saame teha Euroopast atraktiivsema koha elamiseks ja töötamiseks.

Estelle Grelier (S&D). – *(FR)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Nagu tänane arutelu näitab, oleme kõik ühes asjas nõus: mida rohkem Euroopa laieneb ja mida rohkem volitusi see saab, seda rohkem näitab see oma eesmärke ja seda vähem vahendeid saab nende elluviimiseks. Seega on igaüks diagnoosiga nõus, aga on selge, et me ei ole leidnud üksmeelt selle üle, mida tuleb teha, et sellest rahalisest ummikseisust pääseda. Kuna esialgselt lühiajalisena mõeldu on püsima jäänud, on liidu eelarve saanud sõltuvaks riiklikust osalusest, mis moodustab peaaegu 75% liidu vahenditest.

Kui tahaksime nüüd tõsta kulude ülempiiri aluslepingus lubatud maksimaalse tasemeni, tähendaks see sellistele riikidele nagu Prantsusmaa ja Saksamaa veel üle viie miljardi euro panustamist. Kõik siinviibijad on nõus, et see on võimatu. Küsimus ei ole distsipliini tugevdamises, sest nende riiklike kokkuhoiumeetmete tagajärgede tõttu kannatavad kõige enam inimesed ning ennekõike just kõige vaesemad inimesed.

Arvestades sellega, et kriisi ja riigivõla järsu tõusmise eest kannab kõige suuremat vastutust finantssektor, teeb Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis ettepaneku luua omavahendid, mida rahastatakse finantstehingute maksuga. Eelarvekomisjonis lükkasid parempoolsed selle ettepaneku tagasi, kuid saavad selle aga nüüd homme heastada ning kooskõlastada oma tegevuse kõigi nende arvukate avaldustega, mida nad meedias selle meetme kasuks teinud on.

Lehman Brothersi kokkuvarisemisest on möödas üle kahe aasta ja parlament ei tohi magada maha ajaloolist võimalust panna alus uuele arengumudelile, mille aluseks olevad ressursid on palju kauakestvamad ja kindlasti palju õiglasemad jõukuse ümberjaotamise ja solidaarsuse poolest.

Esimese Lissaboni lepingu raames vastu võetava eelarve puhul oleks see tugev poliitiline sõnum parlamendilt, mis ei kavatse kasutada oma uusi kaasotsustamisõigusi kõigest rahapuuduse haldamiseks ehk siis selleks, et otsustada, millist võlga laenatud rahaga tagasi maksta. Kui anname homse hääletusega endale vahendid liidu eelarve suurendamiseks, anname endale sellega ka vahendid edasipüüdlikku majanduse taastamise, teadusuuringute ning tööstus- ja tööhõivepoliitika elluviimiseks. Me peame seda võimalust igal juhul kasutama, sest seda ootavad meilt Euroopa kodanikud ja kindlasti ootavad seda finantsettevõtjad.

Georgios Stavrakakis (S&D). – *(EL)* Austatud juhataja! Eesistuja Wathelet, volinik, head kolleegid! Oleme kõik nõus, et praeguse majanduskriisi ajal on kehtiv mitmeaastane finantsraamistik osutunud korduvalt ebapiisavaks, kui on vaja rahastada mitut tähtsat poliitilist prioriteeti. Läbirääkimised 2011. aasta eelarve üle toimuvad veel eriti raskel ajal. Ühest küljest nõuavad mitmed liikmesriigid majanduskriisi tõttu kärpeid. Teisest küljest on juba praegu märgatavaid puudujääke tähtsates eelarvesektorites, nagu majanduskasv, tööhõive ja välissuhted. Majandus- ja sotsiaalkriis on tabanud kogu Euroopat, mistõttu on ainus võimalik vastus Euroopa vastus, kasutades ühenduse eelarvet, mille käsutuses on kõik vajalikud vahendid.

Seepärast on meie, sotsiaaldemokraatide, esitatud ettepanekud nendes võetud kohustuste poolest nõukogu omadega võrreldes palju nõudlikumad, eriti tööhõive, uuendustegevuse ja teadusuuringute valdkonnas. Kohustused väljendavad ELi poliitilise edasipüüdlikkuse taset. Liidu eelarve toetab investeerimist. Seda ei tohi vaadata koormana riikide eelarvetele. Hoopis vastupidi, see annab liikmesriikide eelarvetele lisandväärtust. Sellega väljendub liikmesriikidevaheline solidaarsus – eriti kriisi ajal, kui ELi eelarve saab mängida otsustavat rolli võitluses Euroopa Liidus valitseva majandusolukorraga, eeskätt nendes liikmesriikides, mis on kõige suuremates raskustes.

Vladimír Maňka (S&D) . – *(SK)* Olen oma riigis piirkondliku omavalitsuse juht. Majanduskriisi tagajärjel on selle aasta piirkondlik eelarve eelmise aastaga võrreldes 25% väiksem. Seetõttu ei tasu imestada, et piirkondlikul tasandil räägitakse nii palju sellest, et Euroopa Liidu eelarvet tuleb kärpida.

Sellegipoolest teame kõik väga hästi, et paljude poliitiliste projektide rahastamine oleks palju odavam ja tõhusam, kui me oma jõudusid ei killustaks ja kui me neid liikmesriikide eelarvete asemel ühisest Euroopa eelarvest rahastaksime. Neid vahendeid me otsimegi. Head kolleegid! Lissaboni leping mõjutab mitme Euroopa institutsiooni tööd. Juba 2010. aasta eelarve menetluse läbirääkimistel leppisime kokku, et rubriigis 5 olevaid varusid kasutatakse esmajoones Lissaboni lepingust tulenevate kohustuste rahastamiseks.

Euroopa Liidu 2010. aasta eelarvet puudutava raporti pearaportöörina teiste institutsioonide jaoks palusin 30. juunil toimunud kolmepoolsetel läbirääkimistel võtta nõukogul paranduseelarve suhtes seisukoht, mis puudutab Lissaboni lepingu tagajärgi Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele. Seni ei ole nõukogu selle eelarve kohta seisukohta võtnud. Selline lähenemisviis tekitab institutsioonide rolli täitmise asjus tõsiseid probleeme. Lahendus, mis kahjuks küll nii pea veel võimalik ei ole, võiks olla rahastamisvahendite läbivaatamine, sest sama lähenemisviis, mis kehtib eelarve puhul, peab kehtima ka paranduseelarvete puhul.

Andreas Schwab, *majandus- ja rahanduskomisjoni arvamuse koostaja.* – *(DE)* Austatud juhataja! Eesistuja Wathelet, volinik Lewandowski! Selle parlamendi ametiaja jooksul olin ma eelarvet puudutava arvamuse koostaja majandus- ja rahanduskomisjoni nimel ning võin teile öelda, et ma ei mõista päris hästi mõnda sõnavõttu, mida täna kuulnud olen.

Loomulikult peame end Euroopa Parlamendi liikmetena solidaarseks liikmesriikide suhtes, mis peavad tegema oma eelarvetes tõsiseid kärpeid ja need välja kuulutama. Loomulikult oleme valmis koos nendega neid raskeid otsuseid välja kuulutama. Kui aga vaadata näiteks uute Euroopa ametite eelarvet, siis on näha, et säästa ei ole võimalik, sest meil on hoopis vaja täiendavaid kulutusi teha.

Kui me vaatame teist punkti, mis puudutab Euroopa statistikat, siis nõukogu on üritanud juba aastaid neid teatud määral kõrvale lükata ja vältida. Täna on näha, et suuremad investeeringud Euroopa statistikasse oleks end igal juhul ära tasunud.

Ma ei ütle seda ainult selleks, et vaid teid süüdistada. Olen aga sellegipoolest veendunud, et järgmise viie nädala jooksul vajame arutelu, kus käsitletakse kõiki teemasid eraldi ja kus ei panda rõhku kokkuhoitavatele protsentidele Euroopas, sest meie eesmärk peab olema siiski see, et kogu Euroopa rahvas saab kasu liikmesriikide ja Euroopa Liidu ühisest eelarvepoliitikast. Ootame teilt sellekohaseid ettepanekuid.

Giovanni Collino (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Täiskogu valmistub ette hääletuseks Lissaboni ajastu esimese eelarve üle. See võimas vahend, mille uus alusleping

meie käsutusse andis, langeb ajaliselt kokku halvima majandusolukorraga, mida Euroopa 1929. aastast alates läbi elanud on. Peame kandma hoolt, et see tõsine majanduskriis ei muutuks veelgi tõsisemaks poliitiliseks kriisiks.

Kui kolmepoolsed läbirääkimised ei oleks edukad ja 2011. aasta eelarves olevad summad oleksid samad 2010. aasta eelarve summad, mis on veel jagatud kaheteistkümneks, siis muutuks struktuurifondide jagunemine ja toimimine väga raskeks ning oleks oht, et Euroopa välisteenistus ei hakka üldse toimima. Kõik see peaks meid mõtlikuks tegema.

Kiidame raportööri Sidonia Elżbieta Jędrzejewska tähtsat tööd ning täname teda muu hulgas ka jõupingutuste eest suunata Euroopa Liidu vahendeid noortele, teadusuuringutele ja uuendustegevusele! Me ei tohi mitte mingil juhul unustada, kui tähtis on anda head eeskuju oma rahanduse hästi toimiva ja distsiplineeritud haldamisega, vältida võimalikult palju raiskamist ja võimaluse korral isegi struktuuride dubleerimist, mida meie kodanikud ei mõistaks ja mis tulevasele Euroopale kindlasti kasu ei tooks.

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Raportis on öeldud, et ELi eelarvet ei tohiks mingil juhul vaadata nii, nagu oleks see riikide eelarvetele koormaks. Sellistele riikidele nagu Ühendkuningriik, mis peavad kärpima oma kulusid, oleks igasugune ELi eelarve suurendamine vastuvõetamatu, rääkimata esialgsest ettepanekust suurendada eelarvet 5,9%. Palju sobivam oleks arvatavasti raha andmise tingimuste kärpimine või külmutamine.

Ühendkuningriik on kannatanud veelgi rohkem. Ainuüksi viimasel aastal vähendati meie tagasimakset kolmandiku võrra, mistõttu sai meist veelgi suurem netomaksja, kui me seni olime. Öeldi, et kui EL oli netomaksja, siis uued liikmesriigid olid netosaajad, milles nende riikide rahvas loomulikult süüdi ei ole. Kas sellise vaieldamatu fakti valguses ei saaks öelda, et on lausa pöörane, et me tahame laiendada ELi kaasates veelgi vaesemaid ning vaieldamatult veelgi koormavamaid riike, nagu Türgi, mis ei ole isegi mitte Euroopa riik?

Milan Zver (PPE). – *(SL)* Mõistan, et eelarve tuleb vastu võtta, ja mõistan ka argumenti, et eelarve ei tohi kasvada ning peab olema mõistlik. Ma ei mõista aga, miks ei ole nõukogu teinud nüüd, kus Lissaboni leping on ratifitseeritud, rohkem tööd selle nimel, et eelarve, see tähendab eelarvepunktid saaksid parlamendiga kooskõlastatud.

Mõistan samuti, et mõnedes meie ühise poliitika valdkondades tuleb teha kärpeid, aga ma ei mõista, miks just haridus ja liikuvus nn pehme poliitika kärbete tõttu kannatama peavad.

Nagu teate, pandi programmile Erasmus algus 1987. aastal, kui programmis osales 3000 üliõpilast. 2012. aastaks on see arv kasvanud kolme miljonini ja 2020. aastaks on kavas pakkuda üliõpilasvahetuse võimalusi ligemale 15 miljonile üliõpilasele.

Liikuvusega saame tugevdada Euroopa dimensiooni ja parandada vastutasuks haridussüsteemide ja teaduse üldkvaliteeti.

Kuidas saame saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia suured eesmärgid samal ajal nende valdkondade rahastamist kärpides?

Janusz Lewandowski, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Vastan lühidalt ainult Marta Andreaseni, Lucas Hartongi, Bastiaan Belderi, Frank Vanhecke, Hynek Fajmoni, Oldřich Vlasáki ja Andrew Henry William Bronsi märkustele, millest viimane on vastuolus parlamendi eelarvet puudutava seisukoha ja komisjoni ettepanekuga.

96% 2011. aasta eelarve tagasihoidlikust suurendamisest on suunatud majanduskasvu ja tööhõivet edendavatele valdkondadele. Need on arved, mida tuleb tasuda, võiks öelda, et need on õiguslikud kohustused. Veelgi enam, sellega täidetakse lünk investeeringute alal, riiklikul tasandil puudujääk krediiditurul, kus kõige esimesena kärbitakse investeeringuid. Seepärast arvan, et selles tagasihoidlikus eelarve suurendamises ning nendes vastutustes on lisandväärtust, kui arvestada, et projekt jääb nelja miljardi euroga allapoole 2005.–2006. aastal 2011. aasta jaoks kokku lepitud ülemmääradest.

Mida tuleks arvesse võtta, on see, et halduskulud moodustavad 6% eelarve kogusummast, mis võrdub 1% SKPst. See tähendab, et 94% jõuab kasusaajateni. Sellega tuleks Euroopa eelarve tuleviku üle arutades arvestada.

Kutsun mõlemat eelarvepädevat asutust üles tulevatel nädalatel lepitusmenetlust alustades üksteisele lähemale tulema ning tõestama, et Lissaboni leping võimaldab kompromisse.

Melchior Wathelet, *nõukogu eesistuja. – (FR)* Austatud juhataja! Kõikidele nõukogule esitatud küsimustele on võimatu vastata. Kordan vaid mõnda põhimõtet, mida ma tänases arutelus nõukogu eelarvet esitades edasi anda tahtsin. Tuleb veel kord rõhutada, et kõik assigneeringud, mis nõukogu vastu võttis, põhinevad 2010. aasta eelarve rakendamisel ja et kõikide eelarveridade puhul on arvestatud võimalike muudatustega, mis esitatakse muudatusettepanekutena 2011. aasta eelarve rakendamise raames.

Praegu on rasked ajad ning eelarvete kasv on piiratud ja nagu teate, kiideti nõukogus kokku lepitud eelarve suurendamine 2,91% heaks vaid väga väikese häälteenamusega. Võimalused täiendavate või muud liiki häälteenamuste saamiseks on peaaegu olematud. Seetõttu ei tohi me raisata tuleva aasta jooksul võimalust arendada eelarvet selle täitmise käigus muudatusettepanekutega.

Väga palju mainiti rubriiki 1b. Tuletan meelde, et nõukogu lubas oma avalduses tagada eelarve 1b täitmise arendamise hindamise, mistõttu tahame selle juurde jääda ning jälgida selle reaalset toimimist ja täitmist.

Nagu ma sissejuhatuses ütlesin, ei puuduta arutelu 2011. aasta eelarve üle ainult 2011. aasta eelarvet. Arutletakse ka teiste eelarvega seotud elementide üle. Meil seisab ees arutelu eelarve läbivaatamise üle. Loomulikult toimuvad meil ühised arutelud kõikide eelarve läbivaatamise käigus tekkinud ning eeskätt omavahenditega seotud küsimuste üle. Muu hulgas peame arutlema ühe teise eelarve läbivaatamise punkti ehk siis paindlikkuse üle.

Loodan, et selle ühise arutelu korraldamisega õnnestub meil näidata, et uue Lissaboni menetluse alusel koostatud 2011. aasta eelarve tuleb edukas. Tuletan teile veel meelde, et kui me 2011. aasta eelarve üle kokkulepet ei saavuta, on lisakulutuste tegemise väljavaated 2011. aastal veelgi väiksemad ning ei vasta sellele, mida nõukogu täna välja pakub. Peame võtma arvesse kõiki neid elemente, et esimene Lissaboni menetluse alusel koostatud 2011. aasta eelarve oleks edukas ja et me selle edu ühiselt saavutaksime.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, *raportöör. – (PL)* Soovin rõhutada ühte asja, millega saab võtta kokku selle, millest rääkisid üksikasjalikult kõik tänases arutelus sõna võtnud oma vastavaid valdkondi puudutavate teemade puhul. Eelkõige on homme Euroopa Parlamendis vastu võetava 2011. aasta eelarve erakordselt distsiplineeritud lugemine. Esimest korda mitme aasta jooksul ei tee Euroopa Parlament ühtegi ettepanekut, mis ületaks 2006. aastal mitmeaastase finantsraamistikuga kavasse võetu. Tuleb rõhutada, et see on mõnevõrra erakorraline olukord ning see näitab, et Euroopa Parlament on väga hea distsipliiniga. Mõistame ka nõukogu kahtlusi. Soovin rõhutada, et Euroopa Liidu eelarve

ei sarnane riikide eelarvetega. See eelarve on suunatud investeeringutele ning on ka kriisivastane vahend. Sellega pakutud võimalusi tasub igal juhul kasutada. Soovin samuti rõhutada, et pearaportöörina loodan, et suudame koostööd tehes 2011. aasta eelarve edukalt ja tõhusat vastu võtta. Loodan ka, et eelarve võetakse vastu nii, et me saame hakata alates jaanuarist viima ellu liidu poliitikat nii 2006. aastal kokkulepitu kohaselt kui ka selle kohaselt, mille nimel me kogu selle aasta jooksul tööd teinud oleme.

Nõukogu peab pöörama rohkem tähelepanu teemadele, mida me eelarve lugemisel rõhutasime. On kaheldav, kas peaksime lisama uusi rolle ja uusi eesmärke, kui ei ole valmisolekut uute finantskohustuste võtmiseks. Palun nõukogu eesistujal, kes täna samuti siin on, arvestada hea tahtega, mida Euroopa Parlament lugemisel üles näitas. Loodan, et Belgia eesistumise ajal õnnestub nõukogul leida rohkem toetust Euroopa Komisjoni esialgsele ideele 2011. aasta eelarve ja selle jaoks tehtud ettepanekute kohta. Kõik kõne all olev ning samuti see, mida Euroopa Parlament välja pakub, ei ole lihtsalt mingi väljamõeldis, vaid see on kogu meie varasema töö tulemus, ning arvan, et suur osa nõukogu skeptilisusest tuleb lihtsalt asjaolust, et nõukogu lugemine toimus kirjaliku menetluse raames, sest kirjalikul kujul on palju lihtsam olla negatiivne kui suulises arutelus. Loodan, et dialoog tuleb avatud ja vahetu ning võimaldab meil 2011. aasta jaoks mõistliku ja aruka eelarve vastu võtta.

Helga Trüpel, *raportöör. – (DE)* Austatud juhataja! Eesistuja Wathelet, volinik, head kolleegid! Soovin tänada kõiki, kes täiskogul arutelusse panustasid, ning veel kord oma kolleege eelarvekomisjonist nende kompromissivalmiduse eest, tänu mille suutsime parlamendi eelarve ning samuti teiste institutsioonide puhul saavutada vastutustundliku üksmeele kõikide Lissaboni lepinguga kaasnevate uute rahastamisvajaduste ja pädevuste üle ning samuti endale kindlate piirangute seadmise asjus. Tahan veel kord rõhutada, et minu arvates on hea, et me näitasime oma valmidust vaadata põhjalikult läbi oma kulud, kuid peame siiski nõudma täieliku enesekindlusega seda, mida me oma uute kohustuste täitmiseks vajame, ning ka selle jaoks vajaliku rahastamise saamise nimel võitlema. Kui lubate, siis lisaksin ka ühe poliitilise sõnumi. Pärast homset hääletust algab kolmenädalane konsulteerimisperiood nõukoguga, mille jooksul me loodetavasti kokkuleppe saavutame.

See on küll esimene kord, kus me seda uut menetlust pärast Lissaboni lepingu jõustumist kasutame, aga usun, et me kõik – isegi Euroopa-vastased ja skeptikud – peame nii üldise kriitika kui ka suunatud kriitikaga silmitsi seistes olema kogu südamest veendunud, et Euroopa Liit teeb meid tugevaks. Meie kõik ja ka liikmesriigid saavad Euroopa Liidust kasu, eriti uute ülemaailmsete katsumustega arvestades. Kõigile on selge, et ülemaailmsest vaatepunktist oleks iga individuaalne liikmesriik omaette palju nõrgem. See peabki olema meie ühine lähtepunkt ning seepärast on õige ka Euroopa Liidu jaoks rohkemate vahendite eest võidelda ja mõelda üheskoos hoolikalt sellele, mis vajab kõige enam rahastamist ning kuidas oma eelarvet jätkusuutlikumaks, sotsiaalsemaks ja tulevikku suunatumaks muuta.

Loodan, et parlament saavutab sellist lähenemisviisi kasutades nõukoguga üksmeele ning et ka Euroopa kodanikud sellest kasu saavad.

László Surján, *raportöör. – (HU)* Soovin anda banaani kõigile neile, kes selle suure töö ära tegid! Kõigepealt meie pearaportööridele, 2011. aasta eelarveprojekti koostajatele, kuid sooviksin anda puhtast südamest ühe banaani ka nõukogule, lootes, et selle söömine valmistab neile nii rahulolu kui ka naudingut, kuid annab neile ka vajaliku kompromissivalmiduse, et me saaksime selle banaaniprobleemiga ükskord ühele poole. Ka Janusz Lewandowski on teeninud välja ilusa suure banaani selle eest, et ta esitas

2011. aasta eelarve, mis parlamendi seisukohaga nii sarnane on. Me ei töötanud juhuslikult viis aastat koos. Tänan teid, volinik! Tänu väärivad ka kõik sõnavõtjad, kes parlamendi seisukohast nii selge ülevaate andsid. See ei olnud küll täiesti üksmeelne seisukoht, aga sellel oli siiski üks üldsuund. Soovime paremat ja tõhusamat eelarvet, et me ei peaks kulutama mitut kuud või poolt aastat, et vaielda näiteks selle üle, kas saame kulutada banaane tootvatele riikidele 75 miljonit eurot või mitte.

Usun, et meie arutelu põhiteema on see, et meie arvates on Euroopa eelarve vahend kriisiga toime tulemiseks, mitte kriisi põhjus, nagu ka 2010. aasta eelarves öeldi. Selles peamegi üksmeele saavutama ja ma loodan, et nõukogu paneb siinkohal tähele meie kindlat kavatsust. Mõtlen parlamendi kindlat kavatust teha koostööd komisjoniga, et õhutada liikmesriike palju tootlikumat tööd tegema. Selline töö peaks olema suunatud eesmärkide saavutamisele ning tootmise ja töökohtade arvu suurendamisele. Kui see tõepoolest nii on, siis õigustab end ka vastava Euroopa Liidu eelarve taseme säilitamine. Tänan tähelepanu eest! Nautige oma banaane!

Göran Färm (S&D). – Austatud juhataja! Soovin juhtida tähelepanu probleemile sõnavõtuaja jagunemisega siin arutelus. Edit Herczog mainis, et tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon ei saanud üldse sõnavõtuaega. See tuleb sellest, et nad esitasid oma ettepanekud eelarve kohta teisel kujul, selle asemel et esitada ametlik arvamus. Ei ole arukas karistada seda parlamendikomisjoni selle eest, et nad otsustasid ametliku arvamuse esitamise asemel palju tõhusama koostööviisi kasuks.

Paistab, et valitses ka väike segadus arutelu kahe osa vahel ehk siis 2011. aasta eelarvet puudutava arutelu ja eelseisva eelarve läbivaatamise vahel. Nagu võisite näha, olid eelmises arutelus viimased viis sõnavõtjat fraktsioonist S&D. Eelseisvas arutelus võtab sõna vaid üks sõnavõtja fraktsioonist S&D, aga ma arvan, et nimekirjas on vähemalt pool tosinat sõnavõtjat fraktsioonist PPE. Sekretariaadi, juhataja ja fraktsioonide vahel on midagi sassi läinud. Me ei tea, kes selle vea tegi – äkki olime need meie ise –, aga edaspidi peaksime selle üle vaatama, et sõnavõtuaeg nendes aruteludes mõistlikumalt jaguneks.

Juhataja. – Tänan teid märkuste eest! Oleme teinud kõik selleks, et kontrollida seisukohta tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni suhtes ning ametlikku arvamust ei esitatud, aga loomulikult võetakse teie märkust arvesse. Mis sõnavõtuaega puutub, siis selle korraldamine ja jaotamine on fraktsioonide ülesanne.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *kirjalikult.* – *(RO)* 2011. aasta eelarvemenetlus sai alguse pettumust valmistava ettepanekuga komisjonilt. Raportöör Sidonia Elżbieta Jędrzejewska lubas aga olla edasipüüdlik ja võidelda eelarve eest, mis kaitseks parlamendi poliitilisi prioriteete, eriti noortele suunatud poliitikat.

Nüüd esitas oma seisukoha ka nõukogu, milles puudub aga igasugune püüdlikkus, või pigem, milles väljendub nõukogu populistlik lähenemisviis, milles on ühest küljest esitatud küll põhjalikud strateegiad, nagu Euroopa 2020. aasta strateegia, kuid milles ei ole samas eraldatud piisavaid rahalisi vahendeid selle strateegia eesmärkide saavutamiseks.

Tänase arutelu teema on aga parlamendi seisukoht. Nagu näha võime, ei ole ka parlamendi seisukohas põhjalikku visiooni 2011. aasta eelarve jaoks. Tunnistan, et meil on

majanduslangus. Me ei saa aga sellest üle sellise keskpärase eelarveprojektiga, vaid vajame ettekujutusvõimet ja poliitilist julgust ning samuti peame võtma kasutusse vajalikud vahendid tõeliste muutuste tegemiseks.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult.* – *(DE)* Euroopa Liidu tõhusus sõltub täielikult liidu eelarvest. Toetan 2011. aasta eelarve kohta tehtud ettepanekuid, sest nendes on võetud arvesse tähtsaid poliitikavaldkondi ja samuti individuaalseid arvamusi. Peab olema selge, et vähemate rahaliste vahenditega ei saa EL täita tulevikus oma laiahaardelisi ülesandeid. Põllumajandusettevõtjate esindajana ei poolda ma mingil juhul põllumajanduselt raha ära võtmist. Rahalisi tagasimakseid tuleb kasutada selleks, et anda meie põllumajandustootjatele planeerimiskindlust, mitte neid muudesse poliitika valdkondadesse ümber paigutada. Hetkel kavatsetakse võtta rahalisi vahendeid põllumajandusest, et rahastada nendega tuumauuringute projekti ITER. See näitab, et suuremõõtmeliste teadusuuringuprojektide rahastamine sõltub teistes valdkondades tehtud tagasimaksetest, mille hulka on raske ette näha. Ei tohi nii olla, et Euroopa teadusuuringute rahastamise jaoks ei tehta pikaajalisi ja hoolikalt läbimõeldud plaane. Ka põllumajanduspoliitika puhul on pikaajalisi kaalutlusi ja plaane ning ka põllumajandusettevõtjad vajavad samasugust turvalisust. Toiduainetööstuse ahela nõrgima lülina vajavad põllumajandusettevõtted piisavat turvalisust, et teha plaane püsimajäämiseks. Selleks eraldatud rahaliste vahendite eraldamine on vajalik, et tugevdada ELi põllumajanduse konkurentsivõimet. Investeeringud põllumajandusalastesse teadusuuringutesse ja keskkonnasõbralikku tehnoloogiasse on investeeringud tulevikku ning need loovad ka uusi töökohti.

Véronique Mathieu (PPE), *kirjalikult.* – *(FR)* 2009. kooliaastal alanud koolidele puuvilja jagamise kava on spetsiifiline Euroopa algatus ning selle positiivseid ja vahetuid tulemusi meie kodanikele tuleb rõhutada.

Selle kava toetamine on tõhus viis investeerida noorte eurooplaste tervisesse. Tegelikult on laste rasvumine Euroopas väga tõsine probleem. Elamiskulude tõusmisest hoolimata peavad puuviljad jääma Euroopa Liidus laste põhitoiduainete hulka. Toidu toiteväärtuse parandamine aitab kaitsta lapsi paremini ka südame-veresoonkonna haiguste, vähi ja diabeedi eest.

ELi koolidele puuvilja jagamise kava on hea näide Euroopast, mis on oma kodanikele lähedal ja mis nende igapäevaste probleemidega tegeleb, ning ma soovin sellele pikka iga.

13. Eelarve läbivaatamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu komisjoni avalduse üle eelarve läbivaatamise kohta.

Janusz Lewandowski, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Euroopa Komisjon võttis täna vastu teatise eelarve läbivaatamise kohta, mis esitatakse kohe siin parlamendis inimeste valitud esindajatele.

Esialgselt oli see nähtud ette 2008.–2009. perioodiks, aga eri sündmused, nagu Lissaboni lepingu vastuvõtmine, komisjoniliikmete hilinenud ametissenimetamine ja uus ELi 2020. aasta strateegia, selgitavad, miks see alles nüüd, 2010. aasta oktoobris aset leiab.

Eelarve läbivaatamist tuleb vaadata lahutamatu osana meie mõtisklustest selle üle, kuidas teha Euroopa konkurentsivõimelisemaks, dünaamilisemaks, kaasavamaks ja jätkusuutlikumaks. Seda ei saa aga lahutada poliitilistest eesmärkidest. See on poliitika

arvudes ja ajalooliselt on eelarvet käsitlevate aruteludega seostunud alati ka kindel poliitiline kontekst. Minevikus oli see kontekst ühisturg, ühisraha ja laienemine.

Võiksime soovida seekord küll palju paremaid poliitilisi eesmärke, sest Lissaboni lepinguga kaasnevad selged uued vastutused. Selge on ka, et peame leidma ühised Euroopa vastused meie ühistele katsumustele kliimamuutuse, energia, julgeoleku ja migratsiooni valdkonnas.

Teisest küljest on meil ka euroskeptiline Euroopa ja euroskeptiline kriisijärgne Euroopa. Mõlema vahel on tõeline pinge – võiks isegi öelda vastuolu – ja see olukord vajab lahendamist. Vajame üksmeelt järgmise finantsperspektiivi suhtes.

Peame tuginema oma kogemustele ning see ongi üks osa eelarve läbivaatamisest. Kogemused näitavad, et peame kohandama prognoositavuse ja paindlikkuse tasakaalu. Alates finantsraamistiku kasutuselevõtmisest 1988. aastal on see taganud rahu ja prognoositavuse Euroopa eelarvesse, andnud mõistlikud ajakavad meie regioonidele, põllumajandusettevõtjatele ja teadustöötajatele oma projektide ettevalmistamiseks ja elluviimiseks.

See on tõeline saavutus. Selle prognoositavuse hind oli aga väga piiratud paindlikkus ning mineviku sündmused on näidanud, kui väga äkilised sündmused meid mõjutavad. Võime tunda küll uhkust teatud tegevuste üle, nagu suuremeelne ja kiire reageerimine üleujutustele Pakistanis ja probleemidele Haitil, aga üldiselt tegutseme väga aeglaselt. Kulus aasta, et mobiliseerida vahendeid, mis olid ette nähtud rahastamisvahendile kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades. Kõige aeglasemad oleme liidusiseselt tegutsedes, palju kiiremad aga siis, kui on vaja väljast tulevatele probleemidele kiiresti reageerida.

Sellest võib järeldada, et vajame rohkem paindlikkust. Peame saama vahendeid ja kulutamata varusid lihtsamalt üle kanda nii eelarveperioodi alguses kui ka lõpus. Eelarve läbivaatamises teeme ettepaneku võtta kasutusele fikseeritud varud, mis on finantsperspektiivi lõpus suuremad. Teeme ka ettepaneku luua tulemuspõhised reservid.

Veel üks faktor, millega arvestada tuleb, on loomulikult majanduskriis ja eelarve uued arukalt suunatud funktsioonid võiksid täita kriisivastase väiksemale sektorile ja kohalikule tasandile suunatud paketi rolli. Seda saaks kasutada tagatiseks laenudele lisaks maksebilansi tasakaalustamise süsteemile. Seda saaks kasutada vahendina stabiilsuse ja kasvu pakti tugevdamiseks.

Tahan mainida veel ühte eelarve läbivaatamise faktorit. Nimelt heidab prioriteete käsitlevale arutelule alati oma varju netojääk, see õiglase tagastamise poliitikast (*juste retour*) lähtuv lähenemisviisis eelarvele, mis on seotud Euroopa eelarve kompleksse tulude poolega. Hea stiimul sellest nõiaringist väljasaamiseks oleks avatud arutelu ilma tabuteemadeta, kus saaksime analüüsida Euroopa eelarve kulude poolt, aga ka eelarve tulude poolt.

Nagu president Barroso oma kõnes Euroopa Liidu olukorra kohta ütles, ei ole tähtis, kuidas vähem või rohkem kulutada, vaid kuidas arukamalt kulutada. Eelarve läbivaatamisega tehakse ettepanekuid Euroopa lisandväärtuse loomiseks ja Euroopa eelarve uue seadustamise saavutamise jaoks.

Seda on vaja teha. Koondame vahendeid Euroopa tasandil, mis võimaldab liikmesriikidel kulusid kärpida, kattuvusi vältida ja paremat investeeringutasuvust saada.

Võtame näiteks teadusuuringud ja infrastruktuuri. Seda saab teha, käsitledes ühiseid probleeme järjepideval ja kooskõlastatud viisil, eriti kui on piiriüleseid mõjusid, mida esineb tüüpiliselt energeetika, julgeoleku, migratsiooni ja kliimamuutuse puhul.

Seda saab teha loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud katastroofide korral solidaarsust üles näidates ja seda saab ning tuleb teha nii, et loome vahendeid, mis võimaldavad meil ülemaailmsel laval tugevamat rolli mängida ja mis teevad Euroopa palju nähtavamaks suurima abiandjana (55% kogu abist).

Sellest ei piisa! Vajame halduskulude alal enesepiiramist. Ka see on üks osa eelarve läbivaatamisest. Vajame ka palju professionaalsemat suuremastaabiliste projektide juhtimist. Uuenduslikud rahastamisvahendid peavad ületama oma mahu poolest 1% Euroopa eelarvest – viimane on eelarve läbivaatamise lisa eraldi osa.

Omavahendid on lõpuks kõige arusaadavamad. (Võimalik, et ma kulutan selleks oma lõppmärkuste aega.) Praegust süsteemi on väga lihtne kritiseerida ning öelda, et see on ebaaus, kompleksne ning vastuolus aluslepinguga, aga samuti on lihtne esitada õigustamata süüdistusi, kui peaksime antud teemal arutelusid alustama.

Tuleb öelda, et Lissaboni lepingus on selgelt kirjas, et omavahendite üle otsustatakse ühehäälselt ja kõik liikmesriigid peavad selle otsuse ratifitseerima. Liikmesriikide maksuiseseisvus ei ole ohus.

Tasub aga mõelda süsteemile, mis oleks esialgsele süsteemile sarnasem, mis võimaldaks Euroopa Liidul iseseisvam olla ning liikmesriikidel otseste panuste progresseeruva vähendamisega oma riigi rahandust tugevdada. Võiksime alustada selle tehisliku käibemaksu kaotamisega. Tõime välja kuus võimalikku kandidaati. Neid on mainitud tekstis ning kvantifitseeritud täpsemalt lisas, aga loomulikult ei ole keegi täiuslik. Sellega ei asendata riiklikke panuseid. See on vaid lisa.

Eelarve läbivaatamine kujutab endast Euroopa Liidu eelarve uue hooaja tervitamist ja algust. Ootan eelseisvat koostööd Euroopa Parlamendiga. Peame kõik koos näitama, et Euroopa Liit suudab katsumustele vastu astuda ja et eelarve – kui see on arukalt eesmärkide saavutamisele suunatud – võib olla vahend, millega ehitada taas üles usaldus Euroopa projekti vastu.

Tänan tähelepanu eest!

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE nimel. – (FR)* Austatud juhataja! Head kolleegid! 2011. aasta eelarve on esimene, mille üle parlament saab oma uute Lissaboni lepinguga saadud volituste raames arutleda ja hääletada. See on esimene eelarve, mille puhul hoidusime komisjoni välja pakutud eelarve üldmahu suurendamisest ning pooldasime selle asemel realistlikku ja poliitilist lähenemisviisi.

See lähenemisviis on realistlik, sest meie liikmesriigid on pidanud tegema enneolematuid pingutusi oma rahanduste stabiliseerimiseks ja vähendamiseks. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon oli esimene, kes seda neilt nõudis. Avaliku sektori kulude vähendamine on põhimõtteliselt eeltingimus, kui tahame saada konkurentsivõimelisemaks ning rahvusvahelisel tasandil paremates tingimustes konkureerida. Seetõttu ei seisne küsimus selles, et nõuaksime 27 liikmesriigilt selleks eelarveaastaks kulutuste tegemist, mis ei ole võrdsed meie kaaskodanike pingutustega riiklikul tasandil.

Meie lähenemisviis on ka poliitiline, sest meie arvates ei saa 2011. aasta eelarvet lahutada tulevate aastate üldisemast finantskontekstist ning eriti järgmise 2014.–2020. aasta finantstsükli perspektiivist.

Head kolleegid, kui on midagi, millele parlament peaks selle ametiaja jooksul keskenduma, siis on selleks eesmärk tagada, et Euroopa poliitika saaks rahastatud ulatuses, mis vastab sellele, mis on kaalul. Kõne all ei ole niivõrd raha juurde küsimine, vaid pigem selle eest hoolitsemine, et Euroopa Liidul on oma ülesannete täitmiseks piisavad rahalised vahendid. Meie liikmesriigid saavad isegi kokku hoida ja vähendada oma panuseid ühenduse eelarvesse, kui nad on valmis selleks, et Euroopa muudab oma nüüdseks juba aegunud finantssüsteemi ja hakkab kasutama omavahendeid. Üks euro, mis kulutatakse Euroopa tasandil, on tõepoolest palju tulusam ja tootlikum kui euro, mis kulutatakse riiklikul tasandil, sest Euroopa euroga ei pea katma puudujääki.

Riiklikul tasandil on euro mõnes riigis ainult poole või isegi väiksema väärtusega. Riiklikul tasandil tuleb see euro, mille väärtust ei ole veel vähendatud, tagasi ühtekuuluvusfondide, maaelu arengu fondide ja uuendustegevuse edendamise kujul. Palun nõukogul mõelda tõsiselt sellele uuele lähenemisviisile Euroopa rahanduses! Olen väga tänulik volinik Lewandowskile, et ta meie rahandusministritega juba sellekohase arutelu avas.

Eurooplastel on õigus teada, mida nende riigiasutused kulutavad nii kohalikul, piirkondlikul, riiklikul kui ka Euroopa tasandil. Liikmesriigid peavad olema valmis selle katsumuse vastuvõtmiseks. Nõukogu eesistuja, ministrid, teie kätes on võti nende arutelude ja läbirääkimiste avamiseks, et kõik liikmesriigid saaksid edasi liikuda ja et see euro, mis kulutatakse Brüsselis, jõuaks tagasi meie liikmesriikide kodanikeni ning et see oleks palju tootlikum ja looks uusi töökohti Euroopa tasandil. Palun kasutage seda võimalust! Jõulukingitusena peate meile ütlema, et Euroopa omavahendite üle hakatakse teie eesistumise ajal pidama tõsiseid arutelusid ning läbirääkimisi. Kinnitan teile, et räägime sellest veel palju aastaid, kui me selle saavutame.

Stéphane Le Foll, *fraktsiooni S&D nimel. – (FR)* Austatud juhataja! Eesistuja Wathelet, volinik! Tahaksin rääkida, ilma et peaksin seni peetud arutelusid uuesti kordama.

Arutasime 2011. aasta eelarve üle juba tuttavate piirangute ehk siis sügava kriisi raames, mis mõjutab kogu Euroopat ning avaliku sektori puudujääkidega riiklikul tasandil. Eelnev annab alust kahele hüpoteesile. Need avaliku sektori puudujäägid riiklikul tasandil kas piiravad Euroopa puudujääki või peavad need andma Euroopa tasandil uue suuna ja uut elujõudu. See on küsimus.

Kutsun teid üles, lugupeetud volinik, et te eelarve läbivaatamise üle arutades ning 2013. aasta järgsetest eelarveperspektiividest rääkides sellesse kriisi konteksti kinni ei jääks, kui te just ei kavatse öelda mulle ja kõikidele Euroopa kodanikele, et Euroopa jääb veel pikaks ajaks kriisi.

Kogu meie probleem seisneb selles, kuidas kriisiga toime tulla ning kuidas vähendada meie puudujääke ja võlgasid ning kuidas valmistuda ette kriisist ülesaamiseks. Siin tulebki mängu eelarve küsimus. Nagu äsja ütles ka Joseph Daul, saab kriisist üle ainult siis, kui Euroopa eelarve – just seepärast, et see on Euroopa oma – suudab anda meile vajalikud vahendid, et saada tagasi kõik, millest meil hetkel puudus on ehk siis majanduskasvu, töökohtade loomise, uuendustegevuse, teadusuuringud. See ongi kaalul ja sellest peaksime lähtuma ka eelarve üle arutades, mitte tegema seda, mida me liiga tihti teeme – kaebleme kogu aeg kriisi probleemi üle, mida nõukogu väga hästi suudab.

Panin seda tähele ka Deauville'is. Saksamaa kantsler ja Prantsusmaa president isegi kuulutasid välja seda ennetades aluslepingute reformi, ilma et oleksid seda eesistuja Van Rompuyga arutanud, et karistada kõiki riike, mis tulevikus eelarvedistsipliini rikuvad.

Sinna on nõukogu tänaseks jõudnud. Parlament nõuab aga komisjonilt eriti vaid ühte asja: et Euroopa projekti üritataks edasi liigutada ning et seda tehtaks eelarvega.

Esile tõsteti teatud arv probleeme, mille suhtes valitseb täielik üksmeel. Vajame rohkem paindlikkust! Nähtavasti peame leidma üheskoos võimalused paindlikuma eelarve saamiseks. Seda on lihtsalt vaja, sest kaalul on Euroopa võimekus reageerida. Loomulikult seisneb küsimus ka prioriteetides ja Euroopa eelarve tõhusas korraldamises. Kahtlemata oleme kõik nõus, et see on hädavajalik. Kindlasti peame aga jõudma omavahel selgusele ajakava asjus ning selles, et peame oma eesmärgid koos seadma. Lugupeetud volinik, me ei saa jätta neid asju vaid tühjadeks sõnadeks ja lubadusteks, kirjalikeks tekstideks, mis on väga huvitavad ja millega ma peaaegu 100% nõus olen.

Nüüd peame praktiliste küsimustega tegelema asuma ning eriti vajab tähelepanu väga tähtis omavahendite küsimus, mida me juba liiga kaua vältinud oleme. Mida peaksime tegema, et saada edaspidi Euroopa või kõikide Euroopa kodanike jaoks omavahendeid, et saaksime taastada majanduskasvu ja seada tuleviku Euroopa veelgi kindlamale teele?

Jääme teie põhjalikke ettepanekuid ootama, lugupeetud volinik.

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel.* – *(FR)* Austatud juhataja! Soovin öelda, et minu arvates esitas komisjon väga hea dokumendi, olgugi et see jäi 15 kuud hiljaks.

Üldiselt on aga asjaolu, et vahekokkuvõte oleks pidanud juba 15 kuu eest valmis olema, vaid pisike üksikasi ning seetõttu ei tasu seda ka enam mainida. Tegelikult pakuvad nad meile alati, kui on mingid läbirääkimised, vahekokkuvõtet, mis siis vastava perioodi lõpus valmib. See on vastuvõetamatu ja seda ei tohi enam juhtuda.

Teiseks puudutab kõne all oleva teksti tähtis punkt omavahendeid. Miks? Sest see on Euroopa Liidu alus. ELi asutajad lõid Euroopa Liidu omavahendite alusel ehk siis tollimaksude, imporditud põllumajandustoodete maksude ja käibemaksu alusel. Nii see oli! Riiklikud panused said alguse Briti tagasimaksest. See on reaalsus. Seetõttu tuleb need omavahendid, mis on rahastamise alus, uuesti kasutusele võtta. Seda tuleb teha nüüd, sest see on ainus võimalus, kuidas Euroopa edasi pürgida saab. Seda tuleb teha ka demokraatlikel põhjustel.

Demokraatias on tähtis üks asi: inimesed maksavad oma individuaalse tulu vahetult Euroopale ning saavad nende vahenditega toetada ja kontrollida Euroopa Liidu toimimist.

Mu teine märkus, austatud juhataja, puudutab seda, millest siin räägitakse – peame vähendama ELi eelarvet ja panuseid Euroopa tasandil, et parandada riikide rahandust. See on mõttetus! Reaalsus on see, et riigikassa puudujääk – eelarvepuudujääk Euroopas – on nüüdseks juba 868 miljardit eurot ehk siis 7% Euroopa Liidu SKPst. Isegi siis kui piiraksime kulutamist Euroopa tasandil ja külmutaksime Euroopa eelarve täielikult, kahaneks need 868 miljardit eurot vaid 860 miljardiks euroks. See on õigupoolest tegelikkus. Tegelikult tuleks teha hoopis vastupidist: kanda vastutused üle riiklikult tasandilt Euroopa tasandile, et vähendada liikmesriikide kulusid.

Julgeolek, teadusuuringud, diplomaatia, infrastruktuurid – need on valdkonnad, milles Euroopa Liit palju paremini toime tuleb ja millega saab vähendada eelarvepuudujääke. See on lähenemisviis, mille te oma kolleegidele esitama peate, nõukogu eesistuja! Omavahendite valdkonnas tuleb teha edusamme, sest vastasel juhul ei saavuta me 2011. aasta eelarve üle üksmeelt.

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ
asepresident

Bas Eickhout, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Austatud juhataja! Tänan volinikku eelarve läbivaatamise eest, mis lõpuks valmis sai. Eelarve läbivaatamises on tähtis, et vaataksime kriitiliselt, kas ELi vahenditega on saavutatud seda, mida me arvame. Palju raha läheb põllumajandusse ja ühtekuuluvusfondidesse. Kas selle rahaga on saavutatud eesmärgid, mida saavutada tahtsime? Tuleb tunnistada, et eelarve läbivaatamises on selliseid küsimusi väga kasinalt käsitletud.

Vaadakem aga tuleviku suunas! Kiidan väga teie suhtumist, lugupeetud volinik, kui ütlete, et peame vaatama 2020. aasta strateegia eesmärke, see tähendab uuendustegevust, kliimat, vaesuse kaotamist, tööhõivet. Nendele eesmärkidele tuleks anda keskne koht ning neid tuleks kasutada ka eelarve läbivaatamisel. See tähendab midagi meie põllumajanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika jaoks. Siin ootame komisjonilt häid ja põhjalikke reforme, millega tagada, et põllumajanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika avaldaksid tõepoolest mõju vaesuse kaotamisele, kasvuhoonegaaside vähendamisele, uuendustegevusele ja töötusele. Minu arvates on see samuti väga tähtis.

Pöördun nüüd mõnede tähtsate ideede poole, mida käsitlete, nagu uued ideed erainvestorite teema puhul. Pean ütlema, et seda erainvestorite teemat on juba varem käsitletud, aga kogemused projektidega ITER ja Galileo on näidanud, et neid ei ole ning sellepärast peame tagama, et me neile lootma ei jääks, kui nad meile vastu ei tule.

Mis Euroopa Investeerimispanka puutub, siis jah, proovige seda kaasata, aga sel juhul on väga tähtis investeerimispanga demokraatlik vastutus. Kuidas saame tagada, et nende investeeringud ka tulemusi annavad?

Viimaseks omavahendite teema. Taas mainitakse finantstehingute maksu, aga sel nädalal saime ECOFINilt teada, et komisjon ei toeta seda ja see ei ole isegi president Barroso nimekirjas G20 jaoks. Sellegipoolest on aga selles dokumendis öeldud, et äkki saab selliseid sissetulekuid kasutada. Mis on komisjoni seisukoht finantstehingute maksu suhtes, sest selles küsimuses on komisjoni seisukoht ebaselge ja vastuoluline?

Marta Andreasen, *fraktsiooni EFD nimel.* – Austatud juhataja! Mitmeaastase finantsraamistiku vahekokkuvõtte esitamisega toob Euroopa Komisjon meile uudiseid, mis peaksid minu arvates valmistama muret kõigile eurooplastele, kuid eriti brittidele. Kui ühise põllumajanduspoliitika kulude piiramise küsimuses on võetud mõõdukas lähenemisviis, siis on üritatud palju põhjalikumalt kaotada Briti tagasimakset. Veelgi halvem on aga selge kavatsus luua uus omavahend. Euroopa Liit tahab nüüd varga kombel otse Briti maksumaksjate raha kallale pääseda. Olgu siis tegemist süsinikumaksu, pankadele kehtestatud maksu või millega iganes, kindla peale peavad maksumaksjad veel rohkem kannatama.

Kui inimesed näevad, et EL võtab nende raha, hakkavad nad ELi raiskamist ja läbipaistvuse puudumist veelgi enam pahaks panema. Tagasimakse kaotamine ja uue Euroopa maksu kehtestamine – nimetagem asju ikka nende õigete nimedega – ei nõua aluslepingu muutmist. Seevastu on vaja aluslepingut muuta aga selleks, et oleks võimalik kehtestada poliitilisi sanktsioone finantsstabiilsuse tagamiseks, nagu Saksamaa kantsler ja Prantsusmaa president kokku leppisid.

Kui EL tahab rohkem volitusi, on selleks vaja valitsetute nõusolekut. Kui ELi poliitikud tahavad uut aluslepingut, peavad nad rahvale esmalt rahvahääletuse võimaldama. See oleks hea võimalus peaminister David Cameronile heastada murtud lubadus ELi rahvahääletuse korraldamise kohta. Ma usun seda alles siis, kui ma seda näen.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – *(ES)* Austatud juhataja! Oleks olnud huvitav, kui ka Guy Verhofstadt oleks istungisaalist lahkumise asemel Euroopa Komisjoni dokumente lugenud. Ühes nendest on täpselt selgitatud, et eelarve läbivaatamine hilines seepärast, et parlamendiga oli kokku lepitud, et läbivaatamine teostatakse pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Ausalt!

Soovin tänada volinikku meile esitatud teatise eest, mis on hea intellektuaalne harjutus selle kohta, kuidas finantsperspektiivid seni toimunud on ja kuidas järgmised toimima peaksid!

Soovin tänada teid ka selle eest, et te tõstsite esile nende finantsperspektiivide kitsaskohti, eriti kehtiva finantsperspektiivi skandaalset suutmatust reageerida ootamatutele vajadustele.

Soovin teile meelde tuletada, et seni on olnud ainus reaktsioon ootamatute vajaduste korral see, et põllumajanduselt võetakse raha muude asjade rahastamiseks. See ei tohi nii jätkuda!

Siiski, olgugi et ma mõistan, lugupeetud volinik, kui raske on teie praegune seisukoht, kus peate esitama eelarve läbivaatamise, mida ei saa mitte mingil juhul ajada sassi eelarve muutmisega, ja kuigi te minu arvates suurepäraselt toime tulite, ei saa ma panna vastu kiusatusele lugeda ette esitatud avaldusega kaasnev memorandum:

„ELi eelarve läbivaatamine: korduma kippuvad küsimused". „Mis on teatis eelarve läbivaatamise kohta?" „Mis see ei ole?" „Miks on eelarve läbivaatamist vaja?"

(ES) Kolm väga elegantset küsimust, et seletada seletamatut: asjaolu, et selles teatises ei ole kahjuks mingeid arve.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – *(NL)* Austatud juhataja! Mäletan veel, et vaatasime alati kaastundlikult Nõukogude Liidu mitmeaastastele kavadele. Kui ma ei eksi, siis kestsid need ainult viis aastat, meil on aga seevastu jäik mitmeaastane eelarve seitsmeks aastaks. Minu arvates on üks praegustest põhiprobleemidest see, mida kinnitas ka volinik Lewandowski, et me pöörame liiga palju tähelepanu teostatavusele. Sellest on kasu ju ainult suurettevõtjatele.

Loomulikult valitseb üksmeel ja selles peitub üks suur probleem. Siiski on ELi eelarvest hetkel kasu ainult erahuvidele. Erahuvidele põllumajanduses, kalanduses, ühtekuuluvuse valdkonnas ning nn vanas tööstuses, kui tohin seda nii kutsuda. Erahuvid ohustavad dünaamilist majandust, mida me Euroopas tahame.

Mina vaatan Euroopat ja eriti eelarvet kui tohutu suurt naftatankerit. Selle kurssi on raske muuta, aga nüüd on meil võimalus see veest välja ja dokki läbivaatusele saada. Kasutame seda võimalust ja vaatame, kas me ei saaks muuta seda suurt tankerit mitmeks väiksemaks kiirkaatriks.

Viimaseks, mis omavahenditesse puutub, siis need ei ole tähtsad ainult selleks, et anda Euroopale omavahendid, vaid ka selleks, et anda meile vahendid, millega võidelda liikmesriikide panuste pahelise mõju vastu. Liikmesriike huvitab ainult üks asi: kui palju raha nad Euroopa eelarvest tagasi kraapida saavad. Omavahendite süsteem aitaks meil selle vastu võidelda.

László Surján (PPE). – *(HU)* Volinik ütles äsja, et eelarve on poliitika, mis väljendub arvudes. Me kõik teame seda ütlust, aga lugupeetud volinik, kus on arvud nendes dokumentides? Arvud on täielikult puudu. Seepärast ei tea ma nüüd üldse, millest me räägime. Vahekokkuvõttest: teised sõnavõtjad käsitlesid seda juba enne mind. Oleme nüüd kolmandas kvartalis ja ma ei tea, millal selle vahekokkuvõttega valmis saame. Tahan aga esitada ühe küsimuse. Küsin seda ka nõukogult. Ehk jõuab see küsimus tõlkes nendeni. Tahan öelda, et peame selle vahekokkuvõtte – või kuidas iganes seda nimetada – sel aastal valmis saama. 2011. aastal ei ole mõtet enam sellega sekeldada, mida me 2008. aastal teha tahtsime või mida 2008. aastal tegema pidanud oleksime.

Minu arvates peaksime jätkama järgmise eelarveraamistikuga, millega mõnel määral juba algust tehtud on. Parlament teeb juba tõsist tööd ja ma arvan, et teised institutsioonid samuti. See töö peaks hõlmama ka julgeid ümberkorraldusi. Siin tõstatati omavahendite küsimus. See on tõepoolest võimatu olukord, et oleme ainus parlament maailmas, mis loob eelarve ning ei tunne siis valijate ette astudes sellega kaasnevat vastutust, sest meie ei võta seda raha kodanikelt, seda teevad vahendajad ehk siis riiklikud valitsused.

Kas peaksime olema mures liikmesriikide iseseisvuse pärast, et Euroopa Parlament ise võtab kodanikelt raha ja toob siia oma kulud, Euroopa ühised kulud? Me tean, et see on raske teema. Iseseisvuse küsimus on väga oluline. On veel üks väga tähtis küsimus, austatud juhataja. Nimelt see, et meie kulud peaksid lähtuma subsidiaarsuse kaalutlustest ja me ei tohiks tuua siia Euroopa tasandile selliseid probleeme, mis liikmesriigid ise lahendama peavad. Tänan tähelepanu eest!

Reimer Böge (PPE). *(DE)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Ühest küljest tunnustan komisjoni pingutusi selle nimel, et käimasolevale eelarve läbivaatamist puudutavale arutelule selle teatisega kaasa aidata. Teisest küljest tunnistan avalikult, et tookord – nagu on nüüdki – oli meil 2006. aasta ühisdeklaratsiooni alusel väga erinev arusaamine läbivaatamise ettepanekutest. Kui me selle teatise sisust lähtume, siis tähendab see, et enne 2014. aastat läbivaatamist ei toimu. Nagu ma juba ennist ütlesin, tähendab see aga, et uuele aluslepingule tugineva Lissaboni poliitika tähtsad osad, vähemalt eelarvet puudutavad osad, lükkuvad edasi 2014. aasta järgsesse perioodi. Siis tekib küsimus, kas me saame seda endale lubada, eriti globaliseerumise kontekstis, kus on arutlusel Euroopa Liidu võime tegutseda nii poliitilisel kui ka majanduslikul tasandil, ja kas me saame selle eest vastutuse enda peale võtta. Mulle on jäänud mulje, et tolleaegne komisjon ja komisjoni president Prodi olid oma ettepanekutes liiga nõudlikud ja et praegune komisjon on jälle liiga ettevaatlik.

Loomulikult on järgmise sammu astumisel oluline pöörata enne raha juurde küsimist rohkem tähelepanu parematele õigusaktidele, et edendada majanduskasvu ja tööhõivet, lihtsustamist, tõhusust ja programmide rakendamisega kaasnevate kulude vähendamist. Sama kehtib ühtlasi ka teadusuuringute puhul, kus on puudujääke ja millele kontrollikoja antud kollased ja punased kaardid ikka veel kehtivad. Vaja on ka uusi finantsvahendeid ning samuti on vaja arutelu selle üle, mida teha näiteks laiaulatuslike uuendus-, tööstus- ja teadusuuringute projektide, nagu ITER või Galileo, või energeetikaprojektidega. Kas anname nendele oma jaa- või ei-sõna? Kui ütleme jaa-sõna, siis kas neid tuleks ka kuni nende valmimiseni piisavalt – ja senisest teisel viisil – rahastada Euroopa eelarvest üldise mitmeaastase finantsperspektiivi kaudu?

Soovin öelda veel paar sõna omavahendite kohta, eriti kui arvestada vahetevahel mõnevõrra eksitavaid arutelusid sellel teemal liikmesriikide tasandil. On täiesti seaduspärane ja kooskõlas aluslepinguga – aluslepingus on seda isegi nõutud –, et me muretseme

omavahendite pärast, sest aluslepingus on kirjas, et meil on ilma muid sissetulekuallikaid puutumata õigus kasutada enda rahastamiseks eeskätt omavahendeid. Selles arutelus peaksime kõik osalema.

Jean-Luc Dehaene (PPE). – *(NL)* Austatud juhataja! Mitmeaastase finantsraamistiku vahekokkuvõte, mille komisjon meile täna esitas, on ühealgselt pettumust valmistav ja julgustav. Dokument valmistab pettumust sellega, et selles ei ole mingit väljavaadet mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise suhtes 2010.–2012. aasta perioodiks. Sellegipoolest on 2011. aasta eelarvest näha, et see on põhjendamatu. Tegelikult ei ole finantsraamistikus arvestatud ei Lissaboni lepinguga kaasnevate uute ülesannete ega ELi 2020. aasta eesmärkidega. See on tõepoolest põhjendamatu! Vähemalt oleks vaja mingisuguseid võimalusi suuremaks paindlikkuseks. Õnneks pooldab seda ka komisjon. See suurem paindlikkus peaks juba 2012. aastast kehtima hakkama. Dokument on samas aga julgustav selle poolest, et komisjon avab lõpuks ometi arutelu omavahendite teema üle. Sellest võib kujuneda järgmistel aastatel tõsine arutelu, mis on küll raske, kuid samas vältimatu.

Aluslepingu kohaselt tuleb rahastada ELi eelarvet omavahenditest. Hetkel rahastatakse seda 80% ulatuses riikide eelarvetest. Need ei ole Euroopa omavahendid, vaid moodustavad osa riiklikest eelarvekuludest. Need koormavad riiklikke puudujääke, mida Euroopa stabiilsuse ja kasvu pakt peab vähendama ning seepärast üritavad liikmesriigid oma panuseid vähendada. Samal ajal ootavad nad Euroopalt palju enamat, nagu on näha Lissaboni lepingust ja ELi 2020. aasta strateegiast.

Selline vastuolu tuleb kaotada. Seda saab teha ainult tõelisi omavahendeid kasutades. Nende abil peab olema võimalik vähendada liikmesriikide panuseid ning suurendada ELi vahendeid. Võimalike omavahenditena viitab komisjon õigusega uutele maksudele, mis on seotud vahetult poliitika valdkondadega, mida arendatakse peamiselt Euroopa tasandil. Tooksin siinkohal välja kliimapoliitika ja finantssektori reguleerimise. Jääb loota, et Euroopa Ülemkogu ja komisjon mõistavad samuti, et nüüd, vaadates 2014. aasta järgsele finantsperspektiivile, on käes aeg alustada kiireimas korras arutelu omavahendite teemal.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – *(PL)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Mul on hea meel, et see dokument lõpuks meie ette jõudis. On väga hea, et see sai valmis ja lõpuks meile esitati. Loomulikult võib alati kaevata selle üle, et seda oleks saanud palju varem teha jne. Minu arvates peaksime hetkel tunnustama kõige enam ühte dokumendi osa – asjaolu, et selles on käsitletud tabuteemasid. Hetkel ei tohiks me käsitleda tabuna ühtegi küsimust, mis on seotud eelarvega, ning peaksime rääkima kõigest, kaasa arvatud omavahenditest. Seda tuleb igal juhul kiita.

Soovin hoiatada ka teatud ohu eest, mis on seotud uusi omavahendid puudutava aruteluga. Nagu teame, on see väga keeruline arutelu, mis võib saada väga hõlpsasti takistuseks kõikidele teistele läbirääkimistele selle üle, milline peaks olema Euroopa Liidu eelarve ja mida oleme seni õppinud kehtiva finantsraamistikuga töötades. Me ei tohi lubada, et meid sellisesse umbtänavasse juhitakse. Peaksime oma arutelu horisonti laiendama, mitte jääma omavahendite teema taha kinni, mis muudab lahenduse leidmise lausa võimatuks.

Rõhutaksin, et Euroopa Liidu eelarve tulude pool peaks olema stabiilne ja prognoositav. Me ei tohi ealeski unustada Euroopa Liidu eelarve suurt saavutust, nimelt asjaolu, et see on tasakaalustatud. Selle eelarvega ei jää me võlgu. See väärtus peaks jääma jätkuvalt juhtpõhimõtteks. Soovin rõhutada ka seda, et uued omavahendid peaksid muutma Euroopa Liidu sissetuleku stabiilseks ja prognoositavaks ning lisaks sellele ei tohiks me nendega

võlgu jääda. Arvan, et peaksime sellele mõtlema ja pidama meeles, et Euroopa Liidu praegune sissetulek, mille aluseks on individuaalsete liikmesriikide rahvamajanduse kogutoodang, ei ole nii halb süsteem, et me sellest loobuma peaksime.

Minu arvates peaks uus süsteem olema kombinatsioon vanast ja uuest süsteemist. Laiemas perspektiivis peaksime mõtlema ümberkorraldamisele, kuid me ei tohiks loobuda *a priori* heast traditsioonist. Teisisõnu vajame vanaga jätkamist ja samuti muutusi – üks neist ei välista teist. Peaksime alustama sellest, mis juba praegu edukalt toimib, mitte sellest loobuma, et me ei takerduks arutelusse ainult omavahendite teemal, vaid mõtleksime ka sellele, kuidas uut finantsraamistikku luua.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Eelarveid on alati vaja läbi vaadata. See kehtib nii pere-eelarvete puhul kui ka Euroopa Liidu puhul. See kehtis isegi Faginile raamatus „Oliver Twist". Kui ta väike ettevõtlus, nimelt taskuvargused, edukas ei olnud, ütles ta, et kõik on vaja uuesti läbi mõelda.

On väga hea, et me ka siin kõik uuesti läbi mõtleme. Eriti saame teha palju selle nimel, et teha meie eesmärgid liikmesriikidele ja kodanikele palju vastuvõetavamaks.

Esiteks on väga ihaldatav ja kõigile sobiv eesmärk bürokraatia vähendamine 25% ja loodetavasti isegi enama võrra. Teiseks peame lõpetama palli oma väravasse löömise. Kahjuks olen nõus mõnede euroskeptikutega, kes ütlesid, et meelelahutuseelarve suurendamine ei olnud arukas. Euroskeptikutele mõjus see nagu õli tulle valamine ja arvan, et see valmistas pettumust ka Euro-entusiastidele. Kolmas ja väga tähtis teema on väga teretulnud omavahendite loomise küsimus. Arvan, et meie fraktsiooni esimees Joseph Daul võttis selle väga hästi kokku, kui ütles, et ühel eurol, mis kulutatakse Euroopa tasandil, on palju rohkem väärtust, kui eurol, mis kulutatakse liikmesriikide tasandil. Minu arvates peaksimegi sellest lähtuma ning julgustama eriti riskikapitaliste kasutama ELi projektide võlakirju, et rahastada eri projekte, mida meil vaja on.

Meie teadus- ja arendustegevuse eesmärk on 3%. Kui tahame olla konkurentsivõimelised ja luua vajalikke uusi töökohti, on see Euroopa jaoks ülitähtis. Ühine põllumajanduspoliitika vajab ka tugevat rahastamist, sest see on esiteks tähtis selleks, et inimesed maakohtadest ei kaoks, ning teiseks selleks, et tagada avalike hüvede olemasolu. Samuti ei saa teha kompromisse taastuvenergia eesmärkide ja CO_2 heitkoguste puhul ega ka ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas, mis on olnud väga edukas. Kui me kõik selle saavutame, kasvab 2020. aastaks meie SKP 4% ja loome selleks ajaks 5,6 miljonit uut töökohta.

Markus Pieper (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Meil regionaalarengukomisjonis oli eelarve läbivaatamise suhtes suuri ootusi. Euroopa struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika on ju ikkagi edulugu olnud, seda eriti viimastel aastatel. Ühtekuuluvusfondi panused kriisist ülesaamise toetamiseks on märkimisväärsed eriti kõige vaesemates piirkondades. Horisontaalne lähenemisviis konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgile annab julgustavaid tulemusi. Mitte kunagi varem ei ole ELi raha nii tõhusalt kasutatud. Mitte kunagi varem ei ole me nii palju väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid rahvusvahelistesse võrgustikesse toonud. Mitte kunagi varem ei ole piirkonnad Euroopa programmide kasutamiseks paremini ettevalmistatud olnud. ELi raha kasutamine ning sellest kasu saamine edastab siin väga selge ja julgustava sõnumi. Sellise arenguga on võimalik märgatavalt vähendada isegi struktuurifondide kasutamisega seotud ebakorrapärasusi.

Kontrollikoda, teadlased ja piirkonnad teavitavad meid nendest asjadest, kuid kahjuks ei tee seda komisjon ega ka liikmesriigid. Nad on väga vastutulematud. Struktuurifondide

seisukohalt ei ole veel tehtud tõelist eelarve vahekokkuvõtet. Mul on sellest väga kahju, sest eelarve läbivaatamine oleks andnud väga häid stiimuleid struktuuripoliitikaga jätkamiseks. Loomulikult tuleb sisu 2020. aasta eesmärkidega kooskõlastada. Vahendeid tuleb paljudes valdkondades palju tõhusamalt kasutada. Sellegipoolest on eesmärkide struktuurid ja koostöö liikmesriikidega tõestanud, et need on seda igal juhul väärt. Meil jäi siin kasutamata ka võimalus, et seda eelarve tõelise läbivaatamisega tõestada.

Parlamendil on aga hea mälu, head kolleegid. Kui räägime tulevasest finantsperspektiivist, siis mainime ka regionaalpoliitika edukust. Kui räägime poliitika usaldusväärsusest, siis kaitseme struktuurifondide pikki kavandamisperioode. Kui räägime tulevastest eelarvete läbivaatamistest, siis nõuame nende kohustuslikuks tegemist, sest korrapärased eelarve läbivaatamised suurendavad ka läbipaistvust. Tulevikus peame seda palju tõsisemalt võtma.

José Manuel Fernandes (PPE). – *(PT)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Me kõik teame väga hästi, milliste poliitiliste katsumuste ees me seisame. Globaliseerumine, võitlus kliimamuutusega, vananev rahvastik ja energiaturvalisus on vaid mõned neist. Kõik see juhtub üheaegselt kriisiga, mille möödumist veel näha ei ole. Tahame säilitada tugevat sotsiaalriiki, mis ka meie konkurentsivõimet parandab. Kõige selle jaoks lõime strateegia, Euroopa 2020. aasta strateegia. See strateegia vajab aga rahastamist. Strateegia tõhusaks elluviimiseks peame tuvastama iga poliitikavaldkonna jaoks vajamineva summa, et teada, kui palju raha kokku vaja läheb.

Loomulikult propageerin ma alt-üles-lähenemisviisi, mille aluseks on liitmine. Kui me siis teame, mida vajame, peame määratlema täpselt, milliseid ressursse vajame. Ligikaudu 80% ühenduse eelarvest tuleb riikide eelarvetest. Peame seda sõltuvust vähendama, et aluslepingust kinni pidada. Euroopa 2020. aasta strateegia peab aga juba nüüd algama ning seepärast soovin teada, miks ei vaadata mitmeaastast finantsraamistikku praegu läbi, et kooskõlastada see 2020. aasta strateegiaga, millele kõik juba toetust avaldanud oleme?

Jutta Haug (S&D). – *(DE)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Ütlen kohe alguses, et minu arvates on siin meie ees väga hea dokument. Nagu volinik Lewandowski meile lubas, on see tasakaalustatud. See on tasakaalustatud arvukate ettepanekute ja ideedega selle kohta, kuidas saame ja kuidas peame oma tööd jätkama. Meie kui eelarvekomisjoni eelarvespetsialistid ei oodanud aga seda. Kui aus olla, siis arvasime, et analüüsitakse kehtivat finantsraamistikku, ning tõelised optimistid isegi arvasid, et saame ka kehtiva finantsperspektiivi allesjäänud perioodi kohta väikese läbivaatamise. See aga, mis nüüd meie ees on, kujutab endast vaid pilku tulevikku. Peaaegu igas teises lõigus on räägitud sellest, kuidas tulevikus eelarvet puudutavaid asju paremini teha, olgu see siis seotud meie prioriteetide, Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide, parema koostööga meie naabritega, parema Euroopa infrastruktuuri või meie tulevase põllumajandus- ja ühtekuuluvuspoliitikaga. Dokumendis on isegi ideid meie eelarve tulevase struktuuri ning järgmise finantsperioodi kestuse kohta.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Elie Hoarau (GUE/NGL). – *(FR)* Austatud juhataja! EL sõlmis 2009. aasta detsembris Genfis lepingu Ladina-Ameerika banaanisektoriga, millega vähendati märkimisväärselt tollimaksu banaanidele.

Kui ma ei eksi, siis nende kokkulepete sõlmimise järel võttis EL AKV riikide jaoks kasutusele kompensatsioonimeetmed 190 miljoni euro ulatuses. Pärast 2009. aastat sõlmisid EL ja

Kesk-Ameerika uued kokkulepped, millega nende riikide jaoks kehtestatud tollimaksu veelgi vähendati.

Paranduseelarves ette nähtud kaasnevate meetmete puhul ei ole nende uute kokkulepetega arvestatud. AKV riikide prognooside kohaselt ületavad need kaasnevad meetmed 190 miljonit eurot. Minu arvates tuleb parandatud otsuses arvestada AKV riikide palvega.

Kuna ma ise olen banaane tootva piirkonna elanike valitud esindaja, pööran sellele paranduseelarve otsusele erilist tähelepanu.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Minu arvates on liiga vara, et anda dokumendile hea või halb üldhinnang, kuid dokumendi olemasolu on sellegipoolest hea, sest selle koostamine võttis väga kaua aega.

Tahan teha märkused põllumajanduse osa kohta, sest olen järgmise aasta eelarvet käsitleva raporti koostaja. Olen natuke mures põllumajandust käsitleva lõigu sõnastuste pärast. Dokumendis on näiteks kirjas, et palju radikaalsem reform tähendaks sissetuleku toetamisest ja turumeetmetest eemaldumist ning ÜPP majanduslike ja sotsiaalsete mõõtmete asemel keskkonna- ja kliimamuutuse eesmärkide esmatähtsaks muutmist.

Siin on ka mainitud, et otsemaksed põllumajandustootjatele on loonud sõltuvuse kultuuri. Reaalsus on aga see, et põllumajandustootjad ei saa turult äraelamiseks piisavalt suurt sissetulekut. Põllumajandustootmine langeb alla keskmise ning seda tuleb käsitleda kõikides ühise põllumajanduspoliitika tulevastes reformides. Sellele vaatamata on mul dokumendi üle hea meel.

Ivailo Kalfin (S&D). – *(BG)* Soovin tänada ka komisjoni dokumendi esitamise eest. Minu arvates saab selle teema üle tulevikus veel palju arutleda. Sellega on seotud mitmed probleemid, mille üle parlament kindlasti veel elavaid arutelusid pidama hakkab. Soovin neist kolme käsitleda.

Esimene nendest on küsimus, kas kõik Euroopa Liidu poliitikavaldkonnad saab võtta kokku Euroopa 2020. aasta strateegia alla. Teame, et sellest lähtuvad mitmed Euroopa Liidu jaoks tähtsad poliitikavaldkonnad. Minu arvates aga ei ole näiteks jätkusuutliku majanduskasvu lõige parim koht põllumajanduspoliitika jaoks ega kaasava majanduskasvu lõige parim koht ühtekuuluvuspoliitikale. Minu arvates on need mõnevõrra laiemad valdkonnad ning neid on suhteliselt raske Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide all omavahel kooskõlastada.

Teiseks soovin pöörata tähelepanu põhimõtetele, mis asjasse puutuvad. Üks nendest on solidaarsuse põhimõte, mis on kahtlemata väga oluline. Sellegipoolest ei tohi me vaadata vahendeid, kaasa arvatud ühtekuuluvusfond, ainult solidaarsuse vormina, vaid ka suurema lähenemise vormina. Teame, et sellel on väga tähtis majanduslik mõju, mis ei ole ainult moraalne, vaid ka seotud reaalselt ka majanduslike tulemustega.

Viimane teema on omavahendite teema. Omavahendite puhul on arvestatud ka Euroopa Liidu poolse laenude andmisega, laenudele tagatiste andmisega Euroopa eelarvest ning suute projektide rahastamisega. Minu arvates oleks väga raske rääkida raha laenamisest, ilma et omavahendite küsimus selge oleks, kaasa arvatud need omavahendid, mis saadakse koostööst finantsasutustega, nagu Euroopa Investeerimispank, või et oleks selge, kuidas kasutada Euroopa eelarve kasutamata fonde mujal, selle asemel et see raha liikmesriikidele tagasi maksta.

Damien Abad (PPE). – *(FR)* Austatud juhataja! Soovin öelda paar sõna kõne all oleva komisjoni teatise kohta. Mul on kahju, et teatises oleme eriti kulude valdkonnas üpris häbelikud olnud. Te teate, et eelarvekomisjon ei nõua ainult eelarve läbivaatamist, vaid õigemini nõuetekohast vahekokkuvõtet. Seda ei nõuta lihtsalt lõbu pärast, vaid selleks, et analüüsida eelarvekulutuste struktuuri ja et teha järeldusi nende kuludega seotud aspektide kohta.

Te teate nagu minagi, et tähelepanu tuleb pöörata teatud kuludega seotud aspektidele ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas, keskenduda suurtele tööstusprojektidele, nagu ITER või Galileo, ning kaitsta ka põllumajanduspoliitika jaoks sihtotstarbeliselt eraldatud vahendeid.

Teisest küljest leidsin ma aga, et komisjon oli palju huvitavam ja veidi julgem tulude valdkonnas. Arvan, et täna ei saa me rääkida ELi eelarvest ilma selleta, et alustaksime arutelu omavahendite ja ühenduse tasandile viimise üle või ilma teatud kulutuste valdkondi mainimata. Minu arvates on see Euroopa Liidu tuleviku jaoks ülivajalik ja põhjapanev teema. Loodan seetõttu, et leiame üheskoos võimalusi, kuidas rahastada paremini meie prioriteete noorte, hariduse või igas muus äsja mainitud valdkonnas, sest üheskoos peame tuvastama need suurt lisandväärtust andvad kulutuste valdkonnad, et ei korduks see, mis kahjuks praegu välisteenistuse puhul juhtub.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – *(ES)* Austatud juhataja! Kui tõtt öelda, siis ootasime juba õhinal komisjoni teatist, nagu paljud kaasparlamendiliikmed juba öelnud on. Jutta Haug märkis väga õigesti, et paljud meist olid teatise tulemusi oodates optimistlikud ning ootasime tõesti, et nendega pannakse algus kehtiva finantsraamistiku tõelisele läbivaatamisele.

Mis sellesse puutub, siis pean ütlema, et minu jaoks on dokument, mille te meile esitasite, üks suur pettumus, sest me lubasime teil selle esitamisega kuni Lissaboni lepingu ja Euroopa 2020. aasta strateegia jõustumiseni oodata just selle tõttu, et tahtsime midagi konkreetsemat. Tegelikult oleks saanud nii üldsõnalise dokumendi esitada juba 2007. või 2008. aastal ja me ei saa aru, miks me üldse ootama pidime.

Igal juhul on alati tähtis ka midagi positiivset rõhutada ja ma arvan, et oleme kõik nõus, et omavahendeid puudutav arutelu vajas algatamist. Nägite juba, et parlament tahab seda, ja loodame, et meiega ühineb ka arutelu jälgiv nõukogu. Siis saame selle ühe positiivse elemendina välja tuua.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – *(FR)* Austatud juhataja! Olenemata sellest, kas tegemist on klaas-on-pooltühi-või-pooltäis-olukorraga, on kõne all olevas dokumendis siiski kasulikke arusaamasid ning minu jaoks on kõige tähtsam see, mida parlament selle dokumendiga teeb. Arvan, et selles on huvitavaid asju, nagu paljud enne mind juba ütlesid.

Omavahendite teema on loomulikult kõige tähtsam, mille üle me arutama peame. Olen nõus ka sellega, kui tähtis on kasutada neid arusaamasid Euroopa 2020. aasta strateegia edendamiseks, kuid tahan rõhutada, et kaalul on palju rohkem, kui ainult 2020. aasta dokument. On selge, et peame sellega tööd tegema, kuid loomulikult on veel põllumajanduspoliitika ja transpordivõrkude küsimus ning veel kaks dokumenti, mida me käsitlema peame.

Pean eeskätt silmas Herman Van Rompuy juhitava majandusjuhtimise töökonna raportit, milles toodi samuti välja mõned eelarve kooskõlastamist puudutavad küsimused. Viimaseks peame teie ettepanekutest lähtuvalt töötama ka kõikide võimalustega, mis meile esitatakse,

eeskätt pean silmas Mario Monti kuulsat aruannet „Ühtse turu uus strateegia", milles on esindatud eelarvepoliitika teine pool ehk siis kõik, mis on seotud maksukoostööga.

Ma ei arva, et me saame isoleerida selle arutelu komisjoni ettepanekute üle kõikidest teistest küsimustest, mis tõstatati teistes Euroopa institutsioonides, sest need on siiski sama arutelu eri faasid.

Jan Olbrycht (PPE). – *(PL)* Meie ees on väga huvitav dokument. Tuleb öelda, et ootasime päris pikka aega dokumenti, mis ei sisalda mingeid arvusid, ning selles suhtes pidas komisjon oma sõna. Saime dokumendi, milles on mõned üksikasjad programmi kohta ja teatud deklaratsioonid. Euroopa Parlament peab tõepoolest pöörama tähelepanu sellele, mida komisjon täna ütleb.

Euroopa Parlamendi liikmete jaoks on näiteks väga tähtis arutelu 2020. aasta strateegia ja ELi poliitika vaheliste suhete teemal, millest täna juba räägiti. Kui komisjon esitab oma dokumendis võimaluse korraldada eelarve 2020. aasta strateegiast lähtuvalt, siis tähendab see tegelikult, et on olemas võimalus kaasata suurem osa ELi poliitkast 2020. aasta strateegiasse. Seda lugesime tekstist, see on seal selgelt kirjas. Eelarve struktuuri ümberkorraldamine tähendab põhimõtteliselt ELi poliitika ümberkorraldamist. Oleme väga rahul ka deklaratsiooniga, et 2020. aasta strateegia peamine alustala on ühtekuuluvuspoliitika, ning üritame kindlasti võtta neid avaldusi ja deklaratsioone üle konkreetsetesse otsustesse.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – *(EL)* Austatud juhataja! Soovin samuti öelda, et see on väga huvitav dokument. See näitab komisjoni huvi ja Euroopa Parlament peaks seda dokumenti igal juhul kasutama. Soovin lisada, et kaks tähelepanu väärivat teemat on omavahendid ja põllumajanduspoliitika küsimus.

Giovanni La Via (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Pean tänama kõigepealt volinikku, sest dokument on päriselt olemas! Seekord räägime juba millestki, mis on paberil olemas, mitte ainult sõnadest, mis said küll öeldud, kuid mida ei ole veel käega katsutavaks dokumendiks muudetud, nagu on mitmel korral juhtunud.

Sellegipoolest võib dokumenti esialgselt hinnates leida selle juures nii positiivseid kui ka negatiivseid aspekte. Ühest küljest on minu jaoks klaas pooltäis, sest dokumendis käsitletakse omavahendite teemat, mida parlament juba mõnda aega oodanud on, et oleks võimalik vähendada liikmesriikide panuseid ning suurendada võimalusi suurte investeeringute tegemiseks, mida Euroopa vajab.

Dokumendis räägitakse uuest mitmeaastasest finantsraamistikust, mille pikkus on viis pluss viis aastat, kuid ma kardan, et tuleb teha veel üks vahekokkuvõte, sest kui järgmine vahekokkuvõte sarnaneb natukenegi viimasega, mida pidime nii pikka aega ootama, siis ei ole see kindlasti positiivne samm. Dokumendis räägitakse ka seosest Euroopa 2020. aasta strateegiaga ning sellega olen ma nõus, sest see on üks täiskogu kinnitatud prioriteetidest.

Teisest küljest on minu jaoks klaas aga pooltühi, sest ühise põllumajanduspoliitika puhul on viidatud küll palju avalikele hüvedele ja teenustele, mida põllumajandus peab inimestele tootma, aga väga vähe on viidatud põllumajanduslikule esmatootmisele ja sektori konkurentsivõimele.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – *(PL)* Head kolleegid! Eelarve läbivaatamine tekitas palju ärevust, aga komisjon esitas selle nii kavalalt, et oleme nüüd palju rahulolevamaks muutunud. See ei tähenda, et komisjon ei ole esitanud paljusid probleeme, mille üle me

nüüd järele mõtlema peame. Kuidas on näiteks võimalik tasakaalustada kulud sissetulekutega? Kas peaksime esimesi kärpima ja teisi suurendama? Ehk peaksime küsima, kuidas suurendada ELi vahendite tõhusust ja kuidas neid arukamalt kulutada.

Peame liikuma eemale traditsioonilise infrastruktuuri rahastamisest ning teadusuuringute infrastruktuuri rahastamise poole. Sellegipoolest peab valitsema teatud tasakaal, milles on arvestatud eri liikmesriikide erinevate arengutasemetega. Me teame, et iga ELi eelarvest kulutatud euro on palju tulusam kui riiklikust eelarvest kulutatud euro. Me ei tohi aga unustada, et iga ELi eelarvesse makstud euro annab märgatavat kasu ja tasub end ära ka selle maksjale, mitte ainult sellele, kes selle euro ELi eelarvest saab. Tähtis on tähelepanek, et ka netomaksjad saavad suurt kasu nendest vahenditest, mis nad ELi eelarvesse maksnud on.

Janusz Lewandowski, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Tänan teid märkuste eest! Praegusel juhul ei ole tegemist vaid juhusliku aja ja koha kokkulangemisega. Arutelus seoti selgesti omavahel eelarve läbivaatamine ja 2011. aasta eelarve ning isegi banaanisektori kaasnevad meetmed. See kõik toimub aga hilja, väga hilja! Kui aus olla, siis oleme 2007.–2013. aasta finantsperspektiivi keskel. Kolm aastat on möödunud ja kolm aastat on veel ees.

Tänan teid julgustuste ja selle eest, et olete nii sihikindlad järgmise sammu suhtes, mis on tulevase finantsperspektiivi esitamine. Joseph Daul, Stéphane Le Foll, Guy Verhofstadt, Reimer Böge, Jean-Luc Dehaene, Damien Abad, José Manuel Fernandes, Ivailo Kalfin, Isabelle Durant ja Giovanni La Via, tänan teid sihikindluse eest, arutades eelarve mõlema poole, kaasa arvatud omavahendite üle. Tänan teid ka selle eest, et julgustasite meid püüdlema paindlikkuse (Salvador Garriga Polledo) ja lihtsustamise poole (Joseph Daul)!

Bas Eickhout soovis teada meie seisukohta finantstehingute maksu või finantstegevuse maksu kohta. Lisas on delikaatne vihje selle kohta, et eelistatud ei ole liikuvate tehingute maksustamine, mida on lihtne vältida, vaid pigem eelistatakse ettevõtete, see tähendab tegevuse maksustamist. Maksude vältimise ärahoidmiseks ei pea me rahvusvahelisel tasandil üksmeelt saavutama.

Salvador Garriga Polledo ja László Surján on arvude pärast pettunud. On olemas lisa mõnede arvuliste väärtustega ning ka mõjuhinnang ühtekuuluvuse kohta. Arvestades sellega, mida ma parlamendi seisukohast tean, oli see kõige olulisem punkt, mida ootasin. Tegemist ei ole 2011.–2013. aasta arvude läbivaatamisega, nagu Reimer Böge, Eider Gardiazábal Rubial, Jutta Haug, Jean-Luc Dehaene ja Damien Abad väitsid.

Me ei saa nii lihtsalt midagi kohandada. Vajame selleks õiguslikku alust. Me saame eelarvet iga aasta kohta Lissaboni lepingu ja ELi 2020. aasta strateegia järgi kohandada. See on teostatav ja 2011., 2012. ning 2013. aastal peamegi seda tegema, aga me ei saa seda ühe korraga teha, nii et kohandame lihtsalt ilma õigusliku aluseta arvusid ja toome eelarvesse sisse uusi nõudmisi.

Me ei tea veel, mis saab projekti ITER kokkuleppest ja teistest suuremahulistest programmidest, mis 2013. aastaks palju rohkem maksma lähevad. Võite küll pettunud olla, aga see on mu vastus.

Mis põllumajandusse puutub, siis selle kohta on seisukoht tasakaalustatud. Te teate, Mairead McGuinness, et selle kohta, mida põllumajanduskulutustega teha, on palju radikaalsemaid seisukohti. Selle teema puhul on olemas ka tugev poliitiline kaitse. Peame siin

tasakaalustatud seisukoha leidma, sest lõppude lõpuks on kõige tähtsam kompromiss ja peame lõpuks saama 27 riigi heakskiidu.

Tänan teid veel kord tehtud märkuste eest!

Juhataja. – Volinik Lewandowski, parlamendiliikmena olite alati meiepoolne väga hea eelarve kaitsja. Loodame, et te ei kasuta siin saadud kogemusi parlamendi vastu, vaid hoopis selleks, et parlamendiga üksmeel saavutada. Usaldame teid selles mõttes!

Arutelu on lõppenud.

(Istung katkestati kell 18.45 ja jätkus kell 19.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT
asepresident

14. Infotund (küsimused komisjonile)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B7-0552/2010).

Komisjonile esitatakse järgmised küsimused.

Esimene osa

Küsimus nr 18, mille esitas **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0482/10)

Teema: Basel IIIe kriteeriumid ja Euroopa pangad

12. septembril 2010 teatas Baseli komitee uutest kriteeriumitest, mille eesmärgiks on suurendada finantssüsteemi stabiilsust [(1)]. Eelkõige näevad need kriteeriumid ette lihtaktsiate ja riskiga kaalutud varade osakaalu suurendamist.

Kas komisjon võiks eespool toodut arvesse võttes vastata järgmistele küsimustele: Kas komisjoni hinnangul on Basel III vajalik hiljutise finantskriisi tõttu või on see mõeldud struktuuriliste nõrkuste kõrvaldamiseks, mis Basel II alusel võimalik polnud? Millist mõju avaldab Basel III Euroopa pankade likviidsuse tagamisele turul? Kas komisjoni arvates kiirendab Basel III pankade ühinemisi? Kas komisjoni hinnangul ei aseta Basel III väikseid panku suurte panganduskontsernide suhtes veel palju ebasoodsamasse olukorda? Kas neid kriteeriume tuleks arutada laiemalt G20 raames, et rajada maailmaturul finantssektoris alus ausamaks konkurentsiks?

Michel Barnier, *komisjoni liige.* – *(FR)* Austatud juhataja! Tere õhtust kõigile siinviibijatele! Saabusin äsja Luksemburgist majandus- ja rahandusministrite nõukogu kohtumiselt, austatud juhataja, kus jõuti riskifonde ja erakapitali puudutava direktiivi ettepaneku suhtes üksmeelsele kokkuleppele.

Mainin seda siin parlamendi ees seetõttu, et see dokumendi projekt, mis jääb projektiks, kuni te selle üle siin arutlenud olete, valmis suurelt osalt just tänu Euroopa Parlamendi tööle, mida tegi teie raportöör Jean-Paul Gauzès. See valmis ka tänu paljudele esitatud muudatusettepanekutele, mis kaasati samuti ministrite nõukogu lõpphääletusele, ning eriti tänu ettepanekutele, mis puudutasid finantsjärelevalve paketti, millesse Euroopa Parlament samuti palju panustas.

---

(1) http://www.bis.org/press/p100912.pdf

Loomulikult töötame nüüd parlamendiga koos, et riskifondide ja erakapitali reguleerimist puudutav kokkulepe kinnitada. Sellega peab sektor esimest korda alluma reguleerimisele Euroopa tasandilt. Soovin tänada teid juba nüüd teie toetuse eest selle direktiivi ettepaneku valmimisel!

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou küsimus puudutas Baselis toimuvaid läbirääkimisi, mis käsitlevad just äsja mainitud reguleerimise teemat. Panganduse ümberkorraldamine on väga tähtis teema ja tunnustan veel kord parlamendi pühendumust, mida oli näha Othmar Karase suurepärasest tööst, millest me kahe nädala eest rääkisime! Teil palutakse avaldada oma arvamust 4. kapitalinõuete direktiivi kohta, mis esitatakse 2011. aasta kevadel kokkuleppe Basel III rakendamiseks Euroopas.

Head kolleegid, oleks liiga pehmelt öeldud, et aset leidis enneolematu finantskriis, mis ei ole veel möödas. Rahvusvahelise rahandusfondi andmetel ulatus kriisist tulenev kahjum pangandussektoris 2010. aasta lõpus 2300 miljardi euroni. Euroopa pankade kahjum moodustas sellest poole. Kriis, mis sai alguse finantssektorist, põhjustas Euroopas tõsise majanduslanguse. Ainuüksi sel aastal langes Euroopa SKP 5,7% ehk siis 700 miljardit eurot.

Peame taastama pangandussektori usaldusväärsuse ja stabiilsuse ning tagama, et laenud toetaksid ka edaspidi reaalmajandust, ettevõtlust, tööhõivet ja majanduskasvu edasi. Euroopa Liit ja liikmesriigid võtsid kasutusele enneolematud hädaabimeetmed, mida rahastati veel mõne aja eest maksumaksjate rahaga. Sellega kiitis komisjon heaks riigiabi 4100 miljardi euro ulatuses, mis moodustas 35% Euroopa SKPst. Koos eelarvepoliitikaga, mille eesmärk oli teha lõpp majanduslangusele Euroopas, on need tugimeetmed puudujääki ja riigivõlga suurendanud.

Head kolleegid, meie kodanikud – maksumaksjad – maksid juba ühe korra. Kas nad peavad ka teist korda maksma? Ma ei arva nii ning loodan, et nad ei peagi seda tegema, sest see ei oleks aus. Meie poliitikaks on ettenägelikkus, sest ennetamine on alati odavam kui ravimine. Peame vältima selle kriisi ja selle laastavate tagajärgede teistkordset esinemist. Basel III määruste kasutuselevõtmise eesmärk Euroopas ongi just selle ettenägelikkuse ja ennetamise ülekandmine meie konservatiivsesse poliitikasse.

Samamoodi tahame anda Euroopale ennetava raamistiku panganduskriiside lahendamiseks ning ka see põhineb parlamendi seisukohtadel. Eriti pean siinkohal silmas Elisa Ferreira tööd.

Oma 2009. aasta 2. aprillil tehtud otsusega andis G20 Baseli pangajärelevalve komiteele vastutuse Basel II määruste põhjaliku täiendamise eest seal, kus vaja, et tugevdada pankade usaldusväärsust ja suurendada finantsstabiilsust. ELi juhid toetasid seda eesmärki omalt poolt 2009. aasta 19. ja 20. märtsil. Basel III määrused koostasid Baseli pangajärelevalve komitee eksperdid, kes tulid 27 suurema rahvusvahelise pangaturu reguleerivatest ja järelvelvet teostavatest ametiasutustest. Komisjon osales selles protsessis aktiivselt kõikide Euroopa Liidu liikmesriikide nimel.

Meie komisjoni ja Baseli pangajärelevalve komitee analüüs näitab, et uued määrused tugevdavad finantsstabiilsust, piiravad hooajalisuse pooldamist ning annavad suurt majanduslikku ja sotsiaalset kasu suurele hulgale sidusrühmadele, kuna need vähendavad eeldatavasti panganduskriiside ning nendega kaasnevate riskide esinemistihedust. Eriti saavad sellest reformist kasu laenuvõtjad, ettevõtjad ja eraisikud, kuid ka laenuandjad, valitsused, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad ning meie kodanikud üldiselt.

Kuna uued määrused võetakse kasutusele järkjärguliselt ja samuti keskpankade presidentide ja järelevalveasutuste juhtide rühma 12. septembril 2010 teatavaks tehtud üleminekuklauslite tõttu ilmnevad need eelised paraku alles aja jooksul.

Sama kehtib ka likviidsusnõuete kohta. Likviidsust puudutavaid määrusi vaadeldakse kuni 2015. aastani. Rodi Kratsa-Tsagaropoulou küsis, kas uued eeskirjad kiirendavad pankade ühinemisi. See ei ole reformi eesmärk, aga kui mõned pangad ei suuda uusi määrusi õigeaegselt täita ning peavad seetõttu oma konkurendiga või isegi partneritega ühinema, siis suurendaks see nende hoiustajate ja laenuandjate turvalisust ning ka finantsstabiilsust.

Mõistan ka teie muret selle üle, et uued määrused võivad panna väikseid panku ebasoodsamasse olukorda. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee teostatud kvantitatiivne uuring Basel III mõju kohta pangandussektorile näitas, et uued määrused avaldavad väikestele pankadele palju vähem mõju kui 50 suuremale Euroopa Liidu panganduskontsernile, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou. Peamiselt on selle põhjuseks väikeste pankade suurem algkapitali tase ja nende lihtsam ärimudel.

Viimaks on komisjoni jaoks väga tähtis ka ausa konkurentsi tagamine rahvusvahelisel tasandil. Hetkel ei ole minu arvates soovitatav, et G20 algataks järgmise suure arutelu Basel III raames määratletud määruste üle, sest need valmisid pikkade ja tasakaalustatud läbirääkimiste tulemusel. Teisest küljest on G20 poliitiline juhtimine ja finantsstabiilsuse järelevalvenõukogu vahendid, millega Euroopa saab tagada, et kõik hakkaksid Baseli kokkulepet nõuetekohaselt ja õigeaegselt rakendama. Selline on mu vastus teie väga tähtsale küsimusele.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – *(EL)* Austatud juhataja! Olen nõus, et volinik Barnier andis väga põhjaliku vastuse. Ta käsitles igat küsimust, mida komisjon just alati ei tee. Kui lubate, lugupeetud volinik, siis küsiksin teilt lisaküsimuse pankade likviidsuse kohta Basel III raames. Kas teie arvates ei mõjuta Basel III vahetult likviidsust, sest turg kannatab juba puuduva likviidsuse all ja meetmeid hakatakse rakendama järkjärguliselt? Miks arvab komisjon, et see ei mõjuta likviidsust ajal, mil turg seda nii väga vajab?

Paul Rübig (PPE). – *(DE)* Volinik Barnier, mind huvitab väga, millist mõju avaldab Basel II USA turule, kus paljud – sajad – väikesed pangad on läinud pankrotti. Milline on olnud mõju suurtele pankadele? Milline on Basel III olukord USAs? Kas seda rakendatakse USAs samal ajal kui Euroopas või rakendab USA selle enne meid? Milline on Basel II ja Basel III rakendamise ajakava USAs?

Janusz Władysław Zemke (S&D). – *(PL)* Lugupeetud volinik! Tänan teid selle teabe eest! See on tähtis, sest näitab Euroopa ja pankade finantsolukorda, millega Euroopa Komisjon päevast päeva tegeleb. Õnneks on praegusel juhul märgata teatud arengut paremuse poole. Mul on teile väga lühike küsimus. Ütlesite, et 2011. aasta kevadel esitab Euroopa Komisjon uued ettepanekud. Kas võiksite öelda paar sõna nende ettepanekute olulisemate tunnuste kohta?

Michel Barnier, *komisjoni liige.* – *(FR)* Austatud juhataja! Rodi Kratsa-Tsagaropoulou esitas küsimuse likviidsuse kohta. Kordan, et finantskriis on näidanud, et liigse likviidsusega pangad on hoidunud laenamisest pankadevahelisel turul, sest olemasoleva likviidsuse on nad kogunud arukalt oma enda potentsiaalsete vajaduste jaoks. Selle probleemi on muutnud tõsisemaks ka puuduv arusaamine teiste institutsioonide finantsstabiilsusest. Minu arvates aitavad uued likviidsusnõuded lahendada turgude ebapiisava likviidsuse küsimuse, parandades riskijuhtimist pankade likviidsuse puhul ning tugevdades sularahareserve.

Baseli pangajärelevalve komitee üleminekumeetmed näevad ette, et uus likviidsusmäär muutub kohustuslikuks alles alates 2015. aastast, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou. Minu arvates peaks sellest piisama, et pangad hakkaksid neid nõudeid täitma. See peaks piirama ka soovimatut mõju turule üleminekuperioodi kestel.

Paul Rübig, esitasite küsimuse Basel II kohta. Tuletan meile kõigile meelde, et Ameerika Ühendriikides, mida te silmas pidasite, ei ole Basel II veel rakendatud, muide ka Basel 2,5 mitte. Oma esimesel visiidil Ameerika Ühendriikidesse 2010. aasta 9. ja 10. mail sõlmisin kokkuleppe või pigem saavutasin üksmeele USA riigikassa sekretäriga – kellega me järgmisel nädalal taas kohtume – tagamaks, et Ameerika Ühendriigid rakendavad Basel 2,5 2011. aasta keskel.

Teie küsimus, Paul Rübig, on väga tähtis, sest nii saame kinnitada, et meil on rahvusvahelised kohustused. Ameeriklased mängisid Baseli standardite koostamises tähtsat rolli. Nad on protsessiga tihedalt seotud ja oleks mõistetamatu ... lubage ma ütlen seda veidi positiivsemalt. Oleks üpris tavaline, et neid ühiseid otsuseid hakatakse ka ühiselt ja paralleelselt rakendama. See parallelism Ameerika Ühendriikidega on mulle väga tähtis ja ma kavatsen seda paari päeva pärast oma teisel visiidil veel rõhutada.

Mis puudutab Basel III mõju suurtele ja väikestele pankadele, siis üldiselt teostame hoolikalt ja improviseerimata mikro- ja makromajanduslikke mõju-uuringuid. Ma kasutan kõiki pandlikkuse varusid, et töötada välja häid meetmeid ja teha võimalikult hästi läbimõeldud otsuseid.

Janusz Władysław Zemke esitas küsimuse ajakava kohta. 2011. aasta kevadel koostame õigusaktide tekstid, milleks on direktiivi ettepanek nimega kapitalinõuete direktiiv 4 (CRD 4). Pärast seda, kui on tehtud Baseli meetmete mõju-uuringud ja mõjuhinnangud, mikro- ja makromajanduslik mõju-uuring ning hinnatud muid meetmeid, mis on minu arvates tähtsad ja millest ma ennist rääkisin ning mis hõlmavad välimist või sisemist järelevalvet, rakendatakse direktiiviga nõuetekohane pankade riskiennetamise süsteem, millele järgneb Atlandi-ülene hindamine.

Põhjaliku töö tegemiseks kulub mul paar kuud. Pean kuulama parlamenti ja finantsteenuste sidusrühmasid, astuma õiged sammud ja tegema head ettepanekud. Kõik see toimub 2011. aasta kevadel kapitalinõuete direktiiviga CRD 4 ja nende õigusaktide tekstidega.

Juhataja. – Küsimus nr 19, mille esitas **Enrique Guerrero Salom** (H-0484/10)

Teema: ELi-Aafrika tippkohtumine / toiduga kindlustatus

16. oktoobril 2009. aastal tähistati ülemaailmset toidupäeva. Hiljuti märkis ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon, et olukord on endiselt vastuvõetamatu, kuigi maailmas kroonilist nälga kannatavate inimeste arv on veidi vähenenud (925 miljonit inimest sel aastal võrreldes 1023 miljoniga 2009. aastal). Toiduga kindlustamatus, eelkõige Sahara-taguses Aafrikas, seab ohtu aastatuhande esimese arengueesmärgi saavutamise. Järgmise ELi-Aafrika tippkohtumise eel (Tripolis 29. ja 30. novembril) nõuavad paljud osalejad, et strateegilise partnerlusega pööratakse suuremat tähelepanu toiduga kindlustatusele, sealhulgas toidu kättesaadavuse, infrastruktuuri, maaomandi ja kliimamuutustega kohanemise küsimustele. Kas komisjon peab vajalikuks sõlmida ELi-Aafrika ühisstrateegia raames uus eraldi partnerlus toiduga kindlustatuse valdkonnas? Kas olemasolevate partnerluste raames kavatsetakse tõhustada ja kooskõlastada asjakohaseid horisontaalküsimusi, et saavutada Aafrikas toiduga kindlustatus?

Andris Piebalgs, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! See küsimus puudutab väga tähtsaid probleeme. Arengukoostöö peaeesmärk on anda igale kodanikule juurdepääs täisväärtuslikule toidule. Seetõttu on nälga kannatavate inimeste osakaalu vähendamine pooleni õigusega esimene aastatuhande arengueesmärk, mille ülemaailmne kogukond 2015. aastaks saavutada lubas.

Toiduga kindlustatus jääb oluliseks prioriteediks ka Euroopa Liidu ja Aafrika suhetes. Aafrikas on paljud riigid aastatuhande esimese arengueesmärgi saavutamisega maha jäänud. Üle 70% Aafrika elanikkonnast elab maapiirkondades ning väiketalunikud toodavad ligikaudu 90% põllumajanduslikust toodangust.

Toiduga kindlustatus oli juba esimese ELi-Aafrika ühise tegevuskava prioriteet aastatuhande arengueesmärkide raames. Teeme ettepaneku säilitada seda prioriteetse valdkonnana ka järgmises tegevuskavas, mis on hetkel koostamisel.

Kanname hoolt ka selle eest, et järgmises tegevuskavas antaks vajalik tähtsus ka sektoriülestele aspektidele, mis on vahetult seotud toiduga kindlustatusega, nagu teadusuuringud, kaubandus ja piirkondlik integratsioon.

Euroopa Liidu keskendumine toiduga kindlustatusele käib käsikäes tähtsusega, mille Aafrika juhid on ise põllumajandusele ja toiduga kindlustatusele andnud.

Laiahaardeline Aafrika põllumajandusarengu programm on valdkonnas ühine tegevusraamistik ning me toetame seda jätkuvalt.

Siinjuures tahaksin öelda, et minu arvates on meil hetkel piisavalt mehhanisme täisväärtusliku toiduga varustatuse tagamiseks ja et uue spetsiifilise partnerluse loomine toiduga kindlustatuse valdkonnas ELi-Aafrika ühisstrateegia raames ei ole vajalik.

Nagu ma ütlesin, on see dimensioon kaetud muu hulgas ka ühise tegevuskavaga aastatuhande arengueesmärkide raames.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – *(ES)* Austatud juhataja! Tänan teid vastuse eest, volinik! Sellest on Euroopa Liidu ja Aafrika tippkohtumise raames palju kasu.

Soovin küsida, kas saaksite anda meile lisateavet selle kohta, millised arutelud leidsid aset aastatuhande arengueesmärke puudutanud kõrgetasemelisel toiduga kindlustatuse teemalisel kohtumisel New Yorgis ja kas ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni maailma toiduga kindlustamise komitee sai vajaliku stiimuli, et kooskõlastada ülemaailmsed pingutused võitluseks näljaga.

Georgios Papanikolaou (PPE). – *(EL)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Komisjon lõi haavatavate riikide jaoks mehhanismi Reflex umbes aasta tagasi, 2009. aasta augustis, ning eraldas 500 miljonit eurot võitluseks ülemaailmse majanduskriisi mõjudega haavatavatele Aafrika riikidele 2009.–2010. aasta jooksul.

Kas komisjon on programmi hinnanud, et määrata, kas see raha sai hästi ära kasutatud? Tuletan täiskogule meelde, et see programm on nähtud ette väiketalupidajatele, kellele antakse väetist ja külviseemet, et nad saaksid oma väiketalu tootlikkust pikemas perspektiivis suurendada ning saavutada keskpikas perspektiivis toiduga kindlustatuse.

Marc Tarabella (S&D). – *(FR)* Üle kõige näitavad meie lugupeetud kolleegi Enrique Guerrero Salomi andmed, et Saharast lõunasse jäävate Aafrika riikide 829 miljonist elanikust nälgib umbes 240 miljonit ehk siis 30% elanikkonnast. Kui me aga teame, et toidu- ja

põllumajandustootmine kasvas 20. sajandi teisel poolele 2,6 korda, siis on selge, et see arenes 50 aasta jooksul rohkem kui sellele eelneva 10 000 aasta jooksul.

Sellega arvestades on minu arvates vastutustundetu jätkata näiteks Burkina Fasos puuvilla kui põhisaaduse kasvatamisega, kui 49% elanikkonnast nälgib. Lugupeetud volinik, kas arengupoliitika prioriteetides ei peaks saama keskseks taas toidu tootmine?

Andris Piebalgs, *komisjoni liige.* – Paar sõna aastatuhande arengueesmärke puudutava tippkohtumise kohta. Arvan, et tippkohtumise põhitulemuseks on arenenud ja arenevate riikide selge üksmeel, et aastatuhande arengueesmärgid ja ennekõike esimene aastatuhande arengueesmärk ehk vaesuse vähendamine pooleni ning toiduga kindlustatuse tugevdamine tuleb saavutada 2015. aastaks. On üliselge, et peame aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks kohe paljusid meetmeid kasutama.

Vastuseks Georgios Papanikolaou küsimusele ütlen, et põhimõtteliselt on meil kaks mehhanismi. Reflex on suunatud peamiselt kriisis olevatele riikidele. Eraldasime ka miljard eurot rahastamisvahendile kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades, et aidata väiketalupidajaid. See annab kindlasti palju tulemusi toidukriisile vastamiseks. Paljudes riikides on toiduga varustatuse olukord paranenud. Probleem seisneb selles, et toiduga kindlustatus on ühekordselt kasutatav meede, mis tähendab, et me aitame kriisi ajal.

Sellega jõuame Marc Tarabella küsimuse juurde. Toiduga kindlustatus on kindlasti üks valdkond, mille kohta teen rohelises raamatus ettepaneku. Euroopa Liit peab sellele valdkonnale erilist tähelepanu pöörama, eriti arvestades väga heade kogemustega, mille saime rahastamisvahendiga kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades. Teame, mida on vaja teha. Peame igal juhul pürgima tootliku majanduskasvu saavutamise poole, mille aluseks on ka Aafrikas ikka veel valdavalt kasutuses olevad põllumajandusstruktuurid.

Teine osa

Juhataja. – Küsimus nr 20, mille esitas **Marc Tarabella** (H-0453/10)

Teema: Lennu- ja rongireisijate õiguste jõustamise järelevalve

Kõikidele Euroopa Liidu lennu- ja rongireisijatele on vastavalt määrustele (EÜ) nr 261/2004 [(2)] ja 1371/2007 [(3)] antud väga olulised üldkehtivad põhiõigused. Nende määruste kohaldamise järelevalve delegeeris iga liikmesriik sõltumatule asutusele.

Kuidas kavatseb komisjon tagada, eriti kui arvestada, et pärast Islandi vulkaanipurset tegeleti lennureisijate olukorra lahendamisega mõnikord korrapäratul viisil, et kontrolliasutused kohaldavad määruseid ühtsel viisil ja omavad kiireks reageerimiseks piisavalt vahendeid?

Siim Kallas, *komisjoni asepresident.* – Nagu lugupeetud parlamendiliige juba mainis, annavad määrus (EÜ) nr 1371/2007 rongireisijate õiguste kohta ja määrus (EÜ) nr 261/2004 lennureisijate õiguste kohta – ning lisaksin ka määruse (EÜ) nr 1107/2006 puudega ja liikumispuudega isikute õiguste kohta lennureisi puhul – meie kodanikele mõned minimaalsed ühised õigused rongiga või lennukiga reisides.

(2) ELT L 46, 17.2.2004, lk 1

(3) ELT L 315, 3.12.2007, lk 14

Nende määruste kohaldamise järelevalve peavad tagama liikmesriikides määratud riiklikud täitevasutused. Need asutused peavad võtma kasutusele kõik põhjendatud meetmeid, mis on vajalikud reisijate õiguste kaitse tagamiseks. Komisjoni ülesanne on pidevat järelevalvet teostades tagada, et kõik liikmesriigid ELi õigust nõuetekohaselt rakendavad ja jõustavad.

Riiklikel täitevasutustel ei ole ainult määruste alusel õiguslikku aruandmise kohustust. Nad annavad komisjonile aru, lähtudes lojaalse koostöö üldpõhimõttest liikmesriikide ja ELi institutsioonide vahel, mis on sätestatud aluslepingus.

Vulkaanituhast põhjustatud kriisi puhul reageeris komisjon kiiresti ning tegi kõik võimaliku tagamaks, et vastavalt 4. mail 2010 toimunud nõukogu erakorralisel istungil tehtud järeldustele kohaldatakse ja jõustatakse lennureisijate ohutust puudutavaid eeskirju igal pool ELis ühtlustatult. Selle eesmärgi saavutamiseks koostas ja leppis komisjon riiklike ametiasutustega kokku ametlikud tõlgendussuunised ning oli tihedas kontaktis nii nende ametiasutuste kui ka kõikide sidusrühmadega.

Marc Tarabella (S&D). – *(FR)* Lugupeetud volinik! Kindlasti nõustute, et lennu-, rongi- ja hiljuti ka laevareisijate õigusi käsitlevate määruste vastuvõtmine andis Euroopa kodanikele õiguse loota, et nad saavad lõpuks kiired rahalised lahendused viivituste, reiside tühistamiste ja muude tõsiste probleemide suhtes. Need kodanikud on veelgi enam pettunud, saades teada, et tuhanded kaebused on seni veel rahuldamata, näiteks Islandi vulkaanipurske puhul, mida mainisite.

Liikmesriigid ei ole tõepoolest taganud isegi toimivate ja tõhusate kontrolliasutuste olemasolu, mis nõuaksid ettevõtjatelt kõne all olevate määruste kohaldamist ning karistaksid neid selle nõude rikkumise puhul rahaliselt. Belgias ei ole näiteks majandusliku reguleerimise teenistus määranud veel ühtegi trahvi ühelegi lennuettevõtjale alates 1. veebruarist 2006, mis näitab, et praegu jäävad tarbijate probleemid lahendamata.

Ádám Kósa (PPE). – *(HU)* Mul on lühike küsimus. Mis on teie arvamus eri transpordisektoritest ja nendevahelistest erinevustest reisijate õiguste kohaldamise alal? Soovin teada, kas volinikul või komisjonil on mingeid kavasid reisijate õiguste ja nende jõustamise ühtse kontrollimise kohta eri transpordisektorites?

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Vulkaanipurskest põhjustatud olukord näitas, et mõnedes Euroopa Liidu riikides, eriti uutes riikides puuduvad alternatiivid. Neil puudub raudteeühendus Lääne-Euroopaga, kaasa arvatud teie oma riigil, lugupeetud volinik, nagu ka minu riigil.

Kas see olukord kiirendas tööd Rail Baltica projektiga?

Siim Kallas, *komisjoni asepresident*. – Esiteks, mis puudutab kogemusi vulkaanipurske ja reisijate õigustega, on meil üpris põhjalik ülevaade, mis näitab, et suuremalt jaolt tegutsesid lennuettevõtjad vastutustundlikult, reisijad käitusid ratsionaalselt ja mõistlikult ning suurem osa nendest probleemidest on lahendatud. Loomulikult on alati nõudeid ja probleeme, aga mitte keegi ei räägi lennuettevõtjate trahvimisest, kõne all on piisava kompensatsiooni saamine.

Nii palju, kui ma tean, tegeletakse nende nõuetega, mida eriti hästi ei rahuldatud. Me oleme kontaktis riiklike täitevasutustega, aga nad tegelevad sellega ja olukord ei ole üldsegi nii halb.

Vastuseks järgmisele küsimusele: jah, meie eesmärk on ühtlustada reisijate õigusi käsitlevad eeskirjad kõikide transpordiharude jaoks. 30. novembril toimub siin arutelu, kus arutame nõukoguga vaidlusi tekitava bussireisijate õiguste teema üle. Meil on juba olemas õigusakt rongireisijate õiguste kohta, kuid see ei ole nii põhjalik. Lennuettevõtjate puhul tahame samuti eeskirju ühtlustada.

Mis Rail Baltica projekti puutub, siis teen kõik minu võimuses oleva selle arendamiseks ning loodan, et teie ja kõigi teiste riikide koostööga tuleb sellest väga edukas projekt.

Juhataja. – Küsimus nr 21, mille esitas **Marian Harkin** (H-0455/10)

Teema: Direktiiv 2002/15/EÜ

16. juunil 2010. aastal hääletati Euroopa Parlamendis selle poolt, et lükata tagasi Euroopa Komisjoni ettepanek autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korralduse kohta. Milline on praegune olukord seoses selle ettepanekuga?

Siim Kallas, *komisjoni asepresident.* – Praegune olukord on selline, et pärast ettepaneku tagasilükkamist parlamendis otsustas komisjon selle 30. juunil 2010 tagasi võtta.

Kuna nüüd kohaldub direktiiv ka FIEdest autojuhtidele, peavad liikmesriigid näitama, kuidas nad oma õiguslikke kohustusi täidavad ja kuidas nad FIEdest autojuhtidele kohaldatavaid eeskirju jõustavad.

Komisjon palus liikmesriikidelt, et nad esitaksid teavet direktiivi ülevõtmise ja kohaldamise kohta FIEdest autojuhte silmas pidades. Kui vastused on meile esitatud ja kui neid on analüüsitud, otsustab komisjon vajalike meetmete üle.

Marian Harkin (ALDE). – Tänan teid vastuse eest! Mul tekkis küsimus, kas teil on ettepanekuid või suuniseid, mida esitate liikmesriikidele selle kohta, kuidas nad peaksid FIEdest autojuhtide tööaega jälgima, eriti seda aega, mida nad oma sõidukite hooldamisele ja puhastamisele või tööga seotud dokumentide haldamisele pühendama peavad, sest see on minu arvates väga keeruline.

Samuti, kas kaalute ka sotsiomajanduslikku mõju autoomanikust juhtidele, arvestades sellega, et nende sõiduaeg nüüd oluliselt lüheneb?

Siim Kallas, *komisjoni asepresident.* – Meil ei ole hetkel veel ideid selle kohta, kuidas sellised suunised koostada. Igal juhul on see väga keeruline teema ja arutame seda liikmesriikidega. Õiguslikult kehtivad nüüd direktiivis olevad sätted ning neist tuleb kinni pidada, kuid hetkel tegeleme suuniste üle järele mõtlemise ja vastuste analüüsimisega ning seejärel vaatame, mida teha saame.

Juhataja. – Küsimus nr 22, mille esitas **Georgios Koumoutsakos** (H-0462/10)

Teema: Liiklusohutuse tegevusprogramm aastateks 2011–2020: koolibussidele ja nende juhtidele suunatud erimeetmed

Euroopa Liidus kaotab liiklusõnnetustes igal aastal elu ligi 35 000 ja saab vigastada 1 700 000 inimest. Veelgi murettekitavam on see, et 1100 liiklusohvrit Euroopa Liidus on lapsed (2008. a andmed). Kas komisjon võiks vastata järgmistele küsimustele, lähtudes oma „Euroopa liiklusohutuse tegevusprogrammist aastateks 2011–2020" ja tõsiasjast, et iga päev sõidavad miljonid lapsed koolibussiga kooli ja sealt tagasi koju?

Milliseid konkreetseid algatusi ja meetmeid kavatseb komisjon koostöös liikmesriikidega võtta, et tõhusamalt ennetada liiklusõnnetusi, mille ohvriteks on lapsed? Kas komisjon kavatseb vastu võtta rangemad ohutusstandardid ja kehtestada rangemad kvaliteedinõuded koolibussidena kasutatavate sõidukite ja seda tüüpi busside elukutseliste juhtide suhtes (nt paigaldades kõrgtehnoloogilise varustuse, kontrollides sagedamini juhtide kutseoskust, erialast töökogemust ja ka vaimset tervist psühholoogiliste testide abil)?

Küsimus nr 23, mille esitas **Jim Higgins** (H-0466/10)

Teema: Liiklusohutuseesmärgid ELis

Kas komisjonile valmistab muret, et aastane liiklussurmade koguarv ELis on jätkuvalt vastuvõetamatult suur – 2009. aastal sai ELis liiklusõnnetustes hukka 35 000 inimest? Kas komisjonile valmistab muret, et täitmata jäi Euroopa liiklusohutuse tegevuskava eesmärk vähendada aastatel 2001–2010 liiklussurmade arvu 50 tuhandelt 25 tuhandele? Kas komisjon võiks kirjeldada, kuidas ta kavatseb tagada, et ELi liiklusohutuse muudetud tegevuskava aastateks 2011–2020 eesmärgid saavad täidetud?

Siim Kallas, *komisjoni asepresident*. – Komisjon on nõus, et aastane liiklussurmade arv ELis on jätkuvalt vastuvõetamatult suur.

2009. aastal hukkus ELis liiklusõnnetustes 35 000 inimest, mis on väiksema linna elanikkond.

Sellegipoolest ei nõustu komisjon lugupeetud parlamendiliikme arvamusega, et kolmas Euroopa liiklusohutuse tegevuskava 2001.–2009. aastaks on läbi kukkunud. Ka esialgset eesmärki ei saavutatud. Tegevuskava tõttu toimus ulatuslik osapoolte mobiliseerimine. Selle perioodi jooksul päästeti Euroopa Liidus 78 000 elu ning kokku päästeti kaks miljonit ohvrit.

Lisaks nendele arvudele on kasu kannatuste ja isiklike ning peretragöödiate ärahoidmise poolest arvutamatu. Hiljuti vastu võetud poliitikasuunistes liiklusohutuse valdkonnas 2011.–2020. aastaks tegi komisjon ettepaneku jätkata eesmärgiga vähendada liiklussurmade arvu Euroopa Liidus pooleni, lähtudes 2010. aasta tulemustest.

Selle eesmärgi saavutamiseks on vaja tõhusamat ELi ja liikmesriikide liiklusohutuse poliitikat. Selleks on vaja tugevat poliitilist pühendumust kõikidelt liikmesriikidelt, eriti nendelt liikmesriikidelt, kus liiklusohutuse olukord on kehv. See poliitiline pühendumus peaks kajastuma põhjalike riiklike liiklusohutuse strateegiate väljatöötamises, mille aluseks on mujal edukaks osutunud tavad. Vaja on ka erilisi pingutusi, et vähendada liiklusõnnetuste arvu valdkondades, kus edusammud on olnud aeglased, nagu mootorratturite ohutus või liiklusohutus maapiirkondade teedel.

Tähtsat rolli mängivad ka uute tehnoloogiate väljatöötamine, ennekõike nn intelligentsed transpordisüsteemid.

Mis puudutab selliste liiklusõnnetuste ennetamist, kus kannatanuteks on lapsed, eriti õnnetused koolibussidega, siis tuleb esile tuua, et viimasel aastakümnel on tehtud märkimisväärseid edusamme ja alla 15aastaste laste surmaga lõppenud liiklusõnnetuste arv on vähenenud 70%.

Sellegipoolest on komisjon täielikult teadlik, et lapsed kui eriti haavatavasse kategooriasse kuuluvad tarbijad vajavad eriti kõrget kaitse taset.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – *(EL)* Tänan teid vastuse eest, volinik! Küsin sellegipoolest küsimuse, lugupeetud volinik, sest iga päev sõidavad miljonid õpilased kooli ja koolist koju koolibussidena kasutatavates sõidukites. Me räägime sõna otseses mõttes Euroopa noortest. Usun seega, et peaksime kehtestama nendele sõidukitele rangemad ohutusstandardid ning rangemad ja tihedamad ülevaatused, et tagada nende standardite kohaldamine. Vaja on ka kontrollida rangemalt bussijuhtide kutseoskusi.

Minu arvates peaks komisjon mõtlema selleteemalise ettepaneku peale, lugupeetud volinik. Olen kindel, et Euroopa avalikkus võtaks selle väga hästi vastu, sest nagu ma ennist ütlesin, räägime väga haavatavast rühmast, mis puudutab kõikide Euroopa kodanike südant ja hinge.

Jim Higgins (PPE). – *(GA)* Ma ei ole nõus, lugupeetud volinik, et kõik on rahuldav. Nagu tunnistati, hukkus 2009. aastal 35 000 inimest. Selle tulemuse andis Euroopa Liidu liiklusohutuse tegevusprogramm 2000.–2010. aastaks – liikluses hukkus 15 000 inimest rohkem kui komisjoni eesmärgis kirjas. Soovin teada, lugupeetud volinik, kas temal või komisjonil on plaane või uusi ideid olukorra parandamise kohta? Praegused pingutused ei toimi. Need ei toimi.

Silvia-Adriana Ţicău (S&D). – *(RO)* 35 000 liiklusõnnetustes hukkunut on võrdne sellega, nagu kaoks igal aastal kõik ühe väiksema Euroopa linna elanikud, mis on minu arvates väga tõsine asi. Liiklusõnnetuste ohvritest on 57% jalakäijad, jalgratturid ja mootorratturid. Arvan, et koolides ei õpetata lastele selle kohta piisavalt, sest siin esitati ka küsimus koolilaste kohta. Seepärast küsin teilt, milliseid meetmeid komisjon kasutusele võtab, et harida neid, kes on liikluses kõige suuremas ohus.

Marian Harkin (ALDE). – Mul on volinikule väga spetsiifiline küsimus koolibusside kohta. Kas komisjon kaaluks ettepanekut, et iga lapse jaoks peab olema üks istekoht ja et kõik alla 15aastased lapsed peavad kandma koolibussis turvavööd?

Siim Kallas, *komisjoni asepresident.* – Kõigepealt bussid. Meil on ranged määrused busside, eriti koolibusside tehniliste standardite kohta. Ma ei ole kuulnud veel kindlaid kaebusi probleemide kohta, mis konkreetselt koolibusse puudutavad. Loomulikult jälgime olukorda ning viimase küsimuse juurde tulles teeme ettepaneku järgida rangelt järgmisi eeskirju: kõikidele lastele peavad olema kohad ja turvavöösid tuleb kanda. Siiski ei ole ma saanud liiklusohutuse valdkonnas veel teateid probleemide kohta koolibussidega.

30 000 inimest hukkus ja loomulikult on see väga kurb. Iga surmajuhtum on tragöödia, aga ma ei ole kindlasti nõus, et see liiklusohutuse tegevuskava on läbi kukkunud. Euroopas on liiklussurmade arv vähenenud 40%. Minu riigis on see arv 15 aastaga neli korda väiksemaks muutunud. Me liikusime samas suunas. Mis meie plaanidesse puutub, siis vahetult enne suvevaheaega võtsime vastu poliitikasuunised, mis moodustavad järgmise liiklusohutuse tegevuskava ja neil on sama eesmärk: vähendada liiklussurmade arvu pooleni.

Kirjeldatakse palju meetmeid, mis selle eesmärgi saavutamisele kaasa aitavad, kaasa arvatud liikluses kõige haavatavamate inimeste koolitamine. Kõige haavatavamad on alati eakad, jalakäijad, jalgratturid ja mootorratturid, kes vajavad loomulikult erilist tähelepanu, sest mootorratturid on ainus kategooria, kus liiklussurmade arv on kasvanud. Kõikides teistes kategooriates on see vähenenud.

Juhataja. – Küsimus nr 24, mille esitas **Justas Vincas Paleckis** (H-0464/10)

Teema: Liiga tihe liiklus Läänemerel

Rahvusvaheline valitsusväline organisatsioon Maailma Looduse Fond (WWF) teatas augustis, et äritegevuse kasv Läänemerel 20 järgmise aasta vältel on Läänemerele tõsiseks ohuks. Mereliiklus, tööstustegevus avamerel ja turism enam kui kahekordistuvad. Eelduste kohaselt kasvab turismisektoris laevareisijate arv 5 miljonilt 20 miljonini. 2030. aastaks on laevade arv kasvanud 4000st 9000ni. Sellega seoses kasvab võrdeliselt keskkonnaõnnetuste oht. Praegu registreeritakse aastas enam kui 150 uut laeva. Võrreldes teiste meredega saastab õlireostus Läänemeres randu kiiremini. Läänemere vee uuenemiseks kulub 30 aastat.

Kuidas hindab komisjon ohtu, mida kujutab endast liiga tihe liiklus Läänemerel, ja milliseid meetmeid soovitab ta Läänemere-äärsetel liikmesriikidel võtta, et seda probleemi lahendada? Kas komisjon kiidab heaks Maailma Looduse Fondi ettepaneku piirata Läänemerel ärilist transporti?

Siim Kallas, *komisjoni asepresident*. – Minu dokumentides on arvud arvatavasti veidi erinevad, aga loomulikult vastan hea meelega küsimusele, mille Justas Vincas Paleckis esitas.

Viimastel aastatel on meretransport Läänemerel kiire majanduskasvu tõttu märkimisväärselt kasvanud. Samas on Euroopa Liidus kasutusel üks maailma nüüdisaegsemaid õigusraamistikke mereohutuse valdkonnas. Kolmas mereohutuse pakett, mille parlament ja nõukogu 2009. aastal vastu võtsid, parandab oluliselt ELi laevaliikluse seire- ja teabesüsteemi. See katab Euroopat ümbritsevaid veekogusid ning sellega on kehtestatud ranged ülevaatused ELi sadamaid külastavatele laevadele, mida tuntakse kui sadamariigi kontrolli laevanduses. See sisaldab ka konkreetseid meetmeid Läänemere jaoks, nagu nõuded laevaliikluse ohutusele talvel ja kõrgemad standardid laevade jääklassi kohta.

Komisjon teeb tihedat koostööd kõikide ELi Balti riikidega, et tagada nende uute meetmete sujuv kohaldamine. Tehnilist toetust annab ka Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EMSA). Kui õnnetus juhtuma peaks, on EMSA käsutuses alaliselt Läänemere piirkonnas reageerimisvalmis reostustõrjelaevad. Sellele lisanduvad veel Balti riikides juba kasutuses olevad reostustõrjemeetmed.

Komisjon on ka pidevas dialoogis Vene Föderatsiooniga, et tagada ohutuseeskirjade ühtne kohaldamine Läänemerel. Selles raamistikus on komisjon algatamas koos Venemaa administratsiooniga katseprojekti Läänemere laevaliikluse jälgimise kohta. Ohutus- ja julgeolekuküsimusi käsitleb ka hiljuti vastu võetud ELi Läänemere piirkonna strateegia.

Loomulikult soovin vastata ka huvitavale ettepanekule vähendada laevaliiklust Läänemeres, kuid igasugused piirangud laevaliiklusele enne selle kasutuselevõtmist tuleb hoolikalt läbi mõelda ja see peab olema kooskõlas ÜRO mereõiguse konventsiooniga ning teiste rahvusvaheliste konventsioonidega. Rahvusvaheline Mereorganisatsioon peab Läänemerd juba eriti tundlikuks piirkonnaks ning selle staatusega kaasnevad ka erilised nõuded laevaliiklusele, mille eesmärk on vähendada õnnetuste ohtu ja kaitsta merekeskkonda.

Soovin ka rõhutada, et meretransport on suhteliselt keskkonnasõbralik transpordiviis. Lisapiirangute kehtestamine ärilisele transpordile Läänemerel võib potentsiaalselt edendada muude vähem keskkonnasõbralike transpordiviiside kasutamist, mille tagajärg oleks heitkoguste suurenemine.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Mul on hea meel, et volinik mainis koostööd Venemaaga. Kui rääkida laevade keskkonnastandardite parandamisest, siis millised riigid on teie arvates antud valdkonnas teistest ees ja millised riigid ei kuulu parimate sekka?

Siim Kallas, *komisjoni asepresident*. – Eristamine on väga keeruline ja mul ei ole tõendeid selle kohta, et üks riik on parem kui mõni teine. Üldiselt suhtuvad kõik Läänemere riigid keskkonda ja meretransporti puudutavatesse küsimustesse väga tundlikult. Te teate, et Põhjamaad olid laevakütuse väävlisisalduse vähendamise kohta tehtud eriotsuse algatajad ja peamised eestvedajad ning seepärast ei ole mul mingeid tõendeid, mille alusel mõnda riiki teiste seast esile tõsta.

Juhataja. – Lugupeetud volinik, te olete väga eeskujulik, sest teie vastused on täpsed, kasulikud ja lühikesed. Infotunnis on see igati kohane.
Küsimus nr 31, mille esitas **Georgios Papastamkos** (H-0461/10)

Teema: ÜPP pärast 2013. aastat: otsetoetuste jagamine

Euroopa Parlament, kelle arvates pindala kriteerium ei ole pärast 2013. aastat ÜPP raames otsetoetuste õiglase jagamise tagamiseks piisav lähtekoht, palus komisjonil pakkuda välja täiendavaid objektiivseid kriteeriume ja hinnata nende võimalikku mõju, võttes arvesse põllumajandussektori komplitseeritust ja liikmesriikidevahelisi erinevusi (Lyoni raport ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta pärast 2013. aastat).

Kas komisjon võiks nimetada, milliseid meetmeid on sellega seoses võetud? Milliseid otsetoetuste jagamise kriteeriumeid kaalutakse?

Küsimus nr 32, mille esitas **Giovanni La Via** (H-0481/10)

Teema: Pinnase erosiooni ennetusmeetmed 2013. aasta järgses ühises põllumajanduspoliitikas

Hüdrogeoloogilised probleemid põhjustavad üha enam loodusõnnetusi Kesk-, Ida- ja Lõuna-Euroopas.

Euroopa Parlament rõhutab oma 5. mai 2010. aasta resolutsioonis ELi põllumajanduse ja kliimamuutuse kohta (2009/2157 (INI)), et „ühise põllumajanduspoliitika tulevases reformis" on oluline „mulla kaitse (tagades orgaanilise aine sisalduse) vee ja tuule põhjustatud erosiooni eest".

Milliseid meetmeid kavatseb komisjon uues ühises põllumajanduspoliitikas võtta, et toetada pinnase erosiooni ennetavaid tegevusi?

Küsimus nr 33, mille esitas **Nadezhda Neynsky** (H-0487/10)

Teema: Ühise põllumajanduspoliitika uus raamistik aastateks 2014–2020

Kui Bulgaariale antavat toetust oluliselt ei suurendata, võib riigi põllumajandus kokku variseda. Probleem on eriti tõsine kriisi ajal. Praegu saavad Bulgaaria ja Rumeenia, 2007. aastal Euroopa Liiduga viimasena ühinenud kaks riiki, toetusi, mille suurus moodustab vaid 40% sellistele vanadele liikmesriikidele nagu Saksamaa, Prantsusmaa jt antud toetustest. Bulgaariale ja Rumeeniale antavad toetused tuleks vastavalt nende liitumislepingule ühtlustada teiste liikmesriikide omadega 2016. aastaks. Kas komisjon kavatseb kiirendada Bulgaariale antava toetuse suurendamist praegu arutlusel oleva ELi ühise põllumajanduspoliitika uues raamistikus aastateks 2014–2020? Ja kui kavatseb, siis kas muudetakse kriteeriume?

Küsimus nr 34, mille esitas **Sandrine Bélier** (H-0490/10)

Teema: Bioloogilise mitmekesisuse arvessevõtmine ÜPP reformis

Parlament tõdes oma 21. septembri 2010 vastu võetud raportis (P7_TA(2010)0325) selgelt, et ELi strateegia 2010. aastaks bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamiseks ebaõnnestus. Järjest intensiivsem põllumajandustootmine, pestitsiidide ja väetiste järjest laialdasem kasutamine, põllumajandusmaade pidev suurenemine ja monokultuuride areng mõjutavad oluliselt põllumajanduse bioloogilist mitmekesisust ja selle olukord on murettekitav.

Me peame kiiresti tegutsema. Nagu raportis meelde tuletatakse, tuleb kindlasti võtta vastu sektoriülene lähenemine, sest meie looduskapitali kaitsmine ja taastamine ei ole ainult keskkonnapoliitika ülesanne. Nende küsimustega tuleb tegeleda kõigis ELi poliitikavaldkondades, meie viis kujundada põllumajanduse tulevikku on otsustav.

Põllumajandusliku mitmekesisuse säästlik kasutamine nõuab kindlat pühendumist ökoloogiliselt säästva tuleviku nimel. ÜPP reformi tuleb kasutada suundumuse muutmiseks ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsmine ja taastamine kindlustamiseks. Bioloogilist mitmekesisust puudutavatel nõudmistel on selles muutuses põhiroll.

Võttes arvesse nende pingutuste ebaõnnestumist, mis tehti selleks, et peatada 2010. aastaks bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, kas komisjon võiks öelda, millised kriteeriumid lisatakse ÜPPsse pärast 2013. aastat bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks? Kas oleks võimalik kasutada seda uut poliitikat põllumajanduse bioloogiline mitmekesisuse taastamiseks?

Küsimus nr 35, mille esitas **Janusz Wojciechowski** (H-0502/10)

Teema: Ühise põllumajanduspoliitika toetuste õiglane jaotamine

George Lyoni 8. juuli 2010. aasta raportis ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta pärast 2013. aastat nõuab Euroopa Parlament „ÜPP toetuste õiglast jaotamist ning rõhutab, et see peab olema õiglane nii uute kui ka vanade liikmesriikide põllumajandusettevõtjate suhtes".

Milliseid meetmeid on komisjon võtnud ja milliseid lahendusi kavatseb komisjon välja pakkuda selleks, et täita nõue ÜPP toetuste õiglaseks jaotamiseks uute ja vanade liikmesriikide vahel?

Dacian Cioloş, *komisjoni liige. – (FR)* Vastan nüüd viiele küsimusele korraga, mis käsitlevad kõik ühist teemat.

Otsemaksete koguhulk Euroopa Liidu liikmesriikides peegeldab nende põllumajanduslikku tootmist ning keskmist abisaamise taset ajaloolise perioodi vältel. Kuna otsemaksete arvestamisel kasutati ajaloolisi viiteid, ei jagune see otsetoetus liikmesriikide, piirkondade või eri põllumajandusettevõtjate kategooriate vahel võrdselt.

EL-12 ehk siis 12 kõige uuemat ELi liikmesriiki on rahastamist järkjärguliselt kasutusele võtmas, mis tähendab, et nad rakendavad järkjärguliselt otsemaksete tegemist.

EL-10 liikmesriikides saavutavad otsemaksed 100% Euroopa Liidu tasemest 2013. aastaks. Kaks viimasena ühinenud liikmesriiki, Bulgaaria ja Rumeenia, keda koheldakse teistega võrdselt, alustasid 2007. aastal 25% nende maksete tasemest ja hakkavad rakendama otsemakseid järkjärguliselt 2016. aastast.

Sellegipoolest on kõikidel EL-12 liikmesriikidel, see tähendab kõigil uutel liikmesriikidel, võimalus täiendada ELi otsemakseid veel riiklike toetustega, lähtudes määruses ja ühinemislepingutes sätestatud piirmääradest.

Vastavalt sellele, mida nõukogu 2008. aastal ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) läbivaatamise ja 2003. aastal ÜPP reformi käigus nõudis, otsib komisjon võimalusi otsemaksete süsteemi arendamiseks, pöörates kõige enam tähelepanu liikmesriikide erinevate maksete tasemete küsimusele.

2013. aasta järgseks perioodiks analüüsib ja hindab komisjon eri võimalusi otsemaksete süsteemi ümberkorraldamiseks. Muudatused, mida on vaja teha otsemaksete süsteemis, täpsemalt vajalikud muudatused maksete jagunemises, et tagada liikmesriikide ja eri põllumajandusettevõtjate kategooriate ausam kohtlemine, on kesksel kohal ÜPP tulevikku käsitlevas arutelus. Sellegipoolest on ikka veel lahtisi küsimusi selle kohta, milliseid meetodeid ja kriteeriume kasutada, et toetust oleks võimalik võrdsemalt pakkuda. Üks tähtis küsimus, mis puudutab otsetoetuse jagunemist liikmesriikide vahel tulevikus, tähendab, et tuleb määrata, kuidas liikuda edasi praegusest olukorrast võrdsema jagunemise juurde tulevikus, vältides samal ajal suuri muutusi, millel võivad olla tõsised tagajärjed teatud piirkondade või teatud tootmissüsteemide jaoks.

2013. aasta järgses ÜPPs tuleb lahendada ka palju keskkonnaprobleeme, kaasa arvatud pinnase degradeerumine Euroopas, mis on hetkel tõsine probleem ja mida kliimamuutuse probleem omalt poolt veelgi tõsisemaks teeb.

Bioloogiline mitmekesisus on samuti tähtis prioriteet loodusvarade säästvaks haldamiseks Euroopa 2020. aasta strateegias. Olgugi et eesmärk vähendada bioloogilise mitmekesisuse vähenemist 2010. aastaks jäi saavutamata, on tehtud märgatavaid edusamme ja ÜPP osalus selles on olnud suur.

Hetkel toetab ÜPP pinnase säästvat majandamist otsemaksetega, mis sõltuvad keskkonnanõuete järgimisest, eriti head põllumajanduse keskkonnameetmed pinnase erosiooni, pinnase orgaanilise ainese ja pinnase struktuuri jaoks. Samuti toetab ÜPP pinnase säästvat majandamist konkreetsete maaelu arendamise meetmetega, eriti maksetega põllumajanduse keskkonnameetmetele, mis lähevad kaugemale heades põllumajandus- ja keskkonnatingimuste nõuetes sätestatud põhitingimustest.

Lisaks, et tagada parem pinnasekasutus Euroopas ning aidata kaasa pinnase orgaanilise ainese säilimisele, esitas komisjon 2006. aastal ettepaneku pinnasekaitse raamdirektiivi kohta. Üks raamdirektiivi eesmärkidest on erosiooni põhjuste tuvastamine ning erosiooni ennetamine. Ettepanekus on arvestatud ka vahenditega, mida ÜPP selle eesmärgi saavutamiseks pakub.

Mis bioloogilist mitmekesisust puudutab, siis on ÜPPs viidatud keskkonna-, kaasa arvatud linnudirektiivi nõuetest kinnipidamisele, mille rikkumine toob kaasa trahvid. Nende trahvidega vähendatakse otsetoetust ning kärbitakse konkreetseid maaelu arendamise meetmeid, eriti makseid Natura 2000 piirkondadele ja samuti põllumajanduse keskkonnamakseid.

Kui rääkida ÜPPst pärast 2013. aastat, siis on komisjon teadlik lahendamist vajavate keskkonnaprobleemide suurusest ning analüüsib hetkel eri võimalusi, kuidas keskkonnaküsimusi paremini kõikide ÜPP vahenditega esimese ja teise samba raames integreerida. Koostamisel on mõjuhinnang, mis on vajalik õigusakti ettepanekute tegemiseks ÜPP jaoks pärast 2013. aastat ning ühise põllumajanduspoliitika tulevikust laiemat ülevaadet

andev teatis saab koostatud 2010. aasta novembriks. Esitan selle teatise põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile 17. novembril.

Georgios Papastamkos (PPE). – *(EL)* Lugupeetud volinik, olen kindel, et tunnustate põhjalikke erinevusi, mis esinevad liidu individuaalsete piirkondade ja liikmesriikide vahel põllumajandussektoris. Viitaksin muu hulgas põllumajandusettevõtete suurusele, struktuurile ja tüüpidele ning põllumajanduse panusele tööhõivesse ja majandusse ebasoodsas olukorras olevates ning keskkondlikult haavatavates piirkondades. Seepärast ei tohi me minu arvates määratleda pindalatoetust ühtlaselt, see tähendab Euroopa Liidu tasandil. Kas saate kinnitada, lugupeetud volinik, et otsetoetuse jagunemise jaoks kehtestatakse objektiivsed kriteeriumid?

Giovanni La Via (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Olen tänulik volinikule vastuse eest pinnase erosiooni kohta, aga mul on talle veel üks lisaküsimus.

Arvestades asjaoluga, et Vahemere piirkonnas on oluline pinnase erosiooni põhjus paljas maa, mille põhjus on omakorda Vahemere riikide jaoks iseloomulikud metsatulekahjud, siis kas komisjon ei arva, et oleks aeg muuta seda, kuidas põllumajanduse keskkonnatoetusi arvutatakse, kehtestades täiendavad spetsiifilised toetused põllumajandusettevõtjatele, kes on nõus arendama ja kasutama keskkonnasõbralikke põllumajandusmeetmeid, mille eesmärk on ennetada tulekahjusid põllumajandusettevõtetes ja maapiirkondades?

Nadezhda Neynsky (PPE). – *(BG)* Nagu mainisite, saavad Bulgaaria ja Rumeenia, mis olid viimased riigid, mis 2007. aastal Euroopa Liiduga ühinesid, hetkel vaevalt 40% sellest põllumajandustoetusest, mida saavad liikmesriigid, nagu Saksamaa, Prantsusmaa ja teised.

Märkisite, et toetuste ühtlustamine toimub alles 2016. aastal, mistõttu on nimetatud uued liikmesriigid kriisi ajal väga ebaausas olukorras. Tegelikult on seeläbi ohus põllumajandus ja suur osa põllumajanduses töötavast elanikkonnast. Kas te ei arva, et selle teguriga, see tähendab majandus- ja finantskriisiga, ei tuleks nende kahe liikmesriigi puhul arvestada?

Dacian Cioloş, *komisjoni liige.* – *(FR)* Vastuseks küsimusele, mille esitas Georgios Papastamkos, ütlen, et liikmesriikide, piirkondade ja põllumajandusettevõtjate kategooriate vahel on tõepoolest erinevusi. Seepärast olen mitmel juhul öelnud, et minu arvates ei ole kindlasummaline süsteem, kus kõikide nende kategooriate puhul makstakse hektari kohta kindel summa, hea lahendus.

Seepärast arvutasime toetused välja praeguse ajaloolise viitesüsteemi alusel, lähtudes 10, 15 ja 20 aasta tagustest tootmistasemetest. Soovime selle süsteemi kasutamisest loobuda ja võtta selle asemel kasutusele objektiivsed kriteeriumid. Sellegipoolest tuleb pöörata tähelepanu ka sellele, et tasakaal taastatakse järkjärguliselt ja säästvalt, et need, kellele need süsteemid takistuseks on, saavad neid muudatusi kokkuhoidlikult teha. Seepärast on mul tõepoolest kavas teha ettepanek objektiivsete kriteeriumide kohta, mis tuleb kombineerida mingil viisil lähtepositsiooniga, et tagada elluviidav üleminek.

Giovanni La Via, teie käsitletud küsimustega saab tõepoolest arvestada maaelu arendamise programmi põllumajanduse keskkonnameetmete teise samba kontekstis. Eesmärk on säilitada selliseid põllumajanduse keskkonnameetmeid, mis arvestavad teatud piirkondadele iseloomulike omadustega, ning piirkonda, millest rääkisite, mõjutab erosioon ja on võimalik, et teatud liiki põõsastik põhjustab seal tulekahjusid.

Liikmesriigid saavad määrusega, mille kohta me samuti 2013. aasta järgseks perioodiks ettepaneku teeme, võtta arvesse neid konkreetseid probleeme keskkonnameetmete

kontekstis ning luua valdkonna jaoks konkreetne tugisüsteem. Seepärast usume, et paindlikkus on hea teatud eesmärgi ehk loodusvarade säästva haldamise saavutamiseks, et liikmesriigid saavad kasutada konkreetseid vahendeid selle teise samba kontekstis. Minu arvates saab kaasata selle küsimuse paindlikkusse, mida me liikmesriikidele pakkuda saame.

Rumeenia ja Bulgaaria kohta võin öelda, et nende liikmesriikide ühinemisläbirääkimistel oli aluslepinguga tagatud järkjärguline süsteem, teisisõnu süsteem otsetoetuste järkjärguliseks suurendamiseks. Ühise põllumajanduspoliitika läbivaatamisel 2008. aastal ütlesime, et vaatame maksete tasakaalustamise küsimuse läbi 2013. aastale järgneva reformi käigus, kuid võimalik, et kiiremini. Arvan seetõttu, et peame sellele küsimusele tähelepanu pöörama ning leidma vajaduse korral asjakohase lahenduse eelarves selle protsessi kiirendamiseks.

Juhataja. – Küsimus nr 36, mille esitas **Karin Kadenbach** (H-0476/10)

Teema: Ühine põllumajanduspoliitika ja nõuetele vastavus

Nõuetele vastavus on ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) oluline element, mille alusel seotakse enamik ÜPP makseid kindlate eeskirjade järgimisega keskkonna, tervise ja loomade heaolu valdkonnas. Euroopa Kontrollikoja eriaruandes nr 8/2008 on ära toodud järeldus, et „liikmesriigid ei täitnud oma kohustust rakendada mõjusaid kontrolli- ja sanktsioonisüsteeme. Selle tulemusel annab kontrollisüsteem ebapiisava kindluse põllumajandustootjate poolse nõuete järgimise kohta." Aruandes on lisataks märgitud, et „liikmesriikide esitatud andmed kontrollide ja rikkumiste kohta ei ole olnud usaldusväärsed ja komisjonipoolne tulemuslikkuse järelvalve oli puudulik".

Kas komisjon võiks teavitada parlamenti, mida on ette võetud selleks, et innustada liikmesriike nõuetele vastavust tõhusamalt rakendama ja jõustama? Kas selles vallas on olukord paranenud?

Dacian Cioloş, *komisjoni liige.* – *(FR)* Nagu oli rõhutatud Euroopa Kontrollikoja 2008. aasta aruandes, on komisjon vägagi teadlik sellest, et liikmesriikide nõuetele vastavust oleks võimalik parandada.

Soovin sellegipoolest rõhutada, et Euroopa Kontrollikoja aruanne katab kaheaasast perioodi, mis algab lühikest aega pärast heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste nõuete vastuvõtmist.

Alates 2005. aastast, kui nõuetele vastavust esimest korda rakendama hakati, on komisjon viinud ellu mitmed ideed eesmärgiga aidata liikmesriike ning tagada, et nad oma õiguslikke kohustusi täidavad. Komisjon pakub toetust, jagades laiaulatuslikku teavet nende teemade kohta ning korraldades arutelusid eri foorumites, kus neid konkreetseid küsimusi käsitletakse.

Asjaomases korralduskomitees toimusid läbirääkimised määruste üle ning kõige tehnilisemat laadi arutelud peeti ekspertide rühmas, mis tegeleb konkreetselt nõuetele vastavuse küsimustega. Mõnedel spetsialistidele mõeldud seminaridel peeti ka arutelusid järelevalvemeetmete üle.

Alates 2004. aastast on komisjon avaldanud liikmesriikidele korrapäraselt ka dokumente suunistega, et aidata neil oma riiklikke süsteeme kohandada. Komisjon jälgib liikmesriikide õiguslikke kohustusi liikmesriikides tehtavatest kontrollidest saadud teabe põhjal, mida liikmesriigid ise komisjonile esitavad. Kui kontrollide käigus tuvastatakse puudusi, mis põllumajandusfondi ohustada võivad, tehakse vastavad finantskorrektsioonid kõne all

olevate liikmesriikide kulutustes. Nii toimiti minevikus ja vastavalt sellele on ka hetkel teatud arv menetlusi kasutusel.

Komisjon on veendunud, et kõik see on nõuetele vastavuse süsteemi toimimist märgatavalt parandanud, seda eriti pärast Euroopa Kontrollikoja 2007. aasta aruandes tehtud märkusi. Loomulikult jätkame pingutusi antud valdkonnas ja komisjon paneb erilist rõhku süsteemi tõhusale toimimisele, sest see on ühise põllumajanduspoliitika tähtis element.

Karin Kadenbach (S&D). – *(DE)* Austatud juhataja! Tänan volinikku väga põhjaliku vastuse eest! Mul on veel üks lühike küsimus nõuetele vastavuse ja bioloogilise mitmekesisuse kohta, millest täna samuti rääkisite. Arukas põllumajanduse elluviimine aitab säilitada bioloogilist mitmekesisust ning peatada liikide kadumist. Sellekohase teadlikkuse suurendamine ei peaks aga olema ainult keskkonnavoliniku üleanne. Lugupeetud volinik, mu küsimus on konkreetselt teile suunatud. Mida kavatsete teha, et suurendada asjaomaste osapoolte teadlikkust bioloogilise mitmekesisuse ja sellega kaasnevate ökosüsteemi teenuste väärtuse kohta, pean silmas poliitiliste otsuste tegijaid, tarbijaid ning ennekõike põllumajandustootjaid.

Mairead McGuinness (PPE). – Kui kehtiva nõuetele vastavuse süsteemiga on probleeme, siis kuidas saame käsitleda edasisi võimalikke probleeme, kui muudame rangemaks nõuded esimese samba keskkonna poolel, mida käsitleti lekkinud dokumendis ÜPP reformi kohta. Soovin vaid teada, mida te sellest arvate.

Dacian Cioloş, *komisjoni liige.* – *(FR)* Hetkel täheldan, et kõige tundlikumalt suhtuvad sellesse teemasse maksumaksjad, tarbijad ja valitsusvälised organisatsioonid, kes põllumajandustootjatelt väga palju nõuavad.

Arvan siiski, et peame andma ka põllumajandustootjatele vahendid oma pingutuste kohta teabe edastamiseks, kaasa arvatud tooteid müües. Läbivaatamisel olevas põllumajanduslikku päritolu toiduainete kvaliteedisüsteemis anname põllumajandustootjatele võimaluse kasutada oma tooteid paremini, et jagada teavet kogu tehtava töö ja elementide kohta, millega nad arvestama peavad, mille hulka kuuluvad ka bioloogilise mitmekesisuse küsimused. Ennekõike kehtib see eri põllumajanduslike tootmissüsteemide puhul, kuna nende mitmekesisus tähendab, et saame pöörata tähelepanu ka keskkonna ja bioloogilise mitmekesisuse küsimustele. Ühise põllumajanduspoliitika puhul pakuvad ka tootmissüsteemide mitmekesistamise toetamine ning samuti põllumajandustootjate, tootjate ja tarbijate vaheline otsene kontakt müüdavate toodete kaudu häid võimalusi, kuidas põllumajandustootjad saavad teavitada neid kõikidest nõuetest, mida nad täitma peavad.

Teistsugused meetodid on juba kasutusel. Sidemed põllumajandusliku tootmise ja maaturismi vahel on järjekordne võimalus, kuidas põllumajandustootjad saavad teavitada avalikkust sellest, kuidas nad oma tootmistegevuse käigus maad ja maastikku hoiavad. Usun, et põllumajandustootjad saavad kasutada kõiki neid vahendid, mis on olemas ühise põllumajanduspoliitika raamistikus ning mida edaspidi tugevdada saab, et oma pingutusi paremini edasi anda.

Vastan nüüd teisele küsimusele. Minu arvates ei erine eeskirjad ja määrused keskkonna või põllumajandustootjate tegevuse kohta, millega nad loodusvarade hea haldamise tagama peavad, majandus- ja sotsiaalküsimustest.

Meie eelseisvates ettepanekutes, millest me 17. novembril räägime, ei ole meil kavas juhtida tähelepanu majandus- ja sotsiaalküsimustelt ümber ainult keskkonnale, vaid integreerida

keskkonnaküsimus paremini põllumajandustootjate mõttelaadiga, et saaksime edaspidi rääkida loodetavasti tõeliselt konkurentsivõimelisest põllumajandusest. Põllumajandustootjad peavad olema konkurentsivõimelised nii majanduslikust kui ka keskkondlikust vaatenurgast, see tähendab kasutatavate loodusvarade, nagu pinnas ja vesi, haldamise poolest. Samal ajal peavad nad arvestama ka sotsiaalsete aspektidega, mis on seotud töökohtade loomise või säilitamisega maakeskkonnas.

Võin teile kinnitada, et see, et me ühise põllumajanduspoliitika raames keskkondlikule aspektile või pigem loodusvarade heale haldamisele rohkem tähelepanu pöörame, ei tähenda, et me seame ohtu põllumajandustootjate võime olla sotsiaalseid aspekte arvesse võttes majanduslikult konkurentsivõimelised.

Kui dokument valmis on, saan tõestada seda teile konkreetsete näidete varal meie koostatud ettepanekutest.

Juhataja. – Küsimus nr 37, mille esitas **Nikolaos Chountis** (H-0483/10)

Teema: Tagatisfond Kreeka põllumajandus- ja kalandusettevõtjatele

Kreeka maaelu arendamise ja toiduainete ministeerium teatas, et 2010. aasta septembris käivitati maapiirkondade väike- ja mikroettevõtjatele mõeldud tagatisfond (TEMPME), mis toimib samadel põhimõtetel nagu väikeste ja üliväikeste tööstus- ja äriettevõtete rahastamiseks loodud tagatisfond. Ministeeriumi teatel on fondi eesmärk anda põllumajandusettevõtjatele intressitoetusi ja pangatagatisi 100 miljoni euro ulatuses ja kalandusettevõtjatele 50 miljoni euro ulatuses. Kas komisjon, arvestades, et selline meede võimaldaks põllumajandus- ja kalandusettevõtjatel vähendada majanduslikult raskel ajal investeerimiskulusid ja kapitaliosalust, võiks vastata järgmistele küsimustele: Kas Kreeka valitsus on komisjoni ülalnimetatud algatusest teavitanud? a) Kui nii, siis kas komisjon kaasrahastab seda meedet? Millise summa ulatuses komisjon meedet rahastab? Millistele tingimustele peavad võimalikud abisaajad vastama? b) Kui ei, siis kas komisjoni hinnangul oleks mõistlik kaasata see meede riiklikku strateegilisse raamistikku? Kas komisjon kavatseb teha Kreeka valitsusele sellekohase ettepaneku?

Dacian Cioloş, *komisjoni liige.* – *(FR)* Kreeka 2007.–2013. aasta maaelu arengu programm, mida kaasrahastab Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond, ei sisalda hetkel väikestele ja mikroettevõtjatele mõeldud tagatisfondi.

Kreeka ametiasutused ei ole esitanud Euroopa Komisjoni põllumajanduse peadirektoraadile taotlust selle kohta, et see tagatisfond programmi lisada.

Tähtis on rõhutada, et subsidiaarsuse põhimõttest lähtudes teevad liikmesriigid vastavalt maaelu arengut käsitlevale määrusele ise ettepanekuid maaelu arendamise programmi meetmete sisu kohta.

Määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) artiklis 19 on kirjas, et maaelu arengu programmid võib vaadata uuesti läbi liikmesriikide taotlusel pärast riigisiseselt seirekomisjonilt heakskiidu saamist ning pärast läbivaatamist ja heakskiitmist komisjonis.

Mis Kreeka kalandussektorisse puutub, siis ei ole riiklikud ametiasutused teavitanud komisjoni oma kavatsusest luua uus vahend kalandussektoris tegutsevate väikeettevõtjate toetamiseks. Kreeka ametiasutuste andmetel hallatakse seda vahendit juba olemasoleva finantssüsteemi raames.

Kreeka ametiasutused teavitasid komisjoni ka oma kavatsusest kaasrahastada seda vahendit Kreeka kalandussektori 2007.–2013. aasta rakenduskava kaudu.

Arvestades sellega, et kalanduse rakenduskava raames on kavas võtta kasutusele finantsvahendeid, toetab komisjon selliste finantsvahendite loomist, et võtta rakenduskava jaoks kasutusele tähtsamaid meetmeid, tingimusel et need on kooskõlas seda teemat puudutavate õigusnormide ning eriti määruse (EÜ) nr 498/2007 artiklitega 34 ja 37.

Sellele vahendile Euroopa Kalandusfondi kaudu eraldatava summa suurus saab olla kokku 35 miljonit eurot. Nimetatud rakenduskava seirekomisjon sätestab kriteeriumid nendest fondidest toetuse saaja valimiseks.

Kreeka ametiasutused on lõpetamas tegevuskava, mille juurde kuuluvad ka finantsvahendi toimimise tingimused. Komisjoni eelduste kohaselt hakkab nimetatud finantsvahend, mis saab kasu Euroopa Kalandusfondi kaasrahastamisest, tööle enne 2010. aasta lõppu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – *(EL)* Lugupeetud volinik, teie vastus oli väga põhjalik ja ma tänan teid! Mul on veel üks lisaküsimus. Kas Kreeka valitsus tegi konkreetselt sellise ettepaneku – te selgitasite küsimuse teatud aspekte – ja kas see, mida ütlesite – see tähendab, kas see hakkab kehtima 2010. aastast – sõltub sellest, kas Kreeka valitsus esitab oma taotluse õigeaegselt, et punkte, mida mainisite, oleks võimalik kaasrahastada?

Dacian Cioloş, *komisjoni liige.* – *(FR)* Täpsustan, et küsimusel oli kaks osa. Üks osa puudutas põllumajandussektorit ja põllumajandussektori väikeseid ja mikroettevõtjaid ning teine osa puudutas kalandussektorit.

Tahan öelda, et Kreeka ametiasutused ei ole esitanud taotlust sellise vahendi loomise kohta põllumajandussektori väikeste ja mikroettevõtjate jaoks, kuid nad on esitanud taotluse kalandussektori jaoks. Kreeka ametiasutuste taotluse alusel loodud vahend kalandussektori jaoks võib olla valmis juba 2010. aasta lõpuks. Mis põllumajandussektorisse puutub, siis ei saa me lisateavet anda, sest Kreeka valitsus ei ole selle kohta veel ühtegi taotlust esitanud. Ma selgitasin teile, et see oli valitsuse otsus. Valitsus võib selle ettepaneku teha, kui Kreeka seirekomisjon otsustab maaelu arengu programmi muuta.

Praeguseks ei ole me aga sellist ettepanekut põllumajandussektori jaoks saanud.

Juhataja. – Küsimus nr 40, mille esitas **Seán Kelly** (H-0458/10)

Teema: Vesiviljelus ELis

Jätkusuutlik ja konkurentsivõimeline ELi vesiviljelussektor tähendaks võimalust täita ELi sisest suurt ja jätkuvalt kasvavat nõudlust mereandide järele, vähendades seega looduslike varude kahanemist ning kolmandatest riikidest imporditavate mereandide hulka, mis ELi turule jõudmiseks peavad sageli läbima tuhandeid lennumiile.

Praegu pärineb 20% ELi kogu kalatoodangust vesiviljelusest; see arv on alates 2000. aastast enam-vähem muutumatuna püsinud. Langenud on aga limuste/karpide toodang.

Kas komisjon võiks kirjeldada, kuidas ta kavatseb edendada vesiviljelust ELis, pidades eelkõige silmas limuste ja karpide sektorit ning võttes arvesse kaugelasuvatest kolmandatest maadest suurte limusekoguste impordiga seotud toodete jälgitavuse ja kvaliteedi ning süsinikdioksiidiheite küsimusi?

Maria Damanaki, *komisjoni liige.* – Vesiviljelus Euroopa Liidus on säästva arengu alal eesrinnas. Komisjon ja ka mina isiklikult peame tunnistama, et vesiviljelussektori varad

ning väärtused pälvivad palju rohkem tunnustust. Seepärast võttis komisjon vastu teatise pealkirjaga „Vesiviljeluse säästva tuleviku rajamine", milles on tuvastatud kolm strateegilist eesmärki, millest riigiasutused lähtuma peavad: vesiviljelussektori konkurentsivõime edendamine, sektori jätkusuutlikkuse säilitamine ja sektori juhtimise parandamine.

Selles teatises tuvastab komisjon mitmed meetmed, mida peavad kasutama riigiasutused kõikidel tasanditel – ELi, riiklikul ja piirkondlikul tasandil –, et sektori ees seisvaid katsumusi lahendada.

Euroopa vesiviljeluse jätkusuutliku arengu ja samuti karpide tootmise toetamiseks on ELis võetud vastu laiahaardelised loomade tervist ja toiduohutust käsitlevad õigusaktid. Tegutseme aktiivselt rahvusvahelisel tasandil, et luua vesiviljeluse toodete, kaasa arvatud karpide jaoks standardeid loomade tervise ja toiduohutuse kohta, mis on rahvusvahelise kaubanduse jaoks ülitähtsad.

Komisjon asutas ka limuste haigustega tegeleva ELi kontroll-laboratooriumi, mida toetatakse igal aastal rahaliselt, et tagada liikmesriikide riiklike laboratooriumide vaheline kooskõlastatus ning et pakkuda komisjonile teaduslikku tuge.

Komisjon jälgib asjaomaste liikmesriikidega lähedalt ka viimastel aastatel täheldatud ebaharilikku austrite suremust ning on võtnud kasutusele meetmed, et saada kontrolli alla viirus, mis selle suremusega seostuvat paistab.

Mis ELi üldist vesiviljeluse strateegiat puudutab, siis tuletab komisjon meelde parlamendis 2010. aasta juunis peetud arutelu Guido Milana raporti üle. Komisjon hindab väga parlamendi toetust ja suuremat tähelepanu jätkusuutlikule vesiviljelusele.

Komisjon on seisukohal, et jätkusuutliku vesiviljeluse meetmed vajavad piisavat toetust ühise kalanduspoliitika raames ja et see aspekt peab olema kaetud ka ühise kalanduspoliitika reformi raames.

Komisjon on veendunud, et sektorit tuleb aidata ümberkorralduste tegemisel tõhususe tõstmiseks. Eriti tahame tugevdada sektori tootmis- ja tootmisharudevahelisi organisatsioone, et ühendada tootmisprognoosid paremini turu vajadustega ning anda turunduse ja märgistamisega nendele toodetele rohkem väärtust.

Seán Kelly (PPE). – Tänan teid selle põhjaliku vastuse eest, lugupeetud volinik! Soovin lisada teema puhul vaid seda, et Iirimaal hiljuti tehtud uuring näitas, et suur osa imporditavast kalast oli valesti märgistatud. Näiteks inimesed, kes arvasid, et nad sõid turska, sõid teelikult hoopis mõnda muud kala. Soovin teada, kas ka komisjon on sellest teadlik? Kas selles suhtes saab lühemas perspektiivis midagi ette võtta, peale meie oma vesiviljeluse arendamise, mis on väga tähtis? Oleksin tänulik teie vastuse eest.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Austatud juhataja! Mul on hea meel volinik Damanaki vastuse üle, et vesiviljelus mängib uues ühises kalanduspoliitikas tähtsat rolli.

Juhiksin voliniku tähelepanu sellele, et vesiviljeluse arendamine pakub väga häid võimalusi töökohtade loomiseks, eriti valdkondades, kus töötuse tase väga kõrge on. Arvan, et komisjon saab selles suhtes tähtsat rolli mängida. Komisjon saab asuda juhtima sellega, et annab voliniku seisukohad edasi liikmesriikidele ning tehes liikmesriikidele ettepaneku, et kuigi me toidu kvaliteedi suhtes kompromisse teha ei saa, peaksime kindlasti kandma hoolt selle eest, et igas riigis oleks üks konkreetne asutus, mis tegeleb vesiviljelusega, mitte tegema seda valdkonnaüleselt eri osakondade ja ametite kaudu.

Maria Damanaki, *komisjoni liige.* – Olen nõus Pat the Cope Gallagheriga, et vesiviljelussektor pakub meile väga palju võimalusi. Saame tõepoolest luua palju uusi töökohti. Seepärast on kavas lisada ühise kalanduspoliitika reformi eraldi peatükk vesiviljeluse kohta. Samuti tahan mainida, et loome ka spetsiaalse eelarverea. See on väga oluline!

Seán Kellyle tahan öelda, et me oleme nende probleemidega kursis ja olen temaga nõus, et meil on vaja teha palju tööd meie toodete jälgitavuse suhtes. Seepärast on ühise kalanduspoliitika reformis ka eraldi peatükk märgistamise kohta. Komisjoni eesmärk on anda maailmatasemel võrdsed võimalused nii meie kalandussektorile kui ka teiste riikide kalandussektoritele, mis toodavad tooteid, mida me impordime.

Juhataja. – Küsimus nr 41, mille esitas **Ioannis A. Tsoukalas** (H-0459/10)

Teema: Euroopa Kalandusfondi vahendite kasutamine

Võttes arvesse, et komisjon on kohustatud esitama iga aasta lõpus aruande nõukogu määruse (EÜ) nr 1198/2006 [(4)] (Euroopa Kalandusfondi kohta) rakendamise kohta, ning pidades silmas hiljutist finantskriisi, millesse sattusid mitmed liikmesriigid, kes sõltuvad suurel määral kalandussektorist, palun komisjonil vastata järgmistele küsimustele:

Kuidas hindab komisjon määruse senist rakendamist? Milliseid liikmesriike võiks tuua parimate tavade kasutamisel eeskujuks?

Kas liikmesriigid on Euroopa Kalandusfondi vahendeid piisavalt kasutanud? Mil määral on fond saavutanud oma eesmärgid 2007. aastal toimunud asutamisest saadik ning milliseid muudatusi on vaja teha?

Kuidas komisjon hindab Kreeka riikliku kalanduse arengu strateegilise kava senist kordaminekut? Millisel määral on projekte ellu viidud ning mil määral on kasutatud asjaomaseid eraldisi?

Maria Damanaki, *komisjoni liige.* – Soovin tänada Ioannis A. Tsoukalast selle küsimuse eest, sest see on meie jaoks väga tähtis teema ning pean selgelt ja avatult tunnistama, et Euroopa Kalandusfondi rakendamine ei ole veel täiskiirust saavutanud. Me ei ole sellega rahul.

Tõendatud vahemaksed, mis liikmesriigid komisjonile tegid, moodustavad kokku 5% üldisest Euroopa Kalandusfondi assigneeringust. Andmed, mis me hiljuti liikmesriikidelt aastaaruannete raames saime, näitavad omakorda, et 2009. aasta lõpuks oli 18,2% üldisest Euroopa Kalandusfondi assigneeringust eraldatud sihtotstarbeliselt konkreetsetele projektidele. See on julgustav.

Tähtis on, et nende arvude hulka kuuluvad toetused nii I teljele kui ka teistele telgedele. Ainult IV telg, mis käsitleb kalandus- ja akvakultuuripiirkondade säästvat arengut, on kahjuks teistest maas, sest partnerluste rakendamisprotsess nõuab väga palju aega.

Selle olukorra põhjused on esiteks Euroopa Kalandusfondi määruse hilinenud vastuvõtmine; teiseks rakenduskavade hilinenud vastuvõtmine, millest mõned võeti vastu 2008. aasta teisel poolel; kolmandaks probleemid haldus- ja juhtimissüsteemide loomisega, mille heakskiitmine on komisjonile maksete saatmise eeltingimus; neljandaks finants- ja majanduskriisi mõju kalandussektorile.

---

(4) ELT L 223, 15.8.2006, lk 1

Sellise rakendamise taseme juures on veel liiga vara, et öelda kas Euroopa Kalandusfond on oma eesmärgid saavutanud. Pärast 2011. aasta lõpus toimuvat vahehindamist on meil rohkem teavet.

Raske on ka viidata parimatele tavadele, sest liikmesriigid saavad kulutada väga erinevas mahus Euroopa Kalandusfondi raha ja need summad on eraldatud telgedele väga erinevalt, mis mõjutab nende kasutamise kiirust. Näiteks I telje, mis käsitleb meetmeid ühenduse kalalaevastiku kohandamiseks, saab väga kergesti ära kasutada. Teiste puhul ei ole see nii lihtne.

Peadirektorite kohtumisel, mille korraldas eesistujariik Belgia möödunud septembris vahendite ärakasutamise ja eriti kapitalile juurdepääsu probleemi lahendamiseks, soovitas komisjon kasutada finantsümberkorraldamise meetmeid, nagu vahendajate kasutamine või menetluste ja avalduste lihtsustamine.

Järgmises Euroopa Kalandusfondi komisjonis esitletakse nende võimaluste kasutamist. Kreeka 2007.–2013. aasta rakenduskava elluviimine lükkus edasi. Mul on kahju seda öelda, aga see lükkus tõepoolest edasi.

Kuni 2010. aasta 15. septembrini tehti tegelikke makseid ainult 5 000 600 euro ulatuses, mis moodustab 2% kogu Euroopa Kalandusfondi assigneeringust. Kaks protsenti on väga väike summa. Selle mitterahuldava olukorra peamised põhjused on probleemid haldus- ja juhtimissüsteemide loomisel ning rakenduskava raames viivitused tähtsamate meetmete käikulaskmisega.

Finantskriis on samuti mõnede viivituste põhjus, eriti II telje meetmete puhul.

Komisjon on koostamas oma aastaaruannet Euroopa Kalandusfondi rakendamise kohta 2009. aastal, mis annab lisa- ning taustteavet vastuseks lugupeetud parlamendiliikme esitatud küsimusele.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – *(EL)* Tänan teid põhjaliku vastuse eest, lugupeetud volinik! Te rääkisite praegusest halvast majandusolukorrast ja võimalikest tõrgetest Euroopa Kalandusfondi töölesaamise puhul ning ma sooviksin teada, kas täielik püügivahendite, näiteks nootade keelustamine kuuluks kompenseerimisele nendele kaluritele, kes oma töö kaotavad või kas määruse raames oleks võimalik pikendada kaheaastast erandit Euroopa Kalandusfondi eeskirjadest, et kaitsta elujõulisi sotsiaaltingimusi?

Seán Kelly (PPE). – Küsimuses küsiti teilt, milliseid liikmesriike võiks tuua parimate tavade kasutamisel eeskujuks. Mind huvitab ka see, millised liikmesriigid võiks tuua esile halvimate tavade näitena. Kas saate öelda ja võib olla ka selgitada, miks on parimate ja halvimate tavade vahel selline erinevus?

Maria Damanaki, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Kõigepealt vastan Seán Kelly küsimusele. Üldiselt suudavad kasutada raha paremini ära need riigid, millel on parem süsteem nõuetele vastavuse tagamiseks ja mille käsutuses on kõik vajalikud vahendid. See on üldreegel. Üldiselt pean tunnistama, et Vahemeremaadel Lõuna-Euroopas on rohkem probleeme.

Kreekal on veel eriline probleem. Peame veenduma, et suudame aidata kõigil raha paremini ära kasutada. Kavatseme lihtsustada raha ärakasutamisega seostuvaid eeskirju. Seepärast luuakse ühise kalanduspoliitika reformi raames eelarverida, mille vahendite ärakasutamine on liikmesriikide jaoks palju lihtsam.

Vastuseks küsimusele, mille Ioannis A. Tsoukalas Vahemere kalavarusid käsitleva määruse kohta esitas, võin öelda, et me otsustasime, et seda määrust tuleb rakendada. Oleme pidanud määrust juba 1. juunist alates rakendama ja tagasiteed enam ei ole. Kui me määrust muudaksime, oleks vaja kahte või kolme aastat ilma kontrollimis- ja vastavuse tagamise süsteemita ning seepärast me seda rakendamegi.

Olen teinud juba koostööd Kreeka ametiasutustega. Selgitasin neile, et nad peavad seda määrust viivitusteta rakendama hakkama. See tähendab loomulikult, et täita tuleb kõiki eeskirju spetsiaalsete püügivahendite tüüpide kohta, mis keskkonnale suurt mõju avaldavad. See tähendab samuti, et kasutame oma fondi varusid, et neid rahaliselt kompenseerida. Nootade, traalide ja igasuguste muude vahendite kohta ütlen, et nende puhul tuleb tuua häid näiteid nõuetele vastavusest. Anname endast parima, et kõiki rahastamise varusid võimalikult hästi ära kasutada, et kalurid saaksid kasutada paremaid püügivahendeid ning suurendada oma püügivahendite valikut.

Juhataja. – Ajapuudusel vastamata jäänud küsimustele vastatakse kirjalikult (vt lisa).

Sellega on infotund lõppenud.

(Istung katkestati kell 20.30 ja jätkus kell 21.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Roberta ANGELILLI

asepresident

15. Hilinenud maksmisega võitlemine äritehingute puhul (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Barbara Weileri siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul (uuesti sõnastatud) (KOM(2009)0126 – C7-0044/2009 – 2009/0054(COD) (A7-0136/2010).

Barbara Weiler, *raportöör.* – *(DE)* Austatud juhataja! Nõukogu eesistuja, volinik, head kolleegid! Soovin kõigepealt tänada õiguskomisjoni ja tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni variraportööre, oma kolleege ja kõiki, kes sellele suurepärasele tulemusele kaasa aitasid. Ilma tõhusa ja ausa koostööta komisjoni ning eesistujariigi Belgiaga ei oleks me kindlasti sellist tulemust saavutanud.

Võite ette kujutada, et raportöörina on mul saavutatud tulemuse üle väga hea meel, sest esiteks suutsime sellega oluliselt parandada vanemat direktiivi ning teiseks võtsime kasutusele uusi võimalusi maksetähtaegadest paremini kinnipidamise edendamiseks. Saavutasime oma eesmärgi. Ütleksin, et panime aluse VKEde, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate likviidsuse parandamiseks ning uutesse toodetesse, töökohtadesse ja protsessidesse tehtavate investeeringute tagamiseks.

Miks oli selle direktiivi parandamist vaja? 2000. aasta õigusakt ei olnud siduv ning see ei olnud ka eriti tõhus. Viimastel aastatel on maksetähtaegadest kinnipidamine kõikides liikmesriikides alla käinud. See juhtus juba enne finants- ja majanduskriisi. Reformi nõudsid ka väikeettevõtjad, kes esitasid oma soove väikeettevõtlusalgatuse raames. Nad tahtsid, et maksetähtaegadest kinnipidamine oleks Euroopas palju tõhusamalt korraldatud.

Mis tulemustesse puutub, siis võin kõigepealt öelda, et astusime uuele teele. Meil on ranged eeskirjad. Põhimõtteliselt tuleb maksta arved ära 30päevase tähtaja jooksul ning on vaid

mõned erandid, mis peavad olema õigustatud. Kehtestasime hilinenud maksete puhul kõrgema, 8% intressimäära. Kehtestasime sissenõudmiskuludele täiesti ebabürokraatlikult kindla summa, milleks on 40 eurot, ning muutsime väikeettevõtjatele oma õiguste kehtestamise endisest palju lihtsamaks.

Meie uue tee teiseks aspektiks on aga positiivsed stiimulid ja vahendid, näiteks korralike maksjate nimede avalikustamine, rohkem teavet väikeettevõtjatele nende õiguste kohta, maksmine osamaksetena ja alternatiivsete vaidluste lahendamise võimaluste kasutamine.

Õigusakt on samuti osa parema õigusloome lähenemisviisist ning see kehtib ka ELi institutsioonidele. Selle üle oleme eriti uhked, sest nagu te ette kujutada võite, ei suhtunud just kõik sellesse entusiasmiga.

Loomulikult oli konflikte ja soovin neist mõnda mainida. Esiteks oli kindlasti suuri erimeelsusi ja väga erinevaid arvamusi parlamendis. Ainuüksi 100 esitatud muudatusettepanekut näitasid, et esmalt oli teema vaja parlamendis põhjalikult läbi arutada. Kindlasti ei olnud komisjon alati rahul meie püüdlustega, nagu meie otsus laiendada direktiivi ka ettevõtjatevahelisele tasandile, kuid arvan, et üldiselt saavutasime hea tulemuse.

Kõige enam probleeme oli nõukoguga. Mul on kahju, et nõukogu ei ole alati täitnud oma eesmärki ja väikeettevõtjaid abistanud. Eriti kahetsusväärne on see suhteliselt rikaste ja hästi korraldatud riikide jaoks, nagu Saksamaa ja Austria.

Esindusorganisatsioonide kohta võin ainult öelda, et nad olid asjalikud, olgugi et me muidugi alati ei nõustunud või nende arvamusi ei jaganud.

Kokkuvõtteks ütlen, et järgmisena ootame, et nõukogu korraldab pärast homset hääletust omapoolse positiivse lõpphääletuse ning seejärel saavad liikmesriigid seda õigusakti üle võtma hakata. Me ei eelda, et ülevõtmine võtab aega kaks aastat. Ootame hoopis, et liikmesriigid hakkavad seda juba järgmise aasta jaanuaris oma riigisisestesse õigusaktidesse üle võtma.

Antonio Tajani, *komisjoni liige.* – *(IT)* Austatud juhataja! Ma arvan, et aruteluga saab lõpu väga tähtis tööperiood. Komisjon, parlament ja nõukogu otsustasid anda üheskoos konkreetse vastuse väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKE), võttes kasutusele ühe osa väikeettevõtlusalgatusest. Loodan, et homme võetakse vastu direktiiv, mis annab paljudele Euroopa VKEdele väga suure kergendustunde.

Maksmata arvete hulk on liiga kaua kasvanud. Eelmisel aastal kasvas see 8% ja hetkeks küündivad võlad kokku juba 300 miljardi euroni. See probleem jätab VKEd tõsistesse raskustesse. Tihti valitseb oht, et nad peavad tegevuse lõpetama, kuna nad ei suuda enam tegutseda olukorras, kus suured ettevõtjad ja eriti riigiasutused ei pea oma lubadustest kinni. Minu arvates on liidu institutsioonid valmis andma ELi majandusele positiivse vastuse. Kui vastuvõtmist ootav õigusakt täielikult jõustunud on, pääseb ligikaudu 180 miljardit eurot tagasi ringlusesse, mis stimuleerib majanduskasvu ja uuenduslikke ideid VKEde kasuks.

Nagu teate, on juurdepääs laenule meie ettevõtjate arengu ja konkurentsivõime kasvu alus. Seetõttu usun, et otsus seda komisjoni direktiivi toetada on meie majanduse jaoks väga tähtis, sest sellega saavad vastuse miljonid Euroopa ettevõtjad ning see annab lootust miljonitele töötajatele, kellel on tööd tänu nendele ettevõtjatele, kes moodustavad meie majanduse selgroo.

Soovin tänada eesistujariiki Belgiat tähtsa rolli eest vahendajana ning samuti soovin tänada Euroopa Parlamendi liikmeid, kes sellel etapil kõvasti tööd tegid, alustades Barbara Weileri, Raffaele Baldassarre ja Francesco De Angelisega. Samuti tänan kõiki variraportööre, tänu kellele me hea lahenduse leidsime!

Ühtlustades riigiasutuste maksetähtajad, mis peavad oma arved nüüd 30 päeva jooksul tasuma, anname minu arvates ettevõtjatele märkimisväärse rahasüsti. Need eeskirjad julgustavad ka neid riigiasutusi, mis oma maksetega viivitavad, oma juhtimismeetodeid nüüdisajastama. Kui riigiasutus kaupu või teenuseid ostab, siis tegelikult on nende eelarves selleks juba raha eraldatud. Seepärast ei tohiks võlgade õigeaegne maksmine neile raskusi valmistada. Tuleb ka rõhutada, et lühemad maksetähtajad aitavad riigiasutustel raha säästa.

Üks teine tähtis punkt kokkuleppes on, et ettevõtjad peavad maksma oma arved 60 päeva jooksul, kui osapooled ei ole leppinud kokku teisi ja võlausaldajate vastu ausaid tingimusi.

Kokkuvõtteks pean veel rõhutama, et liikmesriikidel on õigus kasutada edasi või kohandada sätteid, mis on võlausaldajate jaoks palju soodsamad, kui seda praegune direktiiv ette näeb. Seega ei keela direktiiv liikmesriikidel võtta kasutusele palju lühemaid maksetähtaegasid või rangemaid karistusi.

Austatud juhataja, lugupeetud parlamendiliikmed! Uus direktiiv näitab liidu sihikindlust anda Euroopa ettevõtjatele ning eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele otsustavat abi majanduskriisist ülesaamiseks, mida komisjon mitmete meetmetega saavutada kavatseb. Esitasime äsja teatise uuendustegevuse kohta ning järgmisel nädalal esitame ka teatise uue tööstuspoliitika kohta. Ilma juurdepääsuta laenudele ei ole aga võimalik uuendusi ja tööstuspoliitikat ellu viia.

Homme annab parlament üksmeelselt koos nõukogu eesistuja ja Euroopa Komisjoniga nendele ootustele konkreetse vastuse.

Francesco De Angelis, *tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuse koostaja.* – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Tänan Barbara Weilerit suurepärase töö eest! Selle direktiiviga teeb Euroopa lõpu menetlusele, mis on sundinud väga paljusid väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid (VKEd) alla andma. Parlament astub välja, et kaitsta VKEsid, kes on kõige haavatavamad ettevõtjad ning kõige enam kriisi tõttu kannatavad, likviidsuse ja laenule juurdepääsemisega seotud probleemide eest. Praegune arvete maksmisega viivitamise tava sunnib paljud väikeettevõtjad pankrotti minema, mis avaldab omakorda negatiivset mõju tööhõivele.

Sel põhjusel on see direktiiv nii tähtis. Direktiiviga sätestatakse maksimaalseks maksetähtajaks 60 päeva, tõstetakse viivis hilinenud maksmise korral 8%ni ning samuti muudetakse seadusevastaseks võlausaldajate jaoks ebaausad lepingutingimused. Teisisõnu sätestab direktiiv konkreetsed maksetähtajad, stiimulid ja – mis kõige tähtsam – selles ei ole erandeid. Need on meetmed, mille eesmärk on kaitsta VKEsid, stimuleerida meie majandust ja tootlikkust ning ergutada tööhõivet.

On aeg, et liikmesriigid astuvad kiired ja tõhusad sammud direktiivi rakendamiseks, mis tõestab, et Euroopa on olemas, et sellest on kasu ja et see saab mõju avaldada.

Raffaele Baldassarre, *õiguskomisjoni arvamuse koostaja.* – *(IT)* Austatud juhataja! Volinik Tajani, Barbara Weiler, head kolleegid! Mul on väga hea meel ning olen uhke selle üle, et sain õiguskomisjoni nimel direktiivi vastuvõtmisele kaasa aidata. Tegemist on tähtsa antitsüklilise meetmega, mis pakub tõelist toetust ettevõtjatele ning eriti väikestele ja

keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEdele), sätestades nii Euroopa Liidu riigiasutustele kui ka eraettevõtjatele kindlad maksetingimused ja vastavad karistused arvete õigeaegse tasumise edendamiseks. Kui kõik osalised maksaksid oma arved õigeaegselt ära, saaks Euroopa majandus sellest 300 miljardi euro suuruse rahasüsti.

Meie turg ei saa ühiseks ja meie konkurents ausaks, kuni on kehtestatud ühtsed eeskirjad, mis kõikidele kehtivad. See on uue hilinenud maksmisega võitlemist käsitleva direktiivi juhtmotiiv. Direktiiv sunnib riigiasutusi olema palju tõhusamad ja vooruslikumad ning aitab siseturul ning vabal konkurentsil palju ühtlasemalt areneda, mis toob VKEdele kasu.

Täiskogu suutis anda otsustava panuse selle eduka tulemuse saavutamisele, saades rahva ja Euroopa tootmissüsteemi üldise heaolu nimel üle igasugusest survest ja lahkarvamustest.

Małgorzata Handzlik, *fraktsiooni PPE nimel. – (PL)* Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Mul on hea meel, et saame viimaste kuude arutelud täna ilusasti kokku võtta. Kõik, kes direktiiviga töötasid, teavad, kui raske oli üksmeelt saavutada vaatamata sellele, et kõik osapooled teadsid, kui tähtis see probleem on.

Arvan, et meetmed, mille üle me homme hääletame, on hea uudis ettevõtjatele ning eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, kellele tuleb arved nüüd õigeaegselt ära maksta. Hilinenud maksete probleem ei ole kõikide liikmesriikide jaoks sama. Sellegipoolest ei tohi me unustada, et ettevõtjad tegutsevad Euroopa ühisturul ning tihti teistes liikmesriikides. Ettevõtjad vajavad garantiid, et nende arved makstakse õigeaegselt olenemata sellest, kas nad asuvad Poolas, Hispaanias, Prantsusmaal või Maltal.

Head kolleegid! Täna küsis minult üks ajakirjanik, kas direktiiv on piisavalt jõuline ja milliseid põhivahendeid selle raames turu käitumise muutmiseks kasutada saab. Minu arvates teeb direktiivi jõuliseks maksimaalne ning pikendamisvõimaluseta 60päevane maksetähtaeg riigiasutustele. On ülitähtis, et teave direktiivi peamiste vahendite kohta jõuaks ettevõtjateni. Nad peavad teadma, et neil on õigus nõuda võlgu olevate summade sissenõudmiskulude hüvitamist, et maksetähtajad on lühemad ja et lepingutingimused, millega on välistatud maksete hilinemise korral viivise nõudmise õigus, kompensatsiooni maksmine või mis sisaldavad õigustamata pikendatud maksetähtaegasid, on lihtsalt ebaausad. Ainult siis hakkavad ettevõtted direktiivi sätteid kasutama ning nõudma, et maksetähtaegadest ning ka muudest õigustest kinni peetakse. Maksmisega viivitamine peab olema erand, mitte reegel. Minu arvates on direktiiv tugev sõnum Euroopa institutsioonidelt, et just nii asjad olema peavadki. Soovin tänada kõiki nende koostöö ja tähelepanu eest!

Bernadette Vergnaud, *fraktsiooni S&D nimel. – (FR)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Soovin kõigepealt tänada meie raportööri Barbara Weilerit tehtud töö ning nõukoguga saavutatud märkimisväärse kompromissi eest, sest komisjoni esialgses ettepanekus oli palju tõsiseid puudusi!

Soovin käsitleda nelja tähtsamat punkti, mis direktiivis saavutati.

Esiteks on mul hea meel, et on olemas garantii võrdse kohtlemise kohta avalikus ja erasektoris. Komisjon nõudis karmimaid sanktsioone avaliku sektori jaoks, olgugi et viimane teenib üldsuse huve. See tulenes teadmatusest liikmesriikide avaliku sektori raamatupidamisarvestuse kohta. Selle tulemusel oleksid riigiettevõtjad ebasoodsasse konkurentsiolukorda sattunud.

Teine samm edasi on maksetähtaegade pikendamine 30 päeva asemel 60 päevale tervishoiuasutuste jaoks, mille komplekssed eelarvemenetlused nõuavad pikemaid maksetähtaegasid, mille eest nad ise ei vastuta.

Maksetingimuste puhul oli samuti vajalik keelustada võlausaldajate suhtes ebaausate ettevõtjatevaheliste lepingute kasutamine, mida kasutatakse tihti suurte kontsernide ning väikeste või keskmise suurusega ettevõtjate vahel.

Viimaks – ja see on seotud peamiselt väikeste või keskmise suurusega ettevõtjatega, kes maksmisega viivitamise tõttu kannatavad – võib 8% intressimäära kehtestamine hilinenud maksete puhul ning sissenõudmiskulude kompenseerimise õigus julgustada neid ettevõtjaid kompensatsiooni nõudma. Seni on nad sellest loobunud, kartes, et see ohustab nende muid ettevõtmisi.

Seetõttu on mul hea meel, et saan hääletada selle õigusakti üle. Loodan, et see kujutab endast Euroopa ettevõtjate elujõulisuse ja heaolu jaoks tõelist arengut, mida on vaja nii eduka kui ka ausa siseturu jaoks.

Jürgen Creutzmann, *fraktsiooni ALDE nimel.* – *(DE)* Austatud juhataja! Volinik Tajani, head kolleegid! Homme võtab Euroopa Parlament vastu ajaloolise direktiivi hilinenud maksmisega võitlemise kohta. See on esimene direktiiv, mida saab kirjeldada lihtsalt kolme lausega. Esiteks peavad riigiasutused edaspidi maksma põhimõtteliselt kõik arved 30 päeva jooksul, kui ei ole lepitud kokku veel lühemaid maksetähtaegasid ja kui ei ole erilisi tingimusi, mille tõttu on vaja maksta arved hiljemalt 60 päeva jooksul. Teiseks on ettevõtjatel maksetähtaegade kokkuleppimisel õigus kehtestada lepingutes kuni 60päevane maksetähtaeg ning üle 60päevased maksetähtajad on keelatud, välja arvatud juhul, kui see on selgesõnaliselt kokku lepitud ja kui see ei pane võlausaldajat väga ebasoodsasse olukorda. Kolmandaks on võlausaldajal nimetatud maksetähtaegade ületamisel õigus võlgnikult sisse nõuda minimaalne kindel summa 40 eurot ning nõuda intressi, mis on vähemalt 8% üle Euroopa Keskpanga viiteintressimäära.

See direktiiv aitab Euroopa väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel oma likviidsust märgatavalt parandada ning nad ei pea enam pankadelt nii palju laenusid võtma. Suured turul esindatud võlgnikud ei saa enam sundida väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid andma neile pikemaid maksetähtaegasid ning see on väga hea. Lisaks saavad individuaalsed liikmesriigid kasutada edasi lühemaid maksetähtaegasid senises vormis. Eeldame, et seda tehaksegi, sest me ei suuda ette kujutada, et hilinenud maksmist käsitlev direktiiv halvendab maksetähtaegadest kinnipidamist liikmesriikides.

Euroopas tegutsevad ettevõtjad teavad, et edaspidi rahuldatakse nende nõuded maksimaalselt 60 päeva jooksul. See on suur samm edasi ja lisaks veel samm Euroopa siseturu täideviimise poole. Võime olla õigusakti vastuvõtmise üle väga rahul. See aitab nii väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid kui ka Euroopa siseturgu.

Malcolm Harbour, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Soovin oma fraktsiooni nimel ning samuti siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni esimehena tänada eeskujuliku meeskonnatöö eest eriti raportööri Barbara Weilerit ning samuti kõiki kohalviibivaid kolleege meie parlamendikomisjonist. Samasugused kiidusõnad on mul ka nõukogule ja komisjonile.

Hetkel räägitakse palju arukast reguleerimisest, aga arvan, et see ongi väga hea näide arukast reguleerimisest. Esiteks on direktiiv suunatud otse nendele probleemidele, mille all paljud väikeettevõtjad kannatavad praeguses majandusolukorras, kus valitsevad hetkel väga rasked

tingimused. Peame rõhutama, et liikmesriigid peavad selle ettepaneku võimalikult kiiresti ellu viima.

Teiseks analüüsis komisjon väga õigesti nii eelmise direktiivi probleeme kui ka selle edukaid külgi. Soovin rõhutada, et tegemist on esimese direktiiviga, mille puhul viidi täies ulatuses ellu iga parlamendikomisjoni koordinaatorite kokkulepe kutsuda komisjon esitama iga ettepaneku kohta täielik mõjuhinnang. Meile esitati väga põhjalik mõjuhinnang, milles oli selgesti tuvastatud muutmist vajavad valdkonnad.

Kõige tähtsam on nõudmine riigiasutustele, et nad peavad pidama kinni samadest standarditest, mis kehtivad erasektori jaoks ning et nad ei saa nendest nõuetest kinni pidades enam oma positsiooni väiketarnijate suhtes kuritarvitada. See on suur saavutus ja soovin tänada eriti eesistujariiki Belgiat – ja näen, et nad on täna õhtul siin esindatud –, sest nad ei andnud järele mõnede liikmesriikide nõudmistele saada selle 60 päeva kohustuse suhtes erandit.

Ütlesime eesistujariigile Belgiale, et sellel direktiivil ei ole mõtet, kui nad seda lubavad. Direktiivil ei ole mingit mõtet, kui riigiasutused selle nõuetest pääsevad.

Arvan, et see on hea näide arukast reguleerimisest. Lõpetuseks on mul kaks märkust. Esiteks peame direktiivi igas liikmesriigis nõuetekohaselt ja järjepidevalt kasutusele võtma. Teiseks peab selle tulemuseks olema uuenenud suhtumine, et ei ole enam vastuvõetav, et suured kliendid väikeettevõtjaid maksetega hilinedes ära kasutavad. Minu arvates saavutab see direktiiv selle.

Oreste Rossi, *fraktsiooni EFD nimel.* – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Esmalt soovin tänada volinik Tajanit ta avalduse eest, mida ma kogu südamest toetan!

Liiga tihti leiame, et just riigiasutused ise on halvad maksjad ja just nemad sunnivad üldjoontes heas seisundis ettevõtjaid pankrotistuma ning kahjustavad tõsiselt meie ettevõtete konkurentsivõimet. Nad võivad päästa valla kohutava ahelreaktsiooni, millel on tõsised sotsiaalsed tagajärjed, mis võivad vahetevahel anda hindade ja kulude tõusu ning sellest tuleneva kulutuste tõusuga tagasilöögi sellele samale riigiasutusele, mis selle ahelreaktsiooni esialgu valla päästis.

Kõike seda silmas pidades ei ole üldse üllatav, kui väikeettevõtja peab likviidse vara puudumise tõttu pankroti välja kuulutama, eriti majanduskriisi ja majanduslanguse ajal nagu see, mida me hetkel läbi elame. Seepärast otsustati kehtestada hilinenud maksete puhul väga ranged karistused. Muu hulgas kuuluvad vastuvõetud raporti juurde järgmised kriteeriumid. Eraettevõtjatel on õigus kehtestada omavahelistes lepingutes oma maksetähtajad, kuid nad peavad pidama sellegipoolest kinni kindlast maksetähtajast (30 + 30 päeva). Riigiasutused peavad maksma arved eraettevõtjatele 30 päeva jooksul. Sätestatud on ka uued eeskirjad suurettevõtetele, nagu postiteenuste, energeetika- ja transpordisektori ettevõtted, mis konkureerivad eraettevõtjatega, olgugi et nad rahastab riik, mille kohaselt nad on võrdsel tasandil eraettevõtjatega, ning selle tõttu kehtivad neile samad eeskirjad kui eraturul.

Nüüd peavad liikmesriigid selle sätte võimalikult kiiresti kasutusele võtma, et anda uut elujõudu ikka veel raskustes olevatele ettevõtjatele, nagu volinik ja mitmed kolleegid juba rõhutasid.

Csanád Szegedi (NI). – *(HU)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Arvestades suurte võlgadega, mis ka Ungari majandust mõjutavad ja tagasi hoiavad, peame kindlasti toetama

määrust, mis tugevdab maksedistsipliini ning suurendab finantsprotsessi ennustatavust, mis aitab omakorda parandada finantsettevõtjate olukorda. Ühest küljest muudavad esitatud muudatusettepanekud esialgse ettepaneku palju selgemaks ja see on väga hea. Teisest küljest aga nõrgendavad need esialgsete eesmärkidega võrreldes esialgse ettepaneku tugevat mõju ennekõike just ametiasutuste puhul. 30päevase maksetähtaja puhul erandi tegemine on keelatud eriti riigiasutuste puhul. Peame võtma kasutusele määruse kontekstis, mis teeb selle tähtaja võimalikuks. Mis sanktsioonidesse puutub, siis tuleb ettevõtjaid ja ametiasutusi võrdselt kohelda. Peaeesmärk on majanduse taastamine ja õigeaegse arvete maksmise tagamine, et toetada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate finantsstabiilsust. Ettepanekus ei ole selle kohta ühtegi sätet.

Oma suurt turuosa ja domineerivat rolli kuritarvitades sunnivad suured rahvusvahelised ettevõtjad oma kodustele partneritele peale lepinguid, milles on sätestatud 90- või 120päevased maksetähtajad, mille rikkumisel võivad lisanduda ka riiklikud sanktsioonid. Haavatav tarnija aga ei julge nendest sanktsioonidest kinnipidamist nõuda isegi siis, kui seadus on selgelt tema poolt, sest kardab kaotada tellimusi. Selle vältimiseks vajame iga juhtumi jaoks kohustuslikke määrusi, millega on sätestatud kohustuslikud karistused hilinenud maksete puhul ning isegi trahvid võlausaldajatele, kui naid neid karistusi ei rakenda. Suur tänu tähelepanu eest!

Andreas Schwab (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Loomulikult on täiesti tavaline, et me siin Euroopa Parlamendis esmalt oma kaasparlamendiliikmeid täname, kuid ma arvan, et antud direktiivi puhul on need tänusõnad tõepoolest kohased. Kõigepealt soovin tänada volinik Tajanit, kes saavutas midagi haruldast sellega, et suutis sobitada omavahel parlamendi nõudmised ja õigustatud murepunktid ning komisjoni töö ja seda veel nii uskumatult avatud viisil. See oli tõeliselt positiivne edusamm nõukogu, komisjoni ja parlamendi vahelises koostöös. Võin sel puhul vaid kinnitada seda, mida juba öeldi: see on hea näide arukast reguleerimisest ja seda oleks palju rohkem vaja.

Arvan, et ka meie siin Euroopa Parlamendis mängisime oma tähtsat osa selles, et direktiiv jõuaks lõpuks nõukogusse ja saavutaks sellise tulemuse, mis paljude sõnavõtjate sõnul on niivõrd positiivne. Lähtusime õiguskomisjoni ja siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni vahel tavalisest komisjonidevahelisest strateegiast. Tegime tihedat koostööd, ületades selle käigus ka fraktsioonidevahelise lõhe. Soovin Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esindajana kõiki asjaosalisi tänada ja väljendada ka oma austust raportöörile Barbara Weilerile, kes vaatamata sellele, et ta oli esialgu hoopis teistsuguse sisu määratlenud, suutis täiskogu raportöörina lõpuks siiski parlamendikomisjoni enamuse seisukohta väga tõsiselt ja kindlameelselt esindada. Vaatamata variraportööride kõvale tööle ei oleks ilma selleta selline edu võimalik olnud.

Viimaks tahan mainida veel ühte asja. On üks asi, mida seni vaid lühidalt mainitud on, nimelt 40 euro suurune kindel summa, mille saab hilinenud maksmise korral võlgnikult sisse nõuda. Arvan, et kui see meede liikmesriikides kasutusele võetakse ja kui tarbijad sellest teada saavad, peame seda veel mitu korda üle selgitama, sest täiesti tavalise kaupade kohaletoimetamise puhul on 40 eurot tegelikult väga hea vahend nende hilinenud maksete ennetamiseks, millele me Euroopas lõpu teha tahame. Arvan, et komisjon ja liikmesriigid peavad sellegipoolest avalikku arvamust palju mõjutama, et selgitada tarbijatele, miks see on Euroopa väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate huvides.

Alan Kelly (S&D). – Austatud juhataja! Soovin tänada volinikku tema suurepäraste märkuste eest! Tegemist on suurepärase õigusaktiga ja eriti soovin kiita oma kolleegi Barbara Weilerit selle eest, kuidas ta selle koostamisega toime tuli! Ta tegi ära lihtsalt suurepärase töö, mis on hea näide sellest, kui häid õigusakte me koostada suudame. Direktiiv tagab meie majanduse jaoks parema raharingluse ning seepärast on see hea meie ettevõtetele, väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning samuti ühiskonnale üldiselt. Veel tähtsam on aga see, et direktiiv aitab meil lahendada hetkel kõige suurema probleemi, milleks on töökohtade loomine.

Direktiiviga sätestatakse selged ja kindlad põhimõtted, millega saab teha turgudele ja liikmesriikidele arusaadavaks, et hilinenud maksed ei ole enam lubatud. See peaks suurendama likviidsust. Kui maksmata summad ettevõtjatele õigeaegselt tagasi makstakse, saavad nad laenusid palju paremini ära kasutada, oma ettevõtteid suurendada ning uusi töökohti luua. Lisaks tean oma riigis Iirimaal viimasel ajal aset leidnud maksejõuetuse juhtumite põhjal – eriti ehitussektoris –, et paljudest hilinenud maksetest saavad lõpuks võlad, mis ettevõtjad tegutsemist lõpetama sunnivad. Nii juhtus ühe minu jaoks väga lähedase ettevõtjaga, kes pidi suure arvu töötajaid koondama.

Pooldan ka korralike maksjate nimede avalikustamist. Minu arvates on see hea mõte. See tasustab häid tavasid ning loob stiimuleid.

Unustada ei tohi ka põllumajandustootjaid. Nad on kannatanud juba pikka aega töötlemisettevõtete ja selvekaupluste maksetega hilinemiste tõttu. Suurettevõtted on seni võitnud. Loodetavasti annavad need õigusaktid põllumajandustootjatele tugevama positsiooni läbirääkimisteks, et seda haavatavat toiduahela lüli paremini kaitsta.

Edvard Kožušník (ECR). – *(CS)* Kõigepealt pean ma tänama raportööri Barbara Weilerit suurepärase töö eest, sest see ülesanne ei olnud alguses üldsegi mitte lihtne! Sellegipoolest olen kindel, et võime lõpliku raportiga rahule jääda.

Erinevalt esialgsest komisjoni ettepanekust, mis minu arvates mõnevõrra reaalsusest eemal oli, on muudetud tekst kaubanduslikes ja lepingulistes suhetes valitsevale reaalsusele palju lähemal. Ettepanekuga oli võimalik ka lihtsustada ja selgitada minu arvates väga põhimõttelist suunamuutust standardite arusaadavamaks muutmise poole. Kui on midagi erilist, mis rõhutamist vajab, siis see on asjaolu, et erinevalt komisjoni esialgsest ettepanekust suutsime säilitada lepingulise vabaduse põhimõtte kaubanduslikes ja lepingulistes suhetes. Samal ajal on hea, et suutsime kaasata sätte, mille kohaselt Euroopa Liidu institutsioonidel on sama staatus, mis liikmesriikide riigiasutustel. See tähendab, et edaspidi peavad need institutsioonid maksma arved õigeaegselt, mida hindavad eriti Euroopa rahalistest vahenditest abisaajad. Mul on ka väga hea meel, et suutsime kustutada väga naeruväärse sätte, mille kohaselt oleksid pidanud riigiasutused, kes maksmisega ühe päeva hilinevad, maksma lisaks standardsele intressile hilinenud maksete eest veel ka kindla suurusega trahvi, mis moodustaks 5% võlgnetavast summast. Ma ei pea rõhutama, milline oleks olnud sellise sätte mõju juba niigi koormatud riigieelarvetele.

Soovin veel kord tänada raportööri ja oma kolleege pingutuste eest, et leida raporti vormi jaoks ühine kompromiss. Minu arvates tasus see end igal juhul ära.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Austatud juhataja! Soovin lisada ka omapoolsed õnnitlused ja tänusõnad, mis on täna õhtul kindlasti välja teenitud. Soovin tänada volinik Tajanit tema isikliku pühendumuse eest, nõukogu üles näidatud paindlikkuse eest ning loomulikult oma kolleege selle eest, et kompromiss, mis meile, ettevõtjatele nii tähtis on,

juba esimesel lugemisel saavutati. Eriti tänan oma sõpra Małgorzata Handzliki fraktsioonist PPE.

Olin enne täiskokku astumist ise ettevõtja, mistõttu tean väga hästi, et hilinenud maksed on väikeettevõtjate jaoks tõsine probleem. Vahetevahel on selle tagajärg isegi pankrot. Muidu tekitab see aga parimal juhul ebakindlust ning võib äritegevust kahjustada.

Riiklike haldusasutuste jaoks makseperioodi piiramine 60 päevaga on loomulikult suur saavutus, sest nagu volinik Tajani äsja ütles, peavad riigiasutused makseid kõigest vormistama ning nii on see vaid bürokraatia vähendamise küsimus.

Mul on samuti hea meel, et kehtestasime ettevõtetevahelised eeskirjad, mis annavad väikeettevõtjatele nüüd õigusraamistiku hilinenud maksete korral suurettevõtjatele nõuete esitamiseks, mida nad varem tihti teha ei julgenud.

Arvan, et leidsime hea tasakaalu, kus ühest küljest on austatud lepingulist vabadust, mis on endiselt tähtsal kohal, ning teisest küljest on väikeettevõtjatele antud vajalikud vahendid, et kaitsta end suurettevõtjate või riigiasutuste meelevalla alla sattumise eest. Selle asemel et võlgade sissenõudmise peale aega raisata, saavad nad suunata oma vahendid nüüd sellele, et jõustada oma õigust saada võlad tasutud ning saada intressi ja kompensatsiooni.

Arvan, et see kokkulepe peaks olema vahend hilinenud maksete ärahoidmiseks, mitte – nagu Malcolm Harbour ütles – vahend hilinenud maksete sissenõudmise jõustamiseks, et luua õigeaegse maksmise kultuur, mis aitab kaasa siseturu paremale toimimisele ja millest loomulikult sidusrühmadele kasu on.

Näitasime, et parlament saab võtta kasutusele konkreetseid meetmeid, mis reaalselt mõju avaldavad, töökohti juurde loovad ning VKEdele abiks on. Nüüd on kõige tähtsam, et nõukogu ja liikmesriigid täidavad oma kohustusi ning kannavad hoolt nende eeskirjade nõuetekohase jõustamise eest.

Sylvana Rapti (S&D). – *(EL)* Austatud juhataja! Tänan Barbara Weilerit, kes aitas minu arvates väga Euroopa väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid ning seeläbi ka Euroopat ennast! Praegusel liidu majanduse jaoks väga kriitilisel ajal tehakse tõsiseid ja kaugeleulatuvaid pingutusi väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate tugevdamiseks. Me kõik teame, et hilinenud maksed on tihtipeale nende ettevõtjate pankrotistumise ja töökohtade kaotamise põhjus. Suutsime suure vaevaga ning veelgi suurema kompromissivalmidusega saavutada töökohtade säästmise nimel kokkuleppe, mis võib küll suhteliselt karm olla, kuid mis on kindlasti väga vajalik ja aus.

Kindlasti mõistate, et kreeklasena olen sellest teemast veel eriti huvitatud ning see tähendab mu jaoks väga palju. Asjaolu, et Kreeka nõustus võiks öelda, et väga kitsaste maksete piiridega, näitab, et minu riik on pühendunud selle olukorra muutmisele. Üldine 30päevane maksetähtaeg tähendab lihtsalt, et tuleb muuta meie maksete heakskiitmist puudutavaid haldusmenetlusi. 60päevane erand, eriti sellistes sektorites nagu tervishoid, annab meile varu osamaksete maksmise menetluste käsitlemiseks, mida ei ole alati lihtne kontrollida.

Tahan, et meid selles edu saadaks, ja arvan, et nii juhtubki, sest võlgneme seda nii Kreeka kui ka kogu Euroopa töötajatele ja ettevõtjatele. Peame andma väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele võimaluse töötada paremate stiimulitega ning aidata kaasa hästitoimivale majanduskasvule.

Janusz Wojciechowski (ECR). – *(PL)* Õigeaegse maksmise probleem kaubandustehingutes mõjutab ka põllumajandustootjaid ning põllumajandustoodete

tarnijaid. Tihti kehtestatakse väga pikad maksetähtajad ning seetõttu on põllumajandustootjate majandusolukord halvemaks muutumas. Tihti ei saa põllumajandustootjad oma toodangu eest õigeaegselt tasutud.

Hiljuti valminud José Bové koostatud raportiga asus Euroopa Parlament põllumajandustootjate poolele ning otsustas, et seda liiki tehingute puhul ei tohi maksetähtaeg ületada 30 päeva. Peame töötama selle nimel, et see maksetähtaeg võetakse kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides tõhusalt ja praktikas kasutusele. Põllumajandustootjaid tuleb kaubandusettevõtete ja eriti suurte jaemüügikettide ebaausa tegevuse eest kaitsta.

Mario Pirillo (S&D). – *(IT)* Austatud juhataja! Volinik Tajani, Barbara Weiler! Direktiiv hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul on võimas ja tähtis õigusakt, mille täiskogu vastu võttis, sest täiskogu on saanud Euroopa väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKE) õigustatud nõudmiste eest võitlejaks, sest ettevõtjad on juba aastaid arvete hilinenud maksmise tõttu kannatanud. See on väga tõsine probleem, mis on takistanud ettevõtete arenemist ning mõnel juhul ajanud pankrotti hästitoimivaid ettevõtteid, mis juba olid pankade kõrgete intressimäärade tõttu suure surve all.

13. septembril parlamendi ja nõukogu saavutatud kokkuleppe alusel saavad ettevõtjad edaspidi toetuda kindlatele tähtaegadele, mille jooksul nende arved tasutud saama peavad ning nii riigiasutused kui ka erasektori ettevõtjad peavad nendest tähtaegadest kinni pidama. Direktiiv parandab kindlasti raha liikumist Euroopa ettevõtjate jaoks, kes saavad kasutada edaspidi tähtsat õigusvahendit oma õiguste täielikuks ja tõhusaks jõustamiseks. Ma ei tahaks näha, et selle VKEde jaoks kasuliku direktiivi tõttu suurenevad ostuhinnad.

Loodan, et liikmesriigid oskavad reageerida sellele jõulisele sõnumile, mille Euroopa Parlament praeguse majanduslanguse perioodil välja saadab, võttes praeguse Euroopa direktiivi kiireimas korras üle oma riiklikesse õigusaktidesse.

Oldřich Vlasák (ECR). – *(CS)* See tähtis ettepanek hilinenud makseid käsitleva direktiivi läbivaatamise kohta, mille üle me täna arutame, on esialgsest otsusest oluliselt parem. Sellegipoolest on mul kahju, et me ei suutnud lõplikus kompromissis tagada võrdset staatust kõikidele osapooltele ning võrdseid võimalusi avaliku ja erasektori jaoks. Kui maksetähtajad ettevõtetevaheliste lepingute korral ei tohi ületada põhimõtteliselt 60 kalendripäeva – seda perioodi on võimalik erandjuhul veel pikendada –, siis riigiasutustega, kaasa arvatud omavalitsuste ja linnadega sõlmitud lepingute korral ei tohi maksetähtajad ületada 30 päeva. Minu jaoks tundub see vale, sest kõik osapooled peaksid tegutsema samades tingimustes.

Õigustus, et riigiasutuste eeliseks on asjaolu, et nad saavad taotleda rahastamist ettevõtetest palju atraktiivsematel tingimustel või et nad sõltuvad palju vähem stabiilsete suhete loomisest, võib pidada küll paika riigiasutuste või Euroopa institutsioonide puhul, aga kindlasti ei kehti see suurele osale väikelinnadele ja vallavalitsustele mitte ainult Tšehhi Vabariigis, vaid igal pool Euroopas. Seetõttu on ettepanek selliste väikelinnade vastu üsna diskrimineeriv.

Lara Comi (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Ma olen nõus, et direktiiv 2000/35/EÜ vajab tugevdamist ning et on vaja leida vahendid, mida on vaja selleks, et teha lõpp või vähemalt piirata märgatavalt hilinenud maksmist äritehingute puhul.

Hilinenud maksete majanduslikud ja poliitilised tagajärjed riiklikel turgudel ning eriti Euroopa turul on kõigile märgatavad. Jätkuv majanduslangus on olukorda veelgi halvemaks muutnud, konkurentsivõimet ja kasumlikkust veelgi rohkem kahjustanud ning seadnud

tõsisesse ohtu väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKE), mis kujutavad endast olulist osa Euroopa turust, loovad jõukust ning mängivad väga olulist rolli uute töökohtade loojatena.

See Euroopa Komisjoni poliitiline otsus on samm õiges suunas, millele ka Mario Monti oma raportis viitas, kui ta rääkis sellest, et on vaja sekkuda ning ärikliima VKEde jaoks palju soodsamaks muuta. Mõeldes sellele, kas riigiasutused peavad nõuetest kinni või kas 8% intressimäär aitab hilinenud makseid ennetada, ei saa ma varjata asjaolu, et mul on tulemuse suhtes kahtlusi, kui mõtlen teatud piirkondadele oma riigis ning teistes liikmesriikides, mis hakkavad nendest uutest eeskirjadest kinnipidamisega palju vaeva nägema.

Loodan, et see uus lähenemisviis loob tõelisi võimalusi muutuste tegemiseks. Nüüd on kõige tähtsam jälgida direktiivi ülevõtmist eri riiklikesse õigussüsteemidesse koos riiklike ja kohalike ametiasutustega tagamaks, et seda tehtaks igal pool ühtlaselt.

Regina Bastos (PPE). – *(PT)* Austatud juhataja! Volinik, head kolleegid! Soovin kõigepealt avaldada tunnustust oma kaasparlamendist raportööri tehtud tööle ning tänada kõiki, kes temaga selle raporti koostamisel koostööd tegid ning aitasid kaasa sellele, et kokkulepe esimesel lugemisel saavutati.

Kõik siinolijad mõistsid, et direktiivil, millega sõnastatakse ümber eelmine, peaaegu 10 aastat vana direktiiv, on eesmärk lõpetada väga levinud probleem: Euroopa Liit ja hilinenud maksed. Sellised viivitused on mõnede liikmesriikide riigiasutuste puhul põhjendamatult pikad. Sellel taval on väga negatiivne mõju nii väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kui ka siseturu majanduselule. Seda ei saa enam lubada, eriti arvestades praeguse majandus- ja finantskriisiga.

See õigusloomega seotud muudatusettepanek annab seotuse ja mõtte Euroopa majanduse virgutamise ning väikeettevõtlusalgatuse rakendamise plaanile. Direktiiv parandab kindlasti ettevõtjate likviidsust. Võlausaldajad saavad enda käsutusse tõhusa ja tulemusliku vahendi oma õiguste jõustamiseks nn halva maksekäitumise puhul. Kui direktiiv on jõustunud, saab riigiettevõtete laiduväärsest käitumisest erand. Riiklikud haldusasutused peavad andma head eeskuju ja maksma oma arved kaupade ja teenuste eest ühe kuu jooksul. Nüüd on asjaomaste institutsioonide, nõukogu ja liikmesriikide kohustus kanda hoolt selle eest, et direktiiv saaks võimalikult kiiresti üle võetud.

Sari Essayah (PPE). – *(FI)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad on hilinenud maksete tõttu tihti rahalistes raskustes ja praeguses majanduskliimas võib hilinenud maksetest tulenev puudulik likviidsus kaupade ja teenuste pakkujate jaoks isegi pankrotti tähendada.

Nüüd saavutati nõukoguga üksmeel hilinenud maksmist käsitleva direktiivi ajakohastamise kohta, mis kehtestaks ettevõtjate ja riigiasutuste vahelistele tehingutele 30päevase maksetähtaja. Minu arvates on tähtis tunnustada ka üldist lepingulist vabadust ettevõtetevaheliste tehingute puhul ning seepärast on minu arvates hea idee, et maksetähtaegasid ettevõtetevaheliste tehingute korral saab pikendada 60 päevani, kui mõlemad osapoolsed seda soovivad.

Maksetähtaegade pikendamise võimalus riigiasutuste jaoks on palju piiratum ja riigiasutuste hilinenud maksetest on mõnedes liikmesriikide saanud tõsine probleem. Kreekas tuli näiteks pikendada keskmist maksetähtaega kuni 165 päevani (kuigi asjad on teel paremuse poole, nagu mu kreeklasest kaasparlamendiliige mainis). Hispaanias on keskmine maksetähtaeg 138 päeva, Itaalias 128 päeva.

Hilinenud maksete tõttu on lõiganud kasu finantsettevõtted, sest ettevõtjad on olnud sunnitud tulutsükli kiirendamiseks oma tasumata arveid müüma. Need finantsteenused maksavad raha ja tuleb rõhutada, et ettevõtjatel on õigus saada sissenõutav võlg tagasi, ilma et nad peaksid selle eest vahendajatele maksma ning täiendavaid väljaminekuid tegema.

Kokkulepitud intress hilinenud maksete eest, viiteintressimäär pluss 8%, on vastuvõetav, kuid minimaalset kindlat sissenõudmiskulu 40 euro ulatuses võib näha liigsena näiteks väikeste või korduvate tarnete puhul. Me ei tohi unustada, et sissenõudmiskulud peavad olema mõistlikud, mis tähendab, et need peavad olema seotud kuludega, mis võlausaldaja reaalselt kandma pidi. Nendele väikestele märkustele vaatamata on hilinenud maksmist käsitlevast direktiivist kindlasti palju kasu väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele.

Elena Băsescu (PPE). – *(RO)* Ebastabiilses majanduskeskkonnas avaldavad hilinenud maksed VKEdele negatiivset mõju. Selle süsteemi parandamine on küll vaevanõudev eesmärk, kuid see on ka vajalik selleks, et töötajad ja tarnijad saaksid õigeaegselt tasustatud. Uued äritehingute puhul hilinenud makseid käsitlevad määrused peaksid lihtsustama ja kiirendama võlgnetavate summade sissenõudmise protsessi ettevõtete jaoks. Arvan, et kõikidel osapooltel peavad olema võrdsed võimalused ja eeskirjad peavad kõigile kehtima.

Viimase kolme aasta jooksul on üle 30 000 VKE pidanud finantsprobleemide tõttu oma tegevuse lõpetama. Üks nendest probleemidest on riigiettevõtete hilinenud maksed toodete või teenuste eest.

Soovin lõpetuseks väljendada oma toetust direktiivi ettepanekule, mis edendab äritehingute süsteemi paremat järelevalvet ja hindamist.

Zuzana Roithová (PPE). – *(CS)* Ma ei kahtle selles, et võtame selle muudetud direktiivi homme vastu ning avame sellega uksed uuele ärikultuurile, kus õigeaegsed maksed on tavaline praktika ja kus hilinenud makseid rangelt karistatakse. Kõige enam hindavad väiksemad ettevõtjad asjaolu, et riigiasutused ja riigi eelarvega seotud institutsioonid ei saa enam kaupade ning teenuste eest mitmeks kuuks võlgu jääda ja maksavad arved ehk isegi 30 päeva jooksul.

Mul on hea meel, et nõukogu nõustus uue võlgnikult sisse nõutava summaga 40 eurot ning toetab samuti kõrgemat sissenõudmiskulude intressimäära, mis on võrreldes praegusega 1% suurem. Arvan, et see ei ole mõeldav minimaalsete maksmata summade sissenõudmisel, mille põhjuseks on vead ja mis ei avalda nähtavat mõju ettevõtete maksevõimele. Õnneks ei kehti see tarbijate hilinenud maksete puhul.

Mul on hea meel, et mu parlamendikomisjon ja nõukogu nõustusid, et kahekordse karistuste süsteemi kasutuselevõtmine era- ja riigiettevõtete jaoks, nagu komisjon soovis, ei ole võimalik. Märkasin paradoksi, et näiteks haiglad peaksid maksma oma eravõlausaldajatele palju suuremaid trahve, kui nad ise oma võlgnikelt nõuda saaksid. See muudatus loob väga kvaliteetse vahendi. Tänan Barbara Weilerit!

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – *(HU)* Head kolleegid! Mul on väga hea meel Barbara Weileri koostatud raporti üle, mille eesmärk on kaotada õiguslikke lünki ja luua aus ärimoraal Euroopa Liidus. Sellegipoolest ei tohi meil olla illusioone. See on vajalik, kuid mitte piisav meede, sest me kõik teame, kuidas dominantsed ettevõtted saavad survet avaldada. See on väga tähtis ja vajalik meede, aga sellest ei piisa. Täiendav kontrollimine on tähtis, sest on teada asjaolu, et väikeettevõtjad, kaasa arvatud põllumajandussektori ettevõtjad on toiduainete tarneahelas eriti halvas olukorras, nagu mainiti ka José Bové koostatud raportis. Nad kannatavad ostjate ja suurte jaemüügikettide dominantse rolli all.

Barbara Weileri raportil on samuti oluline mõju, kuid vaja on veel täiendavat tõhusat järelevalvet ja kontrollimist. Tänan tähelepanu eest!

Luís Paulo Alves (S&D). – *(PT)* Austatud juhataja! Paljudes liikmesriikides valitseb hetkel suur ebavõrdsus ettevõtete maksetähtaegade alal, eriti siis, kui on tegemist riigiettevõtete, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ning suurte ettevõtetega. Need meist, kes ettevõtluse alalt tulevad, teavad, et praeguses majanduskriisis ning kasvavate raskustega rahastamise saamise alal on ettevõtetel üha rohkem probleeme likviidsusega ja et paljudes liikmesriikides on neil isegi üha kasvav oht pankrotti sattuda.

Paistab selge olevat, et olemasoleval direktiivil, mis selle valdkonna reguleerimiseks loodi, oli vaid piiratud mõju, ja ettepanek, mida nüüd analüüsime, on tähtis samm maksetähtaegadest kinnipidamise poole mitte ainult ettevõtete ja riigiasutustevahelistes suhetes, vaid ka ettevõtetevahelistes suhetes, mis on eriti tähtis. Meil on nüüd õigusakt, mis annab meile rohkem lisandväärtust, selgema karistuste süsteemiga hilinenud maksete puhul ning aitab märkimisväärselt kaasa ka riigi- ja suurettevõtete dominantse positsiooni kurutarvitamise takistamisele.

Jaroslav Paška (EFD). – *(SK)* Liikmesriikide õiguskeskkond võlgade sissenõudmise valdkonnas on väga erinev. Seega on liikmesriigiti väga erinevad ka kogemused õigeaegse maksmisega kaupade ja teenuste eest.

Siiski on meil midagi ühist: hilinenud maksed tekitavad tohutuid probleeme väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele. Minu oma riigis on kahte liiki investoreid, kes tihti arvete maksetähtaegadest kinni ei pea. Esimesse rühma kuuluvad eri tasandite riigiasutused alates kohalikest ametiasutustest kuni kohalike omavalitsusteni ning piirkondlikest asutustest kuni valitsuse tasandini välja. Teise rühma kuuluvad suured välistöövõtjad, kes tihti väiksemaid alltöövõtjaid raskesse olukorda panevad ning seda eriti ehitus- ja põllumajandussektoris. Väikeettevõtetel ei ole tavaliselt rahalisi varusid, mis võimaldaksid neil mitu kuud järjest töötajatele palka maksta, ilma et ettevõtjad ise tehtud töö eest raha saaksid. Lootkem seepärast, et uus direktiiv muudab olukorda loodetult paremaks ja et arvete tahtlik maksmatajätmine muutub Euroopa Liidus minevikunähtuseks.

Giovanni Collino (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Volinik Tajani, head kolleegid! Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd) Itaalias ja kogu Euroopa Liidus kannatavad kriisi tagajärgede tõttu väga. Nemad kannatavad kõige enam suurte võlgade tõttu, sest neil on palju raskem tagatisi leida. Nemad vajavad kõige enam likviidseid varasid, sest neil on vähem kapitali, mida kasvatada. Nad on alati turul esinevate probleemide tõttu kõige raskemas olukorras, sest nad ei saa kasutada suurt mitmekesisust laenukapitali kasutamiseks. Just nende huvides hääletame homme raporti poolt ettepaneku kohta võtta vastu direktiiv hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul.

Riigiasutuste ülesanne on teenida kodanikke ja nende huvisid, mis on antud juhul majanduslikud huvid. Just nendest huvidest lähtudes tuleb haldusmenetlused koostada, sätestada ja kasutusele võtta, et austada nende väärtust ja pingutusi, kes vastutavad nii paljude perede tuleviku eest, kui nende ettevõtetes töötajaid on.

Tänu Euroopa Parlamendile on homsest peale VKEd palju paremini kaitstud nende riigi- ja erasektori ettevõtete eest, mis on seni panustanud liiga palju sellele, et nad saavad arvete eest maksmist edasi lükata. Kokkuvõtteks, austatud juhataja, soovin tänada raportööri ja volinik Tajanit nende pühendumuse eest!

Monika Flašíková Beňová (S&D). – *(SK)* Kõik, kes on ettevõtluses või kaubanduses tegutsenud, teavad, et midagi nii triviaalset kui hilinenud maksed võivad tekitada suuri probleeme.

Kiidan raportööri lähenemisviisi ning olen nõus tema hinnanguga komisjoni ettepaneku kohta ning tema seisukohtadega muudatusettepanekute ja täienduste suhtes. Teisest küljest võiks aidata olukorrale kaasa see, kui saaks koostatud veelgi rohkem meetmeid, mis annaksid positiivse stiimuli kõigile kaubandussuhete osapooltele ning julgustaksid neid maksete maksmisega mitte viivitama. Näiteks võiks toetada Euroopa Liidu liikmesriikides õigeaegsete maksete toimimisjuhendite kasutamist või korralike maksjate nimekirja avalikustamist. Ei tule mõelda ainult sanktsioonidele hilinenud maksete puhul, vaid tuleb üritada luua ennetavalt ka sundimatut õigeaegse maksmise kultuuri.

Peter Jahr (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Uue äritehingute puhul hilinenud makseid käsitleva määrusega saame kõikide Euroopa Liidu ettevõtjate olukorda oluliselt paremaks muuta. Eriti väikeettevõtjate jaoks on vastuvõetamatu, et nad peavad arvete maksmist mitu kuud ootama. Seetõttu on mul väga hea meel, et kavatseme täna kehtestada kindlad maksetähtajad ja sissenõudmiskulud nii era- kui ka riigiettevõtete jaoks. Sellise üleeuroopalise ühtlustamisega aitame parandada kaubandustehingute kvaliteeti kogu Euroopa ulatuses, millest on kasu ennekõike väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele.

Nüüd peame ette võtma tööstuse mustad lambad. Mustad lambad on need, kes tellimuse esitamise ajal juba väga hästi teavad, et nad ei makse selle eest kunagi.

Antonio Tajani, *komisjoni liige.* – *(IT)* Austatud juhataja! Arvan, et arutelu näitas, et parlament on valmis – olgugi et eri nüanssidega – toetama seda uut direktiivi, mis annab konkreetsed vastused kõikidele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning miljonitele eurooplastele, kes tahavad, et liidu institutsioonid kindlustaksid nende töökohad.

Olin mitu aastat Euroopa Parlamendi liige ning seetõttu on mul hea meel kogu parlamendi ning eriti raportööride suurte pingutuste üle, et see tähtis õigusakt saaks kiiremas korras vastu võetud. Soovin tänada eesistujariiki ja kõiki osalenuid: komisjoni talitusi, minu oma ametit, eesistujariigi Belgia esindajaid ja parlamendiliikmete assistente.

Me ei saa siiski käed rüpes istuda, nagu keegi soovitas, vaid peame kandma hoolt selle eest, et need eeskirjad kõikides liikmesriikides kiiresti kasutusele võetakse, milleks neil on maksimaalselt 24 kuud, kuid loodame siiski, et nad teevad seda palju kiiremini. Kinnitan teile, et komisjon jälgib direktiivi ülevõtmist ja rakendamist tähelepanelikult ning esitab parlamendile kehtestatud ajakava kohaselt sellekohase aruande.

Tänan teid veel kord komisjoniga tehtud koostöö eest ning selle erakorralise tulemuse eest, mille me nii lühikese aja jooksul saavutasime!

Barbara Weiler, *raportöör.* – *(DE)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Kui me seda küsimust oma valijatega arutame, siis avastame kahtlemata, et nad toetavad meid väga, mis ei ole Euroopa toimikute puhul alati enesestmõistetav. Kogu hilinenud maksete teemat ei kritiseeri ainult meie valijad, vaid kõik arvavad, et arved tuleb õigeaegselt tasuda. Seda arvavad kõik olenemata sellest, millisesse fraktsiooni nad kuuluvad, ning see ei olene ka sellest, millise tööstusharu esindajatega rääkida. Seega valitseb laiaulatuslik üksmeel. Soovin tänada ka oma kaasparlamendiliikmeid, kes täna õhtul näitasid, et nad on saavutatud üksmeelega rahul!

Soovin mainida veel kolme olulist punkti. Nagu ma arutelu alguses ütlesin, paneme homme rattad käima. Sellegipoolest peame ikka veel tähelepanelikult jälgima, kas nendest abinõudest, mille me mikroettevõtjate, näiteks põllumajandusettevõtete ja käsitööettevõtete, jaoks kasutusele võtsime, piisab, et nad sissenõutavad summad kätte saavad. Peame hoolega jälgima, kuidas piiratud lepinguvabadus toimima hakkab. See on midagi uut, mida me Euroopa siseturul proovima hakkame ja mida kõik meist ka enam-vähem toetavad. Peame veel vaatama, kas 8% intressimäär hilinenud maksete puhul on piisav. Parlament oleks tahtnud kehtestada 9% intressimäära. Vaatame, kuidas see toimib. Palun ka komisjonil sellele tähelepanu pöörata, et liikmesriigid rakendamise käigus direktiivi ei lahendaks.

Näen silmapiiril ka häid tulemusi. Kuulsin, et Hispaania esitas juba meie meetoditest lähtudes uue riikliku õigusakti ja ma tean, et nii toimivad ka teised liikmesriigid. Igal juhul jälgib meie parlamendikomisjon olukorda või koostab direktiivist lähtudes mõjuhinnangu, et ka liikmesriigid saaksid parlamendi ametiaja lõppedes teada, kes on ja kes ei ole rakendanud direktiivi hilinenud maksmisega võitlemise kohta nii, nagu me soovime. Soovin tänada kõiki, kes selle tulemuse saavutamisele kaasa aitasid, kaasa arvatud eesistujariiki Belgiat, mida ei ole toetuse eest vast piisavalt tunnustatud. Teame, kui tõhusalt ja põhjalikult te läbirääkimisi korraldasite. Olete küll väike riik, aga ütleksin, et teil on väga arukad ja tõhusad meetodid Euroopas tulemuste saavutamiseks.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub kolmapäeval, 20. oktoobril kell 12.30.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *kirjalikult.* – *(RO)* Direktiiv hilinenud maksmisega võitlemise kohta on tähtis vahend nõuetekohase ja ausa suhte loomiseks riigiasutuste ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate vahel. Kui direktiiv jõustub, on võimalik karistada asutusi, mis arveid õigeaegselt ei maksa, ning see annab ettevõtjatele tähtsa mõjutusvahendi võlgade sissenõudmiseks.

Selline õigusakt oli vajalik, et luua turul tasakaal ning anda erasektorile garantiid, et riigiasutused on nendega võrdsete õigustega osapool, mida saab eeskirjade rikkumist eest vastutusele võtta. Direktiiv annab mõistliku 30päevase maksetähtaja, mida saab pikendada 60 päevani erandjuhtudel, näiteks haiglate puhul. Direktiiv tagab ka õiguse kompensatsiooni ja intressi saamisele hilinenud maksete korral.

Olgugi et hääletamiseks esitatud direktiiv kaldus komisjoni esialgse ettepanekuga võrreldes palju rohkem selliste ametiasutuste poole, mis arveid õigeaegselt ei maksa, tagab see ka piisava toetuse väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning suurtele ettevõtetele, millel on paljudes Euroopa Liidu liikmesriikides raskusi võlgnikelt osutatud teenuste eest raha sissenõudmisega.

Ma olen pettunud, et 5% trahv kaotati. Sellegipoolest näen seda tagasisammu kui strateegilist vahendit, millega võita nõukogu aruteludes võimalikult paljude ELi riikide poolehoid.

Robert Dušek (S&D), *kirjalikult.* – *(CS)* Raport hilinenud maksmisega võitlemise kohta on nähtud ette siseturu toimimise parandamiseks, et parandada õigeaegse maksmise kultuuri ja toetada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate maksmisvõimalusi. Praegu on väga levinud praktika, et arved makstakse vahetult enne tähtaja möödumist või siis selle möödudes. Esitatud ettepanekus olevad meetmed võivad panna aluse uuele ärikultuurile, milles õigeaegsed maksed on reegel ja hilinenud makseid vaadatakse kui vastuvõetamatut

kliendi kuritarvitamist ja lepingutingimuste rikkumist. Hilinenud maksete sissenõudmiskulude hüvitamiseks saaks kehtestada uue 1% hüvitismäära nii eraisikutele, ettevõtjatele kui ka riigiasutustele. Osamaksete hilinemise korral tuleks arvutada intressi ja muid karistusi üksnes hilinenud summade alusel. Ettepanekus soovitatakse kehtestada 30päevane maksetähtaeg. Erandid on lubatud ainult erakorralistes tingimustes. Siin on aga vaja selgelt määratleda, mis on need erakorralised tingimused. Raportöör teeb ettepaneku kehtestada riigiasutuste jaoks maksimaalselt 60päevane maksetähtaeg, mida ma täielikult toetan. Intress hilinenud maksete eest peaks olema progressiivne, et motiveerida võlgnikku võlguolevat summat võimalikult kiiresti tasuma. Õiguslikku lähenemisviisi, kaasa arvatud trahve, peaksid liikmesriigid täiendama minu arvates veel nn soovituslike meetmetega, nagu elektrooniliste arvete edendamine, makserežiimi kohandamine suuremate tööde või teenuste puhul või õigeaegselt maksjate nimetamine.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Säästva arengu komisjon on juba pikka aega selle eest võidelnud, et teha riigist arvete maksmise küsimustes eeskujulikku kodanikku. Selle aasta veebruaris kiitis parlament heaks säästva arengu komisjoni seaduse eelnõu, mille kohaselt peab riik maksma viivist, kui maksmisega ületatakse lepingus või seadusega sätestatud maksetähtaeg (30 või 60 päeva). Ka säästva arengu komisjon on propageerinud võimalust kompenseerida nõudeid, mis on tekkinud, kui riik on võlgu ettevõtetele ja ettevõtted on aastaid võlgu sotsiaalkindlustusele või maksuametile. See teeks asjad lihtsamaks ettevõtetele, mis vaatamata sellele, et riik neile ise ei maksa, peavad ikkagi sotsiaal- ja tulumaksu maksma. Oleme seepärast täiesti nõus heakskiidetud tekstiga, mis kehtestab keskmiselt 30päevase maksetähtaja, mille jooksul riik tarnijatele võla tasuma peab. Seda maksetähtaega saab pikendada konkreetsetel juhtudel 60 päevani. Samuti kehtestatakse hilinenud maksete puhul viivise maksmise kohustus. Need eeskirjad põhinevad absoluutsel õigusel ning aitavad leevendada paljude ettevõtete, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) olukorda.

Liem Hoang Ngoc (S&D), *kirjalikult.* – *(FR)* Soovin tänada Barbara Weilerit selle kvaliteetse raporti ning samuti nõukoguga peetud läbirääkimiste tulemuse eest, sest esimesel lugemisel saavutatud kokkulepe sisaldab kõiki tähtsamaid elemente, mis Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis esitas ning mis siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis hääletusel heaks kiideti!

Eriti hea meel on mul näha, et eraettevõtted ja riigiasutused on nüüd võrdsel tasandil. Komisjoni esialgne ettepanek sisaldas palju rangemaid karistusi riigiasutustele. Meie fraktsiooni arvates oli see seisukoht aga vastuvõetamatu, sest erinevalt eraettevõtetest ei keskendu avaliku sektori asutused peamiselt kasumile, vaid nad tegutsevad pigem üldsuse huvidest lähtudes.

Asjaolu, et võlausaldajal on nüüd sissenõudmiskulude hüvitamise õigus, on samuti suur samm edasi, sest seni ei ole paljud ettevõtted, eriti VKEd, tahtnud võlgnikelt viivist sisse nõuda lihtsalt seepärast, et asjaomaste menetlusega kaasnevad kulud kaaluksid üle igasuguse tulu.

Viimaks paistab mõistlikuna ka tekstiga sätestatud maksimaalselt 30päevane maksetähtaeg, kui võtta arvesse, et võimalik on ka teatud paindlikkus, eriti näiteks riiklike tervishoiuasutuste puhul, mida meie fraktsioon eriti tähtsaks peab.

Sandra Kalniete (PPE), *kirjalikult.* – *(LV)* Majanduskriisi ajal peame teostama reforme ettevõtluskeskkonna parandamiseks, sest see on kõige parem ja kõige otsesem võimalus, mis meil on majanduse stimuleerimiseks ning uute töökohtade loomiseks. Direktiiv

hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul on üks parimaid näiteid sellest. Hilinenud maksmine kaupade ja teenuste eest on liikmesriikides väga märgatav tava. Veelgi enam – tihti käituvad nii just riigiasutused, kus ei tohiks teoreetiliselt olla mingeid probleeme arvete maksmisega. See on tõsine takistus ettevõtete tegevusele ning takistab ka nende arengut. Sellisele käitumisele tuleb lõpp teha. Kõige enam saavad kõne all olevast direktiivist kasu ühe kindla liikmesriigi piires tegutsevad ettevõtted ning eriti just väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, kes saavad eksportida kaupu ning teenuseid teistesse liikmesriikidesse kartmata, et nad peavad arvete tasumist mitu kuud ootama. Kasvava konkurentsi ja suurenenud pakkumise tõttu, mis uute eeskirjadega kaasnevad, võidavad ka kõik Euroopa tarbijad. Direktiiv on oluline samm õigeaegse maksmise kultuuri parandamise poole Euroopas. Selliste otsuste tegemisega rajame Euroopa, mis on atraktiivne investoritele ja meie oma ettevõtetele. Tulevikku vaadates peame tegema ka julgeid otsuseid arengu edendamiseks.

Pavel Poc (S&D), *kirjalikult.* – *(CS)* Paljudes ELi liikmesriikides on väga tavaline, et avaliku sektori asutused ning suured ettevõtted nõuavad 90päevaseid ja isegi pikemaid arvete maksetähtaegasid. Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad on seetõttu riigiettevõtete ja suurte ettevõtete jaoks pankade eest. Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate sisevõlg kuhjub ning sellest saab majanduslik mürk, mis väljendub pikkades maksetähtaegades, mille jõustamine on väga raske. See tugevdab majanduslikku ebavõrdsust ja vähendab ka konkurentsi. Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad peavad katma pikki maksetähtaegasid laenudega, mida nad saavad pankadelt alati palju halvematel tingimustel, kui seda saaksid suurfirmad või avalik sektor. Kõikidele osapooltele kehtivate uute eeskirjadega saavad väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad end oluliselt paremini selle varjatud laenamise eest kaitsta. Välja pakutud 8% kindel intressimäär hilinenud maksete puhul on ka hea ennetusvahend suurfirmade jaoks. Ette nähtud 30päevane maksetähtaeg on pakkuja ja ostja jaoks tasakaalus ning 30päevane kauba või teenuse vastavuse kontrollimise periood hoiab ära kontrollimismenetluse kuritarvitamise maksetähtaja pikendamise eesmärgil. Eelkõige takistavad Euroopa eeskirjad seda, et avalik sektor ja suured ettevõtted saavad väänata liikmesriikide tasandil vastu võetud seadust. Tänan kogu südamest raportööri selle väga väärtusliku raporti ning suurepärase tulemuse eest!

Debora Serracchiani (S&D), *kirjalikult.* – *(IT)* Toetan seda direktiivi ettepanekut, mis on hetkel jõus oleva direktiiviga võrreldes otsustav samm edasi! Kui direktiiv on riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil üle võetud, parandab see märgatavalt peamiselt riigiasutuste arvete maksmist ettevõtetele, eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, mis saavad edaspidi arvestada palju kindlama rahavooga.

On teada, et paljudes Euroopa riikides hilinevad raskes olukorras olevad riigiasutused üldiselt maksmisega ning tihti lähevad mõned ettevõtted selle tõttu pankrotti. Silmatorkav näide sellest tuleb Itaaliast, kus 2009. aasta lõpuks olid riigiasutused ettevõtetele ligikaudu 60 miljardit eurot võlgu ja maksetega oodati keskmiselt 186 päeva ning erandjuhtudel isegi 800 päeva. Tasub mõelda vaid summadele, mis jäädi võlgu hotellidele, mis võtsid vastu 2009. aastal Abruzzo piirkonda tabanud raske maavärina ohvreid.

16. Mudakatastroof Ungaris (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus mudakatastroofi kohta Ungaris.

Kristalina Georgieva, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Kõigepealt tahan väljendada sügavat kaastunnet ohvrite peredele ja kõigile, kes kannatasid 4. oktoobril Ajka linnas Ungaris aset leidnud tööstusõnnetuse tagajärjel. Soovin samuti tunnustada Ungari ametivõimude otsustavat ja tõhusat tegutsemist, et piirata lekke mõju ning takistada selle levikut Doonaust allavoolu jäävatesse lisajõgedesse Torna ja Marcal ning naaberriikidesse. Tunnustan neid ka uute lekete ohu vältimise eest täiendavate kaitseseinte ehitamise eest.

Mul oli võimalus tänada Ungari siseministrit Sándor Pintérit, kes vastutab kodanikukaitse küsimuste, kõikide asjaomaste teenistuste pingutuste ja esimeste reageerijate vapruse ning pühendumuse eest.

Saabusin äsja õnnetuspaigast, kus nägin oma silmaga punase muda katastroofilist mõju sealse piirkonna inimestele, kodudele, maale ja keskkonnale ning samuti Ungari reageerimisrühmade märkimisväärseid pingutusi.

Kuigi katastroofi põhjused ja täielik mõju on alles väljaselgitamisel, on selge, et kõige enam kannatasid katastroofile kõige lähemal olevad asulad, põllumajandusmaad ja ökosüsteemid. Mõjutatud on 7000 elanikku peamiselt Kolontári ja Devecseri küladest. Üheksa inimest hukkus ja 130 inimest sai kannatada, neist 35 olid esimeste reageerijate seas.

Mõjutatud on ligikaudu 1000 hektarit põllumajandusmaad ja neli Natura 2000 ala. Ka piirkonna floora ja fauna said tõsiselt kannatada.

Ungari ametivõimudelt saadud andmete kohaselt ei sisalda punane muda kõrges kontsentratsioonis raskemetalle ning seetõttu ei ole tegemist ohtlike jäätmetega.

Sellegipoolest on ohtlik mudast tekkiv tolm, mistõttu on vaja kasutada vastavaid ettevaatusabinõusid piirkonna elanikkonna ja hädaolukorras töötava personali kaitsmiseks.

Ungari ametivõimud rakendasid tohutus koguses inimressursse ja varustust. Kui ma eile seal olin, töötas kohapeal väsimatult ligikaudu 1200 päästetöötajat kodanikukaitse ja tervishoiuasutustest, keskkonnaametist ja politseijaoskondadest.

On ülitähtis rõhutada, et nüüdseks on erakorraline olukord üldiselt möödas, sest kahjustuste levimine Doonaust allavoolu on peatatud ning järjekordse lekke oht on kontrolli all. Nüüd astutakse samme järgmise etapi poole, milleks on saastusest puhastamine ja taastamine. Masinad ja töötajad tegelevad jätkuvalt punase muda eemaldamisega ning selle ladustamisega selleks ette nähtud kohtadesse. Majad ja ehitised, mida ei ole võimalik parandada, lammutatakse. Teise lekke ohu ennetamiseks rajati kaitsetammid, mida tugevdatakse veelgi. Olukorda jälgitakse pidevalt ning elanikkonnale jagatakse teavet ettevaatusabinõude ja hügieenimeetmete kohta.

Pöördun nüüd ELi tegutsemise juurde. 7. oktoobril rakendasid Ungari ametivõimud kodanikukaitse mehhanismi ning palusid kohale ELi asjatundjatest koosneva meeskonna. Meeskond saadeti viivitamatult nädalaks ajaks mõjutatud piirkonda. Meeskond tegi mitmeid ettepanekuid meetmete kohta, millega täiendada Ungari valitsuse laiaulatuslikku kahju kõrvaldamise ja taastamiskava. Need hõlmasid järgmisi meetmeid: punase muda edasise õhu ja vee kaudu levimise piiramine; sammud, et hinnata ohtu inimtervisele ning neid vähendada; sammud edasiste kahjustuste ohu hindamiseks ja nende vähendamiseks; keskkonnaseire; kahju kõrvaldamise ja taastamismeetmed.

Lisaks nendele esialgsele hädaolukorrajärgsetele meetmetele on komisjon valmis rakendama kodanikukaitse mehhanismi, et pakkuda täiendavat abi eksperthinnangute ja seadmetega, kui Ungari ametivõimud seda vajavad.

Teiseks võib võtta katastroofi tagajärgedega tegelemiseks kasutusele struktuurifondid, mida valitsusele selgesti öeldi. Valitsusele anti teada, et kui nad otsustavad rahalisi vahendeid ümber suunata, siis toetab komisjon sellekohast taotlust.

Kolmandaks – ELi solidaarsusfondi vahendite kasutuselevõtmine on antud juhul ebatõenäoline, sest kehtiva määruse rangete eeskirjade kohaselt saab seda teha vaid loodusõnnetuste puhul. Lisaks kuulub fondi vahendite kasutamise tingimuste hulka ka kahju künnis, mis on 0,6% SKPst ning praegusel juhul seda tõenäoliselt ei ületata.

Taas väljendab komisjon selgelt oma soovi muuta solidaarsusfondi kasutamine kiiremaks ning laiendada selle kohaldamisala. Väga raske on selgitada liikmesriikide kodanikele, miks saame aidata viivitamatult Pakistani inimesi, aga ei saa aidata Ajka piirkonnas elavaid inimesi.

Komisjon tegeleb ka keskkonnaõiguse küsimusega. Esmase analüüsi kohaselt loovad ELi jäätmeid käsitlevad õigusaktid, direktiiv kaevandustööstuse jäätmete käitlemise kohta, valmiv tööstusheidete direktiiv, millega asendatakse saastuse kompleksset vältimist ja kontrolli käsitlev direktiiv, direktiiv ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta (Seveso direktiiv) ja jäätmete raamdirektiiv piisava raamistiku potentsiaalselt ohtlike tööstustegevuste reguleerimiseks ja jäätmete käitlemiseks nii, et ei ole ohtu inimterviselt ja keskkonnale.

Komisjon on seisukohal, et tähelepanu ei tuleks suunata uutele õigusaktidele, vaid sellele, et tagada olemasolevate õigusaktide nõuetekohane rakendamine ja jõustamine kõikides liikmesriikides.

Meil on ka keskkonnaõigus, mis käsitleb katastroofijärgseid kahjustusi – keskkonnavastutuse direktiiv. See kehtib rajatisele ning sellest tulenevalt ka vajalikele kahju kõrvaldamise meetmetele, mida peab võtma rajatise eest vastutav operaator, kes peab kandma ka kõik kahju kõrvaldamisega kaasnevad kulud.

Meie aruanne keskkonnavastutuse direktiivi rakendamise kohta näitab, et rahalise tagatise vahendite kasutuselevõtmine vastutuste katmiseks on suhteliselt aeglane ning sama on olukord ka Ajka puhul. Kaalume võimalusi selle tugevdamiseks tulevikus ning vajaduse korral teeme selle kohustuslikuks.

Ajka mudakatastroofi järel teeb komisjon kokkuvõtte Euroopa tasandil saadud kogemustest ning eriti Euroopa keskkonnaõiguse asjakohasusest ning nõuetekohasest rakendamisest ja jõustamisest. Komisjon teeb ka kokkuvõtte meetmetest, mis on vajalikud selleks, et mõjutatud elanikkond ja ohus olev tööstus oleksid kaetud vastavate kindlustusskeemidega ning sellest, millised peaksid olema edasised sammud Euroopa katastroofide järelevalve ja nendele reageerimise võime puhul ning kuidas täiustada meie vahendeid rasketel aegadel meie liikmetele ja kodanikele solidaarsuse väljendamiseks.

Viimase punkti puhul tahan veel mainida, et järgmisel nädalal võtab komisjon vastu teatise ELi katastroofidele reageerimisvõime tugevdamise kohta, mis käsitleb reageerimist eri katastroofidele, kaasa arvatud tööstusõnnetustele, ning mis tugevdab meie kollektiivset reageerimisvõimet.

Soovin kasutada võimalust, et tänada parlamenti tugeva toetuse eest ELi katastroofidele reageerimisvõime tugevdamise valdkonnale. Ootan teie küsimusi nii Ungari juhtumi kohta konkreetselt kui ka teie märkusi kõne all oleva laiema teema kohta.

János Áder, *fraktsiooni PPE nimel. – (HU)* Kuna volinik Georgieva rääkis katastroofi ulatusest väga põhjalikult, ei pea ma seda teemat veel laiemas ulatuses käsitlema ning soovin tänada teda tunnustuse eest, mida ta kahjustuste kontrollimisel osalejatele väljendas! Tean, et ta käis Budapestis ja väljendas sama ka seal. Loomulikult tunnevad selle üle heameelt kõik need, kes on juba üle nädala päevad ja ööd läbi kahjustuste kontrollimisega tegelenud. Rääkisite äsja struktuurifondide vahendite kasutuselevõtmisest. Kas selgitaksite seda palun oma lõppmärkustes veel üksikasjalikumalt ja ütleksite, mida te silmas pidasite.

Mainisite ka, et samuti mõtlete kohustusliku toetuse peale. Soovin ka selle kohta veidi rohkem teada. Arvan, et Ungari tragöödia ning ka teised tragöödiad, mis on viimase kümne aasta jooksul teistest piirkondades alates Hispaaniast kuni Prantsusmaa ja Belgiani välja aset leidnud, hoiatavad meid, et sellised tööstuskatastroofid võivad alati ja igal pool juhtuda ning korduda. Samal ajal suunas see katastroof meie tähelepanu asjaolule, et liidu käsutuses ei ole vahendeid. Arvan, et see tuleb selgelt ja ühemõtteliselt välja öelda. Jah, ELil ei ole vajalikke vahendeid sellise olukorraga tegelemiseks. Ütlesite ennist seda sama.

Arvan, et on aeg vaadata läbi ohtlike ainete loend ning minu arvates tuleb sinna ka punane muda lisada. Arvan ka, et on aeg kehtestada kohustuslikud vastutuskindlustused tehastele, mis tegelevad ohtlike tegevustega, sest just need tehased vastutavad viimase kümne aasta kõige suuremate tööstusõnnetuste eest. Arvan ka, et on aeg luua uus finantssüsteem, mis suudab tagada tõhusat abi, nimelt reaalset ja kiiret abi mõjutatud riigile. Esitame volinikule peatselt sellekohase ettepaneku ning loodan, et ta näitab seda vastu võttes samasugust avatust nagu oma sissejuhatavas sõnavõtus.

Csaba Sándor Tabajdi, *fraktsiooni S&D nimel. – (HU)* Esiteks soovin tänada teid ja kõiki Euroopa kodanikke, kes avaldasid kaastunnet Ungarit tabanud katastroofi puhul! Ungaris aset leidnud traagiline sündmus tähendab ka kaotust Euroopa jaoks. Tänase arutelu eesmärk on muuta ELi solidaarsed kavatsused konkreetseks abiks ning mõelda, kuidas edaspidi keskkonnakatastroofe ära hoida.

Austatud kolleegid, teen ettepaneku muuta solidaarsusfondi! Oleks praktiline, kui fondi toetust saaks kasutada ka tööstuskatastroofide puhul ning samuti võiks vähendada kahju rahalise väärtuse künnist. See on veelgi enam õigustatud, kui arvestada sellega, mida volinik Georgieva ütles, et viimase kümne aastaga oleme kasutanud sellest fondist vaid 10%. Tänane arutelu peab andma vastuseid ka viiele tehnilist ohutust puudutavale küsimusele, mis on seotud pikaajalise keskkonnakaitsega.

Esiteks tuleb kõikide kasutuses olevate ja mahajäetud reservuaaride puhul teha keskkondlik läbivaatus, lähtudes ühtsetest ELi põhimõtetest. Liikmesriigid peavad jõustama nõuetele vastavust ühiselt kehtestatud tehnilise korra alusel ning Euroopa Komisjon peab nõuetele vastavust kontrollima. Teiseks tuleb tööstusüksused, mis punast muda nõuetekohaselt ei ladusta, kanda ohtlike tööstusrajatiste kategooriasse. Kolmandaks peavad liikmesriigid kiirendama kaevandusjäätmete direktiivi kasutuselevõtmist. Neljandaks peab EL toetama uurimisprogramme, mille eesmärk on punase muda taaskasutamine. Sama ettepaneku esitasin ka kirjalikus küsimuses. Viiendaks peame Ungari eesistumise ajal Doonau strateegia raames alustama Doonau vesikonna tööstus- ja kaevandusjäätmete reservuaaride korrastamise ja taastamisega.

Viimaks peaksid ainsad 21. sajandi Euroopas lubatud tööstustegevused olema sellised, mille puhul on tagatud jäätmete saastusest puhastamine ja taaskasutamine. Nii saame Euroopa ohutumaks ja meie looduskeskkonna palju elamiskõlblikumaks muuta.

Corinne Lepage, *fraktsiooni ALDE nimel. – (FR)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Soovin kõigepealt väljendada meie solidaarsust ohvritele. Selle katastroofi valguses on vaja aga arutada ka teatud probleemide üle.

Esiteks, tänan teid, lugupeetud volinik, teabe eest selle kohta, et järgmisel nädalal esitab komisjon teatise abistavate sekkumismeetmete kohta, mis on loomulikult väga tähtsad! Meil peavad olema kõik võimalused, et abistada meie kaaskodanikke nii loodus- kui ka tööstuskatastroofide korral.

Ma ei ole aga rahul sellega, et seda väga toksilist muda – teleuudistes on näidatud inimesi, kes on mudaga kokkupuutumise tõttu põletada saanud – tahetakse klassifitseerida püsijäätmetena. See on vastuvõetamatu! Komisjon peab algatama ohtlike jäätmete loendi läbivaatuse eesmärgiga kaasata ka muda ning määratlema samas ka seda, kas loendisse veel teisigi tooteid lisada tuleks.

Praegusel juhul on kõige tähtsam küsimus ühenduse õiguse *de facto* rakendamine ning antud juhul leian, et komisjoni käsutuses peavad olema vajalikud vahendid ühenduse õigusaktide reaalse rakendamise kontrollimiseks. See ei tähenda lihtsalt direktiivide ülevõtmist, vaid õigusaktide rakendamist kõikides ühenduse ettevõtetes.

Selle eesmärgi saavutamiseks vajab komisjon järelevalvevolitusi, mida komisjonil hetkel igal juhul ei ole. Me ei vaja rohkem eeskirju, vaid peame hoopis olemasolevat ühenduse õigust reaalselt rakendama.

Bart Staes, *fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (NL)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Loomulikult soovin ka mina väljendada ohvritele Parlamendi Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel solidaarsust ja kaastunnet. Peame inimesi aitama. Ungaris juhtunu on kohutav. Sellegipoolest on mul kolm märkust teie sõnavõtu kohta, volinik Georgieva.

Ütlesite või vähemalt võis teie öeldust järeldada, et esmapilgul peetakse Euroopa õigusaktidest nõuetekohaselt kinni. Soovin aga, et komisjon teostaks põhjaliku juurdluse. Nagu Corinne Lepage mainis, on väga palju Euroopa õigusakte: kaevandusjäätmete direktiiv, teatud tööstuskäitiste põhjustatud heiteid käsitlev direktiiv ning keskkonnavastutuse direktiiv.

See õnnetus sai juhtuda, kuigi nähtavasti peeti keskkonnaõigusest täies ulatuses kinni. See ei ole võimalik, keegi pidi kuskil vea tegema! Kas Ungari ametivõimud kannavad oma vastutust? Kas nad kontrollisid piisavalt? Arvan seetõttu, et vaja on mingit liiki vastupidavuse katset, uurimust Euroopa õigusaktide rakendamise ning selle kohta, kas seda on nõuetekohaselt tehtud.

Teiseks nõudsid meie sõbrad Ungari roheliste erakonnast, et piirkonda tuleb saata sõltumatu uurimiskomisjon, et saada reostuse kohta objektiivseid andmeid. Ma ei usu, et Ungari ametivõimud sellise uuringu üksinda teha saavad.

Kolmandaks on mul küsimus järelvalve kohta. Keskkonnajärelevalve on väga tähtis. Arutasime parlamendis juba selle teema üle ja võtsime 20. novembril 2008 vastu sellekohase resolutsiooni. Nõuame, et sellise järelevalve jaoks loodaks kiireimas korras õigusraamistik. Keskkonnajärelevalve on vajalik. Järelevalvet ei tohi teostada ainult riiklikud inspektsiooniasutused, vaid ka järelevalvajad vajavad kontrollimist ja järelevalvet – kontrollijad vajavad kontrollimist. Vajame Euroopas kiireimas korras usaldusväärset keskkonnajärelevalvet ning eriti keskkonnadirektiivide nõuetekohast rakendamist.

Lajos Bokros, *fraktsiooni ECR nimel. – (HU)* Viimase kahe nädala jooksul ei ole Ungari ajakirjandus rääkinud millestki muust peale Ungari alumiiniumitehase vastutuse. Ettevõtte tegevdirektor vahistati juba enne juurdluse algust ja enne igasuguste tulemuste esitamist. Juurdluse käigus määratletakse ettevõtte vastutus, kuid ma arvan, et võime juba ühe järelduse teha. Vastutav ei ole ainult ettevõte, vaid ka ametivõimud ja kohalikud omavalitsused. Kahjustuste kontrollimine on väga tähtis. Volinik rääkis kõige tähtsamatest asjadest, mida sel puhul teha tuleb, kuid sama tähtis on ka ennetamine. Ungari administratsioon, keskvalitsus ja isegi kohalikud omavalitsused ei ole selliste katastroofide ennetamiseks piisavalt hästi ette valmistatud. Administratsioon on erakordselt killustunud, sel puuduvad vahendid ning katastroofide ennetamiseks ei ole ei inimressursse ega rahalisi vahendeid. Teen ettepaneku, et teeksime oma järeldused ning arvestaksime nendega kohaliku omavalitsuse ja haldusreformi puhul.

Marisa Matias, *fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (PT)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Soovin öelda midagi, mida ei ole veel öeldud. Volinik, ma kuulasin teid tähelepanelikult ja tahaksin öelda selle kohta, mida kuulsin, et mulle jääb mulje, et seni on vaikimise tagamine olnud kõige tõhusam meede, mida riiklikud või Euroopa ametivõimud kasutanud on.

Tööstusõnnetusi saab vältida ja seda tulebki teha. Selleks on olemas Euroopa õigusaktid ning paistab olevat selge, et antud juhul on seadust rikutud. Tegutseti ebatõhusalt, reageeriti hilja ja kannatanud, eriti kõige halvemas olukorras olevad inimesed, jäeti hooletusse. Inimesed surid ja paljude tervis on ikka veel ohus. Kahjustuste kogukulusid ei ole võimalik välja arvutada ning ohvrite hooletusse jätmine on ebamoraalne.

Palun öelge, lugupeetud volinik, kuidas saame juhtunust teada ungarlaste enda uudiste kaudu, aga ametivõimud ei näe ja ei ütle meile midagi? Seepärast on mul teile paar küsimust. Kuidas saab pank avaldada survet inimestele, kellel on mõjutatud piirkonnas hüpoteegiga maja, ning nõuda, et nad maksaksid võlgnetava summa, sest nende majad on väärtust kaotanud? Kuidas saate lubada, et telefoniettevõtted katkestavad ainsa sidepidamisvõimaluse, mis katastroofialas elavatel inimestel on? Kuidas on võimalik, et katastroofi eest vastutav ettevõte juba äritegevust jätkata saab?

Viimaks, lugupeetud volinik, rääkisite muda tagajärgede leevendamisest. Palun öelge, mis põhjusel selle inimtragöödia tegelikul ulatusel nii tühisena näida lastakse? Nii jääb mulje, et me alustame alati otsast peale.

Jaroslav Paška, *fraktsiooni EFD nimel. – (SK)* Soovin kõigepealt väljendada oma südamlikku kaastunnet meie sõpradele Ungaris selle suure katastroofi puhul, mis Kolontįri ja Devecseri küla 4. oktoobril tabas, kui lähedal asuva tehase reservuaarist valla pääsenud suur keemilise muda laine nad järsku üle ujutas.

Aja jooksul on selgunud, et ka antud juhul maksavad mõjutatud kogukondade süütud elanikud kõige suuremat hinda nende hooletuse pärast, kes vastutasid reservuaari korrashoiu ja ohutuse eest ning sellega ka nende majade ohutuse eest. Mul on hea meel, et Slovakkia päästetööde spetsialistid ja vabatahtlikud tuletõrjujad olid esimeste seas, kes kannatanud kodanikele vabatahtlikult abi pakkusid. Slovakid jätsid viivitamatult kõhklusteta oma kodud ja pered, et aidata kannatanuid naaberriigis Ungaris.

Ma tean, et Kolontįri ja Devecseri küla haavade paranemine võtab kaua aega, aga me peame mõtlema nüüd sellele, et Euroopas võib olla veel teisigi selliseid mahajäetud ohtlikke reservuaare, mis sisaldavad kemikaale ja muid jäätmeid. Ühe sellise leidis isegi mu oma

riigi põllumajandusministeerium etteteatamata läbivaatuse käigus. Paistab, et tööstus- või kaevandusjäätmete ladustamine prügilates ei ole ei ühiskonna ega ka keskkonna jaoks hea lahendus. Seepärast peaksime kaaluma tõsiselt tööstus- ja kaevandustegevuse lubamist ainult siis, kui seal tekkivad jäätmed hävitatakse või neutraliseeritakse tootmistsükli käigus viivitamatult ja täielikult. Ainult nii saame ennetada õnnetusi, mis sarnanevad sellistega, mille tagajärgede all Kolontţri ja Devecseri küla elanikud kannatavad.

Béla Kovács (NI). – *(HU)* Head kolleegid! Soovin teha kõigepealt menetlusega seotud ettepaneku ja paluda, et Euroopa Parlament ei arutaks võimaluse korral Ungari sündmusi nii hilja õhtul, vaid siis, kui istungisaalis on kohal võimalikult palju kaasparlamendiliikmeid. Kahjuks valitses sama olukord ka siis, kui slovaki keele seaduse üle arutati.

Ekspertide arvates oli Kolontári katastroofi põhjus pidurdamatu kasu lõikamine ja ränk tehnilise distsipliini rikkumine. Kahjuks ei ole kaks nädalat kestnud juurdluse järel õnnetuse eest vastutavaid inimesi ikka veel tuvastatud ja on üha vähem lootust, et tõde üldse selgub. Olukorra teeb veel tõsisemaks asjaolu, et kannatanud ei saa isegi solidaarsusfondile loota, sest praegusel juhul ei ole tegemist looduskatastroofiga, mille kahju hinnanguline väärtus ei ületa ette nähtud 591 miljoni euro suurust künnist, vaid see on kõigest inimliku hooletuse tõttu aset leidnud juhtum. Lisaks sellele esitavad kommertspangad hüpoteegiga kinnisvara omanikele väga ülekohtuseid nõudmisi, nõudes, et nad viivitamatult kogu oma võla korraga ära maksaksid, kuna piirkonna elamukinnisvara on täiesti väärtusetuks muutunud. See tuletab mulle meelde ajalehe New York Times ringvaatekirjutajat Thomas Friedmani, kes oma 4. septembri juhtartiklis kirjutas, et laen on narkootikum, pangad on narkodiilerid ja keskpank on ristiisa.

Selle olukorra kiireks lahendamiseks vajame Euroopa sotsiaalset solidaarsust, mis aitaks kahjusid leevendada. Meie kohustus on kannatanuid igal viisil toetada ning aidata neil oma tavalised elamistingimused võimalikult kiiresti taastada. Lisaks sellele tuleb kriminaalkoodeks muuta viivitamatult rangemaks, et tulevikus sarnaseid inimelusid nõudvaid katastroofe vältida.

Krisztina Morvai (NI). – Austatud juhataja! Täna juhtus siin istungisaalis midagi täiesti enneolematut. Sel ajal kui minu kolleeg rääkis suurest tragöödiast meie riigis, mille tagajärjel üheksa inimest hukkus, naersid kaks esindajat provokatiivselt.

See on ametlik kaebus, mille ma teile esitan, austatud juhataja. Palun edastage see Jerzy Buzekile! Nõuan, et seda juhtumist uuritaks nõuetekohaselt! Nigel Farage käitus palju vähem provokatiivselt ja solvavalt. Teda trahviti ja ta suhtes algatati distsiplinaarmenetlus. Need kaks naist seal, need esindajad, on vähemalt sama palju ära teeninud.

Juhataja. – Juhatus võtab teie kaebuse teadmiseks.

Richard Seeber (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Imetlen väga oma kaasparlamendiliikme oskust tõlgendada nende kahe parlamendiliikme naeru sellisel kindlal viisil. Naaskem aga praeguse teema juurde! Minu arvates on see arutelu liiga tähtis, et seda odavate poliitiliste pisivõitude saavutamiseks kasutada.

Soovin kõigepealt väljendada oma solidaarsust ja kaastunnet ohvritele ja eriti neile, kes aitavad oma eluga riskides seda katastroofi peatada ja tõrjuda. Väga tähtis on aga nüüd see, et oleksime ratsionaalsed ja analüüsiksime praegust olukorda ning leiaksime eelkõige selle eest vastutavad isikud. Olen volinikuga täiesti nõus, kui ta ütleb, et peame kontrollima, kas direktiivid, mis me Euroopas selliste juhtumite jaoks koostasime, on nõuetekohaselt

üle ja kasutusele võetud. See on esimene samm. Tahan väga näha sellekohast komisjoni aruannet ja selles sisalduvaid järeldusi!

Samal ajal palun aga komisjonil olla palju rangem ja kiirem arupärimisega nendelt riikidelt, kus siin sätestatud õigusakte üle võetud ei ole. See on komisjoni töö ja peab tunnistama, et vahetevahel ei ole komisjon selle tegemisel eriti range. Komisjon peaks antud juhul liikmesriikidele nende kohustusi meelde tuletama.

Teiseks lähtume siin Euroopas saastaja-maksab-põhimõttest. Minu arvates on see väga hea ja tähtis põhimõte. Ma ei arva, et selliste juhtumite korral tuleks vastutus riigi rahakoti kanda jätta. Sel põhjusel on minu arvates üleskutse laiendada solidaarsusfondi kohaldamisala õigustamata, sest saastaja on selgelt olemas ja tema peab maksma ka tekitatud kahju eest. Selliste õnnetuste korral peame igal juhul kontrollima, kas individuaalsed ettevõtted peaksid nendega kaasnevaid kulusid kandma. Ka siinkohal pean silmas komisjoni, kes peaks mõtlema sellele, kas oleks vaja võtta kasutusele kindlustuslahendusi, et tagada vastav kompensatsioon kahju kannatanud inimestele.

Marita Ulvskog (S&D). – *(SV)* Ungarit tabas kohutav katastroof. Tunnen kaasa kõikidele kannatanutele.

Jääb arusaamatuks, et kroomi, arseeni ja elavhõbedat sisaldavat kõrvalsaadust hoiti avatud reservuaaris, kus ohtliku olukorra tekitamiseks oleks piisanud tugevast vihmasajust. Kui palju selliseid reservuaare Ungaris, Euroopas ja mujal maailmas veel leidub?

Loen ette ühe biogeomeetriaga tegeleva teadlase seisukoha.

Ingliskeelses tekstis ütleb teadlane järgmist. Selliste rikastamisjäätmete hoidlate olek ja arv tuleb ülemaailmselt kindlaks teha, sest nendes sisalduvad toksilised ained on keemiline viitsütikuga pomm. … Ainuüksi Euroopas on see viimase 12 aasta jooksul juba kolmas selline katastroof. Kõik need katastroofid oleks saanud ära hoida. Ainuüksi teadustööga ei ole võimalik maailma selliste katastroofide eest kaitsta. Selleks on vaja valitsuse määrusi ja järelevalvet.

(SV) Mida arvab sellest volinik? Kas on vaja paremaid õigusakte kemikaalide kohta, täiustatud asendamise põhimõtet, tõhusamaid eeskirju, rohkem eeskirju, rohkem kontrolli ja rohkem alternatiivseid tooteid? Mida tuleb teha ja kui kiiresti saab seda teha? Nende püüdluste eesmärk peab olema pikaajaliste muudatuste tegemine ning ennetavate meetmete kasutuselevõtmine.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – *(RO)* Peame näitama Ungari suhtes üles suurt solidaarsust, eriti nüüd, kus keskkonnakatastroof on levinud kaugemale ja tehase reservuaarist valla pääsenud toksiline aine on jõudnud Doonau vette.

Sel põhjusel kutsun Euroopa Komisjoni üles olukorra juhtimisse vahetult sekkuma, et toetada Ungarit kõikide vajalike vahenditega. Samuti palun komisjonil nõuda vastutavatelt ametivõimudelt järgmisi dokumente ja andmeid: aruanne iga tuvastatud keemilise ühendi mõju kohta ökosüsteemile koos keskkonda sattunud kogustega, kaasa arvatud üksikasjalikud andmed reostuse mõju kohta floorale ja faunale; aruanne Ungari ametivõimude kasutusele võetud meetmete kohta, täpsemalt kemikaalide kogus, mida kasutati reostuse vastumeetmena ning nende uute ainete mõju keskkonnale.

Arvestades olukorra tõsidusega ning keskkonda sattunud toksiliste ainete ohtlikkusega, peame minu arvates võimalikult kiiresti tegutsema. Euroopa Komisjon on ainus institutsioon, mis saab seda teavet nõuda, et takistada selle keskkonnakatastroofi levimist

ka teistesse Doonau-äärsetesse liikmesriikidesse ning võtta kasutusele vajalikud meetmed katastroofi tagajärgedega võitlemiseks seal, kus katastroof juba toimunud on.

Just seepärast esitan komisjonile kirjaliku küsimuse, sest ma tahan, et komisjon looks strateegia selliste katastroofide ärahoidmiseks tulevikus ning esitaks meile nii kiiresti kui võimalik ka konkreetsed meetmed, mis rakendatakse viivitamatult Ungari keskkonnakatastroofi puhul. Mulle teeb tõsiselt muret ka selle katastroofi mõju Rumeeniale.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – *(NL)* Austatud juhataja! Tänan volinikku tema senise osaluse eest! Ta ütles, et uusi õigusakte ei ole vaja, kuid minu arvates on see järeldus liiga rutakas. Oleme ausad – seda punast muda ei liigitata ohtlike jäätmete hulka. Seda ei ole hästi selgitatud. Mida te sellega silmas peate? Kas sellest tõesti piisab?

Saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli (IPPC) direktiiv, mille alla see alumiiniumitehas kuulub, nõuab ka parimate olemasolevate tehnoloogiate meetmete rakendamist. Selline meede on näiteks kahe kaitsevalli kasutamine. Ungaris oli ainult üks kaitsevall. Seega on meil selgelt probleeme. Tahan, et komisjon analüüsiks palju selgemalt, kas õigusaktid täidavad oma ülesannet.

Siis on veel järelevalve küsimus. Juunis tehtud fotodel oli juba lekkeid näha, aga riiklikud järelevalveasutused ütlesid, et probleeme ei olnud. Järelevalve oli ebapiisav. Kas komisjonil ei oleks aeg esitada põhjalikke ettepanekuid järelevalve kohta Euroopas, millega oleks tagatud ka riiklike järelevalveametnike kontrollimine, et sääraseid katastroofe edaspidi ennetada.

Horst Schnellhardt (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Avaldan loomulikult kaastunnet selle katastroofi ohvritele. Olen keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni liige ja kui ma lugesin ajalehest, et Ungaris lekkis reservuaarist punast muda, mõtlesin, et kuidas midagi sellist juhtuda sai, sest juba aastaid oleme võtnud vastu eeskirju ja õigusakte just sedalaadi toksiliste ainete isoleerimiseks ning ladustamiseks, et sellised õnnetused ei saaks juhtuda. On selge, et midagi läks valesti, ja on selge, et on vastutavaid inimesi, kes ei rakendanud Euroopa Liidu eeskirju ja õigusakte. Sel juhul peame need inimesed lihtsalt vastutusele võtma. Tuleb leida vastus küsimusele, kes vastutas ja kes ei vastutanud.

Ungarlased reageerisid imetlusväärse kiirusega ning suutsid palju suurema katastroofi ära hoida. See ei tähenda aga, et peame jätma kõik nii, nagu on. Peame leidma vastutavad isikud ja nad tuleb avalikustada!

Me ei tohi muuta selle juhtumi tõttu solidaarsusfondi tingimusi. Hoiatan teid selle eest! Fond loodi 2002. aastal üleujutuste ajal. Meil on eeskirjad ja me ei saa kanda ühe riigi halba juhtimist üle Euroopale ja kahju eest siin maksta. See ei tohi olla lõpptulemus. See ei ole solidaarsusfondi eesmärk. Fond on nähtud ette kasutamiseks ettenägematute juhtumite korral, mis lihtsalt juhtuda võivad. Peame hoidma rahalisi vahendeid varus taoliste juhtumite jaoks, mitte selliste, nagu Ungaris toimus.

Mul on üks ettepanek. 2002. aasta üleujutuste ajal ei olnud meil isegi solidaarsusfondi. Saime kasutada näiteks Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERDF) vahendeid koos kaasrahastamise vähendamisega selle valdkonna jaoks. Ka see aitab riike, mis saavad kasutada neid vahendeid muude asjade jaoks. Võiksime antud juhul need rahalised vahendid teistmoodi kättesaadavaks teha. Komisjon peaks selle soovitusega arvestama.

Judith A. Merkies (S&D). – *(HU)* Soovin avaldada kaastunnet kõikidele ungarlastele, kes katastroofi tõttu kannatada said. See keskkonnakatastroof suunas kogu maailma tähelepanu Ungarile. Katastroof näitas väga selgesti ühte – nimelt et vanade tööstusrajatiste korrashoidmine ja kontrollimine on väga tähtis. Ka majanduskriisi ajal ei tohi korrashoidmise arvelt kokku hoida.

(NL) Jätkan nüüd hollandi keeles. Kogu Euroopa tähelepanu on suunatud Ungari keskkonnakatastroofile ja kui üks asi on selge – midagi, mida siin juba öeldi –, siis see, et järelevalve korrashoidmise üle ja korrashoidmine ise on väga tähtsad, seda eriti vanemate rajatiste ja tööstuste puhul. Isegi majanduskriisi ajal ei saa me korrashoidmise ja järelevalve arvelt kokku hoida. Väga tähtis on jäätmeid käsitlevate direktiivide nõuetekohane ülevõtmine ja rakendamine.

Lisaks sellele tahaksin mainida, et jäätmed on tulevane tooraine ning seda tuleb vaadata rohkem võimalusena kui ohuna. Sellistes jäätmejärvedes ei tohi jäätmeid ladustada. Jäätmed tuleb ümber töödelda või tuleb neid taaskasutada. Euroopa keskkonda ja toorainet puudutavad projektid on väga põhjalikud. Liikmesriigid peavad olema vähemalt sama põhjalikud ja tegutsema kiiremas korras inimeste, keskkonna ning tööstuse huvisid silmas pidades ja jäätmete ümbertöötlemise ning taaskasutamise valdkonnas rohkem ette võtma.

Seepärast liitun üleskutsetega Ungarile ning samuti komisjonile ja teistele liikmesriikidele, kus midagi sarnast juhtuda võib, et nad peavad tuvastama, kas jäätmeid, kaasa arvatud tööstusjäätmeid käsitlevaid direktiive ja keskkonnaohutuse nõudeid rakendatakse nõuetekohaselt. Lisaks sellele on ka järelevalve korrashoidmise küsimus. Selline inim- ka keskkonnakatastroof ei tohi enam kunagi aset leida.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Austatud juhataja! See draama tuletab meile meelde meie vastutust poliitikutena. Ei ole vaja võtta vastu kiiremas korras uut seadust või õigusaktide paketti. Meil on juba täielik keskkonnaõigustik Euroopa kaevandusjäätmete direktiivi kujul. Probleem Euroopas ei seisne nõuetekohases õigusraamistikus, vaid selles, et liikmesriigid peavad neid õigusakte nõuetekohaselt rakendama.

On selge, et ettevõtetel on olnud liiga palju mõju riiklikele ametiasutustele selle üle läbi rääkides, mis on ohtlikud jäätmed, millele peaksid kehtima kõige rangemad ohutusstandardid. Lisaks sellele olen tõesti mures, kui kuulen arvukatest toksiliste ainete ladustamispaikadest Doonau piirkonnas ja enam kui tuhandest saastunud kohast ainuüksi Rumeenias. Minu arvates peaks olema esimene prioriteet ennetamise alal nende kohtade loendi koostamine Euroopas. Me ei saa selle jõustumist 2012. aastani oodata.

Liikmesriigid peavad selle teabe komisjonile vabatahtlikult ning kiireimas korras esitama. See juhtum näitab ka, et komisjonile tuleb anda rohkem vahendeid keskkonnaõiguse nõuetekohase rakendamise tagamiseks, eriti Kesk- ja Ida-Euroopas. Samuti näitab see, et komisjonile tuleb anda rohkem vahendeid nende ladustamiskohtade kvaliteedikontrolli ja järelevalve hindamiseks.

Viimaseks soovin veel rõhutada, et aluspõhimõte peab olema see, et saastajad maksavad enda tekitatud keskkonnakahjude eest. Sel põhjusel ei ole ma ka kindel, et Euroopa Solidaarsusfondi kasutamine oleks praegusel juhul kohane, sest see võib seada ohtu keskkonnavastutuse direktiivi aluspõhimõtte.

Satu Hassi (Verts/ALE). – *(FI)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Tahan öelda kahte asja. Esiteks peab komisjon kindlasti sealse olukorra analüüsimiseks Ungarisse töökonna saatma.

Kindlasti ei saa me lähtuda ainult Ungari ametivõimude esitatud teabest näiteks selle kohta, mida see punane muda tegelikult sisaldab. Vajame sõltumatute uurijate esitatud teavet.

Teiseks, lugupeetud volinik, ütlesite, et punane muda ei täida ohtlikeks jäätmeteks liigitamise kriteeriume ja et meie õigusaktid vastavad kõikidele nõuetele. Need kaks väidet ei saa samaaegselt tõesed olla. Ohtlike jäätmete kriteeriume tuleb kindlasti täpsustada nii, et nendele lisatakse ka kõrged leeliselisuse tasemed või kõrged pH-tasemed.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – *(SL)* Peame tegema kõik, mis meie võimuses, et selliseid katastroofe ära hoida. Seetõttu tahan, et Euroopa Liit selgitaks, miks sellised õnnetused Euroopa Liidus ikka veel juhtuvad, ning seejärel vastavad meetmed kasutusele võtaks.

Kindlasti on vaja pöörata rohkem tähelepanu juba vastuvõetud õigusaktide rakendamisele. Individuaalsete õnnetusjuhtumite uurimine on näidanud, et muu hulgas oli põhjuseks hooletus ja seaduse rikkumine. Üldiselt oleme keskkonnaõiguse rakendamise seisukohalt liidus väga vähe saavutanud.

Lisaks soovin, et komisjon avaldaks teavet selle kohta, millised võimalikud piiriülesed riskid inimtervisele võivad Ungari õnnetusest veel edaspidi tuleneda. Kas näiteks toksilised ained pääsevad õhku ja kas nende ainete sissehingamine on ohtlik naaberriikides, näiteks Sloveenias, elavatele inimestele?

Peame saastajaid ka suuremal määral vastutusele võtma ja rakendama rangelt põhimõtet, mille kohaselt saastaja maksab. Riiklike vahendite kasutamine kahjustuste korrastamiseks ja inimeste abistamiseks peab olema alles viimane abinõu solidaarsuse põhimõttest lähtudes.

See on ka viis, kuidas edendada ohutumat tegutsemist ettevõtjate seas.

Miroslav Mikolášik (PPE). – *(SK)* Esmalt soovin öelda, et tunnen meie sõpradele Ungaris südamest kaasa, ja väljendada solidaarsust katastroofi üleelanud peredega. Samuti tahan väljendada poolehoidu 150 kannatanule.

Alumiiniumitehase reservuaarist valla pääsenud toksiline muda ujutas üle ümbritsevad kogukonnad ja mõjutas ligikaudu 40 ruutkilomeetrit maad ning Doonausse suubuvaid voolusänge. Selles Ungari ajaloo tõsiseimas keskkonnakatastroofis hukkus kuni üheksa inimest.

Minu arvates on esmane prioriteet katastroofi tagajärgede leevendamine. Sellest lähtuvalt tuleb võtta vastutustundlik lähenemisviis jõgede ökosüsteemide taastamise ja võimalike tulevaste katastroofide ennetamise nimel. Euroopa Liit saab selles kontekstis tähtsat rolli mängida, sest rangetest keskkonnastandarditest kinnipidamise nõudmine ei ole ainult ELi õigus, vaid ka kohustus. Kujutan ette, et ka teistes liikmesriikides on sarnaseid ohtlikke reservuaare.

Elena Băsescu (PPE). – *(RO)* Ka mina soovin avaldada kaastunnet nende sündmuste puhul ning öelda ka järgmist: Greenpeace'i hinnangul on kõne all olev õnnetus palju tõsisem, kui 2000. aasta Baia Mare õnnetus. Juhiksin tähelepanu sellele, et tookord ei olnud surmajuhtumeid ja pikaajaline mõju oli suhteliselt väike. Ungarlastest Euroopa Parlamendi liikmed esitasid resolutsiooni, milles nad nõudsid tsüaniidi kasutamise keelamist kaevandamises, ilma et nad oleksid pakkunud välja alternatiivi. Selle resolutsiooni ainueesmärk oli Roşia Montana kaevandusprojekti takistamine.

Peame kahjuks tunnistama, et kümme aastat hiljem on Euroopas oht inimeludele ja keskkonnale ikka veel märkimisväärselt suur. Selle põhjus on asjaolu, et keskkonnakaitset

ja õnnetuste ennetamist käsitlevad määrused on ebapiisavad või ei rakendata neid nõuetekohaselt. Lisaks muudele vajaminevatele meetmetele on vaja toksiliste ja ohtlike jäätmete klassifitseerimise kriteeriumide läbivaatamist. Tasub rõhutada, et punane muda, mis Kolontári õnnetuse põhjustas, ei kuulu ohtlike jäätmete kategooriasse.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – *(SK)* Ma arvan, et kõiki eurooplasi šokeeris Ungarit kaks nädalat tagasi tabanud keskkonnakatastroof. Soovin väljendada enda ning kogu Slovaki Vabariigi solidaarsust kannatanute peredega ja avaldada neile siirast kaastunnet. Mul on hea meel, et Slovaki päästetöötajad olid esimeste seas, kes meie Ungari sõpradele appi tulid.

Minu arvates peavad Euroopa Liit, Ungari valitsus ja keskkonnakatastroofi eest vastutav ettevõte tegema praeguses olukorras koostööd ning sellele lahenduse leidma.

Austatud juhataja, kokkuvõtteks soovin selgitada Krisztina Morvaile, et minu reaktsiooni põhjuseks ei olnud Ungarit tabanud katastroof. Ma ei istu siin parlamendis kella üheteistkümneni õhtul selleks, et naerda inimeste üle, kes kannatavad. Minu reaktsiooni põhjustas teie Ungari paremäärmuslikku Jobbiku parteisse kuuluva kolleegi märkus, milles ta seostas Ungari tõsist olukorda slovaki keele seaduse puhul valitsenud olukorraga. Võin lugupeetud parlamendiliikmele kinnitada, et praegu võimul olev valitsus, millesse kuulub ka Ungari partei Hid, ei ole keeleseadust muutnud ja see seadus on vägagi mõistlik. Ungarit tabanud katastroofi ja sellega kaasnevate surmajuhtumite sidumine slovaki keele seadusega on täiesti naeruväärne.

Kriton Arsenis (S&D). – *(EL)* Austatud juhataja! Soovin väljendada solidaarsust Ungari kodanikega! Lugupeetud volinik, peame igal juhul kontrollima, kas on ka teisi ohuallikaid, ja need konkreetselt välja tooma, enne kui teine säärane õnnetus juhtub. Ohtlikud materjalid tuleb dokumenteerida. Parlament on siin istungisaalis nende probleemide kohta seisukoha võtnud. Nõuame kaevandamisel tsüaniidi kasutamise keelustamist. Komisjon peab tegema sellesuunalise ettepaneku, eriti arvestades suure Baia Mare õnnetusega, mille tagajärjed olid nii tõsised just selle tõttu, et kasutati tsüaniidi.

Olen täiesi nõus sellega, mida te solidaarsusfondi kohta ütlesite. Viimaks tuleb mulladirektiiv uuesti päevakorda võtta – nõukogu ei tohi seda takistada. Me peame mulla saastumisest puhastama ja leidma selle eest vastutavad inimesed!

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – *(DE)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Ma arvan, et see järjekordne katastroof näitab väga selgesti, kui tähtsad on Euroopa õigusaktid ning nende rakendamine ja rakendamise järelevalve. Keskkonnakatastroofid ja nende tagajärjed lihtsalt ei piirdu ühegi ELi liikmesriigi või maailmariigi piiridega, vaid levivad põhjavee, jõgede saastumise, peenosakeste või õhu kaudu üle riigi piiride ka teistesse riikidesse.

Volinik, mõned sõnavõtjad juba mainisid, et kehtivad Euroopa õigusaktid on mõnes mõttes ebapiisavad. Samuti on ebapiisav nende ülevõtmine ja järelevalve, mida komisjon nende rakendamise üle teostama peab. Ühe näitena võib tuua esile vastutust puudutava õigusakti. Selles õigusaktis on suur lünk: katastroofi põhjustanud osapool tuleb võtta vastutusele ja ta peab kahjude eest maksma. Milliseid õigusloomega seotud ettepanekuid kavatsete antud juhul teha tagamaks, et saastaja maksma peab? Mida kavatsete teha Ungari puhul sõltumatu juurdluse teostamise võimaldamiseks ja mida arvate ettepanekust luua ELi töökond, millest Satu Hassi eelnevalt rääkis?

Lõpetuseks tahan veel ühte asja küsida. Kuulsime, et ajakirjanikke takistatakse õnnestuse uurimisel. Kas kavatsete avaldada Ungari valitsusele survet tagamaks, et me saame sündmuse kohta sõltumatu aruande?

Kristalina Georgieva, *komisjoni liige.* – Austatud juhataja! Tänan südamest kõiki sõnavõtjaid! Te võtsite hästi kokku kõik lahendamist nõudvad probleemid ja küsimused. Enne küsimustele vastamist tahaksin öelda järgmist. Kui ma eile mõjutatud külades käisin, siis mõtlesin, et jumal tänatud, et see päevasel ajal juhtus, sest kui see õnnetus oleks öösel juhtunud, oleks palju rohkem inimesi surma saanud.

Kaugelt vaadates jääb tegelikult mulje, nagu oleks keegi majad poolenisti punaseks värvinud. Loomulikult ulatub punane toon kõrgemale tasemest, kus asuvad voodid, milles magavad naised, mehed, lapsed ja eakad. Millegi sellisega silmitsi seistes on igati kohane pidada sügavamõttelist arutelu ja sellest kindlasti õppust võtta. Siis saame suunata selle tagasiside ettevalmistuste tegemisse, ennetamisse ja reageerimisse tulevaste katastroofide puhul.

Sel põhjusel suhtun siin istungisaalis tehtud märkustesse väga tõsiselt. Proovin nüüd nendele märkustele vastata.

Kõigepealt küsimus õigusaktide ja komisjoni rolli kohta. Minu täpne sõnastus oli, et meie esmase analüüsi põhjal paistab, et oleme võtnud kasutusele vajalikud õigusaktid ja et meetmed on ikka veel ebapiisavad just nimelt nende õigusaktide rakendamise koha pealt. Rõhutan siinkohal, et see on alles esmane analüüs ja ka oma kokkuvõttes rõhutasin, et me kontrollime, kas meie õigusaktides on lünki.

Kordan, et nii selle juhtumi kui ka paljude teiste juhtumite puhul tuleb keskenduda esmajoones olemasolevate õigusaktide rakendamisele, mitte öelda, et „Ah, lähme ja koostame lihtsalt ühe uue dokumendi ja paneme selle koos teistega ühte virna!", kui teame, et probleem seisneb just nimelt õigusaktide rakendamises.

Kui rääkida sellest, mida konkreetselt õigusloome vaatenurgast käsitleda tuleb, siis on hetkel kaks konkreetset küsimust, kuid neid võib juurde tulla, kui me kõik hoolikalt läbi mõelnud oleme.

Esimene küsimus puudutab punase muda liigitamist ohtlike jäätmete kategooriasse. Me ei ütle iga punase mudaga seotud juhtumi puhul, et see ei ole ohtlik. Punane muda võib olla ohtlik, kui selles on suurtes kogustes raskemetalle ja kui on täidetud teatud tehnilised tingimused. Teisisõnu võib esineda juhtumeid, kus punane muda liigitatakse ohtlike jäätmete kategooriasse. Hetkel võime öelda Ungari ametivõimude esitatud teabele tuginedes, et nende andmete järgi ei ole punane muda ohtlik, aga loomulikult peame tegema palju põhjalikuma analüüsi. Seejärel tuleb selgitada, kuidas sellise probleemiga tegeleda ja kas ohtlike jäätmete liigitamistingimusi oleks vaja rangemaks muuta. Täna ma sellele vastata ei saa, aga võin kinnitada, et sellega tegeletakse.

Teine tähtis küsimus õigusloome puhul on vastutuse küsimus, mille mitu sõnavõtjat tõstatas. Kas keskkonnavastutuse direktiiv on piisavalt range, kui on vaja rakendada põhimõtet, mille kohaselt saastaja maksab? Ütlesin alguses, et komisjon on alustanud selles valdkonnas juba tööd, et hinnata, kas on vaja muuta rangemaks määrusi selle kohta, kuidas ettevõtted peavad tegutsema, et nad saaksid täita oma kohustusi saastajatena. Ka selle tööga jätkame väga põhjalikult.

Teine osa küsimustest puudutas rahastamist. Mida me teha saame? Ungari käsutuses on sihtotstarbelised struktuurifondide ja maaelu arengu fondide vahendid. Kogemused on

näidanud, et programmide rakendamise käigus on alati veidi manööverdamisruumi. Põhimõtteliselt ei ole ükski riik struktuurifondide vahendeid 100% ulatuses ära kasutanud ja prioriteedid muutuvad aja jooksul. Seepärast on võimalik, et kui Ungari valitsus peab seda piisavalt tähtsaks prioriteediks, saab kasutada struktuurifondide või maaelu arengu fondide vahendeid puhastusjaamade keskkonnajärelevalve jaoks ning kahjustatud infrastruktuuride ja põllumajandusmaa taastamiseks. Neid vahendeid saab kasutada ka maakasutuse muutmiseks, sest on võimalik, et seda maad, mida ma nägin, ei ole võimalik kiiresti hariliku põllumajandusmaana uuesti kasutusele võtta, aga on täiesti võimalik, et seda saab kasutada energiataimede kasvatamiseks, mis ei pea rahuldama samu tingimusi ohtlike ainete sisalduse suhtes.

Arutelus väljendati ka väga erinevaid seisukohti solidaarsusfondi suhtes. Ütleksin siinkohal kahte asja. Esiteks olen nõus, et saastaja peab maksma, aga kui kogukondi tabab niivõrd suur katastroof, siis sõltub nende abistamine just Euroopa solidaarsusest ja kaastundest, sest ettevõttel võib minna oma kohustuste täitmisega aega mitmeid kuid.

Humanitaarabi ja katastroofidele reageerimise eest vastutava volinikuna olen ma piinlikus olukorras, kui saan osutada kiirelt abi Pakistani üleujutuste ohvritele, aga minu käsutuses ei ole ühtegi vahendit Ungari katastroofi ohvrite aitamiseks. Sel suvel kui Rumeenias ja Moldovas üleujutused olid, sain ma anda Moldovale kiiresti rahalist abi, aga ma ei saanud teha midagi Rumeenia üleujutuste ohvrite heaks – ja ma ei räägi siin ainult endast, vaid meist kui Euroopa kodanikest.

Seda küsimust tuleb lähemalt vaadata, et näha, kas meil oleks üha tihedamaks muutuvate katastroofide puhul – nii Euroopas kui ka väljaspool Euroopat – vaja vahendit, millega saame väljendada suuremat kaastunnet oma kodanike vastu.

Ja muide, meie kodanikud on hämmingus selle üle, kuidas saame abistada Pakistani, aga mitte Ajkat.

Küsimusi esitati ka komisjoni rolli kohta. Lubage mul öelda väga selgesõnaliselt, et järelevalve ja kontrollimise teostamine on liikmesriikide ülesanne. Komisjonil ei ole selleks volitusi. Siiski üritame väljaõppe, teadlikkuse tõstmise ja aja jooksul saadud õppetundidega viia kõiki liikmesriike kurssi nende vastutustega järelevalve ja kontrollimise valdkonnas. Üks sõnavõtja ütles, et selles valdkonnas on selgeid institutsioonilisi kitsaskohti. Saame aidata väljeõppega, aga meil ei ole volitusi, et olla järelevalveametnikud ja asendada riiklikke ametiasutusi.

Ma ei mõtle seda, et meil ei peaks kunagi selliseid volitusi olema, aga meil ei ole neid hetkel, ja tegelikult on minu arvates palju tähtsam, et riiklikel ametiasutustel on paremad vahendid oma ülesannete täitmiseks, selle asemel et luuakse üha rohkem järelevalve tasandeid. Need inimesed, kes seda tööd teevad, peavad saama seda teha.

Esitati ka küsimusi punase muda taaskasutamise kohta. Direktiivis on stiimuleid teadusuuringute teostamiseks ja meie keskkonnaõigus julgustab parimate saadavalolevate tehnoloogiate kasutuselevõtmist.

Kõne all olev tehas peab 2012. aastaks vastama kõige rangematele standarditele. Loomulikult on kohutav, et see õnnetus 2010. aastal juhtus. On selge – ja kuna mu aeg on otsas, siis selle punktiga ma ka lõpetan –, et peame sellest õppust võtma ja pöörama palju rohkem tähelepanu teistele sarnastele kohtadele Euroopas, kus edaspidi samasugused õnnetused aset leida võivad.

Selleks et vältida ohu muutumist katastroofiks, on vaja kõigepealt järelevalvet, valmisolekut ja ennetamist ning ma olen absoluutselt nõus nende sõnavõtjatega, kes seda rõhutasid. Meil on poliitikameetmed valmisoleku ja ennetamise kohta ning nagu äsja käsitletud õigusaktide puhul, nii on ka nende puhul kriitiline, et need meetmed liikmesriikides reaalselt kasutusele võetakse.

Omalt poolt esitame teile ettepaneku, teatise ELi katastroofidele reageerimisvõime tugevdamise kohta ning tuleme siia tagasi, olles sellest katastroofist õppust võtnud.

Katarína Neveďalová (S&D). – *(SK)* Soovin teha isikliku avalduse Krisztina Morvai sõnavõtu kohta.

Tahan öelda kolme asja. Esiteks oli Krisztina Morvai see, kes reageeris maitsetult sellele, mida teised parlamendiliikmed siin täiskogul ütlesid. Teiseks on täiesti põlastusväärne, kui sellist sündmust nagu Ungarit tabanud katastroof kasutatakse poliitiliste punktide kogumiseks ja seda võrreldakse millegi täiesti seosetuga. Kolmandaks ei saa ta üldse arvatagi, et inimesed, kes siit täiskogust fašistide vormiriietust kandes läbi marsivad, saaksid midagi asjakohast öelda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Kinga Göncz (S&D), *kirjalikult.* – *(HU)* Olgugi et Ungari peaminister ütles, et Ungari on piisavalt tugev, et ise sellise katastroofi tagajärgedega toime tulla, soovin tänada Euroopa Komisjoni ja liikmesriike nende osutatud ning pakutud toetuse eest, et selle katastroofi tagajärgedega toime tulla. Ungarit tabanud katastroof tõestab samuti, et ühendus vajab kodanikukaitse valdkonnas rangemaid õigusakte. Seda võimaldab Lissaboni leping, sest selles on sätestatud, et katastroofide ohjamine on ühenduse ja liikmesriikide ühine kohustus. Ajka läheduses toimunud katastroof võib olla 2007. aastal jõustunud keskkonnavastutuse direktiivi esimene reaalne proovilepanek ja nüüd saab näha, kas põhimõtet, mille kohaselt saastaja maksab, on võimalik täies ulatuses rakendada. Muu hulgas on seaduses tehtud ettepanek, et ettevõtted looksid rahalisi varusid potentsiaalsete tööstusõnnetuste tagajärgede ohjamiseks.

Tasub mõelda ka sellele, kas selliste rahaliste varude loomist ei tuleks teha kohustuslikuks ettevõtetele, mis ohtlike materjalidega töötavad. Kutsun Ungari valitsust üles alustama Euroopa Komisjoniga esimesel võimalusel läbirääkimisi selle üle, kuidas keskkonnakaitse ja maaelu arengu fondide vahendeid katastroofide ohjamiseks ümber jaotada. Toetan teisipäeval avaldatud eelarve läbivaatamist puudutavas Euroopa Komisjoni teatises tehtud ettepanekut, milles on öeldud, et solidaarsusfondi vahendeid tuleks edaspidi kasutada ka tööstuskatastroofide tagajärgede kõrvaldamiseks.

Ivailo Kalfin (S&D) , *kirjalikult.* – *(BG)* Kõigepealt soovin avaldada kaastunnet üheksa õnnetuses hukkunud Ungari kodaniku peredele ning samuti kõikidele teistele kannatanutele.

Selline tööstusõnnetus, mis Ungaris aset leidis, annab Euroopa kodanikele põhjuse paljude küsimuste esitamiseks. Täiesti loomulikult on mu kaaskodanikud Bulgaarias väga mures ning nad jälgivad tähelepanelikult, kas selle õnnetuse tagajärjel reostub Doonau vesi nüüd või tulevikus raskemetallide või muude kahjulike ainetega.

Lugupeetud volinik, millised on Euroopa Komisjoni võimalused, et luua võimekusi sellistes olukordades reageerimiseks ennetamise, viivitamatu reageerimise, riskide järelevalve ja

ohvrite kompenseerimise jaoks? Kas EL suudab teha Ungari õnnetusest tulenevate keskkonnaohtude analüüsi, mis tuleb kiireimas korras esitada?

Küsimus ei ole mitte riiklike vastutuste ülekandmises Euroopa tasandile, vaid hoopis selles, kas EL peab andma oma kodanikele kindlust selliste probleemide puhul, mis mõjutavad paljude riikide kodanikke.

Iosif Matula (PPE), *kirjalikult. – (RO)* Soovin väljendada oma solidaarsust inimestega, kes selle kuu alguses Ungarit tabanud keskkonnakatastroofis kannatada said. Minu arvates on nüüd vaja näidata väärikust, mitte tõsta selle teema üle liigset lärmi või seda kõigile ette näidata ega kasutada mingil eesmärgil ära pilte sellest õnnetust tööstuskatastroofist. Ungari õnnetus annab meile tähtsa õppetunni. Majandustegevus iseenesest ei ole ohtlik, kuni selle käigus peetakse kinni rangetest keskkonnakaitsemäärustest. Ainult siis, kui ELi tasandil vastu võetud määrusi eiratakse, tekib oht, et terved ökosüsteemid võivad hävida. Ungari õnnetus on ka näide Euroopa solidaarsusest. Ungarisse läks eri riikide asjatundjatest koosnev meeskond, et aidata ametivõimusid nende pingutustes leevendada katastroofi mõjusid inimestele ja keskkonnale. Ma arvan, et nüüd on ka õige aeg, et algatada taas arutelu Euroopa kodanikukaitsejõu üle, mis saaks sellistes olukordades aidata. Kodanikukaitsejõud peavad olema kogu aeg reageerimisvalmis, et sekkuda kiirelt ja professionaalselt eri katastroofide korral, mille arv kasvab nii meie kontinendil kui ka mujal maailmas.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *kirjalikult. – (LT)* Viimase kuue kuu jooksul on eri maailmajagusid tabanud kaks suurt keskkonnakatastroofi – alguses naftareostuse katastroof Mehhiko lahes ja nüüd punane muda Ungaris. Olgugi et need on erinevad, on mõlemal katastroofil ka midagi ühist – mõlemat oleks võinud ennetada või vähemalt oleksid need võinud olla palju väiksema ulatusega, kui keskkonnakaitsele oleks rohkem tähelepanu pööratud. Kahjuks ei panda paljudes riikides, nii Euroopas kui ka mujal maailmas, keskkonnale suurt mõju avaldavate tehaste ehitamisel nii suurt kaalu keskkonnale ja keskkonnanõuetele. Sel põhjusel olen kindel, et kui me ringi vaataksime, leiaksime kõik mitmeid tehaseid, kus varem või hiljem suurem või väiksem keskkonnakatastroof aset leida võib. Paljudest kohtadest leiame näiteid sellest, kuidas keskkonnanõudeid vaevu järgitakse, kas siis meelega või ebapädevusest. Tehaseid lubatakse ehitada elamurajoonide lähedusse ja tehakse vaid pealispinnaline keskkonnamõju hinnang ilma elanikega korralikult konsulteerimata ning selle tulemused on millegipärast alati kliendi jaoks soodsad. Selliste tehaste käitamisel eiratakse tihti ka kohalike elanike kaebusi. Kutsun nii Euroopa Komisjoni kui ka liikmesriike üles oma silmi avama ja tegutsema asuma, kui nad on näinud, milline olukord tegelikult on. Tuleb teha õigusakti ettepanekuid keskkonnanõuete rakendamise järelevalve rangemaks muutmise kohta ning vastutuse suurendamise kohta nende nõuete eiramise puhul. Samuti on vaja garanteerida, et tehtaks sõltumatu keskkonnamõju hinnang.

Bogusław Sonik (PPE), *kirjalikult. – (PL)* Ungaris aset leidnud ökoloogilise katastroofi suur ulatus ja traagilised tagajärjed liigutasid meid kõiki. Soovime väljendada solidaarsust ohvrite peredega ning kõigiga, kes kaotasid kogu oma vara ja kes toksilise muda lekke tagajärgi veel palju aastaid tunnevad. Olen kindel, et kõige tähtsam on hetkel küsimus, mida väga tihti esitatakse: kas seda tragöödiat oleks saanud ära hoida? Või pigem, kuidas oleks seda teha tulnud ja mida saab Euroopa Parlament teha, et sellised õnnetused enam kunagi ei juhtuks? Teame, et Ungaris on veel palju selliseid reservuaare. Sellega asjad veel ei piirdu. Alam-Sileesias, Poolas on näiteks Euroopa suurim 1970ndatel rajatud vedeljäätmete prügila. Kuidas saame magada rahulikult Euroopas, kus sellised õnnetused juhtuvad hoolimata siduvatest õiguslikest määrustest, mille eesmärk on garanteerida keemiliste ainete nõuetekohane järelevalve? Juba kolm aastat on kehtinud REACH-määrus,

mida rakendab Euroopa Kemikaaliamet. Meil on ka teisi õigusakte, nagu 2008. aasta CLP-määrus ainete ja segude kohta ning ülemaailmne kemikaalide klassifitseerimis- ja märgistamissüsteem ainete ja segude liigitamiseks nende ohtlikkuse alusel. Peame uurima hoolikalt ja põhjalikult kehtivaid ühenduse õigusakte ja nende rakendamist liikmesriikides ning määratlema selged prioriteedid efektiivse ohtude ennetamise ja tõhusa kriisiohje tagamiseks.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE), *kirjalikult. – (RO)* Soovin avaldada kaastunnet kaotuste puhul, mille põhjustas tööstusjäätmete leke Ungaris. On loodusõnnetusi, nagu üleujutused, mida ei saa alati ennetada ja mille mõju ei saa ohjata. Inimeste ja keskkonna jaoks potentsiaalselt ohtlike tööstusjäätmete jaoks on Euroopa Liidus sätestatud eeskirjad. Kahjuks on näha, et liikmesriigid ei pea nendest eeskirjadest kinni. Seepärast teen ettepaneku, et komisjon võtaks eesmärgiks nende riiklike institutsioonide kvaliteedi kontrollimise, mille ülesanne on potentsiaalselt ohtlike tööstusjäätmete ladustamist käsitlevate ELi määruste jõustamine. Kontroll peab toimuma eelisjärjekorras nendes liikmesriikides, mis 2004. ja 2007. aastal ELiga ühinesid.

17. Rassilise ja etnilise päritolu andmebaasid ELis (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu järgmistel teemadel:

– suuliselt vastatav küsimus rassilise ja etnilise päritolu andmebaaside kohta ELis, mille fraktsiooni S&D nimel esitasid komisjonile Monika Flašíková Beňová, Claude Moraes, Kinga Göncz ja Sylvie Guillaume (O-0143/2010 – B7-0553/2010);

– suuliselt vastatav küsimus rassilise ja etnilise päritolu andmebaaside kohta ELis, mille fraktsiooni Verts/ALE nimel esitasid komisjonile Hélène Flautre, Raül Romeva i Rueda ja Judith Sargentini (O-0146/2010 – B7-0554/2010);

– suuliselt vastatav küsimus rassilise ja etnilise päritolu andmebaaside kohta ELis, mille fraktsiooni ALDE nimel esitasid komisjonile Renate Weber, Nathalie Griesbeck, Sophia in 't Veld, Sonia Alfano, Cecilia Wikström, Louis Michel, Sarah Ludford, Gianni Vattimo, Leonidas Donskis, Alexander Alvaro, Niccolò Rinaldi, Ramon Tremosa i Balcells, Metin Kazak ja Marielle De Sarnez (O-0154/2010 – B7-0556/2010);

– suuliselt vastatav küsimus romade kohta teavet sisaldavate andmebaaside ning diskrimineerimise kohta, mille fraktsiooni GUE/NGL nimel esitasid komisjonile Rui Tavares, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat, Cornelis de Jong, Nikolaos Chountis, Marisa Matias ja Eva-Britt Svensson (O-0155/2010 – B7-0557/2010).

Monika Flašíková Beňová, *autor. – (SK)* Äsja ajakirjanduses avaldatud info kohaselt kasutab Prantsuse politsei romade ja reisijate kohta teavet sisaldavat andmebaasi MENS.

Valitsusevälised organisatsioonid on esitanud kaebusi ebaseaduslike ja salastatud andmebaaside loomise kohta rassilise ja etnilise päritoluga seotud isikuandmete säilitamiseks ning on öelnud, et nad pöörduvad asjaomaste ametiasutuste poole. Prantsusmaa ametivõimud eitavad sellise andmebaasi olemasolu. Varem on immigratsiooniminister teatanud, et väljasaadetud romade biomeetrilisi andmeid säilitatakse andmebaasis OSCAR ja loomisel olevas andmebaasis. Öeldakse, et etnilisi ja rassiga seotud andmeid registreeritakse ka Hollandis ja teistes Euroopa Liidu riikides. Sel teemal arutatakse nõukogus „liikuvaid (rändavaid) kuritegelikke rühmitusi" käsitlevate järelduste projekti väga vaidlusttekitavaid mõisteid kasutades ning Euroopa Parlamenti sellest teavitamata.

Arvestades tõendeid andmebaasi MENS eksisteerimise kohta Prantsusmaal, soovin volinikult küsida, mida kavatseb komisjon selle teabe kontrollimiseks ette võtta? Kui komisjon leiab, et andmebaas on mittediskrimineerimise põhimõttega vastuolus, siis milliseid meetmeid kavatseb ta võtta olukorra parandamiseks? Kas komisjon algatab liikmesriikide vastu rikkumismenetlusi seaduse rikkumise eest, arvestades viimast teavet teistes liikmesriikides rassilist või etnilist päritolu puudutavate andmebaaside loomise või olemasolu kohta? Kas komisjon algatab selliste andmebaaside kohta täiendava teabe kogumiseks uurimise, et kontrollida nende õiguspärasust mittediskrimineerimise põhimõtte seisukohalt? Viimaks soovin teda, mida kavatseb komisjon teha, et tagada, et liikmesriigid ei kasutaks oma haldus- ja õiguskaitsemenetluste käigus etniliste profiilide koostamist?

Hélène Flautre, *autor.* – *(FR)* Tere õhtust, austatud juhataja, lugupeetud volinik! Volinik Reding, teil on õigust tunda heameelt selle üle, et Prantsusmaa viimasel hetkel Euroopa Komisjoni rikkumismenetlusele vastas ja esitas õigusloomekava menetlusõiguste kehtestamiseks vastavalt liikumisvabadust käsitlevale direktiivile.

Teie hinnangu kohaselt on need lubadused puhtsüdamlikud ning selle tulemusel peatati rikkumismenetlus, kuid seda ei tühistatud. Arvestame teie märkustega, aga Euroopa Parlamendi liikmetena tahaksime nende lubaduste täitmist ise jälgida. See tähendab, et vajame teavet Prantsusmaa ametivõimude antud lubaduste ja nende esitatud ajakava kohta. Ometigi ei tohi unustada, et te küsisite Prantsusmaalt ka nende inimeste kohta, kes saadeti piiripunkti ja sunniti riigist lahkuma, et kinnitada, et haldusmenetlused ei olnud diskrimineerivad. Mis sai nendest päringutest? Kas te saite vastuse?

Nii, nagu ajakirjanduses avaldati teavet kuritegeliku ja diskrimineeriva augusti ringkirja kohta, avaldati hiljuti teavet toimiku – andmebaasi – kohta, mis sisaldab isikuandmeid rassilise või etnilise päritolu kohta. Kas see uus pööre ei ole vähendanud teie usku Prantsusmaa ametivõimudesse ja nende esitatud teabe täpsusesse?

Volinik Reding, kas te ei nõustu, et järgmine loogiline samm oleks öelda meile, milline on praegune seis komisjoni nõutud dokumentide jätkuva uuringuga nii Prantsusmaa väidetava diskrimineeriva käitumise kui ka ühenduse õigusega sätestatud andmekaitsestandardite võimaliku rikkumise seisukohalt?

Arvan, et tänapäeva Euroopa kodanikel on õigus nõuda komisjonilt vastutustundlikku käitumist, mis võib küll avaldada oma edulugusid, kuid mis peab sama enesekindlalt ja kannatlikult ka Prantsusmaa ametivõimude vastu algatatud rikkumismenetlused lõpetama. Seda te teete ju üldiselt kõikide ELi liikmesriikide puhul, mis on romade suhtes halvasti käituma hakanud, nagu on üldiselt tõdetud.

Juhiksin tähelepanu ka sellele, et CNIL kinnitas ise nelja seadusevastase toimiku olemasolu, mis sisaldavad isikuandmeid ja milles isikuid kirjeldatakse kui mustlasi, romisid või romasid.

Sophia in 't Veld, *autor.* – Austatud juhataja! Teame, et volinik on väga sihikindel ja julge inimene. Lugupeetud volinik, te ei tagane eriti kellegi ees ja teid on vaja väga harva innustada. Kui te midagi tahate, siis liigute otse selle eesmärgi poole. Soovin, et te ka selle juhtumi puhul sama sihikindel oleksite.

Alles sel nädalal avaldasite komisjoni teatise põhiõiguste harta tõhusa rakendamise kohta. Teatises on öeldud, et komisjon kasutab kõiki oma volitusi tagamaks, et liikmesriigid rakendaksid ELi õigust, pidades täiel määral kinni põhiõigustest. Teatis kinnitab ka, et te ei viivita rikkumismenetluste algatamisega.

Prantsusmaa puhul imestan, miks komisjon tugineb ainuüksi Prantsusmaa valitsuse tehtud avaldustele, kui nad on teinud Hélène Flautre sõnul mitmeid avaldusi, mis ei ole tõeseks osutunud. Miks ei algata komisjon omapoolset uuringut? Oleme seda ka varem nõudnud. Te teate, et täiskogu enamus toetab teid. Teame, et liikmesriigid on paljuski selle vastu, aga meie toetame teid, volinik Reding.

Pean siinkohal silmas olukorda Prantsusmaal ja Itaalias – mis paistab olevat veelgi tõsisem – ning samuti olukorda omaenda riigis. Kõigepealt tahan teada, kas nende andmebaaside olemasolu saab kinnitada. Kas meil on tõendeid selle kohta, et need on olemas või mitte? Kas meil on nimekiri? Hollandi puhul tean, et nimekiri on olemas, sest omavalitsused, kus need andmebaasid koostati, on selle üle väga uhked ja arvavad, et nad tegid ära suurepärase töö. Arvatavasti tegid nad seda heade kavatsustega. Kui andmebaasid on olemas, siis kas need oleksid teie arvates seaduslikud või ebaseaduslikud? Kui need on seaduslikud, siis ei ole meil arutelu vaja. Kui need on ebaseaduslikud, siis tuleb alustada rikkumismenetlus. Nii lihtne see ongi.

Muudes valdkondades komisjon ei kõhkle. Näiteks mobiiltelefonide rändlusteenuste hindade küsimuse puhul astusite julgelt opositsioonile vastu. Kui tegemist on kartellidega, siis ei viivita komisjon sekunditki. Arvan, et antud juhul peab komisjon tegutsema. Volinik Reding, nüüd saab EL tõestada, et on väärtustel loodud ühendus, mis sekkub siis, kui põhiõigusi rikutakse. Kodanikud jälgivad meid.

Nagu Hélène Flautre, nii soovin ka mina, et tuleksite ja selgitaksite kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonile, milline on praegune olukord ning mida komisjon teha kavatseb. Ka mina tahan saada nii Euroopa Parlamendi liikmena kui ka Euroopa kodanikuna täielikku juurdepääsu kogu kirjavahetusele Prantsusmaaga ja võimalik, et ka teiste liikmesriikidega.

Cornelia Ernst, *autor.* – *(DE)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Küsin lihtsalt järgmise küsimuse. Milline on olukord diskrimineerimisvastase võitlusega ja romade võrdse kohtlemisega Euroopas? Kui kuuleme nüüd, et Prantsusmaa sandarmeeria ja ka teised liikmesriigid koostavad etnilisi andmeid sisaldavaid andmebaase romade kohta, mis on minu arvates keelatud ja millel on teatud mõttes ka ennetav eesmärk, siis see läheb üle piiri. Nii Prantsusmaal kui ka ELis on andmebaasid, mida kasutatakse peamiselt inimeste rassiliste või etniliste isikuandmete kogumiseks, keelatud lihtsalt selle tõttu, et valitseb nende kuritarvitamise ja diskrimineerimise oht. Selliseid andmeid on lubatud koguda ainult väga konkreetsetes ja kindlates tingimustes, kus on arvestatud ka mittediskrimineerimisega. Romasid ei tohi kriminaliseerida – see on kõige tähtsam. Etnilisi andmeid sisaldavate andmebaaside koostamine kuritegude ennetamiseks on ebaseaduslik. Romade kohta ei tohi koguda eriandmeid nende eluviisi pärast. Me nõuame, et komisjon, see tähendab teie, volinik Reding, keelaksite igat liiki etniliste või rassiliste andmete kogumise ning töötaksite selle nimel, et nende andmete kogumine asjaomastes riikides lõpetataks.

Kui aus olla, siis küsin endalt üha sagedamini, et mida me siin parlamendis ja ELi raames peale rääkimise üldse teeme ning mida me peale rääkimise üldse romade olukorra parandamiseks Euroopas teha oleme suutnud. Kui me seda andmete kogumist vaatame, siis on näha, et romadest on saanud paljudes liikmesriikides patuoinad ja inimesed, kelle kallal lihtsalt noritakse. Neid saadetakse maalt välja Kosovosse. Sellega on Prantsusmaa juba mitu kuud ELi lepinguid ja mittediskrimineerimise põhimõtet rikkunud. Komisjon – ja siinkohal erineb minu vaatenurk eelmise sõnavõtja omast – käitub aga nii nagu oleks ta rahul Prantsusmaa valitsuse lubadusega, et nad esitavad 2011. aasta alguseks õigusliku

aluse liikumisvabadust käsitleva direktiivi ülevõtmise kohta. Viisakuse huvides tasub veel lisada, et Prantsusmaa peab lõpetama romade väljasaatmise ning samuti tuleb võimaldada ebaõiglaselt väljasaadetud romade naasmine Prantsusmaale.

Andmebaaside kohta soovin teada, millist konkreetset teavet teil on ja millised ettepanekud te vastu võtate, kui need andmebaasid sellisel kujul tõepoolest olemas on, ning kas te algatate sellistel juhtudel asutamislepingu rikkumise menetlused?

Viviane Reding, *komisjoni asepresident.* – Austatud juhataja! Minu arvates on inimõigustevastane, et peame nii hilja õhtul siin istuma ja arutlema nii tähtsate teemade üle, mille üle tuleks päeval arutleda, mitte keset ööd, kui tavalised inimesed kodus puhkama ja magama peaksid.

Viimasel nädalal on olnud palju arutelusid, skandaale ja tegusid. Arvan, et peaks vaatama seda, mis Prantsusmaal juhtus, ning Euroopa Komisjoni reaktsiooni sellele omamoodi ajaloolisele sündmusele. Seni ei ole kunagi varem meie Euroopa Liidu ajaloos algatatud kohtuasja õiguste pärast.

Oleme algatanud kohtuasju kaubanduse, majanduse ja rahanduse pärast, aga see on esimene kord, kus komisjon ütles Lissaboni lepingu ja põhiõiguste harta alusel, mis kuulub Lissaboni lepingusse, et nüüd aitab.

29. septembril otsustas komisjon – kõik 27 volinikku – algatada rikkumismenetluse Prantsusmaa vastu inimõiguste ja kodanikuõiguste rikkumise pärast.

Ma ei pea teile ütlema, millisel viisil sellest hetkest peale survet avaldati, aga komisjon ütles ühehäälselt, et alustab kohtumenetlustega ning esitab Prantsusmaale ultimaatumi. Kui Prantsusmaa ei vasta positiivselt ja rahuldavalt 15. oktoobriks, siis läheb kohtumenetlus rakendamisele. Tegutseme nii kõikide liikmesriikide puhul.

Mis nüüd siis juhtus? Prantsusmaa vastas meile. See oli esimene kord. See oli küsimuste käsitlemise puhul ainulaadne juhtum ning ma ise arvan, et see oli esimene kord, kus Euroopa toimis meie kodanike heaks.

Las ajaloolased vaatavad seda kunagi! Menetlused kestavad, võitlus kestab, et me seda teistsugusest vaatenurgast vaadata saaksime.

Mida Prantsusmaa siis nüüd objektiivselt tegi? Prantsusmaa tegi just seda, mida komisjon Prantsusmaalt nõudis. 2004. aasta direktiivi raames on materiaalsed õigused – me nimetame neid ka menetluslikeks õigusteks –, mille eesmärk on kodanike kaitsmine ametivõimude vastuvõetamatu tegutsemise eest, kui neid vangistatakse. Neid menetluslikke õigusi ei ole Prantsusmaa õigussüsteemi üle võetud. Ütlesime Prantsusmaale, et 15. oktoobriks tahame teada, kuidas Prantsusmaa kavatseb oma õigussüsteemi muuta, et neid 2004. aasta menetluslikke õigusi üle võtta, ning tahame näha ajakava nende muudatuste tegemise kohta.

Saime, mida nõudsime. Saime vastuse alles tund aega enne tähtaja möödumist, aga me saime selle. Mu eksperdid on laupäeva hommikul alates kella 8.00st neid dokumente vaadanud ning jõudsin täna järelduseni, et Prantsusmaa vastas kõigile õiguslikku alust puudutavatele küsimustele, mida komisjon esitas. Loomulikult ei ole need veel Prantsusmaa õigussüsteemi üle võetud, sest esmalt peab senat need läbi vaatama. Seejärel võetakse need *de facto* Prantsusmaa õigussüsteemi üle ning neid hakatakse reaalselt rakendama.

Otsustasime, et oleme Prantsusmaa ametivõimude vastusega rahul, aga me ei saa menetlust lõpetada, sest need lubadused, need õigussüsteemi elemendid, need seaduseelnõud ei ole veel üle võetud. Seega ütlesime, et peatame menetluse, kuid ei lõpeta seda. Menetlus jääb avatuks, kuni Prantsusmaa valitsus on õigusaktid igapäevastes menetlustes *de facto* kasutusele võtnud.

See on minu arvates kindlat liiki võit. Mõelge kõigele, mis juhtus. Nüüd ütlevad prantslased, et probleemi ei ole ja probleemi ei ole kunagi olnudki. Probleem oli ja nad näitavad ette seaduse, mida nad muudavad. Vaatame, kas nad teevad seda. Mina arvan, et nad teevad seda.

Esitati veel teine küsimus selle kohta, kuidas üksikisikuid suvel koheldi ja kas neile oli antud menetluslikud tagatised üksikisikutena, Euroopa kodanikena, või diskrimineeriti neid.

Miks ei algatanud ma samasugust rikkumismenetlust nagu nüüd seaduse rikkumise puhul? Lihtsalt seetõttu, et kui tegutseda tahame, siis saame seda teha ainult õiguslike tõendite alusel. Me ei saa teha midagi ainult selle pärast, et meil on selline tunne, sest meid veendakse selles, et midagi on valesti. Meil on vaja õiguslikke tõendeid, mistõttu nõudsime Prantsusmaa ametivõimudelt nende üksikisikute kohta toimikuid.

Nüüd on meil need toimikud üksikisikute kohta – meil on neid mitu virna. Minu eksperdid analüüsivad neid ja nad ütlesid mulle, et neil on Prantsusmaa valitsusele kindlasti lisaküsimusi. Nad arvavad, et nad lõpetavad oma analüüsi koos valitsuse vastustega nelja nädala pärast.

Seega on meil tänase seisuga need kaks juhtumit. Minu arvates on see väga tähtis asjaolu, sest tahan parlamendiliikmetele ausalt öelda, et 2004. aasta vaba liikumist käsitleva direktiivi rakendamine ei ole ideaalne. Kuna komisjon oli tugev, näeme nüüd, et kõik riigid, kes ei ole samuti ideaalsed – mitte nii puudulikud kui Prantsusmaa, aga siiski mitte ideaalsed –, hakkavad ütlema, et nad kavatsevad direktiivi nüüd ideaalselt rakendama hakata.

Seega on midagi juhtunud. Arvan, et kogu Euroopa sai aru, et me ei tee enam nalja ning et inimõigustesse, meie kodanike õigustesse ja meie ühiskonna väärtustesse tuleb tõsiselt suhtuda.

Nii palju ütlen ma praegu Prantsusmaa küsimuse kohta, sest komisjon tegi selle kohta otsuse, kuid see menetlus ei ole veel lõppenud, vaid on ikka veel avatud.

Vastan nüüd küsimusele andmebaasi kohta, mida Prantsusmaa sandarmeeria väidetavasti koostas ja mis võib sisaldada etnilisi elemente. Esiteks jälgib komisjon tähelepanelikult kõike, mis selle küsimusega toimub. Taas kinnitasid Prantsusmaa ametivõimud meile, et kõik on korras, aga antud juhul kehtib teine süsteem, sest Prantsusmaal on olemas seadus andmekaitse ja andmete kasutamise kohta, mida Prantsusmaa andmekaitseamet CNIL meie eeskirjade kohaselt kontrollib. Eeskirjade kohaselt tegi CNIL kontrolli ning esitas möödunud nädalal esialgse aruande. Te nägite CNILi kontrolli tulemusi. Ka mina lugesin neid. Ajakirjandus ei kajasta kõike alati täpselt, sest CNIL lisas väga tõsiselt, et etnilisi elemente ei pruugi olla, aga kindlasti on andmebaase, mille koostamist ei ole ametivõimud lubanud.

Mis puudutab ELi vastavust õigusaktidega, siis peab esitatud teabe puhul olema peetud kinni andmekaitsedirektiivist. See võib kehtida ainult sisserändega seotud küsimuste puhul. Sisserände jaoks on mitmeid garantiisid ja tagatisi, mis kehtivad nn tundlike andmete kohta. Tundlikke andmeid tohib kasutada ainult erandjuhtudel, kui on tegemist avaliku huvi

küsimustega. Neile kehtivad vastavad tagatised ning need tagatised peab tagama asjaomane riik.

Kui andmete töötlemise puhul ei kehti andmekaitsedirektiiv, siis võib kehtida 2008. aasta raamotsus kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta.

Sellega on meil ikka veel probleem, sest see raamdirektiiv kehtib ainult alates selle aasta 27. novembrist. Seega on selle direktiivi alusel komisjonil vaid piiratud volitused.

Vastan nüüd konkreetsetele küsimustele, mis esitati Prantsusmaa juhtumit puudutavale küsimusele lisaks. Kas on teisi liikmesriike, kus on võimalik kontrollida rassilist või etnilist päritolu puudutavate andmebaaside olemasolu?

Andmekaitsedirektiivi raames lubatakse selliste tundlike andmete töötlemist erandkorras ja sellest tuleb teatada riiklikke andmekaitseameteid. Prantsusmaa andmekaitseamet on CNIL. Need erandjuhud olulise avaliku huvi korral tuleb ka komisjonile teatavaks teha.

Kui sellest teatatakse, on riiklikul andmekaitseametil ja komisjonil õigus hinnata, kas meetmed on kooskõlas andmekaitse-eeskirjadega. Meil on olemas CNILi esialgse analüüsi tulemus, milles on selgelt öeldud, et selliseid volitusi ei ole taotletud. Peaksime laskma tegeleda õigusalase tööga nendel Prantsusmaa õigusasutustel, millel on vastavad volitused ja mis vastutavad õigusalase töö tegemise eest.

Kuidas on olukord Hollandiga? Hollandis oli mitu andmebaasi, kus tundlike andmete töötlemine oli ette nähtud ja mille puhul Holland komisjoni 2005. ja 2006. aastal teavitas. Kõige enam vaidlust tekitav andmebaas oli seotud Kariibi mere maadest pärit noorte kuritegevusega. See andmebaas on nüüdseks kustutatud.

Alles hiljuti kavatses üks Hollandi omavalitsus luua etnilisi andmeid sisaldava andmebaasi, kuid projekt tühistati Hollandi andmekaitseameti soovitusel. See näitab, et süsteem, kus direktiivi raames vastutavad riiklikud andmekaitseametid, töötab.

Soovin öelda parlamendile, et töötan hetkel andmekaitsedirektiivi reformiga. Selle üks eesmärk on tugevdada riiklike andmekaitseametite sõltumatust ja sekkumisvõimalusi Euroopa raamistikus.

Selleks korraks peab sellest piisama. Pean oma sõnavõtu lühikesena hoidma, sest pärast kella 24.00 enam ei tõlgita. Nii et lõpetagem siinkohal.

Véronique Mathieu, *fraktsiooni PPE nimel. – (FR)* Austatud juhataja! Volinik Reding, head kolleegid! Mul oli hea meel kuulda, et volinike kolleegium ei kavatse jätkata direktiiviga 2004/38/EÜ seotud rikkumismenetlusega Prantsusmaa vastu. Mõne aja eest esitasin teile kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonis selle kohta küsimuse ja ütlesin teile juba, et Prantsusmaa esitas 2006. ja 2007. aastal kogu teabe koos vastavustabeliga direktiivi 2004/38/EÜ ülevõtmise kohta.

Siiski teete nüüd 2010. aastal nii, nagu oleksite üllatunud, et menetluslikud õigused on ebapiisavad. Te ei vastanud mu küsimusele, volinik Reding, ning ma soovin sellele täna vastust saada.

Andmebaasi MENS kohta tahan öelda ühte asja. Arvan, et opositsioon ja ka teised hakkavad sellest arutelust väsima. On väga lihtne tõestada, et need süüdistused on alusetud. Teil on CNILi aruande järeldused, mis esitati peaministrile. Oletan, et saite nagu minagi Prantsusmaa

sandarmeeria peadirektori aruande, volinik Reding. Mainisite paari punkti, mida te nähtavasti mitterahuldavaks peate.

Te võitlete küll inimõiguste eest, aga me ei tohiks piirduda ainult vähemuste õiguste kaitsmisega. Kõikide inimeste õigused vajavad kaitsmist ja me kõik väärime austust. Prantslased on auväärne rahvas ja ma garanteerin teile, et mingit andmebaasi MENS ei ole kunagi olemas olnud. Volinik Reding, CNIL tegi juurdluse, mille käigus otsiti mitmesuguseid ebameeldivaid märksõnu, nagu mustlased, romid ja romad. Ei leitud mingeid tõendeid, et Prantsusmaa sandarmeeria käsutuses oleksid selliseid toimikuid.

Ainus, milles Prantsusmaa sandarmeeriat kritiseerida võib, on andmebaasi avaldamisest keeldumine, kuid toimikud ei sisalda genealoogilisi andmeid. Prantsusmaa sandarmeeria käes on lihtsalt teatud toimikud, mis…

(Juhataja palus sõnavõtjal lõpetada)

Palun lubage mul oma märkus lõpetada! Olen ainus sõnavõtja fraktsioonist PPE ja tahaksin oma fraktsiooni nimel sõna võtta.

Need toimikud sisaldavad teavet üksikisikute rühmade kohta, kellel puudub kindel elukoht ja kodu; need ei sisalda etnilisi andmeid. Kuna CNIL ei ole avaldust teinud, tahan, et te vähemalt tunnistaksite, et ei ole...

(Hüüatus)

Sellegipoolest vastab see tõele ja tahan, et te seda fakti tunnistaksite. Palun ka, et teie, volinik Reding, Prantsusmaa valitsust ei kahtlustaks. Teie suhtumine hakkab muutuma ebatervislikuks kinnisideeks.

Sylvie Guillaume, *fraktsiooni S&D nimel. – (FR)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Etniliste profiilide koostamine ei ole meie liikmesriikides uus tava, kuid viimastel aastatel on see terrorismivastaste operatsioonide, avaliku korra tagamise ning isegi ebaseadusliku sisserände vastu võitlemise nimel palju intensiivsemaks muutunud. Viimased paljastused Prantsusmaa romade ja reisijate andmeid sisaldavate andmebaaside olemasolu kohta on näidanud, kui tähtis on, et komisjon jätkaks oma uuringuid, et saada lisateavet nende andmebaaside olemasolu kohta ning selgitada, kas need andmebaasid on seaduslikud ja kooskõlas mittediskrimineerimise põhimõttega.

Volinik, ma ei jaga täielikult teie entusiasmi vastuse suhtes, mille Prantsusmaa mõne päeva eest andis, aga ma mõistan, miks te end nii väljendasite.

Ütlete, et Prantsusmaa väidab, et kavatseb vaba liikumist käsitleva direktiivi üle võtta ja selle kohta ajakava esitada. Selle paljude arutelude aluseks olnud direktiivi ja selle ülevõtmise küsimuse puhul on kaks võimalust. Prantsusmaa kas andis puhtalt ametliku lubaduse, mis tähendab, et komisjon ei ole vastust saanud ja on unustanud ka mineviku sündmused, või – mis on teine võimalus – andis täieliku vastuse, ning sel juhul tahame teada selle üksikasju. Mainisite direktiivi ülevõtmise ajakava. Ülevõtmine on hetkel teoksil. Prantsusmaa võtab hetkel üle seitsme aasta jooksul tehtud V sisserändeseaduse läbivaatamise raames vaba liikumist käsitlevat direktiivi. Võin garanteerida, et läbivaatamine ulatub kaugemale Euroopa vaba liikumist käsitlevatest põhimõtetest. Sellest tulenevalt arvan, et peate protsessi väga hoolikalt jälgima.

Soovin lõpetuseks väljendada lootust, et komisjon jääb vankumatuks ja kaitseb mittediskrimineerimise põhimõtet. Loodan, et te ei lepi vaid lahkete kokkulepete või paljaste lubadustega, isegi siis, kui need tulevad Prantsusmaa valitsuselt.

Nathalie Griesbeck, *fraktsiooni ALDE nimel. – (FR)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Tean, et on hilja, aga tänaõhtuses arutelus on olnud tuline vastasseis eri seisukohtade vahel. Hoolimata headest selgitustest, mis te täna andsite, leiti täna hommikul Prantsusmaal järjekordne uus, loomulikult ebaseaduslik teabesait, mis sisaldas andmebaasi üksikasjalike ja laiaulatuslike andmetega romade kohta, kaasa arvatud nende ees- ja perekonnanimed, hüüdnimed, päritolu, sõbrad ning tuttavad, autonumbrid ja partnerite nimed. Taas väitsid ametivõimud, et nad ei teadnud selliste toimikute olemasolust midagi.

Lõppude lõpuks – olenemata sellest, kas sellelt teabesaidilt leitud teave osutub õigeks või valeks – püsib diskrimineerimise oht, mis on seotud nende andmebaaside olemasoluga Prantsusmaal ja teistes liikmesriikides.

Seega soovin teada, lugupeetud volinik, mida te teha kavatsete, kui võtta arvesse teie märkusi ning teie kui sihikindla inimese mainet? Milliseid tõendeid peame veel esitama, et tegutseksite ja reageeriksite selle mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumise juhtumi puhul? Soovimata vastuolusid tekitada, ütlen, et üritame pidada kinni seadusest nii Prantsusmaal kui ka teistes ELi liikmesriikides ning seda peaksid tegema ka need, kes moodustavad suurema osa sellest loiust Euroopa demokraatiast.

Kuulsime suvistest väljasaatmistest Prantsusmaal, 5. augusti ringkirjast – mis õnneks tagasi võeti –, andmebaasist MENS ja paljust muustki. Kuulasime suure huviga argumente, mis te täna õhtul esitasite. Ütlesite meile täna, et olete rahul Prantsusmaa eelmisel nädalal tehtud lubadusega muuta riigisiseseid õigusakte ja viia need kooskõlasse 2004. aasta Euroopa direktiiviga.

Nagu mu kaasparlamendiliikmedki, nii soovin ka mina saada juurdepääsu nendele dokumentidele, et saaksime jagada teie seisukohta ning teie pühendumust õigusriigi põhimõtete taaskehtestamisele. Teie täna tänasel õhtupoolikul tehtud märkuste põhjal jääb mulje, nagu oleksite alla andnud.

Selle pika arutelu lõpetamiseks soovin rõhutada, et aruteluga saavutati üks eesmärk: see näitas meile, kui väga on vaja antud probleemi tuumale tähelepanu pöörata, edendades riiklikke pingutusi ja Euroopa poliitikat osana õigusriigi põhimõtetest, millele Euroopa demokraatia tugineb.

Raül Romeva i Rueda, *fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (ES)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, kui ütlesite oma kuulsad sõnad „nüüd aitab", siis paljud inimesed siin täiskogul ja eriti inimesed tänaval aplodeerisid selle peale.

Sellega tärkasid suured lootused kõigis meis, kes Euroopa projekti usuvad. Lõpuks ometi julges keegi komisjonis liikmesriikide vastu üles astuda, kui teemaks olid põhiõigused, mis on sõnades alati kõige tähtsamaks peetud, aga mis tegudes alati nii tähtsad ei ole.

See üllatas meid natuke ja ütleme, et ei olnud hästi aru saada, et kui menetlused algatati, ei tehtud seda diskrimineerimise alusel, vaid ainult vaba liikumise alusel. Minu arvates oli see mõnes mõttes puudujääk, aga igal juhul olime tol ajal teie pühendumuse üle veel väga õnnelikud.

Seepärast tekitas tänane otsus meis natuke segadust – ja see ei kehti ainult meie, vaid kõikide inimeste puhul, kes lootsid näha selles küsimuses teie julget vastust. Eriti palju segadust

tekitab see seepärast, et teame, et usaldus, mida te Prantsusmaa valitsuse vastu tunnete, on enam kui vaieldav.

Teiseks teame, et vaba liikumist käsitleva direktiivi läbivaatamise käigus astutakse murettekitavaid samme sellega, et pooldatakse teatud põhimõtete kasutuselevõtmist ning määratletakse ümber rändrühmade põhimõtet, mis võimaldaks mõnes mõttes neid rühmi taas kriminaliseerida.

Arvan, et frustratsiooni, mida mõned meist täna tunnevad, ei tohi enam edasi üles kütta Seepärast palume, et annaksite meile põhjust säilitada lootust, mida te meile nende sõnadega „nüüd aitab" andsite, sest me usume ikka veel, et probleem on olemas ja et me peame selle puhul Prantsusmaa valitsusele ja teistele valitsustele vastu astuma.

Rui Tavares, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – *(PT)* Lugupeetud volinik! Sellel arutelul räägitakse põhiõigustest, nagu mittediskrimineerimine ja vaba liikumine. Sellegipoolest on sellest saanud arutelu nende tähtsate sätete üle, millest Euroopa institutsioonid peavad oma töös lähtuma. See tähendab, et peame teadma, kas üks liikmesriik tegutseb heatahtlikult ja esitab Euroopa institutsioonidele usaldusväärset teavet. Sellest lähtudes on arutelust saanud ka arutelu selle üle, kas Euroopa institutsioonid saavad tagada, et nendest põhimõtetest ja sätetest kinni peetakse, kas me saame asjadest selgelt rääkida ja kas me saame neid vajaduse korral järeleandmatult kaitsta.

Arvan, et meil on juba head vastused heatahtlikkust puudutavale küsimusele. On liikmesriike, mis ei ole heatahtlikult käitunud, eriti on selline riik Prantsusmaa. Nad eitavad korduvalt dokumentide olemasolu, mille koopiad hiljem avalikkuse ette satuvad. Sama juhtus ka suvel ning see juhtub praegu ka andmebaasidega. Kuidas saab väita, et andmebaase ei ole, kui alles täna avaldati Prantsuse veebisaidil andmebaas Roms, mis sisaldab mitmesugust teavet romade ja nende päritolulinnade kohta, kaasa arvatud teistest ELi linnadest, nagu Bukarest Belgrad ja Timişoara, pärit romade kohta?

Tähtis on vastata ka teisele küsimusele. Ütlesite, et see oli ajalooline hetk, lugupeetud volinik, ja et ajaloolased tunnistavad, et komisjon väljendas end esimest korda selgelt. Kahtlen selles, lugupeetud volinik, ja ma olen ajaloolane. Ma kahtlen, sest isegi ajakirjanikud kahtlevad. Päev pärast seda, kui mindi kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni, kirjutasid mõned ajalehed, nagu Financial Times, et komisjon ei võta Prantsusmaad vastutusele. Teised ajalehed jälle ütlesid, et komisjon teeb seda. Isegi täna öeldakse uudistes, et Prantsusmaa vastu algatatud kohtuasi on peatatud, mujal öeldakse jälle, et see võeti tagasi.

Kui komisjon selgelt ei räägi – ja nähtavasti ei saada selle sõnadest selgesti aru –, siis tahan öelda, et parlamendi kujul on komisjonil tõsiseltvõetav liitlane, kui komisjon tahab selgelt rääkida. Kui komisjon kõhklema lööb, siis ei lõpeta parlament selle juhtumiga tegelemist. Sellest ei saa kõigest mingi suvine juhtum, mis siis unustatakse. Täiskogul räägitakse sellest ikka edasi.

Kinga Göncz (S&D). – *(HU)* Võib näha, et kriis on seadnud ohtu paljude Euroopa kodanike usu julgeolekusse. See loob hea kasvupinnase nii ekstremismi arengule ja levimisele kui ka sellele, et poliitilised jõud nimetavad kindlaid etnilisi rühmi ohuks julgeolekule ning seostavad vähemusi ja sisserännanuid kuritegevusega. Prantsusmaa valitsus hakkas saatma romasid riigist välja etnilistel põhjustel, mis on vastuvõetamatu. Meil on head põhjused eeldada, nagu mitmed sõnavõtjad ütlesid, et Prantsusmaa

sandarmeeria, nagu ka teised Euroopa riigid, ei ole etniliste andmete kogumist veel lõpetanud.

Kui seda tõestatakse, siis loodame siiralt, et komisjon tegutseb aluslepingu ja põhiõiguste harta täitmise järelevalvajana ning algatab menetluse kohustuste rikkumise pärast. Politsei mängib tähtsat rolli avaliku korra säilitamises, kuid etniliste profiilide koostamine ei tohi saada politseitöö tavapäraseks osaks. See ohustab vähemuste usaldust demokraatlike institutsioonide vastu ning võib saada diskrimineerimise aluseks. Enamik Euroopa romadest elab suures vaesuses ning lisaks vaesusele peavad nad ka diskrimineerimise all kannatama. Olgugi et meil on 2020. aasta strateegias ulatuslikud plaanid vaesusega võitlemiseks, näeme tihtipeale hoopis võitlust vaestega, mis peab igal juhul lõppema.

Catherine Grèze (Verts/ALE). – *(FR)* Austatud juhataja! Volinik Reding, ütlesite meile täna üpris entusiastlikult, et Prantsusmaa reaktsioon tõestab, et EL on tõhus õigusriigi põhimõtetest lähtuv ühendus või – ja ma tsiteerin jälle – et me peame nüüd töötama praktiliste meetmete ja ühistel Euroopa väärtustel põhinevate tulemuste nimel. Minu käes on praegu konsolideeritud lepingu ja põhiõiguste harta koopiad ning loodan, et te andestate mulle, kui ma teie entusiasmi täielikult ei jaga.

Milliseid tõendeid on komisjonil veel vaja, et asjaga edasi minna? Milliseid tõendeid on vaja, et mõista hukka romade diskrimineerivat kohtlemist ja väljasaatmist Prantsusmaal ja teistes Euroopa riikides?

Kas ei ole mitte nii, et komisjon võttis kasutusele mitmeid meetmeid romade integratsiooni edendamiseks, ennekõike struktuurifonde kasutades? Mul tekib küsimus, kas komisjon ei ole endale sellega mitte karuteenet teinud, et ta fakte tunnistamast keeldub?

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – *(FR)* Austatud juhataja! Volinik Reding! Pean tunnistama, et ka mina olen täna õhtul pettunud. Paljud meist võtsid teie eelmisi avaldusi kuulda ja isegi toetasid teid. Nüüd aga anti meile mõista, et liikumisvabaduse küsimust puudutavad rikkumismenetlused on kõigest peatatud. Sellegipoolest on tänase arutelu teemaks diskrimineerimine. Tahate tõendeid, volinik Reding, ja nõudsite neid tõendeid Prantsusmaa valitsuselt – ei kelleltki teiselt. Seda ütlete meile praegu ja seda ütlete meile iga kord, kui me seda teilt küsime.

Pean teile kogu lugupidamise juures ütlema, lugupeetud volinik, et ma hakkan kahtlema, kas te üldse hoolite sellest, mida meil öelda on. Olin sel nädalavahetusel Marseille's, kus kohtusin organisatsioonidega, mis romade kogukonnaga töötavad. Olen selles valdkonnas juba mitu aastat aktiivselt osalenud ja pean tunnistama, lugupeetud volinik, et see oli kohutav, mida nad mulle Marseille' piirkonnas elavate romade kohta rääkisid. Volinik Reding, Prantsusmaa romad kardavad. Nad varjavad end. Nad ei julge oma ajutistest laagritest lahkuda. Nende lapsed ei käi enam koolis. Organisatsioonid ei suuda neid leida ning seepärast ei saa nad ka romade sotsiaalset heaolu ja tervislikku seisundit kontrollida. Seda ütlevad meile need organisatsioonid, lugupeetud volinik. Selline on romade praegune olukord Prantsusmaal.

Andmebaas MENS. Lõpetame andmebaasist MENS rääkimise. Sandarmeeria teatas, et see andmebaas kustutati. Kui aga loete CNILi aruannet hoolikalt, volinik, siis näete, et CNILi tehtud kontrollis viidati etnilisele päritolule. Nõuame siis selle kontrolli aruandeid! CNIL on mainekas asutus. Nõudke kõikide CNILi kontrollide aruandeid ja…

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – *(ES)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! 9. septembril võttis parlament vastu resolutsiooni, mis andis aluse väga ajakohasele ja igati vajalikule arutelule. Parlament tegi oma tööd.

On neid, kes arvavad, et teie edasistest avaldustest lähtudes – mis olid kooskõlas parlamendi nõudmistega – ning täna õhtul antud selgituste põhjal võib meie ainus järeldus olla pettumus selle üle, et Prantsusmaa vastu ei alustatud menetlust. Tasub rõhutada, et arutelu ei olnud Prantsusmaast ning kindlasti mitte Prantsusmaa vastu. See arutelu pooldas eurointegratsiooni aluspõhimõtteid, nagu inimeste vaba liikumine, sest Euroopa ei tähenda ainult kaupade ja kapitali vaba liikumist, vaid eelkõige eurooplaste vaba liikumise õigust ilma diskrimineerimiseta ning loomulikult ilma diskrimineerimiseta etnilise päritolu alusel.

See tähendab, et kui etnilist päritolu sisaldavate andmebaaside kohta on midagi uurida, mis veel segaseks jääb, siis on see komisjoni ülesanne. Ometigi tuleb rõhutada, et see töö ei ole veel lõppenud, sest ka parlament peab olema valvas populismi ahvatluste suhtes, kus otsitakse sotsiaalse tõrjutuse probleemile patuoinaid, mitte lahendusi või vastuseid.

Lisaks populismi ja selle ahvatlustega võitlemisele on vaja töötada ka selle nimel, et integreerida neid, kes on tõrjutud, neid kes on olnud liiga pikka aega marginaliseerunud, ning loomulikult romasid.

Parlament peab toetama romade integreerimise teemalist konverentsi. Samuti peab parlament ütlema, et töö ei ole veel tehtud, et tegelikult see alles algab ja meil on veel palju tööd ees. See tähendab, et isegi siis, kui Prantsusmaa vastu menetlust ei algatata, on sellest arutelust kasu olnud, sest see oli ajakohane ja igati vajalik.

Ioan Enciu (S&D). – *(RO)* Nagu te kõik teate, pidi 2010. aasta olema vaesuse, sotsiaalse tõrjutuse, diskrimineerimise ja ksenofoobia vastu võitlemise aasta. Tegelikult arvan, et see lahing kaotati, vähemalt sel aastal.

Olukord põhiõigustega on Euroopas üha kriitilisemaks muutumas, mitte paranemas. Majandus- ja finantskriisi taustal võtavad mõnede liikmesriikide valitsused kasutusele üha diskrimineerivamaid meetmeid. Juba toodi välja väljasaatmised ja andmebaasid, mille koostamise aluseks on romade etnilise päritolu kriteeriumid. Kuni komisjon ei suuda garanteerida ELis põhiõiguste kaitsmist, kannatab selle all ELi maine inimõiguste kaitsjana. Komisjon ei saa seda riski endale lubada.

Asepresident Reding, kas komisjon kavatseb uurida ka kaebusi diskrimineerimise kohta teistest liikmesriikidest? Kas komisjon saab oma uurimised lõpetada, kui arvestada, millise poliitilise surve all see on?

Csaba Sógor (PPE). – *(HU)* Diskrimineerimine etnilise päritolu alusel on ELi ja rahvusvaheliste õigusaktidega selgelt keelatud. Sellest hoolimata kahtlustatakse teatud liikmesriike tihti nende territooriumil elavate vähemuste varjatud diskrimineerimises. Ma ei taha siinkohal rääkida varjatud diskrimineerimisest, vaid juhtida teie tähelepanu kehtivale seadusele, mis etnilisse vähemusse kuuluva kogukonna avalikult ebasoodsasse olukorda paneb. Olgugi et Slovakkia valitsus riigikeele kaitsmise seadust paremuse poole muutis, on selles ikka veel trahvid ette nähtud. Seepärast saab seadusega kodanikke hirmutada ning kodanikke, kes slovaki keelt emakeelena ei räägi, ebakindlas olukorras hoida. Oma seisukohas selle seaduse kohta selgitas Veneetsia komisjon selgelt, et seadusega rikutakse Euroopa regionaal- ja vähemuskeelte hartat ning sellega piiratakse õigustamatult vähemuskeele kasutamist. Soovin, et komisjon, volinik ja Euroopa Parlament uuriksid

põhjalikult ning mõistaksid hukka ELi territooriumil kõiki selliseid tavasid, mida saab kasutada diskrimineerimiseks etnilise päritolu või rassi alusel.

Elena Băsescu (PPE). – *(RO)* Kuu aega tagasi väljendas Euroopa Parlament muret etnilistest romadest kodanike massilise väljasaatmise üle ning lükkas tagasi igasuguse seose kuritegevus ja sisserände vahel. Omalt poolt on Rumeenia edendanud juba alates 2007. aastast Euroopa romade kaasamise strateegiat, mida isegi Euroopa Ülemkogu oma septembri kohtumisel esile tõstis.

Soovin rõhutada, et seni ei ole rahuldavat lahendust leitud. Hoopis vastupidi, meediateated andmebaasi MENS olemasolust Prantsusmaal on andnud uut hoogu arutelule mittediskrimineerimise põhimõtte austamise üle. Ma arvan, et komisjon peab algatama asjaomastes liikmesriikides uurimise tagamaks, et etniliste kriteeriumide alusel koostatud andmebaaside põhjal ei algatata haldusmenetlusi.

Lõpetuseks soovin ka kiita heaks Prantsusmaa valitsuse eelmisel reedel antud ametliku lubaduse viia riiklikud õigusaktid kooskõlla vaba liikumist käsitlevate ELi õigusaktidega. Prantsusmaa ja Rumeenia peavad romade sotsiaalse kaasamise ja vajalike rahaliste vahendite leidmise nimel koostööd tegema.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – *(DE)* Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, tänane arutelu näitab taas, kui tähtis oli otsus, mille Euroopa Parlament 9. septembril tegi, kui otsustas, et Prantsusmaa – ELi liikmesriik – oli rikkunud põhiõigusi diskrimineerides inimesi nende rahvuse alusel. Parlament kutsus ka komisjoni üles Prantsusmaa suhtes vajalikke meetmeid kasutusele võtma. Rääkisite meile väga selgelt ning suure entusiasmi ja veendumusega kõigest, mida seni teinud olete, ning oleme teid selles ka igati toetanud. Meie arvates astusite nüüd aga hoopis sammu tagasi, sest dokumendid, millest mõned sõnavõtjad täna juba rääkisid ja millele ka Prantsuse ajakirjanduses viidatakse, kinnitasid taas diskrimineerimist etnilise päritolu alusel, mis annab põhjuse asutamislepingu rikkumise menetluse algatamiseks. On igati selge, et romasid diskrimineeriti nende etnilise päritolu alusel ja nende vaba liikumise õigus ei olnud ainus õigus, mida rikuti. Sel põhjusel kutsun uuesti komisjoni üles aktiivselt sekkuma ja rikkumismenetlust algatama.

Jaroslav Paška (EFD). – *(SK)* See, et korrakaitseorganid koostavad andmebaase ebaseaduslike tegevustega seotud inimeste andmetega, on loomulik osa ennetavast tegevusest.

Need andmebaasid koostatakse kooskõlas riikliku õigusega, juurdepääs kogutud andmetele on vaid volitatud isikutel ja kogutud teavet tohib kasutada ainult ühiskonna kaitsmiseks kuritegevuse eest. Olen üpris kindel, et nagu teiste riikide korrakaitseorganid, nii on ka Prantsusmaa ja Hollandi korrakaitseorganid huvitatud ainult selle teabe analüüsimisest julgeoleku eesmärkidel ning nad vajavad seda oma töö tegemiseks. Harilikult ei kuulu nende andmete hulka teave etnilise või rassilise päritolu kohta. Kindlasti on võimalik uurida korrakaitseorganite liigse innukuse juhtumeid ning kujutan ette, et tulemustest lähtuvalt saab seda küsimust ka piisavalt tundlikult käsitleda, et see Euroopa Liidu jaoks vastuvõetav oleks.

Csanád Szegedi (NI). – *(HU)* Austatud kolleegid! Liikumine Parema Ungari nimel (Jobbik) tegi juba 2006. aastal ettepaneku, et karistusregistris peaks olema võimalik ka inimese etnilisele päritolule viitamine, et vajaduse korral saaks juhtida tähelepanu mustlastest kurjategijatele. Meie seisukoht ei ole muutunud. Tol ajal ütles vasakliberaalne meedia, et Jobbik on äärmuslaste partei. Sellest on möödunud neli aastat ja me näeme nüüd, et

Prantsusmaal koostatakse nimekirjasid mustlaste riigist väljasaatmiseks. Näeme, et Hollandis peetakse neid ohuks riigi julgeolekule, ning ka seal tulevad päevavalgele vastavad andmebaasid. Võime ka näha, et Soome kinnipidamisasutustes tehakse märkmeid mustlastest kurjategijate etnilise päritolu kohta.

Nüüd tahaksin öelda midagi ühele raportöörile, nimelt slovakitarile, kes Ungari kannatanute üle nii valjusti naeris. Minu arvates on väga silmakirjalik, et ta mõistab hukka mustlaste kohta andmete kogumise, samal ajal kui toetades Slovakkia poliitikuna rassistlikku keeleseadust, mis karistab etnilise päritolu alusel inimesi, kes oma emakeelt räägivad.

Viviane Reding, *komisjoni asepresident.* – Austatud juhataja! Kokkuvõtvalt ütlen, et rikkumismenetlust Prantsusmaa vastu ei ole lõpetatud. See lükati edasi, sest peame ootama, kuni õigusakt õigussüsteemi üle võetakse, sest me ei saa langetada otsuseid õigusakti ettepanekute üle. Õigusakti ettepanekud on vastuvõetavad, aga need tuleb õigussüsteemi üle võtta, enne kui me menetluse lõpetada saame. Seepärast ei ole menetlust veel lõpetatud.

Mis etnilisi andmeid sisaldavatesse andmebaasidesse puutub, mida Prantsusmaa sõltumatu andmekaitseamet CNIL Prantsusmaa seadusest ja antud juhul ka Euroopa direktiividest lähtudes uurib, siis peame usaldama sõltumatute riiklike andmekaitseametite järeldusi, sest Euroopa õiguse kohaselt vastutavad nemad nende analüüside tegemise eest. Arvan, et Prantsusmaa sõltumatu andmekaitseamet on tõestanud, et suudab seda ülesannet täita.

(FR) Sellegipoolest arvan, et peame endale meelde tuletama, mis on tegelik probleem.

Kui Prantsusmaal elavad romad välja arvata, siis elab Euroopas kümme miljonit romat, kes moodustavad Euroopa suurima vähemusrahvuse. Ma ise elan riigis, kus elab 500 000 inimest. Romasid on kümme miljonit, mis annab probleemi suurusest hea ettekujutuse. Enamikus meie liikmesriikides elavad romad äärmises vaesuses. Neil on probleeme elamispinna, hariduse, tervishoiu ja tööga ning minu arvates on väga näotu asjaolu, et neid probleeme ei ole ikka veel lahendatud. Sel põhjusel loodan, et praegu kasutusele võetud meetmetega jätkatakse – minu arvates on need meetmed igati teretulnud, sest sellist diskrimineerimist ei saa lubada.

Need meetmed aitasid vähemalt liikmesriikide tähelepanu probleemile juhtida. Ma ei ole unustanud, et selle aasta aprillis Cordobas toimunud ministrite kohtumisel oli ministrite tasandil 27 liikmesriigist esindatud vaid kolm. Seega korraldame aasta pärast uue ministrite kohtumise, kui oleme koos töökonnaga teinud üksikasjaliku uurimise, et jõuda selgusele selles, mis tegelikult toimub, milline on romade olukord ja kas Euroopa rahalisi vahendeid kasutatakse või mitte. Nagu ma ütlesin, korraldame aasta pärast uue ministrite kohtumise, et vaadata täpselt, milliseid kohustusi on iga liikmesriik endale laiemas Euroopa raamistikus romadele suunatud riiklike strateegiate alal võtnud.

Loodan, et praegune üpris inetu olukord aitas kaasa vähemalt sellele, et romasid ei jäeta enam välja, kui äärmise vaesusega võitlemiseks poliitikameetmeid koostatakse.

Kui me ka nüüd, kus meil on selleks head võimalused, edu ei saavuta, siis peab meile järgnev Euroopa Parlamendi liikmete põlvkond pidama täpselt samasid arutelusid, mida me viimastel nädalatel pidanud oleme. Me ei taha, et midagi sellist juhtuks, mistõttu peame nüüd tegutsema.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – *(PT)* Etniliste profiilide koostamine ei ole meie liikmesriikides uus tava, kuid viimastel aastatel, eriti pärast Madridi ja Londonit tabanud

terrorirünnakute tõttu, on see üha levinumaks tavaks muutunud. Sellegipoolest on Ühendkuningriik ainus liikmesriik, mis on seda teemat käsitlenud ja vastavaid õigusakte loonud. Profiilide loomine konkreetsete andmebaaside raames võib olla seaduslik ja põhjendatud. Kui andmete kogumisel on aga ainus kriteerium rass, etniline päritolu või religioon, siis on see diskrimineeriv ning sellest lähtuvalt ebaseaduslik. Ametivõimudel on lubatud kontrollida inimeste isikut ning jälgida neid oma territooriumil avaliku korra ja julgeoleku tagamise eesmärgil ning kuritegevuse ennetamiseks ja ebaseadusliku sisserände kontrollimiseks. Sellegipoolest ei tohi inimeste füüsilisi ja etnilisi tunnuseid näha märgina selle kohta, et nad on kurjategijad või viibivad riigis ebaseaduslikult. Iga inimene väärib võrdset kohtlemist ning lisaks inimese etnilisele päritolule peab olema veel teisi põhjuseid, miks nende andmed sisestatakse mõnda andmebaasi või neid muust elanikkonnast erinevalt koheldakse.

18. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

19. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 00.10)